

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_224564

UNIVERSAL
LIBRARY

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى

وَعَمَّا دَنَا الْأَسْمَاءُ كُلُّهَا
الْحَمْدُ لِلَّهِ

که این مستطاب مطوع شایقان با کمال محبوب این شیرین مقال جلالتی از کتاب

مِلَّةُ الْأَرْبَعَةِ

۴۴ سنه ۱۳ هـ

لَقَدْ عَلِمْتُمْ

بِفَرَاثِش

حامیان دین متین صاحب الصدق و القین شیخ الہی بخش محمد جلال الدین صاحب

تاج ارجن کتب ہونیمیری باز
دَامَتْ جَمِیعُ الْأَسْمَاءِ

باصتمام چو دہرا کا مطبوع گردید محمد علی خاں منجرا

مندرجہ ذیل کتب کے علاوہ ہر قسم کی کتابیں ہم سے بغاوت و کفایت مل سکتی ہیں۔

شہر المعارف لطائف الحروف کبریٰ

[illegible]

اُردو ترجمہ کتاب تذکرۃ العظمین

یہ کتاب سرایا بزرگ مولانا مولوی محمد جعفر القزیشی حنفی المذہب کی تصنیف ہے
عربی زبان میں لکھی اس کا رد و جواب ابن عربی نے کیا ہے اور ابن عربی نے
کے لئے تصنیف کیا گیا ہے جو بہر حال اس کے ساتھ ساتھ لکھا گیا ہے۔

فخر العظمیٰ شہزادہ فخر الدین و کامل

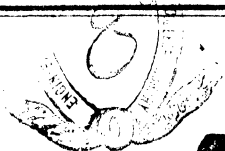
ایک عرصہ خیال تھا کہ غلطی کو انہیں مستحق تباہی بنا دیا ہو کہ کسی
جو بوجھ کی کسی اور کتاب کے بجائے وہ سب سے پہلے اوجھ اور ان اور کم
کیا نہ تھا بلکہ اس کا باوجود یہ عقیدہ ہے کہ علاوہ ان کے گرو کی واعظ
اس کتاب کے غلط کرنا چاہے تو ایک لائق اور ان کے اسانی سے
بلوقت غلط کر کے ہر چند تلاش کی کسی کر کے بھی وہ کتاب بستر آتی
وغلط کتابیں اکثر جیسے ہی ان میں ہیں لیکن افسوس جو اس میں عجیب اور
دلیات کا اثر نہیں ہے اس کے عقیدے ان کا بول کو وقت کی حد
میں دیکھتے کہ کہ وہ غلط اور سب سے پہلے اور ان کے مندر دلیات

[illegible]

یادگار و ستگیر

اس کتاب کا نہایت سلیس عمدہ اردو ترجمہ کے چھاپ بنگلہ دہ کے
مصنفین کی خوبی کا اہمیت دیکھنے سے تعلق رکھتی جو اس کتاب کی تصنیف
حضرت چران پڑنے کی جو قرآن و حدیث کا کھڑکال کر رکھتا ہے یا انسان
کو اپنی مالک کی طرف کھینچے اور اس سے دلچسپی دینا اور عاقبت میں فلاح
بنانے کے لچکال درجہ کی محنت کا کام لیا جو اخفوس ہے کہ اہل اسلام میں
اس قسم کی مفروضی کتابوں سے آگاہ نہیں ہیں اس کے شروع میں حضرت
کا مفعول مذکور زندگی میں چھاپا ہے جس کے علاوہ سے طبیعت بہت متاثر
ہوتی ہے قیمت لچکا واسطی خوبی کے بہت کم جرمیستی . . .
کتاب باغی خوبیوں کے علاوہ ظاہری حسن سے بھی مالا مال
ہے۔ . . کہ آپ اس سے فائدہ اٹھائیں گے

الشيخ الهی نجش محمد جلال الدین تاجران کاتب لاهور کشمیری بازار

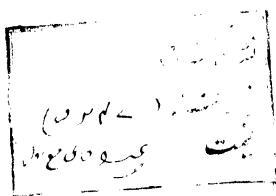
جلد سوم

مکتبہ الارب

۱۹۲۶ء

CHECKED
1969

521

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله

رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ عَلَى رَسُولِهِ
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ أَمَّا بَعْدُ فَعَلَا
شُرُوعُ الْعَالَمِ الثَّالِثِ مِنْ كِتَابِ مُنْتَهَى الْأَرْبِ
فِي لُغَاتِ الْعَرَبِ
مِنْ الْكِتَابِ الْخَامِسِ عَشَرَ فِي الضَّادِ

بَابُ الضَّارِفِ فَضْلُ الْمَرْءِ

<p>ض م ض ی (ضمه مضمری) بالقصر والیش ض م ض ی بحکم فاک و فیا و یوا ض م ض ی بالکسر و یث و یث و یث ض م ض ی بالفتح کس زن ض م ض ی بالضم زکام ضوڈو ض م ض ی فی ضیری بالیا قال اللہ قلے ض م ض ی ای جائی و ض م ض ی ہی فعله مثل طوی و انما کول ض م ض ی الفاء تسلیم فیہ الیاء لانہ ض م ض ی لیس فی الکلام فعلی بالکسر ض م ض ی صفة و انما هو من بناد الاسماء ض م ض ی کالشمع و الدفلی ض م ض ی (ف) ضا زکام ضا و ضا ض م ض ی ستم کرو اورا و ز یاد فی ض م ض ی نمود و ضا زکام ضا حقه ض م ض ی کم روحی اورا ض م ض ی (ضبط) کلفت آنکر دیر رفتن ض م ض ی</p>	<p>ض م ض ی (ضمه مضمری) بالقصر والیش ض م ض ی بحکم فاک و فیا و یوا ض م ض ی بالکسر و یث و یث و یث ض م ض ی بالفتح کس زن ض م ض ی بالضم زکام ضوڈو ض م ض ی فی ضیری بالیا قال اللہ قلے ض م ض ی ای جائی و ض م ض ی ہی فعله مثل طوی و انما کول ض م ض ی الفاء تسلیم فیہ الیاء لانہ ض م ض ی لیس فی الکلام فعلی بالکسر ض م ض ی صفة و انما هو من بناد الاسماء ض م ض ی کالشمع و الدفلی ض م ض ی (ف) ضا زکام ضا و ضا ض م ض ی ستم کرو اورا و ز یاد فی ض م ض ی نمود و ضا زکام ضا حقه ض م ض ی کم روحی اورا ض م ض ی (ضبط) کلفت آنکر دیر رفتن ض م ض ی</p>	<p>ض م ض ی (ضمه مضمری) بالقصر والیش ض م ض ی بحکم فاک و فیا و یوا ض م ض ی بالکسر و یث و یث و یث ض م ض ی بالفتح کس زن ض م ض ی بالضم زکام ضوڈو ض م ض ی فی ضیری بالیا قال اللہ قلے ض م ض ی ای جائی و ض م ض ی ہی فعله مثل طوی و انما کول ض م ض ی الفاء تسلیم فیہ الیاء لانہ ض م ض ی لیس فی الکلام فعلی بالکسر ض م ض ی صفة و انما هو من بناد الاسماء ض م ض ی کالشمع و الدفلی ض م ض ی (ف) ضا زکام ضا و ضا ض م ض ی ستم کرو اورا و ز یاد فی ض م ض ی نمود و ضا زکام ضا حقه ض م ض ی کم روحی اورا ض م ض ی (ضبط) کلفت آنکر دیر رفتن ض م ض ی</p>	<p>ض م ض ی (ضمه مضمری) بالقصر والیش ض م ض ی بحکم فاک و فیا و یوا ض م ض ی بالکسر و یث و یث و یث ض م ض ی بالفتح کس زن ض م ض ی بالضم زکام ضوڈو ض م ض ی فی ضیری بالیا قال اللہ قلے ض م ض ی ای جائی و ض م ض ی ہی فعله مثل طوی و انما کول ض م ض ی الفاء تسلیم فیہ الیاء لانہ ض م ض ی لیس فی الکلام فعلی بالکسر ض م ض ی صفة و انما هو من بناد الاسماء ض م ض ی کالشمع و الدفلی ض م ض ی (ف) ضا زکام ضا و ضا ض م ض ی ستم کرو اورا و ز یاد فی ض م ض ی نمود و ضا زکام ضا حقه ض م ض ی کم روحی اورا ض م ض ی (ضبط) کلفت آنکر دیر رفتن ض م ض ی</p>
---	---	---	---

هر دو دوش و باز و را به جنبانند
(س) ضبط ضابطا بالتحرک
هر دو دوش و باز و حرکت دارد
در رفتن -

ضربك
(سرجل مضبوطك) مرو
زکام زده

(س) ضوبك الرجل مجهولا
زکام زده گوید اضدا که الله
مندی ست و ران -

ضرب
(ضوبك) کبزه نیک لاغر
وزن و سخت ست و ضعیف

(ضبطيل) کامیلا غنچه در حقیر
و خرو و بار یک ضو لا جمع ضل
کتک تاب شده

(ضبطيلة) سفینه کام و مار
باریک -

(ضوبان) بالفم گران و فاخت
يقال هو عليه ضوبان لان اول
(ك) ضوبك ضالة نزار گوید
و خرو و باریک شد و نیز ضالة
ضعیف شدن رای عقل -

ضادك شخصه مضالته
خرد و حقیر بود و جسته خورد -

(مضطربل) خرد و باریک و لا
حقیر -
(مضطربل) باریک و خرد و حقیر
(نقماولی) نزار و حقیر و خرد و باریک
شدن و پوشیدن شخص خود را بشستن

و حقیر و خرد و نمون خود را
ضربن

(ضمان) بالفم میشن خلف مز
بالمم وید بر زمین و ضابطا لا

اضمان ضبین اضون جمع و
جدا کردن ضمان را از معز و اغفل
من فتح يقال اضمان ضا نك
ای اعز لهما من المعز

(ضمانه) بالفم حلقه بینی شتر
که از پ باشد -

(ضمان) اگر آب است فرو بسته
شکر و مد نیکو تن که خوار و پسته بسید
پنهان از بیک و میش و غلظان ماعز
ضمان بالفم و بالتحرک جمع کرک یک

و کرک و وحار پس و حرس -
ضبین کفار و غزی مثله -
ضابطه میش ماده یا یک

ضمان ضوا تن جمع -
(ضبطي) بالکسر منده الیا
خیک بزرگ از یک پوست کر

وران و مرغ زنند -
اضمان الرجل صاحب یا

میش گوید -
ضرب

(ف) ضاأي جسمه ضایا
لاغر و ناز شده او -

باب الضاد و فصل الباء
ضرب

(ضایي) کصاحب گشت و وادی
گروه یاری و فرمان میریزد و

و ضای بنی هارث بر جی شاعست
(ضابطه) کشاد و منعی بتیمی کامی
بسیه زمین -

(مضبا) بالفم نهان جاب -
(مضبوطه) چسبانیده شده -

(ف) ضبا ضب بالفم و مضبوطا
بالمم وید بر زمین و ضابطا لا

بر چسبانید و را بر زمین - و نیز حبس
و مضبوط نهان شدن و نهان شدن
تا بفرید کسی را و بر آمدن و بلند شدن
بسیه چینه و نهان کردن آن و نیز
در نشن از کسی بقال ضبا مضبوط
لا استجی -

(مضبطي) کس خاموش بود
نهان و درنده چینه را و درول -
(اضبا اضبا) این نهان داشت
آن را و نهان کرد و اضبا عکس

الشقی خاموش شدن یا چینه -
و اضبا علی الدکابه سکوت و
بر بار و نیز (ضبا) درول نهان
و نشن کینه را و خاموش بودن بران

(مضباضبا) بضم میم کسر و حول
کلان گران که نهان سازد و در و رنده
(اضطبا) نهان شدن

ضرب
(ضبط) بالفم سوار - و فی الخش
ان النبی علی الله علیه و آله ای ضبط
فلیریکل و لم یخرع مقالا و حیث
و اعیایه اکل مکروه و قال الشقی

و هو قول لا کفر نیس مکره کا ضبط
و ضباب بالکسر و ضبان بالفم
جمع مضبکة مثله - و فی المثل اعش

من ضبط به و کن الحن من ضبط
و گویند لا اقلعه حتی یخن الضبط مرو -

(ضبوط) کصبور ستور
اقلعه حتی یرد الضبط لا کذبت
که دو و کینه اندازد و گویند

ماده ینو ضب بیمار است در
آریخ شتر و آس پل شتر و آس سینه
آن و کینه و بنفش و خرم و آس و نامزد

و کو بی ست و و برن آن و کو بی ضبط
تیز تیغ -

اسپ چمانه حارثی
(ضبطی) کامی و طوط
تیز تیغ -

و بیماری ست و راس که خون رود
و سرجل ضب مریز بر کانه
اصبه سینه ماده یک یک سوما
نام مرده است نیز غنچه شکو و خرو

که گل کرده باشد و پوست سوسار
که بر آن رخسار پیر است باشد و بینی
ست پنهان بدان و در را بند کنند

ضب و ضباب جمع و بی ست
نهان و نام زده شتر حبش بن قلم
عنبوری و ضبطه آن بد ختمیم
بن مرده است -

(ارض ضبطه) کفره زمین ها
ناک و هذا احملها علی اطمه
(اضب) شتر بیمار رسیده

یا یا سبل -
(اضبا) موت ضب بالفم جمع
(ضباب) بالفم منخ نرم و آن
بجاری باشد که در ایام زمستان

و پیدا پدید گردد -

(ضباب) کتک تاب نام و وی و

ضبطه ضو لا ن اول

ضبطه ضو لا ن اول

ضبطه ضو لا ن اول

ضبطه ضو لا ن اول

ضبطه ضو لا ن اول

ضبطه ضو لا ن اول

ضبطه ضو لا ن اول

<p>گرفت آنرا و صَبَّتْ فَلَانًا از داور و صَبَّتْ الثَّاقَةَ وَ عَدِيَّهَا بسودنا قد و جز آن را تا فرمبی و لا غری را معلوم نماید (مَصْطَبَاتُ) کبریا شیر بیشه (مَصْطَبَاتُ) به چرخ رفتن بقال اصطَبْتُ به اذ افْتَمْتُ عِلْمَهُ بکفک</p>	<p>در حرکت و بهتا سوسما یکمان مارم برگردانم زنده را پس آنکس گیر و دم او را و تشکار کند (بَابُ مَصْطَبٍ) کعظم در کبریا صناب آهمن باشد (صَبَبُ الصَّيْبِ) ضیبه خرا کودک را - و نیز تَضْيِيبُ ضیبه ساختن برای کودک و گرفتن چینه را و ضباب را ختن برائی (تَضْيِيبُ الصَّيْبِ) نیکه بگردد صناب آهمن باشد</p>	<p>شدن و آسیدن بل خشن و نیز آسیدن سینۀ آن بقال صَبَّتْ البعبیر یَصْبِتُ بالفتح فیهما و خاموش شدن بر کینه و فرگشتن چیز را و گنده و پرگوش شدن مثل (مَصْطَبُ) نام مردی (أَصْبَتِ الْأَرْضُ) سوسمانا ک ضباب و صَبَّتْ بانگ کرد و ایضا زبان و مرجل صَبَّ صَبَّتْ مرد و توالی و قوی کوتاهه بالاین زبان فر به یام و چراک توانا</p>	<p>(صَبْبِيَّةٌ) سفینه مسکه و بخار مسکه سازنده برات خوردنی کودک (مَصْبِيبٌ) کزیر نام اسپ حسان بن حنظل و اسپ حقری بن عامر و ابی ست و وادی (مَصْبِيبٌ) بالکسر فرود گیر بدریان (صَبَابُ صَبَبٍ) کحلابل و لیلید شد و (أَصْبَتْ) بانگ کرد و ایضا زبان و مرجل صَبَّ صَبَّتْ مرد و توالی و قوی کوتاهه بالاین زبان فر به یام و چراک توانا</p>
<p>صناب ث م (صَبْبُ) کجفر شیر بیشه کحلابل مثله - و صَبْبُ بن ای یعقوب تابعی ست نیم نماید ست و بنایش فکلم صناب ج (صَبْبٌ) بالفتح انداختن خورا بر زمین از اندوه یا ننگ یا غم و الم و مانند آن و الفل من اضر</p>	<p>صناب ث م (صَبْبُ) کجفر شیر بیشه کحلابل مثله - و صَبْبُ بن ای یعقوب تابعی ست نیم نماید ست و بنایش فکلم صناب ج (صَبْبٌ) بالفتح انداختن خورا بر زمین از اندوه یا ننگ یا غم و الم و مانند آن و الفل من اضر</p>	<p>برود و پنهان کرد کینه را و (أَصْبَتِ النِّعَمَ) پیش آمدن دشمنان بتفاریق پریشا (أَصْبَتْ الشَّعْرُ) بسیار شد مو و (أَصْبَتْ الْأَرْضُ) بسیار شد گیاه سوسمانا ک مَصْبَدٌ جمع - و منه آن - و (أَصْبَتْ فَلَانٌ) ملازم شد و (فُلَانٌ) مَصْبَدٌ مَنَكَةٌ ای اولا پس جدا گردد از و و (أَصْبَتْ الْأَرْضُ) بسیار شد گیاه سوسمانا ک مَصْبَدٌ جمع - و منه آن - و (أَصْبَتْ فَلَانٌ) ملازم شد و (فُلَانٌ) مَصْبَدٌ مَنَكَةٌ ای اولا پس جدا گردد از و</p>	<p>قطع من الارض کثیر الصواب (صَبَّتِ الْأَرْضُ) و خاموش گرد و آهسته سوسمانا ک گردید و کذا (أَصْبَتْ) الکبد بالفتح و لا داغام - رض - صَبَّتْ شَفْتُهُ صَبْبًا و (صَبَّبْتُ) خون آورد و لب او کک صَبَّتْ لَدُنَّهَا دُمَا ای سالت و (صَبَّبْتُ) آب از درز دی و (أَصْبَتْ) سوسمانا ک گردید و کذا (أَصْبَتْ) الکبد بالفتح و لا داغام - رض - صَبَّتْ شَفْتُهُ صَبْبًا و (صَبَّبْتُ) خون آورد و لب او کک صَبَّتْ لَدُنَّهَا دُمَا ای سالت و (صَبَّبْتُ) آب از درز دی و (أَصْبَتْ)</p>
<p>صناب ح (صَبْبٌ) بالفتح آن جائه از وفات کمره دان اوایل از انجا کند - و زقاری ست اسپ دان فوق تقریبات قال ابو عیله و آواز دم اسپ که از جوف آن برگید وقت و دیدن - (صَبْبَةٌ) آواز و منه الحدیث لا یخرج احدکم الی صَبْبَةٍ بلیل ای صَبْبَةٍ یُسَمُّهَا فَمَلَهُ لیصبه مکره و بهر و صَبْبَةٍ (صَبْبٌ) بالکسر فاستر و یفتح (صَبْبُ) کفراب آواز دم اسپ دان غیر صیل و غیر حور است و بانگ بوم و بانگ روباه و موش</p>	<p>صناب ح (صَبْبٌ) بالفتح آن جائه از وفات کمره دان اوایل از انجا کند - و زقاری ست اسپ دان فوق تقریبات قال ابو عیله و آواز دم اسپ که از جوف آن برگید وقت و دیدن - (صَبْبَةٌ) آواز و منه الحدیث لا یخرج احدکم الی صَبْبَةٍ بلیل ای صَبْبَةٍ یُسَمُّهَا فَمَلَهُ لیصبه مکره و بهر و صَبْبَةٍ (صَبْبٌ) بالکسر فاستر و یفتح (صَبْبُ) کفراب آواز دم اسپ دان غیر صیل و غیر حور است و بانگ بوم و بانگ روباه و موش</p>	<p>و (أَصْبَتْ الْأَرْضُ) بسیار شد گیاه سوسمانا ک گردید و کذا (أَصْبَتْ) الکبد بالفتح و لا داغام - رض - صَبَّتْ شَفْتُهُ صَبْبًا و (صَبَّبْتُ) خون آورد و لب او کک صَبَّتْ لَدُنَّهَا دُمَا ای سالت و (صَبَّبْتُ) آب از درز دی و (أَصْبَتْ) سوسمانا ک گردید و کذا (أَصْبَتْ) الکبد بالفتح و لا داغام - رض - صَبَّتْ شَفْتُهُ صَبْبًا و (صَبَّبْتُ) خون آورد و لب او کک صَبَّتْ لَدُنَّهَا دُمَا ای سالت و (صَبَّبْتُ) آب از درز دی و (أَصْبَتْ)</p>	<p>و (أَصْبَتْ الْأَرْضُ) بسیار شد گیاه سوسمانا ک گردید و کذا (أَصْبَتْ) الکبد بالفتح و لا داغام - رض - صَبَّتْ شَفْتُهُ صَبْبًا و (صَبَّبْتُ) خون آورد و لب او کک صَبَّتْ لَدُنَّهَا دُمَا ای سالت و (صَبَّبْتُ) آب از درز دی و (أَصْبَتْ) سوسمانا ک گردید و کذا (أَصْبَتْ) الکبد بالفتح و لا داغام - رض - صَبَّتْ شَفْتُهُ صَبْبًا و (صَبَّبْتُ) خون آورد و لب او کک صَبَّتْ لَدُنَّهَا دُمَا ای سالت و (صَبَّبْتُ) آب از درز دی و (أَصْبَتْ)</p>
<p>صناب ق (صَبْبٌ) بالکسر فاستر و یفتح (صَبْبُ) کفراب آواز دم اسپ دان غیر صیل و غیر حور است و بانگ بوم و بانگ روباه و موش</p>	<p>صناب ق (صَبْبٌ) بالکسر فاستر و یفتح (صَبْبُ) کفراب آواز دم اسپ دان غیر صیل و غیر حور است و بانگ بوم و بانگ روباه و موش</p>	<p>و (أَصْبَتْ الْأَرْضُ) بسیار شد گیاه سوسمانا ک گردید و کذا (أَصْبَتْ) الکبد بالفتح و لا داغام - رض - صَبَّتْ شَفْتُهُ صَبْبًا و (صَبَّبْتُ) خون آورد و لب او کک صَبَّتْ لَدُنَّهَا دُمَا ای سالت و (صَبَّبْتُ) آب از درز دی و (أَصْبَتْ) سوسمانا ک گردید و کذا (أَصْبَتْ) الکبد بالفتح و لا داغام - رض - صَبَّتْ شَفْتُهُ صَبْبًا و (صَبَّبْتُ) خون آورد و لب او کک صَبَّتْ لَدُنَّهَا دُمَا ای سالت و (صَبَّبْتُ) آب از درز دی و (أَصْبَتْ)</p>	<p>و (أَصْبَتْ الْأَرْضُ) بسیار شد گیاه سوسمانا ک گردید و کذا (أَصْبَتْ) الکبد بالفتح و لا داغام - رض - صَبَّتْ شَفْتُهُ صَبْبًا و (صَبَّبْتُ) خون آورد و لب او کک صَبَّتْ لَدُنَّهَا دُمَا ای سالت و (صَبَّبْتُ) آب از درز دی و (أَصْبَتْ) سوسمانا ک گردید و کذا (أَصْبَتْ) الکبد بالفتح و لا داغام - رض - صَبَّتْ شَفْتُهُ صَبْبًا و (صَبَّبْتُ) خون آورد و لب او کک صَبَّتْ لَدُنَّهَا دُمَا ای سالت و (صَبَّبْتُ) آب از درز دی و (أَصْبَتْ)</p>

منج في الامر تفصيلا -
 كوتاري نود دركار و منجعت
 الشمس نزدك بوش آفتاب
 مضطرب بای برهلو فتن
 اضطربا برهلو فتن و فی
 فعل منج لفتان قلب الناحية
 كما طبعه ولا غام كما طبعه
 الاصل ولا يكون الطبع ادغام
 الضاد في الطاء او يقولون قد
 الما في بفتحهم كذا في البع بين
 فرب من طبعين فبذل كان الضاد
 اقرب المحرك اليها وهي اللام
 فيقول الطبع ونزاعها
 درجو و فرامه من صلی و چنانکه
 سینه خور ازین
 تضاع جمع همگر بهلو برزین
 نهادند و برپوشند
 تضاع جمع - فروایان از ازار و
 اقامت نمون بجای و پیوسته بجا
 برده جائے
 تضاع جمع برهلو خا بدین یقال
 منج فانه منج
 منج م
 منجم كفتند و بعضه بر بعضی
 است از قضاة قضاة
 منج و ایشان پادشاهان شام
 و آنها البته
 منج م
 منجم حركه كبی و من و لب
 دزخ و گردن و میل گردن منی
 بطون کی از و جاز بهی و کوی
 کی از و دوش و کوی چاه و کوی
 جرات و العمل من سح

منجمة - بالضم هانوزی ست
 بهلو
 منجم بالفتح كج و من یك رخ
 و منجمة انجم قبایست و
 نیز انجم لقب منجمة فو قول
 قیس فقه
 متضایح بر و دله و من و مخالفت
 و مرسته
 تضایح اختلاف کردن بقال
 تضایح اهل بینهم ای مختلف
 منج ح
 منج - حركه كوی ست
 منجات یسران كوی ست
 منجك مكرضه غیر منضوت آید
 و كوی ست و دیگر بادیه
 باب الف فصل الحاء
 منج ح
 منج - بالسر آفتاب و روشنی آن
 منجك منج شده قال بن الاعرابی
 الفتح و منجس هو و فضا
 فرخ و آنچه بران آفتاب تابند
 جاد فلاس بالفتح و الریم و نقل
 بالفتح و انما ليس منی ای بالفتح
 حلیة الشمس ماجرته علیه الیم
 ای المال لا یخیر و فی الحدیث
 لا یفقد احدكم من الفتح
 و النفل فانه منجمة القطبان
 منجم كهمزة فتنه و ش آب
 منجمة بالفتح مثله و نیز
 منجم - كهمز آب اندك
 منجم بالفتح یا باب و آب
 از کبابی که تاشا افند سداب

ساق یا آبیکه دما غرق نشود و
 نیز آب بسیار بخت بدیل
 منجم السراک منجمه
 منجم سراب و در شید
 منجم الماء دما ش آب
 منجم الامر بهیدا و آشکار
 گردید کار
 منجم السراک بنید و
 در شید
 منج ح
 منجك بالفتح برت و كهمز شیر و
 اکسین و شهد و شفت و دمدان
 سپید و شکوه و میانه راه و شکوفه
 غلات برآمده
 منجمه - بالفتح یکبار خنده
 منجمه - بالضم کبردی خنده
 و هو آدم
 منجمه - كهمزة بسیار خند
 منجمه كهمزة مثله و هو دم
 منجك غنمه و مرو بسیار
 خند و ابر باریق و سنگ نیک
 سپید نمایان و در کوه و کوی رست
 فرش و بر قه منجك جایی
 ست بدایینی تیم و در قه
 منجك و صمان ست
 منجك و دنا نیک و قه خنده
 پیدا گرد و یا پندار و دنا را کباب
 ایناب و مرس ست
 منجمه - بالضم آنچه از و
 خنده آید
 منجمه مضه کوی ست
 اسفل فرش
 منجك كعبور بسیار خند
 گرد و منجمه كهمزة جیض

منجك بالضم جمع و راه فرخ
 پیدا و روشن
 منجك كشد و بسیار خند و
 بودم و میانه را و خفت و راه
 روشن و آشکار و نام مردی که
 ناک شد زمین و او کانت امه
 منجمه فلی بالفتح و منجك بن خضر بن
 شد و قیل منجك بن اسیر بن ثعلبه
 و البویه منجك بن سفین بن
 عوف و جابیان اند و منجك بن
 قیس بن خالد مفت سالش از
 وفات علی بن ابی طالب و سلم مثله
 شد و منجمه له سماعه عن صلی
 الامام علیه و سلم و منجك بن
 شریل بهدانی شرقی و منجك فیروز
 و منجك
 مرهم و ابیان اند و ابی کجس
 منجك اخفت بن قیس بن نبی
 دمان اخفرت را و ابی افشین
 روت مشرف نشد و اخفرت
 و منجك فزود اللهم غفر له
 قال بن عبد الله بن مسلم فی منجك
 منجمه علیه و سلم و منجك بن جلیله
 التابعین و ابی رهم و کان سید
 موسی و ابی رهم و منجك بن عبد الله
 منجمه كهمزة آبی ست
 و منجك بالسر بسیار خند
 بقال و منجك كهمزة منجك
 منجك به و منجمه منجك
 بالفتح و منجك بالسر و منجك و
 كلف منجمه و منجمه و قبول
 منجمه كهمزة كهمزة جیض

منج

چیدن گرفتند +
مضطرب - در هاشت در آرنده
مضطرب - بمعنی مضطرب است

باب الصاد فصل الحاء

ض خ خ

مضرب بالفتح اشرك استناد اول
و پاشی آب و شاشیدن و انفل
من بفر

مضربه بکسری و جر: آن
میان کلاهک که در آن چوب مانده
آن اندازند تا یکی آب باشند
و بهنوی چکای است +

ض خ بن

ض خ عین غنی ابر کن
چشم ویرا

ض خ م

ضخم بالفتح و التحريك سطر
کلاں از هر چیزی یا بزرگ سبک
چرخش فحام جم مضخمة
موت مضخات بالکین جمع

نیز که صفت است و تحريك عین
اسم است و بس + و نیز ضخم
راه کشاده و روشن و آب بسیار
و گران سنگ + و نیز عین ضخم
از ضرب نخ پوده اند و گذشتند
بهمه ضخم کا محمد و قدریت و
آمزه فی اشهر سطر بزرگ آن از
هر چیزی +

ضخم کذاب کلاں و فربه
هر چه باشد +
آن مضحمة بالعجم بالشر سرب
که زنان بندند تا کلاں نماید +

ضخمة کف یا بن پس تن خوش
نرم و نازک اندام +
ضخم کسرت کوفت و زود و کوب
و برتر بزرگ کلاں جنبه +

ضخم ضخم کسرت کسرت
و ضخم بالفتح کلاں و فربه گردید

ض خ ی

ضخمة کسرت کسرت کسرت
ضخمة کسرت کسرت کسرت

باب الصاد فصل اللام

ض د م

ض د ی ض د ی ض د ی
س ض د ی ض د ی ض د ی

ض د د

ض د ی ض د ی ض د ی
ض د ی ض د ی ض د ی

ض د ی ض د ی ض د ی
ض د ی ض د ی ض د ی

ض د ی ض د ی ض د ی
ض د ی ض د ی ض د ی

ض د ی ض د ی ض د ی
ض د ی ض د ی ض د ی

ض د ی ض د ی ض د ی
ض د ی ض د ی ض د ی

ض د ی ض د ی ض د ی
ض د ی ض د ی ض د ی

ض د ی ض د ی ض د ی
ض د ی ض د ی ض د ی

ض د ی ض د ی ض د ی
ض د ی ض د ی ض د ی

ض د ی ض د ی ض د ی
ض د ی ض د ی ض د ی

ض د ی ض د ی ض د ی
ض د ی ض د ی ض د ی

ض د ی ض د ی ض د ی
ض د ی ض د ی ض د ی

ض د ی ض د ی ض د ی
ض د ی ض د ی ض د ی

ض د ی ض د ی ض د ی
ض د ی ض د ی ض د ی

ض د ی ض د ی ض د ی
ض د ی ض د ی ض د ی

ض - ض د ی ض د ی ض د ی
ض د ی ض د ی ض د ی

ض د ی ض د ی ض د ی
ض د ی ض د ی ض د ی

ض د ی ض د ی ض د ی
ض د ی ض د ی ض د ی

ض د ی ض د ی ض د ی
ض د ی ض د ی ض د ی

ض د ی ض د ی ض د ی
ض د ی ض د ی ض د ی

ض د ی ض د ی ض د ی
ض د ی ض د ی ض د ی

ض د ی ض د ی ض د ی
ض د ی ض د ی ض د ی

ض د ی ض د ی ض د ی
ض د ی ض د ی ض د ی

ض د ی ض د ی ض د ی
ض د ی ض د ی ض د ی

ض د ی ض د ی ض د ی
ض د ی ض د ی ض د ی

ض د ی ض د ی ض د ی
ض د ی ض د ی ض د ی

ض د ی ض د ی ض د ی
ض د ی ض د ی ض د ی

ض د ی ض د ی ض د ی
ض د ی ض د ی ض د ی

ض د ی ض د ی ض د ی
ض د ی ض د ی ض د ی

ض د ی ض د ی ض د ی
ض د ی ض د ی ض د ی

ض د ی ض د ی ض د ی
ض د ی ض د ی ض د ی

ض د ی ض د ی ض د ی
ض د ی ض د ی ض د ی

ض د ی ض د ی ض د ی
ض د ی ض د ی ض د ی

ض د ی ض د ی ض د ی
ض د ی ض د ی ض د ی

ض د ی ض د ی ض د ی
ض د ی ض د ی ض د ی

ض د ی ض د ی ض د ی
ض د ی ض د ی ض د ی

ض د ی ض د ی ض د ی
ض د ی ض د ی ض د ی

ض د ی ض د ی ض د ی
ض د ی ض د ی ض د ی

ض د ی ض د ی ض د ی
ض د ی ض د ی ض د ی

ضرب کسرت کسرت کسرت
ضرب کسرت کسرت کسرت

ضرب کسرت کسرت کسرت
ضرب کسرت کسرت کسرت

ضرب کسرت کسرت کسرت
ضرب کسرت کسرت کسرت

ضرب کسرت کسرت کسرت
ضرب کسرت کسرت کسرت

ضرب کسرت کسرت کسرت
ضرب کسرت کسرت کسرت

ضرب کسرت کسرت کسرت
ضرب کسرت کسرت کسرت

ضرب کسرت کسرت کسرت
ضرب کسرت کسرت کسرت

ضرب کسرت کسرت کسرت
ضرب کسرت کسرت کسرت

ضرب کسرت کسرت کسرت
ضرب کسرت کسرت کسرت

ضرب کسرت کسرت کسرت
ضرب کسرت کسرت کسرت

ضرب کسرت کسرت کسرت
ضرب کسرت کسرت کسرت

ضرب کسرت کسرت کسرت
ضرب کسرت کسرت کسرت

ضرب کسرت کسرت کسرت
ضرب کسرت کسرت کسرت

ضرب کسرت کسرت کسرت
ضرب کسرت کسرت کسرت

ضرب کسرت کسرت کسرت
ضرب کسرت کسرت کسرت

ضرب کسرت کسرت کسرت
ضرب کسرت کسرت کسرت

ضرب کسرت کسرت کسرت
ضرب کسرت کسرت کسرت

ضرب کسرت کسرت کسرت
ضرب کسرت کسرت کسرت

ضرب کسرت کسرت کسرت
ضرب کسرت کسرت کسرت

ضرب کسرت کسرت کسرت
ضرب کسرت کسرت کسرت

ضرب کسرت کسرت کسرت
ضرب کسرت کسرت کسرت

ضرب کسرت کسرت کسرت
ضرب کسرت کسرت کسرت

ضرب کسرت کسرت کسرت
ضرب کسرت کسرت کسرت

ضرب کسرت کسرت کسرت
ضرب کسرت کسرت کسرت

ج

۱۴

باز سطر برآمده

ضرع س ح

ضرع با نعل پشان و هو

و النخلة او اللشاة و البقر و الخوا

امال لثانة فجله ضرع بالعم

مبع

ضرع بالکسرش و مانند و تاه

سن ضرع بالعم و آخر جمع

ضرع مکرر است و نا توان

ضرع بصورت واحد يقال

جل ضرع و قوم ضرع يفتاو

ضرع اسب که نا توان که و بدن

نوا نهد است و نا توانی و

دیزه و خرد از هر چیز که یا کم سن

است بدن نا توان نا آلوده که

ضرع محکمه رام و متواضع

و خوار و حقیر

ضرع گشت متواضع و درم و خوار

زاد و دست نا توان

ضارح فروتن و خوار و رام و

ضعیف و زنا ملاعجم دیزه از

چسبیده یا خرد سال نا توان

ضرع عام که خوار است

و امرأة ضرع ز ن کلان پتان

کن اشاة ضرع

ضرع کعبه و انداز و رام

نرم خو

ضرع بالعم و کور سپید بزرگ

وانه

ضرع که میر شریق خشک یا عام

است یا که ایست که حر شریق

است و خشک آن ضرع که جفت

پلیدی آن ستور آن بخند و فزار

دخت و خا و نوج و تریا شایسته

است و دیگر که در آب ایستاده برگرفته

و ک بود و بد و بنیایش تا زمین

نرسد یا چیزی است در و دروغ

نخ ترازم و بد و تر از مر و سوز

تراز آتش و گیاهی است گنده بو

که از نوج دریا بر ساحل نرسد

آید و در دخت خشک شربا گودی

یا خشک آن و آشیایسته خشک

است تنگ بر گشت بر ستوان

و امرأة ضرع زن کلان پتان

شاة ضرع کن

شاة ضرع کسفینه گو سفند

بزرگ پتان و امرأة ضرع مثل

خواری و ناری

ضرع کتنه و ضعیف است

ن ضرع و لیه متبا الخبک

و ضرع فرقی نموده و خوار و حقیر

گردیده رام شد و معنی از سمع

و کم نیز آید یا از فرح و منع

فراوان بر دام گردیدن آید

ضرع ضارح است

نا توان گردید و خوار زار شد

ضرع که فرسته رام کرد

اسب را و ضرع البع مین

لش ضرع خور و خور گردید و

ضرع الشمس غروب که

آفتاب یا نزد یک غروب گردید

ضرع که ماکا اضراعا داد

بر مال و اضرع فلانا خوار

و رام گردانید اولاد و اضرع

الشاة شیر و د آرد و گو سپید

از دگ پیش از زنتاج و و نعلانی

اضرع اللوم و معی شخصی گویند

که دلت خواری برادر دو درخت

ضرع الشمس تقریفا

غروب کرد یا نزدیک غروب رسید

آفتاب و ضرع التراب خوب

یا بخت شیرو را و ضرع الغدا

وقت فرو و آوردن از دگدان

و یک ما و نیز ضرع قریب

پیوسته و بدن

مضارح تهید گیر مانا و برابر

گردیدن

ضرع لله تعالی داری نمود

بوسی فدای و خوار می کرد

یا حاجت خواست از وی و ضرع

القطر بر آید سایه و برگردید و

بیز ضرع قریب پیوسته و بدن

ضرع التماس لغوی است

و ضرع و ضرع و ضرع و ضرع

ضرع و ضرع و ضرع و ضرع

ضرع و ضرع و ضرع و ضرع

ضرع و ضرع و ضرع و ضرع

ضرع و ضرع و ضرع و ضرع

ضرع و ضرع و ضرع و ضرع

ضرع و ضرع و ضرع و ضرع

ضرع و ضرع و ضرع و ضرع

ضرع و ضرع و ضرع و ضرع

ضرع و ضرع و ضرع و ضرع

ضرع و ضرع و ضرع و ضرع

ضرع و ضرع و ضرع و ضرع

ضرع و ضرع و ضرع و ضرع

ضرع و ضرع و ضرع و ضرع

ضرع و ضرع و ضرع و ضرع

ضرع و ضرع و ضرع و ضرع

ضرع فاطمة بالکسر کل دلائی

مضرع کلین و مر و سطر

ضرع بخر

ضرع بر آید از شتم یا دوتا

گردید پوست آن برگوشت آن یا

بسیار گوشت شد

ضرع س ح م

ضرع کجف شیر بیشه

ضرع فاطمة بالکسر شیر بیشه

ضرع فاطمة بالکسر شیر بیشه

ضرع فاطمة بالکسر شیر بیشه

ضرع فاطمة بالکسر شیر بیشه

ضرع فاطمة بالکسر شیر بیشه

ضرع فاطمة بالکسر شیر بیشه

ضرع فاطمة بالکسر شیر بیشه

ضرع فاطمة بالکسر شیر بیشه

ضرع فاطمة بالکسر شیر بیشه

ضرع فاطمة بالکسر شیر بیشه

ضرع فاطمة بالکسر شیر بیشه

ضرع فاطمة بالکسر شیر بیشه

ضرع فاطمة بالکسر شیر بیشه

ضرع فاطمة بالکسر شیر بیشه

ضرع فاطمة بالکسر شیر بیشه

ضرع فاطمة بالکسر شیر بیشه

ضرع فاطمة بالکسر شیر بیشه

ضرع فاطمة بالکسر شیر بیشه

ضرع فاطمة بالکسر شیر بیشه

ضرع فاطمة بالکسر شیر بیشه

ضرع فاطمة بالکسر شیر بیشه

ضرع فاطمة بالکسر شیر بیشه

ضرع فاطمة بالکسر شیر بیشه

ضرع فاطمة بالکسر شیر بیشه

ضرع فاطمة بالکسر شیر بیشه

<p>دین و فیض کعبه استخوانی است چشم سم اسپ صفت عظام صفت عظام شداب</p>	<p>بر سه تاه تصفی سوی بافتن شد و لیما فته صفت عظام صفت عظام تصاف عظام صفت عظام</p>	<p>صفت عظام صفت عظام صفت عظام</p>	<p>صفت عظام صفت عظام صفت عظام</p>
<p>صفت عظام صفت عظام صفت عظام</p>	<p>صفت عظام صفت عظام صفت عظام</p>	<p>صفت عظام صفت عظام صفت عظام</p>	<p>صفت عظام صفت عظام صفت عظام</p>
<p>صفت عظام صفت عظام صفت عظام</p>	<p>صفت عظام صفت عظام صفت عظام</p>	<p>صفت عظام صفت عظام صفت عظام</p>	<p>صفت عظام صفت عظام صفت عظام</p>
<p>صفت عظام صفت عظام صفت عظام</p>	<p>صفت عظام صفت عظام صفت عظام</p>	<p>صفت عظام صفت عظام صفت عظام</p>	<p>صفت عظام صفت عظام صفت عظام</p>
<p>صفت عظام صفت عظام صفت عظام</p>	<p>صفت عظام صفت عظام صفت عظام</p>	<p>صفت عظام صفت عظام صفت عظام</p>	<p>صفت عظام صفت عظام صفت عظام</p>
<p>صفت عظام صفت عظام صفت عظام</p>	<p>صفت عظام صفت عظام صفت عظام</p>	<p>صفت عظام صفت عظام صفت عظام</p>	<p>صفت عظام صفت عظام صفت عظام</p>
<p>صفت عظام صفت عظام صفت عظام</p>	<p>صفت عظام صفت عظام صفت عظام</p>	<p>صفت عظام صفت عظام صفت عظام</p>	<p>صفت عظام صفت عظام صفت عظام</p>
<p>صفت عظام صفت عظام صفت عظام</p>	<p>صفت عظام صفت عظام صفت عظام</p>	<p>صفت عظام صفت عظام صفت عظام</p>	<p>صفت عظام صفت عظام صفت عظام</p>

ج

ج

ضم م ن
ضم ن - بافتح جله درشت
و پشه دشوار گذار یا پشه بست
بر کوه جدا گانه که دریاں سنگ مرغ
درشت و سخت باشد خاک گل بود
در آن قنطرة یکی
رجل منامر مرخصاوش باز
ایستاده از چینی و نیز بسیار
غیبت کننده مردم و بعلو و منام
شتر که در از دبان بسیار و نادر
قنطور کعبه و خاشوش و بر کوه
جدا گانه که نگارایش سنج و
سخت باشد و گل و فلک نبود در آن
و شیر بیشه
ضم ن - قنطر قنطرا خاشوش
ماند حرف نزد و سخن گفتن
قر و بر دهنه راه و نیز و ضم ن
داشتن شتر و در او دبان و خاشوش
نادر آن و بیشه بن چینه
ول زم گرفتن از او قدیم و شبات
در زیدن بر آن چرمی از دست
نودن بر تپه
تضمین بن خاموش گردانیدن
کسی را
ضم م ن ر
قنطر کعبه زمین سخت و
زن درشت بیشتر از است و شتر
بیشه
ضم ن م ن
ضم ن م ن با کسر شتر داده توانا و دوی
بدون قنطاز کلا بط شتر توانا
قنطر بر علی البلاء قنطرم را
سخت و درشت ندر بن نین
ضم م م

قنطس - بافتح آهسته و نرم
خاشین و الغل من ضرب و نیز
قنطس و شوار سخت
ضم م ط ر
قنطیو - بافتح جای شترهای
سیل وادی
ضم م ع ج
قنطج - کعبه زن فریه تمام
بدن پر گوشت کذا انک البعید
القنطرة وزن درشت پست لای
ضم م ل
قنطاک القنطاک اقمینکا کا
بالعز آمده باریدن گردید
واقنطاک التت سیراب
شتر گیاه و سبزه گردید و واقنطاک
اکثر من بر آورد گناه را و سبزه
شد بان واقنطاک التت
بر آساید از شرم
ضم م ل
قنطیل کعبه صاحب شتر قنطیل
کامی شتر
قنطیلة کسفینه زن بر بای
نامه یا زن تنگ دهنه آن اهل
خطب الى معاوية بنه عمار قنطی
انفا قنطیلة نقال فی ایلان اشتر
بمصانک و انزید السباق
فی الحلیة
ضم م م
قنم باغ و فراخ آمدن چمن
را بچمن و بالفعل من نهر نقال
قنم قنم نام الیه
قنم باغ کرده اسبان در بن
میان که جهت گرد جمع کنند

قنم - با کسر لای سخت قنم
با کسر لای قال کانه نفعیت
والصواب بالصل الملهمة
قنم - با کسر و انعم انچه بدین
فراخ و نینیه راه
اقنماته با کسر گروه مردم
از هنر و پشور اکتب و سزان
اقنابیم جمع و یقال جاء و قناب
یا قناب من الکتاب و سبزه
منذ الحداث من زمان شیب
فمنجوه با قنابیم ای رجب
الحجامة و جماعت یقال هذا
فمن سنان الی انما به ای الجماع
قنم - با کسر راه فراخ آوردن
قنم بن زیدن ثوابه محایا
انده
قنماته - با کسر شتواری لغته
فی الضامة
قنم کعبه بر رود بار که
میان دو پشته بن رود از جاری
باشد
قنم کعبه مرد شمناک
و شتر آمد و ویر و مرد تندر
آیزند هر چیز را و قنم م
حادث و قنم م بن تناوه
صایا انده و قنم م بن
جس و قنم م بن ندر
املوکی ابو النبی نحاتان انده
قنم کعبه شتر آمد
دو لیر و شتر کامیز و مرچیز را
قنم - کلاط شله
قنم قنم با فتح انکه سیراب

آورد و احاط کند هر چیز را
قنم قنم قنم قنم - شجاع کرد
دل خود را و قنم علی المال
گرفت همه راه و قنم انکه سبزه
بانگ برزد
اقنم الشی بوی خود کشید
و فراخ آورد از راه و قنم
عکیده گرفت اورا و شتر شد
روی
قنماته مصانته فراخ آورد
قنم
قنم القنم قنماته فراخ
شدن و قنماته لیه کشید
شبهه آن فراخ آمد
قنم منفم - مراد دید بیان
ایک
قنم فراخ آمدن یقال قنم
اللحاف قنم و با یک بیان رویدن
ضم م ن
قنم الکنت ب - با کسر
قنم است یقال کن ذلک فی
قنم ای طیه
قنم بان نم سبزی و بر جایی
بانگ از جن یقال به قنم
ای زمانه و کانت قنم
خلان اربعة اشهر
قنم سگت عاشق و بر جایی
انده و بنلا در آهست بدین
قنم الحداث اکتب قنم
نقطة اللہ قنم ای رکت نفس
دیوان القنم و الزنم لیلان
عن الجماع کذ انک
قنم حرکت بر جایی ماندگ

<p>وکل دلائی اک صوفی روضہ ہا پیہ گردا شدہ کہ در یک خرو کرده باشند + تغویط - اندوختن و فراہم آوردن چیزے را + من و ع ضنوع کھرو و غیب مرغیت از مرغان شب یاں شوات است یا بوم کر کہ شب بانگ کند + آواز کوک ہم گویند مرغیت سیاہ مانند رخ پاکیزہ گوشت افنواع و قبیحان اکثر جمع + ضنواع اقرب بانگ کوک ضنواع کشاد رو باہ + ضنواع شتران لاغر نام کم گوشت +</p>	<p>باز در پیش اور تا خوش و ہد و انضاع القی آمادہ گریستن گردید و بانگ کرد + من و ع مضنوعہ بالغ شدت و اندوہ یقال نزلت بجمع مضنوعہ من اکثر ای شتہ قال ابو جندب المنی + و کنت اذا احارای دغا لمضنوعہ + اشترقی بیعت الس میفری و نیز حجت نماز بقال ان اصلہ من الیاء مضیفہ لک من ضنات بعم لعم ای نزل فکنت الیاء لعلھا و ثقل لضعف علیہا نقلہ حوکتھا الی الضاقی لھا فتولد منھا و امکان الیاء من و ع ضنواک - کجا بتر کردہ از برجریے + ضنواک کسغیتہ شد یقال لایت ضنواک و ضنویک ای جماعہ ستور را + و ضنوع الطائر یخوفک منات الفرس الحج برجت اسب برادہ + تضنوک فی رجبیہ آلودہ شد و پیدی خود + امنک کو اعلیہ - سخت ضنومت کرد و بران + من و م منام حقه ضنوما کم کرد من اورا و ستم نمود + من و ع ضنون بالغ تکلیف و نیز فالہ کہ ہنوز علت نخندہ باشد ضنوعہ بالغ آمودہ ریزہ</p>	<p>وضو + و نیز مضنوعہ - بسیار بچہ شدن و الفعل من نصر منادہ حلقہ در منی شتر اندازند ضنوت بالغ کرہ رضیایوت جمع نضون - بسیار بچہ شدن من و ع ضنوی محرکہ باریکی استوائ خروی جم و خلقت و لاغری + ضنواک مثانہ مندی کہ از فرج ناقد برآید پیش از ولادت و در می شد کہ در شتر حاضر شود بقال بالبعید ضنواک ای سلعہ + و ضنوعہ شور و غوغا بانگ و فریاد مردم ضنوعہ تبشید و او مثل بقال تبغیت ضنوعہ القوم ای جلبتہم - ضنوی مردور آیند و رشب و اسی است + ضنوعہ شور و بانگ فریاد مردم ضنویضیہ بالغ مرغ الوادو تغیبت الیاد بلا کاش نیز شہوت ضنواضی بالغ سطر درشت ضنواضیہ بالغ و امید و بلا ضنواضی علی فاعول باریک اندام و المونث بالیاء یقال غلام ضنواضی و جارية ضنواضیہ من - ضنوی مویٹا - لاغر گردید من - ضنوی ضنواضی مویٹا فراہم آمد و پناہ برد و جاسی گرفت بوی در آمد و رشب + و ضنوی الی نکیر + پر سنجہ آراہ و نے الحديث + لما ہج من ثنیۃ الکلا یوم حین ضنوی علیہ المسکوی</p>	<p>افنوی باریک شد و سست گویہ و افنواک آلیہ نائل کرہ اورا بوی آن + و افنوت اللزہ فرزند لاغر آوردن + و منی الحبر افنوت و لا تقنوا و ای تزوجوا الغائب دون الغائب ذلک ان العرب تم ان ولد الرجل من قرابتہ یحیی مناد یا یحیی غدا لله یحیی کو با علی طبع قومہ + و افنوی حقہ آیتا کم روح آنرا و افنوی لا امر راست و استوار نہ کرد و کارا + تفویہ نائل کرون چیتہ بجیہ + افنواک نائل شدن بسوی چیتہ بالت فضل الہاء من و ع ضنواک اقرب مرغی است + دفع ید ابن الساعدین جوئیہ فقیل لہ ذو ضنواک ضنویا کج حضرت نالی است کہ بنات سبل ماند و زنی کہ حیض نیار و زنی کہ شیر و پستان ندارد ضنویا زنی کہ شیر و پستان باشد اورا بیابان بی آب و دو شعبہ اند کہ از تہ سرات می آیند + ضنویا امرک سست کرد و کارا و استراحت نشد کرد + مضنواک - نرمی کردن و مانع شدن مضنواک بلا ہمز و شتر و قریب مضنواضی ہنوی یضنوت قول الدین کفر و - من و ع ضنواک</p>
--	--	---	--

نکیر

من ی ب
منیج - با نفع مالورزی است
در یای یاد اند مراد لغت فی
الهمز

من ی ج
من - مناج منیج و منیجنا
عمید و میل کرد

من ی ح
منیج - با نفع شد و فعل نیمه کر
بهندی گوید و شیر کس آب
آمیخته

منیج - با کسر آفتاب و روشنی
آن و زمین هوار و هر چه بر آن
آفتاب رسیده باشد و از اتیان
ریح است بقول عامر یقال جاء
فلان بالفتح الیم یعنی آو و
تمام آنکه بر آن آفتاب میتابد
وادی و زود

منیج - بنیای یا چشم
منیج - با نفع شیر شک آب
آمیخته

منیج - گشتان نام مردی
و محمد بن منیج محدث است
و ابو القتیاح الهضی الخان
بن ثابت محالی بدری

منیج - منیج زیت غیر
خالص

منیج - منیج اللبن آب آمیخته
شیر را و منیج اللبن خراب
و فانی گردید

منیج - منیج اللبن خراب
نشان دهم در شیر شک آب آمیخته
منیج - منیج اللبن خراب

منیج - آب آمیخته شیر
راشد و منیج
منیج - آب آمیخته شیر

منیج - آب آمیخته شیر
راشد و منیج
منیج - آب آمیخته شیر

منیج - آب آمیخته شیر
راشد و منیج
منیج - آب آمیخته شیر

منیج - آب آمیخته شیر
راشد و منیج
منیج - آب آمیخته شیر

منیج - آب آمیخته شیر
راشد و منیج
منیج - آب آمیخته شیر

منیج - آب آمیخته شیر
راشد و منیج
منیج - آب آمیخته شیر

منیج - آب آمیخته شیر
راشد و منیج
منیج - آب آمیخته شیر

منیج - آب آمیخته شیر
راشد و منیج
منیج - آب آمیخته شیر

منیج - آب آمیخته شیر
راشد و منیج
منیج - آب آمیخته شیر

منیج - آب آمیخته شیر
راشد و منیج
منیج - آب آمیخته شیر

منیج - آب آمیخته شیر
راشد و منیج
منیج - آب آمیخته شیر

منیج - آب آمیخته شیر
راشد و منیج
منیج - آب آمیخته شیر

منیج - آب آمیخته شیر
راشد و منیج
منیج - آب آمیخته شیر

منیج - آب آمیخته شیر
راشد و منیج
منیج - آب آمیخته شیر

منیج - آب آمیخته شیر
راشد و منیج
منیج - آب آمیخته شیر

منیج - آب آمیخته شیر
راشد و منیج
منیج - آب آمیخته شیر

منیج - آب آمیخته شیر
راشد و منیج
منیج - آب آمیخته شیر

منیج - آب آمیخته شیر
راشد و منیج
منیج - آب آمیخته شیر

منیج - آب آمیخته شیر
راشد و منیج
منیج - آب آمیخته شیر

منیج - آب آمیخته شیر
راشد و منیج
منیج - آب آمیخته شیر

منیج - آب آمیخته شیر
راشد و منیج
منیج - آب آمیخته شیر

منیج - آب آمیخته شیر
راشد و منیج
منیج - آب آمیخته شیر

منیج - آب آمیخته شیر
راشد و منیج
منیج - آب آمیخته شیر

منیج - آب آمیخته شیر
راشد و منیج
منیج - آب آمیخته شیر

منیج - آب آمیخته شیر
راشد و منیج
منیج - آب آمیخته شیر

منیج - آب آمیخته شیر
راشد و منیج
منیج - آب آمیخته شیر

منیج - آب آمیخته شیر
راشد و منیج
منیج - آب آمیخته شیر

منیج - آب آمیخته شیر
راشد و منیج
منیج - آب آمیخته شیر

منیج - آب آمیخته شیر
راشد و منیج
منیج - آب آمیخته شیر

منیج - آب آمیخته شیر
راشد و منیج
منیج - آب آمیخته شیر

منیج - آب آمیخته شیر
راشد و منیج
منیج - آب آمیخته شیر

منیج - آب آمیخته شیر
راشد و منیج
منیج - آب آمیخته شیر

منیج - آب آمیخته شیر
راشد و منیج
منیج - آب آمیخته شیر

منیج - آب آمیخته شیر
راشد و منیج
منیج - آب آمیخته شیر

منیج - آب آمیخته شیر
راشد و منیج
منیج - آب آمیخته شیر

من ی ف	وسل وادوم بحیرے وہماں دہشتم	کیسرو مثلاً	وننگ گرفتن *
ضیف بالغہ ہماں للذکر و	اضغنه الیہ مطر کردم اورا	ضفق - بالکسر آچو گچا ہی کٹا ده	تفتیق - تنگ گردیدن *
کانشی والواحد الجمع قد یجمع	بوسی او و واضغنه من کریم و	باشد و قوی تنگ مانند سرلے و	ضفاق تنگ گردیدن و يقال
على آمیبات و میوت و بنمو	پر سیر کردم از وی و ترسیدم *	و جامد و تنگی *	ضفاق المقوم اذ الی متشبهوا
ضیفان بالکسر و اسیمت از ل	اضغططیه تم نمودن بروی و	ضیفه بالکسر درویش و نیازمند	فی خلق او مکان
سروں دام مروی و نیز ضیف	آگاه شدم و واضغنه میشتابے	وننگ و بدحوالت و بلوغ ضیف	استمناقة تنگ کردن و تنگ
نزدیک شدن آفتاب بغوشدن	کردم دران و نیز اضافه بر آمدن	بالکسر جمع و منزلت مرماه	کردن خواستن *
و یک سو فتن تیر از نشان و فرو	و قرب شدن بحیرے و نسبت کرد	را و را ہی است میان طایف و نیز	ض ی ل
آدن عمر بگی و هماں شدن	اسی را با سسی و غوغایم زید *	خوشتر است نزدیک عیداب	ضائک ناگزیران زده کرا از سخن
نزدیک کسی ضیفه بالکسر شد	فان لا لکم ضایا و نیک مضای الیه	ضایق تنگ *	گرمی پایش برگشته حتی اگر نتواند
يقال ضغنه ضیفا و ضیافه و الضیف	والنزهة الضیف و الضیف	ضیق تنگ تر و شواری	ان خود را با پستان خود جمع
من ضرب وی نمازی شدن زن	فلهذا لا یجوز اضافة الشیء الی	ضیفی کهنیزی سوزش اضیف	ساختن ضیقات بغیر و تشدید
و غیدن و سیر کردن *	ضیه لکنه لا یعرف نفسه	ضوقی کطوبی مثله یقال فی	یا جمع *
ضیفه زن هماں زن حاضر	تغیبت هماں داشتن کسی را	ضوقی من الکامروا ملها من	ضیقان نوحی از رفتار و مرفر
دی نمازی *	و بغیر شدن نزدیک گشتن آفتاب	الیدر ضیفی فالتقلبت الیاد و	لان و آن حرکت و اودن و شش کشا
ضیبت بالکسر سیر و یان و	وسل وادون چیزی را بحیرے *	السکون و الفخام ماضیها	داشتن و دوزا و در رفتن *
ضیفا الوادی و کرانه ر و بار	تغیبت هماں گردیدن نزدیک	ضیاق کتاب پاره از رفتار	من ضاکت الشافه ضیقاً -
ضیفن طفیلی نون زاید است	کسی و بعسر و ب نزدیک	خوشبو آلوده - زنان بد اس را	کشاده و متفرق انداخت پای خود
مزلش فلن بالغه ذخیل *	شدن آفتاب و جمیدن میل کردن	تنگ نمایند *	از سختی گرایش قادر نماید باینکه
محمد بن عبد الملک بن	تغایب الودی تنگ شدن	ضیق - کسیتنگ *	و لازم آوردن خود را بر پستان *
ضیفون کسمن و صانی قریب	رودباران دوجانب وادی آمدن	ضیق مکان تنگ و کار سخت	و ضلالت علی غیفا - خشم گرفتن بر
ازان امرای روایت می کنند	قوم رودباران دوجانب هید	و وضیت بجهت آره *	من بختناک شده
ضیفه و یفر ایسا آمده و تم	آدن سگان شکار راه	من ضاق ضیفاً بالکسر و	ض ی ل
و کاری کرا زوی ترسیده شود	مستضیفه فریاد کننده و داد	الفتح تنگ شغلان اتع *	ضال کنایه کرا ز با بال آب خورد
مضوفه مثله : و مضاعف الود	خواه و خواسته ضیافت *	ضاق الرجل غیل شد و ضاق	ضالة کبی یا کنایه رشتی یا درختی
کرا نه بای وادی *	من ی ق	الشیء عنه - بگنجید دلد *	و است دیگر *
مضاف فکر او را در تنگ کرد	ضیق بالغه تنگی و شک	مضغنه به ذر معای	نوعی است و ذات الضال
گرفته باشد و در قوس و	که در دل گذرد و یکسر و بجا	امناقة امناقة - تنگ گردان	ضالة سلاح هر چه باشد یا نیز
خوابنده تنگ آنکه خود را بسوس	تنگی سینہ باشد و بی است *	و امناق الرجل لذت مال او خاصه	و امناق المال امناقة - و کذا
و دشمنان قایم و بر پا و روحای	باز *	و درویش گردید و نیازمند شد	امناق الامان امناقة - و کذا
پناه و نیز مضاف باز خوانده	ضیفه تنگستی و درویشی *	تفتیق - تنگ کردن و تنگ	امناق الامان امناق - و کذا
بدگرے -	ضیق بالغه جمع و منزلی است	گرفتن بر کسی *	من ی م
امنه امناقة نمایم آرا	ناه را میان شریاد و بران ضیفه و	امناقة - با هم دشواری کرد	ضیم - بالغه ظلم و ستم ضیم

جمع وهو مصلح راجع

فنیسم - بالکسر زاید که و کسانه

آن و معنی است بمرات یا دو بار

است یا کوی است +

فنیسم - بر شیخ فنی کز بیدراز

دلاوردان عربست +

فنیسم - با نفع نظرم و سر بخت

تا تمام رسیده +

فنی - مقام حقه فنیها - با نفع

کم کرد حق او را و فنیسم التکلیف

مجمول گسستم کرده شد و در آن سر

نفت است + فنیسم فنیسم فنیسم

مستقام منظوم و آنکه از حق

او کم کرده باشند +

فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم

فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم

فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم

فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم

فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم

فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم

فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم

فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم

فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم

فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم

فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم

فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم

فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم

و نیز تر و رود +

فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم

فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم

فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم

فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم

فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم

فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم

فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم

فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم

فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم

فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم

فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم

فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم

فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم

فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم

فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم

فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم

فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم

فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم

فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم

فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم

فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم

فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم

فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم

فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم

فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم

فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم فنیسم

ام شیب فقلت المثل فی قولهم

کنت ذالمث فقلت فقلت فقلت فقلت

الطایفه من داروی چشم کن +

نیزه طب رفقا سلا طغوت و منه

من آخت مکت هر که دوست دارد

کارهای را باید کرد که حسنگ و نرمی

شاید و شب نوبی کند در تحریر

بر تلی گویند و نیزه طت نسوس

و جادوی +

طب بالکسر شوت و خواها بی

تن و آرزو و ارادت و شان حال

مرد و بچگی و جادوی و دهر و

فرخی و عادت یقال صاذا یطی

ای بد می و عادت +

طب بالکسر نوزد ابر و زمین

در آنگاه استک و خانه و جامه

پیش کشاده در از دامن و پوست

در از دوال و دقیق و مضاعف

آفتاب طب کعب جمع +

و کونه یقال الله علیه طب کعبی

علی ألوان کثیفة

طب - بعضی معنی است +

طب بالکسر نوزد ابر و زمین

در آنگاه استک و خانه و جامه

پیش کشاده در از دامن و پوست

در از دوال و دقیق و مضاعف

آفتاب طب کعب جمع +

طباً طباً - لقب اسمعیل بن

ابراهیم بن حسن بن حسن بن علی

بن ابی طالب عنوان الدین علیهم

السلام و کونه مکت مکت مکت مکت

و کونه مکت مکت مکت مکت مکت

و کونه مکت مکت مکت مکت مکت

و کونه مکت مکت مکت مکت مکت

و کونه مکت مکت مکت مکت مکت

و کونه مکت مکت مکت مکت مکت

و کونه مکت مکت مکت مکت مکت

و کونه مکت مکت مکت مکت مکت

و کونه مکت مکت مکت مکت مکت

و کونه مکت مکت مکت مکت مکت

و کونه مکت مکت مکت مکت مکت

و کونه مکت مکت مکت مکت مکت

و کونه مکت مکت مکت مکت مکت

و کونه مکت مکت مکت مکت مکت

و کونه مکت مکت مکت مکت مکت

و کونه مکت مکت مکت مکت مکت

و کونه مکت مکت مکت مکت مکت

و کونه مکت مکت مکت مکت مکت

و کونه مکت مکت مکت مکت مکت

و کونه مکت مکت مکت مکت مکت

و کونه مکت مکت مکت مکت مکت

و کونه مکت مکت مکت مکت مکت

و کونه مکت مکت مکت مکت مکت

و کونه مکت مکت مکت مکت مکت

سج

<p>مطابخه - داندوران کردن مطبخ علی ابنا و الفاعل علم طبخ خواننده و برکار داندور استنطاب دمان پرسیدن از طیب قیال وینطیب و حده مستوفیع المذ و آذ اعیان ط ب ج طبخ - باغ حکم و استوارش حماقت دزدن بر هر چیز کاک بازند سر و خاں طبخه - کسینت کون س طبع طبعاً - گول گرید نطبخ فی الکلام نطبخاً - سخن بے گوناگون بگفت ط ب ح طبخ - کعظم فیه و پرگوش ط ب خ طبخ - باغ چمن اشتو الله باشد یا اندر او الفاعل پس نمیدونخ یقال هذه حجرة جنة الطبخ و کذا اجرة طبخه - باغ سخت گول طباخ کعب و عظیم ستوبی و نیز طباخ توانای مغربی طباخ کعب و ب ت گریخت طبخ کوز ششک مذاب اند س طباخ است طباخه گرای غیر دوز عقب عمر بن الیاس بن نمز لباخه - بالکسر باورجی گری طباخه بغم سرش و نیک و کفک آن امراة طباخیه ککر است زن</p>	<p>جان پرگوش یازن وانا طیم طبخه کفریایه و مثله طبخ کاحمد و سخت امتی و گول طبخ - کامیر نوی از شراب نمین کر نیز پوشه باشد و کج و خشت نخته منه الحریث اخا لرا دالله بعید سوء اجعل الله فی الطبخ طبخ - کسکر خیزه لغت نه طبخ طباخ الحرج - باورجی گرم طباخ - گشتان پزنده باورجی طبخ ککیز است یمن یا دیگر طبخ لکس جابو یمن طباخ مومنی است بک طبخ - محدث اول بچر سمار یا اول اس حیل است بعد از غنی بر آن طبخ بعد از خرم بعد از و نیز طبخ جوان فر زگرند و گشت هذا طبخ الغم و مشوا هم یعنی عای یمن و بریان یافتن طبخ عیندن بالبدن کودک و بر شدن یقال کخ یحلل ی الطباخ بنشد به الطار یختمه طبخ - یقال طبخه باغ چمنی ساختن برای خود و بریان کردن و دیگر بر نهادن اینطباخ نخته شدن یقال یخه فانطبخ ط ب د ر طبخ در مسکول بدی و خاشاک یقال یقیم طبخند ای شش</p>	<p>ط ب س طبخ - باغ چمن گردیدن و چیدن سبب بر باد و افعل من نفی طبخ - بالکسر ستون طبخی محرکه و دملش دریم شامی است طبخه طبخیه محرکه قعبه است بارون طبخی منسوبت بآن از آن قعبه است حافظ ابو القاسم سلیمان بن احمد و دوی است بواسطه طبری منسوبت بوی طبخ زکرو است و کاف بنات طباخ بفتح را و کسر طبا یا و سختیا طباخ - کرمان و غنیت مانا بدرت انجیر طباخان کی از دوز مدینه طوس است طباخان دی است لبه حد توس طبخستان بلادی است فراخ و بیخ طبری منسوبت بآن قاله السیوطی ط ب ر ج طبخ کعظم سورج کانی انشس ط ب ر خ طباخ بالکسر و الدلی بن ابی شرمش یا آن طباخ بیم است ط ب ر ذ طبخ زکرو شکر و سرست گویا که اطراک آن کوه شده است سیر</p>	<p>و یقال امی طبخ زکرو و طبخ زکرو مثله و فی الصحاح الطبخ و یقال من السکر قال الاممی یقال سکر طبخ زکرو صفة ط ب ر س طبخ کز بر ج و جعفر نیک دو ن گوی ط ب ر ک طبخ محرکه قعبه است بر و قعبه است با صبران ط ب ز طبخ - باغ پری پر پز طبخ بالکسر بک بزرگ از کوه یا کرانه قوی تر از و شتر دو کوه طبخ زکرو بکسر بکسر زن طبخ المرأة طبخا کاغذ اس را ط ب س طبخ - باغ سیاه از هم چمن طبخ بالکسر گرگ طبخ - محرکه شترستان است در خراسان همی است طبخستان با تخمیک شله بج طبخ کایر و دیای بسیار آب طبخ عمل اندود کردن ط ب ش طبخ - باغ دهم طبخ بیم شکر و منه ما فی الطبخ مثله و ما دی ای طبخ هو ای ای الناس و کذا ای طبخ ط ب ش ر طباخین دای است کرا و جتن</p>
--	--	--	---

<p>فی بنی بهم رسد یا آن خاکستر جغنی است و نفوس طباشیر که در شکم میباشند و در استخوان در هم و گوین چون فی اذ شدت باو یکی بر دیگری بهم خود را اسجا آتش بر آید و در نیتان افتد طباشیر نبدای فی است که از خاکستر آن جدا کنند و بهتر آن سپید کرد بانگ تند می گذریگی زبان و خشوش آن که از استخوان سر محسب میسازند بانگ شویت و سجدت میباشد بقوی دل و محد و مجروح طبع فی معزادی و سبیل دومی ط ب ع طبع - با نفع سرشت که مردم بر آن آفریده شده و هر فی الاصل صدره و مثل و مانند و نفع و ساخت و نبات چیزی بقال ضربیه علی طبع هذا بنج - با کسر نام جوی و صله پشت نزد خوردن آب بری کین قهری شکم جوی و نوز رنگ و ریناکی و محرک آطباع جمع یا تریک ریناکی سخت از رنگ درشتی و عیب است طبع با تریک گناه و عیب و بر تریک باشد و رنگ و رنگ گرفتن تخمیر و بر آن و در رنگ شدن مرد و کامل و درون همت گردین او و الفلح منع و منه فلاک طبع سنی ادا در کما و مورغانی نیست بلکه در ذایل امور همک و</p>	<p>استغنی است از شمشیر رنگ آوده طبع طبع - گلف اورشت خوی ناکس طبیعت ریناک که شمر ندارد از درشتی و ناکسی طباع با کسر سرشت که مردم را بر آن آفریده اند یا اخلاق که از طعم و مشرب در آن پیدا و مستحکم و متمتع الزوال کرده طباعه گستاخ شمشیر سازی طابع کصاحب اخلاقی که در مردم پیدا و ترکیب یافته باشد از طعم و مشرب و غیر آن که نفس ناکم بود و هر زن طابع با نفع البار انگشتین و آنچه بدان بر عطایای مردم و مانند آن نشان و علامت کند و سده علیه طابع الشهداء علی عظم و کسل الباء لذه فی الح طبیعه - سرشت که مردم بر آن آفریده شده هذا طباعان الا یکم بالعزم که بدان تمرکز شود طباع کشد او هر زن و سازند بر چه باشد سازنده و نفع طبعی که نوز و نوز کی است و زهر و بار باشی از بوزیر که زینش را و دوست باشد طبعی که سکت سیاه شکو خشنی و بر این و سب آن ف - طبع علی الکتاب عذرا طبع با نفع هر مرد بر نام و بر آن نقش نمود و طبع التبع</p>	<p>من الطین ساخته شمشیر را از گز کند طبع الدائم من الطین و کعب الحری من الطین و کعب الدائم پر کردن شمشیر را از از دست زد پس گردن ادا و طبع الله علی قلبه - پرده انداخت بروی و مهر کرد و طبع علی الشی - مجهول سرشت شد بر آن و کعب خلعت ریناک شود سرشت گردید و فی حدیث الحجة طبعت فیها طینة آدم ای جودت صلصلا فی فاهة مطبوعة کعظمه شتر با ده مران بار طبع - پر کردن شکم و دلور و نیز ملید گردانیدن چیز و طبع بطول و قطعاً - خوی جوی گرفت و طبع الا ناکم - پر گردید آوند طبع النور که لبت و قطع امرأ یطعن و فلات طبع که کار را و یقال الطبع یقلب التطنج ط ب ق طبق - با کسر مردم و گروه نفع یا بسیار از مردم باشد یا نفع و سرشت که مرغ را بدان شکار کنند و بار و خوی و هر چه بدان چیز را بجز نهسانند و دام کروی شکم کنند طبقة کج و شست از روز و زمان دراز و منه افنا عذرا طبعا ای زمانه طویل و هذا طبقة و طبع این موافق و برابر است و طبقة - با کسر ساعت از رو و و ماس که بدان صید کنند</p>	<p>کعب جمع - طبعی حرکت تاه هر جزیه و پرشش آن آبائی آبقة جمع و مانند و سادی هر جزیه و روی زمین و نظرنیکه می خورد بر آن دیک قرن از زمان یا بیست سال و گروه مردم و نفع یقال اننا طبعی من الناس و طبعی من الحيوانی جماعة یا کثیر از مردم و نفع و حال مردم و منه قوله تعالی لکن طباعه طبعی و کما عن حال یوم العیامة و استخوان شکم که میان دو پیوند استخوان پشت باشد یا مریای پشت طبقة یکی و باران عام و منه فی استحقاق النبی صلی الله علیه و سلم الطم استحقاقا یعنی طبقا و پشت فرج زن و پاره بزرگ از شب روز یقال معنی طبعی من التمسک و طبعی من التمسک ای معتمرها و یقال طبعی بلا و سنگ پشان و ماران و و یقال طبعی - سنگ پشت ماده که نود و نه بعینه ده که هم سنگ پشت بر آید و یک بعینه و ده که مار بر آید از آن و نیز پس یکدیگر زاده از بره و یقال و کذا لها طبقا و طبقة ای ولدت بعضها بعد بعض طبقة - حرکت زنی بود زیر یک که مروی داناد و پوشا و در سرش شکار در آورد و یقال و من الش و آق ش طبقة و یقال ش من عبد القیس کاف و یقال کون العار</p>
---	---	---	---

ج

<p>على الناس حتى انما على البقرة وحي ايضا قبيلة فخرتهم ببقرة انصر بجمع المثلث وشمل الاصمعي من هذا المثل فقال السق حلقه لايم اتخذ له غطاء وهو الملق نوافقه والما على هذا على السن وقيل هما يتكلمان اتفاقا على امر فقل لهما ذلك لان كلام منهما لائق نظيرة وقيل طبقة قبيلة من ابياد كانت لا تتطابق فان رقت بها شئ فانه تفتت بها اصابت فيها طبقات الناس انسان مختلف ازدر طبقة يك جنس از انها ببد طبقة كغرضه دست بهر مسببه وكنهه وكنهه طابق كذا جرح صاحب خشت بمیزه كوان وعضو هر چه باشد و منه فی غلام ابن لا قطع منه طباقا ان قد شغل عليه ای عضو او دست نوشته امرفی اساق قطع طباقه بدله و آن قدر از زیر کمر کشیده سکس را با نصف آن و تار بهر است طوایق و طوایق جمع تجه طباقه کوی از دست راست و آن بر لب برتن باشد بهر طباق بالکسر موافق و برابر يقال هذا طباقه ای موافقه و التما جباقی جت مطابقت بعض مر بعض را یا اینکه بعض آن بالا است و طباق التام من هر چه بموی دی است و قولها زدی سلیقه ای الملقن علی حقا و</p>	<p>قيل من يجر من الكلام قسطنطيق شقاء - طبقة كامير سامي از شب طبقة بالضم جمع و زمانه در این يقال اقام فنده طبقاتی ما طوبلا و موافق و برابر يقال هذا طبقة - طبقة موافق جمل طباقا و بالفتح شتر نمائه انکشی و جمل طباقا - انگر بروی من بسته گرد و یا آنکه بر پشت اندون را بسید جرت می و گرانباری خود یا مردمانه و عاجز و نا توان طباق گزنا و روشی است کرد کود های مکر روید نوشیدن و نمک آن نافع است سر زهر باراجت خاش و کرد تپهای کتد و مضغ و یقوتان و سد های مکر شدید ای شخان است طابق نشت خشته کاه س طبقة یفعل زخمی گردید برون کار و طبقت یدد طبقا و چون چمیده ست او بهر کشد و نشد بکسر الباء دوایکی پوشند عقل حی طبقة تپ گیرنده تمام اندام و تپ شباز و نمک نه شود حرفه طبقة علی بنا المفعول صدا و نماد و طاقا است طبقة طباقا پوشانیده اعضا</p>	<p>و اطبقت النجوم علی الارض کردند بر کاری و فرزان آمدند بران و اطبقت النجوم - بسیار شدند ستارها و ظاهر گردیدند و اطبقت علیهم متبعا یعنی بفت در پی پوسته باید و نیز الطباق بهرم نهاده چیزی و پوشیدن تو بر تو و برابر کردن و اما طبقة - کدام چیز دان و زیرک کرد او را مطبقت کجاست سرور سوار امور سجاده طبقة کجاست ابر که باران او همه جا رسیده طبقة اشقی طبقاتا و گرفت تمامه آن چیز را و شامل گشت طبقة السحاب الجو پوشید ابر هو را و طبقة الماء و جبهه الارض فرو رفت آب زمین را و نیز تطبقت دست میان دوران نهادن در کون و رسیدن شمشیر بر یون وقت زدن و جدا کردن آن فعل انده طبقة المفعول لایحی اذا اصاب الحیة و هر دو دست معا بر داشتن و نهادن اسپ و دیدن و هم بر هم نهادن اسپ در رفتن و دیدن و همه جا رسانیدن ابر را از او هر زمین فرو رفتن آب باران و برابر کردن و موافق نمودن طابق بین قیصین مطابقة یکی را بر دیگری پوشید و نیز مطابقة موافقت و برابر کردن و چنانچنین و رفتن یا بنده بر پای و هم پای بجای هم دست نهادن اسب در رفتن و در دیدن عادت</p>	<p>کردن بر کاری نقش در بر شدن مطوع است سرا طباق يقال طبقة قسطنطيق و تو بر تو پوشیدن چیزی را نطابق اتفاق کردن انطباق - موافق و برابر شدن طب ل طب ل - بالغ و دل یک رویه باشد یا دور و به و فو کس یکیم که بنده کوک است انطباق لکول جمع و ضیق و دروم و جامه است یعنی که نگاه و دل و دایا جامه مهری است و بلع و سز و وقت الطابقه ای دایا و هم خارج و دل ما در یای الطابقه ای دایا و هم طابقه طابقه - گنایه و طلق نوازی کوبالطه بالضم همیشه طوبالطه جمع و کالطقال لاکلش طوبال طبال - کشتا و طلق نواز طبل - طبل و طبل و دل زد تطیل - دل نواختن ط ب ن ط ب ن بالغ کرده و بسیار کرد و يقال ما در یای انطباق هوای ای الناس هو ط ب ن بالضم طوبیو ارباب ط ب ن یعنی آواز طنبور یا رباب و نیز ط ب ن با بر سر ط ب ن مهر و جمع یا جان ط ب ن است ط ب ن بالکسر ط ب ن کعب جمع ط ب ن حرکت زبر کس ط ب ن ط ب ن ط ب ن بالغ نین و ط ب ن</p>
--	---	--	--

طَبْن کمر و شایبازی است
مربیان را که بغاری سدرنا مند
و آن خطوط با است که بر زمین کشند
و مرداریکه آنرا و دام که کس
و دهان نمند برای صید -
طَبْن کلفتن یکس و دانا
طَبْن نیرک و نیم
طَبُون جای آتش خوابیدن
طَبُونِیة بالغم قلعہ است
نفسطین

س من - طَبْن لَه طَبْن و
طَبَانَه و طَبَانِيَه و طَبُونَه
برک شد و دانا گردید و نیز طَبْن
بالغ و محرک فرو پوشیدن آتش را
نامیدند
مَطْبَانَه سواف و برابر شدن
و توهم طَبْن هَذِهِ الْحَقِيقَةُ
علی صیغه که معنی است بکن کو
آتش خوابیدن ما
طَبْن معنی است در مضمین
طَبْنَاتِ الطَّبْنَاتِ - آرا مید
و قرار گرفت

ط ب و
ن - طَبَانَةُ إِلَهٍ طَبُونًا خواند
و رابوی آن موطیاه طَبْن
بر گردانید و ازاں کار
اطبَاءُ اطْبَاءُ - بالتشدید
خواند و رابوی رَابِطُ الْقَوْمِ
فَلَانًا دوست گرفته اند و اقبیل
کردند برگزیدند برای ذات خود
ط ب ه ج
طَبَاجَة - عرشت کمانده
طَبَی آن ظاهر کرده معرب تباه

طَبَاج وید گوشت در دهان
سُجْج کرده یا آن کتاب شامی است
ط ب ی
طَبْی - بالکسر و لغم سر پستان
دادیان بسیار و خرد و اسب ناخود
جری آن اطباء جمع و ذی المثل
جاءوا لجلال الطَّبْنِ اَشْتَدَّ لَه
و تَعْلَمُ و ذوالطَبْنِ ثقب و ثیل
بر بمر و
خلف طَبْی کفی سر پستان
محب که بهواره شیر آید
طَبْیة کفیت کا و طمیم صفت
طَبْی اء بالغ مثل
طَبْیة عَنه - باز گردانید
آزاد و زوی و طَبْیة إِلَه -
خواند و رابوی آن و کشیم
س - طَبْیة النَّاقَةِ طَبْیَا -
شدند اید آنیک فروشته و کست
گردید سر پستان وی
اطبَاء و - بالتشدید خواندن کس
رابوی چیس و برگزیدن او را
برای ذات خود

ط ب و
ن - طَبَانَةُ إِلَهٍ طَبُونًا خواند
و رابوی آن موطیاه طَبْن
بر گردانید و ازاں کار
اطبَاءُ اطْبَاءُ - بالتشدید
خواند و رابوی رَابِطُ الْقَوْمِ
فَلَانًا دوست گرفته اند و اقبیل
کردند برگزیدند برای ذات خود
ط ب ه ج
طَبَاجَة - عرشت کمانده
طَبَی آن ظاهر کرده معرب تباه

ط ب و
ن - طَبَانَةُ إِلَهٍ طَبُونًا خواند
و رابوی آن موطیاه طَبْن
بر گردانید و ازاں کار
اطبَاءُ اطْبَاءُ - بالتشدید
خواند و رابوی رَابِطُ الْقَوْمِ
فَلَانًا دوست گرفته اند و اقبیل
کردند برگزیدند برای ذات خود
ط ب ه ج
طَبَاجَة - عرشت کمانده
طَبَی آن ظاهر کرده معرب تباه

طَش بالغ نومی از باز بچ
کودکان کرمی اندازند چوب مد
و طَشَة - بالکسر چوبی است گرد
که بدن بازی کشت کنند بغاری چ
ط ش س
طَشْی - بالغ بطنی است ازاد و
طَشْرَة بالغ سطریشیر و
مانند آن و سطریشیر از چربش و لای
و غیره و آه و آب سطر و دفترک و
خزنی زندگانی و شیم گو سپند
و ر و فن آن و سطرخزات
طَشْرَة محرکت نام مادر یزید
بن طَشْرَة بن عوف شیرازی
لبن طَشْرَة شیر حفته
طَشْرَة - بالغ نام مروی
طَشْر بالغ علی فاعل شیر بشیر
و بشیر و دهن طَشْر مری
بک طَشْر و بتجدید شای شدنه
مشقدها
ن - طَشْرَ اللَّحْمِ طَشْرًا و طَشْرًا
سطر گردید و کذلک السَّحْن و غیره
طَشْر و آب یار شدند
ط ش س ج
طَشْر جمع مویچه
ط ش ن
طَش بالغ بکی نشاء و شادی
ط ش و
طَشْی - محرک سحرهای خود
ن - طَشْرًا طَشْرًا - بازی کرد
نوک چوب

ط ب و
ن - طَبَانَةُ إِلَهٍ طَبُونًا خواند
و رابوی آن موطیاه طَبْن
بر گردانید و ازاں کار
اطبَاءُ اطْبَاءُ - بالتشدید
خواند و رابوی رَابِطُ الْقَوْمِ
فَلَانًا دوست گرفته اند و اقبیل
کردند برگزیدند برای ذات خود
ط ب ه ج
طَبَاجَة - عرشت کمانده
طَبَی آن ظاهر کرده معرب تباه

ط ب و
ن - طَبَانَةُ إِلَهٍ طَبُونًا خواند
و رابوی آن موطیاه طَبْن
بر گردانید و ازاں کار
اطبَاءُ اطْبَاءُ - بالتشدید
خواند و رابوی رَابِطُ الْقَوْمِ
فَلَانًا دوست گرفته اند و اقبیل
کردند برگزیدند برای ذات خود
ط ب ه ج
طَبَاجَة - عرشت کمانده
طَبَی آن ظاهر کرده معرب تباه

ط ج ن
طَجْن - بالغ بریان نمون
گوشت و جز آن
طاجن کماجر و کبیر العین
تا بکه دمان بریان کنند طَجْن
کجید و مثله معربان کذلک الط
و الجیم کا یجتمعان فی الكلام
مُطَجْن عظم بریان کرده
و زتابه

ط ج ب
طَجَاب لکتاب بر منی است
و مر آن موضع را روزیت عظیم
ط ج ح
طَحْطَحَة کحشا - بالغ راند
آزادست و دفع نمود
ط ح ح
طَح - بالغ گسترش و پاشیدن
خراشیدن و دماندن و کوفتن چیز
را و افعیل سن نصر
طَحْج معنیت خراشیده و آنچه
بدان خراشند
طَحْجَة کدبته و دنباله سم گو سپند
یا چیزیکه است برآمده که در دپاش
که بدن خراشید زمین را
طَحْطَحَة شکستن و طَحْطَاح
بالکسر شده جدا کردن و پریشان
نمودن جهت ملاک ما است بقا
طَحْطَح بهمی فرقه و خندیدن
یا دندان سپید کردن
ما علیه طَحْطَحَة - بالکسر
بروی چیزه یا موی

ط ب و
ن - طَبَانَةُ إِلَهٍ طَبُونًا خواند
و رابوی آن موطیاه طَبْن
بر گردانید و ازاں کار
اطبَاءُ اطْبَاءُ - بالتشدید
خواند و رابوی رَابِطُ الْقَوْمِ
فَلَانًا دوست گرفته اند و اقبیل
کردند برگزیدند برای ذات خود
ط ب ه ج
طَبَاجَة - عرشت کمانده
طَبَی آن ظاهر کرده معرب تباه

سج

طَحَّاح بالفتح شيريشه
 أَطْحَاةً أَطْحَاةً - اكندي ويرا
 وانداخت
 انطحاح گسترده و كشاده شدی
 ط ح س
 طَحَّر - بالفتح بيرون انداختن
 طحَّر جُشْر غاشاك را با طحَّار طَحَّرْت
 الطَّحْن تَكَاها و راندن و چينيدن
 و از بن بریدن حجام غلام سرزده
 را در قفنه و الفعل من نعم و باره
 از بر تنگ بيفال في السماء طَحَّرْت
 اى قطعه طحَّرة و طحَّو و طَحَّو
 طَحَّرْتين طَحَّرْتين و طَحَّرْتين
 بغير تن و طَحَّرة كعقبة مثله
 و نیز طَحَّو و يكس پشم بقال ما
 لَقِيت على ابل طَحَّو لى ويرا
 و لباس منه ما على طَحَّو اى
 لباس طَحَّو مثله فيهما
 طَحَّو كصورت چشم و چشمه بيرون
 اها زنده چرك و خاشاك را
 طَحَّو مثله رشتانده و لك
 دور اندازنده
 طَحَّو كسير و نى از چپاك
 شكركه در آن نفس سخت باشد
 و زنديان و سخت دم زدن طَحَّو
 بالفهم مثله في الكل و الفعل
 من ضرب
 طَحَّو كبركان تير دور انداز
 و تير كه دور رود و شيريشه و حرق
 طَحَّو ريب زبون كه دور اندازد
 بديگرا
 طَحَّو كلفه تنگ زبون كه
 دور نهد و دفع سازد و ديگرا و نيزه

بفضل طحَّو كرم پيكان و راز
 طَحَّو طحَّو زبن بر يد حجام غلات
 سرزده و قوت مستنه
 ط ح ر ب
 طَحَّر كز بر ج آب آورد
 طَحَّرْت القربة طَحَّرة پُر كرد
 شك را و نيز طَحَّرة كد حبه و
 يكسر لادم عن ابى عميد لانه پاره
 و ابر پاره طَحَّرة كسر الطاء و
 الرار و مرمه ما شله و قيل خاص
 بالمجد يقال عليه طَحَّرة اى شي
 من اللبان منه حديث القبا
 من الشمس من رؤس الناس
 و ليس على احد منهم و مثله
 و ما في السماء طَحَّرة اى شي من
 غيم و تير بايد بن چيز انا نرم
 شود و كشاده گردد و نيك پُر كردن
 و سيز بر گردانيدن و جلبا نيدن
 خنود و جز آن تا نيك پُر و سخت
 دويدن و تيز دادن
 طَحَّرت كز بدج آشاميدنى است
 نيك جز بنابه و شور باي نيك سكر
 نيك ايزند طَحَّرة مثله في الكل
 ط ح م
 ما عليه طَحَّرة كبريت نيت
 بروي چيزه
 طَحَّو السقاء طَحَّو پُر كرد
 مشك را و طَحَّو القوس ده
 كرد كمان را
 ط ح ن
 طَحَّو بالفتح كمان را بجاى است
 ط ح س

فَن طَحَّو نَجَارِيَةً طَحَّسًا -
 بالفتح كمان را
 ط ح ج ن
 طَحَّو كسحاب ابر بالارفته لغته
 في الخاد عن ابن مَدَّيس
 ط ح ل
 طَحَّو كقبر شيرى كه هنوز
 فرو خوابيدن نيا موخته باشد
 ط ح ل
 طَحَّو بالفهم سيز رنگى و آن رنگى
 است ميان تيرگى و سياهى بالاد
 سبیدی
 طَحَّو كلفه خشمناك و بر و آب
 جغز لاده بر آورده و سياه نوجول
 طَحَّو كروكمان سپيد و در نهد
 آن شراب طَحَّو شراب نيره
 و ز روشن عراب طَحَّو كذالك
 طاحل كصاحب سيز رنگ
 ذنك طَحَّو كز نيره ن سپيد
 و كذا ر كذا طَحَّو و شراب طَحَّو
 يعنى نيره ز روشن ما و طَحَّو
 آنرا
 س طَحَّو طَحَّو بالفهم
 در دمن سيز زرديد و نيك كاش
 سيز او و طَحَّو كجولان كك و
 طَحَّو كذا تبايه شراب بوى گرفت
 زلاي و طَحَّو سيز رنگ گريد
 ط ح ل ب
 طَحَّو كقفه و ليفه اللام
 جغز لاده كه بسبب دير ماندن آب
 پيدا شود طَحَّو كز بر ج شله
 و طَحَّو كالفقر خزائن الصخر
 است
 طَحَّو كز بر جته شى آنك و غير

است و نيز طَحَّو نام سى و وضعى
 است مرنى غير را چه منته المشل
 خبيثت البكار على الجمل و حتى شعله
 كز نيره كطرب كند عاصت را از
 شغفى كدى رسانده باشد ويرا
 اصله ان سَوَّيْتِ بِنَا طَحَّو بِنَا
 غير يقوله بمن شتر و اتيك بغير
 مال فالفعل على الطال و شرا ستر
 سَوَّيْتِ فطَلَبْتُ ابى بنى مَعْتَرَل
 يعنى بوى في ذكالك فقال الله ذالك
 مَعْتَرَل بن خويلد بن مَحْجَل -
 كز شاعر ملى است ياك ابو
 الطاحل است
 يوم طَحَّو كس جبر و زده
 است كه عريان در آن نشسته شدند
 ياك نام وضعى است
 طَحَّو پسر زده شده و
 انا و طَحَّو آذند
 ف طَحَّو طَحَّو بالفهم و نيك
 پسر زوى زود و طَحَّو پُر كرد
 آنرا
 س طَحَّو طَحَّو بالفهم
 در دمن سيز زرديد و نيك كاش
 سيز او و طَحَّو كجولان كك و
 طَحَّو كذا تبايه شراب بوى گرفت
 زلاي و طَحَّو سيز رنگ گريد
 ط ح ل ب
 طَحَّو كقفه و ليفه اللام
 جغز لاده كه بسبب دير ماندن آب
 پيدا شود طَحَّو كز بر ج شله
 و طَحَّو كالفقر خزائن الصخر
 است
 طَحَّو كز بر جته شى آنك و غير

دو می مندماعیه طحیه ای شرف
 مطحلب علی تیار الفاعل آب
 جنز لاه ناک و بلغ اللام مشه
 طحلبت الماء طحلبت جنز لاه
 بر آورد و طحلبت لعین کن لالت
 و طحلبت الابل - بریدیشم
 شتر از او و طحلبت فلان شتر
 او را و طحلبت الکرم من سبز
 شد از نبات
 ط ح ل م
 طحلبه کز بر جبهه ابر یا ابر باره
 یقال ما فی التمار طحلبه انتم
 او قطعه منه
 ط ح م
 طحمة الوادی - بالغ بر
 جای ازدادی و بفر آن طحمة
 السیل و طحمة الیل کن لالت
 و بثلاث فی الکل مروه مرد یقال
 اقتنا طحمة بین الناس ای جماعت
 و طحمة الفتنه - دواوش مرد
 در وقت فتنه و طحمة ابلیس
 افساد و است و ابو طحمة عی
 بن خاشنه از شرافاست و دیر طحمة
 گیاهی است یا آل نوعی از گیاه
 شوه
 طحمة کهنه شتر از بسیار و مرد
 سخت کار ناکند
 طحوم - بالغ بسیار رانده
 طحما بالغ و المکیه است
 یا نوعی از شوه گیاه
 مطحوم پر چوب باشد
 ط ح م س
 طحمة جستن و پر کردن مشک

دو به کردن کما ترا
 طحمة بکسین پاره از ابر و شو
 و منه ما علی لایه طحمة ای شرف
 طحمة کفندیل ابر باره یقال
 بنای التمار طحیری الخ من الحما
 طحمة ی بالغ شده
 طحا و کما ط کاس شکم
 ط ح ن
 طحن بالکسر و منه المثل سبع
 بحدیثه و کما طحی آوارسیا
 می شنوم و فی نیم آورد
 طحن کمر شیریش و جانور که
 است و سر و کلاه بالا
 طحانة بالکسر آسیا گری
 طاحین کما یو یک و در مرکز
 خرمن بنده وقت کوفتن خرمن
 طحون کسور مقدار صند
 گوشت و لشکر گران یا لشکر و کارزار
 و شتر بسیار
 طحین کامیر آرد
 طاحونة آسیا
 هوا آهن و دانه های بزرگ جمع
 طاحونة یا طاحنة -
 طحان کشاد آسیا بان
 منصرفان لم یجمل من الخ
 فی المثلان المامون من الخ
 طحانة کتانه شتر بسیار
 طحین کثیر آسیا
 طحان بالکسر و حلقه زده
 مگر و گردیده
 و طحون البر طحنا - آرد کرد
 صندم را و کذا طحون التسمی
 و طحنة الکافعی گرد گردید

بار
 طحین - آرد کردن
 ط ح و
 طحو گسترده و گسترده شدن
 و بد را و کشیدن و پس پهلوی
 خفتن یا علم است رفتن یقال
 اخیری این طحا ای هیا مرون
 کسی را دل او بسوی چیز یا طحا
 فکته ای صبه به فی کل شیء و فعل
 من فح - و نیز طحو - دور گردیدن
 و طح شدن و اندوختن گردیدن
 و مردی افکندن مردم را و فعل
 من نصی و القبی بالباء لحة
 فیه طحیة من السحاب بالغت ابر
 پاره
 طحا - بالغ زین فرخ و کشاده
 طحاء بالمد معشقه چهارده است
 بمصر
 طحاوة دمی است بمصر از آن
 ده است امام ابو جعفر ام بن
 محمد بن سلامه از وی طحاوی
 طاحی گروه بزرگ و گسترده و
 بالا بر آمده و آنچه که بر کند بر زمین
 را و در از کشیده یقال طحیة ضرب
 طحا منهای امتد
 طاحیة بن شود من حجب
 بطی است از او و طاحی جنوب
 بوی و مکنه طاحیة سایبان
 بزرگ و طحیة و طحیة و مثله
 طحا ای کرکسان بر بوا کرد
 مردار کردن
 بقله طحیة کشته تیره رونیده
 بر زمین

باب الطافصل الحاء
 ط خ ح
 طح بالغ انداختن چیز و
 و گرد کردن و گاشیدن و الفعل یطحن
 طحوخ بالغم و شوار خوشه و
 بو عینی
 بالغ طحیح حکایت آواز خندیده
 طحطحه بر گرد کردن چیزی را
 و فرام آوردن بعضی آن با بعضی
 و حکایت آواز یا حکایت ضحک
 طحطاخ بالغ مرد جرسلق
 و آواز زور و ابر تویر بود نام مردی
 طحاخ کما بطاریکی
 متططحیح سیاه و ابر سیاه
 ج
 و تویر تو و دست بینائی
 و طحیة بالکسر غبی است که
 طحان بدان بازی کنند
 ط خ س
 طحی بالغ ابر سیاه تنگ
 طاحی ابر سیاه
 طحومز بالغم پاره ابر تنگ
 طحار و جم و مر و غیب و آنکه
 نه چست باشد و نیست یقال
 طحار بر یعنی آمده او را
 مردم در آینه از جنس یا آمدند
 او را متفرق و پریشان
 مطحی کدرج است و
 ناتوان
 اذان طحار و خرا ده غیب
 و امیل
 طحار متان - بالغم شهرت
 ط خ س ر ب

طخریکه که در جزیره باره و ابر
 باره لغه فی الحاء المهملة و قد
 در زار و اهلها طخریته بایم
 مشددة البیاء
 ط خ ر م
 طخارم - کدابخشک
 ط خ ن
 طخن بالکسر و درغ
 ط خ س
 طخنس بالکسرین و پنج جزیری
 یقال طخنس شتر ای ضایه
 ضیه او اصل و باعث علیه
 ط خ ش
 طخنش عینه طخنش
 با نفع و التورک تاریک چشم او
 ط خ ف
 طخف بالفتح اندوه یا غم که دل
 در غم و شیر ترش لب از بد
 طخف بالا رفته
 طخفه بالکسر و نفع کوشه
 است مرغ و از دود و ابر آن
 یا مباد است و آب خوبی در صای
 حضرتیه یا طخفه نام جای است
 از آن است و طخفه مرینی
 بزور و یا قاقوس بن مندین مار
 سما و آن طخفه صحابه
 است ذکرنی ط ه ف
 طخائن بالفتح ابر تیک بالا رفته
 طخائف الکتاب و بفتح ابر تیک
 که از خال آن آسمان دیده شود
 با طیان بالکسر جمع طخف است
 طخفه کسفینه نومی از دانش و
 آن چنان باشد که راپای گوشت

و در یک انداخته آب بسیار در دل
 بخت بر آتش نهند چو سخته شود
 فرد آورند
 اثنان طخفاء کسوا خرماده
 سیاه بینی
 ضرب طخف کبزیرو گے
 سموت لاس زانداست
 طخاف طخیفه سافتن که آش
 باشد
 ط خ م
 طخمة بالفتح مگر بران
 طخمة بالکسر و الد حوشب
 طخمی
 طخمة با نغم سیاهی نوک بینی
 طخم قهقار سیاه سرتیو اندام
 و اسب که از کال تا دوش خط سیاه
 باشد و نوک بینی مردم دستور و
 گوشت خشک که سیاهی زند
 طخوم با نغم حفاصل میان
 دوزین
 طخوم کامی گوشت خشک که
 سیاهی زند
 طخیم بن ابی الطخماز بریر
 شاعر است
 ذک طخیم بزرگ منشی
 بنو و تکبر کرد
 طخیم طخیمائا نائل سیاهی
 گردید گوشت خشک
 ط خ م س ر ش
 طخموش مکی بود از ملوک فارس
 که هفت صد سال پادشاهی کرد
 ط خ م ل
 طخمیل کندی خروس

ط خ و
 طخوة بالفتح ابر تیک
 ط خ ی
 طخنة بالفتح ابر پاره و مرد
 طخینون جمع و تانیکه
 و شبست
 ظلام طایح - تاریکی سخت
 تاریک
 طایحیه که حاجت نام مورچه
 که با سلیطان علیه السلام در سخن
 و راکده
 طخی کسی خروس
 طخا - کسار ابر بالا برآمده
 یقال مانی السماء طخاء ای
 شنی من صحاب و اندوه که دم
 بارگید از وی و قال ابوعبید
 و جدت علی فانی طخا ای
 نشبه الکرب
 طخیا با نغم و المذهب تاریک
 و سخن نامفهوم یقال علم بکلمه
 طخیا و ای انجیمیه
 ط و و
 طادیة ثابت دین یقال
 عادة طادیة ای ثابته و قد
 مقولک اطلاق طادی جمع
 باب الطاو فصل الرابع
 ط س ر ع
 طرس با نغم طر و با نغم از صای
 و مری آمدن کئی ایانگاه بر آمدن
 از صای کبری و طرس من یقال بوطن

طرس علیهم اذ انما هم من سکا
 او خرج علیهم من سکا
 طرس التلیل دفعه ارسیل و
 معظم آن
 طاری آینه یا ناگاه برآمده
 طراس کون طراس کوما جمع
 طاریقه و سیه و نرنا و معنی
 طریقی کامی حرو ترازه
 طرس آن کفران کوی است که
 در آن کبوتران بسیار میباشند و
 راه و کار منگرو بد
 امر طراسی - بالفتح کبری که
 معلوم نشود از کجا رسیده حمام
 طراسی - مثله
 لک طرس التلیل طراسه طراسه
 و ترازه گردیده خدمت دوزی
 طراسه - زهد و دگر داشتن در
 مدح و نیک مبالغه کردن در آن
 ط ر ب
 طرب محرک نشاء دانی و اندوه
 از لذات اعتداد است یا سبک
 نشاط یا اندوه مخف بشادمانی
 طرب و جنبش و میل بسوئی
 طرب و الفعل من سع
 طرب گفت نام اسپ حضرت
 فصل الد علیه وسلم
 اطرب خیاب و برگزیده یا معین
 طرابیة با نغم و التفت
 طربستان است بصر یا ک طرب
 است
 طرب و کبیر مردب یا طرب
 ابل طراب بالکسر شتران مایل
 بوطن

<p>و نگار جامه و گوشه دان و قطع بقرات جمع و پاره ابرو را که از افق نمودار گردد و برید گے است در مقدم پیشانی دختر مانند نشان زینتاج گهای آندا از راک که بوی خوش است بسیار در طرز جمع طرز کمر و شل طرز نان ده خط پشت خرو و گاو و شتی که بر دوشانه باشد غلام طرز کدوک نوخط طرز کوس با نعم بریدگی است در مقدم پیشانی دختر مانند نشان زیر تاج و گهای از راک مانند طرز کاسیر و با منفر تکیو و دیدار چو سنان طرز سنان تیز غلام طرز کدوک نوخط طرز ار کشاد و کیسه بر طرز طرز با نفع وضعی است بش غیر مصرفت است طرز کوی بر نعم هر دو با ریک در دکلاه با ریک دراز و ناکس ضعیف طرز با نعم و تشدید الرار مقصور از خاراده رانده در و کرده شده آفریزه با نفع شهرست بمغرب طرز بیان کفیدان خوان با طرز طرز با نعم امرست جهت بسیار میت اشد فعال الموم بهیچ بران - قلاب و بندی القصاب کت بندگی طرز و لکن آفرین و غوره ذکره فی القصة فتقدم و تم و سمعت</p>	<p>طرز طرز گفنن و نا کردن و بسوی خود خواندن بر رابری و دشید و طرز طرز القفا آواز قفا طرز طرز تیز از کار و در آن سیف مظهر و کس شش و زوده طرز کف اسب خیل بن خنجر و غصبت طرز خشمناهای گاه یا خشم با بایست مجاهد طرز آرد در اما طرز طرز خوی و عادت آطره آطره انداخت ادرام آطره تیز و برید بر و ت آس آطره کت بعد از دست ادرام آطره بر افلا نید و برید و خوار و فی لشل طرز فانات فاعله و افری فانات فاعله بانظا و المعجزة ای خدیجه با اولی و اولی و اجمعی اکل فانات علیک طلعین یعنی درشت پای هستی بر جای می توانی رفت الله که فاعله و الواحد و الجمع لفظ التائیت لان الاصل له جمل و اعیة له هتت یعنی فی السقولة و توفیق المودنة در وقت تجریم ارتکاب امرشیدا استعمل کنند نظر توائمی مخاطب آطره کدولی پر شد از خشم دار تکبر و پریشی شکم طرز طرز با نفع بیات و شکل چیز طرز با کسر نگار با مریه و پس هذان طرز از است بینی از دل و طبیعت تو نیست و در طراز جای با نفع با سمای نیکو و جید و</p>	<p>کستری و جاملیت که برای سلطان با نند و محم است بمو و با نعمان و شهرست نزدیک این عجیب و طرز طرز غلات میزان معرب است طرز طرز امور ت گرفت سپس شحات و سطر و دیک خوی گردید سپس رشت خوی و طرز زنی آلمیس لباس پندیده و فاخر پوشید طرز کت علم گرد و نگار ساز طرز کت علم جامه با علم و نگار طرز کت بین کرون جامه را طرز کت نگارین شدن جامه طرز طرز با کسر نامو کافند یا صمید که محو کرده بران نویسد آطره اس و طرز دس جمع طرز شوس کاهزن شهرست مسمانا از ک بسیار ارزانی و فراغ سالی دار و در دست آراسته بود در دست سلمان آتاز که کجفت آلا فی المشرکات خلواک با نفع نیست من اینیهم طرز طرز کت فوکر و دکل ساخت طرز طرز سیاه کون باب و بان زشتی بر بنشته طرز طرز سرو دونه کار و پندیده کار و مختار طرز طرز چینی پاک و نفعی بران دیری گردید و بر پیر کردن از چیز و قد یترک قلیلا</p>	<p>و بعدی بمن طرز ع طرز طرز سنت مدین از بیم ترس طرز م طرز طرز کرمه سرفرو برده و طرز طرز عن القتال مغیره برگردید از جنگ و غیر آن طرز د ش قوم طرز طرز با نعم جماعت گران طرز طرز با نعم کرمی یقال طرز طرز طرز حرکت کرمی یا انک کرس با نفع مولد است طرز طرز با نعم کر طرز طرز کت گرد طرز طرز ش رت باز جاری و طرز طرز با نعم آ و در و بر جار اما طرز طرز خود را نمون بجهت کسافتن طرز د ش ح طرز طرز خرو و ش یقال ضربت حتی طرز طرز آ ای ارحاه طرز د ش م طرز طرز کت تاریک ش شب طرز طرز طرز حرکت کوی و بی عقلی و سبی سوی پلک ابرو و انفل بران سع طرز طرز گفتن و کلمه و ناظان و طرز طرز الجبجی و بر دوشی ابرو و کلام بد من ذکر الجبجین و قد یترک قلیلا</p>
---	---	---	--

بج

رحل طرط الحجاجین مردکم
 سوی ابو یحییٰ رحل طرطای
 بهل ذکر الحجاجین
 امرأه طرط الفین زن کمه
 یکرب
 طارط کصواب سبک سوی
 ط رط ب
 طرط طبع آواز صغری و ب
 دوشنده بزنجش آب و شکم و
 خردن گوشت را برای دوشیدن
 نماز اهرم یند قال بر کربن قال
 بعض اهل اللغة طرط
 الرجل اذا فرط
 طرط یقتدر ان یسقط پستان
 هلا فروشته طرطی و احد است
 در توان ششم که تدی را موش
 گوید و وزه و زن بزرگ
 پستان یقال امرأة طرطی
 طرطه کانه یسقط و یسقط و دراز
 پستان الی طرطه و دراز
 دنت انوس گویند و طرطین
 و طرط طرطین
 طرط کبینه یعنی هر دو طرط
 آتش یا یعنی طرط است
 ط رط ب
 طرط طرطین کتفیس اب بسیار
 و گنده پیر فروشته اندام دوشتر
 نادره بیا رام و نرم نزدیک
 دوشیدن
 ط رطش
 طرطوشه کصفره و یلع
 مشه ریت باندس
 طرطوشی یلع هر دو ط و کسر

نوز شش ریت : ا اعمال باجته
 ط ر ع ب
 طرعب کجفر دراز بدرازی
 زشت
 ط ر ع ش
 طرعه رقت و نیز طرعه
 آبی است معنی غبار را بیلیم
 اطره شاش نیکو شدن بیمار و
 جنبیدن و ایستادن و رفتن آمدن
 در سیدن باران قوی را بعد
 معنی یقال طرغش الغوم ای غشوا
 و انصبوا لیکل بعد غش نموده
 چوزه و آشیانه
 ط ر ع ل
 طرغلا یعنی بزمه و راه و غنیم
 نموده و تشدید لطم فاحشه و
 قمری و دبی است که در گرن
 ط ر ع م
 اطرغام بزرگ نشی کردن
 ط ر ف
 طر ف باغچه کچم کاکه
 فی کاهل مصدر منه قوله تعالی
 لا یزید انهم طرفهم و قال یقول
 ان یزید لیت طرفه و اسم ما یلع
 بصیر کتفینی و یجمع قبل جمعه
 اطراف و منزه است از خوار
 و نزل در ستاره است در مقدم
 صید کین الاسدنا مندرش
 بدان جهت که هر دو چشم در ست
 و یک تلی و خان تسلی لعلنا
 الطیر لم یزل یجوان من خایه
 و غرغش و الهلبا و جین من الی

و جانم و منی او یا بان هر چیز سے
 و یطو طرف قوی است در زمین
 طرفه بالفتح ستاره است و لفظ
 سخی از خون بسته و چشم که از
 ضربت و جز آن حادث گردیده
 است مانا خط که اطراف ندارد و
 نیز یکبار جنبانیدن یک چشم را
 یقال هو اشترع من طرفه عین
 طرفت بالکسر و دیگر اطرفین
 اطراف جمع در وصف غیر مرم
 طرقت جمع شود اکثر و فاسط
 گری نزد غیب الاطراف یا صفت
 مذکر است خاصه طرقت و اطراف
 جمع و جانم و دیگر گیاه نو
 دیه و مال نو و غنیم و و اکثر
 از جهت ثلاث طبیعت بر محبت
 احدی ثابت نمائند و شتری که از
 پر گای بجز گا که نقل کند و
 جل طرفتی تشبیه یمنی
 مرشون و مجد نوید کاذب مخفف
 من طرف گفت و در حریص
 چشم که هر چه بیند خواش آن کند
 که او را باشد و و امرأة طرف
 الحدیث زن خوش کلام که
 بر سماع را خوش آید
 طرفه با لغم خم رسیدن چشم
 اسم است و مصدر او مال فو کف
 و نادر از هر چیزی طرطه مصدر است
 از آن و افضل من یور و و نوال
 اسم است طرقت و طراف و طرط
 که مال نواست و نیز طرفه و دفتر
 عبد الله و در احمد است
 حرفت حرفه کرانه و ناحیه و

پاره از هر چیزی و گرهی از آن و
 جانم و اطراف جمع و و آیه
 است در راه عراق بیست و یک کوه
 از مدینه و در آنجا جابا و حوض با
 است و طرف من المذنب هر دو
 دست و پای و سر و نیز انگشتان و
 مواضع و منورنه الحیث یتموضع
 علی اطرافهم ای یبعون الماء
 طرف من المذنب اشرف و
 طرقت آن و طرف من الرجل
 یعنی پیدان و برادران و اعلام
 و هر قریب مردم بی اطراف جمع
 و نیز طرف کاذب نامر و
 کرده دو تر آن قل سلعتی بکل
 و الطریقین جدی قلاتی و طرف
 البلاد من المکان که بعد و یقال
 یکدیر کلاتی طرفه ای لعل یحیی
 دانسته میشود که کروی و دانسته
 زبان یا نسبت پدری یا مادری
 وی و فی ای می شمارا فیت قطع طر
 من عروب العادل ای صنی اسانا
 منه و فیلان کایه لست طرفه
 ای نموده است و تنکیر دارد و خورد یا
 ست شراب کرده و دلی و اسهل
 هما مثلاً باشد و کذا کایدی رحلی
 ای طرفیه اشترع ای حله آورده
 و فی الحدیث کات اذا اشتکی احد
 من اهله لم یزل العومة علی النار
 حتی تاتی علی احد طرفین منی
 صحت یا موت که هر دو نهایی
 است و قول الله عز وجل انما یصلوا
 طرفی الغار یعنی نماز و طرف و در
 اول نماز صبح و نماز دوم و نماز

کرم طریقی سولای شمان بن معان
وکان امیرا علی المذنبه و طاریق
بن مرتضی بن بیان اند
طاریقه - سمری است خردو
تبیله مرد و اهل به عیشت آن و
حاده طوارق جمع و منه اخوه
من طوارق اللیل یا ساینو
النواب فی اللیل
طاریقه - تشبیه یا کردن بندی
است
طریق گشتاب آهنی که پس کره
سپس آن کرد ساخته شود و مانند
آن سازند و طریاق التعل -
پاره دل که بر موزه زنند پاره
برای یکدیگر باشد و هر پیشه که برابر
چیزی باشد و پوست پاره که
گردد ساخته بر سر چرخ سازند و
ریش طریاق - پر بر هم نشسته و
داغی است میان دو گوش و پسند
طخرف با بعضی جمع
طریاق حریق است فدا و مخی
چراغی کبیر اسط و تشدید لاله
شد
طریق راه یکر یوزث اطریق
کا فاس طریق گشتاب طریق
کفعل طریق یا فاع کسر الاله
و اخره جمع طریقات جمع الجمع
طریقیه کفیه خرابین نیک
بلند طریقی جمع یا خرابین نیک
رشته ستون ساین و گزیده قمار
آنها واحد جمع دروی کسان است
و گاهی طریاق جمع شود فی الحال
طریقیه و قوم و طریاقی قوم

ایضا یونیه و له تعالی انما طریقی
تند ای تانافه و تخلفه احوالنا
و فی طریقی جامه کسبه و هر
شکاف زمین که بد را ز ا بود
و خط هر چیزه و فضا و دمازاد
پشم و جز آن بافته یا گسترده
از سوی و پشم بافته در عرض یک
ذراع و در طول برابر فضا و دمازاد
شعاع او گسترده و گسترده و
روش و مذنب و حالت که بلبل
باشی یقال سازال خلائق علی
طریقیه واحد ای حاله
طریق کر بخیله است حجابی
اطریق کاجیم شد
طریق کسیت نیز خابوش
و کران نکر چوبیه است
طریقیه کسینه سخته و فرودگی
و منه المثل تحت طریقیه لغز و
یعنی درخت سستی و انقیاد و توکر
و غیر بیست و ندر که راست در عرض
زمین نرم
آتم طریقی کسبیط کفتار
طریق - کرمان فال سنگ گیرنده
طوارق موت
طریقیه المثل کسبیه ماده
شتره و طریقیه و لعل زن مرد
و منه کان یجمع جنبا من غیر
طریقیه و ناقة طریقیه المثل
یوقی رسید نادر که زاده شود
آن را و کذلک المرأة
و طریق کسیر نام شتره و الیل
بن طریق محدث است و چوبیه
بدان پشم زنند طریقیه بالثناء

مشله و نیز مطرقه غاسک بگل
بمطریق الشی فی رود ماند و
نیز حسی یقال هذا مطریق هذا
ای نکره و نظیر مطریق جمع
و نیز مطریق غروه یا دکان و
شتره یکدیگر و ونده نزدیک آب
یقال حداثه یا دکان مطریق یعنی
دبی یکدیگر
رجل مطریق در که در وی
زنی و سستی و در وی باشد
و کلام مطریق گیه باران زده
بعد شکی و نیز مطریق آب
باران جز آن که در وی شتران کز
انداخته باشند
نعمیه مطریقه موسسند که درین
گوش وی دلخ باشد
س طریق نوشیاب کدر را
و نیز طریق سستی نا نوی شتر یا
کمی است در ساق آن و توبه نوشند
پر مرغ
مطریق کمنی لوی است و مرد
خروایه و آنکه سست چشم باشد
و ضلقت و نام والد نظر کوفته
محدث
مجان مطریق سیر تو بر تو ساخته
مانند فل مطریق تو بر تو دخته
باشد و یروی الم طریق کسبیه
اطریق علی تنبیه الا هر شهر است
و منه المثل علی اطریقا بالیات
الحیام
اطریق اطریقا غاموش گرمید
و گفت چیزی را و فرود و شتر
نوا باید و فرود کند و سر او منی

وصف النبی صلی الله علیه و سلم اذا
تکلم طرق جلسا و کا علی
و کلم الطبری یسکون و یضون
الکلم و لای یخرون و ا طریق
فلا تامله - عاریت و او کس را
برای شکی و طریق الی الله -
سبل کرد یا زنی اطریق اللیل
علیه بر آید بعض شب بر بعض مرد
اطریق پی یکدیگر شدند
و کلام الله علیه و سلم و اند
فدای بروی چیزی که خراب تپا کند
اورا و فی المثل طریق کز اطریق
کرات السقام فی القری در
من تخفی گوید که خود سیر کند
و یقال اطریق الجبل و العصب
مجهول ای البست
طریق اعطاء تطریقا رسید
و وقت کفایتین بیعت شک غار و
هذا الفعل خاص لهذا لایقال لینی و
و طریق الثا ثه و لولها و شمار
گرمید زایشین چه نادر را و کذا
المرأة امرأة مطریق نعت سنان
و طریق فلانا یحقی انکار کرد
سپس اقرار نمود و طریق الایل
باز داشت شتران را بر گاه و جز
و طریق لها الطریق ساخت بر سر
اورا و
مطریق نعل بر یکدیگر زدن بر
منه و جامه بر یکدیگر زدن یقال
طریق الرجل بن یخبلن لایخصه
احد یخبل علی الاخری و طریق
و یخبل اذا طاق بیعتا علی
مطریق نعت است ازان

اطراف کا متناوب در پیکر گیر افتن شتران و پرانگه شدن بارها و گزاشتن راه راست را و پیکر پر مرغ یقلا طرم جمع یعنی برجم شست تنگاروق در پیکر گیر رفتن شتران باشن طراف عبارت خواستن کشتن را و خل مستک زندگی است از کابن	طرم س - طرم تا شانه طرم با تخریک کبود گردیدند و او و نیز طرم و او جاری گردیدن اکمین رازنی عکس پوشیدن ازان اکرم و فوکه طرم استغیبه و بدست سرید و من از ریزه طعام و اخر شت آشناده کبود گردید دندان او طرم ملک پیر شرب آب و پیر گردید و نیز لاده بر آمدن بران طرم الشیخ فوق شد آن چیز نظر تم فی البین آلوده بگل گردید نظر تم فی کلا حد خفی و نهان گفت سخن را طرم از افغان کبود گردیدند دندان	طرم س - طرم تا شانه طرم با تخریک کبود گردیدند و او و نیز طرم و او جاری گردیدن اکمین رازنی عکس پوشیدن ازان اکرم و فوکه طرم استغیبه و بدست سرید و من از ریزه طعام و اخر شت آشناده کبود گردید دندان او طرم ملک پیر شرب آب و پیر گردید و نیز لاده بر آمدن بران طرم الشیخ فوق شد آن چیز نظر تم فی البین آلوده بگل گردید نظر تم فی کلا حد خفی و نهان گفت سخن را طرم از افغان کبود گردیدند دندان	طرم س - طرم تا شانه طرم با تخریک کبود گردیدند و او و نیز طرم و او جاری گردیدن اکمین رازنی عکس پوشیدن ازان اکرم و فوکه طرم استغیبه و بدست سرید و من از ریزه طعام و اخر شت آشناده کبود گردید دندان او طرم ملک پیر شرب آب و پیر گردید و نیز لاده بر آمدن بران طرم الشیخ فوق شد آن چیز نظر تم فی البین آلوده بگل گردید نظر تم فی کلا حد خفی و نهان گفت سخن را طرم از افغان کبود گردیدند دندان
طرم س - طرم تا شانه طرم با تخریک کبود گردیدند و او و نیز طرم و او جاری گردیدن اکمین رازنی عکس پوشیدن ازان اکرم و فوکه طرم استغیبه و بدست سرید و من از ریزه طعام و اخر شت آشناده کبود گردید دندان او طرم ملک پیر شرب آب و پیر گردید و نیز لاده بر آمدن بران طرم الشیخ فوق شد آن چیز نظر تم فی البین آلوده بگل گردید نظر تم فی کلا حد خفی و نهان گفت سخن را طرم از افغان کبود گردیدند دندان	طرم س - طرم تا شانه طرم با تخریک کبود گردیدند و او و نیز طرم و او جاری گردیدن اکمین رازنی عکس پوشیدن ازان اکرم و فوکه طرم استغیبه و بدست سرید و من از ریزه طعام و اخر شت آشناده کبود گردید دندان او طرم ملک پیر شرب آب و پیر گردید و نیز لاده بر آمدن بران طرم الشیخ فوق شد آن چیز نظر تم فی البین آلوده بگل گردید نظر تم فی کلا حد خفی و نهان گفت سخن را طرم از افغان کبود گردیدند دندان	طرم س - طرم تا شانه طرم با تخریک کبود گردیدند و او و نیز طرم و او جاری گردیدن اکمین رازنی عکس پوشیدن ازان اکرم و فوکه طرم استغیبه و بدست سرید و من از ریزه طعام و اخر شت آشناده کبود گردید دندان او طرم ملک پیر شرب آب و پیر گردید و نیز لاده بر آمدن بران طرم الشیخ فوق شد آن چیز نظر تم فی البین آلوده بگل گردید نظر تم فی کلا حد خفی و نهان گفت سخن را طرم از افغان کبود گردیدند دندان	طرم س - طرم تا شانه طرم با تخریک کبود گردیدند و او و نیز طرم و او جاری گردیدن اکمین رازنی عکس پوشیدن ازان اکرم و فوکه طرم استغیبه و بدست سرید و من از ریزه طعام و اخر شت آشناده کبود گردید دندان او طرم ملک پیر شرب آب و پیر گردید و نیز لاده بر آمدن بران طرم الشیخ فوق شد آن چیز نظر تم فی البین آلوده بگل گردید نظر تم فی کلا حد خفی و نهان گفت سخن را طرم از افغان کبود گردیدند دندان

وَنَمَطٌ شَيْءٌ كَثِيرٌ وَتَقْتُ سَطْلٌ
تَعْدِيمٌ بِنِ مَعْلَمٍ
طَبَقٌ طَبَقَةٌ - سَفَرٌ وَبِك
نَوْبٌ زِيَادَةٌ مَعْدُودَةٌ زَيْلٌ
نِزْ طَبَقٌ طَبَقٌ بَالِغٌ نَامُ مَرْدِي
ط س م
طَسْمٌ بَالِغٌ قَبِيلَةٌ اِزْعَامٌ
كَرْدَشْتٌ وَاَلْ اِزْوَادُ طَسْمٌ بِنِ
بَوَدَنِي بِنِ سَمِ بِنِ نَوْحٍ عَدْلِيٍّ سَمِ بَوَدَنِي
طَسْمٌ مَحْرُكَةٌ تَبْرِجْ كَيْ قَتَارِكِي طَل
شَبَّ يَاعَامُ اسْت
طَسَامٌ كَعْرَابٌ كَثِيرٌ وَبِاسِيَارِ طَقَال
رَايَشْتَه فِي طَسَامِ الْفَقَارِي فِي ثَلَاثِي
طَسَامٌ - كَعْرَابٌ وَشَدَّ اَوْ شَدَّ
فِي الْمَثَلِ وَزَدَةُ بِيَاكُ طَسْبِيمٌ
كَرْدِي مَرْدِي خَشْتَه كَوِينْد كَرْد
كَرَابِي وَفَنَالَتِ بَاشْد وَهَوَاب
جَزِيءٌ نَرَسْد
طَسْمَةُ الشَّيْءِ مِيَاذٌ وَاشْرَف
بِرْجَزِي وَبِرْجَزِيهِ وَخِيَارِ اَن
طَقَسِيمٌ بِنِ اِزْوَادِ تَهَاكِي
قَرْنٌ جَعَلَتْ عَلَى الْفَقِيرِ الْقِيَامُ لِقَوَا
بَنِ يَجْعُ هُوَا طَوَائِفُ وَطَوَائِفُ
بَذَوَاتٌ وَتَقَاتُ الْفِي وَاحِدٍ يُقَالُ
بَذَوَاتٌ طَسْمٌ وَبَذَوَاتٌ حَمْدٌ وَفِي
ح م م
مِنْ - طَسْمٌ الشَّيْءِ كَثِيرٌ
تَابِيْدٌ يَكُوْنُ يَكُوْنُ اَلْطَرَفُ
لَعْدِي فِي طَسْمٍ عَلَى الْفَقِيرِ وَطَسْمُهُ
تَابِيْدٌ يَكُوْنُ اَن رَا لَازِمُ اسْت
مَتَعْدِي
سَمِ قَبِيلٌ تَاوَارُ كَرْدِي وَ نَفْخِ
كَرْدِي مَرْدِي

ط س ن
طَبَقَانِيَّةٌ بَالِغٌ وَطَعْنٌ اِيَا
شَرِيَّةٌ بَاشِيَّةٌ
طَسْمٌ سَوْدِيٌّ اسْتِ اِزْوَادُ قَرْنٌ
جَمْعُ اَن نَعَاتِ طَسْمٌ اسْتِ اِزْوَادُ
ط س ي
سَمِيَّةٌ طَسْمَانُ شَدَّ بِرْش
بَهْلِ اَوَّلِ تَاوَارُ وَكَرْدِي
طَسْمٌ حَامِلَةٌ
بَابُ الطَّافِصِلِ الْمِثْنِ
ط ش ع
طَشَاةٌ بَالِغٌ زَكَاةٌ مَرْدِي
طَشَاةٌ كَهْمَزَةٌ
مَثَلُهُ فَيَهْمَا
طَشَاةٌ اَلْوَاكِيَّةُ كَوِينْد زَن رَا
طَشَاةٌ اَلْمَشَاءُ - زَكَاةٌ مَرْدِي
ط ش ش
طَشْتٌ - بَالِغٌ بَارَانِ رِيْزَه زَاكَاةٌ
وَإِذَا طَشْتِشَ كَامِرٌ مَرْدِي
طَشْتَةٌ بَلَكْسِيَّةٌ مَرْدِي
طَشَاشٌ كَعْرَابٌ كَثِيرٌ مَائِي
اَشْكُ وَاَب وَجَزِ اَن
طَشَاشٌ كَعْرَابٌ بِيَارِي اسْت
بَارَانِ زَكَاةٌ طَشْتَةٌ بَالِغٌ مَرْدِي
اَرْمِ طَشْتُو شَيْءٌ زَيْنِ بَارَانِ
زَمٌ وَنَعِيْفٌ رَسِيْدٌ
مِنْ - طَشْتِشَ اَلْمَشَاءُ طَشَاوُ
طَشْتِشَا - بَارَانِ رِيْزَه بَارِي مَرْدِي
طَشْتِشَ اَلْمَشَاءُ طَشَاوُ
مَرْدِي مَرْدِي
بَارَانِ مَرْدِي رَسِيْدٌ اَن زَمِ
طَشَاشٌ بَارَانِ رِيْزَه بَارِي مَرْدِي

بَابُ الطَّافِصِلِ الْعَيْنِ
ط ع ب
طَعْبٌ - بَالِغٌ مَرْدِي وَبَوِي غَوْشٌ
يَقَالُ مَائِيَّةٌ مِنَ الطَّعْنِ شَيْءٌ
مِنْ الْمَدَّةِ وَالطَّيْبِ
ط ع ث ن
طَعْنَةٌ - بَالِغٌ وَبَارَانِ شَدَّ زَن
غَوْشٌ وَطَعْنٌ طَعْنَةٌ مَرْدِي
بَسِيَاةٌ
ط ع ر
طَعْرٌ - بَالِغٌ مَرْدِي وَطَعْرٌ
مِنْ مَرْدِي وَابِيَارِ قَامِي كَيْ رَا
ط ع ز ب
طَعْرِيَّةٌ كَعْرَابٌ مَرْدِي
وَمَرْدِي وَطَعْرِيَّةٌ
ط ع س
طَعْنٌ - بَالِغٌ الْمَرَّةُ طَعْنًا بَالِغٌ
كَوِينْد زَن رَا
ط ع م ب
طَعْسَبَةٌ دَوِيْدٌ سَمِي نَعْدُونِ
بِي رَاهِي وَتَعْنُ
ط ع م ف
طَعْنَةٌ - بَالِغٌ سَمِيَّتِ بَارِي زَوَانِ
بَرِيْزِي وَنَا اسْتِ وَنَا مَرْدِي
يَقَالُ مَرْدِي طَعْنٌ فِي كَاذِ اِزْوَادِ
ط ع ش ب
طَعْنٌ كَعْرَابٌ مَرْدِي
ط ع ح
طَعْنٌ - بَالِغٌ لَيْسِيْنِ زَيْنِ اَمْرِي
كَوِينْد مَرْدِي

سَمِ مَرْدِي نِزْ طَبَقٌ
طَعْنٌ كَعْرَابٌ مَرْدِي
رَبْت
طَعْنَةٌ حَكَايَةُ اَوَاذِ لَيْسِيْنِ
بَرِيْزِي مَرْدِي زَيْنِ اَمْرِي
وَعَارِ اَمْرِي حَكَايَةُ لَذْتِ خَوْدِي
خَوش مَرْدِي وَبَرِيْزِي كَوِينْد اَدَانِسْ
اَن اَبَا
ط ع ل
طَعْلٌ بَالِغٌ طَعْنٌ كَرْدِي
اَسَابُ مَرْدِي وَطَعْلٌ مَرْدِي
ط ع م
طَعْمٌ - بَالِغٌ شَرِيَّةٌ مَرْدِي
اَسْمُ بَارِيْنِ اَخْصَا اسْتِ مَرْدِي
طَعْمِيٌّ وَطَعْمِيٌّ وَطَعْمِيٌّ
بَعْمِيٌّ وَطَعْمِيٌّ وَطَعْمِيٌّ
يَقَالُ لَيْسِيْنِ طَعْمٌ وَطَعْمِيٌّ
وَقَطْرٌ مَرْدِي يَنْفَعُ يَقَالُ اَفْطَانِ
طَعْمِيٌّ اِي قُوَّةٌ
طَعْمٌ بَالِغٌ خَوْدِي وَطَوَانِسْ
يَقَالُ اَفْطَانِ طَعْمٌ اِي اَكْلُهُ وَطَعْمٌ
طَعْمٌ - مَرْدِي كَوِينْد اَزْوَادِ اَن
سَمِي اِيْدِيَّةٌ اَلْمَدَّةُ بِنِ زَمِ
اَسْمُ طَعْمٌ وَطَعْمٌ مَرْدِي
طَعْمٌ بَالِغٌ مَرْدِي
جَعَلَتْ مَرْدِي طَعْمٌ فِي كَاذِ اِزْوَادِ
جَمْعٌ وَطَعْمٌ خَوْدِي كَوِينْد
وَدَجْرُ كَبِ وَطَعْمٌ اَفْطَانِ
طَعْمٌ طَعْمٌ وَطَعْمٌ اَفْطَانِ
اِي اَلْمَكْسَبِ وَطَعْمٌ بِنِ اَشْرَفِ
مَوَالِي اسْتِ وَطَعْمٌ بِنِ مَرْدِي
كَوِينْد مَرْدِي

<p>طعمه - بالکسر و ش خوردن يقال فلان حسن الطعمه اعانت السموة في اكل كل والبوطه بن نايق کسره طاست و چمبر حمارة بن عبد المدين طعمه رجل طعم کتف مرد نيکوحال در خوش طاعم لي نياز يقال لانا طعم طعمًا مكرًا يستنني و خورنده و چشده و مرد نيکوحال و طعم و ساكل طعمًا - بالفتح خوردن و گندم الطعمه جمع اطعمات جمع الجمع و بعضی تمام حبوب ناکول را طعام گویند و بعضی گندم را خاصه بابل حديث الى سيدتنا اخرج حصة انقطر في عهد رسول الله صلى الله عليه عليه وسلم صاعًا من الطعام او صاعًا من الخبز و نیز طعام ب یا آب زمزم من عدل سے از بولغات طوم کعبه و شتر باغرا استخوان و بایه یسنی ذیه المذکر الموت و جزد طوم شتر شترنی که ز لاغ باشد و ذریه به جز و طعم کاسه میشد طعمه گویند که جفت خوردن نکادارند طعم کزیر نام مردی طعمه بن علی کافری بود که برده بد بدوست حمزه بن عبد المطلب لم آن حضرت علی الله علیه و کلمه شد و در عرض سخن او دشمنی عبد جبر بن طعم</p>	<p>بن عدی کج جبر حمزه را بروز احد شهید کرد طعم کسریک خوردند و طعمه مؤث و طعم بالکسر بسیار خورانده و بسیار طعام دهنده و مرد بسیار مهال و بسیار دهانی س - طعمه طعمًا بالفتح و طعمًا - غمدان را و طعم المذکر خورد آب را و طعم الخشن - هول پذیرفت شارب بشار و فیکر و طعم طعمًا - بالفتح چیدن آن و طعم علیه قادر شد بروی و توانست و طعم الطعم مغز به رسانید استخوان و گویند ما طعم اکل هذا کین یعنی سیر نشود طعم بن عدی کمن از اشراش قرش است و جبر بن طعم من عدل سے از بولغات قلوب ثم اسلمه بشار من سادة مسلبي الفتح معطم گدوم مرد مجتهد و مردوق طعمه مکرر مکان مطنجه کسمته شده بدان جهت که صاحب خود را امید بخوراند و نیز مطنجه کسمته بر طعم و تندی آن و مطنجه دو انگشت پیشین بر رخی اطعام خوانیدن کسه را و رسانیدن و ذریه و انقول اطعمت الخلفه اذ الدواک تم</p>	<p>و صا اطعم و رسیدن بار و ذریه يقال اطعمت القوق یعنی بختی شد و پیوند دادن شامی را بشارش و ذریه و دیگر قیل اطعم الخشن یعنی پیوند دادن بشارش و ذریه لکن مطنجه کسمت شیرین که گرفته باشد در شک شیری و خوشبوی را و بعضی مطنجه شتر باغرا استخوان و بایه و ناقة مطنجه کذا لک تطعيم - شامی را بشارش و ذریه و دیگر پیوند دادن و پر مغز گردیدن استخوان طعمه داخل کردن کبوتر در و بن خود را در و بن ماده و طعم کفعل شتر باغرا استخوان و بایه و ناقة مطنجه کمنه اطعم البکسر - کاجنب شیرین مرد و نیز خرم و مزه گرفت و + نیز اطعام طعام خوردن و ادب پذیرفتن و اصلاح و زوت بقیل و کایطعم ای کاینار و بیج فيه ما یصلحه طعام داخل کردن و بن کبوتر و در بن ماده و يقال طعامها اذا ادخل فیه فی خم انشا نطعم چیدن و يقال نطعم نطعم یعنی جیش تا اشتها پیدا شود سوز مطنجه الفرس بفتح العین پیوند اسب و نطعم اطعام خواستن و تلفیق خواستن نام در قرات منشا اذا استطعمت الامام فاطمه ای اذا استطعم فافتح علیه و حدیث خواستن قیل استطعمه الحدیث اذا اراد ان یجد ثابه ط ع ن طعین کاسه مجروح و ذریه بنیزه طعن بالهم جمع به و طاعون زده طعان کشدا و بسیار نیزه زنده و بسیار طعن کننده و عیب جو مردم را و نیز الحدیث کایکون المؤمن طعاما ای اقرضانی طاعون مرکب که طو اعین جمع مطنغان بسیار نیزه زنده بر دشمن یا عام است و طعن کنده مطنغان و مطنغان جمع مطنغان کسیر یعنی مطنغان است در هر دو مطنعون و ذریه و مجروح بنیزه و طاعون زده و مطنعون معدود و فی الشهدا فن - طعمه بالفتح طعمًا بالفتح زو او را بنیزه و ذریه اذن و طعن فی السن کلاسان گردیده و طعن فی المفاضة رفت در میان و طعن الاقیل بر مشرب رفت و طعن ذریه بالقول طعمًا و طعمًا استخوان لور اجسن طعن کرده در سب و دین و دین و طعن مجهول رسیده او را طاعون و نیز طعن کام زدن اسب و نیکی</p>
---	---	---

ج

<p>و برود و تو لهم اطفح حتى يني بروازند و من و اطفح اطفحا پروباله تلفيع لبربرگردانیدن الطفاح بالثدي كلفك از ديك گرفت نقل اطفحت لطفك از اذا اتحدت فطاحتها ط ف ذ طفن بالفتح كورد و چرك اطفاء جمع من - طفلة طفلة ارض من او را و دور گرد ط ف ر طفرة بالفتح چين يا بالا چين طفور مثل فیهما و اصل من ضرب و در شير طفوس بالفتح جانور است نام باغ و در طای شیخ صوفیه طفر اللبن طفرير الكلب بر آرد شیر الطفار و اصل کردن مواپای در نیل دست اسب این هیاست نرسوار را ط ف ر س طفرس بالکسر نرم و سهل ط ف ر ش مطفرش طفرش است و زنا و معنی ای من تنكر ایلک حقا لفساد عفته ط ف س طفس كتمت بليد من مردم جز آن و چرك و دینک من طفس الحار بالفتح گرمی و دینک</p>	<p>گرمی و دینک طفس بالفتح طفس التوب طفسا محركه و طفسا بالفتح چرك و دینک شد عاصمه و نیز طفس پیدی مردم و پیدی کردن ط ف س ح طفسو ح شهریت بکنار دجده ط ف ش طفس بالفتح كثرین بلیک کردن و الفعل من نصر طفا شاء زن لاغر طفس پیدی کردن طفس كحفرو و ناوا و ضعيف كفتی بیای نسبت مثله طفسه تیز گریستن و بغور نگاه کردن و پی بقال طفس عینه ای صغیرها طفساء سست بدل طفس بالفتح و تشدید النون آنکه صید پای او فرخ باشد طفساء كسندل مست نظر و سست و قدس فی العین ط ف ش ل طفیحل كسیرع دوی از شهر با طفسل بنون مرو ضعیف تاوان ط ف ف طف المکول و الا لاما و بالفتح پزی یا نه ناسن یا آنچه بر سر پزد باشد بعد پزی یا آن مجام</p>	<p>ساز است یا پزی آن طفت محركة طفات - بالفتح و كسر شد الكل و الطفات و طفاة بهم نا و در سینه باشد طفت معنی است زنجیر كوفه و نیز عرب كرسن بر زمین آبادان مواق است و جانب و کرانه منه حدیث مثقال الحیك فی احواله عنه انه یقول بالفتح هو من یف بكر بلا سمی به كانه طرف البی بلی القراة و كات قهری و شد قریبانه و بر زمین بند و طفت اسب سب و نیز و طفت و قمری و مثله طفت محركة آنچه زانده بر سر ساز باشد طفاة - بالفتح شد یا طفاة اندك كثر از پزی طفات كسحاب و كسر سحابی شب طفاة - باین كره و دشت و دوطه البتان - نواح و گرد و گردانست طفت كایمیرك و ناقص و نا تمام طفا كسكان پیانه بر تراز بهما پر شده طفتة كسرتی گاه یا اطراف پدوصل اصناع یا هر گشت پاره مضطرب یا گوشت پاره نرم از نرم جای نكم كفا طفت جمع طفتا كسكانه جوی جانب آن اطراف و كرانهای دشت طفت طفت كشد او اسب تیز و</p>	<p>ن - طفة و جله او بید برداشت آن را سبای پادست و طفت الشیء یعنی نزدك شد و طفت الناقة بست پاهای نا و را و یقال خذ ما لطفك یعنی بگیر هر چه نزدك تو رسید و آسان شد أطفت علیه آگاه گردید و نزدك شد و اطفت التخیل باطفاق پزد و پیانه را و اطفت الناقة بجه ناسم نا و نا و و أطفت كافر منید كار را و اطفت علیه بحجر و اگر رفت آن را بشك و اطفت له - اراده ضرب اورد و اطفت علیه و گردن وی را و یقال خذ ما اطفت لك ای خذ آنچه قطع لك و امكن طفت التخیل قطعیا - كم سمو پیانه را و آن تا بس پیانه باشد ناب طفاة و طفت الطائر - گستر مرغ بر دواز و و طفت به القرس برجست اسب یا فریب شد آن را و منه الحدیث طفت فی القرس مسجد بنی زین حتى كاد یساری المسجد بنی زین فی وقیل خاد و لوتیلخ هتاك طفت نرم و فروتن گردید بر دست دشمن (گریند خلا ما شفق لك) بگیر هر چه دست تو نزدك تر باشد ط ف ق من طفت یفعل كذا طفتا و طفتا گردن گرفت و منه و</p>
---	---	--	--

ط ق

ط ق - بالغ حکایت آواز سنگیزه
ط ق - بالکسر آواز جستن غرگ در
آب آکرانه نهر
ط ق - بالغ آواز سنگیزه و آواز
سم اسپ بجای جغت
ط ق و

ط ق و - بالغ شباب روی و شادمانی
والفعل من نصر

باب لطاء فصل کلام

ط ل ع

ط ل ع - طلاء لکم کین خراش پوست
که خون رود از وی

ط ل ب

ط ل ب - بالکسر درخواست نال و ناله
خواستن مرده مشق اویصال و طلب
بنا بر وجهی طلبه و اختلاب و
بنا بر کعبه جمع -

ط ل ب - بالکسر باز جستن است
ط ل ب - بالکسر باز جستن است
ط ل ب - بالکسر باز جستن است

ط ل ب - بالکسر باز جستن است
ط ل ب - بالکسر باز جستن است
ط ل ب - بالکسر باز جستن است

ط ل ب - بالکسر باز جستن است
ط ل ب - بالکسر باز جستن است
ط ل ب - بالکسر باز جستن است

ط ل ب - بالکسر باز جستن است
ط ل ب - بالکسر باز جستن است
ط ل ب - بالکسر باز جستن است

ط ل ب - بالکسر باز جستن است
ط ل ب - بالکسر باز جستن است
ط ل ب - بالکسر باز جستن است

ط ل ب - بالکسر باز جستن است
ط ل ب - بالکسر باز جستن است
ط ل ب - بالکسر باز جستن است

ط ل ب - بالکسر باز جستن است
ط ل ب - بالکسر باز جستن است
ط ل ب - بالکسر باز جستن است

ط ق - بالغ حکایت آواز سنگیزه

ط ق - بالکسر آواز جستن غرگ در

آب آکرانه نهر

ط ق - بالغ آواز سنگیزه و آواز

سم اسپ بجای جغت

ط ق و

ط ق و - بالغ شباب روی و شادمانی

والفعل من نصر

باب لطاء فصل کلام

ط ل ع

ط ل ع - طلاء لکم کین خراش پوست

که خون رود از وی

ط ل ب

ط ل ب - بالکسر درخواست نال و ناله

خواستن مرده مشق اویصال و طلب

بنا بر وجهی طلبه و اختلاب و

بنا بر کعبه جمع -

ط ق - بالغ حکایت آواز سنگیزه

ط ق - بالکسر آواز جستن غرگ در

آب آکرانه نهر

ط ق - بالغ آواز سنگیزه و آواز

سم اسپ بجای جغت

ط ق و

ط ق و - بالغ شباب روی و شادمانی

والفعل من نصر

باب لطاء فصل کلام

ط ل ع

ط ل ع - طلاء لکم کین خراش پوست

که خون رود از وی

ط ل ب

ط ل ب - بالکسر درخواست نال و ناله

خواستن مرده مشق اویصال و طلب

بنا بر وجهی طلبه و اختلاب و

بنا بر کعبه جمع -

ط ق - بالغ حکایت آواز سنگیزه

ط ق - بالکسر آواز جستن غرگ در

آب آکرانه نهر

ط ق - بالغ آواز سنگیزه و آواز

سم اسپ بجای جغت

ط ق و

ط ق و - بالغ شباب روی و شادمانی

والفعل من نصر

باب لطاء فصل کلام

ط ل ع

ط ل ع - طلاء لکم کین خراش پوست

که خون رود از وی

ط ل ب

ط ل ب - بالکسر درخواست نال و ناله

خواستن مرده مشق اویصال و طلب

بنا بر وجهی طلبه و اختلاب و

بنا بر کعبه جمع -

ط ق

فنازی و مومنی است و دروشکم ستور از خودن طلسم به و دو طلسم مومنی است ناقة طلیح از غرضه ناله مبتلای دروشکم از خودن طلسم به و ارض طلیح از زمین طلسم نک جلا ح ک کتاب درختان بزرگ در گستان یا عام است طلاح با نفع فساد و تباهی خفان صلات طالح فتراده مانده طلح کج جمع منیر طالح منیر صراط وفی الحدیث نوک العسلین لعلات الطالحون طلیحیه با نفع و تشدید ایباد و در کافه لغت مولده است نوک طلوح مروی است ابو بنی او دیو بن تیر الد و مومنی است طلیح کامیستر مانده شده طلیحیه موند طلاح جمع و نقال عبر طلیح و ناقة طلیح ایضا و کنز و یقال ناقة طلیح سفلی مانده کرده سفرها طلیحان سواد شتر ماده بدان جهت که هر و مانده میشوند طلیح کریر مومنی است بجاء طلیحیه نهم دی طلیحان طلیحیه بن خولید اسدی و برادر او و ابو خلیفه قیس بن عامر است بر تو ابن طلیحیه با کسر و نیم شتران طلسم خوار	ابن طلاحی کساری شتران بدوشکم مبتلا شده از خودن در وقت طلسم مطلح کسکن مومنی است مطلوح دی است مرتعبد را س من طلح طلحا خا فکر گردید از خود و طلح جهت کذبات ن طلح البعیر طلحا و طلاحه مانده گردید شتر و منه حدیث اسلام عمر فارح یقال لهم حتی طلح ای ایضا و طلح زید بعیر مانده گردانیر شتر را لازم است و متدبر اطلاح مانده گردانیدن و طلاح گردان شتر را طلح علیه تطلیحا ستهید بلان و طلح البعیر مانده گردانید شتر را و هلاک ط ح ب مطلح کعشر در از هر ط ح ث طلیحیه آلودن کسی را به چیر که ناخوش واره آنا ط ح ه ضرب طلیحیت کبریل زون سخت یقال منیر طلیحیه ای شدید و فیه فغان کفشت کسند سجل طلحیت بکرم من طلح کجور کی و طلیحان کفر طاس	و نیز هرع طلحیت کسکن و سنگ سخت طلحیت شتر الام ایضا لذا کرم طلحیه فی باب لغتی تشدید الام مع حدیثی او با نحا و البعیر لغه فیه ط ح م طلحام بکسر مومنی است طلحوم با نغم آب برگشتنگ و مرزده ط ح خ طلح با نفع لای سیل آهه و کذا کفر با باقی باشد و بدان جهت کسی در شرب آب بعد از قنور نشود و آقون بگل طای سیاه و سیاه کردن و انفل من نفوس الحدیث کانی جبار و قتل ایکم باقی المذنبه فلا بد ع فیها تن اکثر و کاهن کالکلیه ای طلحا باطن حتی ایضا و تبا هشت کتاب را آلودن پسیدی قال الخبیل الی طلح اع من الطلیح طلحا و کعشر از زن کول مومنی بهر نزل کبیر ساند بسوس و سیاط اطح طلحا خا مباد گرد و اطح و مده و ان گشت اشک ط ح خ ث طلحیه با نرنا یست آلودن یا عام است ط ح ف ضرب طلیحیت ضرب طلیحیت است در فغان و معانی ط ح م	طلحوم با نغم آب برگردیده طلحوم رنگ و مرز طلحام با کسر نفل ماده و مومنی است غفیه فی الطحام اطحام کند شدن بینائی و سیاه شدن شب ط ح س طلس با نفع چادر سیاه طلس با کسر زمار یا نام پاک کرده شده و چادر رنگ پوست طلح با نفع لای سیل آهه و کذا کفر با باقی باشد و بدان جهت کسی در شرب آب بعد از قنور نشود و آقون بگل طای سیاه و سیاه کردن و انفل من نفوس الحدیث کانی جبار و قتل ایکم باقی المذنبه فلا بد ع فیها تن اکثر و کاهن کالکلیه ای طلحا باطن حتی ایضا و تبا هشت کتاب را آلودن پسیدی قال الخبیل الی طلح اع من الطلیح طلحا و کعشر از زن کول مومنی بهر نزل کبیر ساند بسوس و سیاط اطح طلحا خا مباد گرد و اطح و مده و ان گشت اشک ط ح خ ث طلحیه با نرنا یست آلودن یا عام است ط ح ف ضرب طلیحیت ضرب طلیحیت است در فغان و معانی ط ح م
---	--	--	---

ج

کلهم فیه من یسیر العین کلا متلا
 کسید میت و نیز طیلسان
 اقصیت وسیع در لواح و لم
 ض - طلس الکتاب - پاک
 کرد نوشته را و محمود و طلس
 بالشی معنی وجهه آورد آن
 چیز را و طلس بصره کور
 گردید و طلس بها نیز داده
 و طلس به فی السجین مجرم
 در زندان افکنده شد
 نقلیس - محکوم نوشته را
 شدد للمیالفة
 تطلس پاک و محو شدن نوشته
 انطلن ما پر شیده شد که او
 و شته گردید
 اطلنسا و از جای بجای شدن
 در و ان شدن خوی بر بر اندام
 ط ل ش
 طلس با نفع کار و مقبول
 است
 ط ل ط
 اطلط مرو نک زیرک و رسا
 طلیطن یعنی طاکرین و اهری
 ط ل ع
 طلع - بالغ اندازه و مقدار بقا
 همیشه طلع آینه و طلع انخل
 آنچه از خرابان بر آید مانند نفس
 بر هم نهاده تیر اطراف و میان آن
 بار آن نهاده تیران نگذارند
 غرا است و پوست آن را بفری و پوز
 در و ان از رانین ناسد حمت
 سپیدی آن طلع الوادی نموده
 فی الطلع بالکسر

طاعة - بالغ ویدار بقا لیا الله
 طاعته ای افتاد و نیت او
 و طاعة ذکر بلاضافه غلات
 آن است
 طلع - بالکسر است اطلعا
 و منه اطلع طلع عده و بای
 بلند که از ان اطلعا باندکانه و لغ
 فیها و هیز من است و هوار یا
 بشته ناک و مار دراز و نقال
 اطلعت طلع افری ای افرته
 سرتی
 نفس طاعة کهنه نفس سخت
 نگرفته چیز و تو خمر کننده آن
 و نائل هوا و امرأة طاعة
 عبا - از بس زرخشتن نایز
 و پنهان شوند
 طلع - تیره که پس نشانه افتد
 و ماه نو و صبح کاذب
 طوع - کجور فی
 طو نعل تصغیر نام مردی و آب
 است مرئی تیر را ابتداء مکان
 یا جا بیت کمنه و رسو و شواین
 که آب نزدیک و شیرین دارد
 طلاع الشی کتاب پری چیز
 طلع بالعرف جمع و من حدیث عمر
 فی الدرة و ان فی طلاع الکفر
 ذهب خندانیت به و نیز طلاع
 هر چه بر آن آفتاب تاب
 طلیعة الجحش - طلائیکرو
 مؤمن معتبر طلع الله احد و
 جمع در و یکیان است طلائع
 جمع
 طلع الثنایا و الاخذ
 فی الطلع بالکسر

کشد او مردیک آزمایند که در
 در آینه و تصرف کنند در یک
 با و شناسا و تجربه کار و نیز فم
 زیرک یا اگر پیوسته است اوایل
 بعالی امور باشد
 طلع کفسا و فی
 بکسر اللام و فمهای
 بر آمدن آفتاب جز آن و بر آمدن
 نیز
 طلع الذکای طلو عا
 و مطلقا بکسر اللام و فمهای بر آمد
 ستاره و گذار طلع الشمس
 و طلع علی الامر طلو عا نگاه
 شد بر آن
 من طلع خلاص علینا
 آمد بر ما و متوجه گردید و طلع
 عنهم پنهان شدند است
 و طلع سن القبط ظاهر گردید
 تیزی دندان آن و طلع ارضهم
 رسید زمین آنها و طلع انخل
 شکوفه آورد و طلع بکانه آهنگ
 آن کرد و طلع الجبل بر آمد
 بر کوه
 طلع الجبل طلع محرکته
 بر آمد بر کوه
 نخلة مظللة - کجسته نخله
 دراز تر و بلند تر از دیگران
 اطلع اطلعا فی کرد و اطلع
 الیه معر فسا - نیکی کرد با وی
 و اطلع الزامی از بالای دهن
 گذراند تیر را و اطلع فلانا
 شتابانید او را و اطلع فلانا
 علی سیرة - آگاهانید آن را بر

را و نیز اطلع شکوفه
 بر آوردن درخت و بر آوردن چیزی
 تطبیع بر آمدن نخود خرابان
 و بر کردن پیمان را
 طالع طلاع و مطالعة و اکت
 گردید و طالع بالتحال ظاهر کرد
 حال را و نیز مطالعة - چیز
 بکس نوشتن تا وقت گردد
 مطلق بفع اللام بر آمد نگاه
 و بای الطلاع یافتن از مکان بلند
 قیامت و قول عمر بنی البدع
 لا فتد نیت به من قول اطلع
 لمانشون علیه من امر کار خداید
 و فی الحدیث ما نزل من امر
 ابیة الا لها فخر بین و طلع
 حد و لحد مطلق ای مضعف
 یصلح الیه من معرفه علو فی حد
 لا فتد الموت فان حول اطلع شد
 ای موقف لقیامت و امور تائیه
 عقیب الموت
 و بر حیره دست
 اطلع علی بالینه کان قتل وقت
 گردید و دید و ر شد بر آن و طلع
 هذیه الا من رسید امر او
 اطلع علینا آمد نزد ما و نتوجه
 شد و اطلع عنهم پنهان گردید
 اطلعات اهدا و است و نیز اطلعا
 بر آمدن آفتاب جز آن دافت
 گردیدن بگرایی و دایعی و
 شکوفه بر آوردن خرابان نگاه شد
 خواست بر آموختن منه و نیز اطلع
 علی انهم مطلقون فاطلع ای اطلع

ج

<p>تَحْرِيْرُ اَنْ تَطْلُوْا اَعْلَوْا بِنَاصِرٍ مِنْ تَنْزِيْلِهِ اَتَجْعَلُ بَيْنَ فَاطِمَةَ السَّامِ قَرْنِيَهٗ فِي سَوَادِ الْجَنَّةِ وَدَرَقَاتِ لَبَنٍ مَّطْلُوْنٍ كَحَبْنُونٍ فَاَطْلَعُ نَدِ تَطْلَعُ تَطْلَعًا - وَاَقْتَدَاكَ شَدِّ اَوْ تَطْلَعُ فِي مَشِيْهِ خَرَامِيْدٍ اَتَطْلَعُ اَلْمَيْكَلُ بِرَشِدِ سَنَةٍ قَوْلُهُمْ عَالَمًا اَنْ تَطْلَعُ فِي خِيَا يَتِيْزَنُ جَنِّيْ نَكْرًا وَنَزِيْرُ تَطْلَعُ بِرِسْمَةٍ دَرَجِيْ نَكْرِيْسٍ وَاتَّقَا كَرُوْنَ بِقَالٍ تَطْلَعُ اِلَى قَوْلٍ كَيْتَلِ اِسْتَقْلَعَهُ بَرَادَا وَدَرَسِيْدٍ اَسْتَطْلَعُ رَأْيَ قُلُوْبٍ مَكْرِيْسِيْ تَدْيِيْرُ رِيْ رَاوِ اَنْجَا اَشْكَارًا رُوَا اَمْرُوْ</p>	<p>کوی بسیار سخن طلقاً جمل تعلق السام شش خضبه که بان اطلنقاء - دوسیدن برین ط ل ف ح ط ل ا ف ح - بالغ و کسر الفاء جزای پس و درین کاذبه جمع طلق ط ل ا ف ح - بالغ مفرج طلقه هر شک سبک کرد آنرا و طلقه الحذر تنگ و پس کرد بان را طلقه - کشف گرسته و بی شک و مانده و کوفته ط ل ف طلق - بالغ اهو اطلان جمع و سبک شکری فاقه بر سر خود گذشت و دوم طلق - روز خوش هوا نگرم و سر و بیده طلق کدالک و طلق بن علی بن طلق و طلق بن خثا و طلق بن یزید صوابان الله و طلق بن صیب غری تابعی و طلق التوجه شانه خندان و کشاده معی و طلق البکین بالغ و بعضین جوان مرگ شده دست و طلق اللسان بالغ و کسر زبان و ولسان طلق زبان تیز و قطع و و فز طلق البکین اسپ که در دست است آن سپیدی نباشد خجل طلقه - بالغ نامر اسپ و بیده طلقه شب در گرم نرسد با کسر حمل در و طلق و کسر طلقه اغنیته من بین ما</p>	<p>یعنی خالص و جید و تیز ری بر لب یقال انت منه طلق ای فایح و بری طلق گشت خندان و تازه روی و ولسان طلق زبان تیز لسان طلق گشت زبان تیز و فصیح و لسان طلق - کسر و شانه طلق - با هر یک بد از است خام یا عام است و منزه الحدیث الحیا و الا بیان مفر و دان فی طلق ای هما اجتماعین فی خجل شدید اهل و بهره و شیب برای وارد شدن بر آب حوان بگو بکن الا بکین الماء لیلان فالبیده الا اولی الطلق لان الراسی جلیلهالی الماء و یزیدها مع ذلک تعری فی سیرها و الا لیل و یزیدها و طلق فی البیده الثانية قوارب و ویز طلق روده و طلق نه اطلاق جمع و ویز یا گیا سی است که در رنگ با بکاید و ک اسپ یقال عذال فی طلق او طلقین یعنی دویدار اسپ یک یک یا و کس یقال فلان حبیطاً و بعضان و قد یخفف یعنی بندری با قید گردید و و ولسان است که صناد آن نافع و خوش آتش است و شور و در آن سکون لام یا آن غلط است صریح و حکای الوحات طلق کش و آن سنگی است بر آن بندی ابرک و چون آنرا بکنند تو بر تو جدا شود و گاهی آن را دندانه نامی</p>	<p>حلم کاسی آگینه بکار برند اوجه الیانی ثمر العندی ثم الا لیلی و الحلیه فی حله ان یجعل فی خرقة مع حصوات و یدخل فی الماء اها و تم یخرج یوفی حقاً یخجل و یخرج من الخجل فی الماء ثمره یخجل عنه الماء و یخجل یخجل طلقه - کبزه مراد یا طلاق و بیده و طلق کسیت شد طلق - زن باشد ان یخجل طلق کوک جمع و و ناقة طلق نادر بے مهار بر سر خود گذاشته یا متوج بطرف آب یا نادر کران یا بعید شباهت روز و شب و نفعه طلق بیش بر سر خود گذاشته طلقه زن و راسته انقیاد طلق جمع و و شتر ماده بر سر خود گذاشته یا نادر که شباهت جمت خود بگذارد و بر آب و و شتر و بیده طلقه شب بگرم نه سر و لبیان طلق جمع طلقان کجا بران شهرست میان بلخ و مرو و دذ ازل شهر است ابو محمد محمود بن خداش طلقانی شهرست یا شهرستانی ست میان قزوین و ابرازجان است صاحب اسمعیل بن عباده طلقی کجاب را باشند از قید کجاب طلق کاسرخنده و کشاده معی و و حلی طلق اللسان و ولسان طلق</p>
<p>ط ل غ طلعان محرمه آنکه مانده شود پس برنید که رکن و الفعل سن رخ یقال و یطالع طلعته انما ط ل ف طلع و یجرک را نگان باطل یقال ذهب طلعای هدرا و با تحریک برش و طلعو آسان و زاده از جنیه طلیف کامی چیه گرفته و نا چیز و بدر طلعان محرمه مانده که بجز کاه کند از انصواب البین و مر باطلان غشیه از نگان و نا چیز اگر و اندین و باطل شدن غری و مر طلع عقیقه طلقه - فزود بران ط ل ن ف طلقی کسب کما مرد بسیار</p>	<p>ط ل غ و دوم طلق - روز خوش هوا نگرم و سر و بیده طلق کدالک و طلق بن علی بن طلق و طلق بن خثا و طلق بن یزید صوابان الله و طلق بن صیب غری تابعی و طلق التوجه شانه خندان و کشاده معی و طلق البکین بالغ و بعضین جوان مرگ شده دست و طلق اللسان بالغ و کسر زبان و ولسان طلق زبان تیز و قطع و و فز طلق البکین اسپ که در دست است آن سپیدی نباشد خجل طلقه - بالغ نامر اسپ و بیده طلقه شب در گرم نرسد با کسر حمل در و طلق و کسر طلقه اغنیته من بین ما</p>	<p>یعنی خالص و جید و تیز ری بر لب یقال انت منه طلق ای فایح و بری طلق گشت خندان و تازه روی و ولسان طلق زبان تیز لسان طلق گشت زبان تیز و فصیح و لسان طلق - کسر و شانه طلق - با هر یک بد از است خام یا عام است و منزه الحدیث الحیا و الا بیان مفر و دان فی طلق ای هما اجتماعین فی خجل شدید اهل و بهره و شیب برای وارد شدن بر آب حوان بگو بکن الا بکین الماء لیلان فالبیده الا اولی الطلق لان الراسی جلیلهالی الماء و یزیدها مع ذلک تعری فی سیرها و الا لیل و یزیدها و طلق فی البیده الثانية قوارب و ویز طلق روده و طلق نه اطلاق جمع و ویز یا گیا سی است که در رنگ با بکاید و ک اسپ یقال عذال فی طلق او طلقین یعنی دویدار اسپ یک یک یا و کس یقال فلان حبیطاً و بعضان و قد یخفف یعنی بندری با قید گردید و و ولسان است که صناد آن نافع و خوش آتش است و شور و در آن سکون لام یا آن غلط است صریح و حکای الوحات طلق کش و آن سنگی است بر آن بندی ابرک و چون آنرا بکنند تو بر تو جدا شود و گاهی آن را دندانه نامی</p>	<p>حلم کاسی آگینه بکار برند اوجه الیانی ثمر العندی ثم الا لیلی و الحلیه فی حله ان یجعل فی خرقة مع حصوات و یدخل فی الماء اها و تم یخرج یوفی حقاً یخجل و یخرج من الخجل فی الماء ثمره یخجل عنه الماء و یخجل یخجل طلقه - کبزه مراد یا طلاق و بیده و طلق کسیت شد طلق - زن باشد ان یخجل طلق کوک جمع و و ناقة طلق نادر بے مهار بر سر خود گذاشته یا متوج بطرف آب یا نادر کران یا بعید شباهت روز و شب و نفعه طلق بیش بر سر خود گذاشته طلقه زن و راسته انقیاد طلق جمع و و شتر ماده بر سر خود گذاشته یا نادر که شباهت جمت خود بگذارد و بر آب و و شتر و بیده طلقه شب بگرم نه سر و لبیان طلق جمع طلقان کجا بران شهرست میان بلخ و مرو و دذ ازل شهر است ابو محمد محمود بن خداش طلقانی شهرست یا شهرستانی ست میان قزوین و ابرازجان است صاحب اسمعیل بن عباده طلقی کجاب را باشند از قید کجاب طلق کاسرخنده و کشاده معی و و حلی طلق اللسان و ولسان طلق</p>

ج

<p>نہاں فصیح و منیر طلق از قید دست و در کعبہ و طلق از کمال با فاست و طلق بن سفیان - کریم جلالی است مطلق بالکسر و بسیار طلاق و منہ مطلق مثله و نفاق و مطلقان ناو مستخرج بطرف آب است طلق خلافة کشادہ و در حدیثی روی گردید: و طلق الیم والیکلة مخلوطة و خلافة باعتبار شریک دیگر و در سرود و طلق المرأة من زوجها طلاقاً یا بشد زن از قید نکاح و طلق فی الحال طلقاً - بالغ بد زده متلا گردید و این بر دو فصل محمول اند و طلق الابل را بوبه مهار آتش نه شتران من طلق یکه بخیر طلقاً بالغ کشادہ دست را پیش و طلقه الشی داد او را آن چیز و خمشید پس طلق لکھا و در گردید و زنت</p> <p>أطلق النعل و - زیر خوراین نعل را و أطلق بالفخلة کتبی داد خربان را و و أطلق النعم سید و بے مهار گشت شتران ایشان نیز أطلق کشادہ دست شکی و را که کن بند را از بند و طلاق دادن زن را مطلق کمدش اگر اراده هفت دارد و اسب تا فتن طلق الفخلة تطلیقاً کتشی</p>	<p>واخر بان را و طلق السليم - محول باز گردید روح مار گردید و در بدن او و سلامت یافت و گردید و در او و و طلق المرأة طلقاً داد زن را</p> <p>أطلق فی شرح شدن أطلق نفسه لهذا الامرای لا تشترح تغییر شدن فی کلک</p> <p>الاطلاق لتیابین بقلب الطلاق الحزب الطاء الاولی - و طلق النبی سرعت گزشت و طلق روی گردانید و طلق الفرس شاسبه بعد رفتار و طلق فی وجهه کشادہ و طلق در روی او</p> <p>أطلق به انطلقاً بنحو زده شد و نیز انطلق رفتن کشادہ گردید روی پیداشدن پشت و تصغیر الانطلاق بطلاق و تصغیر مطلق و مطلقین - استطلاق - نیتیکم و رفتن را و اختیار کردن اذن را برائے خود و تصغیر الانطلاق بطلاق</p> <p>ط ل ل</p> <p>طل بالغ باران ریزه یا بکثرت یا بخیمت ترس باران یا بی افوق و نیز و کم باران طلال بالکسر و طلق جمع و چیز نیک و خوش نما و محب از شب و دود آب و جز آن و شیر و موم و سال خود و مار و کسر و دید داشت و کم شتران ناله و بغیر و سخت راندن شتران و لا نگان شدن خون مقول یا خون فحاص نگرفته یا فحاص منار کفتن</p>	<p>خون را کتله - بالغت می خوش مزه و طرود باد خوش و مفرار باران ریزه رسیده وزن ساحل خود و پیروده گوی بد زبان دوست رس در خورد می و نوشیدنی طلال بالکسر</p> <p>طل - بالغت کردن میخندونی و شیر طلق کسر و جمع و و شیر با خون و برینه ما یا ناله طلال و قوله لبدا لا حرب الطلال لا حرب الطل فاعلم المدغم ثم حركة نوى بکسر الطاء مقصود من الطلال التي هي جمع الطل - طلل محرکة از سر بلخی جای خرابه تال شتران هم دار کتفت فی طلاله کتفت تصغیر تخمین جلالة فی ما من اجله و کلاب هر جزای اطلال طلال بالغ جمع و منته حیا الله طلال ای شصک و و دوکان یا تکر از سر بلخی که بر این شیند و طلال السقین یا بان کشتی و ناند و تر از هر چیز و روی آب بقلل مشغی</p> <p>على طلل الماء ای علی ظهیره طلاله کجا بر سر خرمی شادمانی و نیکوی حالت و خوبی بیاض و کابرد هر چیز و یقال فی الله طلال ای شخصات و افرسای جای خرابه شده</p> <p>أطلق بالغت ناله یا نطق یا سبیت مرگین شدن افرای نغمه آهنگان طلال طلال غن را نگان رفتن و ارغی الی غرضی طلال فالت استغی الی غرضی طلال فالت</p>	<p>الغرض و شب و سورق البقرة طلیل کامیخون را نگان رفتن شیر و دویا یا از برگ هفت ای جودان یا افش غل یا پوست آن بافته اطله و طلة بالکسر و طلل کتبت جمع ذو طلال - کتاب آبیت یا بخوبی است بلا دینی مره و است الی سلمان بن ربیعته طلال کسلا و خون را نگان رفتن هر که متقلب عن بیاء مبدلة من لأم طلل کمد بیماری پیوسته طيلة بضم الطاءین شهره است بمغرب طلال بالغت و افش بیماری است و پشت خرگ قطع کن از را و کلاب طرک و جای ای اسما کس کرد و نیز و دویا تحت طلاله کلاب بیماری سخت عاجز کن اطباء و یقال معاذ الله بالطل طلاله ای اللها المعصان و الداهیه طلاله و طلاله معصا مثله و گوشت پاره است و طلق یا در کرانه جائے فرو بردن لقمه و آن فرو آمدن کلامت کتبت آن طعام و شراب بسبوت و بید و نشود و نیز طلال طلة پابر بالک کبی از مستزیاں غی صله الد علیہ وسلم و بیماری است و پشت خرگ قطع کن از مار و مرگ مطلق غن را نگان رفتن و ارغی الی غرضی طلال فالت</p>
---	--	--	--

ج

<p>طهر در کبریا اسپ نیکو رو چیده گردانم طهر در چادر کسکه که از چشم گویند ناباشد و اگر چه چسبند ندارد و میسوزد است مختلف الاطمان که از خیل نهند واسپ نجیب نیکو رو یا اسپ ناز یا سبک اندام یا اسپ آماده دویدن و چسبن طهر بر - بالکسر اسپ نیکو رو یا آماده چسبن طهر کارون اسپ نیکو رو واسپ آماده چسبن طهر مار نام و در فطامه مشله طهر اید جمع طهر کبر شسته و در از که بران انمانه کنند و آقیم طهر را بخشد یعنی راست و درست کن حدیث طهر بالکسر شسته بنیل که بدان اندازه کنند و در کتب لباس دیز شیه و مانند یقال هو علی طهر آینه یعنی شبیه و مانند بدست در فلن جلق طهر امیر نام اسپ قطع بر شسته طهر ناه خاند زیزین که در روی طهر نهند یا عام است ن طهر انطهور طهر اگر کرد آل را از طهر و در آن طهر کبر آنا سید زهر س طهر بید که آنا سید او و طهر فی شریسه بمولاد و کرد و دندان او طهر در نیکو رو کسکات کار طهر پاک کننده</p>	<p>طهر لغزش غز موله فی الحجر - همه در آورده اسپ نرا در ماه و دیز طهار بر جرایز یقال طهر قطع آن طهر کسکه خرا و ده استوار خلقت طهر نور ویدن و فرو مشن پرده طهر علی خریسه که فتل از آن رجبت بر اسپ طهر خ ر طهر آخ بالکسر قب والد علی بن باشم او و بالیلد الموحدا قد مر طهر در س طهر س کبر بر دوع و بی بکس و فرمای طهر س ترنجبین و سپاگی رفتن طهر س کصفور نان کو مار و بر اسپ که شش نه و رو دوع کس فاکس طهر س - بالکسر سبار تک که هوا س موز را منتخیز که اند طهر س طهر س مود و ناپید طهر اسپ جمع و ناپید کننده و چرب طهر س القلب مردول مرده طهر س کامیر شریه است طهر س با آن طهر کصفیه طهر س کصفیه است و نیز کرد و ناپیدا طهر س ناپیدا و طهر س</p>	<p>العیق و حال بدن جهت کیک چشم را نشان ندارد من طهر طهر نشان ناپید شدر راه و جنان و محو پاک گوید و طهر س طهر س ناپید کرد آن را لازم و متعدد و طهر س الشیخ و بیج بر کسند آن را و ناپید کرد نشان و بر او و منده و اذ الفجر طهر س فی طهر علی آقا العیق ای اهل کما است و طهر س بینه و در گریست و طهر س الریحل دوری گزید و طهر س للناجم بر روشنی آنها را و طهر س علی بصره کود کرد آن را و بر روی نشان کرد من طهر س طهر س حرکت کرد و اندازه نمود و نگاه داشت آن طهر س پوشیده شان و محو ناپید کرد ویدن خط و جنان و طهر س انطهار ناپید کرد و بر شش نه و محو پاک گردید خط طهر س ل طهر س کصفیه و طهر س جمع طهر س کصفیه و طهر س نقصان یقال هو کصفیه الی الطهر ای الضراء طهر س من المرأة طهر س عاجز کرد و یازدن طهر س ش طهر س باغ مرده یقال طهر ای طهر س هوای ای الناس طهر س</p>	<p>جمع قال و حش و طهر من الطهر ط م ع طهر سکت و یقال طهر س طهر س امید ازنده طهر س و طهر س کما و طهر س ای جمع طهر س کسکه رسم طهر س طهر جمع یقال طهر س کما و طهر س یا طهر س اوقات گرفتن طهر س و نیز طهر س آرو امید طهر س آرومند طهر س طهر جمع و امیدوار طهر س کسکه چیزه که دران طهر کنند طهر س باغ سبب طهر امراة طهر س زنگار و ار کند و زنگار و اندر نفس خود س طهر س و به طهر س محک و طهر س و طهر س آرومند طهر س و طهر س آرومند و یقال فی التجر طهر س الریحل کلاک کرم حش بر طهر س و کذا حرج المرأة طهر س ای کثیرة المخرج و طهر س القاضی و کذا لک التجر فی کل شی ما قال فی فم و طهر س و طهر س عنه غیر لازم طهر س طهر س مورد التجر طهر س و طهر س احسن نرید و کسکه کما و قد شد طهر س و طهر س الطهر امیدوار کردن و آرومند گروانیدن کسی را طهر س یعنی اطلاع است</p>
---	--	--	---

تَلَمَحَ - آزمود و در پیش شدن
 ط م خ
 طَمَحَ - حرکت بسیار در بدن شدن
 خیمه و الفعل من سمع يقال
 طَمَحَتْ عَيْنُهُ إِذَا كَوَّرَتْ عَيْنَهَا
 ط م ل
 طَمَل - بالغ آفرینش
 طَمَل بِالْكَسْرِ وَبَدَلَ زَبَانُ شَوْخٍ
 چشم بیک طَمُول بالغم
 جمع و آب تیره و جامه رنگ
 طلم سیاه یا سیاه هر چه باشد
 گردن بند و ناکس فرومایه و کل
 دوز و نافرمان و جامه کهنه و رنگ
 تیره بیک خفی شخص و رنگ
 سخت جید و در پیش بدخوش و
 جمال زشت و تنگ رنگانی چرخین
 یا مرد بی پنه
 طَمَلَة - بانگس زن ناتوان و سخت
 و ولای کار زشت لغت و فی طلمات
 طَمَلَة بالغم و الف و ی و ک
 لای یک خونس یقال الما طَمَلَة
 و آب تیره که در تنگ جن مانده
 باشد و بالغم کار زشت و نافرمان
 یقال وقع فلان فی طَمَلَة
 فی امر فبیح -
 طامیل مرد پلید زبانی بی باک
 طَمُول - که جو مرد بی زبان
 بیک
 طَمُولَة بالغم پلید زبانه و
 بیباک اسم است مصدر را
 طَمِلَ کامیر دنیای سال بنفاله
 نواده و پور یا آب بگل ولای
 آسوده و غار و غرابین و پیکان

پس و گردن پنهان جهت که
 بسوی خوش بیایند آنرا و نان
 فراخ و پس و تیر خون آلود
 طَمِلَة کفایت بنفاله
 طَمِلَ کمر گرگ تیره و گله پشیره
 شخص
 طَمَلال با کسر در پیش بدخوش
 و زشت حال و تنگ نیست یا بی پنه
 گرگ تیره و رنگ نانات مغیر
 اسپت مرغی حارث بن ثعلبیه
 طَمَلال که نور بر پنه
 طَمِلَ بِالْكَسْرِ ساق و دوش
 سخت عیش طَمُول بالغم
 طَمَلَة کهنه و نفع و آن باین
 که بندی ملین است
 طَمُول نان فراخ و تیر آلوده
 بخون
 طَمَلال لای طَمَلال سخت
 رانده و طمل الحقیقی باریک
 بافت پور یا رانده و اصل کرد
 دران رشتنه و طمل التوب
 سبز رنگ که جامه را و طمل
 الخبث باز و پس گردن آن را
 بطله و طمل الشی پس و
 بر برگردان راه و طمل لایم
 الشی هم آلودن تیره و کل
 طم دیده و دم اوقار و شبه
 و آن فقد فعل کفی خرج طمل
 با ت
 طمیم کامیر اسپنیکو ره
 سمرج و شتاب
 طمل که مرغ مرد سخن

و محمود
 طَمَل مافی الخوف کافعل
 بر آورد آنچه در چاه بود
 طَمَل آلوده شدن
 انطمال - باز در این مشارکت
 نمودن یقال انطمال فلان إِذَا
 شَارَكَ اللصَّوْفَ
 ط م ل خ
 طَمَلِخ بالغم بر تنگ سپید
 پرانگده
 ط ل س
 طَمَلَة درج ویدن در سه و
 نری کردن و پنهان شدن در چرخ
 و کینه داشتن
 طَمَلِخ کهنه کرده خشک
 یا سبک تنگ
 ط م م
 طَمَل بِالْكَسْرِ آب یا نج - آب آلود
 آید یا آب آلوده و دریا و عهد
 کثیر مال بسیار و منه جافلا
 بالغم و الرمای بالمال کثیر
 و مرد و سار و شگفت و شگفت
 آورنده و شتر مرغ نزد کیر کلا و
 اسپ نیکو رو
 طَمَلَة - بالغم پلیدی و پاره اند
 گیاه خشک
 طَمَلَة - روز قیامت بدان جهت
 که غالب فوق همه چیزها است
 و بنا که غالب و فوق همه بلاها
 با ت
 طمیم کامیر اسپنیکو ره
 سمرج و شتاب
 طمل که مرغ مرد سخن

ناسه گوشت خلاف نفع
 رجل طمطی بالیار مثله
 طمطام بالغم میان و دریا و
 معظم آن و معظم هر چیز
 رجل طمطانی - بالغم مرو
 کنگار
 طمطانیة حیو - بالغم
 سخنان زشت که در لغت حمیر
 است
 طمطام بالغم و کسر المیم یا بیا
 رجل طمطام الشعر مرد بسیار
 مو - و مطمطام الرأس
 بریده موی سر
 ن طمطام و طمطام و طمطام
 بسیار گردید آب و طمطام الاناء
 پر کرد و دشو را
 ن من طمطام البرکة دانا زشت
 چاه را برابر کرد و طمطام الشی
 بسیار شدیدی که فوق گردید و
 غالب شد و طمطام رأسه گزیده
 بعض آن را و طمطام شغفه برید
 موی را یا گزیده و طمطام طمطام
 الشیقه بر بالا نری از بر آمد
 و طمطام الرجل طمطام و طمطام
 سبک گردید یا زهر زهر رفت یا زهر
 و وید کذا طمطام الفرس
 طمطام طمطام شکر کرد سخن
 بزبان عمر گشت
 طمطام شغفه وقت بریدن موی
 رسید
 طمطام الطائر طمطام فزود آمد
 مرغ برشان رفت
 استظها - وقت بریدن موی د

ج

<p>چندان گردان گرد و جرم دانا و نیز طنفه نام مودی تفنگش گران شد بم از بسیار خودی پیم</p>	<p>ط ن ج طنفه بالفح شمریت بکرانه دیای مغرب طنج نهم و اجزائے کتاب واحد ندارد</p>	<p>ط ن ج د طنجو بکره دیک و یک فرخ بین حوازی پزی معربت بغاسی پاتیله</p>	<p>ط ن ح طناح - کتاب بیست و نهم س طیفه الاول طنفه ناگواروش - ندو نیز فریگردیند</p>
<p>ط ن ف س طنفس بالکسر بکاره و ناخوش منظر و زشت روی طنفه مثلثه الطاء و الفاء و کسر الطاء و فتح الفاء و بکسر گسترده است و جامه و پوریا مانی از شاخ خرا برین یک گز طنافس جمع طنفه - زشت روی گردید بعد نیک خوی و پوشیدن جامه ای بسیار</p>	<p>ط ن ف طنف بالفح و الغم و بالتحریک و بغنمین تند از کوه بیرون برآمده و آنچه برآید از کوه و سرکوه طنفان و طنوف بالفح جمع و در کرانه ای دیوار پشت فروگردند و هر چه بلند و بیرون برآمده باشد از بنا و پوشش در سرک و بالتحریک و ال - پوست پاره سرخ که بر جامه دانا باشد و</p>	<p>ط ن ف طنف بالفح و الغم و بالتحریک و بغنمین تند از کوه بیرون برآمده و آنچه برآید از کوه و سرکوه طنفان و طنوف بالفح جمع و در کرانه ای دیوار پشت فروگردند و هر چه بلند و بیرون برآمده باشد از بنا و پوشش در سرک و بالتحریک و ال - پوست پاره سرخ که بر جامه دانا باشد و</p>	<p>ط ن خ طنج بالکسر پاره از شنبلیله طنج من الیلای طانفه طنفه - محو کول و نادان س طنج ناگوار و گردید و دل گرفته شد از چش و فری و در گوشت شع</p>
<p>ط ن ف ش طنفش کجفر مودست و ناقوان طنفش بالیا و المشدک مثله طنفش عینه طنفش - چشم را کوچک کرده نگارست و چرخ تیز نگارست</p>	<p>ط ن ف طنف بالفح و الغم و بالتحریک و بغنمین تند از کوه بیرون برآمده و آنچه برآید از کوه و سرکوه طنفان و طنوف بالفح جمع و در کرانه ای دیوار پشت فروگردند و هر چه بلند و بیرون برآمده باشد از بنا و پوشش در سرک و بالتحریک و ال - پوست پاره سرخ که بر جامه دانا باشد و</p>	<p>ط ن ف طنف بالفح و الغم و بالتحریک و بغنمین تند از کوه بیرون برآمده و آنچه برآید از کوه و سرکوه طنفان و طنوف بالفح جمع و در کرانه ای دیوار پشت فروگردند و هر چه بلند و بیرون برآمده باشد از بنا و پوشش در سرک و بالتحریک و ال - پوست پاره سرخ که بر جامه دانا باشد و</p>	<p>ط ن ح طناح - کتاب بیست و نهم س طیفه الاول طنفه ناگواروش - ندو نیز فریگردیند</p>
<p>ط ن و طنو بالفح گسترده و بالفح ناقوان و الفحل من سمع ط ن س طنی - بالفح تحت و کسر سر و دیای و چرخ لاده و خیدین دخت یا بار آس یا فروشن بار و دخت خاصه</p>	<p>ط ن و طنو بالفح گسترده و بالفح ناقوان و الفحل من سمع ط ن س طنی - بالفح تحت و کسر سر و دیای و چرخ لاده و خیدین دخت یا بار آس یا فروشن بار و دخت خاصه</p>	<p>ط ن و طنو بالفح گسترده و بالفح ناقوان و الفحل من سمع ط ن س طنی - بالفح تحت و کسر سر و دیای و چرخ لاده و خیدین دخت یا بار آس یا فروشن بار و دخت خاصه</p>	<p>ط ن ح طناح - کتاب بیست و نهم س طیفه الاول طنفه ناگواروش - ندو نیز فریگردیند</p>
<p>ط ن د طند بالفح گسترده و بالفح ناقوان و الفحل من سمع ط ن س طنی - بالفح تحت و کسر سر و دیای و چرخ لاده و خیدین دخت یا بار آس یا فروشن بار و دخت خاصه</p>	<p>ط ن د طند بالفح گسترده و بالفح ناقوان و الفحل من سمع ط ن س طنی - بالفح تحت و کسر سر و دیای و چرخ لاده و خیدین دخت یا بار آس یا فروشن بار و دخت خاصه</p>	<p>ط ن د طند بالفح گسترده و بالفح ناقوان و الفحل من سمع ط ن س طنی - بالفح تحت و کسر سر و دیای و چرخ لاده و خیدین دخت یا بار آس یا فروشن بار و دخت خاصه</p>	<p>ط ن ح طناح - کتاب بیست و نهم س طیفه الاول طنفه ناگواروش - ندو نیز فریگردیند</p>
<p>ط ن ه طنه بالفح گسترده و بالفح ناقوان و الفحل من سمع ط ن س طنی - بالفح تحت و کسر سر و دیای و چرخ لاده و خیدین دخت یا بار آس یا فروشن بار و دخت خاصه</p>	<p>ط ن ه طنه بالفح گسترده و بالفح ناقوان و الفحل من سمع ط ن س طنی - بالفح تحت و کسر سر و دیای و چرخ لاده و خیدین دخت یا بار آس یا فروشن بار و دخت خاصه</p>	<p>ط ن ه طنه بالفح گسترده و بالفح ناقوان و الفحل من سمع ط ن س طنی - بالفح تحت و کسر سر و دیای و چرخ لاده و خیدین دخت یا بار آس یا فروشن بار و دخت خاصه</p>	<p>ط ن ح طناح - کتاب بیست و نهم س طیفه الاول طنفه ناگواروش - ندو نیز فریگردیند</p>
<p>ط ن ز طنز بالفح گسترده و بالفح ناقوان و الفحل من سمع ط ن س طنی - بالفح تحت و کسر سر و دیای و چرخ لاده و خیدین دخت یا بار آس یا فروشن بار و دخت خاصه</p>	<p>ط ن ز طنز بالفح گسترده و بالفح ناقوان و الفحل من سمع ط ن س طنی - بالفح تحت و کسر سر و دیای و چرخ لاده و خیدین دخت یا بار آس یا فروشن بار و دخت خاصه</p>	<p>ط ن ز طنز بالفح گسترده و بالفح ناقوان و الفحل من سمع ط ن س طنی - بالفح تحت و کسر سر و دیای و چرخ لاده و خیدین دخت یا بار آس یا فروشن بار و دخت خاصه</p>	<p>ط ن ح طناح - کتاب بیست و نهم س طیفه الاول طنفه ناگواروش - ندو نیز فریگردیند</p>
<p>ط ن ح طناح - کتاب بیست و نهم س طیفه الاول طنفه ناگواروش - ندو نیز فریگردیند</p>	<p>ط ن ح طناح - کتاب بیست و نهم س طیفه الاول طنفه ناگواروش - ندو نیز فریگردیند</p>	<p>ط ن ح طناح - کتاب بیست و نهم س طیفه الاول طنفه ناگواروش - ندو نیز فریگردیند</p>	<p>ط ن ح طناح - کتاب بیست و نهم س طیفه الاول طنفه ناگواروش - ندو نیز فریگردیند</p>

حَرَكَه عَيْنُ الْفَعْلِ -
اِنْطَبَاعُ فَرْسٍ بِرَدَّارِ شَدَن

ط و ف

طَوْفٌ - بِالضَّمِّ شَرْحٌ وَانْشَاءٌ
وَمَكْرَهٌ بِأَجْرٍ بَسْمَةً أَسَدٌ سَمِعَ رَأْسَهُ
كَرْبُيٍّ أَرَأَبَ كُفَّهَ وَاسْبَابَ خُودِ
أَرَبْنَدَهْ وَبَلِيدَهْ وَهَدِيَّتْ
لَا يَمُتْلِقُ أَحَدُكُمْ وَهَوِيلٌ فَعِ
الطَّوْفُ وَالْمَوْلُ -

رَجُلٌ طَافَ مَرْيَا طَوَاتِ
أَخَذَ طَافَ رَقَبَتَهُ بِالضَّمِّ
طَافَ رَقَبَتَهُ وَقَدْ مَرَى الْقَصَا

طَافَ بِسَابَنٍ شَرِبَتْهُمُ وَطَوَاتِ
تَقِيَّتْ دَعَاؤِي كَلْبَتِ لَيْسَ أَلْ
أَزْلَمِي وَتَهْمَسَ أَنْ تَادُ حَقَّ كَرْدِ

دَوَاهِيٍّ سَمِعْتُ لَهَا طَافَ عَلَى
الْمَا فِي الطَّوْفَانِ بِالضَّمِّ
حَلِيمَةُ السَّلَامِ طَافَ بِهَا عَلَى الْبَيْتِ
أَوَّلَ لَهَا كَانَتْ بِالنَّاسِ مَقْلَعًا لِلَّهِ

الْعَالِي إِلَى الْحِجَازِ بَدْعُ إِبْرَاهِيمَ
عَلَيْهِ السَّلَامُ أَوَّلَ كَانَتْ رَجُلًا مِنْ
الْقَدِيفِ أَسَابِ دَمًا بَعْضُ مَوَاتِ

فَعَرَى الْوَجْ وَخَالَفَ سَعْدُ دِينَ
مُتَحَبِّبٌ كَانَتْ لَهُ مَالٌ عَظِيمٌ قَتَلَ
أَكْبَرُ أَجْبَى طَوْفًا عَلَيْكُمْ بَكُونُكُمْ

بِرَأْسِ الْوَجْ وَفَقَاؤُكُمْ فَمِنْ هُوَ
الْحِلْمُ الْغَيْثُ بِهِ وَخَالَفَ كَانَتْ
كَهَامِينَ كُوشَ وَهَارِ اسْتَمَ

يَا قَهْمَنُ زَنَدِيكَ سَتَوَانِ اسْتَمَ
يَا طَاهِلُ سَوَايَ سَتِينِ اسْتَمَ
كَهَامِينَ زَنَدِيكَ سَتَوَانِ اسْتَمَ

بِشَدِّتْكَ أَرْكَهَ بِيُولَ جَسْتِ
وَعَادُكُمْ كَبَرْزَمِي وَغَنَامِيَّتِ
قَدْ مَسَتْ كُنْدَ

لَهَا نَعْمَةٌ بَارِدَةٌ رَوِيٍّ أَرْحَمَ
چیزے قال الله تعالى وَلَيْسَ شَهْدُ

عَدَا بَعْضًا لَهَا نَعْمَةٌ مِنَ الْمَوْحِنِينَ
قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ لَوْلَا هَذَا مَوْفُوهٌ
يَا أَلَيْكَ تَأْخِذُ يَا كَثَرُ إِذَا

يَا طَلْعُ دَوْمَرٍ يَكْمُ مَوْسِ
بَعْضِي نَفْسٌ بَارَشٌ فَاجِيرٌ وَجَابِ
طَوْفَانِ كَشَدُ الْوَنَادِمِ كَبَنْزِي

وَعَنِيَّتْ فَرَسَتْ كُنْدُ وَغَالِبِ
بِيار و د و الطوفان و مثل نصري
استظافه - پیرامون چیزے

طوفان - با نعم باران سوت و
آب بسیار که به راجوشه و مرگ
شتاب سرخ قتل زد و دوسک

و یل یا آب که از زمین بر آید و
بهر رخن کند و سمنه قتلند هم
طوفان و قتل الحق و غیر که فو

الماء و قتل العتاة و هر چیز بسیار
که احاطه کند تمام جماعت را طوفان
یکی و شرب یا شرب بسیار نایک

طافات با شمع جامی طواف
کردن
ن طاف حول الکعبة بها

طَوَّافًا وَطَوَّافًا طَوَّافًا بِالضَّمِّ
وَطَوَّافًا بِالضَّمِّ كَرْدُ مَرْيَمُ
كَبْرِشَتْ وَ طَافَ طَوَّافًا

بِحَاجَتِ كَاهِ شَرِّ وَبَلِيدِي أَنْ يَخْتِ
وَ طَافَ عَلَى نَسَائِهِ دَر
کد بر آنا و هوا نایه عن الجماع

وَ طَافَ بِرَجُلٍ دَرَّابِ
سَرَفُشِي وَ دَفِي اَمَدِيَّتْ وَ بَلِيدِي
و بین الطواف واحد یل بالحق

المطاف و نیز طوف آمدن خال
در خواب

أَطَافَ بِهِ - فَرَدُ كَدْبَرِيٍّ
نزدیک گردید و احاطه کرد
طَوَّفَ ابْنُ ثَوْبَانَ وَ طَوَّافًا

گردیزی گردید و طواف
و نیز طواف یکباره و هو الصبح
جامه کرد دران طواف کنند

طَوَّفَ - گردیزی گردیدن
أَطَافَ بِشَدِيدٍ بَلِيدِ
انداختن و بجا رفت گاه شدن

استظافه - پیرامون چیزے
گشتن

ط و ق

طَوَّقَ سُلَيْمٌ كَرْدُ بَرْدِ وَهَرَجِ
گردیزی چیزے را طواق جمع
و کوشا و قو نای و رنی که بدان

بر بالای درخت خرا بر آید و
مالک بن طوق صاحب رجبه
فرات است که در زمان باران

رشدیده و فی المثل کبر عمره
عن الطوق و جن شخصی گویند که
ملابس چیزے کرد که کمتر از مرتبه

او باشد و هر عمر و بن عدی بن
مَلَكٍ مِنْ مَلُوكِ سَمِيرٍ وَ كَانَتْ خَالَهُ
جَدِيَّةً أَلْبَرَشِ جَمِيعِ غُلَامَاتِ

أَبْنَاءِ الْمَلِكِ حِينَ مَوْتِهِمْ حَقَّ
وَ كَانَتْ حَمِيلًا قَدْ شَقَّقَتْ رَقَاقَ شَفِ
جَدِيَّةً فَقَالَتْ لَهُ إِذَا سَقَيْتَ اللَّيْلَ

فَهَبْ فَخُفِّبِي إِلَيْهِ شَقِيَّ عَدِي
جَدِيَّةً وَالْفَعْلُ لَهُ فَلَمْ يَشْكُرْ قَالَ
سَلِّطْ مَا أَحْبَبْتَ قَالَ زَوْجِي وَ قِيَّتْ

أَخَذَتْ قَالَ قَدْ فَعَلْتُ فَعَلْتُ قَدْ
بجاریه که بگویم انشد الذي يقطع

أَنَّهُ سَيُكْرَأُ إِذَا فَعَلْتُ فَعَلْتُ لِمَا
أَوْحَلَ عَلَى أَمَلَاتِ فَعَلْتُ فَا مَصِغَ فِي

شباب جَدُّ وَ طَبِيبٌ فَلَمْ يَرَاهُ جَلِيَّةً
قَالَ مَا هَذَا قَالَتْ أَخْبَتِي أَخْبَتُ الْبَنَاتِ

قَالَ مَا خَلْتُ وَ جَعَلْتُ بِصُرْبٍ وَ جَعَلْتُ
وَرَامَةً وَأَقْبَلَ عَلَى رِقَاقِ قَالَ

حَلَّتْ بَنِي وَأَنْتَ عِيْلُ كَدْبَرِيٍّ وَ جَعَلْتُ
زَيْتِ أَمِ بَعْضِيْنِ بِأَمِ بَعْضِيْنِ أَشْتَأْهُلُ

لَعَبِيٍّ بِأَمِ بَدْوَ وَ أَنْتَ أَهْلُ كَدْبَرِيٍّ
قَالَتْ لِي زَوْجِيَّتِي كَلُّوْكُمْ كَرْمَا مَعِ

أَبْنَاءِ الْمَلِكِ فَأَمَرَ بَنِي جَدِيَّةً فَلَمْ يَكُنْ
عَدِيٌّ بَدَلًا فَجَاءَتْ بِوَقْفِيٍّ وَ تَقْوِيَّةً

وَمَاتَ هَذَا وَ عُلِقَتْ وَ تَنَهَّى رَقَاقَ
وَأَنْتَ بَابِ سَمَاءٍ جَدِيَّةً عَمْرًا وَ

نَسَاءَةً وَ أَخْبَتُهُ جَدِيَّةً بَدَلًا كَانَتْ
لَهُ فَلَمْ تَزِدْ كَانَتْ يَخْرُجُ مَعَ الْحِكَا

يَجْتَنِبُ الْبَنَاتِ الْكَلَامَ فَعَلَا وَ أَدْنَى
وَجَدَتْ لَهَا قَنِيَّارًا أَلْفَاؤًا وَ أَلْبَا

إِلَى الْمَلِكِ وَ كَانَتْ عَمْرًا يَلَا كُلَّ مَنَةٍ
بِأَنِي كَمَا هُوَ يَقُولُ هَذَا جَنَانِي

وَجَدَتْ رَقَبَةً أَوْ كَلَّ جَانِيَّةً إِلَى
فِيهِ بِشَمَرٍ أَنْ تَزِيحَ وَ مَاءٌ عَجَلِيٍّ وَ

شَابًا سَطِيرٌ فَعَقَدَ زَمَانًا فَعَقَدَ
الْحَقَاقِ فَلَمْ يَزِدْ وَ جَدْتُ مَالِكًا

فی الدواعی ثم انصاعا له
 کبریه فخره و قبحه و قبحه و قال
 نعم انما حکمنا ضا لاکه منار منه
 علم یزک الایمان یمنه و یمنه عن الی
 امیه فادعنا انما و البینه
 و یمنه طوقا کان من ذهب
 فامساکه جلیبه قال لکوسم
 عن الملقی قد ثبت مثلاً
 طوقه - بالغ یعنی استگوزم
 سیان بین محنت و درشت
 طاق - آنچه خیمه باشد از بناها
 مهره تاک طاقان طیفان جمع
 و لای از جامه و چادر و چادر
 سبز و شره است بجهت آن و
 قلعه است بطرستان و یک
 محمد بن یمن شیطان اطاق
 و سنگ بنگ بیرون برآمده از کوه
 و کذلک فی البیبر و مایس هر
 دو وجهی و میقال طاق
 تغل و طاقه نعل و طاقه رجا
 طاقه توانائی است طاقه
 و یک تاه الارض و یک رسته موسی
 طاق و سبک بیرون برآمده از
 کوه و از چاه
 طاقه شنی در بی است در بیخ
 اطاق شیراز چل هو مسکر
 حد مسکر معتدله ما لم یشر به
 لایح فان برزا شرط مسکر و اذا
 اذا سه من لم یبذل اند عقله
 فان یجالی العن کان یثقل خل
 ن طاقه طوقا - توانست آنرا
 طاقه توانائی و توانستن چیزی
 یقال طاقه و حقیقه -
 مکتوفه کسبیه که در

گردن او طوق باشد و قارونه
 بزرگ که گردن طوق و اردشته
 باشد
 طوقه طوقها که هیف مادم ترا
 بر آن چیزی یا بر چیزی فوق طاقت
 شست و طوقی لک ادا و حقیقه
 توانست مدافعی بر ادای
 حق او یا توانا کرد و طوقش
 له نفسک یعنی راضی شد
 اجازت داد و آسمان نمود و
 نیز یقین و آلی گردانیدن و امین
 سافتن و طوق در گویی کی انداختن
 و گردن بن پوشانیدن
 طوق گردن بن پوشیدن قری
 علی الذین بطوقه یرثه ید
 و ادعوی گردانیده شدن طوق
 در گردنهای ایشان و یقولون
 بقتل بطا و او انما یطوقه
 تا اطاق کرده ادغام نمودن یطوقه
 اصله بطوقه و اورا بر پا دل زده
 و یطوقه اصله یطوقه و علی
 یطوقه و اورا یا کردند
 ط و ل
 طول - بالغ فروزی و توانا س و
 تو کس و دستکش و فراخی
 طول - بالغ و انعم و درنگانی
 یا غیبت و درنگه بدین با کسی
 باشد یقال طال طوئ و یطوئ
 مکت و احرمت او غیبت بود
 لا یتک قول الذی باضمای
 مکتنه -
 طیکه - با کسی عمر و درنگه و
 یقال طال طیکت یعنی دراز شد

عمر تو و کذا مکتک و غیبت
 طول - کسب بدین با یل و قد
 تشکیک مع صافی الشریای بدین
 یا رس دراز که بدان ستور را بعین
 بند یقال رخ لغیر من کوله یعنی
 دراز کن رس آنرا و طال طوئ
 و طیکت یعنی دراز شد عمر تو یا
 مکت یا غیبت تو
 طول کسر و عمر و درستی و غیبت
 یقال طال طوئ و یطوئ و یطوئ
 جمع طول است و آن سوره بقول
 عمران و شرا و مائه و انعم و اعز
 و یغتم سوره یوشیا و انقل و برات
 هر دو ویرا که هر دو زیر کمر و دین است
 اند نزد صاحب این کلام
 طول - کجاست دراز و یطوئ
 یا عام است
 طاقه ماده خر
 طوال کسب یا غیبت زمان یقال
 لا یتک طوال الذی یغتم و یطوئ
 طال طوئ و یطوئ و یطوئ
 ای عمرت او مکتک و غیبت و
 طوالی دراز
 طوال کفر از دراز و نام مروی
 طواله - کثامه معنی است
 یا چای است و نیز اسپست
 معنی ضعیف نزاره و و الطواله
 عبد الدین عبد الرحمن تا بلع
 است
 طول درازت و فاضل مرد افروز
 طاول جمع و یطوئ طوئ شتر
 که یطوئ او دراز و و یطوئ
 الا طول - بطنی است
 دراز

طولی کطولی زن دراز زن است
 طول است و وحالت و نیز یطوئ
 طول - کسر و جمع
 طائل فروزی و توانائی و توکل
 و دستکش و فراخی طائله مثله فی
 و فائده که یطوئ و یطوئ
 المعنی لک فی النقی یقال کتاک
 فی هذا الامر و صاحب طائله یعنی
 یخیر و سخت فرومایه و ناکس
 است و یطوئ و یطوئ
 نهد از آن فائده و معنی یطوئ
 غیر طائل یعنی با یزید و لا قاع
 و نیز طائله یعنی و کسب یقال
 بهیتم کماله ای عدا و و یطوئ
 طوئ کامر دراز طوئ
 مؤث طوال طائل بکسر جمع
 و محمد الطوئ مولای طوئ
 الطلمات خراش می تا بلع است و
 نیز طوئ نام بحری از کور شتر
 سرب از دوج و مکر فوئ و یطوئ
 فوئ مع عین لغت مولد
 است
 طوئ کسبیه رس که بدان
 یا ستور بند دنیا رس و دراز که
 ستور را دلف بند دنیا رس از آن
 و فی الشاقصه عن طوئ
 یک خراش و خراش در حصار کلام
 استعمال کنند و نیز طوئ
 معنای است بجهت یک کرده
 در عرض و سکر کرده و طول طال
 بکسر است بر آب باران
 طول - کسر معنی است آب
 دراز

ج

<p>المَقْرَم نَشْت بَا اَهْا یا آد نَزو اِشَان یا سَاجُو ز نَعُو د ا ز اِشَان هُو طَوِی کُتْخِه مَحْکِی اَمْرَا - پَنَاه کَرُو کَار رَا و طَوِی اَبَلَا د - طِی کَرُو زِیْن رَا و طَوِی اَللّهُمَّ اَعِزَّنَا نَزْدِک مَعُو د و طَوِی اَللّهُمَّ اَعِزَّنَا و فَنَا کَرُو عَمْرُو د رَا و نِیْز طِی کَرُسْ و اَسْتَنْ خُو د رَا و اَنکَلَسْ سَاکِنْ چَاکَر اَسْتَفْغَنْ و مَعْوَلَات س - طَوِی طَوِی بِي اَرَادِه نَخُو د چِزِی رَا اِطْوَا - نَخُو د و ن چِزِی رَا و کَرُسْ اَسْتَنْ خُو د رَا اِطْوَا - ب - تَشْهِيْد اِطْوَا پَر چِجِيْدِه سُتْ تَقْوَاتُ الْحَيَّة - حَلَقَه زُو مَار اِنْطَوَا - نُو د پِيْدِل شَتْن بَاب الطَّاءُ فَعْلُ الْمَاءِ ط ا ب طَبَّ حَرَكَةُ اِذ اسْمُ الشَّجَارِ صَغَارِ اسْت ط ا ب ل طَفْبَلَه رَفْتَن دِشْبَرَا ط ا ث طَهْمَه - بَا عَمْرُو سَکْت خَرُو د طَنَا و رَفْرِیْه بَاشَد ط ه ج طَبْجُو ج تَبْجُو ز ط ا س طَهْر بَا عَمْرُو یَاکِي اَز مِیْزِیْجِیْ اَلْمَهَار جَمْع کُتْخِی بَا عَمْرُو یَاکِي و یَاکِي گِی اَسْم</p>	<p>تَرِیْب کَر طَبَّیَّة - بَا کِسْرُو نُو د رَا ز و مِیْیَات نُو د مَن نَقِیَال تَه مَحْنُ اَطْبِیَّة و نِیْز و مَقْصُو دِی حَا ی کَر قَصْدِیَل و اَرُو نَقِیَال مَعْرُطِیَّة اِی نِیْشِیْه اَلْقِی اَمْرَا هَا و بَعْدَتْ عَمَلِیَّتِه اِی مَقْصُو د و مَن لَه اَلْمَدِی نُو ا طَبَّیَّة بَا م وَ شَب کَر و نَکَا خُو د و خَر شَب و زِیْن رِیْکَتِی بِن کَر دِیَا سَنَکْ نَبَاشَد طَوِی کُتْخِی جِی اِی اَسْت و ر نُو طَوِی و چَا ه ا ز سَنَکْ جَزَائْن کُتْخِی و شِشْوَ رَه ا ز سَلَا ح و مِیْز اَصَاغِی ا ز شَب طَوِیَّة رَا و مَقْصُو دِی چَا ه بَرُو نَکَا اِطْوَا - بَا یَاقُ ع - جِی اَسْت جِیَا مَر و اِطْوَا اَلْمُتَاقَاة نُو د بَا یِیْه کُو بَا نَا قَه رَجُل کِیْتَان کَلَسْتَان مَرُو کَرُسْ طَا و کَرُسْ طَوِی مِثْلَه و کَرُسْ دَانُو د خُو د رَا طَوِیَّة مِثْلَه فِیْعَا د نِیْز طَوِی مَر د لَازِ شَر کُتْخِی اَلْمَقَام جَا دِی اِیْش رَسَا دِی مِیْکَا د - طَوِی اَلْبَطْن مَشْرِق اَلَّذِی رَا عِیْن مَشْرِ حَبْ طَبَا - زَن گَرُسْ طَوِی اَلْحَيَّة - نُو د بَا یِیْ مَار فَعْلُ اِطْوَا یِیْ کَا مَخَا و اَلشَّجْم و اَلْبَطْن و اَلتَّوْبِیْطُ و اَلْحَمْد و اَحْدَا اَسْت مَن طَوِی اَلْحَيَّة مِیْث - نُو د و دُو رُو نَشْت نَا مَرَا ب - طَوِی اَلْحَدِیْثُ پَر شِیْخِیْن رَا - و طَوِی کُتْخِی مَعْنِیْ - رُو ی گَر دَانِیْدَار سَن و مَخَا قَت گَرِیْد - و طَوِی</p>	<p>بَا لَارَا و فِی اَلْمَثَلِیْن اَلْقَصِیْر قُتْد تَشْبِیْل و مَحْدِیْث کَا فِی اَلصَّاح طَوِی بَا طَوِی نِیْلَه - رَا ز و فَرُو شْت کَر دِیْن سَتُو رَا و دِر گَاه و کَلَا طَوِی قَرَسَه - و طَوِی اَلْمَدِیْت و اَو اَو رَا و نِیْز تَقْوِیْل و رَا ز نُو یَل مُخَا وَلَه نِیْز کَر دِیْن بَد رَا زِیْیْ و بَعْضُ و تَوَا مِیْ دُو ر اَنکَلَسْ و رِیْک کَر دِیْن و رَا کَا یِیْ تَقَا وِل گَر دِیْن و رَا ز کَر دِیْن اَو قَت کَرِیْجِیْ بَحْیِز - و گَر دِیْن شِیْ و تَکَبَر نُمُو د و بَلَن دِر دِیْدِیْن و اَفِزُو یَل شَدْن و فَر مَطُو یَل و رَا زِیْیْ بَا و بَلَن دِیْ اَس نَطْوَل عَیْکُم مَن ت نَبَا د بَر اِشَان و فُضْل و فَر زُو یِیْ نُمُو د مَسْطَبِیْل و رَا ز و فَر زُو یِیْ اَسْتِطَا وُ عَلَیْکُم مَسْجِدْ بَیْشْتَر اَز اَن کَر اَنه اَسْت بُو د نَد - و نِیْز اَسْتِطَا وُ و رَا ز شَدْن و تَکَبَر کَر دِیْن و بَلَن دِر دِیْدِیْن ط و م طَوْمَه بَا عَمْرُو مَر گِی بِلَا و نَحْیْ و سَن گِی پَشْت مَادِه ط و ن طَوَا نَه کَلَسْتَمَه مَعْنِیْ اَسْت ط و ی طَوِی کُتْخِی گَرُسْکِه و نِیْک طَوِی بَا عَمْرُو اَنکَلَسْ و اِیْش بَشَامِیْش و لَافِی مَعْرُوفَه جَعَلَا و اَو مِکَا یَن مَنکَر مَن اَمْرُو بَقِیْضِیْ بَلَد و قَعَه مَعْرُوفَه و فَعْد طَوِی مِثْلَه اِطْوَا و یُو تْ مَعْنِیْ اَسْت</p>	<p>اَلْحَلِیَّة اَلْمِکَلِیْسَه بَا و نِیْجَه نَطْوَل - کَر دِیْم مَر سَن و رَا ز کَر سَتُو رَا بَعْدَتْ بَنَد مَر دِیْن کَر بِلَا یِیْ سَتُو رَا بَنَد طَوَا ل کَسَا ن مِیْک دَرَا ز مَطْوَل کَبِیْر دِیْسَن مَطَا وِل جَمْع - و طَوَا ل اَلْمِیْخِل رَا سَا نَهَا لَت طَوَا ل طَوِی - بَا عَمْرُو و رَا ز شَد عَل طَوَا ل لَشْیْ و طَوَا ل اَنَا مِثْلَه طَوَا ل تَقَلَّت اَصْحَه اَلطَّاءُ سَقَطَتْ اَو اَو کِی جَمْعُ اَلْاَکَلِیْن و کَا یِیْجُو یَل اَن تَقُو ل مَنَه طَلَسْ کَا ن فَعْلَتْ کَا بِیْنَعْدِیْ خَا ن اَو جِت تَقَد مِیْثَقَتْ طَوِی لَتَه اَو اَطَلَه وَا مَّا قَوَا لَتْ طَوَا فَعْلَتَه فَا مَا یِیْن بَد لَه کَلَسْت اَطُو مَنَه مَطْوَل و اَلطَوَل جِیْمَا اَن یَا ل طَبِیْر مَن ت نَبَا د بَر و سَ و نِیْز طَوَل بَا یَاقُ ع فَر زُو یِیْ کَر دِیْن کِیْسِیْ و فَر مَطُو یَل و غَلَب کَر دِیْن و رَا زِیْیْ و مَن دِیْ اَلْمَدِیْث اَسْتِطَا مِیْخِل اَلْعِیَا م عَمْرُو یِیْ غَلِبَه و فِی سَوَال اَلْمَقَامَه و کَا ن عَمْرُو یِیْ لَا و کَا ن اَلْعِیَا س اَلْمَدِیْث فَا حَسَا ن کَر دِیْن اَسْتِطَا وِیْیْ و یَقِیَال طَا مَا اَسْتِطَا نَک و یَاسْت کَر شِیْم مِیْدَار مَن تَرَا اَو خُو اَعِیْنَه مَا یِیْجُو یِیْ کَلَسْتَمَه و اَسْلَه و اَلْمَا خُو اَن یَقِیَال اَسْتِطَا نَک فَا مَا دَخَلَتْ مَا مِیْث اَبْعَد مِیْثَقَاتِ اَلْمَطَا ل اَسْتِطَا رِیْیْ اَطَا لَه اَطَا لَه و اَطُو ا دَرَا ز کَر دِیْن و اَطَا لَه عِلَّ اَسْل مِثْلَه و اَطَا لَتِ الْمَرْأَة سِیْجُو یَل و رَا زِیْیْ دِیْن یَا نَا شِیْکِیْ فَر مَزِیْد بِنَد</p>
--	---	---	---

باب لظا فصل الحیم

ظ ج ج

ن - قطع ظمما - بافتن و خوار کردن
کرد در جنگ - اما در جنگ بخت
مجموعه گویند

باب لظا فصل المراء

ظ س س

ظ س - بافتن آب خمر و عسل و عسل
باز در دیر که از آن نشخ
ط س ب

ظرب - گفتن سنگ بر آه
تیر اطراف یا کوه پست گسترده
خبر و پشته ظراب گفتن جمع
و نام مردی و نام مسکن حضرت
علیه الصلوٰۃ و السلام که گشتن
تیرا و واقعه و ظرب لبون
موتی است

ظرب بعثتین و تشدید الالم
کس کوتاه بالا درشت و پرگشت
ظرب کامیر موتی است
ظربیه کجینه نام جامی
ظربان کفتران جانورکی است
مانند گربه گنده بوی غریب و مثله
ظربانی ظربانی تشدید یا جمع
ظربانی با کسر و القه و قزو یا
با کسر و الد اسم جمع و فی المثل
قصابینهم الغریبان یعنی به بگر
بریدند و متفرق شدند که قصابان
فست و بلیدین و قصابین
می و دیقل تصوفی حجر الصفت
فیسکین خبث راحته قاصد

ظربیا الرجل مجهول آت زده
گویی
تظرب الشئی اندک از کرد

آس چنر
ظ ب و

ظبیه - کشته و کشیده یا حن
آس یا دم سنان مانند آن
بالغ و ظیات و ظیون بالغ و
الکسر و ظبی کسری جمع و وفی
النهایه فوضعت ظبیاً لشیف
فی بطنه کن ادوی و امسا
هو ظبیه السیف و هو طرفه

ظ ب ی
ظبی بالغ آهوا ظبیاً ظبیات
مکرر و ظبیاء با کسر و ظبی علی
فعل بالغ و وادی است و
نشان و داعی است و بعضی را
و نام و معنی است و اسب
فری

ظبیه آهوا ده و گوسپندگاه
ماده و فروخ زن و فروخ ناخ قال
لا صمعی لکذا انتحاز فی الزمان
هی الکلیه و انبان یا انبان خرد
و خریط و خم وادی و نام چاه و نغم
سلیپ و دو آب و دو موضع و زنه
عرق الظبیه بالغ و معنی است
بهره سبیل از حواد
ظبیا - بالغ نام جامی
مزج الظبیه با کسر نام
معنی
کربنی بالغ و القه و معنی
است
ظبی - کسلی جامیت

امطار بولدا طرا دایر گشت
جست بچ خود و نیز اقباس
بالتشید دایمی کردن و مهربان

گعدین
تظوس دایمی کردن و مهربان

شدین
استظارت انکلیه آرمند
گدید سگ ماده

ظ ع ف
ظا ف بالغ مانند و دور کردن
بقال جاء یظا فنه کیمتعه و
یظوفه کیمتوفه ای طرره
ظ ع م

ظا م سخن هر چه باشد با کسر
غوغا و نیز شوی خواهر مرد
ظا المراء کاشیدن را
و نیز ظا م دو خواهر را کس و
کلاح دأ و عدن

مکاح و دو خواهر را دوس
خاستن و یقال ظا مة خلان
اذا تزوج اخت تزوجته

باب لظا فصل البیاء

ظ ب و
ظبیه بالغ گفتار
ظ ب ب

ظبیطاب بیاری هر چه باشد
بج و در و عیب یا بیه ظبیطاب
ای شیخ من کیم و ما بلزیه که دریم
و در باره حادث شود با کسر
و زیاد و من ترسانده بشود و
ظبیطاب جمع و دبادشای بود
و برین

مطی الله علیهم من خرج من ضیعة
الأمیر و ظا م من المراء و المراء
ظا م من کسک و

ستون پهنوی دیوار که بدین
قوت گوید
ظا م کسک و یک پایه

الظعن ظمما القوم با کسر
جست کسری صلیع مائل کند کما
قیل اخفهم حق یخونون
ناقه ظمما کسبناقه مهربان

بچ غیر ظمما و مثله
کخورشی بالغ و القه و ماده
آرمین کین - ناقه
منظوم نانه دایر گشت شده
ظا م طرا بافتن و قضا
با کسر و یگشت آزار و ظا م
حی - دایه و مهربان گردان است
و معنی و ظا م الناقه دایه

گرفتیم شتر را و مهربان ساختیم
آزار بروی و ظا م علی الامر
خواستن از من کاری را یا بسم
داشتن مرا بکار یا مکن سافت مارا
معوی آن معوی نهنگاس بینی ماده

شتر را بنام بسم تا مهربان کرد
بچ غیر و غماضه خرقه پاره است
جست این کار تا بوی بچ غیر را
نماند

آثار المراء - دایر گشت
منظوم شتر را و دایر گرفتن
یقال تشبه ظا م ای کل لحد
صنها کسبناقه و دایر گرفتن
و گرفتن دایه بچ غیر را جست
و اولن

وَأَخْرَجَ الْبَابَ كَالْحُرْسِ جِهَارًا وَهَلْ
 پس نوا جیدایح دندان و جن آن
 پس ظرف به ظرف با محسوسه که
 چسبیده بودی و غصق گردید
 مَقْرَرَةٌ بِه كَطَرَةٍ سَمِخَتْ
 قَرَرَتْ أَنْوَافُ تَطَرُّبًا جَوَلًا
 سخت و درشت گردید سم
 ظ سرب بخ
 ظَرِبَ عَاقِلَةً بِالْفِعْ وَكُسِرَ الْبَاءُ فَيُضَادَةٌ
 ایستون نار
 ظ س ر س
 ظر - و همین آبی است
 ظر - بالکسر تنگ یا سنگ گزیده
 اطراف ظر را بالکسر تخفیف الراء
 و تشدید با جمع
 اَطْرُوس - بالضم یعنی ظر بالکسر
 است ظرف ظر باضم مثله
 ظر س ر و کسر و تنگ یا سنگ گزیده
 نیز ظرف س ر با تاء مثل ظران بالضم
 جمع
 ظر خیر - کایم زین سنگ ناک و
 زین درشت و مساره که بدل
 شناس ظران باضم و طر بکسر
 الطاء جمع
 مَقْرَرَةٌ بِالْفِعْ سَمِخَتْ يَنْبَاهِي خَنْتَ
 و نیزه و ارجح مَقْرَرَةٌ زین
 سنگ ناک
 مَقْرَرَةٌ بِه كَطَرَةٍ سَمِخَتْ
 مَقْرُورٌ بَعْنِ لَيْمٍ وَكُنُفٌ الْفَاءُ
 تنگ یا سنگ گردید مَقْرُورٌ طاء جمع
 ن ظر مَقْرَرَةٌ بِه كَطَرَةٍ سَمِخَتْ
 زنده و زنده و انشاقه جمع کرد
 قادر بر است یا عام است

أَخْرَجَ الْبَابَ كَالْحُرْسِ جِهَارًا وَهَلْ
 اخري فانك تأجلة - بطله
 محله مشهور تر است و گذشته
 ظ س ر ط
 ظر یا طه - زین یک شرت
 يقال من على ظر یا طه واه
 ای طینه واحده
 ظ س ر ف
 ظرف بالفتح خند و آنچه در آن
 چیزی را زنده من ظرف المزمار
 و المکان ظرف جمع و وزیر
 و يقال مَوْنَقِي الْمَقْرَرَةِ يَمِينِ
 این راست باز است زخا و
 و ما باز و و تائه بظرفه بنفسه
 ظرفین کایم زینک معانا ظرفاً
 و ظرف مکتبه ظران کتاب
 ظرفون و ظرفوف جمع -
 کایم جمعه بعد حذف الزائد
 و هو کالمذکیر و الظرف انما هو
 الإنسان أو حوض الوجه و لا هتاه
 و ذکر فی الوجهه و الظرف انما هو
 و انما هو فی الزوائد لا
 و انما هو فی الزوائد لا
 الشیوخ و لا السادة
 ظرف کفراب زینک و دانا
 ظرفاء کما جمع
 ظران کرمان زینک ظران
 جمع
 ن ظرف من ظرفاً و ظرافة
 زینک و ما بر گردید
 اظراف پذیرند زینک زینک
 شدن و ظرف ساقین برای کسی
 فاعل من جکعت زیر کس موقون

ظرم ط
 ارجح مَقْرَرَةٌ زین سخت
 کویک
 تَطَرُّبُ فِي الْيَقِينِ دگر دلای
 افتاده و آوده گردید در آن
 ظ س ر ن
 ظران کسحاب مونی است
 ظ س ر ی
 ظاری گزیده
 من ظری ظریا جاری و در آن
 گردید و ظری بطنه رفت
 شکم او و نرم روان گردید
 س ظری زینک گردید
 ظر وری بغضین و انصر زینک
 و ما بر
 اظرف و امر نفع کردن شکم یا بطنه
 و امتلا زده شدن یا غالب شدن
 بر دل
باب اظاء فصل العین
 ظ ش ش
 ظش بالفتح جای سخت و
 درشت
باب اظاء فصل العین
 ظ ع م
 ليعام - کتاب رسن هورج یا رسن
 که بار بوی بندند
 ظ ع ن
 ظاعنه بن حور - کما حجه پدر
 قبیل است
 طعان - کتاب رسن که بار هورج
 بوی بندند

ظلمون یکسره و شکر کشت و
 بار بار و شتر هورج کش
 ظلمینه کسینه هورج دندان دام
 که در هورج با شت نفع با انعم
 بعنیر ج طعایق اطلان جمع
 و قال بوزنیک و لا یقال حورج
 ظنن کلا لای الا علیها الوارج
 ذو الظلمینه کیمینه مومنه
 است
 عثمان بن مَطُون - اول
 صحابی است که بدین وفات
 یافت
 ن ظنون ظعن - بالفتح و یحرک
 رشت و کسج کرد
 اطلان بر دل داندن و کوچ
 کنایه
 اطلان بشید نظام سوار
 گردید بن بوده و انما اطلان
 ظننه المرأة ای ترکیبه -
باب اظاء فصل العین
 ظ غ غی
 ظاغیه شیوه و آنکه دتیار و تمهید
 بجه باشد
باب اظاء فصل العین
 ظ ف ر
 ظفر بالفتح نام دهی
 ظفر - بالضم و یحتمل و یکسر زین
 هتاه ذ ناخن اظفار و اظافیر جمع
 و منه المثل اظفار حاک مثل
 ظفر - و حاک بکسر الظفر -
 مومنه و بدل ذیل و بار و حاک

<p>ظَلْفُ ظَلْفٌ كَرِكٌ سَهْلٌ جَنَّتْ وَمِنْهُ لَا الظَّلْ لَا انْحَرُوا راح و لغت و خیال کار دیو پری و جز آن پیدا شود و اسب سحر بن عبد الملك از جندی و استوار در پیش و پرنده جاسر و شب یا سحر و کابو و شخص هر چه با پیش آن و اول جوانی و وظیفه القیظ سخت گرا و وظیفه الحجاب - اسب بوشد آفتاب را از برای سیاهی آن و وظیفه التیف کنایه از قرب است چند آنکه شیر بر سر او باشد و وظیفه العرش رحمت خدایا بهشت یا سیاهی رحمت یا سیاهی یا سیاهی عرش و ظل الدمار رنگ روانست و فتنه آفتاب غایب شد و وظیفه القیل تاریکی شب و نیز ظل پناه یقال هو فی ظل فلان ای کفنه و ناحیه قیل مندرج ان فی الجنة شجرة یسیر الارب فی ظلها سائة عام ای فی ظلها و فی مثل ثمره تر و انظری ظله و حیث شمس و نیز کبیر انحر و منته باشد کرات الظی و انحر و لایحه البیه ابداء و روشن است انال و وظیفه القیل سیاه و یا مبالغ است و وظیفه القیل بلاغه و غیر می است یقال هما صلا مبالغهما و ملاعبان ظن فاذ نکتة آخر جفت الظل علی البیت فقلت حق ملاعبان لئلا یست ظلة باقی آه است بجای و مست ظلة باقی سیر پرش و سالی</p>	<p>ظَلْفُ ظَلْفٌ کَرِکٌ سَهْلٌ جَنَّتْ وَمِنْهُ لَا الظَّلْ لَا انْحَرُوا درشت و سخت ظَلْفًا کَبُورًا سَبْکَ سَوْتِ یا زمین برابر دراز گسترده با ظلم زمین که درو سنگی یا نیز باشد کبیر سرشت آن سرشت که است اظلیف جمع ظلی مظلوف آمو بر سر زده شده من ظلف نفسه عنه باز و شست نفس را که انا لکن بیدار آری یا زدا شست آرا زدی و و ظلف القوم پریدی کرد آنها را و ظلف الشاة برهم زد گوشت را من ظلف ثوبه پوشید و ناپدید کرد اثر پاشی را تا پر و نکرده ای یا در زمین درشت رود تا اثر نکند من ظلف آثار من درشت گردید و ظلف عنه باز یاد انا و نیز ظلف بالخزیک سخت زنگانی ظلف اظلافا - داند زمین اظیور من درشت فتن تا زنگیر و ناپدید کردن اثر پای را ظلف علی کذا تطلیفا افزون نمود ظ ل ل خیل الکسیر فیض فتح اورد الفی و اورد و الفی و الفی و الفی ظلال و فکل و لال مع و</p>	<p>ظَلْفُ ظَلْفٌ کَرِکٌ سَهْلٌ جَنَّتْ وَمِنْهُ لَا الظَّلْ لَا انْحَرُوا درشت و سخت ظَلْفًا کَبُورًا سَبْکَ سَوْتِ یا زمین برابر دراز گسترده با ظلم زمین که درو سنگی یا نیز باشد کبیر سرشت آن سرشت که است اظلیف جمع ظلی مظلوف آمو بر سر زده شده من ظلف نفسه عنه باز و شست نفس را که انا لکن بیدار آری یا زدا شست آرا زدی و و ظلف القوم پریدی کرد آنها را و ظلف الشاة برهم زد گوشت را من ظلف ثوبه پوشید و ناپدید کرد اثر پاشی را تا پر و نکرده ای یا در زمین درشت رود تا اثر نکند من ظلف آثار من درشت گردید و ظلف عنه باز یاد انا و نیز ظلف بالخزیک سخت زنگانی ظلف اظلافا - داند زمین اظیور من درشت فتن تا زنگیر و ناپدید کردن اثر پای را ظلف علی کذا تطلیفا افزون نمود ظ ل ل خیل الکسیر فیض فتح اورد الفی و اورد و الفی و الفی و الفی ظلال و فکل و لال مع و</p>	<p>ظَلْفُ ظَلْفٌ کَرِکٌ سَهْلٌ جَنَّتْ وَمِنْهُ لَا الظَّلْ لَا انْحَرُوا درشت و سخت ظَلْفًا کَبُورًا سَبْکَ سَوْتِ یا زمین برابر دراز گسترده با ظلم زمین که درو سنگی یا نیز باشد کبیر سرشت آن سرشت که است اظلیف جمع ظلی مظلوف آمو بر سر زده شده من ظلف نفسه عنه باز و شست نفس را که انا لکن بیدار آری یا زدا شست آرا زدی و و ظلف القوم پریدی کرد آنها را و ظلف الشاة برهم زد گوشت را من ظلف ثوبه پوشید و ناپدید کرد اثر پاشی را تا پر و نکرده ای یا در زمین درشت رود تا اثر نکند من ظلف آثار من درشت گردید و ظلف عنه باز یاد انا و نیز ظلف بالخزیک سخت زنگانی ظلف اظلافا - داند زمین اظیور من درشت فتن تا زنگیر و ناپدید کردن اثر پای را ظلف علی کذا تطلیفا افزون نمود ظ ل ل خیل الکسیر فیض فتح اورد الفی و اورد و الفی و الفی و الفی ظلال و فکل و لال مع و</p>
---	--	--	--

بن بند و شیر که پیش از جفراست
 شتر را می علت بباری
 و ظلم اولادی از مرد زاده شد
 آب رود بار و ظلم اولوب پیش
 از جفراست شدن خورد شیر را ده
 ظلم الحول کاندان بر ماه بار دار
 حیر رخ و ظلم اقوم شورانید
 اقوم ما شیویش از جفراست شدن
 ساخطان ان تغفل یعنی کدام
 چیز باز داشت ترا از گردن کاه
 ظلم المهر بن میل کرد راه
 س ظلم ظلم تار یک گریه
 و ظلم کسین بسیارستم
 در آمد دران معلوم نشود و شعر
 مظلوم موی سست سیاه و شب
 مظلوم گیاه تانه و سبزه کربایی
 زله و نیزه مظلوم پوشش را بی
 است نزد یک دامن
 از ظلام تاریک گردیدان شب
 و در تاریکی در آمدن و در شیلند
 و در آن و ستم رسیدن و در تاریکی
 سبی کس رفتن
 مظلوم مظلوم کرس و زاع و گیاه
 در زمین و دمیته که پیش ازین
 باران نرسید ترا
 ظلم ظلم بنظر نیست کردن کسی را
 ظلام با کس ستم کردن مظلومه
 کاجتنب ستم کردن
 احتمال کردن فیه ملک لغات غلب
 انظار و انظار انظار انظار
 خوا ظلم داد ظلم من انظار نحو

ظلم و هو اکثر لغات و ادغام لفظ
 فی الاصلی نحو ظلم
 ظلم ظلم لفظه مظلوم که کرد
 حق او را و مظلوم عا لکر ظلم
 بر خود و مظلوم مظلوم شکایت
 نمود از ظلم او
 ظلم ظلم ظلم بر ستم کردن
 انظلام ستم کشیدن و احتمال
 کردن
 ظ ل ی
 تظلمی لازم گرفتن سایه و تن
 آسانی را
باب لظاء فصل المظلم
 ظ م
 ظلم با کسر از دندنی ملت
 میان و نوبت آب خوردن باشد
 و مدت میان و دوبار آوردن شتر
 بر آب خوردن و جمع و تشنگی
 و ظلم الحیوة از وقت ولادت تا
 وقت موت و قولهم عاقبتی من غم
 الا قد ظلم الحمار ای لم یمن منه
 البیضاء من الدواب لیس اقص
 ظلمه من الحمار و اقل سمیراء المار
 ظلمی گفتن تشنه
 ظمان کس کردن تشنه غلظاء
 بالک جمع ظمنا باضم بدلوا
 عن اللیقا و قیل لظاء بالکسر
 جمع الاظمان الناس و یقال
 لظمنان قصومة لظا و انیت
 بر هلمه یعنی بند ای آن است
 و فوم شتر و بر گشت نیست
 نفس ای کسی موندن کمان
 ظلمی نیزه بار یک سیاه

ظلمه و هو اکثر لغات و ادغام لفظ
 فی الاصلی نحو ظلم
 ظلم ظلم لفظه مظلوم که کرد
 حق او را و مظلوم عا لکر ظلم
 بر خود و مظلوم مظلوم شکایت
 نمود از ظلم او
 ظلم ظلم ظلم بر ستم کردن
 انظلام ستم کشیدن و احتمال
 کردن
 ظ ل ی
 تظلمی لازم گرفتن سایه و تن
 آسانی را
باب لظاء فصل المظلم
 ظ م
 ظلم با کسر از دندنی ملت
 میان و نوبت آب خوردن باشد
 و مدت میان و دوبار آوردن شتر
 بر آب خوردن و جمع و تشنگی
 و ظلم الحیوة از وقت ولادت تا
 وقت موت و قولهم عاقبتی من غم
 الا قد ظلم الحمار ای لم یمن منه
 البیضاء من الدواب لیس اقص
 ظلمه من الحمار و اقل سمیراء المار
 ظلمی گفتن تشنه
 ظمان کس کردن تشنه غلظاء
 بالک جمع ظمنا باضم بدلوا
 عن اللیقا و قیل لظاء بالکسر
 جمع الاظمان الناس و یقال
 لظمنان قصومة لظا و انیت
 بر هلمه یعنی بند ای آن است
 و فوم شتر و بر گشت نیست
 نفس ای کسی موندن کمان
 ظلمی نیزه بار یک سیاه

<p>عزلان ظهیری ضعیف است دعوت است و میر ظهیری شتر آماده است حاجت ظهیری مشامد جمع لایقین لا یا انا التبیة ثابتة فی افواحد ظهیر - محرکه دوش و فضل من سح ظهرة بغضین دخت برکت و قتل مرد ظهیر - گفت و در کون پشت ظاهر - پیدا خلعت باطن سخن کراسام از دوات صیغز آماده کند یوغاب و نامی از نامهای باره تعالی و ظاهر الفرایه آنچه در مسبو و جامع کبر و جامع صیغ و سیر است ظاهر المذ هب شبه و یقال هذا هو ظاهر عادای زائل قال و ذوی غیر ما الواشون انی امحبها و کمال شکایة ظاهر غلت عا ظاهر آه غور کاب آزار نیم روز و خوند آب خودی شتر نیم روز و نیم روز یقال فلان آیه الظاهرة و چهره و قزم و تبیل و یقال جا و نا فی ظاهر نه ای فی عشره ظواهر سرد مشورت و قریش الظواهر آنکه در ظاهر که در آمدی و ظواهر که از جن ساخته زمین و بلندی با یقال حاجت ظواهر که از جن ظهیر - کجا بلزین گستان ظهرة کبریا به جاسه خلعت</p>	<p>بطانة - ظهیر - کفر کرده و جماعت و حاجت کتاه موی پر سرخ ظهیر - بیدی از بیدی کشتی گرفتن یا آن شغریه است یا پشت از دهن زمین حریف را و نو از گامین و واقعه انظار یخفت حکم بست شانه او را ظهیران بالغ و بی است بچون و کوی است با طراف قنار و نوباری است نزدیک که میشود و بسوی آن لفظش گویند مواظفان - ظهیر - کامیر در پشت رسیه دقی پشت از شتر و جز آن هر شتر یاری گردید قور تعالی و المذ ذلک ظهیر فی عالم جبهه و قولا یستی فیها المذکر الموش والجمع کافی قوله تعالی انا رسول ربا تعالین یقال بغیر میده نا ظهیر لای و محمد ظهیر اربی و محمد اسمعیل بن ظهیر حموس محدثان اند ظهیر و کسند بگر نگاه و نیم گرم و ناقله ظهیر ناقله قوی پشت ظهیر جمع ظهیر - کریم گوی است و ظهیر بن انصمایی و ظهیر عبد الله بن فارس عمری شیخ است مراد عبد الرحمن سکمی را ظهیر - جای بالافتن ظهور ظهیر ناقله بالغ قوی پشت گردید و ظهیر غنی</p>	<p>مخوفاید گردید و و ظهیر یا البعیر آماده کرد شتر حاجت حاجت و و ظهیر بجا جتی - فرمودن کرد حاجت مراد و ظهیر ظهور - آشکارا گردید و و ظهیر علیه بیام برآمده و ظهیر علی یاری نمود مراد و و ظهیر و علیه چو گردید بروی و و ظهیر یقال آشکارا کرد او را - بعیر مظهر - کمن شتر گری نیم روز رسیده و در وقت ظهیر آینده و و ظهیر - خداوند پشت یقال بنو فلان مظهر ای لعمرو ظهیر - ظهیر پس پشت گردانیدن یاری یا یعنی فرارش کردن و آشکارا کردن و و ظهیر و ساختن کسی را و و ظهیر و و وقت نماز پیشین رفتن و نیم روز در آمدن و در آن وقت شد سجای و صاحب خود شدن و از بر خواندن قرآن را یقال اظهرت القرآن و کذا اظهرت علیه ای قرآن علی ظهیر لسانی - مظهر - کمدت نام مردی دور وقت ظهیر آینه مظهر - کلمه قوی پشت از شتران و جز آن و نام عبد الله بن قریب اسمی ظهیر - فرمودن کردن بوقت ظهیر و در آمدن و در آن وقت شد سجای و در مردن خود را آیت علی مظهر امی گفتن بیدی بن</p>	<p>ظاهر فیهما پشت پشت آوردند و یا برسدی کردند و نیز مظهر - مردن خود را انت علی مظهر امی گفتن ظهیر بالکثیر یقال ظاهر من امراته و دو جامه بهم در پوشیدن تظاهر - یار بر شدن با هم پشت در آوردن از لغات اهل است تظاهر - در نیم روز سجای شدن و انت علی مظهر امی گفتن مرد مردن خود را ظهیر کا قتل فراموش نمودن تظاهر - یاد رفتن و از بر خواندگار را و ظاهر خواند آنرا و قوی پشت شد و و ظاهر یادی خواست از وی و و ظاهر آماده ساختن شتر حاجت باب انظار فصل المیا ظی لکایة بالغ مردول ظینه تطبیح - اندو گین گردانید او را منی ظاء - حرفی است از حرف مخصص بلغت عرب ظی - کلمی انگین ظینه - بالغ و ثقه مردار آماس و شکایتی در آمده ظیان گستان انگین میا بین دشتی گرم و شکایت مست و در دم شقیق و صمد لغتی و سوداوی</p>
---	--	--	--

را نافع محلل رطوبات بلغمی منقاد
 آن کلمت را زائل کند و نیز تفلان
 گمایا است که برگردان پوست
 پیرایه و بقیال آن تفلان خلط
 من او را واصله تفلان فادغم
 و صله ارم من مظلومه
 از من مظلومه - بالغ زهر گلو
 ظیان ناکه من مظلومه بالوا
 ادیم خطبت پوست به برگ
 ظیان پیراسته ادیم مظلوم
 مظلومی بالیا و او را واصله
 الکتاب الثامن عشر فلیین

باب العین فصل لیا

ع ب ع
 ع ب بالغ بر تو افتاد قد
 یحذف الآخر فبقا ع ب ک
 ع ب ع با کسر بارگانی از بر
 با شد و متاع و تنک بار و متاع
 آ ع ب ا جمع
 ع ب ع کسا کلیم فعا دار
 ع ب ع بالاء شاد و کول گران و
 انیس جسم فزاد ع ب ع جمع
 ع ب ع کفدر راه
 ع ب ع کفدر حص
 ع ب ع التاع آمده کرد
 ع ب ع را و کذا ع ب ع ع
 ع ب ع ساخت ساز و کسرا
 ع ب ع میخت بوی خوش
 ع ب ع ازاد و ع ب ع پاک
 ع ب ع را و منه قوله تعالی

قل یا عبو بکرم قری علی بالی بکرم
 ای بعد ای کرم و صا
 ع ب ا و ب ای ما صانع
 ع ب ع - آماده و ساختن کردن
 سمان شکر را تعبیه مشله
 ع ب ع در آگندن

ع ب ب

ع ب ب بالغ آب خوردن یا بر
 جغ خوردن آن یابی در پی خوردن
 ویدمان خوردن آب از چوبی فی
 الحاشیة الکبلا من العین الحما
 تشریب الماء عینا لکما لکب اللک
 و آواز کردن دو وقت آب گرفتن
 در چاه و دراز و انبوه شدن گیاه
 و انقل من لصره و ع ب ا قشیش

ع ب ع

ع ب ع بر تو خورشید
 ع ب ع بالغ یک نوشیدنی
 از آب
 ع ب ع بالغ تر زبون گشتن
 ع ب ع بالغ و دان کسوخ یا
 سنگ آلوده یا دغمت را یاد دینی
 است و ع ب کهر و متاع و نیز
 ع ب ع وادی است
 ع ب ع بختین آب جهنم
 بزران
 ع ب ع بالغ و الکسر بزرگ
 نشی و فخر و ناز و منه ع ب ع
 الحاحلیه ای خوشنفا
 ع ب ع مر و ناز مند و درشت بینی
 ع ب ا کغراب برگ خرما و توجیه
 بزرگ بر یار آب و پری آب بسیار
 آن و بالا آمدن آب با بوی خوش
 و اعلا ی هر چندی و نام اسب ملک بن

نوبه یا صواب آن عتاب بنون است
 و لکرم اذ اصابت العیاء الماء
 فلا عتاب وان لقصیه فلا باب
 در رعایت اعتدال و ترک حص و
 آن استعمال کنند عینان حدیثه
 ع ب ا و آن که عینان لقصیه و
 ع ب ا کغراب کشار و قند است از
 عرب شویا لکرم حاطو افایس
 حتی عینت خیا نمم فی العکرات
 عینیه کسفیه ترسب شیرین
 شکل صمغ که از درخت عرظ
 بر آید و خورده شود و صمغ یا شیرین
 است و عماره بزوجه اگر شتر از
 شوره گیاه و در پی است
 ع ب ا کربنی زنی که فرزندان

ع ب ث

ع ب ث کجفر راه در کوه
 ع ب ثان بن زاهر بن مراد جهنم
 ع ب ث کامیر نومی از ریحان
 ع ب ث کفینه بنو و طعاس
 است که در میان جای گوشت تلخ
 اندازند و و قیل از اردو و شن و
 خرما و آمیزش شب یقال
 خلان عینیه در لب او آمیزش
 و خلط است و عینیه التاس
 مردم از هر جنس در آ میختم
 و جود گندم در آمیخته و منه
 خلان عینیه فی و عاکله یعنی
 جود گندم در آمیخته فی المشا خللت
 الغنم عینیه و احدله و یکله
 و احاطه و قد صرف فی بکال
 عینیت کسیت بسیار بازی
 کننده
 ع ب ث عینیه محه که
 بازی کرده و عینیه بالغ یکبار
 تمام اندام نیکو مرشست

ع ب ا عینیه کسیت بسیار بازی
 کننده
 ع ب ا عینیه محه که
 بازی کرده و عینیه بالغ یکبار
 تمام اندام نیکو مرشست

ع ب ث

ع ب ث کجفر راه در کوه
 ع ب ثان بن زاهر بن مراد جهنم
 ع ب ث کامیر نومی از ریحان
 ع ب ث کفینه بنو و طعاس
 است که در میان جای گوشت تلخ
 اندازند و و قیل از اردو و شن و
 خرما و آمیزش شب یقال
 خلان عینیه در لب او آمیزش
 و خلط است و عینیه التاس
 مردم از هر جنس در آ میختم
 و جود گندم در آمیخته و منه
 خلان عینیه فی و عاکله یعنی
 جود گندم در آمیخته فی المشا خللت
 الغنم عینیه و احدله و یکله
 و احاطه و قد صرف فی بکال
 عینیت کسیت بسیار بازی
 کننده
 ع ب ث عینیه محه که
 بازی کرده و عینیه بالغ یکبار
 تمام اندام نیکو مرشست

ع ب ث

عبد - عُبَيْتٌ عُبَيْتًا - آئینت
وَعَبَيْتَ لَهَا سَفَت

ع ب ث س ر

عُبَيْتٌ - کسر جمل نام مردی

عَبُو ثَوْنٌ بالفتح وضم ثا ونهما

گیاست خوشبو مسبوته ادن

عَبُو ثَوْنٌ احتمالاً المرقا اخفا

بجایا عُبَيْتُ ثَوْنٌ بضم ثا اخفا

مشله ذوزیر عُبَيْتُ ثَوْنٌ کار و شوار

فند و مکرده و یغیث الثا و دوشی است

بسیار عدا که دود را بی نیاید

از آن هر که افاری رسد و راهشید

بلا مثل زنند

عَبَا ثَرٌ - راه در که بی است که از

ضم یسین میرود

ع ب ث م

عَبْتُمٌ - کج مغر نام مردی

ع ب ج

عَبْجَةٌ - حرکت و شستن روی و پای

که هر چه گوید یا دندان و دیک و

پاس آن نکند و بی خیر

ع ب ج ر

عَبْجَرٌ - کسر جمل سطر و شست

ع ب د

عبد - بالفتح بنه و فون و حزم

عُبَيْدٌ و عُبَيْتٌ - عُبَيْدٌ کافس

ربا و عُبَيْدٌ بالضم و بکسر

عُبْدَانٌ کلمه ثانی عُبْدٌ کثرت

و معابد و عُبْدٌ بکسرتین شد

الدرال معدود و عُبْدٌ مهورار

عُبْدٌ بضم ثانی عُبْدٌ کس و

سب و کوا جمع عابد جمع الجمع و

گیا بی است عُبْدٌ بی نیکی قافیه

و کوی است مرتبی اسد را کوی است

و کوی و موعنی است مدلا و کوی و

بن العبد شمری است و عُبْدٌ

دو و کوا کز عا رملی از ملوک حمیر

عُبْدٌ بی منسوب است بعُبْدٌ

القیس یقال عُبْدٌ ایضا و کوا

العبد و عُبْدٌ عُبْدٌ مثنویا

عُبْدٌ لدا و عبد الشمس

عُبْدٌ مثنوی عبد الله بن قنبر

انور پسر کنی و عبد الله بن سلمه

بن شیه و آن سلمه خیر است و

کعبان دلی است بر و از آن ده

است عُبْدٌ العبد بن عبد

الرحمن ابو القاسم خواهر زاده

و نام مردی که نه بره از حفر او

است

عُبْدِیَّةٌ - بالفتح مشقه الیا

بنده و وحل هم عُبْدِیَّةٌ نومی

اندام حمید و ارج

عُبْدَةُ بن القلیب بالفتح

مردی است و وزیر عُبْدَةُ نام

زنی

عُبْدٌ بالحمیک خشم و کر

سخت و عار و شامی و طراستافن

و آنرا با و انکار و الفعل بن سم

فی الکل

عُبْدَةُ حرکت توانی و فرجه

وزنگانی و سنگ خوشبوی سا

و تنگ و عار و معنویا عید و الو

عَلَقَةُ عُبْدَةُ بن عُبْدٌ شاعر

مینی است

عُبْدَةُ بالضم نام مردی

عُبْدٌ - کسند بنده کمل است

یا ضرورت قاله الفراء

عُبْدٌ - کثرت مرد با تنگ و عار

عابد کوی است مرد با تنگ

و عار قبل و منه قوله تعالی ان کان

لدرجن و لدن فان اول العابدین

اول الایمان من عبادہ رب العالین

عابد بن عمر بن مخزوم از او اولاد

است عبد الله بن سائب عابدی

صحابی و عبد الله بن مسیب

عابدی محدث

عُبْدٌ کا محمد نام مردی

عُبْدٌ - بالفتح و کسند با

پرگنده از عرب که در جریقه حضرت

جمع شد عبادی منسوب

صحابی است از عشر مشهور و آن

عابد بن عبد الله بن المحجر

عابدی منسوب بوی مد

عُبْدٌ کثرت مردی است بسیار

عُبْدَةُ و عُبْدَةُ مثله و الفعل

من ثور و قلم عُبْدٌ به او ذیه

یعنی در غلامیه شرم بر ازیت او

عُبْدٌ - کفر با نام مردی

عُبْدَةُ بن الصامت بالضم

و آن عُبْدَةُ بن الصامت

عُبْدٌ - کاسیر نام مردی و عُبْدٌ

بن الارض شامی است از بنی امیه

ام عُبْدَةُ کسند دلی است

نزدیک و اسطر و در آن است

سید محمد فاسی و وزیر عُبْدَةُ

نام زنی

عُبْدَةُ بن معاویه

بن قنبر و عُبْدَةُ بن عمرو بن حلویه

عُبْدٌ کز بیلسی است مر

عباس بن مرداس و او نام مردی

و عُبْدَةُ الله بن عمر بن

الخطاب در جنگ صفین با

معاویه کسند شد و ابی و کوا

سماع عنه مسلم الله علیه و سلم و

عُبْدَةُ الله بن معبد و رحمت او

اختلات است و عُبْدَةُ

بطنی عُبْدَةُ کسند منسوب بوی

دام عُبْدَةُ دشت خالی و دیران یا

سیابان که باران زرسیده باطل و

عُبْدَةُ شنی رود باری است

عُبْدَةُ کجمنه بر از خانه

شکند و ابو عُبْدَةُ بن الجراح

صحابی است از عشر مشهور و آن

عابد بن عبد الله بن المحجر

عابدی منسوب بوی مد

عُبْدَةُ کثرت مردی است بسیار

عُبْدَةُ و عُبْدَةُ مثله و الفعل

من ثور و قلم عُبْدٌ به او ذیه

یعنی در غلامیه شرم بر ازیت او

عُبْدٌ - کفر با نام مردی

عُبْدَةُ بن الصامت بالضم

و آن عُبْدَةُ بن الصامت

عُبْدٌ - کاسیر نام مردی و عُبْدٌ

بن الارض شامی است از بنی امیه

ام عُبْدَةُ کسند دلی است

نزدیک و اسطر و در آن است

سید محمد فاسی و وزیر عُبْدَةُ

نام زنی

عُبْدَةُ بن معاویه

بن قنبر و عُبْدَةُ بن عمرو بن حلویه

عُبْدٌ کز بیلسی است مر

عُبْدَةُ کسند بنده کمل است

یا گردیده

ن - عینکته مَعْبُولٌ رسیدار و

مرگ بوجمل الجبل عِبْلًا تافت

رسد را

س - عَمِلَ عِبْلًا محرکته درشت

شد و سید گوید

ص - عَمِلَ الشَّجَرُ فروز بجیت

بگ آید و عَمِلَ السَّهْمُ پیکان

پس نهاد و تیر را و عَمِلَ الشَّيْءُ

دگر و آزار و باز داشت و بر آزار و

عَمِلَ بِهِ بروان را و عَمِلَ عَلَيْهِ

انداخت بروی نفس را و عَمِلَتْ

الشَّجَرَةُ بگ رجیت و برگ

بر آورد و عَمِلَتْ

إِعْمَالٌ درشت شدن و سپید

گردیدن و فرو افتاد برگ درشت

و بر آرد بخت گردیدن آن از لغات

اصدا درست

مَعْمَلٌ کمدت پیکان پس

و در آزار

تَعْمِيلٌ زو افکندن برگ

درخت را

ع ب م

عَبَامٌ کسحاب عاجز و در مانده

گران جسم

مَاءُ عَبَامٍ کتواب آب بسیار

ع ب م

عَبَامٌ کجوف بلند بالاتر از

عَبَامٌ بلفح کول

ل - عَبَمَ عَبَامَةً کول گردید

عَبْنٌ - بعنن مروجش و پرگوشش

نام اندام

عَبْنٌ - بالتحریک شدتة النون

سطر و پرگوشش از کرس و شتر

عَبْنَةٌ - عوشت

عَبْنٌ بالتحریک و تشدید النون

و القصر فزید و سطر از کرس و شتر

عَبْنَةٌ موشت عَبْنَاتٌ جمع

عَبْنَانٍ شتر بزرگ جثه را

و گرفتن و اختیار کردن

ع ب ن

عَبْنٌ کمل مروجش

درشت

ع ب ه م

عَبْهَرٌ بلفح پرگوشش و زرگ

انزوم یقال جمل عَبْهَرٌ و امراه

عَبْهَرٌ ای خشم و قوس عَبْهَرٌ

کمان آکنده قبضه و فرس

عَبْهَرٌ اسب آکنده گوشه و نیز

عَبْهَرٌ دوازده ذک و خوش تن

از جز و زرسن یا سین و بستان و فو

عَبْهَرَةٌ - زن تنگ پوست

سخت سپید آکنده گوشه و نیکو رو

خوش تن خوش خوی

عَبَاهُ - بلفح دوازده نیکو و

خوش تن

ع ب ه ل

عَبْهَلَةٌ بیکار و بر سر خود گذشتن

سور را و عَمَلٌ عَمَلٌ نمون

عَبْهَالٌ - با کسر شده

بم بر ملک خود گذاشته شدند

أَبْلٌ عَبْهَلَةٌ بلفح العاشتران

بیکار و بر سر خود گذاشته

عَبْهَلٌ باز ایستاده از چرخ

با اکر باز داشته نشود از چرخ

که خواهد و راه کند

ع ب و

عَابِيَةٌ زن نیکو روی حسینه

ن - عَابَا عَبَوًا روشن گردید

روی دی و نیز عَمُو آماده

کردن رخت و آراستن آن

ع ب ی

عَابِيَّةٌ نوعی از عظیم و اسپ

است و مروجانی گران جسم و

القصر فيه افصح و عَابِيَّةٌ

بن رفاعه تابعی است

عَابَاةٌ بلفح نوعی از عظیم

عَابَاتٌ جمع

عَبِيٌّ کنفی بخش و بهره یقال

عَبِيَّاتٌ من الجور می نصیبند

عَبِيَّةٌ - کیمیه آبی است

و نام زن

عَبِيَّةٌ - آراستن و آماده کردن

لشکر و سامان آن را نقعی مثله

فیهما -

تعالی سیل کردن کی بجانب

قوی و دیگری بجانب قوی دیگر

و این وقتی باشد که هر دو قوم

هری هرکی ازان هر دو طعامی

طیار کرده باشند

باب العین

فصل انتاء

ع ت ب

عَتَبٌ خشم گرفتن و خشم معتتب

بلفح و عَتَبَةٌ بلفح التاء و کسر با

مثله فیهما و طامت و طامت

کردن و نگی و بر سر پای رفتن ستر

و یک پای بروا داشته جستن موم

والصل من ضرب و فخر فی الملک

و پایس کردن استاز او منده قولهم

ما عَتَبْتُ بِأَيِّهٍ یعنی پایس نکردم

استاز او را ای گاه بی بدیش

درفتم

عَتَبٌ با کسر مرد بسیار خشم

عَتَبَةٌ - بلفح نام مردی

عَتَبٌ بالتحریک کار کرد و

ناخوش و سختی یقال ما فی هذا لمر

رَبٍّ و عَتَبٌ ای شتاء و میان

اکشت سبای و سوطی یا میان و سوطی

و نصر و تنهایی و چو بهای پس که بر

عود دهند تا نار پای بخورد بدان طراز

کشند و درشتی زمین

عَتَبَةٌ - محرکه استاز دریا

بالا می اذ هر دو سختی کار تا طایم

و ناخوش یقال محل خلان علی

عَتَبَةِ ای امر کردی من البلاد عَتَبٌ

و عَتَبَاتٌ جمع و زن مرد و منده

قولی و ایام کراهة اسم عَمِلٌ

علیها السلام قولی کاسم عَمِلٌ

یقول عَتَبَةٌ بیته و یک پای زردان

عَتَوُبٌ - کعبه و آنکه در وی

عَتَابٌ اولک

عَتِيبٌ - کار بقید است اعانم

عَلَيْهِمْ تِلْكَ قَسْبِي الْعَالِ و کافوا

یقولون انما کذبنا لعلهم یترکونا

حتى یقتلونا فاعلموا اننا لعلنا حق

ع ج

كَذَلِكَ أَفْضِلَ الْمَثَلُ أَدَى عَيْبٍ
 وَحَقُّهُ عَيْبٌ مَعْدُومٌ
 قَرِيْبُهُ عَيْبٌ كَسِفِيْنُهُ يَدُكُمُ
 خِيْبَةُ
 عَيْبِيَّةٌ كَجَهَنَّمَةِ زَاْعِدُهَا
 مَرْوِيَانُ
 عُتْبَانُ بِالْفَخْرِ خَشَمُ كَرَفَتْنِ
 مَاسْتُ كَرُونِ وَبِالْخَرِيْبِ كَيْ
 پَايِ بَرْدَا شَرِّ حَقِيْقِ مَرْوَمِ وَفَتْنِ
 سَتُوْرُ بَرَسَدِ پَايِ
 عُتْبَانُ بِالْكَسْرِ نَامُ مَرْوِي
 اَمَّ عُتْبَانُ كَفَرَا
 عُتْبِي - بِالْفَخْرِ وَالتَّغْيِيْرِ وَشَوْنِي
 وَرَضَا يُقَالُ لَكَ الْعُتْبَى -
 اَعُوْبَةُ يَضُرُّ الْاَلْفَ وَالْاَلْفُ
 جَرِيْدَالِ مُتَبَا كَسَنِي يَقَالُ
 بَيْنَهُمْ اَعُوْبَةُ يَتَعَاوَنُ بِهَا
 عُتْبِي - كَيْسَلِي مَاسْتُ وَفَتْنِ
 كَرُونِ
 عُتْبَابُ بِالْفَخْرِ كَيْ پَايِ بَرْدَا شَرِّ
 جِهَانِ جِهَانِ رَفَتْنِ مَرْوَمِ
 مَّ عُتْبَابُ كَسَدُ اَوْ كَفَتْنِ
 عُتَابَةُ كَلَمَاتُهُ اَزْ اَعْدَمِ زَبَانِ
 اَسْتُ
 مُعْتَبٌ كَلِمٌ بَارِشْتِ
 اَعْتَابُ رَضَا دَوْنِ وَپَا
 مَشْنِ بَسُوِي سَرِشْتِي اَزْ اَسْتُ
 دُوْشُوْرُ كَرُونِ يُقَالُ اَعْتَبِي
 فُلَانٌ اَيْ عِلَا اَلِي سَرِشْتِي رَا حِجَا
 عَنِ الْاَسَاوَةِ
 مُعْتَبٌ كَلِمٌ نَامُ مَرْوِي
 تَعْتَبِيْبُ - نِيْفَرَا نَارِ جِيْبِهِ
 اَلْاَبْتِنِ اَوِيْشِ رَا سَتَا دُوْرَا مَشْنِ

عُتَابُ بِالْكَسْرِ شَرُّ كَرَفَتْنِ وَفَتْنِ
 كَرُونِ يَا خَشَمُ كَرَفَتْنِ كَهْدِيْكَ رَا مُعْتَبِيَّةٌ
 مَثَلُهُ فِي كُلِّ دُوِيْزَا نَارُ كَرُونِ
 خَشَمِيْ كَيْ پِيَا نُوْدُنِ وَپَا كَرُونِ
 خَشَمُ بَا وَشَنَةِ قَوْلُهُ لَلَّهِ جَرِ اَقَالُ
 اَعَانِي اَلْمَرْوَةَ مِنْ مَدِيْقِ
 اَذَا مَادَا يَنْبِيْ مِنْ اَجْتِنَابِ
 اَذَا اَذْهَبَ الْعُتَابُ فُلَيْسَ وَدَا
 يَنْبِيْ اَلْوَدَّ مَا بَقِيَ الْخِيَابُ
 اَعْتَبْتُ اَعْتَبَابًا بَرْدِيْدُ اَزْ كَارِ
 اَبُوِيْ فَيَزِيْ اَلْكَارُ اَبْهَتُ كُنُوْدُ
 كَارِي رَا بَدَا اَعْتَبِيْبِنْ اَلْجَبَلِ
 اَيْ دِكْبِيْ وَدَلِشْتِي عَنَدُ - وَتَعْتَبِيْ
 اَلْمَقْرِيْ رَا اَسَانُ رَا كَدَا شَرِشْتِ
 بَرَا دُوْشُوْرُ رَفَتْنِ وَنِيْزَا اَعْتَابُ
 اَزْدِيْ بَسُوِي نُوْشُوْدِيْ بَارِ
 اَمْرُوْدِنِ
 تَعْتَبْتُ بِالْجَشَمِ شَرُّ كَرَفَتْنِ وَنِيْزَا
 خُطَابُ كَرُونِ وَكَيْبُ كَرُونِ يُقَالُ
 فُلَانٌ كَا يَنْبِيْشْتِي اَكِيْ عِيَابُ
 نَعَانِيْ يَالِيْ دِيْزِ شَرُّ كَرَفَتْنِ
 وَنَا زَنُوْدُنِ وَجَمِيْدُ كَرَفَتْنِ
 نُوْدُنِ يُقَالُ اِذَا اَلْعَاوِيْ اَصْلَحَ
 مَا بَيْنَهُمْ الْعُتَابُ -
 اَسْتَعْنِيْ بِجَشِيْمَا اَوْ رَضَا وَخَوَاسْتُ
 اَزْدِيْ رَضَا رَا اَزْ اَعْتَابُ اَصْلَحَ
 يُقَالُ اَسْتَعْنِيْ بِقَدْعِيْ اَلِيْ شَرِشْتِ
 قَارِضَانِيْ وَنِيْزَا اَسْتَعْنَابُ اَزْدُو
 نُوْدُنِ جِيْزِيْ وَشَنَةِ قَوْلُهُ قَالِيْ اَنِ
 يَنْتَبِهُنَّ اَصْحَابُهُ مِنَ الْعُتْبِيْنِ اَيِ
 اَنِ يَنْتَبِهُنَّ لَوْ اَنْتَبَهُنَّ لَوْ يَنْتَبِهُنَّ
 اَلْحَالُ نِيَا بَارَا كَرُوْدِنِ اَزْدِيْ
 ع ت ه ت

عُتَبْتُ - حِكْمَةٌ - دُوْشِيْ دُوْرَفْتْنِ
 عُتِيْ - لَفْتِيْ اَسْتُ وَرَحْمَتِيْ
 عُتَعْتُ - كَيْسَلِيْ دُوْرَفْتْنِ غَالِ
 وَحَتُّ وَكُوْنَا مَرْوَمِ دُوْرَا اَزْ اَلْمَامُ اَلْمَلِكُ
 يَا دَرَا زَ مَضْطَبُ يَحْتَلُ
 عُتَعْتُهُ دُوِيْ اَكِيْ وَخَا نُوْدُنِ بَرُوْغَالِ
 رَا بَكِيْ عَتُّ عَتُّ -
 عَتُّ - عَتُّ عَتْنَا رَا بَارِ مَارِ گَرَا نِيْدِ
 بَرُوِيْ سَحْنِ رَا بُوْ عَتُّ بَا اَلْمَسَالَةِ
 سَتِيْدُ بَرُوِيْ وَرَسُوَالُ - وَعَتُّهُ
 بَا اَلْمَلَا مَرْوَمِشْتِ كَرُوِيَا - بِنِ
 اَكُوِيَا عَتُّهُ اَلْحِكْمَةُ كَرِيْدَا اَوْ اَلْمَامُ
 عَاكَّةُ مَحَا نُهُ وَعَتْنَا يَكُوْرُ
 بَا يُوِيْ يُقَالُ مَا زَلْتُ اَعَاتُ فُلَانًا
 تَعْتْتُ فِيْ كَلَامِيْ اَسْتَقْرَارُ
 تَعْتْتُ بَرَحْمَنِ خُوْدُ وَنِيْزْتُ بَرَانِ
 ع ت د
 فَرِيْ عَتُّهُ حِكْمَةٌ اَسْبَابُ اَمَادِهِ
 فَرِيْ يَا تُوْنَا مَامُ اَزْدَامُ - وَفَرِيْشِ
 عَتُّهُ كَلَمَتُهُ مَثَلُهُ -
 عَشِيْ كَيْجُوْشِيْ اَسْتُ دَامُ
 مَرْوِيْ وَتَكْسِرُ عَيْنُهُ
 عَتُوْدُ - كَدُوْمُ وَنِيْجُ دَوِيْ اَسْتُ
 نَفِيْرُهُ خَرُوْجُ وَذَرُوْدُ وَعَتُوْدُو
 جَدُوْنُ لَفْتِيْ جَدُوْلُ لَا غَيْرُ
 عَتُوْدُ - كَسْبُوْرُ دَرِشْتِ كَنَارُو
 دَرِشْتِ بَرَا كِيْ سَتَانِيْ وَبَرِغَالِ
 كِيَا اَعْتَدَةُ وَفَتْنُ اَلْمَكْسَرِ
 جَمْعُ - وَامِلُ اَلْعَدَا اَعْتَدَانِ
 قَادُ عَمْتُ - وَبَرِغَالِ عَتُوْدُ - بَطْنِ
 اَسْتُ اَزْدِيْ
 عَتَا يَدُ بَا عَمُّ مَرْوَمِيْ اَسْتُ
 عَتَادُ - بِالْفَخْرِ سَاخْتُ مَصْلَانِ

اَوْ اَمَادِيْ وَنِيْجُ مَرْوَمِيْ سَفَرُوْجِيْ اَنِ
 اَمَادُهُ سَا زَدُ عَتُّهُ اَكْتَحَفُهُ
 مَثَلُهُ فِيْ اَلْكَلِ اَعْتَدُ جَمْعُ وَكَاسَرُ
 كَلَانِ
 عَتَبْتُ كَالْمَرْوَمِ وَنِيْجُ اَمَادِهِ
 مَثَلُهُ قَوْلُهُ تَعَالَى اِهْذَا اَيْ عَتَبْتُ
 وَعَتَبْتِنِ فَرَا لَشَرِّ سَوِيْ اَسْتُ
 عَتَبْتُ - كَيْسَلِيْ طَبِيْ اَيْ حَقُّ كَرِ
 دَرَا نُوْشُوْجِيْ سَتِيْدُ
 عَتَبْتُ - كَيْ بَرِ مَرْوَمِيْ اَسْتُ
 عَتُوْدَةُ - كَيْسَرُ اَعِيْنِ مَرْوَمِيْ
 اَلْمَا قَالُهُ اَوْ عَمُّ
 عَتُوْدَةُ - بَا مَرْوَمِيْ وَهَو
 عَتُوْدَةُ - بِنِ عَمْرِوْشِ لِيْشْتِ
 بَرُوِيْ عَدِ مَثَلُ بِنِ كَمَا نُهُ
 اَسْتُ - عَتُّهُ عَتَادَةُ وَعَتَادُ -
 اَمَادُهُ كَرُوِيْدِ
 عَتُّهُ - كَسْمُ اَمَادُهُ كَرُوْدُ
 اَعْتَادُ - اَمَادُهُ كَرُونِ وَشَنَةِ
 قَوْلُهُ تَعَالَى اَعْتَدْتُ لَكَ مَثَلًا
 تَعْتَبْتُ - اَمَادُهُ كَرُونِ
 تَعْتَبْتُ فِيْ مَصْنَعِيْ - رِيْزُهُ كَارِيْ
 نُوْدُوْ دَرَا - خُوْدُ
 ع ت س
 عَتُّ - بِالْفَخْرِ اَسْتَوَارُ كَرُوِيْدِنِ
 نِيْزُوْرَا اَلْمَلِكِ اَزْدِيْدِنِ وَجَمِيْدِنِ
 نِيْزُوْ عَتْرَانُ بِالْفَخْرِ مَثَلُهُ
 بَرِيْزِيْ اَيْنِ اَلْمَلِكِ نِيْزُوْرَا
 مَثَلُهُ - وَنِيْزَانِ كَرُونِ عَتِيْوَا
 وَهَلْ اَمِنْ مَضْطَبِ فِيْ اَلْكَلِ
 وَنِيْزُوْشْتِ كِيْ رُوْشِيْ
 عَتُّ - بَكْسَرُ اَسْلُ فِيْ اَلْمَثَلِ

تقاضا کرد برقرض دار خود و
از بیت داد

5.

عَتَهُ - بِالْفَتْحِ وَالضَّمِّ وَلِشِدَّةِ
بِذِي يُقَالُ بِهِ عَتَهُ
عَاتِهِ رَجُلٌ بَخِيلٌ وَحَكَايَتُ كُنْتَهُ

سخن کسی عتہاء جمع
عتاہۃ دل شدی و بی عقلی
اسم است و گمراہی و مرد و گمراہ و
کول
عتاہیۃ گمراہیۃ کم عقلی
و گمراہی و مرد و گمراہ و بی عقل

والمحمّد وبغضه ونام مروی و
ابو القاسم بن سنان بن
است مراعی اسمی است

عَنْهُ بِالْهَمَزِ وَدُخْتُ مَبَاهِلَهِ
وَكُوشَشُ كُنْزِهِ وَدَكَارُ

مستی کردن و پاک شدن و خود را

یوانه نمودن حاجت دست
لرودن و بدول شدن و زیادتی
لرودن در طعام و لباس و نیز
تعتته - دل شدگی و حقیقی

ع م ت و
عادت۔ شکریہ و درگذرندہ ازمد
مُتّی۔ بالفهم مع

حقیقی - تاغی است و حقیقی
عقیق - کفنی حکبر و در گذرنده
از حد

د - غَنَائِمًا بِالْعِصْمِ وَالْكَسْرِ
شدید اباد و عتوا که دخول بزرگ
منشی نمود و سه کشتی کرد و از حد و ملذ

وَقَدْ اَتَيْتُكَ عُمَيَّا بِالضَّمِّ وَلَفْعٍ
كُلَّ سَلَكٍ كَشْتٍ وَبَشْتٍ وَقَدْ اُرِيدُ
عَتَى

عُتِيَ عَلَى غَوْلٍ بِالْفِعْرِ مَرْفُوعًا
تَبَاهُ كَارِكُشْ أَعْتَاوْ جَمْعُ
عُتِيَ مِنْ قَضَاةٍ كَسَمِ تَابَعِ

ض. عقی عقیّا بزرگ منشی
نمود و در گذشت از دولت روستا

است و المانع لغی
نقبتی بزرگ منتهی کروں و
رنگ شمع از نور

باب العين فصل المشاء
ع م ث ث

یقال مَوَعَتْ مَالٍ بِغَضْمٍ
یعنی ارتباہ کن شتران است کہ
یقال لَزَائِمُ الْبَقْتِ الْوَالِدِ

ثُمَّ بِالضَّمِّ مَتَّعْتُمُوهَا بِحَذْفِ
جَمْعٍ وَكَانَ سِرُّهُنَّ يَلِيدٌ

ن کول ومارک مارا خرد
گر سگے درختک سل عتات
لکسر جمع
ثیثه مته خرد و ضعیف

سفر غنمه و منه المثل غنینه
 ثم جلد الفلانی عن کربک ضعیف
 است تا باں را خوردن میخورد در حق

در شوق
گویند که در چیزی فوق طاقت
کوشش کنند و نتوانند که برسد باین

شعشعۃ بکھفر تباہی و فساد و
ہی است بیدینہ و نام سر و دگرئی و

م از سرین و اندین و پشته بی
 یاه و سختی عثمانیه مع
 شعبة مناسدن و اقامت

مَدَن وَاكْر مِیْدَن
عَشْتِ الصَّوْفِ قَمَآءُ - خُورِدُ

رَجُلٌ سَيِّدٌ وَعَتَّةُ الْحَبَّةِ
يُزِيلُ الْبَلَاءَ فِي الْمَاءِ وَيُخَفِّفُ

سرمد و خوش سلسلیدین
نکته: گویا آوازها

سرو و گفتن فِشَات بِالْكَسْرِ مثله
فَانْتَهَتْ بِحَت راندم آنرا
فِشَاتُ رَشِ ابیخ کنه ابیخام فیک

یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا قُلُوْا لِقَوْلِیْمْ اَعْتَصِمُوْا عَلٰی نَفْسِکُمْ وَارْجِعُوْا اِلٰی الْاٰیٰتِ
یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا قُلُوْا لِقَوْلِیْمْ اَعْتَصِمُوْا عَلٰی نَفْسِکُمْ وَارْجِعُوْا اِلٰی الْاٰیٰتِ

نخج - بجرک گروه مسافران مقلوب
و گروه مروج عقیقه با هم

و پاره از شب
بجای بیدار
و بختین و ذک تیزو
شب و عتوج مشله

عَنْج - میگی نمود برانک
لوشیدن حیرت
وَجْج اعشیا جاشا فت

ع ش ج ل
شجک - کجغیر بزرگ شکم و
خ و سطر از مشک و خنور

تجلیات با نفع و تشدید بازمینی
ست و آبی ست برادی سیح از

نناچل بالغم بزرگ شکم
شکل عقده گران شد برو
ماستن انهنایت سری مامرض

ع ث ر
شور - با نفع و بجرک کشت و شنی
زاران آب خورد و بالعینه

شتره بالغه شکره
کشتی محک کشت شکر

باباں آب محمد و مرد لا بائی
مدپی دنیا و آخرت نزد و قد

سُتُو۔ بالضم عقاب دور و غرے

عشتره کفر حتمه نام زمینی است
که در حدیث آمده و مذکور است

عشار - جایی پاک مبدی
عذر - کبیم دید است شیراز
عوضی است
عقیر - محمد نام پسر قاسم
عمد و عیتر القی فوات
عزیزی و کلبه آن ، و نیز عیار
عشاق محلی وکل ولایت ترک بقال
سارایت لهم اثر و لایعذر
ولا عذر

مختبر - کامیاب نام مروی
مختبر - کنیز محبانی بدی ست
او هو بالقاء وقد مر - وزیر اذ اعلام
ست

عشیرہ کھنیم خاک و گرد و گل
ولای کہ با طراف پایہا زیرو بالا

گروهه باشی و نشان خفی و نام موی
خُناری کسکاری روو بارلی است
عِزّان - بالکسر از اعلام است
عاقبت - جای پلاک و سختی و بدی

و منه المثل وقع في عاقر بشر
و عاقر بشر يا لعلنا ايضا الفقه و المتعلقه
و فیز عاقر مرغی که بیت شکار شیر
جزاں کنند و چاه

فمن سلك عَشْرَةَ عَشْرًا
وعَشْرًا - فليكن فيه وسرور افتاد
وعَشْرَةَ عَشْرًا - فليكن فيه وسرور افتاد
ن - عَشْرَةَ عَشْرًا - فليكن فيه وسرور افتاد

عشر الحرق جمیدگ، و نیز عشر
بالق عتوس، بالغم آگاه و دیده و
شدن بر چیزی يقال عتو علیہ
قیمت الطیر بمقدار دکان دید

میرزا الیس زجر کو اس را
تعلیق بسر آرد و نوا

دهاک گرو ایندین
 غمزه عندالطهار شکایت
 ان منود زپاد شاهو دیز اعتبار
 بسرورد آوردن و خوار دهاک گم
 دگاه منودن و اطلاع دادن
 کسی را و منه و کذاک اعتراف
 تعتری شکویدن و بسروردن
 مزیز شکویدن زبان و سخن
 ع ش ر ب

عُذْرُ بَلَدٍ كَفَنَفْذِ رُوحَتِی است
مانند درخت انار بر شاخِ روم
و سرخِ دار و چو ریاسِ مَقْشَرِ کدو
می خورند عَشْرَه که کبکی و حواری اطبا

عشق بیاس است

عشق - محرمه درختی است
عشق کی و شارب عامه و بر حقیقه
نرخ سال واردانی بقلا مستی
عشق ای محبصه -

ایستاق - فراخ و ازناں گردیدن
سل
محمداً مستحق بکسر التاء - ابر
فراهم آده باهم آمیخته

مَصَابِ مُتَعَقِّقٌ - یعنی سحاب
مُتَعَقِّقٌ است
ع ث ۱
عَشَّ مَرَكَمَةً رِشْمَايَ وَرَجَّتْ

خروما نمانه عشتك كفتن و صرو
و كفتن مشله
مشكه - بالتحريك آب گل
تنگ و گلزار سخت

عَمَّا لَمْ يَكُنْ

عَنْكَوَلَةُ مَرَاثِمْ وَهِيَ
دَوْدِيَّةٌ
عَنْكَوَلُ كَعْمُورُ خُوشِ خُزْمَا وَ
شَاخُ خُودِ سِيَرِشَخُ يَا شَاخُ بَرْزَكِ
وَمِنْهُ الْحَدِيثُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجَعَ مِنْ قُدُقَاتِي قَامَا
النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَعْتَوِلُ فِيهِ مَاذَا
شَمَخَ فَعَصَبَ بِهِ ضَرْبَةً وَاحِدَةً
خُزْمَانِ مَارَا وَخُودَهُ الْكُورُ عَنْكَوَلَةُ

عِشْقِ کَالِ قُرْطَاسِ شَدِّی فِی لُحْلِ عِشْقِ کَالِ
وَعِشْقِ کَالِ مِجْمَعِ مُوَنِزِ عِشْقِ کَالِ پَشْمِ
وَعِشْقِ کَالِ کِجِیْتِ زِیْنِتِ بَهْرُوجِ مَانِدِ
آں آوَزِنْدِ دَوَازِ مَادِ بَخْشِنْدِ

عُتَابِی جمع
ذُو عُتْبَلَان - گروہ ہے از

پادشاہان حمیر
عشکالہوج زینت وادہود
ما از عشکولہ ہوج مُعْتَمِلِ نعت
است اذان

تتشكل العروق بسبب خروشه كريد
عروق متشكك و تفتح الكاف
نحوه متشككة - نفت است
مع مثال

عقل بالکسر بر پا و اندوخته شود
و مصلحت آن
عقل - گفتف و محرک بسیار از
هر چیزی دور شد و پر گوشت

والفعل من مع فيها
عُشِلَ - مُحَرَّكَةً جَاءَ دَرْيَا بِالْأَي
رَوْدِهِ وَشَكَبَتْ كَرِ سَفَنَهُ
عُشُولِي - كَصَبْرٍ كَوَّلَ عُشِلَ

گفتب جمع و خرما بن سطرند
درشت

نیکو عتدلیه بحضرت ریش انوہ
 عثمانی ک کتاب پشت است دشت
 یار و داری دزمین جدام
 عثمانی ک مصغور پی گردن اسب
 کر برل مال دودید
 عثمانی ک کنیم کتار نرواکم
 دوزمن مالداراش کند و وام
 عثمانی ک گفتار ماهه
 عثمانی ک سهر جل مو کنگلار

وفروشته گوشت
عَنْوَل - کمر شب مرد نکاح
ست وفروشته گوشت و مرد
سازموی سرودن

ع ث ل ب
عُثْبُ كجغفرآبی است

امرو مَعْتَلِبْ كِبِسِر اللام کار
نا استوار
نوی مَعْتَلِبْ - بفتح اللام گو
که اگر بزرگوار که کنار آن فروزیه

و تاه کرده از سری
عُثْلَبْ زنده - گرفت چوب آتش
ز درازد و رفت ناست ناخسته یعنی

وَعَثْبُ الطَّعَامِ در خاکستر
برای گرد کردن رایا بضر و زده کبیده
منو از لعل و عشب الماء سحت

فروبره آب را میوز غلیظه
شود و ایندن و پراگنده ساختن
و تقطیر نمودن
تَعْلِبُ - زشت شدن حال

است

ع ش ث ل ث عشیکش بالکشد است بلعل شام شهر بجهن احر ع ش ل ط لین عشک کبط شیر سطر دو فرک عشک کلاط مثل ع ش ل م عشمة مؤمنی است ع ش م عشم - بالغ کزبته شدن استخوان شکسته یا فاصلت بجبر دست کزبتن لازمست و متعدی است و مشتق توشه دان را و سطر گردیدن و پوست فراهم آوردن زخم بی آنکه به شود و الفع من سمع و نیز عشم - استخوان کزبته و عشم بن دقعه صمائی است عشمه الجحیمی بالغ صمائی است و سوبین عشمة تابعی مسجد عقیقم - بالغ کمدور مهر است نزدیک جد جاع عمرو و تامة بن قیس بالغ صمائی است عشم شمشیر و شمشیر سخت اندام و دواز عشمة مؤنث عقشم - بالغ کفتار و پل باش یا ناه یا بوسل و حجن عقشم - شمشیر بزرگ یا بزرگ پل و نازندار و سخت و قوامان و چیز است عشام - بالغ حنوت چوبه از د با و مار یا بچمار و نام هفت صمائی کبار و یا زده تابعی	او عشمان بیت صمائی اند و عشمان بن عفان بن ابی العاص سرم خلیف و یکی از شتر و بشتره و فتن آنحضرت صلی الله علیه و سلم و صاب مجتین و ابو فحانه عثمان بن عامر و والد صدوق عقیم بن کننیه بن کلب کزبیر تابعی و عقیم بن اسحاق عثمان اند عیشام - بالغ و فتنی است و طعامی که از مرغ سازند عیشی - بالغ گورخر عشام بن طلق کشته او شیخ بخاری عشام بن علی عثمان اند عشام استخوان و فتن توشه دان را عشتم که اعتنای می خواست زدی سو گرفت از آن و اعنتم بیکه - ملازم و دست را و فی المثل الا کن متعافا فی اعنتم ای که کم حلا قافای اعل علی قدما مؤنث و نیز اعتشام - سست و فتن توشه دان را ع ش م س عشمر - کفند ریگستانی است نیکو گیاه آسان گذار هموار در بلاد علی - عشمة بالسا و گوشت بکره کزب پوست باقی نمانده باشد ع ش م عش - بالکرمی از بزرگ شریانه و سبزه از شتر خورد نیکو کن شتران و حافظ آن و پشم عش - بالغ کب ببت خرد	اقتان - جمع و دود عشج - گشت طعام بوی گرفته و تپاه از دود عشاث کذاب غبار و مومنی است و دود و خوش جمع عشاذله - کثافت است بی است مر جدیده را عشون کصفور ریش یا آنچه زاید باشد از آن بر روی پرو رشار یا آنچه بر رخ وزیر آن بعد یا آن درازی ریش است و موسی و دراز بر رخ شتر و اول با و باران و باران عام یا ابر در شده میان آسمان و زمین عشایق جمع عشاش بالغ شورش بسیار هم معشون طعام بوی گرفته و تپاه از دود عشث المار عشنا و عشنا و عشونا بهیما دو در آور آتش و عشق فی الجبل - برادر برادر مس - عشق التوب - بوی دود گرفت همار معشق - کظم مر و سطر ریش و انوه آن عشبن - دود بر آردن آتش و عشبن و بر آشتن تپای بوی دود و ادن جامه را ع ش یو عشوة - بالغ زلف و از معش کر بی جمع و يقال شاب عشی الا حرف یعنی بر مرد و خشک شد گیاه عشالی - تپاه کن عذاه جمع عشی	بالعمر و الکسر علی فعول مثله اغتیا رگی است مثل سیاهی و اگر نگش نامل سیاهی بود و در کول کران جان و محبوبار موسی و کفتار تر عشوا - بالغ کفتار و گنده پیش عشیان بالکسر کفتار ن - عشانی الا حرف عشوا - تپاه کرد و فدا و اغیخت عشی کرمی و صنی و صنی عشیایا بالغ و الکسر مشدوده الیا عشیالک مثله باب العین فصل الجیم ع ج ج ب عجب - بالغ بن و ب لقال انه اول ما یحلی و اخوان یحلی میان یک عجب - جمع و سپس هر چیزی و قید است عجب - بالغ نویسن و بی و نازد گردن کشی و بزرگ شل و دگر نشستن بازمان و مملو با ایشان خوش دارد یا زان خوش آیند او ایقان فلان عجب فلاحة و شیل و ناشافتن چیزی که پیش آید اعجاب جمع یا صبح عجبه عوکه ناشافتن چیزی که وارد شود و کار شگفت است و بی فیه الذکر و المونث لقال امر عجب و قد عجبای عجبیه قال عمر بن زید الخ لانی بکانت لما فجاری رقعة عجبی لما یقینا و حادی
---	--	---	--

ج

ج

<p>چیز است وعدو و فی خود کفایت دست یافت</p>	<p>و قوله تعالى ان تقبال كل عذابه ای تقدل کُل عذابه بدو نیز</p>	<p>و ترجمه عذابه ای العدل فی قسمه</p>	<p>و وعدك اليه عدلا بسیاره وعدك کد شل</p>
<p>در جواب خوش مانند طالب چیزی و گمان کاری کرد که یقین</p>	<p>عدل در خواست اخراج کلمه است از مسدود اصلی</p>	<p>عدل التمسک به کجای شدن بسیار گویا شدن</p>	<p>بسیار گویا شدن بسیار گویا شدن</p>
<p>آن نه داشت و عذوبه فی الشرب بر آورد نمود آنچه در پیاه بود</p>	<p>خود بسوس میخورد و دیگر و انشاء هذا العدل انکار کبار</p>	<p>و عدل بهای یک نام مری کرستی بسیار نیکو می ساخت</p>	<p>راه می گردید و عدل انقضی راستی با نایب شاکرین و عدل</p>
<p>و عذابی با نازده کردن کاری بر آورد نمود در پیاه بود</p>	<p>پیشین و در پیاه بر آورد نمود و از افعال ذمه انداخته و ن</p>	<p>و عدل با نازده کردن کاری جمع و بهنگام و بهنگام</p>	<p>و عدل انقضی با نازده کردن کاری جمع و بهنگام و بهنگام</p>
<p>بر آورد نمود در پیاه بود طایب چیزی</p>	<p>و عدل با نازده کردن کاری در صریح و بول در آن مجتنب</p>	<p>و عدل با نازده کردن کاری جمع و بهنگام و بهنگام</p>	<p>و عدل انقضی با نازده کردن کاری جمع و بهنگام و بهنگام</p>
<p>و عدل با نازده کردن کاری طایب چیزی</p>	<p>و عدل با نازده کردن کاری در صریح و بول در آن مجتنب</p>	<p>و عدل با نازده کردن کاری جمع و بهنگام و بهنگام</p>	<p>و عدل انقضی با نازده کردن کاری جمع و بهنگام و بهنگام</p>
<p>و عدل با نازده کردن کاری طایب چیزی</p>	<p>و عدل با نازده کردن کاری در صریح و بول در آن مجتنب</p>	<p>و عدل با نازده کردن کاری جمع و بهنگام و بهنگام</p>	<p>و عدل انقضی با نازده کردن کاری جمع و بهنگام و بهنگام</p>
<p>و عدل با نازده کردن کاری طایب چیزی</p>	<p>و عدل با نازده کردن کاری در صریح و بول در آن مجتنب</p>	<p>و عدل با نازده کردن کاری جمع و بهنگام و بهنگام</p>	<p>و عدل انقضی با نازده کردن کاری جمع و بهنگام و بهنگام</p>
<p>و عدل با نازده کردن کاری طایب چیزی</p>	<p>و عدل با نازده کردن کاری در صریح و بول در آن مجتنب</p>	<p>و عدل با نازده کردن کاری جمع و بهنگام و بهنگام</p>	<p>و عدل انقضی با نازده کردن کاری جمع و بهنگام و بهنگام</p>
<p>و عدل با نازده کردن کاری طایب چیزی</p>	<p>و عدل با نازده کردن کاری در صریح و بول در آن مجتنب</p>	<p>و عدل با نازده کردن کاری جمع و بهنگام و بهنگام</p>	<p>و عدل انقضی با نازده کردن کاری جمع و بهنگام و بهنگام</p>
<p>و عدل با نازده کردن کاری طایب چیزی</p>	<p>و عدل با نازده کردن کاری در صریح و بول در آن مجتنب</p>	<p>و عدل با نازده کردن کاری جمع و بهنگام و بهنگام</p>	<p>و عدل انقضی با نازده کردن کاری جمع و بهنگام و بهنگام</p>
<p>و عدل با نازده کردن کاری طایب چیزی</p>	<p>و عدل با نازده کردن کاری در صریح و بول در آن مجتنب</p>	<p>و عدل با نازده کردن کاری جمع و بهنگام و بهنگام</p>	<p>و عدل انقضی با نازده کردن کاری جمع و بهنگام و بهنگام</p>
<p>و عدل با نازده کردن کاری طایب چیزی</p>	<p>و عدل با نازده کردن کاری در صریح و بول در آن مجتنب</p>	<p>و عدل با نازده کردن کاری جمع و بهنگام و بهنگام</p>	<p>و عدل انقضی با نازده کردن کاری جمع و بهنگام و بهنگام</p>
<p>و عدل با نازده کردن کاری طایب چیزی</p>	<p>و عدل با نازده کردن کاری در صریح و بول در آن مجتنب</p>	<p>و عدل با نازده کردن کاری جمع و بهنگام و بهنگام</p>	<p>و عدل انقضی با نازده کردن کاری جمع و بهنگام و بهنگام</p>
<p>و عدل با نازده کردن کاری طایب چیزی</p>	<p>و عدل با نازده کردن کاری در صریح و بول در آن مجتنب</p>	<p>و عدل با نازده کردن کاری جمع و بهنگام و بهنگام</p>	<p>و عدل انقضی با نازده کردن کاری جمع و بهنگام و بهنگام</p>

<p>وعدتول بر است و بر بر و میان حال و مناسب هر چه باشد و ایام شغلی لاکت در روزهای خوش و عیب انعدال بیانه حال شدن در کسیت و کسیت و مناسب شدن و راست گردیدن و در حدیث فی تعلیم الصلوة ثم انزل عن النفلان و اکمال ثم حقه انعدال فانه قال الشافعی و ابو یوسف انعدال فی الصلوة واجب و قال ابو حنیفه و محمد و مستحب انعدال عند غلّه و بر و یازوی ع د م عد م بالکرم و قد یضاه نیستی و کم کردن و اکثر بر نقد مال استعمل شود و یقال ما یحل منی هذا الاثر یعنی نمی گذارد و مراد از کسیت و درویشی عذم و باضم شده ادا ضمیمه اذ کرم فقلت و اذا فقلت فقلت نحو محمد و محمد و دیندر دیندر و بالفعل من مع و عد م کثرت درویشی نیازمند عد ماء جمع عد امه بانفس آب است مری چشم را عدیم کاسیر کرل دیوانه و نیازمند و درویش عدیم کعبه درویش محتاج عدیم نوعی از غدا در دستبرد هوش با بر آرد و عدیم عدیم کعبه و عدیم عدیم</p>	<p>وعدتول بر است و بر بر و میان حال و مناسب هر چه باشد و ایام شغلی لاکت در روزهای خوش و عیب انعدال بیانه حال شدن در کسیت و کسیت و مناسب شدن و راست گردیدن و در حدیث فی تعلیم الصلوة ثم انزل عن النفلان و اکمال ثم حقه انعدال فانه قال الشافعی و ابو یوسف انعدال فی الصلوة واجب و قال ابو حنیفه و محمد و مستحب انعدال عند غلّه و بر و یازوی ع د م عد م بالکرم و قد یضاه نیستی و کم کردن و اکثر بر نقد مال استعمل شود و یقال ما یحل منی هذا الاثر یعنی نمی گذارد و مراد از کسیت و درویشی عذم و باضم شده ادا ضمیمه اذ کرم فقلت و اذا فقلت فقلت نحو محمد و محمد و دیندر دیندر و بالفعل من مع و عد م کثرت درویشی نیازمند عد ماء جمع عد امه بانفس آب است مری چشم را عدیم کاسیر کرل دیوانه و نیازمند و درویش عدیم کعبه درویش محتاج عدیم نوعی از غدا در دستبرد هوش با بر آرد و عدیم عدیم کعبه و عدیم عدیم</p>	<p>وعدتول بر است و بر بر و میان حال و مناسب هر چه باشد و ایام شغلی لاکت در روزهای خوش و عیب انعدال بیانه حال شدن در کسیت و کسیت و مناسب شدن و راست گردیدن و در حدیث فی تعلیم الصلوة ثم انزل عن النفلان و اکمال ثم حقه انعدال فانه قال الشافعی و ابو یوسف انعدال فی الصلوة واجب و قال ابو حنیفه و محمد و مستحب انعدال عند غلّه و بر و یازوی ع د م عد م بالکرم و قد یضاه نیستی و کم کردن و اکثر بر نقد مال استعمل شود و یقال ما یحل منی هذا الاثر یعنی نمی گذارد و مراد از کسیت و درویشی عذم و باضم شده ادا ضمیمه اذ کرم فقلت و اذا فقلت فقلت نحو محمد و محمد و دیندر دیندر و بالفعل من مع و عد م کثرت درویشی نیازمند عد ماء جمع عد امه بانفس آب است مری چشم را عدیم کاسیر کرل دیوانه و نیازمند و درویش عدیم کعبه درویش محتاج عدیم نوعی از غدا در دستبرد هوش با بر آرد و عدیم عدیم کعبه و عدیم عدیم</p>	<p>وعدتول بر است و بر بر و میان حال و مناسب هر چه باشد و ایام شغلی لاکت در روزهای خوش و عیب انعدال بیانه حال شدن در کسیت و کسیت و مناسب شدن و راست گردیدن و در حدیث فی تعلیم الصلوة ثم انزل عن النفلان و اکمال ثم حقه انعدال فانه قال الشافعی و ابو یوسف انعدال فی الصلوة واجب و قال ابو حنیفه و محمد و مستحب انعدال عند غلّه و بر و یازوی ع د م عد م بالکرم و قد یضاه نیستی و کم کردن و اکثر بر نقد مال استعمل شود و یقال ما یحل منی هذا الاثر یعنی نمی گذارد و مراد از کسیت و درویشی عذم و باضم شده ادا ضمیمه اذ کرم فقلت و اذا فقلت فقلت نحو محمد و محمد و دیندر دیندر و بالفعل من مع و عد م کثرت درویشی نیازمند عد ماء جمع عد امه بانفس آب است مری چشم را عدیم کاسیر کرل دیوانه و نیازمند و درویش عدیم کعبه درویش محتاج عدیم نوعی از غدا در دستبرد هوش با بر آرد و عدیم عدیم کعبه و عدیم عدیم</p>	<p>وعدتول بر است و بر بر و میان حال و مناسب هر چه باشد و ایام شغلی لاکت در روزهای خوش و عیب انعدال بیانه حال شدن در کسیت و کسیت و مناسب شدن و راست گردیدن و در حدیث فی تعلیم الصلوة ثم انزل عن النفلان و اکمال ثم حقه انعدال فانه قال الشافعی و ابو یوسف انعدال فی الصلوة واجب و قال ابو حنیفه و محمد و مستحب انعدال عند غلّه و بر و یازوی ع د م عد م بالکرم و قد یضاه نیستی و کم کردن و اکثر بر نقد مال استعمل شود و یقال ما یحل منی هذا الاثر یعنی نمی گذارد و مراد از کسیت و درویشی عذم و باضم شده ادا ضمیمه اذ کرم فقلت و اذا فقلت فقلت نحو محمد و محمد و دیندر دیندر و بالفعل من مع و عد م کثرت درویشی نیازمند عد ماء جمع عد امه بانفس آب است مری چشم را عدیم کاسیر کرل دیوانه و نیازمند و درویش عدیم کعبه درویش محتاج عدیم نوعی از غدا در دستبرد هوش با بر آرد و عدیم عدیم کعبه و عدیم عدیم</p>
---	---	---	---	---

<p>حَدَرَ وَعَدَلَ الْعُلَمَاءُ، مِيدَ سَبْرَهُ خَارًا وَعَدَلَ الشَّيْءُ أَوْدَانًا رَابِعِي وَعَدَلَ الْكَلَامَ ثَانِيَةً كَرَوْنِ سَرَسِ رَاوِي نَقْلِي بِرَأْسِ جَهْلِي فَتَنَسَا فَنَ أَنَ خَوَانِ وَتَقْصِيرُ كَرُونِ وَدُورُشُ كَرُونِ چَتَمِ شَتَرَا يَقَالُ عَدْلِيْنَ بَعْدَ اِيْ شَتَرِ مَعَهُ بَعْدَ اِيْ شَتَرِ مَنَ اِبْلَا مَعَهُ ذِكْرُهُ، عَدْلًا ثَابِتًا جِهْتِ كَسِ</p> <p>عَدْلًا لَأَكْمَرُ نَقْلًا رَا، اسْتَوَى مَعَهُ يَدِ مَوْعَدًا رَاوِي سَمْعُ كَرِيمِ شَدْلَانِ سَرَسِ وَنَزْلَقَانِ سَبَسِ مَادَنِ وَدَرَنَكِ كَرُونِ بَعْدَرُهُ آوَدَ شَدَنِ وَشَارِ شَدَنِ كَارِ وَنَدَرِ وَجَتِ آوَدُونِ وَكَرُونِ (اَعْدَلُ) شَكَايَتِ نَمُو الْعَامَّةُ وَوَعْدُهُ كَدَا شَتِ وَعَدْلًا لِكَلِمَةٍ تَنْطَعُ شَدَابِ فِيْرَ اَعْدَلُ اَرَدَ خَوَاسِنَ وَبَاعَدَ شَدَلَنِ وَثَابِدَ كَرِيدَنِ لَشَانِ مَحَارِبِ وَجَزَانِ وَبَحَارَتِ لَائِلِ كَرُونِ وَنِيْلَ اَعْدَلُ اَنَ كَبَنَ</p> <p>عَدْلُ ط، بِالْفَتْحِ اسْمُ رَسْتِ عَزِيْظَةٍ رَاوِي لَائِلِيْنَ مَنَ فَعْلًا اِنْ عَزِيْظَةً وَعَدْلُ يَوْظَلِمُ فَوْنِ كَسِيْكَ وَدَلِ جَمَاعِ حَدَثِ كَمَدِ قَابِلِ دَعْلُ اَنْزَالِ اَبَسَ عَدْلُ يَوْظَلِمُ بِالْفَتْحِ وَوَعْدُ يَوْظَلِمُ كَهْصُفُوْرُ وَوَعْدُ دُوْ طُكَوْدُونِ وَعْدُ وَطُكَوْدُوْشَلِ عَدْلُ يَوْظَلِمُ وَعْدُ يَوْظَلِمُ عَدْلُ يَوْظَلِمُ قَالَتْ</p>	<p>عَدْلُ قَدْ، وَكَبَسَرَانِ بَلِيْغِ كَرِيْمِ عَلَامَتِ لَشَانِ بِرُوْكَ سَبَسِ مِيدِ بَعْدَلَانِ رَنَكِ اَنَ وَهَرِ جَزَارِ سَمِ وَجْشَانِ كَرِ عَلَامَتِ لَشَانِ بَاعَدِ (عَدْلُ) بَاكَمَشِ خُوشِ خَرَا وَوَشَلِكُورِ يَا خُوشِ اَكُوْرُ كَرِ اَنَ خُورِدِ بَا شَدَرُ . . . اَعْدَلُ اَقِ وَعْدُ وَفِ جَمِيعِ وَتَقْصِيرِ مَرْمِيْ اِيْسِيْنَ نَقِيْدَرُ وَهَرِ شَاخِ كَرِ اَنَ شَاخِيْ مِيْدِيْزِ بَا شَدِيْزِ (عَدْلُ) اَرَجَبِنَدِيْ (عَدْلُ) كَلَفَتِ مَرْوَنِيْكَ هُوْشِيَارِ جَرِبِ زَبَانِ وَجَرِبُ عَدْلُ خُوشِيُوِيْ تِيْزِ شَدَرِ خُوشِيُوِيْ اَعْدَلُ كَتَبِ اَوْ مَحْرَكَةِ مَوْضِيْ اسْتِ بَا جِرِ صَمَانِ كَرِ دُشْتِ كَنَارِ وَابِ سَبِيَارِ دَرِ مِيْدِ (عَدْلُ) قَالَتْ بِالْفَتْحِ زَنْ زَانِ وَهَرِ (ضِ) عَدْلُ اَلْحَمْلُ عَنْ اَلْجَلِ اَحَاذِلِ دُورِ كَرِشَنِ رَا اَزَادِ شَتَرَانِ وَفَرَا هَرِ آوَرِ دُورِ كَرَفَتِ اَنَ هَرِ وَعْدُ قَالَتْ اَسْتِ بَرِ اَنِ بَشَرِ بَعْدَلَانِ رَنَكِ اَنَ جِبْتِ لَشَانِ وَعْدُ قَالَتْ اَبَشِيْ اَوْ قَبِيْجِيْ وَشَنَامِ وَاوَدَانِ رَا وَجَتِ كَرِ وَعْدُ قَالَتْ اَبَشِيْ اَوْ قَبِيْجِيْ اَنَ رَا هَانِ (وَعْدُ) اَبَشِيْ رَوْنِ زُوْ (وَعْدُ) اَبَشِيْ بَارِ آوَرِ وَنِيْزِ عَدْلُ بَا فَعْلِ شَاخِيْ هَرِ (وَعْدُ) اَقِ بَعْدَلَانِ رَنَكِ كَرِ سَبَسِ بَشِيْ اَرَانِ سَبَسِنِ جِهْتِ عَلَامَتِ وَشَنَانِ وَبَارِ آوَرِشَنِ كُورِ وَجَزَانِ (وَعْدُ) كَمُظْمَرِ اَنَ كَرِ سَبِيَارِيْ</p>	<p>عَدْلُ قَدْ، وَكَبَسَرَانِ بَلِيْغِ كَرِيْمِ عَلَامَتِ لَشَانِ بِرُوْكَ سَبَسِ مِيدِ بَعْدَلَانِ رَنَكِ اَنَ وَهَرِ جَزَارِ سَمِ وَجْشَانِ كَرِ عَلَامَتِ لَشَانِ بَاعَدِ (عَدْلُ) بَاكَمَشِ خُوشِ خَرَا وَوَشَلِكُورِ يَا خُوشِ اَكُوْرُ كَرِ اَنَ خُورِدِ بَا شَدَرُ . . . اَعْدَلُ اَقِ وَعْدُ وَفِ جَمِيعِ وَتَقْصِيرِ مَرْمِيْ اِيْسِيْنَ نَقِيْدَرُ وَهَرِ شَاخِ كَرِ اَنَ شَاخِيْ مِيْدِيْزِ بَا شَدِيْزِ (عَدْلُ) اَرَجَبِنَدِيْ (عَدْلُ) كَلَفَتِ مَرْوَنِيْكَ هُوْشِيَارِ جَرِبِ زَبَانِ وَجَرِبُ عَدْلُ خُوشِيُوِيْ تِيْزِ شَدَرِ خُوشِيُوِيْ اَعْدَلُ كَتَبِ اَوْ مَحْرَكَةِ مَوْضِيْ اسْتِ بَا جِرِ صَمَانِ كَرِ دُشْتِ كَنَارِ وَابِ سَبِيَارِ دَرِ مِيْدِ (عَدْلُ) قَالَتْ بِالْفَتْحِ زَنْ زَانِ وَهَرِ (ضِ) عَدْلُ اَلْحَمْلُ عَنْ اَلْجَلِ اَحَاذِلِ دُورِ كَرِشَنِ رَا اَزَادِ شَتَرَانِ وَفَرَا هَرِ آوَرِ دُورِ كَرَفَتِ اَنَ هَرِ وَعْدُ قَالَتْ اَسْتِ بَرِ اَنِ بَشَرِ بَعْدَلَانِ رَنَكِ اَنَ جِبْتِ لَشَانِ وَعْدُ قَالَتْ اَبَشِيْ اَوْ قَبِيْجِيْ وَشَنَامِ وَاوَدَانِ رَا وَجَتِ كَرِ وَعْدُ قَالَتْ اَبَشِيْ اَوْ قَبِيْجِيْ اَنَ رَا هَانِ (وَعْدُ) اَبَشِيْ رَوْنِ زُوْ (وَعْدُ) اَبَشِيْ بَارِ آوَرِ وَنِيْزِ عَدْلُ بَا فَعْلِ شَاخِيْ هَرِ (وَعْدُ) اَقِ بَعْدَلَانِ رَنَكِ كَرِ سَبَسِ بَشِيْ اَرَانِ سَبَسِنِ جِهْتِ عَلَامَتِ وَشَنَانِ وَبَارِ آوَرِشَنِ كُورِ وَجَزَانِ (وَعْدُ) كَمُظْمَرِ اَنَ كَرِ سَبِيَارِيْ</p>
--	--	--

ج

لما علمته المناسك أعرفت قال	قوم وهودون الرئيس عرفت	كوى كدور بن فرن يدولى وشت	الغاصر ومعدود بن مشكان
عرفت اولانها مقدسة معظمة	جمع ياريس قزمى لانه عرفت	رمضك بن عرفان بالضم تع	باني كبه است ومقرؤن بن
كانها عرفت اى طبيب وهوسم	بل لك وفي حديث العرفاء قال	تابي	سويل ومعدود بن عتروذ
في لفظ الجمع فلا تفتح معرفة	محمول على عرفاء يقصرون و	عبرقان بصمتين وتشديد لافا	معدودان هند ومعدود بن
وان كانت جمعا لان الاماكن لا	يتركبون مالا يجوز وعريف بن	عكبلان مشددة - جذر بكان	فيروزن كنى است وكورش
تقول نصارت كاشي الواحد	سليم وعريف بن ماذن تابيان	اندر جراه ولا يكون الا في رمة	ترياق آرموده در بندار
وقوله زنا عرفة شبهة بمولود	اندر وعريف بن جسم شاعر	او عنظوانة وياكر كنى است	معدود فقه نام اسب زير بن
ليس به في بعض وخالف الزيد بن	فارسي است وابن عريف	در طي ودهنا باشد وكهيت	اندر امه واهل سهله معدود فقه
يقول هولاء عرفت حنة بنصب	ابو القاسم حسن بن وليد انه لسي	كيسر بن مشدود فقط صاحب عي	اي طبعة العرف
العت لانه لكه وهي مصر فقه	سخي شاعر واز علام است	كه وبن اويكوي كفاي عرفان	بن عرفت عرفة كنى عتريش
لكنه تعالى فاذا افضله من عرفة	عريف بن ادهم كنى بسرد	الكنى وكفيلة بطلو العجوم واللعن	كرديقال عت كنان عينا سين
قال الاخفش لان التاء بمنزلة	وعريف بن ابراهيم وعريف	معاينة فبات يوي عرشه وبن	عنه عرفة معدودة وعرفا نا
الياء والواو في مسلمين السلون	بن مدرك سمعان اندر	وبت اربعة النجمين بن عرفة	دعوه بالكنس فيها وعرفا نا
لانه تد كيه وصار للتون بهذلة	حارث بن مالك بن قيس بن	دعوات كشدركا بن وقال عي	كيسر بن مشددة الغاء شاخت
التون فلما سمي به ترك على حاله	عريف محالي وعريف بن ابد	ويك كنى ونام مردى وكيست	آزادداشت به ناداني ومن
كما يترك مسلمون اذا سمي به	در تير حمز مود واز علام است	بزرگ نزد مرد بنى سعد با ابي	شهر لايجوز ان يكون صفة الله تعالى
فيوز سلفا تقول هذه عرفة	عقارب وناقشاه ودر مشكيا	است از ان بن اسد وكولى است	تخلان العلويقال ما عترو لاجو
در ايت عرفات ومرفت بعرفات	واهر عارف كنى ممدود	در دهننا	يقه عتريش اى ما عترو وعرف
حالت وفيه مذهب ثالث وهوان	كاد فقه شاخته ونيكوي عترو	معدود كمتعدوي زن واسم	الفرس عتروا بافتح بريه بال
يحمك اعرايه قبل التسمية ويترك	جمع	ظاهر دقايا نگرود ودي معارف	اسب را وعرفان لاف مبر كير
يتويوه مطلقا فيقال هذه عرفة	وعرف كنى كاهن اسب بسيار بال	جمع ويقال امرأة حنة العارف	وعرفان يذنبه وله اقرار كرد
وزايت عرفات ومرفت بعرفات	وامرأش عرفت بالضم جمع و	اي لوجه وما يظهرونها وكي الله	پذيرت وعرفان فلا نا با اشن
والنسبة عتري بالتحريك منه	اندر ودر افش باشد	المعارف اى الوجه ويقال هي	ادوا اورا وكي كنى عتريش
لانقل بن شداد العتري لانه	دعوقاء كنه كفتار سمي لكثرة	من المعارف بنى از مردمان شاخته	بالتحقيق اى جازى حقة
سكنها فنسب اليها	مطلوب قهنا وشنافش عترو بالضم	معدود	دعول الله عتري باجنص ما قعلت
وعرف كنى كنى است مربي	جمع	معدود فقه كمر حنا جاي فاش نگرود	او معدود فقه يفتنه وعرف
اسدرا وموشى است	اعرف كاهن نوعي انفرابان	اسب وناج خروس وكسر انرا	عتريش ومنه انرا عتريش لشي
وعرفون كصبر مرديك كليبيا	وباره است ميان جنت ودوزخ	شناختي دانه كمتقنى سكون	علا يفتنه عتريش ذلك ولا عتريش
وعرفون بالضم جمع	دلين ترين از باد واهتو	نفس مستعد باشد مستعد اليه	نماينه وعرفان فلان مجهولا
وعرفوه بالفتح مردودا ونيك	نظري پشته اى سخي است مربي	معدود فقه مشهور وشناخته	عتريش بالفتح ريش بر آوردن
ماهر كاشناس والعلم بالبالغة	سهره را وعترا فتيحا وعترا	خلاف وكنر وكيوي وطاعت حكما	دست او
وعرفيت كاهن وانا رشناخته	عقربا مودع است	تقاني وماحب دست كنى	دكض عتريش عتريش
وكميت سايان نودا وكنر	عرفان كتن بن نفي است ممدود	يزمعدود معرفت تام اسب لمة	عرفان كريد

س

است

(عز) است

(عز) است

(عز) است

(عز) است

(عز) است

(عز) است

(عز) است

(عز) است

(عز) است

(عز) است

(عز) است

(عز) است

(عز) است

(عز) است

(عز) است

(عز) است

(عز) است

(عز) است

(عز) است

(عز) است

(عز) است

(عز) است

(عز) است

(عز) است

(عز) است

(عز) است

(عز) است

(عز) است

(عز) است

(عز) است

(عز) است

(عز) است

(عز) است

(عز) است

(عز) است

کرد و شمع شد و عزم الصبی

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

عز

<p>عن بعثت الذارعتون باکسر دور گدیده و عکون سخت دوشت گشت و عکون الشفهر</p>	<p>امام (عزرا هیل) باطنی گروه بر سر خود اگداشته و بیکار و الزام لافه فی الکلی</p>	<p>ماں مانند اسپ جواد و گردا گرد شهر و ابو عز و قه و بی است بکر</p>	<p>دور شدن از کسی و عرو ساختن کوزه و جز آن را</p>
<p>سپه بید و دین عزرا کنش کردن و کارزار نمودن بزم شدن رضن اعز و انبیا عزرا</p>	<p>ع ر ه م دعوه موم که مصفویان و دور که خشک شده و نواک و نرم</p>	<p>و نام موی کان بکهر پاکه سید قیوت فیشتی بطنه کیو جلد</p>	<p>کس که گوشت پاره پامین کن باریک شده بکن رش چسبیده</p>
<p>بالشع عوان بنوا و برین شتر و عرون مولا بدو آمدنی او العران</p>	<p>از هر چیز و دوخت الکر و نمیکه ظاهر شده باشد سران دعرا هیل) باضم نرم ذارک از</p>	<p>اذا اشقوا ان یختلطن بالحقیر رغری) کامیر باد سرد بحریکه بالتا و مشله</p>	<p>عزای الما ذکة تعویذیه عزوه ساخت تشره دان را (عزوه) فرد و رفتن احسان گیرنده</p>
<p>دا عون اعوانا پر سنگی کرد بر خوردن گوشت و نیز کشیده شده مساقای شتر بکان او و خارش قمار</p>	<p>بر چیز و شتر بطر محو احمه مونت او کلاها المونث دون المذکو و غیر پیشه</p>	<p>عزوی) که کمری جای ستانم مرسی و پشتر عزرا و اء که کلا و سروی تو و سرو</p>	<p>فرد و رفتن همان میزان را فرد و رفتن کاسه را و او د پیچی کردن و پیش آمدن</p>
<p>در شتران او رؤح مفرق کسظم نیز مسان نخ دوز کرده و عران دی میخ</p>	<p>دعوه هم که شتر پیشه عوه هم کفر شب مشله ع ر و</p>	<p>آن دعداد لنه و حس شیر پیشه و مایلین از روشن و کتاب شب هرگاه و باد سرد و وزو</p>	<p>ع ری فرستادن عری) باضم اسپ بی زین اعز و جمع و میخ عری</p>
<p>ع ر ن س عروا س) که طراس مرغی است مانند کبوتر و تشعربه حق لکاو</p>	<p>عزوه) باکسر کرد و او که اهل نام امور کند اعز و جمع و عالی و بری یقال ان ا منه عروا و عرو</p>	<p>و نام موی و این عروا و کوسه عز و ان) باضم گیا سست و اکسرو نیز نیکو جای بر سنگی از</p>	<p>و نام موی و این عروا و کوسه عز و ان) باضم گیا سست و اکسرو نیز نیکو جای بر سنگی از</p>
<p>من تحت قدمک دینی که و مای با عنده پیروزان ع ر ن ش</p>	<p>عزری) باضم و یکسر نمک بر باد عروا) باضم گوشت و مای گیت دو و کر نه و عروا انوب بکر طام</p>	<p>عز و ان) باضم و یکسر نمک بر باد عروا) باضم گوشت و مای گیت دو و کر نه و عروا انوب بکر طام</p>	<p>عز و ان) باضم و یکسر نمک بر باد عروا) باضم گوشت و مای گیت دو و کر نه و عروا انوب بکر طام</p>
<p>عز و ان) باضم و یکسر نمک بر باد عروا) باضم گوشت و مای گیت دو و کر نه و عروا انوب بکر طام</p>	<p>عز و ان) باضم و یکسر نمک بر باد عروا) باضم گوشت و مای گیت دو و کر نه و عروا انوب بکر طام</p>	<p>عز و ان) باضم و یکسر نمک بر باد عروا) باضم گوشت و مای گیت دو و کر نه و عروا انوب بکر طام</p>	<p>عز و ان) باضم و یکسر نمک بر باد عروا) باضم گوشت و مای گیت دو و کر نه و عروا انوب بکر طام</p>

سج

<p>(عز) بالفتح بهاء گاه بگا ه دوده علف ناز فروخته شود و نیز (عز) کوبیدن و افعل من فاعله</p>	<p>(عز) بن عیزاره شاعری و عیزاره نام مادر اوست و از اعلام است</p>	<p>نظیر علی اهل مکتبه و نیز عزیر لقب آنکه پادشاه مصر اسکندریه کرد و از اعلام است</p>	<p>ذات عرق الی بیتان بسعة اصیل بنی علیها بیتا و سماه بیتا و کانونیسمعون فیها الصوفیة</p>
<p>ویاری نمودن و باز داشتن و نگه داشتن و بستر بر کاردی و نشستن و نگاه کردن بر باب دین و فرائض و احکام (عز) بالفتح از اعلام است</p>	<p>(عز) نام مردی (عز) از ادب و ادب و ادب و ادب و باقیانده و درخت و ادب و ادب و عیزاره نام مادر اوست و از اعلام است</p>	<p>(عز) یعنی عقیاب و عقاب و عقاب کثیر ندای حتی شمشیر الی و ادب عزیزه سوده و کوفته و ادب و باقیانده و درخت و ادب و ادب و عیزاره نام مادر اوست و از اعلام است</p>	<p>البهار رسول الله علیه و سلمه خالد بن ولید فهدم البیت واحقرق السمره (عز) کعبه رسال سخت (عز) بالفتح قلعه است و روات و عزان خبث و عزان خبث</p>
<p>(عز) کلمه بر باری گاه و دوده که علف ناز فروخته شود و عیزاره بمعنی مشابه (عز) کوبیدن و افعل من فاعله آید بهت و غشش</p>	<p>و عیزاره نام مادر اوست و از اعلام است ع ز</p>	<p>(عز) کوبیدن و افعل من فاعله و عیزاره نام مادر اوست و از اعلام است ع ز</p>	<p>و عیزاره نام مادر اوست و از اعلام است ع ز</p>
<p>(عز) کلمه بر باری گاه و دوده که علف ناز فروخته شود و عیزاره بمعنی مشابه (عز) کوبیدن و افعل من فاعله آید بهت و غشش</p>	<p>(عز) کوبیدن و افعل من فاعله و عیزاره نام مادر اوست و از اعلام است ع ز</p>	<p>(عز) کوبیدن و افعل من فاعله و عیزاره نام مادر اوست و از اعلام است ع ز</p>	<p>(عز) کوبیدن و افعل من فاعله و عیزاره نام مادر اوست و از اعلام است ع ز</p>
<p>(عز) کلمه بر باری گاه و دوده که علف ناز فروخته شود و عیزاره بمعنی مشابه (عز) کوبیدن و افعل من فاعله آید بهت و غشش</p>	<p>(عز) کوبیدن و افعل من فاعله و عیزاره نام مادر اوست و از اعلام است ع ز</p>	<p>(عز) کوبیدن و افعل من فاعله و عیزاره نام مادر اوست و از اعلام است ع ز</p>	<p>(عز) کوبیدن و افعل من فاعله و عیزاره نام مادر اوست و از اعلام است ع ز</p>
<p>(عز) کلمه بر باری گاه و دوده که علف ناز فروخته شود و عیزاره بمعنی مشابه (عز) کوبیدن و افعل من فاعله آید بهت و غشش</p>	<p>(عز) کوبیدن و افعل من فاعله و عیزاره نام مادر اوست و از اعلام است ع ز</p>	<p>(عز) کوبیدن و افعل من فاعله و عیزاره نام مادر اوست و از اعلام است ع ز</p>	<p>(عز) کوبیدن و افعل من فاعله و عیزاره نام مادر اوست و از اعلام است ع ز</p>

بهر چرخ گردند در خطاب و به و انزادند، اصحابك مجبه وادی	آواز با سه باد	عزفنا آواز کرجهن
یقال اذ انحرأ خنوک هضی یعنی خنظم علق	(عزف) بالعصم که طور سائے	(عزف) ششیدن آواز از کبکها
بر کاه برادرش چیره گردد و در (عزف) ارجمند گردانیدن و قرانا	(عزف) کامیر آواز پری و آن	خرادارس با فتن
پادشش نتوانی زنی و ملاحظت کردن و منه فغزنا ببالت و بهر	آواز خنی است که شب و دریا مان	ع ز ق
کن و منه المثل من عزف یعنی هر که نشانیدن باران زمین را و عیضا	شنیده شود و قیل الله صوت النباح	(عزف) بالفتح زمین لشکا فتن و
غالب آمد و نیز عزف ز قوی بنفسه و بمن و دشوار کردن	فی الجوف و هاهل بکلیه صراجهن	الفعل من ضوب و هو خاص
گردیدن (عزف) آمد و نیز عزف ز قوی	(عزف) کسور و رنگ و برافتنه	باز و نیز یقال لقیها ارض مغرور
دخ (عزف) و عزف بکسر هاء خطاب و بر کردن در ارجمندی	روی از چپ	نفت است اذان
عزف آواز بالفتح ارجمند گردیدن و کیا ب (عزف) اچھا زنده که نوعی از	رود و جامه سات و مرد معارف	عزف کنن یا صاف کننده
اشبهه نوری و عزف لقی کیا ب کشتن و رنگ شدن سرخ پستان	شتراده و دخت و دشت کوفیدن گو	گندم و بدو خوی از مردم و شتر
شد و عزف آواز روان گردید و شتراده و دخت و دشت کوفیدن گو	لا انه لعزف فینک النحن	عزف گفت دشوار نوعی دون
لحزف الفرجة روان شد و عزف ز قوی (عزف) علف علیک المرحس سخت	گرویدن پاری بر روی چیره شد	عزف (کامیر زمین هموار و نرم
ز قوه بود و عزف آن تفعل کنان	عزف است و عزف سدر را یکوست و پست	عزف (کامیر زمین هموار و نرم
باعت و درست شد و لازم گردید و عزف ز قوی	عزف است و عزف سدر را یکوست و پست	عزف (کامیر زمین هموار و نرم
و شوار شد بر من چنین کردن تو (عزف) علف علیک المرحس سخت	عزف است و عزف سدر را یکوست و پست	عزف (کامیر زمین هموار و نرم
و کذ (عزف) آن است کذا و در (عزف) علف علیک المرحس سخت	عزف است و عزف سدر را یکوست و پست	عزف (کامیر زمین هموار و نرم
نیمین از من نیز آید و عزف ز قوی (عزف) علف علیک المرحس سخت	عزف است و عزف سدر را یکوست و پست	عزف (کامیر زمین هموار و نرم
علیه کرامی شدم و يتولدون فجأة (عزف) علف علیک المرحس سخت	عزف است و عزف سدر را یکوست و پست	عزف (کامیر زمین هموار و نرم
فیقول لعزف یعنی یک درست (عزف) علف علیک المرحس سخت	عزف است و عزف سدر را یکوست و پست	عزف (کامیر زمین هموار و نرم
میدارم تر و یقال چی که عزف آید (عزف) علف علیک المرحس سخت	عزف است و عزف سدر را یکوست و پست	عزف (کامیر زمین هموار و نرم
یعنی بے نشانه (عزف) علف علیک المرحس سخت	عزف است و عزف سدر را یکوست و پست	عزف (کامیر زمین هموار و نرم
(عزف) علف علیک المرحس سخت (عزف) علف علیک المرحس سخت	عزف است و عزف سدر را یکوست و پست	عزف (کامیر زمین هموار و نرم
کرد و گویند را و زجر نمود و نیز (عزف) علف علیک المرحس سخت	عزف است و عزف سدر را یکوست و پست	عزف (کامیر زمین هموار و نرم
(عزف) علف علیک المرحس سخت (عزف) علف علیک المرحس سخت	عزف است و عزف سدر را یکوست و پست	عزف (کامیر زمین هموار و نرم
اور معازت (عزف) علف علیک المرحس سخت	عزف است و عزف سدر را یکوست و پست	عزف (کامیر زمین هموار و نرم
(عزف) علف علیک المرحس سخت (عزف) علف علیک المرحس سخت	عزف است و عزف سدر را یکوست و پست	عزف (کامیر زمین هموار و نرم
گردانیدن و رنگ پتان گردیدن (عزف) علف علیک المرحس سخت	عزف است و عزف سدر را یکوست و پست	عزف (کامیر زمین هموار و نرم
نامه و به زمین و دشت رسیدن و (عزف) علف علیک المرحس سخت	عزف است و عزف سدر را یکوست و پست	عزف (کامیر زمین هموار و نرم
دوست داشتن کسی راه نمایان و (عزف) علف علیک المرحس سخت	عزف است و عزف سدر را یکوست و پست	عزف (کامیر زمین هموار و نرم
شدن محل گویند و گران کردن (عزف) علف علیک المرحس سخت	عزف است و عزف سدر را یکوست و پست	عزف (کامیر زمین هموار و نرم
پستان آن دشوار بر داشتن گارد (عزف) علف علیک المرحس سخت	عزف است و عزف سدر را یکوست و پست	عزف (کامیر زمین هموار و نرم
باز را گردانی داشتن و بزرگ آمدن (عزف) علف علیک المرحس سخت	عزف است و عزف سدر را یکوست و پست	عزف (کامیر زمین هموار و نرم
عزف یقال علف علیک المرحس سخت (عزف) علف علیک المرحس سخت	عزف است و عزف سدر را یکوست و پست	عزف (کامیر زمین هموار و نرم

المال در آید بیزدن و بی اشتاد بن کلاب را	بن عطاء و اخطابه الی سطر الله من	و اخطابه کسره با سطر
تا وقت ادا و مضمی است	اسطر انا ان السحر و سطر و سطر الله	عزمه باضم نرویکان و قلیه و
(عزل) کمنق مریه صلح	بالسحر و سطر الله و سطر الله	عزمه کسرو جمع (عزمه) مکره
(عزل) جمع	الکبد و الکبد من مطلقا بل یکن	مردم استوار و مطلق صحیح و ثابت من
(عزل) باضم دوری و گوشه	المنق و المنق من اخطابه	و غیره کلمه و شمس و منق و نوی
شش و منه الحدیث العزل عباد	الحسن فقال الحسن اعزل	و جمع عزمه
و دور شدن و دبی است	عنا و اصل	عزمه انفسه یا آن آیات ترائی
همین از اعمال بحران	(عزمه) یکسو و جدا شدن و کلام	است که آیات رسیدگان خوانند
(عزل) بالفرق و الضم یکباری	گزیدن و دور گردیدن و باز شدن	با سید شدن و عزمه انهم الاثر
بی بانی و بی سلاهی اسم مصدر	آب پی را از ریزش و وزن نازدن	فرا لیضه الخ و جمعها جمع عزمه
است و بالفرق مومنه یقال	فرو و آئینه از سفر و مریه نیزه	دمنه لیست بجهل من عزمه
افوق عزل حیوانه	بعضی جمع و هر که از قمار بازیان	السجود ای حاکم یا حاکم کان حلی
(عزل) بان، اتحان سرسبزین	بر کار باشد چیت خاست و مری	الله علیه و سلم یسجد موافقه
که بزین رسد	سست و کول	لذا و عزمه المعفره اعمال و
(عزل) کتاب است	(رض) عزل که عزمه باضم یکسو	عزال که بدان مغفرت موکده
(عزل) یکجمله مضمی است	نمود و جدا کرد و بیکار ساخت	عزمه باضم قصد و بنگ و
(عزل) بیک توده جدا گانه	(و عزل عزمه) باز داشت آب	عزمه که بهر کننده پیر و شتر
و سطر کرد و عاده و خلقت	منی را از ان خلقت کفر نهاده	ساده مس کرد آن اندک و شتر
محیط است و اریه باران	ولی الحدیث فعی النبی صلی	آنگاه و کوشش کرد و یا آنها باشد
مهر و غاب اگر گشت و یکی از	الله علیه و سلم عن العزل	فخی و ابراهیم و موسی و محمد اند
دو ساق که ستاره است بدان	عن الحرة الا باذنها	عزمه که بر شتر داده سال خورده
بجست که سلاح نداشت چنانکه با	(عزل) یکسو ساختن و جدا	عزمه که در آن بغیر وقت مانده باشد
نرم دیبا شد یا آنکه در ایام طبع	نمودن	وزن پیر کمان سال وزن کوتاه بود
آنها یا دوسوی نباشد و آنکه	(عزل) یکسو شدن و کلاه کوبیدن	(رض) عزمه الاخر و علیه عزمه
یکی از اتحان سرش ناقص	و منه قول الاخوص یفقد	و یضم و معزما کف عید و مجلس
باشد و مردی مسلح عزل بالضم	یا بئس ما نکل الذی اعزل	عزما نا بالضم و عزما و عزیمه
و اعزل و عزل کفر و عزل	جذعه و بک الفواد موکد	باضم بنگ نبود بران و دل نهاده
بالضم و معاذیل جمع	(عزل) از بهر گشته گرفتن	عزمه که در عزمه کسرو عزمه
(عزمه) باضم و المدسرن و	و یک سو دور شدن	آنگاه نموده شد بران و عزمه
کون و دوان و های نیزش	(عزمه) بستن الفاعل توی	علی الرجل سگند و او را
آب و شکر و مانند دوان برین	قدسه و سطر الله اعزل و اذین	و عزمه الاخری و عزمه و افسون
و شش عزل بالضم و سطر الله	الطیلة عند ثم اهل الشکر و الفهم	نمود و نیز عزمه و منق و دویک
فهمه جمع و دبی است	و سطر الله اعزل و اهل الشکر و الفهم	عزمه که در عزمه کسرو عزمه

سج

عس (عس) بالفتح وضم السين گیا ہے است عس (عس) بالفتح وضم السين شکر در اول ریاضت سوار شوند از اجابت رام کردن عس (عس) بالفتح وضم السين شکر در اول ریاضت سوار شوند از اجابت رام کردن عس (عس) بالفتح وضم السين شکر در اول ریاضت سوار شوند از اجابت رام کردن	عس (عس) بالفتح وضم السين گیا ہے است عس (عس) بالفتح وضم السين شکر در اول ریاضت سوار شوند از اجابت رام کردن عس (عس) بالفتح وضم السين شکر در اول ریاضت سوار شوند از اجابت رام کردن عس (عس) بالفتح وضم السين شکر در اول ریاضت سوار شوند از اجابت رام کردن	عس (عس) بالفتح وضم السين گیا ہے است عس (عس) بالفتح وضم السين شکر در اول ریاضت سوار شوند از اجابت رام کردن عس (عس) بالفتح وضم السين شکر در اول ریاضت سوار شوند از اجابت رام کردن عس (عس) بالفتح وضم السين شکر در اول ریاضت سوار شوند از اجابت رام کردن	عس (عس) بالفتح وضم السين گیا ہے است عس (عس) بالفتح وضم السين شکر در اول ریاضت سوار شوند از اجابت رام کردن عس (عس) بالفتح وضم السين شکر در اول ریاضت سوار شوند از اجابت رام کردن عس (عس) بالفتح وضم السين شکر در اول ریاضت سوار شوند از اجابت رام کردن
---	---	---	---

<p>ع ش ح ب عشصب) بکسر مروف و بر شنبه</p>	<p>الْبَيْعَةُ عشصب) کفره زین</p>	<p>ان عَسَا اَشْبَحَ عَسَوًا وَعَسَوًا وَهَبِيًا بِالْهَبِ وَلتشد يد الواو الياء وعسا اء- بالمد كان سالع بوعسا النبات عسَاء وعسوا درشت وفتک گروید ویز سطر شد وعسا الیل نیک تالیک کشت ویز عسو درشت شد دست از کار رس عسی عسی سخت کلان سال گروید</p>
<p>ع ش ج د عشصب) سست باید نایل يقال عَشْبَتِ السَّامَاءُ خَفَّتْ مَطَرُهَا</p>	<p>بسیار گیاه عشصب) کامیر و کوتاه بالا و مکان عشصب) جای گیاه ناک ارض عشصب) بانا زمین که دین عاصب شبر گیاه ناک ارض عاشبه مثله و بعد عاصب شتر گیاه ترجمه عشصب) بانع گیاه ناک عشصب) بانع و زن عشره و مرد</p>	<p>يجاب فجاوت على حد لغتي الغراب لان عسى وجامع بين نظي بهم كحى اى نظي بهم يقين ويعزله كان است وشل عسى انقو نانو سا ویز عسی شاخ دین عاصب شبر گیاه ناک ارض عاشبه مثله و بعد عاصب شتر گیاه ترجمه عشصب) بانع گیاه ناک عشصب) بانع و زن عشره و مرد</p>
<p>ع ش ذ عشصب) بانع گرد و آردن چیز را والفعل من عَصَبَتْ</p>	<p>ع ش ر عشصب) بانع و زن عشره و مرد فأذا جاوزت العشر حذفت الهمزة في المذكور فالتبعا في الموث قللت أحدى عشر بكنوا الشين وكنوا الى ثمة عشرة فالتسكين لاهل الحجاز والكسر لاهل الحمير وأخذ عشر بالفتح لاخبر عشرب) بانع و زن عشره و زن و نوب آب شتر که شست روز باشد جان بشت که روز اول دو هم آب دهند زمین و گیاه ناک شدن و گیاه ناک ریدن قوم و گیاه ترجمه نوب و فری شدن از آن و شتر کلان سال وادن يقال سالتة فاعشبي اى أعطاني ناقة ميسنة عشصب) گیاه ترجمه یانیدن زمین عشصب) گیاه ترجمه یانیدن و فری گردیدن شتر عشصب) نیک گیاه و خوش تر و یانیده و هو لمبا لته و عشرب) بانع و زن عشره و زن جمع و ناک که شتر اندک فرویش</p>	<p>ع ش ی عشصب) بانع و زن عشره و زن و نوب آب شتر که شست روز باشد جان بشت که روز اول دو هم آب دهند زمین و گیاه ناک شدن و گیاه ناک ریدن قوم و گیاه ترجمه نوب و فری شدن از آن و شتر کلان سال وادن يقال سالتة فاعشبي اى أعطاني ناقة ميسنة عشصب) گیاه ترجمه یانیدن زمین عشصب) گیاه ترجمه یانیدن و فری گردیدن شتر عشصب) نیک گیاه و خوش تر و یانیده و هو لمبا لته و عشرب) بانع و زن عشره و زن جمع و ناک که شتر اندک فرویش</p>

<p>ادخوف افتادون و ملازم یار و رفیق خود بودند رستم قصه هم انرا عظیم است و شش قصه می باشد لقب با هم متصو بن مستخری بن ختم خلیفه عماسیه</p>	<p>جمع زبان و سخن ساقی و نور سر زندگان و گروه مسلمان عصا غله در زمین جماعت از اسلام و منه یقال فی الخواج شعوا عصا المسالین ایا ارجاعهم انفاکم و فی الحدیث ایاک و قلیل</p>	<p>عصوة کثفده و یفتح عینها یک و ک می و عصیده یا کسور عصا غله در زمین جماعت عصا غله در زمین جماعت عصا غله در زمین جماعت</p>	<p>طاعت و بی فرمانی کردن عصی بکشتن و نماندن عاص نافرمان ایمانی عاصیه که حاجت شاعری است عصی کنی نافرمانی</p>
<p>ارستیفصام دست و پا از خوف بر آنچه چیت گرفت سازند و باز داشتن مقصود نام برده و مقصود بالمعنی لقب از سخن بن بارون بشتم از خلفائ عباسیه</p>	<p>بالعصای یا ان تکلن قاتلا و مقتولا فی شق عصا المسالین و الشفق العصای وقع الخلاف والفی عصا رسید بجای خود و اقامت کرد یا سق و زمین خود گرفت و خیزد و الله اضعف العصا یعنی نیکو چراندن و شتران</p>	<p>بالعصا گریه یا کس ان یابره و عصا غله در زمین جماعت عصا غله در زمین جماعت عصا غله در زمین جماعت</p>	<p>عصی بکشتن و نماندن عصی کنی نافرمانی عصی کنی نافرمانی عصی کنی نافرمانی</p>
<p>بامید لطف برود و کار به اختصاص هم جنگ نمودن و قتل و اعصموا بحبل الله جميعا ای شکواری دست زدن سوار بر چیزی که بر دل و زمین است سازند</p>	<p>است یا سیاست که زمین یا به شتران را که از قوم عصا که سخن اهلک یزاد یزاد کذب اولاد قادیهم و هؤلاء یضع عصاهم عاقبت یعنی همواره اهل خود</p>	<p>عصا را از عصای اعصمت بالعصا غله در زمین جماعت عصا غله در زمین جماعت عصا غله در زمین جماعت</p>	<p>عصی بکشتن و نماندن عصی کنی نافرمانی عصی کنی نافرمانی عصی کنی نافرمانی</p>
<p>عصا با شمع چوب و دق مژنه آید نه قوله تعالی عصا عصا با شمع چوب و دق مژنه آید نه قوله تعالی عصا</p>	<p>عصا با شمع چوب و دق مژنه آید نه قوله تعالی عصا عصا با شمع چوب و دق مژنه آید نه قوله تعالی عصا</p>	<p>عصا با شمع چوب و دق مژنه آید نه قوله تعالی عصا عصا با شمع چوب و دق مژنه آید نه قوله تعالی عصا</p>	<p>عصا با شمع چوب و دق مژنه آید نه قوله تعالی عصا عصا با شمع چوب و دق مژنه آید نه قوله تعالی عصا</p>

سج

گزیده باشد اورا
 (عضل) غور غور آمدن
 شتر را از ساه عضوض آب
 غور آمدن از راه دشت
 کردن و بسیار گردیدن لب از
 خشم و تنگ گردیدن
 (عضل) بیدار گردیدن
 (عضاض) با کسر مثل ویز
 (عضاض) گردیدن آب و
 گردیدگی بقال بکین من
 عضاض هذه الذاکة و يقال
 عاض القدم ان عاض منذ الذاک
 فاشد عضاضهم ای عیشم
 هو عضاض یعنی یک یک بکلیا بر
 سختی زندگانی است
 (عضاض) یکدیگر را گردیدن
 عضض ط
 عضیوط با کسر بکین آنکه
 وقت جراح حدث کند که اندازد
 (عضض) عضط عضط است
 کرد وقت جامع دکانیدن
 عضض ج
 (عضض) کما بط سخت و سخت
 وسط بر گوشت
 عضض ط
 (عضض) کما بط سخت و سخت
 است عضض قوط کربون
 عضض
 عضض ن ک
 (عضض) کما بط سخت و سخت
 کس بزرگ پر گوشت وزن
 لغار که بهیوی و بهیوی وی
 لغار را آنکه است

ورن کان نرج بزرگ سرن
 عضضکة بالذاک و عضض و نیز
 عضضکة، نر عضض
 خلقت نادر
 عضل
 (عضل) با کسر و بزرگ و
 سخت و درشت
 (عضل) باضم با سختی عضل
 کسر و عضل باضم جمع یقال
 انک لعضلة من العضل ای
 ذاکة من الذاک واهی
 (عضل) حرکت جائی است
 و بر بادیه نستان ناک او هو
 بالضم و کلا کوش عضل بالضم
 واکسر جمع و عضل بن الهمون
 بن خرمید بر قبیل است
 (عضل) حرکت پی یا گوشت
 و درشت و گوشت با دو ساق
 و بر گوشت کبر و جمع باشد پی
 عضل حرکت اجمع عضلات
 حرکت مثل
 (عضل) گفت و کدرس عضل
 (عضل) کسر و وضعی است
 (عضل) کسینتی یا بر گوشت
 و بنو عضیل که بهیوی است
 و ذاک عضل کما بط سخت و سخت
 و عاجز کننده اطباء
 بر ایشان و حلقه عضل
 سخت و استوار و آخر عضل
 کار شوار
 (عضل) کما بط سخت و سخت
 کس بزرگ پر گوشت وزن
 لغار که بهیوی و بهیوی وی
 لغار را آنکه است

نور
 (عضل) علینه، تنک نمود
 و عضل به اکثر و شوار گردید
 کار بر و
 (عضل) عضل عضل
 گردید یا سطر شیب ساق دی
 عضل المرأة عضلا باضم
 عضلا و عضلا تا کسر بکین
 باز داشت از انداختن کردن
 و درین معنی تثبیت همین مضارع
 آید (عضل) کمن رن که بچه
 آوردن بران و شوار باشد و
 مرد بزرگ و سخت و شیدا لغز
 و امر (عضل) کما بط سخت و سخت
 از ان و مرد قوی و استوار خلقت
 زنده فیه صلی الله علیه و آله وسلم
 انک کان عضلا ای موقن الخلق
 رعضلات کما بط سخت و سخت
 من حدیث عمر عوف باضم من
 کل عضلة لی علی بوجن و علی
 (عضل) اکثر و به سخت گردید
 مردی کار (عضل) اکثر
 و شوار شد را و بن بکین را
 (عضل) و دانه کردن ماند
 و عاجز نمودن بیماری طیب را
 و ناخوش و دشمن از کس و ناخوش
 و آشن و تنک آمدن و منه رنگ کوه باشد
 حدیث عمر قد اعطی باضم
 انک ذاک ای ضاقت علی الخیل فی وفت
 هم فاعلم ان یومئذ یأمر بکسرهم
 (عضل) کما بط سخت و سخت
 زانیده و عضل عضل
 باضم بکین

جمع و منه علم معا عضل و
 بیت معضل غار تنک
 (عضل) بکین باضم بکین
 را از کل و تنک آمدن جای
 سختی کردن زمین بر اهل غار
 انبوی قال اوس بن حجر
 لا أرض منا بالقضاء فربما
 معضلة من اجم عظم
 و شوار بر آمدن کوه و دهره و
 فیضه از رحم زن و کسین و کین
 و جزان و کار برسی تنک گرفتن
 صلی علی
 (عضل) چیره گردیدن بکین
 و طیب
 و عضلات النجاة و عضلات
 هموزا بسیار و در هر یک و شوار
 و بر گردید و درشت و منه
 عضلات معضلة
 عضض ج
 (عضض) باضم بکین عظام
 با کسر جمع و سراج و بکین
 با کسین و بکین
 سازند و منفذ و شوار
 (عضض) باضم بکین
 و عضض باضم بکین
 تحت قدان کسین و بکین
 و نه و در کوه که بکین
 و آشن و تنک آمدن و منه رنگ کوه باشد
 حدیث عمر قد اعطی باضم
 انک ذاک ای ضاقت علی الخیل فی وفت
 هم فاعلم ان یومئذ یأمر بکسرهم
 (عضل) کما بط سخت و سخت
 زانیده و عضل عضل
 باضم بکین

وَاعْطِبْهُ عَذْرَاءً وَاعْلَيْهِ بَحْتٌ خشم گرفت بر وی	کنده و در جایت قال لثاغیر ذالک المتیج عطرة خضعت	مُعْطَرَّةٌ کسسته نشتاها ایل در گزیده ایل مُعْطَرَاتُ اشتراف	از تارایه خشم در آسمان هم
الْعَطِيبُ علاج کرون و مر رسیدن شراب را تا بکس	له غلب الزقَاب عطران) با کسر اذا علام است	روشن موی نیکو و فریب مُعْطَرٌ کفطر خوشبوی ناک	بر طربار بن عمران بن لحان و عطا اردن حاجب بن زرقا
خوش کیرد و پدید آردیدن بر آمد خوشه انگور	و عطرٌ محرّره خوش بوی شدن والفعل من سمع	معطرة مؤنث قول عربی بطنی عطر می	بن عدن فصیحی صاحب خطه الریاء التي راها عمر بن قنبر
بعطاب) ببطبا تش بر گرفتن ع ط ب ل	عطر) گفت مرد خوشبوی ما یله و عطرة مؤنث عطرات	هر سی اس از مُعْطَرَةٌ منبیا الفاعل زن	نقال للیثی هتله الله علیه و سلم اشترها تلک ما یوم الجمعه فقال
عطر) کشفه زن بخوان خوب صورت تام خلقت نیکو اندام	جمع و نیز عطرة آنکه در بازار دوای و شسته با عطر که به	بسیار خوشبوی مایه و عطر خوشبوی شدن د	رسول الله صلی الله علیه و سلم انهذه لباس من لاخلق له
پروخت دراز گردن عَطْبُولُ عَطْبُولُهُ نصیب عَطْبُولُ لغزین	عطر) کز بر آزار علام است زبان باز دارد و پدید خود و کج	عطر آلودن خود را و اقامت کن زبان باز دارد و پدید خود و کج	اسلم عطار دمع قومه سنة تسع و کان سیلا فی
مثل عطا بل و عطا بیل جمع و فی صفتی صلی الله علیه	کشف جمع عطر) خوشبوی تر و منه	ناکردن آن و منه الحدیث کان صلی الله علیه و سلم یکره لعطر	قومه رضی الله عنه ع ط ر س
و سلم له یکن بعطبول ولا تصغیر التلک الطویل	اخذ و عنده عطر القوی طیها عطر عطارة) با کسر عطر سازه و	النساء و شگفتن با بر جال ای عططن من الحلی و الخضاب	عطر ر س) کصفود فی شعر الحسناء فی قولها اذا
العتق و تیس الطویل الضلب عطر ی	عطاری	ابدل ازاء بالادام و ارا عطر یظهر وجهه کما یظهر عطر الرجال	یخالف طفر البیض عطر و لم یفسر قال ابن عباد و لم
عطر) بفتح و زیاده التو نزد دراز قامت	عطار کشته را خوشبوی فروش و صاحب عطر و نام	استعطار عطر آلودن و عطر آلودن خواستن	ع ط ر ق عطر) کجفر نام مردی
ع ط د (عطود) کس و رشت و فو عطا ذة	اسب سالم و بن و ابته از بهر چه و سیر شتاب با ردوانی و داشت باشد	ع ط ر د عطر ذة) نگاه داشتن و سازو	ع ط س عطر) کجفر نام مردی
مشقت در راه روشن کردن بهر جا که خوابد رود و مرد نجیب	و بسیار عطر مذکر و مؤنث در آن یکسانست و عطارة مؤنث	برگ گردانیدن چیزی را و اما به نمودن یقال عطرة و لنا و اجل	عطر ذة) کس و رشت و فو عطا ذة
و نیکو و دراز از کوه و رونق و نیزه نیزه سال تمام و کامل	و ناکه عطر ذة) شتر ماده و رشت و ناکه عطر ذة) شتر ماده و رشت	عطر ذة) کس و رشت و فو عطا ذة عطر ذة) کس و رشت و فو عطا ذة	عطر ذة) کس و رشت و فو عطا ذة
کفایت شده و زنا و معناد و یقال نابها عطر ذة ای اجمع و مر	و خوب صورت و تا قدر گر زیده مخبطین با کسر شتر ماده سرخ	عطر ذة) کس و رشت و فو عطا ذة عطر ذة) کس و رشت و فو عطا ذة	عطر ذة) کس و رشت و فو عطا ذة
ملحق با تخم است ع ط ر (عطر) با کسر بوی خوش	کوفتش بوی خوش دارد و زن و مرد بسیار عطر سوزنده و خوشبوی	عطر ذة) کس و رشت و فو عطا ذة عطر ذة) کس و رشت و فو عطا ذة	عطر ذة) کس و رشت و فو عطا ذة
عطر) با کسر بوی خوش عطر) با کسر بوی خوش	رناقة معطره) کمن با کسر و شتر و نوب صورت	عطر ذة) کس و رشت و فو عطا ذة عطر ذة) کس و رشت و فو عطا ذة	عطر ذة) کس و رشت و فو عطا ذة

<p>عظمت، کز بهر از علامت است (عظمت) گناب نشینم سکی و چاد و عطف باضم (عظمت) کصورتش را و ک پوست شتر چیده بر آذگاه مهر بانی نماید و بر آن شیر و دشت و مصیبه که چوب کج داشت باشد عطف مثله تیر قمار که نال باشد بر بهر تیر را و قمار نرم بر آید و تیر بے فایده و بے نقصان یا تیر که قمار با بار و نند یا مرده خسته اندازند و چار و (عطف) باضم عاظم: یا و عطف یا ضم جمع و اسب شتر را اظمت عاظم: ابو کردن آن که وقت نشستن و مهر بانی کنند و بر گردانند و عاظمه مهر خویش و قرابت (عظمت) کشاد امید یا چا کج و تیر قمار که بر تیر باقی شده و قمار را بر آید و تیر بے فایده و بے نقصان یا تیر که شود بر انداخته یا بوید باشد و اسب عربین مد کیرب و (عظمت) بن فاند محدث است (عظمت) کعبه چادر و شمشیر (عظمت) فایده کماست است عظیم که حیت نفع یا سازند و گوشه ایش محنت نایب باشد (عظمت) عطف مثله میل کرد و عطف علیه مهر بانی کرد</p>	<p>عظمتی: یا ضم میاری اسم (عظمت) است تعطف را و عطف علیه زن (عظمت) که کاسبه بقال فاحش عطفه ای شکار طه و قاصد و تمام مکه خوشه خرما و عطف جمع و کردن و غلبه (عظمت) بنشین زن بی پرده و بی زور و اسب و شتر بی کردن و بی رس و بی داغ و نشان و مرد بی ساز و سلاخ اعطال جمع فی الکل و غالی از مال و بی ادب و بی علم و قوی عطف کما بی زده عطف که کفر شتر نیکو اندام و شتر را و کزیده بقال فاحش عطفه و نوق عطفات و کوسپند بسیار شیر و دود و ال بریده گوشه شتر عطف که کامیو شتر قطع خرما بن نه عطف که کما بی کوس است و از العشار عطف و زهر و عاظم زن بے گردن بند بر کشیدن و عاظمه رضی الله عنهما فی امره کما جمع عطف که عید و روز و گردن بیکو اندام از زن و اسب و شتر و هر چه روز و گردن و داند و خوشه طلح خرما بن نه عطف زن بے پیرایه که بی زور و بی عادت و عاظمه امرایه جاساسه پیرایه زن</p>	<p>عظمتی: یا ضم میاری اسم (عظمت) است تعطف را و عطف علیه زن (عظمت) که کاسبه بقال فاحش عطفه ای شکار طه و قاصد و تمام مکه خوشه خرما و عطف جمع و کردن و غلبه (عظمت) بنشین زن بی پرده و بی زور و اسب و شتر بی کردن و بی رس و بی داغ و نشان و مرد بی ساز و سلاخ اعطال جمع فی الکل و غالی از مال و بی ادب و بی علم و قوی عطف کما بی زده عطف که کفر شتر نیکو اندام و شتر را و کزیده بقال فاحش عطفه و نوق عطفات و کوسپند بسیار شیر و دود و ال بریده گوشه شتر عطف که کامیو شتر قطع خرما بن نه عطف که کما بی کوس است و از العشار عطف و زهر و عاظم زن بے گردن بند بر کشیدن و عاظمه رضی الله عنهما فی امره کما جمع عطف که عید و روز و گردن بیکو اندام از زن و اسب و شتر و هر چه روز و گردن و داند و خوشه طلح خرما بن نه عطف زن بے پیرایه که بی زور و بی عادت و عاظمه امرایه جاساسه پیرایه زن</p>
--	--	--

ع

واحد هم عطیه کامیر و عاظم	بوی بد دارد و جل عطینه	دیز عطن (گنده شدن پوست	تا بعد از اعلان الصیه اخل
ع ط م ز	بالثناء مثله	در پیر است	لحركات فيها و اذا الحقوها
و عطیون کیز یون و راز و	(عططان) گتاب سکرین رنگ	و عططان بند کردن شتران	افهم من بفسنها بناءا علی
کلان و نیز رگ از شتران و کان	که بر پوست پاشند تا به بی	نزدیک آب فروغوا بیدن بعد از	الواحد ففعل عطاة و عتریم
سنگ از بکل من عطیونوس	و تبا و نمرد و	یا باز گردانیدن شتران بسوس	من یزها الی الاصل فبقول
ع ط م ر م	(ابل) عا طینه شتران سیراب	خوابگاه بی آنکه آب خورده باشد	عطاة و کذا فی التنبیه عطاة
و عطیونوس کیز یون زن کلام	فروخت و در عطن عا طن مثله	و انتظاران کردن و گذشتن	و عطاون و المصنف علی هذا
امام و شتر قوی سیل تمام شد	و عا طن جمع و نیز	شتران و در عطن و عدا و نیز شتران	بن الی ریا ح و عطایین انما ی
و نیز زن نیکو صورت یا زن	عا طنه نگار گای است در	عا طنه گردیدن	و عطاء بن یسار و عطالین
خوب شکل و راز بالا پر گشت	بحسبین	(نقطنین) خوابگاه شتران و	ابی مروان تابیان اند و عطاء
تا رانیده عظموس کصفو شتر	فوقم عطنان) کوجان تو مگر	و غل گرسپندان ساخن نزدیک	بن عبد الله شیخ است و ایام
و شتر ماده کلان سال عطا کین	شتران را بر عطن فرو د آورده	آب سیراب فروخته شتران	فاکک بن انس را
جمع عطاوی مثله ناد سراً	فوقم عطنون مثله	و عطن و پوست را در دماغ نهاده	و عطیه کسفید و شش کشیده شده
ع ط ن	مطعین کلس خوابگاه شتران	بجست و باغت تا موی بریزد	عطا جمع و فی الحدیث لا یجل للوجل
(عطن) حرکت خوابگاه شتران	و آغل گرسپندان نزدیک	(نقطن) سیراب گردیده	بعضی النطیه فی جمع فجاء الی الکن
بر حوض و آغل گرسپندان	مطاطن جمع	فروختن شتران	اعطی اولده قال لانا فنی یجول
نزدیک آب عا طن جمع و لایک	مططون پوست در دماغ نهاده	(نقطنان) و در دماغ نهاده شتران	ان جمع صغیر کان اولاد و کبیرا
و عططان لاعط الماء و یجل	وزم نموده و باغت و	پوست و آب پاشنده شدن	و عطیه بن فرحطه بن انس سعدی
النطعن) مرد بسیار شتر و درخ	پوست کنده و تبا	بر آن تا بدوی و وزم گردد و	و عطیه قرطی صحابیان اند
دست تراگرد و یقال حتی یجی	ان من عطن الی اجل عطنون	پیشم گده شود	ع طیه کسمیه از اعلام است
و عططن) یعنی سیراب گردیده	سیراب گردیده و فروخته شتران	ع ط و	(عاطی) گیرنده و فی المثل
جای گرفته بر آب	در عطن و عطن الی الجلد عطا	و عطا) بالروح گرفتن بر آب	عاطو یغیر الواجی ای بینا و ل مالا
و عططنه) حرکت صاف است	و در دماغ خفاه پوست بجست	عظمت لکنی اذا تناولته بالید	مطعم فیه و لا متا و ل می کان
اعطان را یعنی گذشتن شتران	و باغت یا تر کرده و من بنو ماس	و سوست برداشتن و حیره شتران	میکند که فاکمه ندارد
در عطن و فوقم عطنه) گروه که	از دوسه بریزد و نیز عطنون	در تعاطی و بالفعل من نقی	ما اعطوا لکم ای یعنی پرنیک
شتران را در عطن آورده باشد	بعطن با گرفتن شتر ماده بعد	طبی عطنو مثلثه است که	و شش است که ایقال مافا و
عطون کسب و شتر خوا بیده در	خوردن آب و باز بر آب	بسوس درشت گردن نهادن	و المعرفون فی التعجب و هذا
عطن یقال بید عطون و نه	آوردن آن را	تا ببرد و طبع عطو کعد و نه	شاد فو س ع عطوی سکری
فقه عطون ایضا	(س) عطن الی الجلد عطا حرکت	و عطا بالی بالی و فایده بقرش	کمان نرم
نقطنین کامیر پوست که بجست	انداخته شد پوست در دماغ	و آنچه کشیده شود و عطیه جمع	و عطا با کسر بسیار در شش
و باغت و در دماغ گذارند و زم	تا گنده و بدوی گردید و تبا	اعطیات جمع الطعم اصل عطا	بخشیده یستوی فیه المذکر و
سازند و پوست بوی دیگر گرفته و	خدا آب پاشیده و من کرده	یا لواله من عطلو شتران	المونف مقاط و معاطی بقتله
جل عطین) مرد که انداختن	شد تا پیشم دم گردد و بر کند	العرب نقون الواد و الیاء و اذ جاء	الیام جمع

<p>ع ف د عظو</p>	<p>عظو</p>	<p>عظو</p>	<p>عظو</p>
<p>عظو</p>	<p>عظو</p>	<p>عظو</p>	<p>عظو</p>
<p>عظو</p>	<p>عظو</p>	<p>عظو</p>	<p>عظو</p>
<p>عظو</p>	<p>عظو</p>	<p>عظو</p>	<p>عظو</p>
<p>عظو</p>	<p>عظو</p>	<p>عظو</p>	<p>عظو</p>
<p>عظو</p>	<p>عظو</p>	<p>عظو</p>	<p>عظو</p>
<p>عظو</p>	<p>عظو</p>	<p>عظو</p>	<p>عظو</p>
<p>عظو</p>	<p>عظو</p>	<p>عظو</p>	<p>عظو</p>
<p>عظو</p>	<p>عظو</p>	<p>عظو</p>	<p>عظو</p>
<p>عظو</p>	<p>عظو</p>	<p>عظو</p>	<p>عظو</p>
<p>عظو</p>	<p>عظو</p>	<p>عظو</p>	<p>عظو</p>
<p>عظو</p>	<p>عظو</p>	<p>عظو</p>	<p>عظو</p>
<p>عظو</p>	<p>عظو</p>	<p>عظو</p>	<p>عظو</p>
<p>عظو</p>	<p>عظو</p>	<p>عظو</p>	<p>عظو</p>

اول سر و موی افکای فی و موی و سپیدی غیر خالص و بیض و منه انحد یث اذا لم یجد جاعاً فلیخطفه حالی موی من خلفه حفر الطبیع (عفر) حرکت خاک و روی خاک والکین اعفاج و اول آب که کشت را دهند و نیز که خاک ان غیطان نماند آنرا و سخته و شکل یقال که لم یلا فیه ای لایحوی فی کمال (عفر) بنشین روزگار و بگام و ماه روغن کلمه و بید عفر (ع) بنشین و نشدید الار نخستین سر و او خطا مردم و عفر (ع) سخی گدا و یقال فی حفرة الخیم ای فی آگله (عفر) کامیر گوشت آفتاب خشاک کرده بر یک تفسان و پست شور انیده بی شیرینی و جود یا پست نا شور انیده و نان بی نان خورش و زنی که به سار چیزه ند (عفر) سخی کسیت کو یک کوه گردان و زید کسی به یه نفرست (عفر) کریم موی و سب پست مریمینه را (عفر) کجیمینه زنی بود از حکما رحا ملیت (عفر) کسحاب و نشت که روی آتش گیردی المثل کل یختر کمال و انجیل المرح و العفار و د کوفه م خرم و مع عفرانه کیم نان	هر چیزه و مرد و در گد و معطوره در سار و ما الخ لکنه و مان نیک و لینه و ذلوه مع کسر الفاء عفر یثه مؤثث و فلان عفریت نفرین (ع) از انبوع است و بید و مرد و سخت غیبش گریز و دفعه و قمری بها و یقال عفریت واحد مثل عفر و یقال واحد و کمال الخلیل شیطان عفریت و عفر والشیاطین العفاریت و العفاریت فاذا سکنت البهائم صیرت لها نأء او اذا حركتها فالنأء عفر فی الوقت و اسد عفریت شیر و تا و درشت خلقت (عفر) کبرترین تشدید الراشیه باده و درشت خلقت و لیشت عفرین شیر بیشه و شیر جائز که است که در خاک زمین دیوار یا شد یا جائز که است مانند کبریه و بر سر او پیش آید و بدین میزند و مرد کام و ادم و ضابطه توانا و نیک و درسا بنایت رساننده هر چیزی خام (عفر) یثه باضم و تخفیف الباء مروخت پید و اسد عفراریت شیر و درشت خلقت توانا و قمر فی عافور و قمر و قمر پیش و در پدی و جای پاک و سخته افک و اسد عفر (ع) با تحریک شیر و درشت ادم و هو تکلفی یحی بل لک لشدته و الیون ناله لفت لا محای و عفرانه و شیر استوار رهبان کرد و بر زمین زد و از	هر چیزه و مرد و در گد و معطوره در سار و ما الخ لکنه و مان نیک و لینه و ذلوه مع کسر الفاء عفر یثه مؤثث و فلان عفریت نفرین (ع) از انبوع است و بید و مرد و سخت غیبش گریز و دفعه و قمری بها و یقال عفریت واحد مثل عفر و یقال واحد و کمال الخلیل شیطان عفریت و عفر والشیاطین العفاریت و العفاریت فاذا سکنت البهائم صیرت لها نأء او اذا حركتها فالنأء عفر فی الوقت و اسد عفریت شیر و تا و درشت خلقت (عفر) کبرترین تشدید الراشیه باده و درشت خلقت و لیشت عفرین شیر بیشه و شیر جائز که است که در خاک زمین دیوار یا شد یا جائز که است مانند کبریه و بر سر او پیش آید و بدین میزند و مرد کام و ادم و ضابطه توانا و نیک و درسا بنایت رساننده هر چیزی خام (عفر) یثه باضم و تخفیف الباء مروخت پید و اسد عفراریت شیر و درشت خلقت توانا و قمر فی عافور و قمر و قمر پیش و در پدی و جای پاک و سخته افک و اسد عفر (ع) با تحریک شیر و درشت ادم و هو تکلفی یحی بل لک لشدته و الیون ناله لفت لا محای و عفرانه و شیر استوار رهبان کرد و بر زمین زد و از
---	--	--

<p>اعمار النفع بخند (عَفْصُ) گفت تند مزه و بقال طعام عَفْصُ ای فیه نقض (عَفْصُ) حرکت پیچیدگی بینی در گنگلی آن (عَفْصُ) با کسر پوست پاره سرشور و جز آن بدن و شعور و جز آن از هم باشد از غیر آن کذا نقطة پند غلاف قارور و فی حدیث النسلۃ فاحفظ عفاها (عَفْصُ) با الضم نمی وندی (عَفْصُ) کسر تین رن شد و پلید زبان بے شرم نون مراد است و عفاص با کسر و ضربت بہ خلق رض عَفْصُهُ عَفْصًا بِالْفَتْحِ بر کند آزار و عَفْصُ فَاكَا غالب آمد اورا و کشتی پوست گردانید و عَفْصُ يَكَاةً يَبْقُو دست اورا و عَفْصُ جَارِيَةً جلا کرد با و عَفْصُ الْفَارِ عفاص بست بر سر شیشه و سر بند ساخت شیر و عَفْصُ الشَّيْ دو تا کرد اورا و پا مال گردانید (اعفاص) سر بند را سخن خنجر را در سر بر همان رتوب (مَعْفُصٌ) کظم جاسر گین ما زو اعْفَصْ مِنْهُ حَقَّهُ گرفت انوی حق تو در ع ف ض ج عَفْصُ و عَفْصَاج و عَفْصُجُ</p>	<p>بجز عفاص که به ت فرست گرفت و ویز عَفْصُجُ کسر و درشت گشت مند (عَفْصُ) ایقال و مَعْفُوسٌ مَعْفُوسٌ مجمول یعنی فر نیست ع ف ط (عَفْطُ) بالفتح خامتری میش عَفْطُجُ با کسر شفقه الیاء و را ده بعض (رجلٌ عَفْطٌ) گفت هر دین و بند (عَفْطُ) امر و گوزن عافطة میش و ده بخلاف فافطة که زاده است و ده کاله فافطه ولا کافطه یعنی ز میش و ده به زاده یا عافطه و ده شبانی کشته و فافطه گو سپند (عَفْطُ) کامیر خامه میش (عَفْطُ) با کسر مشو با در مانده بعض (عَفْطُ) کشته و در مانده بعض (عَفْطُ) کجا ز کین شبانی کشته (رض) عَفْطُجُ لَعْنُ عَفْطُجُ بالفتح و عَفْطُجُ عَفْطُجُ نیز و ادب و عَفْطُجُ فی کلک و (عَفْطُ) بالفتح و مانده بعض و نیز (عَفْطُ) میز و ادن به و ولید و داندن گو سپند ان را می نشاندن آن و راندن شان گو سپند ان بهمان روش که عطسه دهند ع ف ط ل</p>	<p>(عَفْطُ) آیین چیز را بچرب و خط کردن ع ف ف (عَفْطُ) بالفتح با ساعقه مؤنث عَفْطُ جمع (عَفْطُ) بالضم با فی و ریتان و کده پیرو ما می است با پیش کو چک سپید رنگ طبع آن بدانده سرخ ماند (عَفْطُ) بالفتح با درشت مزه (عَفْطُ) لگن ب دارد (عَفْطُ) بالضم شیر فرام آمده باقی مانده شیر و ریتان (عَفْطُ) کامیر با ساعفه مؤنث اعفاء و عفا ف و عَفْطُ جمع ویز عَفْطُ نام برادر عَفْطُ بن بید عَفْطُ بن عازب بن عَفْطُ کریم او کامیر محاسب است و این العَفْطُ تابعی از صدیق رضی الله عنده روایت دارد و عَفْطُ بن معد یکرب مصغر امشد و امحاسبه است و عَفْطُ بن یحیی مدحت عَفْطُ الشَّیْ با کسر و آن چیز يقال جاء علی عَفْطُ ای حیسنه و او انه (عَفْطُ) کله و ویز نام به عَفْطُ رضی الله عنه و هو عَفْطُ بن سبه العاص و عَفْطُ بن بکر صی به است و عَفْطُ از وی غیر سب و عَفْطُ بن سبیا رو عَفْطُ بن جبر و ابو عثمان</p>	<p>عَفْطُ بن سلمه بصری موشان و ابو عَفْطُ غالب القطار و عَفْطُ عَفْطُ فی روایت حدیث وارد رض عَفْطُ عَفْطُ فَا و عَفْطُ بفتح تین و عَفْطُ با کسر با زیستاد و احرام و پار ساسے نمود و عَفْطُ الدین فرام آمد شیر و ریتان یا باقی ماند و ران (عَفْطُ) عَفْطُ عَفْطُ عَفْطُ موز را عَفْطُ الشَّاةُ باقی مانده شیر و ریتان گو سپند بعد کیدن بچران و نیز اعفا ف با رسا گو گردانیدن و باز داشتن کسی از حرام عَفْطُ عَفْطُ عَفْطُ عَفْطُ عَفْطُ اورا آن بقیه شیر که در ریتان مانده يقال نَعَفْتُ یا مريض یعنی دوا کن و نیز نَعَفْتُ دوشین ناتمه را بعد اول يقال نَعَفْتُ فانکف یعنی بدوش ناتمه خود را بعد دوشیدن اول (عَفْطُ) با زیستاد و احرام حرام و از سوال و از مردم بشکف با رسائی نمودن و باقی شیر که در ریتان مانده دوشیدن و خوردن و اعفا ف اگر فن شتر گناه شک بزیان از با لای خاک و پاک کردن آن از ان (اعفا ف) بمعنی اعفا ف</p>
--	--	---	---

۲ ج

نسبت نمودن کسی را به سوی
ع ف ل ط
 عفاط کرج کل عفاط
 کعلس و عفاط کرئیل
 عفاط عفاطه عفاطه عفاطه
ع ف ل ق
 عفاق جمع عفاق کس
 فزایست که گوشت و برقی
 کول بد زبان بد کرد و عفاطه
 کلهبه مثله
ع ف ن
 عفاق کشت گوشت بر گوشت
 بوی مزه و پوسیده و هر چیز
 پوسیده و رسن پوسیده و تبا
 شده از آب که ریزه ریزه در کوزه
 عفاق کشاد نام مردی و
 یصوف و چشمه است و رسد
 عفاق گوشت برگردیده
 بود مزه
 دن عفاق فی الجبل برآمد
 بر کوه و عفاق اللحم برگردانید
 مزه و رنگ گوشت را
 رس عفاق الجبل عفاق
 همه که و عفاق که پوسیده
 رسن از آب و تبا و گوشت
 ۱۰ که ریزه ریزه برآید و فک
 و ویز عفاق و دیگر هوا
 (عفاق) خداوند چرم سوار
 وار گردیدن
 عفاق بر گردانیدن

مزه گوشت را
ع ف ن ح ش
 عفاق کس بریزه سال
 و عفاق کس بریزه سال
 عفاق کس بریزه سال
 عفاق کس بریزه سال
ع ف ن ط
 عفاق کس بریزه سال
 عفاق کس بریزه سال
 عفاق کس بریزه سال
 عفاق کس بریزه سال
ع ف ن ق
 عفاق کس بریزه سال
 عفاق کس بریزه سال
 عفاق کس بریزه سال
 عفاق کس بریزه سال
ع ف ن ک
 عفاق کس بریزه سال
 عفاق کس بریزه سال
 عفاق کس بریزه سال
 عفاق کس بریزه سال
ع ف ن م
 عفاق کس بریزه سال
 عفاق کس بریزه سال
 عفاق کس بریزه سال
 عفاق کس بریزه سال
ع ف ن ل
 عفاق کس بریزه سال
 عفاق کس بریزه سال
 عفاق کس بریزه سال
 عفاق کس بریزه سال
ع ف ن و
 عفاق کس بریزه سال
 عفاق کس بریزه سال
 عفاق کس بریزه سال
 عفاق کس بریزه سال

عفاق با عفاق پاک ترین ملل
 و عفاق آن در بر گریه و وجود
 هر چیزی و زیاده و بی طریقت
 و هرگاه بیک و دیگر و احسان
 و باقی مانده آب بعد از شستن
 و شستن که در آن علامت
 ملک احدی نباشد و هرگاه
 پاسبان کشته و شرک و شل
 عفاق و عفاق و عفاق و عفاق
 و آسان و سهل و آسان و آسان
 عفاق اب سوال و بی عفاق
 او و ارم
ع ف ن و
 عفاق با عفاق و عفاق و عفاق
 عفاق با عفاق و عفاق و عفاق
 عفاق با عفاق و عفاق و عفاق
 عفاق با عفاق و عفاق و عفاق
ع ف ن ک
 عفاق با عفاق و عفاق و عفاق
 عفاق با عفاق و عفاق و عفاق
 عفاق با عفاق و عفاق و عفاق
 عفاق با عفاق و عفاق و عفاق
ع ف ن م
 عفاق با عفاق و عفاق و عفاق
 عفاق با عفاق و عفاق و عفاق
 عفاق با عفاق و عفاق و عفاق
 عفاق با عفاق و عفاق و عفاق
ع ف ن ل
 عفاق با عفاق و عفاق و عفاق
 عفاق با عفاق و عفاق و عفاق
 عفاق با عفاق و عفاق و عفاق
 عفاق با عفاق و عفاق و عفاق
ع ف ن و
 عفاق با عفاق و عفاق و عفاق
 عفاق با عفاق و عفاق و عفاق
 عفاق با عفاق و عفاق و عفاق
 عفاق با عفاق و عفاق و عفاق

عفاق و عفاق و عفاق و عفاق
 عفاق و عفاق و عفاق و عفاق
 عفاق و عفاق و عفاق و عفاق
 عفاق و عفاق و عفاق و عفاق
ع ف ن و
 عفاق و عفاق و عفاق و عفاق
 عفاق و عفاق و عفاق و عفاق
 عفاق و عفاق و عفاق و عفاق
 عفاق و عفاق و عفاق و عفاق
ع ف ن م
 عفاق و عفاق و عفاق و عفاق
 عفاق و عفاق و عفاق و عفاق
 عفاق و عفاق و عفاق و عفاق
 عفاق و عفاق و عفاق و عفاق
ع ف ن ل
 عفاق و عفاق و عفاق و عفاق
 عفاق و عفاق و عفاق و عفاق
 عفاق و عفاق و عفاق و عفاق
 عفاق و عفاق و عفاق و عفاق
ع ف ن و
 عفاق و عفاق و عفاق و عفاق
 عفاق و عفاق و عفاق و عفاق
 عفاق و عفاق و عفاق و عفاق
 عفاق و عفاق و عفاق و عفاق

شدر ینقال عقد کاجینه اذاهما	(عقد الی یمن) و ذک گوید	بانگ تند را ن شنیده شود و	سال کیم تیر بند و نیز این لفظ
الش و شمار کردن و مطر شد	و شاپ و مطر شد و عقد شد	نمایان گردد و بنای بلند میاید	را در سرچ که تا بود و وعطی و
یقوال عقد الترت ای عکظ	قوس قزح مانده عقد بنا گشت	هر چه باشد و معنی است نزدیک	عقد که یکبار اتفاق افتد و
و مطر کردن لاد است و شدای قوس قزح و نیز عقد ابر آمدن	نور و زبرین چاه و در آمدن	کوفه و دبی است بک چیل و	جائے که امید باشد و مانند آن
و کره کردن نادره راجب	نور و زبرین چاه و در آمدن	دبی است دیگر از تیر و سکور	استمال کنند و قبال لغت است
القاح و سوگند بدون لغو	در پیش در پستانی و کشا دگی چاه	از ان است	عن عقر یعنی پس از نازا
به شکار کردن و بجان نمودن	و مطر شدن و کره بشتن بر یک	و بالذکر لؤلؤین الکوم بن لؤلؤ	نیدگی استن شد
و مناجات و بیعت عقد کجسته کان	رشته و جز آن	و دبی است در مابین کوچه چین	عقد گشت مرغ که پیش از
عقداری و قیل کانو یعقدونها	(عقد اقل) همه گیر عهد و پیمان	و زنی بیلا و قیس و معنی است	انقی که رسیده و زوید
فی الحرب تلکبار و محبا فامردا	نمودن و بر بر یکدیگر عقد	بیلا و یکدیگر و معنی است بابل	(عقد) که فخر شتر ماده و زمان
با د سالها	سگان در سپه ماه	و قلعه است بموصل از ان قلعه	و نادره که از عقر آب خورد
(رس) عقد عقد ا) و کره	(است عقد) خواش کشن	است محمد بن فضلون عدوی	(سج عقد) که درین پشت
گرفت زبان و نیز عقد گرفتن	نمودن ماده نوک	لقیه مناظر	ریش کن ستور و در جل عقد
فرج ماده سگ سرزده نرا	(عقد) گردیدن و قشین	(عقد) بالفتح و تضم ناوینگی	روخته کن شتران بانه کردن
(را عقدا) جو شایده درست و	کردن و ذخیره ساختن و کسب	زن و جز آن	(عقد) که فخر شتر که زن با خود
سبب نمودن چیز را قال الکسائی	کردن زمین و آب و مال جز آن	(عقد) بالضم کان که بشبه دلی	دارنده تا پیش نشود و عقد
یقوال للفقیر ان والرب و نموا	را و سخت و رشت گردیدن	یا بولی غضب واجب شود و	(عقد) الی علم النسیان و سرچ
أعقدته حتی تعقد	چیز و ثابت شدن	و کان بن زن و فردگاه قوم و	(عقد) زن که گشت ریش گزیده
معد) که در جاد و گرد	یقوال اعتقد الا حواء بیننا	بفتح و دنباله حوض یا بجای	شتر را و در جل عقد مرده گشت
فرمیده	ای ثبت	آب خوردن ستور از ان	و مانده کند شتران را و نیز
(عقد) که نظم سخن پوشیده	(اعتقد) بسته شدن	اعتقاد جمع و میان و منظم است	(عقد) گزیده یا گزیده غیری
و در خلاف واضح و حیث مفضل	ع ق ل	و فرام آمدگاه آن عقد	روح و امره عقد زن که
رشته رگره بسته و کثرت بین	(عقد) بالفتح نشانه است مانند	بضمتین مفرد و میان سراسر	رحش چارے باشد
(عقد) سوگند که بر فعل	شگاف و راهای اسپ و شتر و	و اصل آن و شغ و غور ش	(عقد) که امیر مرد که او را فرزند
مستقبل کرده باشد و بهجت	بنیاد و اصل هر چیز و	عقد بالمتاء و برگزیده و	شود و خسته و مروح و ستور
آن کفار است و نفاق	عقد الذافر و آدمگاه قوم و	بهترین گیاه و شگاف میان	زده عقری جمع و نیز عقید
(عقد) جو شاییدن و مطر	هر شگاف میان و چیز و شاد	و دیز و و یکو ترین ابیات	اکه از ترس ناگهانی طاعت
کردن و کره و ارا ساختن یا دار	مابین یا بیایه بر چیده و منزل	نقصیده و مرده فرزند نشده	جنش نباشد و بعد بر گشته و
و سرگند کردن بے نمودن مشتاق	و کوفک و بالضم یا کره شکان	باشد آوا و اولی فرزند و بیضه	متمم
(معاقد) لغا فل عهد و	و بر باره سپید یا ابر که از پیش	العق بیضه که بدان و دیز و	(عقد) که سفینه بے زده
بیان نمایند	و ثاب پیدا شود و میو شایه	را بیا دماند وقت و دوشینگی	ساق و شکار و جز آن و او
(معاقد) با هم عهد و میان	و ثاب و گرد گرد آشا یا ابر	مردن و اولی تخم نایان یا تخم	گره و امان بلند و قیل و
نمودن	از گرد اسطوخود و از دور	پسین آن یا تخم مردوس کرد	عقد که ای حوتنه که عقر

ج

ع ق ص ر عقید مصر و ادب است صمر	ع ق ط عقظ بالفتح سخت است و ستر را بکست بفتح آن و انفع من فتح	ع ق ف عقف بالفتح رو باه عقفت بالفتح فقر مختار و تازی درشت و بدغوی یقال نقرفی اعقفت ای جان و کزو نسخه از هر چیز	ع ق ک عقفت بالفتح و الدار من کج خمیه اطراف و گیا سست که برگ آن بسبب ماند گویند را می کشد و بشتر ضرری رساند و از عقفتا هم گویند نساء عاقفت گویند عاقف نه عقاف کربا علی است تورم گویند آن کبدان پایش ضمیمه گردد عقوف کعبورستان ماده گاو که شیر آن وقت دوشیدن راست فرود عقافه کراته چوبی است سری که بدان چیز را می کشند و دهگان عقنان کشتن قیلاست از خزانه و موشی است بجا دهد و در جاسه سرخ اما ه مور جاسه سپاه فایده است عقیقان بضم مین و فتح	ع ق ن عقن بالفتح نافران پدیده و آزار ده آنها و شکاف عقنه بالفتح بطی است از خرین قاسند و برق در ازور آسمان و گو در سبک در زمین ماده عقن بالضم آب تلخ عقنه بالضم چیزی است که بدان طفلان بازی کنند عقن بالکسر کو در یک زمین عقنه بالها و مثله عقن کعنی ناله بار بار عیان بالکسر جمع عقن کعمر و برق که میان در شد و آزار دهنده پدر و مادر روا فرزان و دوی آن ابا سفیان حین هر یوم آجد بخننه قنینه رضی الله عنه قال له ذق عقن و هو مقلد عن عاق ای ذق القتل علق قومه بالقتل منهم یوم بدد عقن حرکت آزار ده پدر و مادر و یا شکم و نافران و نیز مکشد و گفته شدن عقن کعمر مرغی ستا بلق از نوع غراب آوازش عین قان است بغاری عک مانند ش حرام است و مرغی مانند غراب و اگر و ماخ آن را بر پز طلا کنند و بر زخم تیر بند بیکان تیر با ساسه بیرون آید دقنا ناخوش دارنده و آزار دهنده پدر و مادر و نافران عقنه حرکت جمع	ع ق و عق و بالفتح و زوزم و شتر کان سال که از کان سایه پشت آن بر مادر و فاده عق و نه الذ واهی و کنا عق و ت علیه بر خاک گند و را با دو پاک کرد و عق و ت توسط لوز مثل عق و پاک شدن یقال عق و نه الذ واهی فتعق و ع ق ف س عق و نه کلام چیز است که بد کرد و خوی او را پس نیک خوئی عق و نه امر و دشوار خوئی خلق عق و نه ایضا یعنی خوی و دشوار عق و نه دشواری ع ق ق عق ق بالفتح و خراب باشد شیخ معقوف پریش و نا از پیر نساء معقوفه الزجل گویند خمیه پای بخت عقاف رضی عقفه عقفا خم و او آن را عقیف کز گردانیدن چیز را عقف خمیدن نوح گردیدن را عقف کج گردید و خم گرفت ع ق ف س عق و نه کز غریب بد و سختی وزن بید زبان و زوزم و شتر کان سال که از کان سایه پشت آن بر مادر و فاده عق و نه الذ واهی و کنا عق و ت علیه بر خاک گند و را با دو پاک کرد و عق و ت توسط لوز مثل عق و پاک شدن یقال عق و نه الذ واهی فتعق و ع ق ف س عق و نه کلام چیز است که بد کرد و خوی او را پس نیک خوئی عق و نه امر و دشوار خوئی خلق عق و نه ایضا یعنی خوی و دشوار عق و نه دشواری ع ق ق عق ق بالفتح و خراب باشد شیخ معقوف پریش و نا از پیر نساء معقوفه الزجل گویند خمیه پای بخت عقاف رضی عقفه عقفا خم و او آن را عقیف کز گردانیدن چیز را عقف خمیدن نوح گردیدن را عقف کج گردید و خم گرفت
--------------------------------------	---	---	---	--	--

ج

جمع به و هر چه میل بنگاه ندارد زمین و موصی است بزمین و بجاسد بطافت و تباها و خجدها شش موضع دیگر و موسی بهم زاد کوک و چشم شتر چه موسی شکلی هر چه از ستور بچکان باشد عقله بالکس هاشله اول عقله فی الحکم والناس خاصة عقل کعب جمع عقله کفیه موسی شکلی بهم مردم و بیاهل و موسی بزغال و گو سپند و جز آن که در پیشتر مولود قربان کنه چیت آن مولود و عند الحدیث الغلام منهن یعنی قتل او می خیرم و شافعه لویقی عنه و همینه و قیل لاجله و قیل منجبه یدجم عن الغلام شأتان و عن الحاربه شاة و قال مالک شاة شاة عنهما و برق که میان ابرو رنشد و بدان تنهها را تنه و بند و توش وان وجوی آب و عصا قنیر از جامه رنگه و جدا کنند و خلاف سر زه کوک و تیر که پسوسه آسمان بر تاب کنند و ادب یذخلونه و فی الجاهلیه فان رجع السهم ملطاً بالدم لم یوضوا بالقود و ان رجع نقیاً منجیاً فاحم و ما نحو علی الدیه و کان من الحی علامه للصلم قال ابن الاعرابی لم یرجع ذلك السهم الا لقیماً و یز عقیقه خسته خرامه عقلان الخیل بالکسر و خرامه	عقلان برزند و بر آید حکقان یا عقل جوهری است لطیف و نور سه روحانی که بدن درک میکند نفس علوم ضروریه و نظریه را و ادبی و وجود آن نور نزدیک احتیاج آن است پس آن پیوسته تراید سے پذیرد تا آنکه به کمال سے رسد و رفت بلوغ کو و ک عقول جمع و نیز عقل ویت نیزاه و قلع و دل و نام کو بی است و هجائے پناه و جامه سرخ که بر هودج اندازند یا نرسے از گار جامه قیل هوماکان نقشه طولا عقله بالضم شکلی است از اشکال رمل صورتی و بنوی است از بندای شقی بقال لفلان عقله تعقل بهما الناس اذا صارخ و به عقله من التبع عقل محو که بر تانگی پای شتر و بر همدگر خوردن زانوی ن و العقل من سبع و عقل و انا و خرومند عقله و عقلان اگر مان جمع و آه و عصبه مرو که وارث و شوند کالاب و المجد و ان علا و ابن الامین و ان سفلی و نیز عقل کو بی است و هفت موضع است و نام پسر کر بن عبدایل که تغیر داد و آنرا بنی علیه و شتر ما و نوزان و رسن	عقلان برزند و بر آید حکقان یا عقل جوهری است لطیف و نور سه روحانی که بدن درک میکند نفس علوم ضروریه و نظریه را و ادبی و وجود آن نور نزدیک احتیاج آن است پس آن پیوسته تراید سے پذیرد تا آنکه به کمال سے رسد و رفت بلوغ کو و ک عقول جمع و نیز عقل ویت نیزاه و قلع و دل و نام کو بی است و هجائے پناه و جامه سرخ که بر هودج اندازند یا نرسے از گار جامه قیل هوماکان نقشه طولا عقله بالضم شکلی است از اشکال رمل صورتی و بنوی است از بندای شقی بقال لفلان عقله تعقل بهما الناس اذا صارخ و به عقله من التبع عقل محو که بر تانگی پای شتر و بر همدگر خوردن زانوی ن و العقل من سبع و عقل و انا و خرومند عقله و عقلان اگر مان جمع و آه و عصبه مرو که وارث و شوند کالاب و المجد و ان علا و ابن الامین و ان سفلی و نیز عقل کو بی است و هفت موضع است و نام پسر کر بن عبدایل که تغیر داد و آنرا بنی علیه و شتر ما و نوزان و رسن
--	--	--

ج

و معنی، کمدت مرغان بلند و در دره هوا گرد چیره گرفته ماند عقاب	بابا بافتنی عقد و ذکر بلند پریدن مرغ (اعتقاد) آمدن بقال من این (اعتقبت جهولا ای انیب رسیدن چاه کن و انچه تراست کندن چاه را برای آب و باز ایستادن و درین معنی مغلوب اعتیاق است و پیش و پس فرز کردن سخن	عکب (عکب) بافتن گرد و چست و سبک روح خادمان و نیز عکب سخت رفتن و بالفعل من بصر عکب، حرکت سطره ب نخ و سطره دندان و یکدیگر نور زده بر آید از کینه و پلیدی اعتقاد جمع و فی المثل هوا و من عکب علی عقی صبی و هر (الحج فی العکلة و المسهر (عقیان) با کسر زرافه کز عکاب و مثله زمین پیدا کرد و اطبی سب مزدک مدینه ربی بیا ضی را رض عقی الکمش ناپسند داشت و عقی عقیبا بافتن خور نید چرخ چیره که عقی بر آید از ان و يقال من این اعتقبت جهولا یعنی از کجا است و نیز عقی محدث کردن کودک (اعتقاد) سخت تلخ گردیدن چیره و انداختن از دین چیره بسیب عقی ان يقال عقیبت الشی انزالست شکایت و فی المثل عکب حلاوت طوطی و معنی (عقیبت) خوراییدن چرخ چیره که برل و عقیط آوردن و انداختن تیر و هوا و بعد می
عکب (عکب) بافتن و تشدید الکلب کرده انبوه (عکاب) بسیار دو شدن آتش (عکب) او دور آوردن آتش (عکب) همیشه آمدن آمده بر کس (عکاب) بر آتش سخن گردد بر خاستن آن لازم متعدد عکب ر عکب الله بن عکبر - کبفر محدث است (عکب) کز بر چیره است که زبور عمل بران و با دوی نو آورده آید از دین و عکای گین اندازد (عکب) کشفزدن درشت اندام (عکاب) بافتن کلاه کوبهای نر (عکب) بافتن و فتح البارو و یقصر و بی است و نسبت بدان عکب او و عکب و بی آید عکب ر (عکب) کشفزدن هر نره تا جای خشت عکب س (عکب) کسله شتر بسیار یا شتران که نزدیک برآید باشد عکب کس کسله بط مثله (عکب) الشی بر هم نشست عکب س (عکب) بندش استوار و عکب (ش) کله طاس آید عکب (ش) کله طاس آید	عکب (عکب) بافتن و تشدید الکلب کرده انبوه (عکاب) بسیار دو شدن آتش (عکب) او دور آوردن آتش (عکب) همیشه آمدن آمده بر کس (عکاب) بر آتش سخن گردد بر خاستن آن لازم متعدد عکب ر عکب الله بن عکبر - کبفر محدث است (عکب) کز بر چیره است که زبور عمل بران و با دوی نو آورده آید از دین و عکای گین اندازد (عکب) کشفزدن درشت اندام (عکاب) بافتن کلاه کوبهای نر (عکب) بافتن و فتح البارو و یقصر و بی است و نسبت بدان عکب او و عکب و بی آید عکب ر (عکب) کشفزدن هر نره تا جای خشت عکب س (عکب) کسله شتر بسیار یا شتران که نزدیک برآید باشد عکب کس کسله بط مثله (عکب) الشی بر هم نشست عکب س (عکب) بندش استوار و عکب (ش) کله طاس آید عکب (ش) کله طاس آید	عکب (عکب) بافتن و تشدید الکلب کرده انبوه (عکاب) بسیار دو شدن آتش (عکب) او دور آوردن آتش (عکب) همیشه آمدن آمده بر کس (عکاب) بر آتش سخن گردد بر خاستن آن لازم متعدد عکب ر عکب الله بن عکبر - کبفر محدث است (عکب) کز بر چیره است که زبور عمل بران و با دوی نو آورده آید از دین و عکای گین اندازد (عکب) کشفزدن درشت اندام (عکاب) بافتن کلاه کوبهای نر (عکب) بافتن و فتح البارو و یقصر و بی است و نسبت بدان عکب او و عکب و بی آید عکب ر (عکب) کشفزدن هر نره تا جای خشت عکب س (عکب) کسله شتر بسیار یا شتران که نزدیک برآید باشد عکب کس کسله بط مثله (عکب) الشی بر هم نشست عکب س (عکب) بندش استوار و عکب (ش) کله طاس آید عکب (ش) کله طاس آید

عللکذا کفر شرب پیه
عللکذا کفر شرب و شرب
و شرب

عللکذا

عللکذا کفر شرب و شرب
اندام طریقت و پرگشت
بزرگ بر شرب عللکذا کفر شرب

عللکذا

عللکذا کفر شرب و شرب
بسیار و فراوان آمده و یک
و موسی گفته اند و موسی
و متر و معللکذا نانون
مثله فی الکلال و غیره
موسی انبوه

عللکذا کفر شرب و شرب
موسی و مضطرب و متر و دروید
موسی

عللکذا

عللکذا کفر شرب و شرب
شرب و جز آن و نام مرد
عللکذا کفر شرب و شرب
کولان

عللکذا کفر شرب و شرب
رسلکذا کفر شرب و شرب
از شرب و جز آن

عللکذا کفر شرب و شرب
وی یکسانست عللکذا کفر شرب
مثله و جمع عللکذا کفر شرب

عللکذا کفر شرب و شرب
مفعلکذا کفر شرب و شرب
اندام از شرب و جز آن

عللکذا

عللکذا کفر شرب و شرب
رسل بالفتح کنه لاغ و مرد و بیزه
اندام و مرد که صحبت زنان را
و محافه با آنها درست دارد
و مردگان سال حقیقه و نزار و بیزه

عللکذا کفر شرب و شرب
از لغات اصناد است و بزرگ
حیث و آنکه بپوشن از جارس

عللکذا کفر شرب و شرب
تربیده باشد یعنی کفر لعل
بزیاد و قلام و در او شرب لعل
تعلل و علل و علل و علل و علل

عللکذا کفر شرب و شرب
رسمی قلا و علل و علل و علل
اللام الاولی و ثانی و ثلثه
معنه التوفیق لمحو و محو و محو

عللکذا کفر شرب و شرب
طعم و اشفاق و هور ح مثل
ارکانها انفعال المفعول شیهه
تخصیص لاسم و توفیق المفعول

عللکذا کفر شرب و شرب
تخصیص مفعول و توفیق المفعول
قائم و علل و علل و علل و علل

عللکذا کفر شرب و شرب
نهی که فی علل ان شاء الله تعالی
اعنه آبا شرب نیاز و حاجت
و شرب حالی

عللکذا کفر شرب و شرب
بنو العلل و علل و علل و علل
که چون مردی زنی بر زن دیگر

عللکذا کفر شرب و شرب
خواست کوی سیراب بود پس
دو باره آب خورد

عللکذا کفر شرب و شرب
عللکذا کفر شرب و شرب
عللکذا کفر شرب و شرب

عللکذا کفر شرب و شرب
و جاری و کارو که صاحب خور
از اراده او باز دارد و

عللکذا کفر شرب و شرب
منه لا تقدم خرقاء علة
در شخصی گویند که با وجود کثرت

عللکذا کفر شرب و شرب
برکاری عذر آورد و بقال هلا
علته و عصبه و علة بن علل

عللکذا کفر شرب و شرب
عللکذا کفر شرب و شرب
عللکذا کفر شرب و شرب

عللکذا کفر شرب و شرب
عللکذا کفر شرب و شرب
عللکذا کفر شرب و شرب

عللکذا کفر شرب و شرب
عللکذا کفر شرب و شرب
عللکذا کفر شرب و شرب

عللکذا کفر شرب و شرب
عللکذا کفر شرب و شرب
عللکذا کفر شرب و شرب

عللکذا کفر شرب و شرب
جمع او و جمع بلا و احد و منه
قولمغالی وان الا بد و لغی لیتین

عللکذا کفر شرب و شرب
و سیمعادی فی المصنوع
و عللکذا کفر شرب و شرب
و عللکذا کفر شرب و شرب

عللکذا کفر شرب و شرب
و عللکذا کفر شرب و شرب
و عللکذا کفر شرب و شرب
و عللکذا کفر شرب و شرب

عللکذا کفر شرب و شرب
و عللکذا کفر شرب و شرب
و عللکذا کفر شرب و شرب

عللکذا کفر شرب و شرب
و عللکذا کفر شرب و شرب
و عللکذا کفر شرب و شرب

عللکذا کفر شرب و شرب
و عللکذا کفر شرب و شرب
و عللکذا کفر شرب و شرب

عللکذا کفر شرب و شرب
و عللکذا کفر شرب و شرب
و عللکذا کفر شرب و شرب

عللکذا کفر شرب و شرب
و عللکذا کفر شرب و شرب
و عللکذا کفر شرب و شرب

عللکذا کفر شرب و شرب
و عللکذا کفر شرب و شرب
و عللکذا کفر شرب و شرب

عللکذا کفر شرب و شرب
و عللکذا کفر شرب و شرب
و عللکذا کفر شرب و شرب

عللکذا کفر شرب و شرب
و عللکذا کفر شرب و شرب
و عللکذا کفر شرب و شرب

عللکذا کفر شرب و شرب
و عللکذا کفر شرب و شرب
و عللکذا کفر شرب و شرب

عللکذا کفر شرب و شرب
و عللکذا کفر شرب و شرب
و عللکذا کفر شرب و شرب

عللکذا کفر شرب و شرب
و عللکذا کفر شرب و شرب
و عللکذا کفر شرب و شرب

عللکذا کفر شرب و شرب
عللکذا کفر شرب و شرب
عللکذا کفر شرب و شرب

عللکذا کفر شرب و شرب
عللکذا کفر شرب و شرب
عللکذا کفر شرب و شرب

عللکذا کفر شرب و شرب
عللکذا کفر شرب و شرب
عللکذا کفر شرب و شرب

عللکذا کفر شرب و شرب
عللکذا کفر شرب و شرب
عللکذا کفر شرب و شرب

عللکذا کفر شرب و شرب
عللکذا کفر شرب و شرب
عللکذا کفر شرب و شرب

عللکذا کفر شرب و شرب
عللکذا کفر شرب و شرب
عللکذا کفر شرب و شرب

عللکذا کفر شرب و شرب
عللکذا کفر شرب و شرب
عللکذا کفر شرب و شرب

عللکذا کفر شرب و شرب
عللکذا کفر شرب و شرب
عللکذا کفر شرب و شرب

عللکذا کفر شرب و شرب
عللکذا کفر شرب و شرب
عللکذا کفر شرب و شرب

عللکذا کفر شرب و شرب
عللکذا کفر شرب و شرب
عللکذا کفر شرب و شرب

عللکذا کفر شرب و شرب
عللکذا کفر شرب و شرب
عللکذا کفر شرب و شرب

عللکذا کفر شرب و شرب
عللکذا کفر شرب و شرب
عللکذا کفر شرب و شرب

عللکذا کفر شرب و شرب
عللکذا کفر شرب و شرب
عللکذا کفر شرب و شرب

عللکذا کفر شرب و شرب
عللکذا کفر شرب و شرب
عللکذا کفر شرب و شرب

عللکذا کفر شرب و شرب
عللکذا کفر شرب و شرب
عللکذا کفر شرب و شرب

<p>المعجود ذکر کردن خدا سے و شکر کر فرمود و محمد بن عبد اللہ بن درس دادن علم را در آن دہان داشتن خود را از کلام دنیا محنت کردن شکست را و پاک داشتن در شن کردن بچرخ معتنسی زیارت کنندہ و اولاد کنندہ چیزے و قاصد آن نام مری اختیار، عامہ و جزآن بر سر بستن و عمر آوردن و زیارت کردن و آہنگ کردن استخیرہ المکان یا شہد آن جائے گردانیدہ اورا ع مردد (عمرت) مجلس دراز نہ چیزے بقال غوث عمرت و شاعر عمرت و شادمان و مرد درخت غری توانا درگک غیبت بسیار فریب زیک و شتر نجیب توانا بر سر و نام سپ و علم بن شرجیل (عمرت) بانا نام خواہر منشر و جوشن جعد و ایضہ کہ ہر چہار را علت کرد بنی صلی اللہ علیہ وسلم (عمرت) و کصفور دراز نہ چیزے ع م درس عمرت مجلس مردنوی سخت و توانا و شتاب و سرپرست آب در سخت و زور شدہ و مرد دشوار خوشہ قوی عمرت و کصفور برہ خار زمین جمع عمارتس بالقصو مثله نادان و کوک سبک روح گردانم و</p>	<p>روز تار یک و شب یک تار یک عمرتس بالضم و عشتین جمع و شیر میشہ و درشت اندام و سختی و بلا (عمرتس) کصفور کا رہے سرو پا دشوار کہ اصلاح آن ممکن نہ باشد و شیر میشہ و درشت اندام و ہمکار کار می نادان و رہے پاکانہ و راید و رہے راہ رود (طاعون عشتواس) بالکسر و الفتح و عشتین طاعون کہ در اسلام بشام پیدا شدہ دن عشت لکناب عشتا محمود ناپدید شدہ و عشت النشئ ناپدید و بے نشان کرد آواز و پنهان نمود و نیز عشت خوشن را و کار می نادان خوشن و ناشناس نمودن با وجود معرفت در آن لک عشت الیوم عتاسہ بالفتح و عموسا و عشتا بالفتح و التحریک سخت گردید و سیاہ شدہ تار یک گشت اعتاس ناپدید کردن و پوشیدن چیزے را جاء ناپاؤنہ معتسات کعقعات و یکسر یعنی آورد نزدن کار یا سے و دشوار شدہ سرو پاے را امراة مقاساة منبتا للفاعل زن کہ در نیا جہول خود را پوشیدہ دارد و یک عزت محمد مقاساة پوشیدن چیزے را و بلا و فار دشوار رہے سرو پا و</p>	<p>و مفاط نمودن و شمار نکردن از دشن و با کسی را از دشمن تعامس عتہ بقصد غافل نمود خود را و تعامس عتہ مشتبہ گذاشت بر ما کہ زود را و نالاستہ آورد ع م نش عشتس بالفتح نیکی و صلاح بدن و در چیزے بقال الحاکم عشتس بصیغہ هذا طعام عشت لک و چیز مواش و برابر ہر عشتس بے آہنگ زدن (عشتس) عمرت سستی بنیائے مع جہان آہنگ اکثر اوقات یا ہوارہ عشتس سست بینا کہ چتر بعلتی آب را و دشوار روشن و نام مردی و لقب سلیمان بن مہر ان قاری و تابعی مولائی بنی کابل از بنی اسد (عشتوس) بالضم خوشہ کہ بعض میوہ ازان خوردہ باشند اس عشتس فذلک کلکم سخن دروے را کہ در و عشتس جسم المر بصر فرگشت و عشتس المثل سست بینائی کردہ عجتش فریگردن و زمین و جان نمودن جسم ہمار را بقال عشتا اللہ و بقصد و کار می غفلت نمودن اصلاح و دور کردن عشتس را (تعامس) تفاعل و وزیدن در چیزے</p>
--	--	--

<p>صباح سبتن دیوارو الفل من نصی (عند) حرکت اسم است بفتح ر و پیر کلان مال لغت فی حق بالمحب (عند) المودج) حرکت بازوی در بود</p>	<p>عند (عند) بالفتح زن و لیله یاک (عند) لقب موی بدان حرکت کچون اورا عند (عند) حرکتی شمرتی و شد شبیه و مذکور است در ج و</p>	<p>از ان جاست که يقال مصدق (عند) و يقال عندی کذا يقال و لك عند استعمل غیر طبع و یأدیه القلب و للعقول و قد یعنی بهما يقال عندك ذیك ای خذ و و و</p>	<p>مربی غیر را (عند) س ك عند عن الطريق عند ا بر گردید از راه و میل کرو و نیز عند اروان گردید توی چندان که خطک نگرود و عندا چریدن ناقه و دیده و دانست با گردیدن از حق و بر خلاف حق کاری کردن و در کون حق و باطل شتیبیدن</p>
<p>در عصره دای پشت و کار و طاک نظامان و قولهم قول عجاج له یعنی کلام مردان تامل و فکر سے زفته (عند) کجی بزرگ و کلان (عند) گفتار همان دشتی (عند) کجی و اسب و اسب و اسب و شتر نیل و اول برانی حکما جیه و منجی کب و شتر آینه و دگر انجیر اعجازا استوار نمود کار را و در دین پشت شتر کشید سوار بهار شتر را پس گلی باز گردو</p>	<p>عند ج ش (عند) گفتار و نصیحت به (عند) قول انون زاید (عند) ج ل (عند) که تغیر بکنی و برگی گوشت آنخوش برآمده باشد (عند) مضمون هالو است (عند) د (عند) بالفتح نام ماد و لغت بنی تلمیذ از قبیل جیره (عند) یا کجی و جپ و راست زده شده</p>	<p>گفتار جمع (عند) کسب و بر گردنده و (عند) استعمل ابر بار باران و فتح عندی که فایز بر آید بر غیر جیت ساز و بار و ناقه عندی غتر با و بگوشه (عند) یعنی جمع (عند) شتر از راه برگردنده و میل کننده عندی اگر که هم و باطل شتیبیده و در و کنده حق را و سرکش و طعن عندی که بکچ و راست زده شود و عندی قانی نجومی روان</p>	<p>را عند فی غیره ای و دپ (عند) و نیز (عند) جای کون توی چند آنکه خشک نشود و مع کرون با کسی بوفاق یا بملک از لغات اهل ادب است (عند) و نیز (عند) و نیز (عند) و راست گردیدن و مکافات کردن و خلاف عندا یا کجی شتیبیده بودن با کسی و شتیبیدن و ساف کرون (عند) کذا و کذا و کذا و کذا قوم و استعند کذا و کذا و کذا نموده و نیز استعند نام غالب گردیدن فی و جیره شدن شتر اسب بر محار و رس و بعضا زود مردم را و سرشک را بر و ن نور دیده آب خوردن (عند) بکسر الدال زین ای لیه و يقال مالی عند (عند) و (عند) یعنی مرا چاره نیست توی و مالی لیه و (عند) ای سبل (عند) ب (عند) بکسر الدال که در ج</p>
<p>عند ج د (عند) کجی و نقد و جذب موی با نومی اوان و یا موی سیاه یا پیکره ترین آن و کجی و نام موی (عند) با تا از اعلام است (عند) بفتح الجیم و بفتح غضبناک (عند) موی و موی گشت انحر (عند) ج د</p>	<p>(عند) حرکت جانب و طرف يقال یحیی وسطا کذا عندا (عند) شش و زو و طی فی المکان و الزمان يقال عند الحار و عند البیاد الا انها غیر متمکن فلا (عند) و اسم بالفتح و یحیی من عرف الجرم و حکما کمال الله تعالی لا حجه من عندنا و فی الحدیث یوصفون من عندنا یعنی از اول تا آخر همه وضو کردند و سبب وضو فی تمامه</p>	<p>(عند) کسب از اعلام است عندا که بالتا و مثله (عند) ا و دشواری و غریب و ستم و مذکور است در ج و (عند) کجی و نقد و جذب و برینه بر جی باشد و يقال مالی عند (عند) یعنی نیست مرا و زو و چاره (عند) که بریم و (عند) است مربی فخر را و (عند) عمرو بن کلاب را و (عند) (عند) بکسر الدال که در ج</p>	<p>عند ج د (عند) کجی و نقد و جذب موی با نومی اوان و یا موی سیاه یا پیکره ترین آن و کجی و نام موی (عند) با تا از اعلام است (عند) بفتح الجیم و بفتح غضبناک (عند) موی و موی گشت انحر (عند) ج د</p>

<p>و نادان کجا در دشت را دیده باشن در خانه بعد رسیدگی آن را عین تناس بسیار گردیدن همی و شب فرماده و در زدن شدن آن</p>	<p>عَنْشَط کهل مسرود را بال درشت خوی عَنْشَط الرَجُل عَنَفَطَةً تشکیل شدن</p>	<p>عَنْصَل عَنَصَلَ مَرُوراً و بَقَا لَدُنَّ فَعَلَ أَخَذَ وَطَرَ لِي الْعَنْصَلِيَّةِ و كَوْنُ الْعَنْصَلِ مَا يَسْتَأْذِنُ عَنَفَطَهُ لَوْحِي اِزْوَ دِيرِن بهره بیکانه</p>	<p>عَنْظَل عَنْظَلُ كَمَلُ فَعَلَ عَنْظَلُ كَمَلُ فَعَلَ عَنْظَلُ كَمَلُ فَعَلَ عَنْظَلُ كَمَلُ فَعَلَ</p>
<p>عَنْشَط بالفتح حم دادن چیزی را و از جایی بریدن جدا کردن و جدا گردانیدن و در اندون و دور نمودن و بالفعل من نصی را کوعناش کسب کینت موی عناش کتاب با دشمن بکار و کار زار کننده اعناش آنکه ورا شمشیر گشت باشد</p>	<p>عَنْصَبَةٌ بِاللَّسْتِثِ وَضَم الصب د گیاه انک جای جای برآمده و موی پرانگه و انک برآمده اند هر چه پاره از شتران و گوسپندان و مال انک مانده با بقیه مال زلفت تا ثلث و باقی از هر چیزی خفیه با لکس و تخفیف الباء و عَصَاة بالکس شده اکل عاصی جمع بقال ماندن از مال و اعناص</p>	<p>عَنْظَ عَمَلَهُ وَرَازِي كَرُون وَغَنِي آن یا و رازی هر چه باشد عَنْظَطُ كَسْرُ جَل مَرُوراً الموت بالعار و آدست و ان عَنْظِيَان بالکس و الیاء اول جوانی را عناط فرزند و راز با لکون بقال عناط الرجل اذا جاء بول عَنْظَطُ عَنْظَ عَمَلَهُ وَرَازِي كَرُون وَغَنِي</p>	<p>عَنْظَلُ كَمَلُ فَعَلَ عَنْظَلُ كَمَلُ فَعَلَ عَنْظَلُ كَمَلُ فَعَلَ عَنْظَلُ كَمَلُ فَعَلَ عَنْظَلُ كَمَلُ فَعَلَ</p>
<p>اعناش بالکس شرماده و راز با عناش کسر جمل و راز با لکون چست و چاک از مرد و ماسپ و شباب عَنَفَطَةُ مَوْت و عَنَفَطُوش که صفور باقی مانده شتران و بقیه مال و بقال ماله مَعْنُوش ای شی عَنْظُ مَعْنُوشَة گردن و راز مَعْنُوشَة گردن نیکو گردن حرب یا عام است</p>	<p>یعنی سفر آن رفت و انک ماند و کذا ما بقی من الکبیت الاعناص و لَقَبْتُ فِي لَدِيْلِهِ عَنَاصِ و قَوْلُ عَنَفَطُ كَسْرُ جَل قَرَب سخت یعنی منزل که صبح آن بر آپ رسد را عَنَصَلَ الرَجُلُ اَعْنَاصاً انک و پرانگه مانده و در سر او عَنْصَد بالفتح ضعیف است عَنْصَوُ كَقَفْزِهِ وَبِقَمْعِهِ صل و بن و بن و بن و بن و بن و قصد و حاجت و مذکور است عَنْصَر</p>	<p>عَنْظَوَان بکشتن و راز با لکون فخاش دریا کار و ساحران و برنجیزنده و نوعی از نوره گیاه که و در شکم آن در ستور و با جگر اشان و عقب عوف کنایه از عجم بَعْنُوهُ زَيْتَةُ فَخْشِ ظَلِ عَنَظْوَان و قَوْلُ اَبْنِ هَذَا الْعَنْظُوَانُ بیشتر عَنظَوَان اسب است موی تیم را عَنْظَوَانُ اَخَصُّ مِنْ الْعَنْظَوَانِ و ملخ ماوه عَنْظِيَان بالکس و دریا کار فخاش و شون گراف و بد زبان درشت خوی و اول جوانی عَنْظِيَان شواند و راز با لکون عَنْظِيَان وَحْنُ التَّوَكُّبِ باز و شتی و پیران کس و کینه مذکور است در س ق ل بود</p>	<p>عَنْظَلُ كَمَلُ فَعَلَ عَنْظَلُ كَمَلُ فَعَلَ عَنْظَلُ كَمَلُ فَعَلَ عَنْظَلُ كَمَلُ فَعَلَ عَنْظَلُ كَمَلُ فَعَلَ</p>
<p>عَنْشَط كَجَفْرٍ مَرُوراً بِغَوِي دَامَ اَنْشَطُ وَغَنَطُ ایضا زدن و راز قامت</p>	<p>عَنْصَل بالضم یا زدن و شون باز و شتی و پیران کس و کینه مذکور است در س ق ل بود</p>	<p>عَنْظَلُ كَمَلُ فَعَلَ عَنْظَلُ كَمَلُ فَعَلَ عَنْظَلُ كَمَلُ فَعَلَ عَنْظَلُ كَمَلُ فَعَلَ عَنْظَلُ كَمَلُ فَعَلَ</p>	<p>عَنْظَلُ كَمَلُ فَعَلَ عَنْظَلُ كَمَلُ فَعَلَ عَنْظَلُ كَمَلُ فَعَلَ عَنْظَلُ كَمَلُ فَعَلَ عَنْظَلُ كَمَلُ فَعَلَ</p>

ج

در مایه معتقه بالارهای	فَعَانَقَ (دست درون یکدیگر)	عَنْقَاشَ (بالکسر تاس و لیلم)	سخت سرخ گردیدن ریگ و خون
دید بان بلند	الْعَنْقُورُ و جربت	و آنکه در دو جا بر وقت جناس	و بند نمودن و ررا
در اعتناق و در کون سگ گون	مُعْتَنَقٌ مَبْنِیٌ لِلْمَعْوَلِ	گردد	در اعتنا که بند نمودن و در او بخارست
در اعتناق و در از گردیدن کشت	عَنْقُوجُ اعْتَنَاقِ الْجَبَالِ الْعَظِيمِ	عَنْقُوشَ (در هم چیدن و سخت)	جامه نمودن و در ریگ گستریدن
و بر آمدن خوشه ان و بهان شدن	دَعْنَقَاقَ (دست بخردن یکدیگر)	نمودن	در اعتنا که در ریگ بست و سخت
شرایع درویش با و خاک را و کون	زودن و در حرب و جزان	ع ن ک	در آمدن و در چند نخه و در آن
بند بر افتن و دروش عقی رفتن	ع ن ق د	دَعْنَكُ (با طعنه مضعی است)	از آن دشوار گردد
ستور و بر تار عقی را ندن ستور	عَنْقُودُ (مصرف و علم است بر کا و)	عَنْكُ (بالکسر صل و بن یک)	عَنْكُ (بست گردیدن ریگ و)
را و گردن بلند کرده بخیرستن	نزد و عَنْقُودُ لَوْحِبْ عَنْقَاةُ	و از اول تا کشت شب پایاره	بلند شدن آن
چپس را	بالکسی و مصرف ع ق د	از آن که سخت تاریک باشد یا ک	ع ن ل ب
(مُعْتَنَقَةٌ) کمره ها و کس است	ع ن ق س	بخوب و بیش و بزرگ و مقمر	عَنْكُوتُ (با طعنه تنده و قد)
(مُعْتَنَقَاتُ) کوههای دراز	دَعْنَقُ (بجوف و بهیم القاف برخ)	هر چه بے دور	بد که عُنُقَاةُ و عُنُقَاةُ بَقْدِیَ کَا و
(عَنْقَبُ) بر زمین بلند و درشت	سے یا یا ع ن ق س بر زمین بر آید	عَنْكُ (کسر و دبی است)	و عُنُقَاةُ و عُنُقَاةُ بِالْمَعْوَلِ
رفتن و در آمدن بر آن بقال عقی	از آن و در تاز و باشد و بخار و دیگر	جبرین	عَنْكُ مَذْکُورِ عَنْكُ مَوْتُ
عَلَى الْعَنْقِ وَالْمُعْتَنَقَةِ اِی شنی شدن	سپید باشد یا عام است یا به نوری	عَنْكُ (سحاب ریگ توده)	عَنْكُوتُ و عُنَا کِبِ جَمْعِ عُنَا
و بایستن و کوفه فرما و بلند بر آمدن	هر چه بے دل و خرم و در آمدن	عَنْكُ (کام ریگ توده بر هم)	و بالکسی و عُنْکُ کُتَبُ و
سرمه و در دیک طلب شدن بریدن	و فرزند آن کشا و در آن ندان	نشته عَنْكُ (بهم جمع)	أَعْنُکُ کَا حِلَا سَمِ جَمْعِ عَنْکُ
خورد و از آن و در آمدن کردن	جست که پیوسته تود و سر سبز	عَنْكُ (ریگ توده بر هم نشسته)	مَصْنَعُ آن
کس را و بخردن و گرفتن و منده	می باشد	و سخت گردیده و در چپسند و	ع ن ک د
قدی صلی علیه و سلم لایم سلمه	عَنْقُ (کفنه شتر ماده است)	لازم چپس و درن فر و سرخ و	عَنْكُ (کسر و درشت و کول)
رَضِیَ اللَّهُ عَنْهَا مَا کَانَ بِغَیْ لَکَ	بر گردیده و بر خوب	خون سرخ یا آن بشنا و فزاید	ع ن ک ر
الْأَنْعَبُ أَوْ تَاخَذَ بِعَتَمَتِهَا	عَنْقُورَ (بالتا ماده باشد و)	و لا اول الصبح	دَعْنَقُ کَا کَرِ حَرِ حَرِ شَرِ مَادِ
و نَعْنُیَ رِیْفًا أَوْ تُحْمِیَ قَامُ عُنُقِهِ	نام زنی	دَعْنَكُ (کمبر کلید آن)	کَا ن جَش
حیکه و ردی و تَجَنُّبًا و لودوی	ع ن ق ز	ان عَنْكُ لَوْنُ عُنْکَا و عُنْکَا	ع ن ک س
بالقام مکان و جها	دَعْنَقُ (کمبر خور و در گزاش)	بستر گردید ریگ و بلند شد	عَنْكُ (کمبر خوری است)
دَعْنَقُ (کمره بر دست)	و مذکور است در ع ق ز	چند آنکه راه بر و س مانده و	ع ن ک ش
افکندن محبت و جزان عناق	ع ن ق س	عَنْكُ الْمَرْأَةِ تَارِ مَارِی نَمُورَ (عَنْكُش)	کمبر خور و بچه برداری
مشاور و بر تار عقی رفتن ستور	دَعْنَقُ (کمبر یک زیرک و)	و تا فرمائی کردن با خوی و عَنْكُ رَوْحُنْ تَا مَالِیْدُنْ و تَوَلِیْشْ تَا	الْأَلْبَنُ (فرودختن و سطر گزید و)
و جز آن	کمره پدید شیخ	عَنْكُ (در ریگ فرود آمدن و)	عَنْكُشَ (عَنْكُشَ عُنْکُشَ)
دَعْنَقُ (در سوراخ خود در آمدن)	ع ن ق ش	شتر پس بریدن آمدن از آن و	زرد گردیده و خشک شد
کلا کوش و سر در کون و در کوش	دَعْنَقُ (کمبر لا و ز و)	گردیدن بر روی و در جهان رفتن	دَعْنَقُشَ (در هم چیدن آن)
آوردن خرگوش و دست در کون و نام مردی	دَعْنَقُشَ (در افکندن و بچپس)	و تا نمودن و باز رفتن اسب	سوی و بر هم نشستن آن

ج

لا تهاونك باهم كارتار كردن
 كشت نمودن
 لا عيونك انهي نمودن
 ح و ل

است از بسنه از دو جا چنان
 و معاول بالفتح قبایل از دو
 معاوله بالفتح مغلله
 و معول مغلوب العبر

بزرگ گردیدن آن حافظ و من
 هر آوردن بهام فریضه و از آن
 و افزون شدن آن لازم معول
 يقال عالت العروبة انه قطع

دیده کرد و اعتماد نمود بر آن و نیز
 تقویم با آواز بلند کرستن آواز
 ندون و تا زمین و بر کس بار
 و باران و باران گریز خنجر

و عول بالفتح بنه آزاری در
 گریه و فریاد عول نقبال عطله
 آید بر تو چیره باشد و بر چپان
 بدو خوانده شود و قوت

در آن حال عول بالفتح سئل
 و از راستی و کذب و حال شکی
 چیره شبروی در آن
 و بی آرام ساخت از دو حال فلان

عول عولت مثلته و بی غایت
 و عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت

عین نقیله عیال دار کرد
 و نفعه دادند عولت عولت
 آنها را یا فرو گذاشت
 و عولت عولت عولت عولت

عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت

عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت

عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت

عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت

عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت

عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت

عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت

عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت

عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت

عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت

عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت

عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت

عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت

عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت

عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت

عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت

عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت

عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت

عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت

عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت

عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت

عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت

عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت

عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت
 عولت عولت عولت عولت

<p>هر چه در آن عیب لازم باشد رهو عین و کعبه که بر پشته خودین است و سنگ بر آتش خورده دان نیست که کعبه است آذک و لا یقال عویر یا لوانو عیون ان لکوه که روه نیز و من فی ع دو عیون که با شتر تیز رود در شادمانی که بجز رخ نمیداند در بر عت عیون کتاب رفتگی در یک سیم مصدر است عیون که آشکارگی و شہرت اسم است عیون عیون چیز بسیار و مذکور است در ع در عیون که گشتن بسیار آمد شد کشنده در گزیده و در نیز خاطر و بسیار گشت و بهر سو رفته در چراگاه و شیر میشه و نیز عیون اسب خالین و لید و علی است انصیان با فتح چند ستاره است روشن در گذرگاه هر دو قفس در عیاد با کسر کوبی است بیلاد قیس دانه عیون کعبه بلا عیون و معینا یوحنا و ذک و وس یا سمر بن میر محالی است عیون با کسر اسب یا سوار کردند از راه و چپ راست و منه قول بشیر ابی حازم و کذا فی کتاب ختمه احسن الحین و کذا انوار و ابو عید و التاس</p>	<p>و دونه المخابر بالضم القاری وهو خطام عیون با کسر اندازده و پیاده چاشنی کردن ندویم معینا عیب با رض عا القدر عیون رفت و کذا عاد الکلب و کاف کاف و ای ذ ص کاف نه منفک و کاف و الرجل فی القوم یعنی بهر و نیز عیون یک گوشه بیرون شدن ناقه بطلب فلان سورتن اسب بجز ارطون معینا المفعول اسب بجز ارطون و بلف داشت اعاکرة بیرون و بلف داشتن اسب او بجز گذشتن و شد آمد نمودن مرد و انداده خود بر کوبیده بنانه موی بجز میل کردن شتر و مشهور و پرانده بشهر و شدن قصه و میان کان ساختن بجز ترا عیون که کعبه کعبه یا عیون ساخت کار و راه نقل عیون و نیز عیون سرزنش کردن جدا جدا بجزیدن هر یک دم راه و بجز نازده بر آوردن آب معینا راست کردن تراند چمانه عیون یک بجز عیب کردن و عیون بنیا لفاعل بجز خلقت شبیه که رخ باشد عیون عیون عیون با کسر بنیا با عیون و عیون کعبه است که بدان پیش</p>	<p>ع ی س عیون با فتح آب کش عیون با کسر شتران سپید سرخ موی عیون عیون فاحضر مذکور و موش را و نیز عیون رخ ماده نام زن است عیون عیون حمدا الرحمن بن سلیمان حصی است عیون بن هر چه با کعبه حضور بیضا مری علیه السلام لغت عربی است یا سربانی و نامه بیج عیون و عیون بنیغ السین جمع هذا عند البصرین و اجاز انکافون بضم السين قبل الحاد و کعبه و ایام عیون عیون و الکسانی بضم ما قبل الواو کالف الاصلیه مثل مضنون و بضم مخیر الاصلیه مثل عیون و ثبت بجز آن عیون بقلب یا بو او و عیون بفتح یا عیون بن طو و عیون بن عرب تابعیان اند و عیون بن ابوب و عیون بن ادد و عیون بن حمزه و عیون بن سلمان و عیون بن کمال و عیون بن محمد شیخ بود او و عیون و عیون بن یونس جلالی از اهل کوفه است عیون عیون الناقه که شی کشید عیون عیون که دیدن کشت عیون سپید سیاهی مایل عیون عیون شدن قشر عیون</p>	<p>ع ی س عیون با فتح آب کش عیون با کسر شتران سپید سرخ موی عیون عیون فاحضر مذکور و موش را و نیز عیون رخ ماده نام زن است عیون عیون حمدا الرحمن بن سلیمان حصی است عیون بن هر چه با کعبه حضور بیضا مری علیه السلام لغت عربی است یا سربانی و نامه بیج عیون و عیون بنیغ السین جمع هذا عند البصرین و اجاز انکافون بضم السين قبل الحاد و کعبه و ایام عیون عیون و الکسانی بضم ما قبل الواو کالف الاصلیه مثل مضنون و بضم مخیر الاصلیه مثل عیون و ثبت بجز آن عیون بقلب یا بو او و عیون بفتح یا عیون بن طو و عیون بن عرب تابعیان اند و عیون بن ابوب و عیون بن ادد و عیون بن حمزه و عیون بن سلمان و عیون بن کمال و عیون بن محمد شیخ بود او و عیون و عیون بن یونس جلالی از اهل کوفه است عیون عیون الناقه که شی کشید عیون عیون که دیدن کشت عیون سپید سیاهی مایل عیون عیون شدن قشر عیون</p>
---	---	---	---

ع

در خیمه اندک باریدن
(تعبیه) پوشیدن و کوتاه
گردانیدن روی و از بیخ برگشتن

باب اربعین فصل الثانی

غ ت ت

دن (غتمه) پاکیزه شدن / باغ
رنگیندانه و درگاه و غتمه و غتمه
خوبه و او را در آب و غتمه و غتمه
سرسش نمود و او را بسن و نیز
لغنت اندک اندک خوردن و آبدا

غ ت ی
ر (غتمه) از کول بخورد
باب اربعین فصل الثانی
غ ت ت

غ ت د
ر (غتمه) کدر حبه بزرگ منشی
و بخور کردن
(مغتمه) بزرگ منشی نمودن

غ ت ل
ر (غتمه) گشتن و درختانک
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
بیمیه
(نس) غتمه (امکان) بسیار

غ ت م
ر (غتمه) باغ منشی گرام میرد
گرامه دم گیر سخت
(غتمه) بالضم محبت اسم

مصدر است غتم را
در (رجل غتم) بالضم و غتمه و غتمه
گردید و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه

کلام پیدا گشتن و غتمه و غتمه
لغتمه و غتمه و غتمه و غتمه
صحت احصیه
حیاض غتمه و غتمه و غتمه و غتمه

مرگ
(غتمه) پاکیزه شدن پیدا نمودند
گفت غتم بالضم جمع
را غتمه و غتمه و غتمه و غتمه

غ ت ی
ر (غتمه) از کول بخورد
باب اربعین فصل الثانی
غ ت ت

غ ت د
ر (غتمه) کدر حبه بزرگ منشی
و بخور کردن
(مغتمه) بزرگ منشی نمودن

غ ت ل
ر (غتمه) گشتن و درختانک
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
بیمیه
(نس) غتمه (امکان) بسیار

غ ت م
ر (غتمه) باغ منشی گرام میرد
گرامه دم گیر سخت
(غتمه) بالضم محبت اسم

مصدر است غتم را
در (رجل غتم) بالضم و غتمه و غتمه
گردید و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه

و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه

و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه

و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه

و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه

و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه

و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه

و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه

و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه

و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه

و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه

و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه

و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه

و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه

و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه

و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه

و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه

و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه

و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه
و غتمه و غتمه و غتمه و غتمه

سج

<p>را غدینا بقا یعنی افراق است غ دل و غدینا کیم زنده گانی فراخ دغوش غ دل را غدینا غدن، بالضم می است د غل غل، بالضم می و نرمی د فرو غشت را غدن، بحر کسوسترس و بیکی و نرمی و نازکی و کستی و خواب و کستی زبان و دین و غیره بجواب شدن و فرو بسته و نرم گردیدن و انداختن من سمع و غدا آن، کتاب شمس که برین جامه آوریند و غدا کذا، اگر از به خطی است از بنی بر لوح و غدا ای، بالضم مشهور است نازک و نرم و شادمانی جوانی و نیکو نام و غدا شمس، گرفته گوشت پاره در شست و زرد زرد و شوش نرمی و فرو بسته و غدا دغی، بالفتح شمس و تیر و ساق را غدن، غمدین و یل نمودن و غدن، مبینا للمفعول در شست نرم و ماته شوره و چون نازک را غدن بیدان، تمام رسیدن و ملاطفت گردیدن سوئی و گویا غ د و و غدا، بالضم و او اصل غدن خدت الوادیل و حوض و غدا</p>	<p>غدا یله و غدن یل کشته می خورد و غدا غمت کعبه کعبه غدا یل، بار کعبه ملین و بار کعبه را غدن، غمدین و یل نمودن و غدن، مبینا للمفعول در شست نرم و ماته شوره و چون نازک را غدن بیدان، تمام رسیدن و ملاطفت گردیدن سوئی و گویا غ د و و غدا، بالضم و او اصل غدن خدت الوادیل و حوض و غدا</p>	<p>غدا یله و غدن یل کشته می خورد و غدا غمت کعبه کعبه غدا یل، بار کعبه ملین و بار کعبه را غدن، غمدین و یل نمودن و غدن، مبینا للمفعول در شست نرم و ماته شوره و چون نازک را غدن بیدان، تمام رسیدن و ملاطفت گردیدن سوئی و گویا غ د و و غدا، بالضم و او اصل غدن خدت الوادیل و حوض و غدا</p>	<p>غدا یله و غدن یل کشته می خورد و غدا غمت کعبه کعبه غدا یل، بار کعبه ملین و بار کعبه را غدن، غمدین و یل نمودن و غدن، مبینا للمفعول در شست نرم و ماته شوره و چون نازک را غدن بیدان، تمام رسیدن و ملاطفت گردیدن سوئی و گویا غ د و و غدا، بالضم و او اصل غدن خدت الوادیل و حوض و غدا</p>
---	--	--	--

[illegible]

ساق پوشانی	غَفَّرَ غَفْرًا بَالِغًا وَفِيهِ انْسَاء وَ	يَقَالُ (اسْتَغْفَرُكَ مِنْ ذَنْبِهِ وَ	عَفَقًا غَفَقَةً مِنْ لَيْلٍ يَمْنَا
غَفْرًا كَصُورِ امْرُوكَا رَغْفَرًا	غَفَّرَ الشَّيْخَ فِي الْوَعَاءِ لَمْ يَكُنْ	اسْتَغْفَرَكَ اَيَّاهُ وَاسْتَغْفَرَ	مَوْمَةً
بالجمع جمع ميکے از صفات باری	در آن رخت را و پوشید و غَفَّرَ	الشَّوْكَ ذَنْبَهُ	بِغَافِقٍ (کصاحب قلعه است
تکائے است یعنی سارنگام	الشَّيْبَ بِالْخَضَابِ (لَوَ كُنْتَ	رَغْفَرًا كَادَهُ زَرْهَ بَرَاوَرَنِ بَاسَ	بِانْدَسٍ وَبَطْنِي اِذَا زِدْهُنِ فَنِي
برند بے خود	موسے سپید را بخراب و غَفَّرَ	يَقَالُ اخْلُفْ اَرْكَوْنِي	بَنِ الْعَاصِ بْنِ عَمْرٍو بَنِ مَارِزَنِ بْنِ
رَبُّو غَافِرٍ بَطْنِي است	اللَّهُ كَذَلِكَ نَسْتَغْفِرُكَ وَغَفَّرَ	(رَغْفَرًا) مَغْفَرًا جِدْنَ	بَادٍ وَبَقِيلٍ هُوَ نَافِقٌ بَرُّ الشَّاهِدِ
در غفر ابرو دارند بر روی چک و حسنه	بِالْكَسْرِ وَغَفِيرَةً كَلِمَةً	غ ف ت ش	عَدَدُ بَنِ عَدَدَانِ غَافِلِي
منه اَصْبَحَ نَوَيْكُ فَاتَهُ غَفَرٌ	وَعَفُورًا وَغَفُورَانِ بِالضَّمِّ وَغَفِيرًا	(غَفَشَ) مَحْرُومٌ خَمِجَتُمْ	مَسُوبُ بِي
لِلرَّوْحِضِ اَيَّ اخْلُ لَهْ	وَعَفِيرَةً كَا مِرْزَبِ زَبْدٍ بِرُشِيدٍ	غ ف ت ص	(مَغْفِقٍ) كَلَسَ جَاءَ اِبْرَاشَتِ
بِغَفَرٍ كَشَادَا دِيكَ اَمْرًا رَا	كَلَامَهُ اَوْرَاهُ وَغَفَّرَ كَسْرُ بِيضٍ	غ ف ت ص	بِضٍ غَفَقَ غَفَقًا بِالضَّمِّ بَرَّاسِ
دار و صفات خدا تعالی است	بَاوَرَدِ دِي بِيَارِي اَوْ غَفِيرًا	و غ ف ت ث	بَادَاوَرِي وَغَفَقَ فَلَا تَابَا الشَّوْطِ
بِغَفَرٍ لَوِيَّةٍ بِتَشْدِيدِ الْفَا مَسُوبُ	الرَّوْحِضِ اَيَّ مَجْمُولًا كَذَلِكَ وَ	و غ ف ت ث	بِسَارِ تَاوَرِي تَاوَرِي مَسُوبُ رَاوَرِي
و بی است بمصر	غَفَرًا لَعَا شَوْقًا بِاَوْرَشَتِ نَدِيمِ	غ ف ت ث	(غَفَقَ) اِهْرَاسَ عَتِ بَرَاكِ اَمْدَنِ
بِغَفَرٍ كَوْبَرُ خَرِيدَةٍ خَرِينِي يَا	و لَمَالِ دِي وَغَفُورًا كَلِمَةً تَاوَرِ	غ ف ت ث	فَتَرَانِ وَبَارِ بَارِ مَادَهُ اَمْدَنِ مَرُورِ
نَوَمِي اِذَا اَن	شَرِّ زَخْمٍ وَتَبَاهُ گَرْدِيدِهِ وَغَفَرُ	رَغَفَ بِالضَّمِّ بَرَّاشَتِ شَدِيدِ	بِيَكِ خَوَابِ غَفْنِ تَوَمَّ بِقَالَ غَفَقِي
بِغَفَرٍ كَسِيرُ زَرْهٍ خُودِ كَرِيرِ	الضَّلْبِ اَشْوَقُ اِذَا اَنَ كَرُوْدَ	رَغَفَةً بِالضَّمِّ قُوتِ رَوْنَكُ زَلْزَلِ	الْقَوْمِ غَفَقَةً اَيَّ اَمَّاوَا نَوَمَةً
کلاه پوشید و غَفَرَةً بَالْتَاءِ مَثَلِ	نَدِيمِ وَجَزَانِ بَاوَرِ رَا	قُدْرَا زَلْزَلِ وَجَزَانِ كَبَدَانِ	وَاَوَمَسَ خُودِ بَرَّاشَتِ مَادَهُ
دوره پاره که مرد با سلاح بر روی	بِسَ غَفَرٍ اَشْوَقَ غَفُورًا مَحْرُومِ	قَوَانِ كَرُوْدِ مَوْشِ بَدَانِ جَمْتِ	اَوَمَسَتِ بَارِاشَتِ
بر افکند و جنگ و قتل از مرث	بِرُزْرِ بَرَاوَرِ جَا سَرِ وَغَفَرُ	قُوتِ رَوْنَكُ زَلْزَلِ رَسَبَتِ وَبَارِ	و غَفَقِي اَشْفَقَ بَرَّاشَتِ بَرَّاشَتِ
و سلم و طع و جزان با شلم و شای	الرَّوْحِضِ اَيَّ اَبْرُوَانِ شَدِيدِ	اَوَكِيَاهُ وَجَزَانِ كَرِشِ عَجَالَتِ وَ	دِرَاكِنِ مَرُومِ شَدِيدِ شُودِ
است شیرین و بجزان کاز	و ی لغت فی ضروب و کلا غَفَرُ	دِيَانِ گِیَرِ	عَلِيحِ نَارُ گِیَرِ کَرُونِ و بَرِدارِ
گیا و یز و عشر در دست را یز و غَفُورِ	اَشْوَقَ اَشْوَقَ اَشْوَقَ اَشْوَقَ	غَفَقَةً مِنْ بَقْلِ تَرِهَ سِدَوَاتِ	و اَشْفَقَ اَشْوَقَ اَشْوَقَ اَشْوَقَ
بِسْمِ اَلِیْمِ اَلْفَاوِ وَغَفُورًا بِالضَّمِّ	(مَغْفُورَةً) كَسَمْتِ بَرَّاشَتِ مَادَهُ	غَفَقَانِ الشَّيْبِ بِالْكَسْرِ قُوتِ اَن	کَرِشَتِ اَشْوَقَ اَشْوَقَ اَشْوَقَ
و مَغْفَرًا وَغَفِيرًا بَكْرَهُ هَامَلَةً	بَارِشَتِ مَغْفُورًا مَغْفُورًا جَمْعِ	جَبْرِ بِقَالَ جَاءَ عَلَ غَفَا فَا نَرَايَ سَبِيحِ	(غَفَقَ) اَهْرَاسَ زَرْشَرَابِ خُودِ
مَعَانٍ وَمَعَانٍ فَجَمْعُ وَفِي الْمَثَلِ	رَغْفَرًا لَعَا شَوْقًا اَعْقَاكَ اَبْرَاشَتِ	وَاَيَّانَا اِلَّا الصَّوَابَ بِالْمُهْمَلِ وَغَفَلِ	يَقَالُ ظَلَّ يَخْفَقُ الشَّرَابُ اِذَا
هَذَا الْجَنَّةُ اَلَا اَنْ يَكُنَّ اَلْغَفَرُ	مَانَدِي بِرُزْرِ خَرِيدَةٍ بَرَّاشَتِ مَادَهُ	وَاَغْنَقَانِ رَسِيدِنِ سَوَاطِفِ	شَرِبَهُ يَوْمَهُ اَجْمَعِ
بِقُوتِ فِي تَقْصِيلِ الشَّيْخِ يَقَالُ	بِرَّاشَتِ رَاوَرِ رَاوَرِ	رَوْنَكُ زَلْزَلِ رَسَبَتِ اَمَّاوَا نَوَمَةً	(اَشْفَقَ) اَشْوَقَ اَشْوَقَ اَشْوَقَ
ذَلِكَ لَمَنْ يَسْأَلُ لِيُخَيَّرَ الْكَثِيرُ	اَوْرُونِ وَپوشیدن در آن غَفَرُ	اَوَمَسَتِ سَمْدِ زَرْشَرَابِ اَوَمَسَتِ	(مَغْفَقَ) جَايِ بَارِاشَتِ اَوَمَسَتِ
رَغْفُورًا بِالضَّمِّ مَعْدُودًا اَمِنْ	بَرَاوَرِ رَاوَرِ رَاوَرِ	کَسَرِ رَا	بَهْلُ است
مَنَافَرِ نَاك	بَرَّاشَتِ	غ ف ت ث	غ ف ت ث
بِضٍ غَفَقَ اَلَا مَوْيَعَفَ يَتَدَوَّرُ	(مَغْفَقَ) مَغْفَرًا جِدْنَ	(مَغْفَقَ) بِالضَّمِّ بَرَّاشَتِ شَدِيدِ	و غ ف ت ث
و غَفِيرَةً بِجَزَانِ اَوْرَاشَتِ اَوْرَاشَتِ	بِرَّاشَتِ اَوْرَاشَتِ اَوْرَاشَتِ	بَارِشَتِ	و غ ف ت ث
بَارِاشَتِ وَاصْلَحَ كَرِشَرَابِ	وَاَشْفَقَانِ اَمْرَاشَتِ	و غ ف ت ث	و غ ف ت ث

<p>پدر قبیل است (غلبه) یعنی مشد و یا چیرگی اسم است و وجب غلبه مردود خشم (غلب) اکثرا دبیاری چیره دست و نام مردی (غلبون) بالفتح از اعلام است (غلب بن کلیب) بنشاه نقیته است کیضرب (غلب بن داریل بن قاسط) کضرب پدر قبیل است و مثل غلباء و قولهم تغلب بنت و قول ذهاک المصنف القبيلة لقولهم نقیم بنت قوم و نسبت بسوسه وی قطبی المصنف الامام آید بیت استیحا شاد و دو کسره و یا بی نسبت و کابی کسره هم آید بحدیقة مغلوبه بالضم غ بهم نزدیک و در هم پیچیده و رفت رض غلب علیها بالفتح و ک و غلبه محرک و مغلوب و مغلوبه کمقعد و علی بنی النبیین و شد ایا مقصود و علی بن کرکی و غلبه بالتحرک و یعنی مشد و یا چیرگی و غلبه بالفتح و مخفی الیا چیره شد و قولهم تغلب و هم بعد علیهم سین و یون و هو من المصدا المفتوحة العين مثل طلب قال الفرزدق هذا یجمل زکیو غلبه غخت الهاء عند الإضافة من غلبه اسطر گردن گردید (مغلب) کمطر مغلوب شده مکثره ده نیز مغلب اشهر</p>	<p>مجد که حکم چیرگی بر اقران را باشد از نشانات احد است است علی (غلب) چیره گردانیدن (مغالبه) اید چیرگی بر حسن و غلبه کردن بر کسی غلبه بالکسر مثل (غلب) چیرگی تمام دست یا فتن چیرگی بقال غلبه علی ای استونی علیه قمر (مغلبی) کلمه لغافل چیره و غالب بر تو فرو گیرنده را غلبت العتبت ابایی و در هم پیچید گاه غلث (غلث) بالفتح بر انداختن برنج و بالفعل من نصر (غلثه) بالثاء راول شب (غلثه) بالضم غلط اسم مصدر (غلث) محرک غلط کردن یا غلت ورسب است و غلط و قول و بالفعل من سمع (غلثت) یعنی غفلت رفتن کسی را و غلثه بالفتح و غفلت الیا چیره بقال غلثته إذا غلث غلثه (غلثتی علیه) غلثته بر شام و قهر زد و پیچیدگی فرو گرفت ویرا غلث (غلث) بالفتح آتش نادان آتش زد و غلثت بقال غلثت الیه بالضم و غلثت الحویثی را غلثت بالضم غلثت دخت</p>	<p>خلطه و اگر گردن پیران مشک را بار خوی و بالفعل من غلب (خلط) کلف و سخت پیکار و دیوانه و انکار و از اطمینان قهر نشانی و از غلبه خوابستی و تایلی باشد (خلیث) اکامیر و پیوسته چیت حکار کرکس تنه و در هم پیوسته بقال و هو کمال (خلیث) (خلی) کسری دختی است (خلو) اندام جو پیوسته یا گندم خاک و هر چه پیوسته شیخاء مخلوئث مشک پیرا تاریک بجز با بالوره خروا (خلث الشیخ) غلث محرک آتش نداد آتش نده و علث اللذی یختم فلا ی لا دم گرفت کرگ کسند و پیرا فلا ی غلث بقلان چسبید بوی و ملازم او گردید و نیز غلث سختی کار دار (خلث) لاقال نیک جنگ جوی و سخت پیکار و غلثت رفتن آتش زدن درخت ناشانده و آتش دادون آتش زد (خلثه) بد شام و ضرب فرو گرفت و یعدی ملی غلج (خلج) یعنی جو آن نیک را خلج بالضم خلج دخت و اگر گردن پیران مشک را بار خوی و بالفعل من غلب (خلط) کلف و سخت پیکار و دیوانه و انکار و از اطمینان قهر نشانی و از غلبه خوابستی و تایلی باشد (خلیث) اکامیر و پیوسته چیت حکار کرکس تنه و در هم پیوسته بقال و هو کمال (خلیث) (خلی) کسری دختی است (خلو) اندام جو پیوسته یا گندم خاک و هر چه پیوسته شیخاء مخلوئث مشک پیرا تاریک بجز با بالوره خروا (خلث الشیخ) غلث محرک آتش نداد آتش نده و علث اللذی یختم فلا ی لا دم گرفت کرگ کسند و پیرا فلا ی غلث بقلان چسبید بوی و ملازم او گردید و نیز غلث سختی کار دار (خلث) لاقال نیک جنگ جوی و سخت پیکار و غلثت رفتن آتش زدن درخت ناشانده و آتش دادون آتش زد (خلثه) بد شام و ضرب فرو گرفت و یعدی ملی غلج (خلج) یعنی جو آن نیک را خلج بالضم خلج دخت</p>	<p>نازک و در هم (غلج) اکثرا دبیاری چیره دست و نام مردی (غلون) بالفتح از اعلام است (غل بن کلیب) بنشاه نقیته است کیضرب (غل بن داریل بن قاسط) کضرب پدر قبیل است و مثل غلواء و قولهم تغلب بنت و قول ذهاک المصنف القبيلة لقولهم نقیم بنت قوم و نسبت بسوسه وی قطبی المصنف الامام آید بیت استیحا شاد و دو کسره و یا بی نسبت و کابی کسره هم آید بحدیقة مغلوبه بالضم غ بهم نزدیک و در هم پیچیده و رفت رض غلب علیها بالفتح و ک و غلبه محرک و مغلوب و مغلوبه کمقعد و علی بنی النبیین و شد ایا مقصود و علی بن کرکی و غلبه بالتحرک و یعنی مشد و یا چیرگی و غلبه بالفتح و مخفی الیا چیره شد و قولهم تغلب و هم بعد علیهم سین و یون و هو من المصدا المفتوحة العين مثل طلب قال الفرزدق هذا یجمل زکیو غلبه غخت الهاء عند الإضافة من غلبه اسطر گردن گردید (مغلب) کمطر مغلوب شده مکثره ده نیز مغلب اشهر</p>
--	---	---	---

جلج

لَا تَجْعَلْنَا الصَّلَاةَ وَغَيْرَ
غ ل ض

(غَلَّضَ) بِالْفَتْحِ سَرَّعَ قَوْمَ بَرِيدٍ
وَالْفَعْلُ مِنْ نَصَرٍ

غ ل ص م

(غَلَّصَهُ) أَمَرَ حَرِيَّةَ كُوشَ بِأَرْبَعَةِ
سَيَافٍ سَرَّوْدُونَ وَتَدِي سَرَّ

مَكُونُ وَكَوْشُخْخَ بِأَرْبَعَةِ سَيَافٍ
مِنْ بَنِي زُبَانَ دُرْغَمَائِي أَنْ يَأْتِيَهُ

زُبَانُ وَتَدِي سَرَّوْدُونَ وَتَدِي سَرَّ
لِغَلَّصَهُ مَحْمُودُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ

بِعَلِّ شَاعِرُ فَارِسٍ بِدَانِ حَيْثُ كَمْ
سَرَّوْدُونَ وَتَدِي سَرَّوْدُونَ

خَلَصَ بَرِيدٌ وَخَلَصَ قَوْمٌ لَقْنٌ وَ
بِقَالِ هُوَ غَلَّصَهُ مِنْ فَوْقِهِ

بِقَالِ هُوَ غَلَّصَهُ مِنْ فَوْقِهِ
بِقَالِ هُوَ غَلَّصَهُ مِنْ فَوْقِهِ

غ ل ط

دَغَلَطَ بِحَرْكِ غَلَطَ كَرُونَ وَر
حَابِ وَجَزَانٍ وَدِرْغَمَائِي

چیز دو وجه سواش اشاعتن
یا غلط کردن در قول خاصه و

غلت با تا در حساب فعل ماضی
و غلط کردن در قول خاصه و

و غلط کردن در قول خاصه و
و غلط کردن در قول خاصه و

و غلط کردن در قول خاصه و
و غلط کردن در قول خاصه و

و غلط کردن در قول خاصه و
و غلط کردن در قول خاصه و

و غلط کن
(اغلاط) با غلط کردن کسی را

و غلط کن
(اغلاط) با غلط کردن کسی را

و غلط کن
(اغلاط) با غلط کردن کسی را

و غلط کن
(اغلاط) با غلط کردن کسی را

و غلط کن
(اغلاط) با غلط کردن کسی را

و غلط کن
(اغلاط) با غلط کردن کسی را

و غلط کن
(اغلاط) با غلط کردن کسی را

و غلط کن
(اغلاط) با غلط کردن کسی را

و غلط کن
(اغلاط) با غلط کردن کسی را

و غلط کن
(اغلاط) با غلط کردن کسی را

و غلط کن
(اغلاط) با غلط کردن کسی را

و غلط کن
(اغلاط) با غلط کردن کسی را

و غلط کن
(اغلاط) با غلط کردن کسی را

و غلط کن
(اغلاط) با غلط کردن کسی را

و غلط کن
(اغلاط) با غلط کردن کسی را

و غلط کن
(اغلاط) با غلط کردن کسی را

و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا
و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا

و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا
و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا

و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا
و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا

و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا
و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا

و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا
و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا

و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا
و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا

و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا
و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا

و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا
و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا

و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا
و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا

و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا
و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا

و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا
و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا

و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا
و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا

و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا
و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا

و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا
و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا

و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا
و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا

و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا
و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا

و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا
و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا

و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا
و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا

و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا
و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا

و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا
و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا

و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا
و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا

و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا
و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا

و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا
و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا

و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا
و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا

و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا
و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا

و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا
و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا

و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا
و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا

و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا
و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا

و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا
و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا

و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا
و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا

و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا
و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا

و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا
و کینه و غشقی يقال بينهم مغلا

و بریج ناداشتن چیر را
غ مرض

از وی در خرید و فروخت *
و عَمَضَ فِي الْأَمْضِ رِفَتْ

حکم کردن منتشر انده شده اند بخور
بر رانده و باز رسیدن این آب

وَقَمْضُ الْبَالِغِ زَيْنُ بَيْتٍ وَ
زَمُّ وَزَيْنُ مَخَاكُ غَنَوُضٍ بِالْفِصْمِ
وَأَهْمَا ضُجْحُ
وَمَا أَكْثَلُ غَمْضًا بِالْضَمِّ وَ
يَفْعُ يَعْنِي مَخْتَمٌ

و غَمَضَ السَّيْفَ فِي الْحَمَمِ
وَرَعِيدٍ وَرُشِيدٍ خَدُورِ كُوشَتِ
(ا) غَمَضَ الْمَكَانَ غَمُوضَةً
وَقَضَا صَدَّةً بِسْتٍ وَمُنَاكَ
کروید جاے

و حقیقت کاری را دانسته و برگزیده
در آن و غرض بی قیما بختی
گو یا را و می بینی که می جبهه قیمت کم کند
و ری قال ما انحللت تخميصا
ما نمت

ما اکتلتُ غمًا، ویکسریئے
چشم من یک دم خنجر
(غمیضه) سفت عیب افکار
از دست بقال مارفایو عیضه
ای عیب و گنہی نواری

وَأَعْطَصَبَ السَّيْلُ بِلَهُمْ
وَأَقْلَصَ أَحْقَابَهُمُ الْوَحْشُ وَالْأَنْهَامُ
وَأَحْضَى فَلَهُ فُتُورًا
بِشْيَئٍ كَرِهَ لِدَوَى السَّاسِ شَيْئًا
كَرِهْنَاهُ يُرْوَبِرْ بَارِدٍ دَافِقًا

وَأَعْتَمَضَ غَنُودُنْ يَقَالُ مَا
أَعْتَمَضَتْ عَيْنَايَ أَوْ لَانَا سَنَاءُ
أَوْ لَانَا شَدَانْ وَيَقَالُ أَنَا فِي
ذَلِكَ عَلَى عَيْنَايْنِ أَوْ عَفْوًا
بِالْكَفِّ وَبِشَفَتِ

در غایض ازین پست نرم و زین
سفاک عواض اجمیع و مرآت
حلقه سخن پوشیده و دور خلاف
واضع و مرد گشام و بقدر خوا
د و گبر مرد و حسب وی که شهو

وَقَدْ وَفَّيْتُمْ مِنْهُ قَوْلَهُ فَأَلَسَ
لَا تَتِمُّوا الْخُبْرَ مِنْهُ سُبْحُونَ
وَلَسْتُمْ بِأَعْدِيهِ إِلَّا أَنْ تُقْسُوا
فِيهِ أَيْ لَا تَتَّقُوا فِي قَرْضِ رَبِّكَ

(رَأَيْمًا ض) وراژدن چشم
 غ مرط
 (عَمَط) اب الفتح زمین پست و دریم
 (عَمَط) محرابه سقصور البر
 بیو شته

نہاں۔ وہاں بچن پر کھنڈہ ساق یوں
بزرگ و فخر از دست انکساق
بود از غامضہ سرای کربزہ
نافہ نباشد
مَا أَتَخَلْتُ غَمَاضًا، اے

خَجِينًا فَاذَاكَ لِرُدَّتْ شِرًا
لَمْ يَأْخُذْهُ حَتَّى تَحْطَفَ
مَنْبِهِ وَأَسَانِ وَاشْتِ الْكُ
وَرُغْرِي وَفَرْوَحْتِ وَيْلُمُ فَرْو
فَوَابَا نِيدِنِ بِقَالَ غَمُضْ لِي

(رضی عنہ) عَطَا نَا رَغِيْطًا
بِالْفَتْحِ خُرُوْغًا شَمْرًا دُرُوْغًا
الْحَدِيْثُ اِنْ اَذَاكَ مَنْ سَفِهَ
اَنْتَ وَدَعِ النَّاسَ اِنْ اِيْزَاكَ
الْحَقُّ فَهَذَا جَمْعُ لِمَنْ عَفَرَ النَّاسَ

ما یثبت
(مُعْضُ) مُقَدَّرَتْ مَخَالِکَ
مُفَاضِ جَمْعِ
(ن) غَضُّ الْوُكُلَانِ غُضُوضًا
بِأَعْضِمِ پَسْتِ مَخَالِکَ شَدَّ جَبَی ۴

فَمَا بَعَثَنِي كَأَنكَ تَرِيدُ الْوَيْلَةَ
مَنْدِرْدَانَتُهُ لِحَظِّ مَرْغَمِهِ
۴. وَاِبْرَکْ کَرْدَن دِشْمَنشِیرَا
وَيَقَالُ مَا الْكَلْبُكُلْتُ أَهْمَا ضَاكًا
لَعْنِي دِشْمَنشِیرَا

وَعَطَّ الْعَافِيَةَ عَفَّارَانِ نَمُود
وَعَطَّ النَّعْمَةَ (نَوَارِدِ) داشت
نمست را و نا پاسی نمود و عَطَّ
النَّاءِ (بَنَمَتِ) فرو خورد آب را و
نیز عَطَّ (لَشَنَ) فیم را فیریدن

وَمِنْهُمْ فِي الْأَمْرِ هَدًى
وَمِنْهُمْ فِي الْأَمْرِ هَدًى
وَمِنْهُمْ فِي الْأَمْرِ هَدًى
وَمِنْهُمْ فِي الْأَمْرِ هَدًى

(مقدمات) الحیثیات نامہ (۱)
 مردود ہے۔ ورنہ مستمر تکبیرات
 (میسر) دور و بار یک معنی
 کردن سخن طوا مان دا سخن
 از کسی مع دشتر اصله عن چشم

چپیان و پوسته بودن و بر
 (نَدَمًا عَلَیْهِ الْقَرَابُ دَر خَاکِ
 فرو پوشید آن را
 اغتمط اغتمطاً بهشی گرفت

هموطنان آسان داشت

فروغ ابانیدن و بستم فروغ ابانیده

بعدی لڑائی اور دو مہینے

<p>و در کدشتن (مغاصه) آنگاه که درون فرار با کسر نشود بجزر و اوشت است انسان (مغوص) بغیر آمدن (مغاصه) بر جگر غارت آوردن (اغیاد) سود یافتن (استغفار) آزار ج نمودن و غیرت خواستن از خدا تعالی بگوید استغفر الله تعالی اذا سال العباد بر آئین کردن زخم و زهر فرو آمدن و از آنست که درون و بیرون فرزند بقتل سفار و غنیمت عاید شود غ و سر (مغوص) بران و بیگانه نبرد و بسیار غیر ایشان و حدیقه بن آید بن خالد بن اعدو صالحی است و از اعراض فرزند بن خاندن و بالغ آید گرداورد ع و س (مغوص) کسب و فکدان فحمت و بهریت و کشت و خون فاتح شود (اشاعه) مغوص کسب و خرابان خرد غار و در کرده غ و ص (مغوص) بالغ و در آب فرو شدن بسیار غیاثه کبر و مغاص بانه و مغاص و استن و تنال خاص علی بن خاندن و غایب امان و الفعل من لغوه و غیر غیاثه غواهی کردن</p>	<p>و غایب است آنگاه که جزیه آمده (غایب) زن که بجزر جاع شوی را از حیض آگاه نموده تا او پریز نماید (مغوصه) زن که بعضی بحد کند بر شوئی و منله الحدیث لعن الله الغایب و المغوصه (مغوص) کسر و بدیدار و فرود طلب مرادید (مغاص) بالغ و جانی فرو شدن در آب و فرو گردیدن در آن و نیز مغاص بالاسی ساق غ و ط (مغوط) بالغ و زمین پسند فراخ و نیز مغوط کردن و در آمدن چنبره و چنبری غیط بالغ مثله فرو شدن در چنبری و الفعل من تصرب (مغوطه) بالاتر ازین است هموار و زمینی است نرم و سپید مریض ابلی بجزر او که او را بد و روزی کردن نمواند و شهری در زمین ط و ابلی است شور مری و عامر و غیره (مغاط) کرده و زمین پست فراخ (مغوطه) بالغ و شهر دمشق یا شهرستانی است اذان (مغاط) زمین خاک پست فراخ تقریه تعالی لا یفقا غول ای لین فیها غائله الصداع و معنی و شوری و غول غایب میانوست بقال کنی لغول غایله اے امر آد اصب منکرا و زمین لغوب و باره</p>	<p>و در زمان طلم و طاک بسیار فرست جای است و نام کوب و غول (الخام) جامی است و دیگر (غیله) با کسر کش و طاک ناگهان اسم است غیال را اصل الواو (غول) بالغ و طاک و بلا و سختی و درو یا بانی که اندر فرسیده بنگاه فرو گیرد و طاک کند و غول و غیلان با کسر جمع و در آن جمع و ساحره و بن و سخن گرفتن و مرگ و دیو است مردم غول یا جانور است که آن را عربان بدیده و شناختن غایط شراوی را کشت و آن که هر ساعت برنگی نمودار گردد و افسون گران و دیوان یا هر چیز که عقل را از او کند و غول و معنی است و غول الخلیف عصب بدان جهت که بنگاه طاک کند و هر د آن را (غول) که هر معنی است (غایله) لغوی آنچه از حوض دریده باشد (غول) آغشته و بلا با جمع غایله (غول) زندگانی با ناز و لغم (غولان) کسبان گریه است ترش شبیه به اشنان و غول است (غول) کسبان گریه است غوش</p>
--	--	--

سج

<p>و کو دک فربه کلای جبه (افشال انکلام) فربه گشت و طبر گروید (استغفیک الما کل نور انید زن و طبع خوانست فربه و مستغیل الشیم) بمعنی غل القبر است غ ی م (عیم) بالفتح ابرو و فیه و کرے و رون و چشم نمای و دیار است شتر زما نازد طب کره بملک باشد (عیم) اکثران تشنه و نفسان درون غبار و لقمه موشند و کیمیا بن جلیل (جدا است مرلام مالک را و فو و عیان) از حیر است (مقبوم) شیر غم زده (رض) غام حیا (تشنه گروید و تنفس درون او و غامیت السماء) ابرناک گروید هوا (مغامة) بالغم شمرے است باندس (غامت السماء و الغامت بالتفص و التام ابرناک گروید هوا و غم قلان جای گرفت و اقامت نمود و غم قلان ابر رسید آنها را (تقییم) بر آوردن آسمان بچو بر آمدن شب یقال غیم اللیل اذ اجاء کالغیم (تقییم) ابرهم رسانیدن هوا غ ی ن (کلین) بالفتح تشنه و میر گه</p>	<p>ا بره و نیزه حین) حرنی است از حرف هجای طقی مجبور و طقی و تبخی آن کا یغر غو بهما فیفرط ولا یفعل لحوق غم یحیی بل یغیم بیا نفا و یخلف ولا تزداد ولا یثقل (غیمه) بالثاء و زتان بے امه زینیت و مضمی بشام و مضمی بیامه (غیم) با کسر زرد آب و ریم و جزان که از مردار پالید و فیکه بالثاء مثله و مضمی است تشک و منه المثل هو الشئ من فحی الغیم (غامة) حلقه سبز و موشی است بفرجه و فغانه شبری از بلا و غم (غبن) و از هر چه باشد و سبز (غبنی) بالفتح و القصه کوه بیر از شیره هفت گانه (غبن) نام کسم و درخت سبز بسیار برگ و چای است (ذو غان) رود باریست بین (رض) غن غن غن غن تشنه گروید و غانت نفسی شورید دل سن و غانت ایل) غمزده گروید نه شتران و غن کل قلین) مجبور پراکنده دل گروید از دام و فرو گرفت شہوت و ش را و پوشید و پوشش گروید و منه الحديث و ان لا یغمان علی کلشی لکن استغفر الله و کان الغن السماء فرو</p>	<p>گرفت ابرهم آسمان را و پوشید و نیزه حیان) فرو گرفت شہوت در او پراکنده خاطر کردن و نامی غ ی م (غیم) کمد تاریکی غ ی م (غامة) پایان هر چیزی از زمان و مکان و علم و صایت غارهای جمع مثل آیه و امی (غیا) بفتح سایه بان و دھو بر بالای سر سایه کند مانند بار غبار تاریکی و جزان و منه همیشه نحی البقرة قال عمران يوم القبة کما هم غامتان و غیا یثان و روشانی شمع آفتاب و تک چاه و جای است بیامه (رض) غنیت غایه بر پاسخم علم را (غنیة الغایة) غایه بر پاس را ختم درفش و رایت را و کفشی الصحاب) بر جای ایستاد و را (غایا) القوم قوی قوی قوی قوی بالسبغ مٹا بیا (بمشیر سایه افکندند بر مراد الکتاب العشر و فی الفاء باب الفاء فصل الهنرة فا قاکف و دیال بن ملک گومده و اکثر کننده قار فأهامة که حریه سخن فانا ک فمن و فانی یقال فیه فافا ف ع ف (فغات) علی الباطل (افا) فافا</p>	<p>برست بر من باطل را و فغات بوا (ف) کار کرد و درای و فغات فغات) مجهول با نگاه مرد ف ع د فکید) کامیر آتش و در بانی و بد دل (فغات) کفر با دل فکد آید یا از بکلو سرخ آویند با شفا جگر و شش و دل و کبد جمع والفؤاد) بالفتح و الواو و غریب (افو) کصفور نان بر فاشتر گرم خنجر و کولج و جاس کولج و غا کسر گرم (مغاد) کنیز با بنفشه تش کاو مغاد) کصبل و مغاد و لکنه مثل مغاد جمع (مغود) گوشت بران کرده و نان بر فاشتر گرم بخنجر و بد دل و بر دل رسیده (ف) قائم الحقیق و فاشتر گرم نمادان رلو کولج کرده و فاشتر (الفو) جای کرم کولج را در فا کسر و فاشتر و فاشتر النم) بران نمود گوشت و فأذ ذید) بر دل و فاشتر ول او را و فاشتر و فاشتر بد دل گروید او را و فاشتر (ف) مجبور یا بر دل گروید یا ناک دل گشت (ف) یقال فافا یا بر دل گروید یا دلش بدر و فاشتر (ف) سوخته شدن و فاشتر گروید ن</p>
--	--	---	--

<p>مُفْتَنًا هـ) بلع الهرة كوج و جای کوج در خانه گرم در افتاد گوشت را بریان ساختن و آش را فروختن</p>	<p>دیگر و آنها پزند و بر سر خوردن دینده و وادش فخره از زمین موشان (وهو مفاد) مکفده زمین بسیار موش</p>	<p>ففتال) کتاب لغی از ابن سنی کودکان که تیرگی در خاک پنهان کنند و خاک را تقسیم نموده بهم پرسند که درک اجمعه</p>	<p>گروه لغت است انسان و فقاوم پر کشن وطن ستور از گیاه سبز ف ع و</p>
<p>ف ع ر بیشتر با بفتح موش بر یا جمع غاره است ففوان و ففوة لغته و ف نر کصو جمع و مشک و صید بن فادر است و نیز دین بهرون و</p>	<p>ف ف) فادر فادر کند زمین را خراب کرد در خاک و دلشید ف ع س بالع بتر موش 1 افوئس کافس ففوس بالضم جمع و فافس الففام کام گام و</p>	<p>است این چیز ففتیل) قال گرانیدن ففتیل قاسم خاک قال ففتیل) بازی قال بافتن قال گرفت بدان</p>	<p>فقا و) بالفتح شکاف و ففیل دو کوه در زمین پاسپه و زمین در زمین شکاف سوخته شب و جای فرو شدن فاقب تنگ جا واوی که بسوی جای فراخ رود دیکر توده گرد و جای تابان و</p>
<p>در آرد) بالتا موش مذکور در روی یکسانت و بادی که در خیزگاه و سفر و پای ستور و آید وقت مالدین دست پر اکنه</p>	<p>ففتال) طرف تندی پس سر و شهر بیت بزرگ بفرغ ف ع و ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) شگافن و زدن تیر و</p>	<p>ففتال) شگون گرفتن ف ع م ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و</p>	<p>سیان کو بهار و دی است بصعید و موضعی است بنامه و ففتال و نیز فقا و) زون و ففتال شکافن سر زخم شمشیر فای بالیا و مثله بقال فاقوت کاسه و فاقوت فقا و) کافس ففتال الاستمال و</p>
<p>نشد شکال و ففتال فاقوت المسک ففتال و ففتال ففتال و ففتال ففتال ففتال ففتال و ففتال ففتال ففتال ففتال</p>	<p>ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و</p>	<p>ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و</p>	<p>ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و</p>
<p>ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و</p>	<p>ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و</p>	<p>ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و</p>	<p>ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و</p>
<p>ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و</p>	<p>ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و</p>	<p>ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و</p>	<p>ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و</p>
<p>ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و</p>	<p>ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و</p>	<p>ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و</p>	<p>ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و</p>
<p>ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و</p>	<p>ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و</p>	<p>ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و</p>	<p>ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و ففتال) کافس ففتال الاستمال و</p>

ج

(اَلْهَبْ) بِالضَّمِّ مُضَعِفٌ اسْتَبْرَافَةٌ
بِقَوْلِ يَاقُوْتٍ يَاطْنِي اسْتِزَارٌ
مِمَّا نَزَلَ مِنَ الطَّنِّ اسْتِغْنَاءٌ
عَنِ يَاسِيدٍ اَوْ هُوَ بِالْقَابِ

بَابُ الْفَاءِ فَصْلُ التَّاءِ

ف ت ع
 دت س ك ما فتأيد كره
 پرستد فرش میخانه شکم به الا
 بال محمد وقوله تعالى تالله فتق
 تدا كره يوسف ای ما فتق
 اس قیقه هنده افراموش کرد
 آزرا و باغیستان ازان
 ف فتاه فكت آزرا و
 میر ابن عن ابن مالك ف ت ت
 جهم اللغات المشكله وقره
 للقراء وهو صحيح
 دما ما یفعل كذا یعنی
 پیوسته میکند آزرا

ف ت ت
(فت) مثله را گنده بقال اهل
بیست فت ای متفقون
(فت) الفتح و بعضی فعل خشک
ریزه یا سوخته ریزه که زیر چاق
نهدند آتش بوی دیگر دویک
لخت از رخا
فینیت) کوخته و ریزه ریزه کوده
و نان ریزه
ط (فتات) کز آب ریزه و لکست
از هر چیز
و (فتوت) کعبور کوفته و ریزه
ریزه نموده
فتافه با بعضی از لایقان و هم

ولا تَقَمُّم
 (ن) مَتَّ فِي سَائِلِ سُبُت
 كِرْدَانِ رَاوَكُذَّ اَلْفَتْ عَضْلِي وَ
 هَكَذَا لَعْنِي نَبِيَّ قَتْلَا الشَّيْخِ كَوْفَتِ
 دِرْزِه دِرْزِه رِيْزِه مَوْدُونِ وَبَاكُشْتَانِ
 شَكُشْتِي وَهَكَذَا فَنِ سَرَكِ اَمَقُوتِ
 لَعْنَتِ اسْتِ اَزَانِ
 مَقْتَلَا سَمِيْرَا نَخُورِ شُونِ شَتَرِ
 آبِ رَا
 نَقِشْتِ (شَكُشْتِي رِيْزِه شَدْنِ
 اَزْهَنْكَاتِ) رِيْزِه شَدْنِ

فتاح
مؤتکیم معرب بوئیک اکثره
ست وان نبری وستانی وبری
کوبی باشد گرم و خشک است
ر سوم حر و خفان برقان و خشیان
جدام رانافع و در اخر ارج افراط
غلیظ لوجه الزینیه نقوی تر

فَتْحُ بِالْفَتْحِ آبِ رَوَانِ بِخَيْرِهِ
وَزَكَانِ وَادَوِی بِلَانِ بِنِیَارِ وَجَای
وَسِرَانِ بِوَقْتِ تِیْرَانِ اَشِیدَه كَلَامُ
وَسِرَانِ سِیَانِ وَدُخْصَمِ دُرُخْتِ
وَسِرَانِ كَشِیْمِ بِنِ اسْتِ
وَسِرَانِ بِالْفَتْحِ كَلَامُ وَنَازِشِ
وَسِرَانِ كَرْدَازِ مَلِكِ
وَسِرَانِ دُوبِ وَازِ عِلْمِ وَهَرُوبِ اَنْدِ
وَسِرَانِ مَوْلِی غَاوِی
وَسِرَانِ بَعْضِ نِشِ دُفْلِ اَخِ كَشَادِه
وَسِرَانِ شِیْخِ فَرَاخِ سِرِ شِیْخِ فِی سِرِ
وَسِرَانِ بِلِی غُلَامِ دُیُو لُحْنِ بِمَعْنِی فُضُولِ
وَسِرَانِ كُصْبُورِ كُشْمِ بِلَانِ

بہارِ رواقہ فرخِ نورِ خاں پستان
(فتوحات) کہ سبابتِ فیرونیہ
و نصرت
(فتوحات) بالکسر والضم حکم بیان
و ضم
(فتوحات) بالضم تخفیف الیار
مرغبت
فأما حجة النبی، آغاز واول
آن چہ
فأما القرآن، اوال سورہ
قرآن
فتحی کسری باد
(فتوحات) کشادہ داور و نوی ار
مرغان فتاح جمع
مفتح، کفہد کج و تجیدہ
خزانہ
مفتاح، بالکسر و جمع
مفتح، کشادہ مفتح کثیر شدہ
مفتح و مفتاح جمع * و
أما مفتاح، ناقصہ وائق
مفتاحات جمع و نشانی است
کہ دران و درون شتر نمایند
مفتاح و مفتاح جمع
فتح فتاح بالفتح کشادہ و
فتحت الفتحة فتور پستان
فرید شتر مادہ * و نیز فتح
روان دادن میان و ضم
بالافتح بینا ای حکم و فیرونیہ
کشادہ کفرستان و کشادہ
فتاح کشادہ مورخ پستان
رویدین شتر مادہ
کشادہ و شد و السباغة
کاشین و تقاضا

نمودن
 و فتح کشاده گردیدن
 و فتحا هم سخن پوشیده سخن
 یقال فتاحا کلاما بیفتها
 ای تحا فتادوز الناس
 و فتاح کشادن و غلظ کردن
 الاستفهام غیر ذی جنس و
 کشودن و یا غلظت و غلظ کردن
 حروف مفتوحه، سوای چهار
 حروف مصطفی است
 الفتاح، کشاده شدن
 ف ت خ
 فتحه، بافتح و یکن انگشتی
 کلان که در دست و پاکن یا کانی
 نقره بی بگنجد فاذا کان فيه فیه
 فهو خاتم فتحه و فتوحه
 بالضم و فتاح جمع
 فتحه، محکمه، پیماندیت و در
 ششتران و در کله خردی و آوانیز
 فتحه، است شدن بدلت
 اندام و نرم و فروخته کشیدن آن
 یا دراز و پهن کشتن گنبد است
 و فرو رفته کشیدن آن
 اندام و متعدد دست کردن
 نگهتان پاس و وقت نشستن
 الفصل من فتح
 فتحه، گردیر موضعیت
 فتوحه، بالضم ندای میویشیر
 فتاحه، کتاب موضعیت
 اسد فتحه، شیر و شیره و دراز
 پنهان دست و پا و کذا رجل
 فتحه و رجل افتح الطرف
 دست نگاه

حجم
فکيان شني شب در روز يقال
ان قله ملا خلت الفتيان
وقسيان با کسر قبله است از
بيل زمان است ويقلد فكياني
واقيق گفتي جوان سال ادهر يقال بفلان بنت

الضبيان
وتلقى باز ايستادن و دختر از
لهو يبادي را کو دکان يقال فتيت
البيت ففتت
مردی نمودن
يقال بفلان بنت

باشد و بیار را بران خواها نمید
 تانوی کند فقال قفاؤا المریدی
 فثالث
 و فثالث بالفتح کیا هست که در
 فثالث
 فثالث
 فثالث

بَابُ الْفَاءِ فَصْلُ الشَّاءِ

<p>نخل، بالفتح كثر انهر حوان نخل ونخله بفتح ما اخل كافس ونخل ونخله بكسر جمع و دستاره پیل انجست از ستاران و دیگر گران با خنجر کشتن کرد و تیر برین بر داده از شیران کناره گزید و غرابین نر زیر کس و نگاه دارنده اسپان در لوی باز گویند شعرون یک دان نخل آمد بالضم جمع و پور یا که از برگ غرابین نر با فند و منه الحدیث ان الله علیه السلام دخل على جبل من الانصاف في ناحية البيت نخل من تلك النخل فلو بنا حیة منه فترش مشم صله علیه و منوی است بشام کردان جنگ با واقع شده و بیاست دیگر و درخت بی و دیز نخل انام ابن عباس بن تسان که با یزید بن مہلب کار از نروده و بضر بمخاف همه یگر کنند و دیز نخل لقب مفرقه بد انجست که چون امر العین باور چند را بسبب غالب آمدش پری در غیر طلاق داده و در حال کلاخ خود در آورده و نخل الشکره چیره داستان در مابین ناکو و درشت گردانیدن آن مردمان چون با شاعر معارفه کنند و انحال کشتن اصل گزیدن چیت چیره شوند (امر و نخله) با نخل نخلان دراز نخل بالکسر و منویست</p>	<p>نخل، کثرت جائیت (رجل نخل) کامیر و نیک انا یسینه و دین و ستا هم یزید کافس و نخل و نخله بفتح ما اخل جمع و دستاره پیل انجست از ستاران و دیگر گران با خنجر کشتن کرد و تیر برین بر داده از شیران کناره گزید و غرابین نر زیر کس و نگاه دارنده اسپان در لوی باز گویند شعرون یک دان نخل آمد بالضم جمع و پور یا که از برگ غرابین نر با فند و منه الحدیث ان الله علیه السلام دخل على جبل من الانصاف في ناحية البيت نخل من تلك النخل فلو بنا حیة منه فترش مشم صله علیه و منوی است بشام کردان جنگ با واقع شده و بیاست دیگر و درخت بی و دیز نخل انام ابن عباس بن تسان که با یزید بن مہلب کار از نروده و بضر بمخاف همه یگر کنند و دیز نخل لقب مفرقه بد انجست که چون امر العین باور چند را بسبب غالب آمدش پری در غیر طلاق داده و در حال کلاخ خود در آورده و نخل الشکره چیره داستان در مابین ناکو و درشت گردانیدن آن مردمان چون با شاعر معارفه کنند و انحال کشتن اصل گزیدن چیت چیره شوند (امر و نخله) با نخل نخلان دراز نخل بالکسر و منویست</p>	<p>و او اوجلا حیا من العرب خلوا (رجل نخل) کامیر و نیک انا یسینه و دین و ستا هم یزید کافس و نخل و نخله بفتح ما اخل جمع و دستاره پیل انجست از ستاران و دیگر گران با خنجر کشتن کرد و تیر برین بر داده از شیران کناره گزید و غرابین نر زیر کس و نگاه دارنده اسپان در لوی باز گویند شعرون یک دان نخل آمد بالضم جمع و پور یا که از برگ غرابین نر با فند و منه الحدیث ان الله علیه السلام دخل على جبل من الانصاف في ناحية البيت نخل من تلك النخل فلو بنا حیة منه فترش مشم صله علیه و منوی است بشام کردان جنگ با واقع شده و بیاست دیگر و درخت بی و دیز نخل انام ابن عباس بن تسان که با یزید بن مہلب کار از نروده و بضر بمخاف همه یگر کنند و دیز نخل لقب مفرقه بد انجست که چون امر العین باور چند را بسبب غالب آمدش پری در غیر طلاق داده و در حال کلاخ خود در آورده و نخل الشکره چیره داستان در مابین ناکو و درشت گردانیدن آن مردمان چون با شاعر معارفه کنند و انحال کشتن اصل گزیدن چیت چیره شوند (امر و نخله) با نخل نخلان دراز نخل بالکسر و منویست</p>	<p>و او اوجلا حیا من العرب خلوا (رجل نخل) کامیر و نیک انا یسینه و دین و ستا هم یزید کافس و نخل و نخله بفتح ما اخل جمع و دستاره پیل انجست از ستاران و دیگر گران با خنجر کشتن کرد و تیر برین بر داده از شیران کناره گزید و غرابین نر زیر کس و نگاه دارنده اسپان در لوی باز گویند شعرون یک دان نخل آمد بالضم جمع و پور یا که از برگ غرابین نر با فند و منه الحدیث ان الله علیه السلام دخل على جبل من الانصاف في ناحية البيت نخل من تلك النخل فلو بنا حیة منه فترش مشم صله علیه و منوی است بشام کردان جنگ با واقع شده و بیاست دیگر و درخت بی و دیز نخل انام ابن عباس بن تسان که با یزید بن مہلب کار از نروده و بضر بمخاف همه یگر کنند و دیز نخل لقب مفرقه بد انجست که چون امر العین باور چند را بسبب غالب آمدش پری در غیر طلاق داده و در حال کلاخ خود در آورده و نخل الشکره چیره داستان در مابین ناکو و درشت گردانیدن آن مردمان چون با شاعر معارفه کنند و انحال کشتن اصل گزیدن چیت چیره شوند (امر و نخله) با نخل نخلان دراز نخل بالکسر و منویست</p>
---	--	---	---

[illegible]

ان جردان الرضوم و العاق
صفت و نیز فرجه نام پدر
پیشین صحابی
فرجی رضی الله عنہ با شریزرگ
نمید الوطی
فراط
فوطی اهل الطح اسم است فراط
پیشین و ده خرد یا مرشد و نشان
علامت است او فوطی کاظم فوطی
جمع درگاه بقال لغتیه و فوطی
بعد فوطی ای اخین بعد اخین
ثبته فوطی اخین و البیهره
که فوطی را ده از بازو ده روز دیگر
بدر و زبانه شود و ایت یا جانی
تجابه
فوطی اهل الطح یک بار یا آمدن از
صدور که شستن اذان
فوطی بالضم پیشی در آسگی
سم است خروج و تقدم را و منه
قول ام سلمه لعائشه رضی الله
عنها و ما رسول الله صل الله
عليه و آله و سلم یسبح فی البیوت
فوطی محرکه اکثر پیشی سحر قوم
و دنا سیاب اکثر در است کند
هو نکل صحیفه فاعل نکل صحیفه
تاریخ و صاحب جمع در می گشت
یقال رجل یسبح و یسبح و یسبح
تحدیث اکابر علی علیهم السلام
و تأویکم الماء و تبریح علی فخراده
نحو از تبریح و علی و غرض نهانید
بعد فوطی و الصلح علی فوطی
سبب که از جردان را فوطی
چون فوطی منا جانی و غرض

آپ ہی آئندہ اذہا ہلے دیگر
 دیکھتے ہوئے امرے و سنے
 شتر سخت سرکش راجل فرطی
 کذلک
 فرطہ، عینین اسپ تیر گذارند
 اسپان اسپ شتاب رود پشته
 و بندہ ای آفرطاجم بقالایم
 شیخ علی الا فرطہ، آما فرطہ
 کار کی کہ دردی از حد گذارند
 با فط و کار گذارند و مانده و منده
 قد تعالی و کان امره فرطہ و نیز
 آفرط الصبار، علی الجمع
 او ایل صبح و نیز فرطہ بستم آواز
 مرد رگد شکست
 ما فرطہ، کتاب ہے کہ ہر کہ
 پیش آید از او اور بود از بیل
 فرطہ، کثارت یعنی فرط بالکثر
 است
 فرطہ، سکر پیش رود تا سب
 آخور از او دوسری پاک کردن
 چاہ راست نما بد فرطہ، کرمان
 جمع بہ و نیز فرطہ، پیش
 درندگان سنگ خواری و دلی
 و آب و وفاداران غنی و دستارہ
 اسف پیش بنات نش
 فرطہ، باضم پیش
 نمود و پیش در آمدہ و فرطی
 الا فرطہ، سستی کرد و ت فرطہ
 ملی نماز گذارند و در گذشت
 کاری و نہد یا لکوا فرطہ، و
 علیہ فی القیام، پیش وی
 کرد و در گذشت در غنائہ
 و فرطہ، فرطہ، فرطہ

[illegible]

فَلَمْ يَكُنْ مِنْ أَهْلِ الْبَيْتِ أَيْ مَقْسُومِ مَالِكُونِ

<p>شده از این طرف و قاری هفتاد و نه بار است و در هر بار یکصد و بیست و یک بار در قاریات (فرشتگان که است) فرق و جدا کردن حق از باطل فرود آید و همه علیه تعالی و انکار کائنات حق تعالی ای الملائکه تنزل بالفرق بین الحق و الباطل در حق تعالی بالعلم قرآن و پیغمبر که بدان فرق کنند میان حق و باطل و نوریت و کمال و صیانت آنها موسی و مکه و انوار و غیره و محبت و بیان واضح و صریح و پدید دم و کودکان و توفیق انوار و انوار روز و جنگ بدر در حق تعالی با سبک یک آن آن اندک می بینی بر آمده باشد و دین آفرینی خود کجاست و سر شاه شاه شده باشد و سر جلد آفرینی مرد که موسی پیشانی یا ریش او نیم جدا و متفرق باشد نیز آفرین خرد و سپید و کرم و کرم دو فایده ای دوری باشد و فرق کتاب جمع و اسب یا یک فایده مرد که تیراب در حق تعالی که سپید که مابین سرمه ای پستانش دوری باشد و فایده ای مرد و یک ترناک و اسی یا یاقی و لعاب عمر رسته بدر لعاب به لاله فرق بین الحق و الباطل و ظاهر اسلام بکلمه فقرتی بفرمان از این که در حق تعالی است بشیر از این که در حق تعالی است قریبا و دیگر ترین مرکبات بدان</p>	<p>جست که جدا گردانند یا ری و فرق کنند و در هر بار یکصد و بیست و یک بار فرق و جدا کردن حق از باطل فرود آید و همه علیه تعالی و انکار کائنات حق تعالی ای الملائکه تنزل بالفرق بین الحق و الباطل در حق تعالی بالعلم قرآن و پیغمبر که بدان فرق کنند میان حق و باطل و نوریت و کمال و صیانت آنها موسی و مکه و انوار و غیره و محبت و بیان واضح و صریح و پدید دم و کودکان و توفیق انوار و انوار روز و جنگ بدر در حق تعالی با سبک یک آن آن اندک می بینی بر آمده باشد و دین آفرینی خود کجاست و سر شاه شاه شده باشد و سر جلد آفرینی مرد که موسی پیشانی یا ریش او نیم جدا و متفرق باشد نیز آفرین خرد و سپید و کرم و کرم دو فایده ای دوری باشد و فرق کتاب جمع و اسب یا یک فایده مرد که تیراب در حق تعالی که سپید که مابین سرمه ای پستانش دوری باشد و فایده ای مرد و یک ترناک و اسی یا یاقی و لعاب عمر رسته بدر لعاب به لاله فرق بین الحق و الباطل و ظاهر اسلام بکلمه فقرتی بفرمان از این که در حق تعالی است بشیر از این که در حق تعالی است قریبا و دیگر ترین مرکبات بدان</p>	<p>و در هر بار یکصد و بیست و یک بار فرق و جدا کردن حق از باطل فرود آید و همه علیه تعالی و انکار کائنات حق تعالی ای الملائکه تنزل بالفرق بین الحق و الباطل در حق تعالی بالعلم قرآن و پیغمبر که بدان فرق کنند میان حق و باطل و نوریت و کمال و صیانت آنها موسی و مکه و انوار و غیره و محبت و بیان واضح و صریح و پدید دم و کودکان و توفیق انوار و انوار روز و جنگ بدر در حق تعالی با سبک یک آن آن اندک می بینی بر آمده باشد و دین آفرینی خود کجاست و سر شاه شاه شده باشد و سر جلد آفرینی مرد که موسی پیشانی یا ریش او نیم جدا و متفرق باشد نیز آفرین خرد و سپید و کرم و کرم دو فایده ای دوری باشد و فرق کتاب جمع و اسب یا یک فایده مرد که تیراب در حق تعالی که سپید که مابین سرمه ای پستانش دوری باشد و فایده ای مرد و یک ترناک و اسی یا یاقی و لعاب عمر رسته بدر لعاب به لاله فرق بین الحق و الباطل و ظاهر اسلام بکلمه فقرتی بفرمان از این که در حق تعالی است بشیر از این که در حق تعالی است قریبا و دیگر ترین مرکبات بدان</p>	<p>و در هر بار یکصد و بیست و یک بار فرق و جدا کردن حق از باطل فرود آید و همه علیه تعالی و انکار کائنات حق تعالی ای الملائکه تنزل بالفرق بین الحق و الباطل در حق تعالی بالعلم قرآن و پیغمبر که بدان فرق کنند میان حق و باطل و نوریت و کمال و صیانت آنها موسی و مکه و انوار و غیره و محبت و بیان واضح و صریح و پدید دم و کودکان و توفیق انوار و انوار روز و جنگ بدر در حق تعالی با سبک یک آن آن اندک می بینی بر آمده باشد و دین آفرینی خود کجاست و سر شاه شاه شده باشد و سر جلد آفرینی مرد که موسی پیشانی یا ریش او نیم جدا و متفرق باشد نیز آفرین خرد و سپید و کرم و کرم دو فایده ای دوری باشد و فرق کتاب جمع و اسب یا یک فایده مرد که تیراب در حق تعالی که سپید که مابین سرمه ای پستانش دوری باشد و فایده ای مرد و یک ترناک و اسی یا یاقی و لعاب عمر رسته بدر لعاب به لاله فرق بین الحق و الباطل و ظاهر اسلام بکلمه فقرتی بفرمان از این که در حق تعالی است بشیر از این که در حق تعالی است قریبا و دیگر ترین مرکبات بدان</p>
---	---	---	---

سج

<p>ف ط ز رض) فطر فطر) ابرو یا بنتی است در فطس</p>	<p>رافط) کامبرین بینی فطاط) بافتن آوازهای وقت سر زش و زجر و نزدیک کایدن فطوطی) بجزی حرکت مقصود را</p>	<p>برید آواز و فطم الصبی فطاماً با کسر از شیر باز کرد کودک را مفطوم و مفطوما ثنت است اطلاق فطمتم و التجلل باز داشتیم</p>	<p>ف ط ط فط) بافتن سخت راندن و افصل من نضر ف ط و فط) بافتن سخت راندن و افصل من نضر</p>
<p>ف ط س فطس) بافتن و انداختن فطس بالتا ریکه و نیز فطس پوست هادر مرده و مهر که زنان بدان مردانرا بکشد بقتل</p>	<p>ف ط م فطم) کامبرین کودک را فطم) گشت جمع</p>	<p>اورا از عادت و س فطام) رسیدن بچه وقت باز کردن از شیر فطامه الفومر شفته شیر گردید</p>	<p>ف ط ظ فطم) بافتن مرد درشت بخونگ دل بزرگان بقال دجل فطاً</p>
<p>ف ط س فطس) حرکت پنهانی بینی بر کسی پراگندگی استخوان آن</p>	<p>ف ط م فطم) کامبرین کودک را فطم) گشت جمع</p>	<p>فطام) کامبرین کودک را فطم) گشت جمع</p>	<p>ف ط ظ فطم) بافتن مرد درشت بخونگ دل بزرگان بقال دجل فطاً</p>
<p>ف ط س فطس) کامبرین بینی و پوست استخوان بینی فطس مونث فطیس) الکیت نیک بزرگ</p>	<p>ف ط م فطم) کامبرین کودک را فطم) گشت جمع</p>	<p>ف ط ن فطن) بافتن دانا و نریک و نیز خاطر فطن) گفت و ندس</p>	<p>ف ط ن فطن) بافتن دانا و نریک و نیز خاطر فطن) گفت و ندس</p>
<p>ف ط س فطس) کامبرین بینی و پوست استخوان بینی فطس مونث فطیس) الکیت نیک بزرگ</p>	<p>ف ط م فطم) کامبرین کودک را فطم) گشت جمع</p>	<p>ف ط ن فطن) بافتن دانا و نریک و نیز خاطر فطن) گفت و ندس</p>	<p>ف ط ن فطن) بافتن دانا و نریک و نیز خاطر فطن) گفت و ندس</p>
<p>ف ط س فطس) کامبرین بینی و پوست استخوان بینی فطس مونث فطیس) الکیت نیک بزرگ</p>	<p>ف ط م فطم) کامبرین کودک را فطم) گشت جمع</p>	<p>ف ط ن فطن) بافتن دانا و نریک و نیز خاطر فطن) گفت و ندس</p>	<p>ف ط ن فطن) بافتن دانا و نریک و نیز خاطر فطن) گفت و ندس</p>
<p>ف ط س فطس) کامبرین بینی و پوست استخوان بینی فطس مونث فطیس) الکیت نیک بزرگ</p>	<p>ف ط م فطم) کامبرین کودک را فطم) گشت جمع</p>	<p>ف ط ن فطن) بافتن دانا و نریک و نیز خاطر فطن) گفت و ندس</p>	<p>ف ط ن فطن) بافتن دانا و نریک و نیز خاطر فطن) گفت و ندس</p>
<p>ف ط س فطس) کامبرین بینی و پوست استخوان بینی فطس مونث فطیس) الکیت نیک بزرگ</p>	<p>ف ط م فطم) کامبرین کودک را فطم) گشت جمع</p>	<p>ف ط ن فطن) بافتن دانا و نریک و نیز خاطر فطن) گفت و ندس</p>	<p>ف ط ن فطن) بافتن دانا و نریک و نیز خاطر فطن) گفت و ندس</p>
<p>ف ط س فطس) کامبرین بینی و پوست استخوان بینی فطس مونث فطیس) الکیت نیک بزرگ</p>	<p>ف ط م فطم) کامبرین کودک را فطم) گشت جمع</p>	<p>ف ط ن فطن) بافتن دانا و نریک و نیز خاطر فطن) گفت و ندس</p>	<p>ف ط ن فطن) بافتن دانا و نریک و نیز خاطر فطن) گفت و ندس</p>

<p>الْعَاقِلَةُ اى كس خفاظہ وَمَا أَفْقَرُ چہ پیش ونگشت است او در شا دیکما اَعْتَاوَلَا لَا يَقِلُّ فِي فَعْلِهِمَا اَلَا أَفْقَرُ وَاسْتَنْفَعْنَا بِصِرَاحِ الْعَيْبِ مِنْهُ (فَقَرُّ) كَصَفْرِ اسْمِ اسْت افقار را فَقَرْتُ كَجَفْرِ شَمِيرِ ابْلِ الْجَبْرِ عمر و کنی (فَقَرُّ) كَجِدْرِ بِلَاوَسْتِ وَمَقْفُورٌ شَكْسَةُ خِرَانِ بَشْتِ و شتر بینی بریده (سَدَّ اللَّهُ مَعَارِفَهُ) بَدَرَ كَرْدَانْد خدای راه احتیاج اور او تو گم کرد اند (وَكُفُّوا فَلَاحُ فُقُلًا) دَرُوشِ گردید (وَمُقَفَّرٌ) كَمَنْ تَوَانَاوَسِ كَرِه نزد یک سواری رسیده و نقال اَنَّهُ لَمْ يَفْقَرْ فَلَا اَلَا مَضُ بِنِي مضابط و بجای آورده آن گشت (اَفْقَارٌ) دَرُوشِ سَاخُنِ عَايَتِ دادن و مبلح کردن پشت ستود جهت بر شستن و بار کشی فقری كَصَفْرِ اسْمِ اِزَانِ وِشْتِ و پهلوان شستن شکار بوی شکاری خدا و گردانیدن بر انداختن و سَيْفٌ مُفَقَّرٌ كَعُظْمٍ شَرِ كَرِشْتِ آن خراشهای پست و دهم و با شد و شمشیر و درشت (جَلَّ مُفَقَّرٌ) مَرْدُ بِنْدِ بَرَكُوسِ که فرمای اوس و تَفَقُّسٌ كَنْدَنِ جَوِ بَهِالِ</p>	<p>كَنْدَنِ دَرُوشِ كَرْدَنِ بَرِهْ وِجَلَنِ (اَضْمُ مُنْقَطِعٌ) بَلْ كَالْقَانِثِ بسیار جاه و بسیار کرد (اِذْقِيْقَانِ) نِیاز مَنَدِ كَرْدِیدَن درویش گشتن ف ق ق ز (فَقُّنْ) بِالْفَتْحِ مَرْدُونِ وَاَلْفَعْلِ من ضرب لُغَةً فِي الْفَقُّسِ ف ق ق س (فُقَّاسٌ) كَالْجَرَابِ بِيَارِ اسْت درین لای اندام (فُقُقُوسٌ) كَبِرْ عَلِيَّ اسْت و قُقُوسٌ كَنُتْرُ خَرَبَهْ شَامِي كِ آنرا عجب نیز نامند (فَقَاوِسُ) كَالْقَابِضِ شَهْرِيَّ اسْت بصر (وَمُقَقَّاسٌ) كَالْكَسْرِ جَوِبِ سِرْ كِ در دام شکاری که بر مرغ برگردد (ضُ) فُقُقُوسٌ كَنُتْرُوشَا بَرْدِوَنِي خم شستن مرغ و بچه بیردن آوردن اِزَانِ یا تَاجِهْ كَرْدَنِ بیشتر براد گشتن جانور را و باز داشتن كَارِي بَعْدِي بِنِیْ دِ بَمُورِ كَرْتَهْ زَبَرِ كَشِيدَنِ یا صَوَابِ دَرِ بَرِ سَهْ اَخِيرِ تقدیم قات است (فُقُقَا قُوسٌ) سِرْ كِيدَرِ كَرِزِ كَشِيدَنِ بِقَالِ هَامِيْعًا فَكَّسَانِ (اِنْفَقَسَ) عَلٰی لَطِيْفِ الْعَوْدِ بر که دید و ب بر مرغ ف ق ق ش (فَقُّشٌ) بِالْفَتْحِ شَكْسُنِ بَعِيدِ بَا شستن بدست و انقض من بصر ف ق ق ص</p>	<p>فَقَصَّةٌ بِالْفَتْحِ بَعِيدَةٌ شَكْسَةٌ سَر كَفَانِيَهْ (فَقْفُصٌ) كَمَا بَرَأَسِنِ پَارَهْ دَرِ اَفْرَافِ كشادنی شبیه كَلَفَهْ (فَقِصَّةٌ) كَغَفِينَةٍ سَرِفِيَّةٌ شَكْسَةٌ كَفَانِيَهْ (فَقُقُوسٌ) كَنُتْرُ خَرَبَهْ نَابِغَتَهْ نغمه مصری مِفْقَاصٌ (بِالْكَسْرِ) جَرَبِ اسْت بر سر گزاشنی شبیه به آنرا که بدن می شکنند هر چیز بر (ضُ) فَقَصٌ لَمِصَّةٌ فَقْصَا بِالْفَتْحِ شَكْسٌ بَعِيدٌ وَفَاكَلَتْ سَرِ اَنْرَا مَقْفُوضَةً اَمْتِ اسْت ازان و نیز فَقَصٌ شَكْسُنِ هَر چیز ف ق ق ح (فَقْعٌ) بِالْفَتْحِ كَمِيسَرِ نَوِي اِزِ سَاغُنِ سپید زرد فَعْنَةً كَعَبْتِ جَمْعِ وَغْنَهْ كَلَمٌ لَدَلِيلُ هَوَا قَدْ لَمِنْ فَقْعٍ اگر می برد (ضُ) فَقْعٌ قَفْعًا بِالْفَتْحِ وَزَوِيدِ و نیز داد (ضُ) فَقْعٌ قَفْعًا سَخْتِ سَرِخِ گردید (فَقْعٌ مُفْقِعٌ) كَمَنْ يَزَانِ سِيَانِدَهْ بزمین (اِفْقَاعٌ) اَزِشْتِ و بَدَرَ كَرْدِیدَن حال (مَقْقَعَةٌ) كَمَدْرَةِ مَرْعِيَّ اسْت سیاه سپید بن دم (مَقْقَعٌ) كَعُظْمٍ مَوْزَهْ لُوكِ دَارِ (فَقْفِيعٌ) كَتَلَفِ نَخَاعَتِ كَرْدَنِ اَوَاكُشَرِ قَا فَا جَعِ مَبَا لُغَا اسْتِ يَا قَالِغِ هر رنگ خالص بے آسن سپید باش یا غیر آن و فَعْلُ تَعَالٰی صَفْرًا قَا فَعِ لَوْنِهَا عَلِی الْقَدِيمِ وَاَلْاَخِيرِ اَوَاكُشْتَنِ بَانِگِ بَرِ اَرْدُونِ</p>
--	--	---

۳۶

نمانیدن و با گشت زدن برگ
مگل را تا پاره گردد و آوندند
سرخ کردن چرم را
دَیْمَاتٌ مَحْقُومَةٌ ایله کچون
خشک شود سخت گردد
دَفْقُوعٌ شکافته و پاره شدن
دَنَّا قُوعٌ سپید گردیدن چشم
دَرْنِقَاعٌ شکافته شدن
ف ق ح س
دَفْعُصْ بن طریف کعبه پدر
قبیل است از اسد علم مؤرخ
قیاسی
ف ق ق
دَفْقَةُ محرکه زن ابله
دَاجِلٌ قَفَّاقٌ کجایند و گول
بیوه و گول
دَقَّاقَةٌ کجایند و از مرغان
قَفَّاقٌ جمع و دَجَلٌ قَفَّاقَةٌ
مرد و گول
دَقَّقَاتٌ بالفتح سخن بزم کاره
درد و گول بیوه و گول قَفَّاقَةٌ
بالا رنشد
دَقَّقُوقٌ مصفوق خورد و دانش
دین و ذکا
دَقَّاقَةٌ قَفَّاقٌ ادم از آن
دَقَّقَةُ کدر حبه آواز آب
دنت روان شدن و نظره نداشتن
شسته شود و نیز قَفَّقَةُ سخت و نامرد
در دین و دوازدهن و پاک کون
سک باترس و یک سخن حسین
بقال قَفَّقُوقٌ فی کلامه ای قَفَّقُوقٌ
دَرْنِقَاعٌ کشته شدن تبریه
ف ق ل

دَفْعَلٌ بالفتح فرونی و آبادی
دَعَالٌ ارض کثیفه القللی زمین
بسیار فرونی و بسیار غله است
دَنَز قَفْعَلٌ ربا د کردن کندم
را و درواشتن غله کوته را بسکود
دَفْعَلٌ بن نصر
دَفْعَلٌ بالضم های است زهر دار
در از با اندازه یک انگشت و غوره
نشود
دَفْعُصْ بن طریف کعبه پدر
قبیل است از اسد علم مؤرخ
دوبیا رن و دادن
ف ق م
دَقُّمٌ بالضم بیخ نخیلی از
دجانبین مده الحدیث من
حفظه ما یمن عقیده و دل نبی مکرم
دَقُّمٌ بن عیسی بن دنان
دَجَلٌ قَفِّمٌ گفت و دیر که
خرصم غالب باشد
دَقِّیمٌ کز جری است از کاند
دَقُّمِیٌ کمری انوب ای دهم
کساکه النهر و فی الجاهلیة
ف ق ن
دَقَّقُوقٌ مصفوق خورد و دانش
دین و ذکا
دَقَّقَاتٌ قَفَّاقٌ ادم از آن
دَقَّقَةُ کدر حبه آواز آب
دنت روان شدن و نظره نداشتن
شسته شود و نیز قَفَّقَةُ سخت و نامرد
در دین و دوازدهن و پاک کون
سک باترس و یک سخن حسین
بقال قَفَّقُوقٌ فی کلامه ای قَفَّقُوقٌ
دَرْنِقَاعٌ کشته شدن تبریه
ف ق ل

برابر نشینند یا بر عکس
آن و دَعَمٌ قَلَانٌ فرید و کمر نمود
و ترا مید و فقیه غلام شرمال
او افزون گردید انفات نامزد
است و دَعَمٌ الاض فقیه و
فَقُومًا دشوار شد کار و سنگ گشت
دَقَّالٌ کاحی فقیه یعنی خود پران
گردانیدن بقال فَقَّهَهُ الله
برای دیر شدن
دَقَّامٌ الاض فقیه بزرگ
گردید کار و دشوار گشت
فَقَّاقَةٌ جمع کردن
بسیاری کسی گرفتن
دَقَّقَاتٌ بزرگ گردیدن کار
ف ق ه
دَقَّقُوقٌ مصفوق خورد و دانش
دین و ذکا
دَقَّقَاتٌ قَفَّاقٌ ادم از آن
دَقَّقَةُ کدر حبه آواز آب
دنت روان شدن و نظره نداشتن
شسته شود و نیز قَفَّقَةُ سخت و نامرد
در دین و دوازدهن و پاک کون
سک باترس و یک سخن حسین
بقال قَفَّقُوقٌ فی کلامه ای قَفَّقُوقٌ
دَرْنِقَاعٌ کشته شدن تبریه
ف ق ل

دَقَّقَةُ بالفتح و دانت
و دَعَمٌ قَلَانٌ فرید و کمر نمود
و ترا مید و فقیه غلام شرمال
او افزون گردید انفات نامزد
است و دَعَمٌ الاض فقیه و
فَقُومًا دشوار شد کار و سنگ گشت
دَقَّالٌ کاحی فقیه یعنی خود پران
گردانیدن بقال فَقَّهَهُ الله
برای دیر شدن
دَقَّامٌ الاض فقیه بزرگ
گردید کار و دشوار گشت
فَقَّاقَةٌ جمع کردن
بسیاری کسی گرفتن
دَقَّقَاتٌ بزرگ گردیدن کار
ف ق ه
دَقَّقُوقٌ مصفوق خورد و دانش
دین و ذکا
دَقَّقَاتٌ قَفَّاقٌ ادم از آن
دَقَّقَةُ کدر حبه آواز آب
دنت روان شدن و نظره نداشتن
شسته شود و نیز قَفَّقَةُ سخت و نامرد
در دین و دوازدهن و پاک کون
سک باترس و یک سخن حسین
بقال قَفَّقُوقٌ فی کلامه ای قَفَّقُوقٌ
دَرْنِقَاعٌ کشته شدن تبریه
ف ق ل

<p>فَا قاص من يدي حلقه لحلقه ذنبه</p>	<p>ف و ظ (فوط) بالفتح مركب قال حان</p>	<p>بحر شبه بالفوف من الثنا وغير انك يقال ماذا في فوطا</p>	<p>غلقت وسوفاتير فوفا وفوق كسر وفتح مقلوبه جمع فوفا</p>
<p>(مفاوصة) بيان کردن سخن (تفاوص) از یکدیگر جدا شدن</p>	<p>فوطه امی موته (فاظ فوطا وفوفاظا) بالضم مجرد</p>	<p>ای شمشا (فمرفا فوفا) بالاضافه هاء تنک جمع فوف است</p>	<p>هر دو کراذ سوفانو و نیز فوفا کود از سخن و کس زن و کرا کسر</p>
<p>ف و ض (قوم فوضف) کسری گروه</p>	<p>ف و ع (فوعه) بالفتح بوی خوش حرارت</p>	<p>ف و ج (فجان) امرضی ست بر وجه</p>	<p>در مخی ست و بادشاهی بود در فوج دنا نیز فوفا و فوسو و فوسو</p>
<p>ف و ح (فوحه) بالفتح بوی خوش و در شب</p>	<p>ف و غ (فوغه) بالفتح دمیدگی</p>	<p>ف و ق (فوقه) بالفتح زیر غلاف تحت</p>	<p>بالقافین و يقال ما ارتكك حلقه فوقه یعنی گذشت و باز نیامد</p>
<p>ف و ط (فوطه) بالفتح بوی خوش و در شب</p>	<p>ف و ظ (فوظه) بالفتح بوی خوش و در شب</p>	<p>ف و ج (فجان) امرضی ست بر وجه</p>	<p>و ذوالفوق شمشیر فوق البی عبد المسیح و قوله مینا فوقا ای سر شفا</p>
<p>ف و ذ (فوذ) بالفتح بوی خوش و در شب</p>	<p>ف و ح (فوحه) بالفتح بوی خوش و در شب</p>	<p>ف و ق (فوقه) بالفتح زیر غلاف تحت</p>	<p>بالقافین و يقال ما ارتكك حلقه فوقه یعنی گذشت و باز نیامد</p>
<p>ف و ط (فوطه) بالفتح بوی خوش و در شب</p>	<p>ف و ظ (فوظه) بالفتح بوی خوش و در شب</p>	<p>ف و ج (فجان) امرضی ست بر وجه</p>	<p>و ذوالفوق شمشیر فوق البی عبد المسیح و قوله مینا فوقا ای سر شفا</p>
<p>ف و ح (فوحه) بالفتح بوی خوش و در شب</p>	<p>ف و غ (فوغه) بالفتح دمیدگی</p>	<p>ف و ق (فوقه) بالفتح زیر غلاف تحت</p>	<p>بالقافین و يقال ما ارتكك حلقه فوقه یعنی گذشت و باز نیامد</p>
<p>ف و ط (فوطه) بالفتح بوی خوش و در شب</p>	<p>ف و ظ (فوظه) بالفتح بوی خوش و در شب</p>	<p>ف و ج (فجان) امرضی ست بر وجه</p>	<p>و ذوالفوق شمشیر فوق البی عبد المسیح و قوله مینا فوقا ای سر شفا</p>
<p>ف و ذ (فوذ) بالفتح بوی خوش و در شب</p>	<p>ف و ح (فوحه) بالفتح بوی خوش و در شب</p>	<p>ف و ق (فوقه) بالفتح زیر غلاف تحت</p>	<p>بالقافین و يقال ما ارتكك حلقه فوقه یعنی گذشت و باز نیامد</p>
<p>ف و ط (فوطه) بالفتح بوی خوش و در شب</p>	<p>ف و ظ (فوظه) بالفتح بوی خوش و در شب</p>	<p>ف و ج (فجان) امرضی ست بر وجه</p>	<p>و ذوالفوق شمشیر فوق البی عبد المسیح و قوله مینا فوقا ای سر شفا</p>
<p>ف و ح (فوحه) بالفتح بوی خوش و در شب</p>	<p>ف و غ (فوغه) بالفتح دمیدگی</p>	<p>ف و ق (فوقه) بالفتح زیر غلاف تحت</p>	<p>بالقافین و يقال ما ارتكك حلقه فوقه یعنی گذشت و باز نیامد</p>
<p>ف و ط (فوطه) بالفتح بوی خوش و در شب</p>	<p>ف و ظ (فوظه) بالفتح بوی خوش و در شب</p>	<p>ف و ج (فجان) امرضی ست بر وجه</p>	<p>و ذوالفوق شمشیر فوق البی عبد المسیح و قوله مینا فوقا ای سر شفا</p>

سج

کندن عارض گردد و هر دیمان	سوفادیر را بر سر کمر آشفته بتقدیم	جوان	خواندش عارضت و ططف و
دود و سفیدن غیر کرامتی کند	او اعلی الفار مشدود لا یقال فی حقه	(فوقیات) لا یرویدین شعرو	محل و در حوض قاطع زلف الدم
بجز را تا غیر فرود آورد باز بدو شد	هون التوادد و آفاقیت	مردمان و شکست شدن سوفار	و نافع ترست هر نفس و صبح راستی
و بیعت یا میان گذاشتن و باز گرفتن	(الثاقفة) فیتة فراهم و در دیو	تیر بقال فقت السهم فآفاقیت	که تعلیق آن هم
بدست پستار آفریده کا حمله	فاتی من مریضه، روی صحت	ف و ل	(فَقَوْتُ) افزایش افزون شدن
و آفاقیت که صاحب جمع بقال ما	و در دامت می بود یا را آفاقیت	(فَقُولُ) بالضم با علی و بخود یاداند	و سن نادر گوایند کی نگو
آقام عند الاقواق حمله الحشد	من سکر و کذک و آفاقیت لزان	ست دیگر شیان مرا بل شام را	ف و لا
العیاده قلنا فاقه و قوله	و دران گشت بعد گرانی و شکست سله	یا خاص است بختک قولک بالنتاه	(فَقُولُ) بالضم همان فاقه فیه
نقال مالها من فوقی خشمی	و درین آفاقیت آرایش و آرایش	کیکو و نیز فوله شهری بلسطین	فوقه بالفتح و التاء تم سوار
بالفتح و الضم ای مالها من نظره	میان دود و دشیدن	ف و م	افوله و فاقه با جمع اولاد و احد
و دلاجه و آفاقیت	(فَقُولُ) کسظم غوردی و دوشیده	(قَوْمُ) بالضم سیر و گردم و بخود	لها ان فاقه صلوة عمره کفحت
(فَقَاتُ) برگزیده و بهترین از هر چیزی	که اندک اندک گیرند	و نان و بهر دانه که از آن نان پزند	الها و استغفار الاجتماع العائین
و پیوند سر با گردن	(فَقُولُ) سوفار را سخن تیر را	و بهر که سیر و پیاد و بهر عقده انظمه	فی قولک هذا فوقه و کفحت
و آفاقیت تیر شکست سوفار و فی الشل	و فوای فوای خوراندن شیر بجز	بزرگ	و آفاقیت فاقه و کفحت
و جبه خلان با فوقی فاضلی	(فَقُولُ) فزنی نمودن و در عیش	(فَقُولُ) بالتاء و بخود و آفاقیت	و انتفاع ما قبلها فاقی و آفاقیت
بهم منسکر انصل یعنی بهر	و فوای فوای کیدن و شیر را و	و گشت بر داشته شود	الاسم علی حروفین احد هما
نا تمام باز گردید	فوای فوای در مشیدن و بهر عیش	قطعده قوم کهر دپاره پاره	التون فاندیل مکانها حروف
(فَقُولُ) کسوار و بهر بار یک سیر	الی موسی الله تذکره هو و معاده	بریدن آرا	مشاکل لغا و هو المیل و هما
و حاکمه فوق فاقه هر کلان کبر سن	قوله القرآن قال و یومئ امانا	و فاقیت منوایر فروش اسل	شقیبیتان و فی المیم هیوی فی
آن دود سوفار با شد گردان رس و	و فاقیت فاقیت الفصح ای لا قراء	آن فوای است بالضم	الفیضاض امتداد دلا و دیقار
(ن) فاتی آفاقیت فوای و فوای	جزیره امیره و کخی اقومته شیا بعد	(فاقیة) دبی است ابراق	فی تلبنته قمان و قمان
بهم فوای فاقه که بر رشت از زبان	منی فی انما اللیل و النهار	(فاقیة) شهریت بشام	فقیان و لا خیرین نادران
خود در هر تیر و فاتی فوای بالضم	(فَقَاتُ) الرجل نیازمند و در عیش	(فَقِیْمُ) کیوم خبرت ست بصر	البعوض کلکوهن عنه لا یتمعا
که شد و او را و فاتی فاقیت فوای	گردید و سر در بسیار کچم	با زبانی از ان	ابدا و فوای فوای و فوای
و فوای فاقی نزد کسبون بر یاد و	(رجل مستغنی) مرد بسیار	(فاقیة) دبی بخارا	فی زبانی لاعلم الفلانة و هکذا
و جان داد و فاقیت الثاقفة لایم	جواب	(فَقُولُ) نان کین بقال فوای	فی الاضافة المتصل هکذا فی
آفریده و پستان او و فوای فوای	(استیفاة) به شدن گرفتن بید	ای اخذ و ا	و کبستوه فیه الاحراب
حکمت سوفار تیر را	و صحت روی نمودن او را و فوای	ف و ن	المثلثة و یقال و مات
(فَقُولُ) کیم طراد گرد آورنده	فوای و دشیدن انرا و دیقار	(فَقَاتُ) بالیا و الالف التهموه	لغیبه اسلی حجه فی
بشر را میان دود و دشیدن فوای	استغنی الناقه یعنی مدوش	فقی گهای ست کمتر از دس و	و ولو وجدت الیه فاکسرش
فوق التاء مشدود و شاعر	پیش وقت آن و در ایتاد آن	بیش کعد و بقدر شری و بطریقی	ای ادنی طریق و دیقار
(فَقِیْمُ) شاعر سخن عجیب و	شراب بقال ما استغنی من الخراب	انگشتی چون شکست و دوحط صلیب	کلمته فاقه الی
(فَقُولُ) فاقه در زبانه	ای کایلف و بهوش آمدن ست	نموده و در گرد و لاجرم و دلیب	بسی با و در باره سخن گشتم

اصداواست

(فَقِيْشُوْنَ) سست و فرود

(فَقِيْشَان) بالغت چه است

بیمانه

(فَقِيْشُوْنَ) بالغت بزریت

(فَقَشَان) سست است ببرد

(فَقَشُوْنَ) مومنه سست بخارا

(فَقَشُ الْجَارُ) آفتان

برجید خر براده در آمد بر آن

کاهه من القبیسة و فاش فیل

افتخار کرد و بزرگ نموی نمود پند

در خود پیزه که ندارد

(مَقَالِیْسَةُ) بر سر دیگر فرمون

(و قیاس) با کسر مثله بسیار جدید

و و عید بائے دروغ نمودن در

جنگ و لاف زدن

(تَقْدِیْسُ) لاف زدن بر گردین

از چیزه

فیض

(مَفِیْض) جاسه گریز جاسه

بازگشت بقال ماعده فیض

لا فیض ای عجید

(مض) خاص فی الاخر فیض

فیضاً بالغت رفت و دور شد

ما فیضی بی ای جاسه

ما فیضی چه لیساده معنی

مکنت و هیچ ظاهر بیان نکرد

افاضه بیان کردن و انداختن

را بقال قاصت بنو ای

بیه دوران غشتان از گشتن

چیزه بقال قاصت لیل ادا

لکن بخت اصحابها معنی

فیض

(فیض) بالغت مرگ در دنیل

وقال انعمی بصره و است

یزرود و پی است مرئی بسبعه

بن نزار را و دیگری مرعوبیانی

سغیان را و لقب مطلب بن عبد

مضاف برادر با ششم بدان جهت که

بسیار جو دو و دو قولم اعطاء

غیضاً فیض ای عطله

فلیض من کثر

(فیضه الذراع) روالی اشک

افتخار کرد و بزرگ نموی نمود پند

(فقیاض) کشاد و جوان مرد بسیار

بخشنده و نام اسپ بنی جعد و

شاوین فیاض محمد است

و فیض فیاض جوی پر آب و

(فیاض) لقب طه بن عبید الله

اشتری با و فصد و بعدا خرجن

فاطمه با فقال لا لانی صل الله

علیه و سلم اذ انت الفیاض فلقب

(اخر هم فیضی بنیهم

و فیضوی ویدان و

فیضوی بالغت یعنی مختلف

اند و آن در نصف میکند و احد

فیضاً بالغت رفت و دور شد

ما فیضی بی ای جاسه

ما فیضی چه لیساده معنی

مکنت و هیچ ظاهر بیان نکرد

افاضه بیان کردن و انداختن

را بقال قاصت بنو ای

بیه دوران غشتان از گشتن

چیزه بقال قاصت لیل ادا

لکن بخت اصحابها معنی

فیض

الرجل فیضاً و فیضه مراد

وقاضت نفسه برآمد جان او

وقاض الخبوء فاش گردید خبر

وقاض السکة بسیار شد سخن

فاخر الله ام كذلك و فاض الذراع

روان شاد شک

(مفاض) مستوی و برابر و منه

فیضه فیضه الله علیه و سلم کان

مفاض الیطن ای مستوی من

الصدره و جعل فی مفاضه فی

سخن در پیوسته

(و مفاضه) زره زارخ و

مفاضه مفاضه لن کان بزرگ

و مفاضه اب را برادر و سخن

یک بار روان شدن مردم از صفات

و مفاضه فیضه فیضه فیضه

و مفاضه فیضه فیضه فیضه

و مفاضه فیضه فیضه فیضه

و مفاضه فیضه فیضه فیضه

و مفاضه فیضه فیضه فیضه

و مفاضه فیضه فیضه فیضه

و مفاضه فیضه فیضه فیضه

و مفاضه فیضه فیضه فیضه

و مفاضه فیضه فیضه فیضه

و مفاضه فیضه فیضه فیضه

و مفاضه فیضه فیضه فیضه

و مفاضه فیضه فیضه فیضه

و مفاضه فیضه فیضه فیضه

و مفاضه فیضه فیضه فیضه

و مفاضه فیضه فیضه فیضه

و مفاضه فیضه فیضه فیضه

و مفاضه فیضه فیضه فیضه

و مفاضه فیضه فیضه فیضه

(مستخاضه) آب روان کون

خواشن طریخ و بسیار درخت

شدن وادی و فاش شدن خبر و

فایض

فیض بالغت مرگ بقال جان

فیضه ای غریب مودت فوطه

با و اد کند لک

(مفاض الیطن) ای مستوی من

الصدره و جعل فی مفاضه فی

سخن در پیوسته

(و مفاضه) زره زارخ و

مفاضه مفاضه لن کان بزرگ

و مفاضه اب را برادر و سخن

یک بار روان شدن مردم از صفات

و مفاضه فیضه فیضه فیضه

و مفاضه فیضه فیضه فیضه

و مفاضه فیضه فیضه فیضه

و مفاضه فیضه فیضه فیضه

و مفاضه فیضه فیضه فیضه

و مفاضه فیضه فیضه فیضه

و مفاضه فیضه فیضه فیضه

و مفاضه فیضه فیضه فیضه

و مفاضه فیضه فیضه فیضه

و مفاضه فیضه فیضه فیضه

و مفاضه فیضه فیضه فیضه

و مفاضه فیضه فیضه فیضه

و مفاضه فیضه فیضه فیضه

و مفاضه فیضه فیضه فیضه

و مفاضه فیضه فیضه فیضه

و مفاضه فیضه فیضه فیضه

و مفاضه فیضه فیضه فیضه

و مفاضه فیضه فیضه فیضه

و مفاضه فیضه فیضه فیضه

ج

شد بان قیف الریم است قیف (یا بان بے آب	المدین قیل مولف تقریب و غیره واسمعیل بن ابراهیم که هر دو	سست رای شد مرد قیل (یا قیفیل) رشت کرد	نافع لا ورام الحان خاصه فی العین محمد قفیل نافع مسم
فیضه) بالمردیصر یا بان فراخ لی باب فیانی جمع و قیفه رشاد	قاضی شیراز اندوخته و شهر است بخزستان از آن شهر	رای اورا مشوب نمود خطا و سستی رای دست مای گفت	کثیره ستم و هو ما خود منی لافین وهوان لا یطی بالخال لب من
بالمردیصر است و قیفاء الحجبان مومنی است بنوع عقیق	است ابو الحسن علی بن احمد ادیب یا آن فاله است بزیا با	مغایله با زی است موفیان عرب را فیال با کسر و بطع مشدود	اللبن فی الطوق قیفیا هض) فان قیفیا با بلغ آمد
مدین و قیفاء الغضال تقریب که کرا را بجا بطر فرد آیند	وقایل گوشت تنی دیک با آن رگ ران است و رجل فایل	مذکور است حذف عمل قیف (الکبان) بنهات رسید	فی حرف جر است ثنائی و معنی آن در دمی اید بر ظرف مکان
فی ق قیف با بلغ از او مایان	الاقوا) مرد ضعیف عقل و قائلان بود که است در بن	کیاه و قفیل الشبای اریاده و افزون شد جوان و قفیل	و ظرف زمان نحو آنکه صاعقون و المکجد و فی ایام معدود
دراز با لا بد و ن لام مومنی است	مضغتان من لحم اسفل علی الصلون من لدن ذوالحجین او	ضعیف شد خطا کرد رای ایله) ضعیف شد خطا کرد رای	و بر اصحابت بمعنی مع خنی دخول فی امیه ای مع هم
و اقیق) که برشته است میان و مشق بطریقه و اوست دبابی	مکتفنا العضم من کل تان فی جابن الفخذین هما من الفرس	استقیل الجمل) به چوین شد شتر در شتر و لوا نملی	و تطیل غوی انا و امه و دخلت النار فی هر تو حینه بای الجمل
هض) فان قیفاء با صریح مردود جان داد	کذلک و وقال لغة فیه	فیقم) کبکس مرد سخت روانا فیوم مع	هض و استعلی غولا صلیکم الغزل ز و مراد است بالقوله و بیک
اقیق الشاعره) چه گفت معانی غرب و ظرف آورد	رجل قیل لرای کبکس مرد ست عقل و رجل قیل الکلم	قیفان) با بلغ عهد و بیسمان مغرب است	یوم الترفع و مثاقیر و صیرین فی طعن الا باهر و العظ و الی
فی ل قیفیل با کسر اقیال و	مرد بسیار گوشت وقیل) کشتاد صاحب نیل و	ف ی ن قیفنه) با بلغ ساعت بقالقیته	خوف و دا اید بهتم فی احوالهم ای الی احوالهم و من نحو اعم
قیل و قیل بان مؤنث و مرد و نر و باید گران	قیل بان مفیوکه) بیل زبر کان	قیفنه ای الساعه فینات جمع و بدخله الاف و الا کمین قیفال	صباحا ایها الظلل البابی و دخل یمن من کان فی
وقیل و رجل قیل لرای و بطع مرد و عقل رجال	قیفان) با کسر مومنی است تزدیک باب الا بواب قیل اسم	قیفنه الفیننه بعد القیفنه ای الحین بعد الحین	العصر الخالی و و بره شایسته و آن داخل شود
اقیل لرای جمع و بد فیانه با کسر و فیه) با کسر و فیه) با کسر	غور از دم او و قیل که لنصو نم که کاجو فیلان بن هراده	قیفان) با بلغ نام پس مرسته منه را و مرد و کور و کور و کور و کور	ایان فصول سابع فایل من خود ما متاع الحیوة الدنیا فی الخ
مصلی است رجل قال لرای قال ایضا	محمد است و فیز نام و لای بنادرین موت و مذکور است در فن ن	موت و مذکور است در فن ن موت و مذکور است در فن ن	الاقیل و او را و کور و کور و کور فیما در کور و کور و کور و کور
من غیر اضافه مرست ضعیف عقل و بدیه قال	هض) قال کایه قیل و قیل و قیل علا و در ضعیف مرست گردید بن حد نان	موت و مذکور است در فن ن موت و مذکور است در فن ن	در عرض بی دیگر خود و نحو خبریت یمن و قیفنه) یمن خبریت

ج

رقایا) شهرت است مستخرج از ان
جاءت رافع بن مبداه
قایانی

الكتاب الحی و القشور

فی القاف

باب القاف فصل الحیة

ق ع ع
(ق ق) از برج سیدة تمخرغ و
پوست تنک سپیده سپیده آن
قاف (کسال) او از زرافان
عراق

ق ب ب

(قوب) کعبور مرد بسیار
خوار امانه قوب) آوند بار
آب گرامه فوای مسلوبا

مثله

(وقاب) اکمبر مرد بسیار
خوار

(ق) قاف لطفام قاف) با طغ
نور و طعام را یا نور و تمامه آن

وکن قاف الماء خبها

(س) قفب الرجل من الماء

قاف) عرکة قاف) کسب بسیار

نوشید آب در شد و قفب الماء

نوشید آب را

ق ع ش

(قش) با طغ رس کشتی لغت

ق ع ی

(ق) قای قای) گفت بخود

باب القاف فصل الب

ق ب ع

(قبا) با طغ کباب است که
بعلف شوراید قبا (کسانه
مثله

(ق) قبا الطعام قبا) غرور و

انرا و قبا الرجل من القرب

پر کرم شد از آب و بسیار غرور و انرا

ق ب ب

(ق ب) با طغ مرد کشتن باطل
نیکو و نجیب و ماهر در طرب و

پاره جیب پیر این و در لاجر جرح

که در آن چوب جرح با شیاختن

میان چرخ چوبی که در میان جرح آید

(قبا) کتاب نوعی از مایه و قبا

نوعی بصری بصری و در

نیشا پور و جاسه بخند و راه جان

بصره و دوی در پامن مصر و کس

نیل چین و دهره که بدان جامه

(قبا) کباب یک برنده را

از مشیر و جزان دینی بزرگ و مظهر

(قبا) کباب یک برنده را

از مشیر و جزان دینی بزرگ و مظهر

(قبا) کباب یک برنده را

از مشیر و جزان دینی بزرگ و مظهر

(قبا) کباب یک برنده را

از مشیر و جزان دینی بزرگ و مظهر

(قبا) کباب یک برنده را

بصدا الیه علی عار لطیف و

قبة القرب منی است بکوا

(قبة القبة) لقب تظلم

تعلبت بدان جنت که در وشت

نوی قار کیندی بر پاساخته

ابو جعفر قبی و عمران بن سلیم

قبی باضم مشوب اندر سوسه قی

دش و ممل است در بغداد و

آنکه پیر و روزه دارد چندان

مزار و لاغریان شود و آن منده

(قبة) کدر حریه بانگ دنان

کفن و او در کلمه اسب خیره و نیز

(قبة) کافیر و تدر

و بانگ کردن شتر و کول گردیدن

(قبا) کباب نوعی از مایه و قبا

نوعی بصری بصری و در

نیشا پور و جاسه بخند و راه جان

بصره و دوی در پامن مصر و کس

نیل چین و دهره که بدان جامه

(قبا) کباب یک برنده را

از مشیر و جزان دینی بزرگ و مظهر

(قبا) کباب یک برنده را

از مشیر و جزان دینی بزرگ و مظهر

(قبا) کباب یک برنده را

از مشیر و جزان دینی بزرگ و مظهر

(قبا) کباب یک برنده را

از مشیر و جزان دینی بزرگ و مظهر

کباب و عیون قات کذک و

قبة القرب منی است بکوا

(قبة القبة) لقب تظلم

تعلبت بدان جنت که در وشت

نوی قار کیندی بر پاساخته

ابو جعفر قبی و عمران بن سلیم

قبی باضم مشوب اندر سوسه قی

دش و ممل است در بغداد و

آنکه پیر و روزه دارد چندان

مزار و لاغریان شود و آن منده

(قبة) کدر حریه بانگ دنان

کفن و او در کلمه اسب خیره و نیز

(قبة) کافیر و تدر

و بانگ کردن شتر و کول گردیدن

(قبا) کباب نوعی از مایه و قبا

نوعی بصری بصری و در

نیشا پور و جاسه بخند و راه جان

بصره و دوی در پامن مصر و کس

نیل چین و دهره که بدان جامه

(قبا) کباب یک برنده را

از مشیر و جزان دینی بزرگ و مظهر

(قبا) کباب یک برنده را

از مشیر و جزان دینی بزرگ و مظهر

(قبا) کباب یک برنده را

از مشیر و جزان دینی بزرگ و مظهر

(قبا) کباب یک برنده را

از مشیر و جزان دینی بزرگ و مظهر

۳ ج

وَقَبْلَ لَا مَدْعَاً وَقَبْعًا	قَبَاتُ بَن دَر بَن (قَبْ)	سوراخ پستان	باندس لاران است عبد الله
کامی شیده شد لار و دندان شیر از بزم	کعب محدثات و قبلت بن	کعب (قَبَاح) کعب پیوند جائے	بن یونس عثمان بن احمد
از دهن قَبْلُ الْفَلْ كَذَاكَ مَوْقَبْ	اضمیم محالی	ساق دران	(قَبْ) با کسر جای گرم و خورده لار
نَابَةُ بَاک کرد و بران او که بزم	(رض) قَبْتُ بِهِ قَبْتُا بالفتح به	(قَبْحَان) کسکران ملامت	چوب اگر کسر
و دیز قَبُوب ایشتر ده گردیدن	بزم گرفت آنرا	بصره	(قَبُوتُ) با کسر شنی عقیده است
گشت و دست و خوا و خشک	قَبْ بَاس	(قَبَاح) کرمان خرس	بتهامه
شدن ریش و جرات دلی آب	قَبْتُ (ک) کصفرو دمایه گم نام	(مَقْبُوح) یکسو کرده شده در گشت	(قَبْ) کصفرو دمایه از انگر و دند
کشتن آن	قَبَا بَزْ کعبا بطر شد	از خیز و دور ازان	سید حیدر دیکو دمایه از مرغان
(رض) قَبْ الذَّبْتُ قَبَا	قَبْ بَاج	(قَبْ) قَبْ قَبْ قَبْ	کچکا دک نامند ش قَبْ بَاقِ
یا بفتح تشک گشت و دیز قَبْ	(قَبْ) با بفتح بک فارسی	و قَبُوحًا و قَبُوحَةً باضم و قَبَا حَا	(قَبْ) با کسر انزب مشیر شعبان بن
بریدن	لان القاف و الحیم لاجتماع	انزب و قَبَا حَة کسمایه زشت	عمرو حمیری
(س) قَبْ بَطْنُهُ قَبَا بَزْ	قَبْ بَن کلام العیب قَبْ بَزْ	گردید	(قَبُور) کعبور زمین بزم و زم
باریک گردید کم و و کَذْ	اضغ علی الذکو و لا تفر کالما مضی	زشت آوردن زشت	خرابین زرد بار او را بزمین که
قَبْ بَطْنُهُ بالکاف و دیز	و یعقوب یخص بالذکو منه یا فتن	بارش در شاخ ادوده باشد	
قَبْ بَارِیک و لا غری بیگاهم	کالطیلم من النعانة و	کرد و بیان نمود زشتی کار و دیز	(ابو قاسم منصور قَبَا بَزْ)
(مَقْبَب کسر دیز پیشه و	مضله کثیر	کس کردن و دور و دین	اسکندریه
بکسر القاف سال آئینه	قَبْ بَاج	از یکی دیز یقال قَبْ بَاقِ الله ای	(قَبَا بَزْ) کرمان گزوه فراهم آمده
(بَیْتُ مَقْبَب کضم خانه	قَبْ بَاج	نخاه عن الخیر و ابل کس که	بخت بر آوردن کسیدن شکار
قَبْ دَار	قَبْ بَاج	ریم از وی بر آید و خشک شود مرغ	از دام و چراغ شکاری در شب
(سَوْءٌ مَقْبَبَة کضم زان بیک	قَبْ بَاج	و قَبْ بَاقِ کضم کی را	موضعی است بکر
لاغر	قَبْ بَاج	و قَبْ بَاقِ باهم دشنام دادن	(قَبْ) کسکر و ک قَبْ بَاقِ باللام
(قَبْ بَاقِ تشک شدن یقال	اضم از اتباع است یا بر دو یک	از شت شمردن	بی قبا باضم و مرود و امشد
قَبْ بَاقِ الزَّوْبَةُ اِذْ لَجَعْتُ	معنی آید یعنی زشتی با بر و دند	قَبْ بَاقِ	قبا و جمع قنبه کفخه لغتی است
و تبه راضن	مرنی ش ق ح	(قَبَا بَزْ) کزب پد کسری	در آن
(قَبْ بَاقِ) بقمه در آمدن	قَبْ بَاقِ	(قَبْ) کسکر و ک قَبْ بَاقِ	کغیر نام مردی
(قَبْ بَاقِ) بریدن	قَبْ بَاقِ	مقدم کسری	(ابو بشیر عمر و دستان
قَبْ بَاقِ	قَبْ بَاقِ	(قَبَا بَزْ) باضم موضعی بلغ	بن قَبْ بَاقِ کفخه قَبْ بَاقِ
(قَبْ بَاقِ) کفخه کوتاه بالا قبا	استخوان بار و ک نزدیک آرنج	قَبْ بَاقِ	امام الهامه است
کعبا بطر شد	است دیوند جای ساق دران	(قَبْ) باضم کسکر و قَبْ بَاقِ	قَبْ بَاقِ کسکر و ک قَبْ بَاقِ
(قَبْ بَاقِ) کعبور جزیره است	قَبْ بَاقِ	و خیف دمی قبا موضعی	بینی
بغز از آن جای است خطیب	و قَبْ بَاقِ	است لرب عسقان	(قَبْ بَاقِ) باللام مرده قَبْ بَاقِ
آن میدان محمد افشاری	قَبْ بَاقِ	بافت زاید مصفر آن	

۳
6

<p>ولههم فقال ان مكيا لم هذا (قباع) لقب ابن منسب اليه بهت ككوترين اهل زمان خود بوده (قباع) كغزاي مرد بزرگ سر (قباع) تاسه زده (قباع) اسبان پرمانده پس اسب پيشي گيرنده (قباع) اسفينه بند شير و گارديا بخبر سر قضا باشد از هم باز يا آنچه زير هر دو شارب قضاست نوشيدن و سوراخ چيني نوک يا آن قبعة کسيکه است (قباع) کشاد نوک بدول (قباع) قفا صياور بالحق (قباع) بگوهر بند شير از سيم يا از آهن و مرغی است سرخ زاي و جای بعثت مدینه (قباع) بالاعمال و کسرت خلقت (قباع) کعبه جامه پاره است شبیه برش در آن قبعة بالضم ناپاک گفت قبعة غلاف شبیه و بالضم در غلاف فخر شدن نکند (قباع) قبعة فخر بالضم سر در پوست کشید غار پشت و بل قسم ثالث قال المبرد انما قبع الرجل قبعة سرور زید قال الف فيه تلحق بنات گویان بر این کشید و پس فاعله یاران خود و قبع فی الارض در قول قبعة اقول کانت لثا زمین رفت و قبع یمن و قبعا بالفتح و قبعا کتاب بنی نشاند بگوشت یقال له قباع کنایه از خمر و بنصره فی السکرة و قبعا و قبع الرجل قبعا بالفتح جمع لان ما اذا فعل القبعة</p>	<p>احرف لا یبني منه الجمع (قبیل) بالضم از یک سوی یقال اذا قبیل قبیلک ای اقصد قصدک و اخوک (قبیل) بالضم و بنین از پیش خلاف در و مقدر و بنگاه نشاند یقال وقع الهم قبیل الهم وید بوی ای من مقدره و مومنه در و ی کوه یا بن یا کم از قبیل اقول فی قبیل الجبل ای سنجو بر پائے دیگر در در میان دو شتا لنگ یا رفتار است باسته و ضعف و امشی من کانه یخرف التراب بقدمیه و نشانی است که در پیش گوشت (قبیل) بالفتح پیش نقیض بعد یقال انیتک من قبل و قبل مبنین علی الضم و قبل و قبل متونین و قبل مینا علی الفم (قبیل) بالفتح نوعی از مهر که زنان بدان مردان را بند کنند و نیز برگردن اسب بندند بجهت چشم زخم و افسون (قبیل) بالکسر چینه کرد و بدان آوردند در نماز و جهت و کعبه شریف و هر چه پیش روی گیرند از او یقال ماله فی هذا الامری قبلة و لا ذبوة یعنی بجای مستراح و من این قبیل است ای جهنم و جعلوا یوتکرم ای متقابله (قبیل) بالکسر و بالتحریک مشو یا نجیه است از نوحی</p>	<p>تاسه و دوبره را فتاد و اورا و قبع و ان توشه ان بدون نور دیده خورد آب را یا گوشه توشه دان بدان در کرد و نوشید فاذا فکلب اس الزادۃ الیه خارجا قبل قبعة بالیم و نیز قبع بالفتح پست کردن سر بجهت (القباع) و ان مشک و توشه دان بدون نور دیده بدان آب خوردن یا گوشه اش در دان کرده نوشیدن (القباع) پنهان شدن و در آشیانه در آمدن مرغ قبع ث (قبعی) کثرت دی و مکان پائے و شتر بزرگ سل قبعة مؤث و نیز قبعة فخر داده قبع ث (قبع) کسفر بل مرد بزرگ خلقت (قبع) مقصوره و شتر بزرگ جسته و شتر بزرگ را خر کرده و جانور است است دریای و مرد بزرگ جسته درشت اندام و نام شاعر و بدان آوردند در نماز و جهت و کعبه شریف و هر چه پیش روی گیرند از او یقال ماله فی هذا الامری قبلة و لا ذبوة یعنی بجای مستراح و من این قبیل است ای جهنم و جعلوا یوتکرم ای متقابله (قبیل) بالکسر و بالتحریک مشو یا نجیه است از نوحی</p>	<p>فروع (قبیل) بالضم از یک سوی یقال اذا قبیل قبیلک ای اقصد قصدک و اخوک (قبیل) بالضم و بنین از پیش خلاف در و مقدر و بنگاه نشاند یقال وقع الهم قبیل الهم وید بوی ای من مقدره و مومنه در و ی کوه یا بن یا کم از قبیل اقول فی قبیل الجبل ای سنجو بر پائے دیگر در در میان دو شتا لنگ یا رفتار است باسته و ضعف و امشی من کانه یخرف التراب بقدمیه و نشانی است که در پیش گوشت (قبیل) بالفتح پیش نقیض بعد یقال انیتک من قبل و قبل مبنین علی الضم و قبل و قبل متونین و قبل مینا علی الفم (قبیل) بالفتح نوعی از مهر که زنان بدان مردان را بند کنند و نیز برگردن اسب بندند بجهت چشم زخم و افسون (قبیل) بالکسر چینه کرد و بدان آوردند در نماز و جهت و کعبه شریف و هر چه پیش روی گیرند از او یقال ماله فی هذا الامری قبلة و لا ذبوة یعنی بجای مستراح و من این قبیل است ای جهنم و جعلوا یوتکرم ای متقابله (قبیل) بالکسر و بالتحریک مشو یا نجیه است از نوحی</p>
--	---	---	---

۳۵

ریگ توده کرد قبل نهج تار	از ریمان و دیر آنچه پس ویر	رضی الله عنه ما بعد التعلیل ایها	وقال فتح الله ما قبل وما دبر
جمع و سرفه و شهره است و نزدیک	بر آمد وقت رشتن و نیز قبیل	القبول و نیز قبول پذیرا	سوفی رشت گردان خاری سال آید
در بند	طاعت مرغان و دیر نافرمانی ایشان	مغفور و زان اسم است مصدر را	و گذشتند را و بعضی هم لا یقبون
و ابو بکر محمد بن محمد فکلی	و قبیل بمطلب رسیدی در قمار	نطش معدوم و از اعلام است	فیه فعل
حرکت غنوب و اوجوب قبیل	و نیز نرسیدگی در آن و قبیل	قبالة کما به پذیرفتاری عمل	من ص ص قبل به قبالة
محدثان اند	بسوی نراگشت بودن پیچیدگی	است قبل را و منه القبالة للصلک	کما به پذیرفتاری کردید
و اینست قبلیتاً حرکت و مشددة	سرفش و دیر بودی خضر بودن	مولد و دیقال سخن	من ص ص قبلت لفتن قبل و
الیاء الصتیفة ای انگار و نایان	آن و قبیل رشته کربوسه سین	قبالیته ای فی عدا فتنه و یکسر	حرکت کربوسه و دیر بینی آمد سیاه
و قبیل کتب زود و طاعت قبیل	پیش آمد وقت تافتن و دیر رشته	قبال النعل کتاب دوام	چشم و نیز قبل غلبی و سبکی
لی قبل فلان حق ای عنده و	کپس بر بند و تافتن یا قبیل باطن	پیش کش کرمیان انگشتان	دست نات در بر آوردن کچمه
مالی به قبیل ای طاقه قبیل کلا	قبل دیر ظاهر آن یا قبل اندرون	با خد و قصصی قبیل	ماره دور آمدگی پیش بر دو پای ویر
کلمت لی حشر منی قبیل یعنی گویم	پنجیده در دودک و دیر باله	خبیث و ما عرف قبالة من	آمدگی یا شنید و پیش آمدگی سیای
یا تو سخنی در آنچه از سر تو آغاز	آن یا قبیل اول تا نهمی رشته	دبار و به بسته ایوف قبیل	چشم بر بینی یا قبل ماند حلاست
کلام کلم را یا گویم یا تو سخنی ناوه	دیر آخرت فتنه آن یا قبیل پنبه	من دیر است	کعبی چشم یا شد یا آن بهتر قبول
از روز هائے آینده و قبال الله	و دیر کتان یا قبل یائین کوشن	قبالة با کسر نام نلف	است یا بر آمدگی سیاه چشم کعبی
قبالة انگار و دیرم و امرم قول	بالای آن و دیقال ای عرف قبیل	قبالة باضم و بر و کفالت	بر گردیده و بودن سیاه چشم
انعلی و اینست العذاب قبیل ای	دیر یعنی بی شناسد گویند	جلست قبالت ای نهجاده	برین بینی یا بر گوشه چشم یا بر ارد
عیاناً و روی علی القوا تین	مقابل از گویند مدبره یا بی شناسد	قبایل کصاحب سال آینده	یا بر آمدن نگاه چشمی بر نگاه چشمی
قبیل کهر و جاع است قبیل	مقبل را از دیر بر یا بی شناسد	و مسجد بود در دست چپ مسجد	دیگر و بر شتر ریخته شدن آب
و اینست قبیل ای عیاناً و مقابله	نسب مادر را از لب پدر خود	خیف و از اعلام است	وقت آب خوردن و بر روی
قبیل کامیز نام تافت و نذرا	و نیز قبیل انام مردی	قبالة شب آینده و ماناف	نمیدن شاخ گویند و به
و کار گذار و پاکار یا رئیس قوم	و قبیل گزوده افزونندان یکبار	قوایل الاکس اول کل قبیل	اندیشه و اختصار سخن گفتن
و شوی زن و جماعت مردم از سر	و پاره از کله سرفراهم آمده	اختذت الاصل بقواله	یقال کلمه فلان قبلاً فاحجاً و
گروه تا هر چه افزون گردد از	پاره و دیگر قبایل جمع و دوام	اقبل کا مد که چشم چندا نک	و جزو قبیل اذ الشدقه رجلاً
از گروهی پراکنده چون رم	نکام و سنگ بزرگ سر چاه و نام	کوی بسوی بینی خود نگاه میکرد	لم نکلت حد دنته و پیشتر از زمان
و نیز و عرب و یگویی یک اصل	ابن حصین بن مرداس	قبیل کهر او گویند که روش	ماه نور دیدن بقال را نیا هلاک
و حسب یا گروهی یک پدر قبیل	قبول کصبور نام تافت دبار	بر روی عمیده باشد	قبلاً اذ السبکین لری قبیلک
حقیق جم قول الله و حسننا علیهم	بدان جهت که ضد دیر است یا	قبیل کجایه مضمی است	یا خنثین و بدین هر چیز را
کل شیء قبلاً ای قبیل قبیل	انکه مقابل در کسب فرما الله و دوز	میان عذاب و سزایان	ف قبیل النعل دوام ساخت
و قبیل عیاناً و نیز قبیل ظاهر	یا انکه مقول طباغ و فخر است	قبول جامه در پی کرده	نعل را با قبیل بست بر نعل
انکار اقبال آید قبیل کعبی	و نیز قبول بالفتح و قد	من قبیل الصبأ قبلاً بالفتح	من قبیل البیلة پیش آمد
رو بار و نه و آنکار و دیرم و در	بضجه غلی و جمال و لباس	و قبولا باضم و یفتح و زید	شب و قبیل المرأة قبالة
و نیز قبیل آنچه پیش بر دوز و در	مند قول ندیه المامون فی الحسن	یا دیر و نیز قبول پیش آمدن	با کسر نام نالی کرد و از نعل نیز آمد

<p>وَقَتَبَ ابْنُ سَعْدٍ اَوَّلَ كَلِمَةٍ رَوَاتٍ مِثْلَهُ وَابْنُ قَتَبَةَ سَلَمٌ قَتَبَةُ (از شعبه وینس قَتَبَةُ (خطوطه شتر بافت وَشَّانَ (با کسر موعی است سَدَن قَتَابَ (برشت شتر قتب نَهَادَن (دو سگد عظیم و درشت نُورَمَن</p>	<p>شبان بول شیر میازده را دردمن در گل پر درون (قَتَبَتُكَ) از پنج بر کنند چیز را (ذَبْتُ مَقْتَت) کعظروغن در گل پرورده بر دهنباغ و شوباکا شد دیگر میخیزد فی الحدیث انداختن بذیت غایب و مَقْتَت و هو محرم (مَقْتَت) سخن چینی کردن و فراموش کردن دیگران را و مَقْتَن یا ندلس</p>	<p>الفتاده (ابن قَتَادَةَ) شتران قنار را (قَتَوْد) باضم کسبه است (قَتَايِدَة) باضم شتر است استوار را از ریش نگاهدارده و خط قَتَاو (سیر بیکو اندازده (قَتَاد) باضم بود و خود بود و دیگر افزار را دیگر بوی بریانی در بوسه (مَقْتَدَة) بعضی شتر است (قَتَوْر) کعبور و نفقه کنند (قَتَدَت) الاصل قَتَدَا بالتحریک در گین شکم شدند (قَتَيَد) کامیر پیوسته یا اول پیوسته شتران از خوردن قنار (مَقْتَيَد) قنار را بریده سوخته نخورش شتران دادن قَتَس (قَتَس) بالفتح قدر و یک (قَدَة) بالفتح کرد (قَتَس) بالضم و بعضی شتران جانب لغت نظر قنار جمع (قَتَوَة) باضم کلاه میازده و آن چیز را پیش پا توده سگ زید (قَتَس) با کسر نوس از بیکان یا پیروز دین که آنرا بر برفت اند اند (ابن قَتَوَة) با کسر بریده بدنه و قَتَوَة کنیت ابلیس لعنة الله عليه ما علمت شیطان را (قَدَة) محرکه که در قنار جمع قوله تعالى وَتَقَعُهَا قَدَوَة (قَتَو) گفتن مرد و کتبر (قَتَاو) مرد و کتبر (قَتَاو) لفظه را بر عیال</p>	<p>عیال (قَتَاو) تنگ کننده نفقه بر عیال و نیز قنار ساخت و بیکوشت که پشت استوار را از ریش نگاهدارده و خط قَتَاو (سیر بیکو اندازده (قَتَاد) باضم بود و خود بود و دیگر افزار را دیگر بوی بریانی در بوسه (مَقْتَدَة) بعضی شتر است (قَتَوْر) کعبور و نفقه کنند (قَتَدَت) الاصل قَتَدَا بالتحریک در گین شکم شدند (قَتَيَد) کامیر پیوسته یا اول پیوسته شتران از خوردن قنار (مَقْتَيَد) قنار را بریده سوخته نخورش شتران دادن قَتَس (قَتَس) بالفتح قدر و یک (قَدَة) بالفتح کرد (قَتَس) بالضم و بعضی شتران جانب لغت نظر قنار جمع (قَتَوَة) باضم کلاه میازده و آن چیز را پیش پا توده سگ زید (قَتَس) با کسر نوس از بیکان یا پیروز دین که آنرا بر برفت اند اند (ابن قَتَوَة) با کسر بریده بدنه و قَتَوَة کنیت ابلیس لعنة الله عليه ما علمت شیطان را (قَدَة) محرکه که در قنار جمع قوله تعالى وَتَقَعُهَا قَدَوَة (قَتَو) گفتن مرد و کتبر (قَتَاو) مرد و کتبر (قَتَاو) لفظه را بر عیال</p>
<p>ق ت ت قَت (بالفتح) است نر است خَشَك قَتَه یک قَتَه نام مادر سلیمان تابعی قَتَاب (کفر موضع) است بر</p>	<p>ق ت د (قَتَد) محرکه چوب بالان افتاد قَتَو د جمع (ابن قَتَدَة) کفر و قنار د کاری شتران در دین حکم از خوردن قنار (قَتَاد) کسب درختی سخت خارناک افتاد و قَتَد کا کلب و قَتَو د جمع و فی المثل ومن دونه نهر طق قنار و ذلت الفتاد موضع است پس لَمْ یَزِدْ قَتَاد کسب غراب موضع است بر بنی سليم را</p>	<p>ق ت س (قَتَس) بالفتح قدر و یک (قَدَة) بالفتح کرد (قَتَس) بالضم و بعضی شتران جانب لغت نظر قنار جمع (قَتَوَة) باضم کلاه میازده و آن چیز را پیش پا توده سگ زید (قَتَس) با کسر نوس از بیکان یا پیروز دین که آنرا بر برفت اند اند (ابن قَتَوَة) با کسر بریده بدنه و قَتَوَة کنیت ابلیس لعنة الله عليه ما علمت شیطان را (قَدَة) محرکه که در قنار جمع قوله تعالى وَتَقَعُهَا قَدَوَة (قَتَو) گفتن مرد و کتبر (قَتَاو) مرد و کتبر (قَتَاو) لفظه را بر عیال</p>	<p>ق ت س (قَتَس) بالفتح قدر و یک (قَدَة) بالفتح کرد (قَتَس) بالضم و بعضی شتران جانب لغت نظر قنار جمع (قَتَوَة) باضم کلاه میازده و آن چیز را پیش پا توده سگ زید (قَتَس) با کسر نوس از بیکان یا پیروز دین که آنرا بر برفت اند اند (ابن قَتَوَة) با کسر بریده بدنه و قَتَوَة کنیت ابلیس لعنة الله عليه ما علمت شیطان را (قَدَة) محرکه که در قنار جمع قوله تعالى وَتَقَعُهَا قَدَوَة (قَتَو) گفتن مرد و کتبر (قَتَاو) مرد و کتبر (قَتَاو) لفظه را بر عیال</p>
<p>ق ت د (قَتَد) محرکه چوب بالان افتاد قَتَو د جمع (ابن قَتَدَة) کفر و قنار د کاری شتران در دین حکم از خوردن قنار (قَتَاد) کسب درختی سخت خارناک افتاد و قَتَد کا کلب و قَتَو د جمع و فی المثل ومن دونه نهر طق قنار و ذلت الفتاد موضع است پس لَمْ یَزِدْ قَتَاد کسب غراب موضع است بر بنی سليم را</p>	<p>ق ت س (قَتَس) بالفتح قدر و یک (قَدَة) بالفتح کرد (قَتَس) بالضم و بعضی شتران جانب لغت نظر قنار جمع (قَتَوَة) باضم کلاه میازده و آن چیز را پیش پا توده سگ زید (قَتَس) با کسر نوس از بیکان یا پیروز دین که آنرا بر برفت اند اند (ابن قَتَوَة) با کسر بریده بدنه و قَتَوَة کنیت ابلیس لعنة الله عليه ما علمت شیطان را (قَدَة) محرکه که در قنار جمع قوله تعالى وَتَقَعُهَا قَدَوَة (قَتَو) گفتن مرد و کتبر (قَتَاو) مرد و کتبر (قَتَاو) لفظه را بر عیال</p>	<p>ق ت س (قَتَس) بالفتح قدر و یک (قَدَة) بالفتح کرد (قَتَس) بالضم و بعضی شتران جانب لغت نظر قنار جمع (قَتَوَة) باضم کلاه میازده و آن چیز را پیش پا توده سگ زید (قَتَس) با کسر نوس از بیکان یا پیروز دین که آنرا بر برفت اند اند (ابن قَتَوَة) با کسر بریده بدنه و قَتَوَة کنیت ابلیس لعنة الله عليه ما علمت شیطان را (قَدَة) محرکه که در قنار جمع قوله تعالى وَتَقَعُهَا قَدَوَة (قَتَو) گفتن مرد و کتبر (قَتَاو) مرد و کتبر (قَتَاو) لفظه را بر عیال</p>	<p>ق ت س (قَتَس) بالفتح قدر و یک (قَدَة) بالفتح کرد (قَتَس) بالضم و بعضی شتران جانب لغت نظر قنار جمع (قَتَوَة) باضم کلاه میازده و آن چیز را پیش پا توده سگ زید (قَتَس) با کسر نوس از بیکان یا پیروز دین که آنرا بر برفت اند اند (ابن قَتَوَة) با کسر بریده بدنه و قَتَوَة کنیت ابلیس لعنة الله عليه ما علمت شیطان را (قَدَة) محرکه که در قنار جمع قوله تعالى وَتَقَعُهَا قَدَوَة (قَتَو) گفتن مرد و کتبر (قَتَاو) مرد و کتبر (قَتَاو) لفظه را بر عیال</p>

تنگ کردن و در کاره در آمدن و لازم گرفتن چپ برادین و زدن مرد و بکود کردن زن (مقتول) لغت را بجا لنگ کردن قوت رو نگذاشتن و گوشت را برای شیر و زهر بهانه تاوی آن دبا بد و بلند شدن بوی بریانی و جوان و به چشم و صوف شتر و در کردن تا فکری بوی شکری از زبان در خاک غبار و مانند آن کردند کس را و بر زمین پس ازین یکدیگر گردانیدن بقتل فتنه با ای قادیان (مقتول) خشم گرفتن و دم بر زدن و آماده شدن کارزار و در میدان کس را و یک سو شدن از کسی کناره کشیدن (مقتول) بگریز افتادن قتل سرد (مقتول) کجمر و بسیار کوسید و در قتل سرد اعمال و مقتول بکمال الهی و مثله قاتل ذکر و واکل تصحیف و المصداق بالتام الشدة کما یخرج به ابو عمرو و ان الاصل و غیره عنه قدره مال با کسر بر روی بالی بسیار است (مقتول) بسیار شد شیر دقوت و در قتل ع (مقتول) با کسر ناز و زور و غارت و بک (مقتول) حرکت کرک سم چپ	مشتد و برخامی مامده است و زور و مشت اندام (مقتول) کتف و بیکدیگر زدن بران مردم کشته شود و مقتول مقتول الرجل بین کتفه (مقتول) کتف با بقتل و مقتول با کتف او قتل بیکدیگر نعلب و قتل الرجل بمقتول فان کان قتله العشق بالمقتول لا یقال هذین الا و قتل الرجل برین وی بر کمال یا قتل مستولده (مقتول) بیکدیگر ای مشتان مقتول و دانی بدی و خدا و قتل ای قتل شری و عالمیه (مقتول) با کسر بیات گشتن مقتول کز فرزند مرد (مقتول) کامیر کشته و زور و در روی کسان قتل با بقتل مقتول و جمع فان لم تکن ذکر الوفا قلت هذ قتیلة فلان و قوت بقتیلة لا تکتسک به طریقه ا ک س س م و از اعلام است (مقتول) کجینه از اعلام است (مقتول) کسب جهان و قتیله جسم و زور و نای و نای و قاتل نازه استوار و زور (مقتول) کتف نام وی قتل کشد او مشد (مقتول) کسر و بسیار کشته و بسیار قتل کشتن قتل با بقتل جمع و امده قتل و زور کشته (مقتول) با کسر و قتل او و اعلام اند	مقتول (بکسر) کشتن و کشتن کشدگان (مقتول) مقتول و قاتل (بکسر) و مقتول از باده و قتیله کشتن و کارزار کرد و باده و قاتلهم الله از کتفه و زور گردانیدن و کتف او قتل بیکدیگر (مقتول) مقتول و مقتول فان کان قتله العشق بالمقتول لا یقال هذین الا و قتل الرجل برین وی بر کمال یا قتل مستولده (مقتول) بیکدیگر ای مشتان مقتول و دانی بدی و خدا و قتل ای قتل شری و عالمیه (مقتول) با کسر بیات گشتن مقتول کز فرزند مرد (مقتول) کامیر کشته و زور و در روی کسان قتل با بقتل مقتول و جمع فان لم تکن ذکر الوفا قلت هذ قتیلة فلان و قوت بقتیلة لا تکتسک به طریقه ا ک س س م و از اعلام است (مقتول) کجینه از اعلام است (مقتول) کسب جهان و قتیله جسم و زور و نای و نای و قاتل نازه استوار و زور (مقتول) کتف نام وی قتل کشد او مشد (مقتول) کسر و بسیار کشته و بسیار قتل کشتن قتل با بقتل جمع و امده قتل و زور کشته (مقتول) با کسر و قتل او و اعلام اند
---	--	---

ج

<p>حَسْبُهُ وَالْمَوْفِقُ خَيْرٌ مِنَ الْمُنْجِبِ التَّصَوُّقُ الْحَقِيقِيُّ الشَّيْبَةُ الْحَقِيقَةُ مِنْ جَارِيَةٍ وَكَاسِبُ حَقِيقَتِهَا وَلَهَا سِتَّةُ مَعَانٍ التَّوَقُّعُ الْفِعْلِيُّ الْقَدِيمُ الْعَالَمِيُّ الْيَتَنَزُّعُ الْقَدِيمُ وَتَقْدِيرُ الْمَضَى مِنَ الْحَالِ خَوْفُ الْفَقْرِ زَيْدٌ وَالتَّحْقِيقُ خَوْفُ الْفَقْرِ مِنْ رُكْنَيْهَا وَالتَّقْيِيقُ خَوْفُ الْفَقْرِ تَقْرِيقُ مَعْرِفَةٍ تَنْصِبُ تَعْرِيفَ الْقَبْلِ خَوْفُ قَدِيمٍ فِي الْكَلَامِ وَبِالْمَعْرِفَةِ لِحَوْفِ الْقَدِيمِ مَصْفَرُّ الْقَبْلِ وَإِلْسَانِيَّتُهَا فَالْقَدِيمُ الْفَعْلِيُّ كَيْدٌ وَدَمٌ وَخَوْفٌ وَقَدْ بَالَسِرُ لَفْظُهُ اسْتِغْنَاءٌ وَمِنْهُ مَالُهُ وَقَدْ وَجَّهَتْ أَيْ مِنْ جِلْدِهَا لَانَّهُ نَحْشُهَا لِيَاكُنَ وَدَوَالِ الْأُزْبُوسُ نَابِرُ اسْتِغْنَاءٍ أَقْدَمُ جَمْعُ رِقْدَةٌ بِالْأَلْفِ وَدَوَالِهَا خَوْفُ مِنَ الْقَدْرِ وَرَوْشُ وَرَاهُ وَبِالْيَاسِ مِ الْكَلَامِ رَاوِي خَفِيفٌ وَكَرْدِي أَرْوَمُ كَمَا هِيَ كَرْدِي وَرَدِي وَرَدِي بَاشَدُ وَمِنْهُ قَوْلُهُ تَعَالَى نَاطِقٌ قَدْ دَايَ فِرْعَانَ خَفِيفٌ هَوَاهُ وَقَدْ بِالضَّمِّ هِيَ اسْتِغْنَاءٌ وَرِيَالِي وَقَدْ أَدَا كَسَابُ خَارِشْتُ وَ كَالْمَوْشِ وَقَدْ كَرَابُ وَرَدِي وَرَدِي بِنِ ثَلَاثَةٍ مِنْ مَعَادِيهِ أَوْ قِيلَ اسْتِغْنَاءٌ وَقَدْ كَرَامُ كَامِرُ كُفَايَةِ بَارَهُ كَرْدَهُ بِكَوْشْتِ بَرَا زَارِيهِ خَشَكُ كَرْدَهُ وَجَامِعُ كَرْدَهُ</p>	<p>قَدْ يَدُ كَرْمِي كَلِمٌ كَبْكُ خَطِّ وَارِ وَتَامُ مَرْدِي وَوَادِي اسْتِغْنَاءٌ اسْتِغْنَاءٌ وَتَامُ اسْبِ قَيْسُ خَاضِرِي وَآبِي اسْتِغْنَاءٌ وَقَدْ يَدُ الْيَدُ وَتَامُ اسْبِ قَيْسُ خَاضِرِي وَتَقْدِيرُ الْمَضَى مِنَ الْحَالِ خَوْفُ الْفَقْرِ زَيْدٌ وَالتَّحْقِيقُ خَوْفُ الْفَقْرِ مِنْ رُكْنَيْهَا وَالتَّقْيِيقُ خَوْفُ الْفَقْرِ تَقْرِيقُ مَعْرِفَةٍ تَنْصِبُ تَعْرِيفَ الْقَبْلِ خَوْفُ قَدِيمٍ فِي الْكَلَامِ وَبِالْمَعْرِفَةِ لِحَوْفِ الْقَدِيمِ مَصْفَرُّ الْقَبْلِ وَإِلْسَانِيَّتُهَا فَالْقَدِيمُ الْفَعْلِيُّ كَيْدٌ وَدَمٌ وَخَوْفُ وَقَدْ بَالَسِرُ لَفْظُهُ اسْتِغْنَاءٌ وَمِنْهُ مَالُهُ وَقَدْ وَجَّهَتْ أَيْ مِنْ جِلْدِهَا لَانَّهُ نَحْشُهَا لِيَاكُنَ وَدَوَالِ الْأُزْبُوسُ نَابِرُ اسْتِغْنَاءٍ أَقْدَمُ جَمْعُ رِقْدَةٌ بِالْأَلْفِ وَدَوَالِهَا خَوْفُ مِنَ الْقَدْرِ وَرَوْشُ وَرَاهُ وَبِالْيَاسِ مِ الْكَلَامِ رَاوِي خَفِيفٌ وَكَرْدِي أَرْوَمُ كَمَا هِيَ كَرْدِي وَرَدِي وَرَدِي بَاشَدُ وَمِنْهُ قَوْلُهُ تَعَالَى نَاطِقٌ قَدْ دَايَ فِرْعَانَ خَفِيفٌ هَوَاهُ وَقَدْ بِالضَّمِّ هِيَ اسْتِغْنَاءٌ وَرِيَالِي وَقَدْ أَدَا كَسَابُ خَارِشْتُ وَ كَالْمَوْشِ وَقَدْ كَرَابُ وَرَدِي وَرَدِي بِنِ ثَلَاثَةٍ مِنْ مَعَادِيهِ أَوْ قِيلَ اسْتِغْنَاءٌ وَقَدْ كَرَامُ كَامِرُ كُفَايَةِ بَارَهُ كَرْدَهُ بِكَوْشْتِ بَرَا زَارِيهِ خَشَكُ كَرْدَهُ وَجَامِعُ كَرْدَهُ</p>	<p>قَدْ يَدُ كَرْمِي كَلِمٌ كَبْكُ خَطِّ وَارِ وَتَامُ مَرْدِي وَوَادِي اسْتِغْنَاءٌ اسْتِغْنَاءٌ وَتَامُ اسْبِ قَيْسُ خَاضِرِي وَآبِي اسْتِغْنَاءٌ وَقَدْ يَدُ الْيَدُ وَتَامُ اسْبِ قَيْسُ خَاضِرِي وَتَقْدِيرُ الْمَضَى مِنَ الْحَالِ خَوْفُ الْفَقْرِ زَيْدٌ وَالتَّحْقِيقُ خَوْفُ الْفَقْرِ مِنْ رُكْنَيْهَا وَالتَّقْيِيقُ خَوْفُ الْفَقْرِ تَقْرِيقُ مَعْرِفَةٍ تَنْصِبُ تَعْرِيفَ الْقَبْلِ خَوْفُ قَدِيمٍ فِي الْكَلَامِ وَبِالْمَعْرِفَةِ لِحَوْفِ الْقَدِيمِ مَصْفَرُّ الْقَبْلِ وَإِلْسَانِيَّتُهَا فَالْقَدِيمُ الْفَعْلِيُّ كَيْدٌ وَدَمٌ وَخَوْفُ وَقَدْ بَالَسِرُ لَفْظُهُ اسْتِغْنَاءٌ وَمِنْهُ مَالُهُ وَقَدْ وَجَّهَتْ أَيْ مِنْ جِلْدِهَا لَانَّهُ نَحْشُهَا لِيَاكُنَ وَدَوَالِ الْأُزْبُوسُ نَابِرُ اسْتِغْنَاءٍ أَقْدَمُ جَمْعُ رِقْدَةٌ بِالْأَلْفِ وَدَوَالِهَا خَوْفُ مِنَ الْقَدْرِ وَرَوْشُ وَرَاهُ وَبِالْيَاسِ مِ الْكَلَامِ رَاوِي خَفِيفٌ وَكَرْدِي أَرْوَمُ كَمَا هِيَ كَرْدِي وَرَدِي وَرَدِي بَاشَدُ وَمِنْهُ قَوْلُهُ تَعَالَى نَاطِقٌ قَدْ دَايَ فِرْعَانَ خَفِيفٌ هَوَاهُ وَقَدْ بِالضَّمِّ هِيَ اسْتِغْنَاءٌ وَرِيَالِي وَقَدْ أَدَا كَسَابُ خَارِشْتُ وَ كَالْمَوْشِ وَقَدْ كَرَابُ وَرَدِي وَرَدِي بِنِ ثَلَاثَةٍ مِنْ مَعَادِيهِ أَوْ قِيلَ اسْتِغْنَاءٌ وَقَدْ كَرَامُ كَامِرُ كُفَايَةِ بَارَهُ كَرْدَهُ بِكَوْشْتِ بَرَا زَارِيهِ خَشَكُ كَرْدَهُ وَجَامِعُ كَرْدَهُ</p>
--	---	---

۳ ج

۳۵

<p>(الغوب) اندازه نمودم آنرا و بی الحديث اجمع عليكم اللال فقد رواله ای تموا فلتین یوما وقدر نعمه بخت گوشت را و نیز قد ر تنگ نمودن و بزرگ داشتن و بزرگی صفت کردن منه قوله تعا و قد ر الله حق قد ر و اندازه کردن چیز را بر چیز رض سن بقدر قد ر با نفع وقدر ر با نعم و قد ر با نعمت اللال و بقدر ای کمر و قد ر کتاب و قد ر آیه بالت و قد ر قد ر و قد ر و قد ر بفضله با کمر راست و منه قولهم المقد تذهب خبیثه و قد ر علیه قادر شدن بر آن (رض) قد ر که هم و قد ر با نفع یا یا کارگر نیست قد ر نه قد ر آیه که حایه آماده ساختم و قش معین کردم (ص) قد ر قد ر آیه عکره که تاه کردن گردید (افقد ر) توانا گردانیدن يقال افقد ر الله علیه (قد ر) علیه و الله قد ر بل اندازه نمود آنچه را بر روی فرمان داد (وقد ر الزرق) بخش کرد آنرا نیز تقد ر تنگ نمودن مندر شید و فکر نمودن و بر بار کردن کاری و قد ر به اگر داند کسی را (داد مقد رة) بفتح اللال علی عبد الرحمن بن تنگ مقد رة اندازه کردن چیزی عوف است</p>	<p>قداس (قداس) کفر است و سوار و سبط شرف و نیز قداس غوزه فقره شبیه مردارید و سنگ که جای ریزش آب در عوض برپا سازند و قد یق مشد و یا سنگ که در عوض شتر اندازند و آب را بدان اندازه نموده بخش نمایند و حسین بن قداس محدث است (قداس) که بر پیش آینه بقال مقدس و بالتسمیع قدح ای قدوم (قداس) کشتی بزرگ و جزیره است در اندلس و قد ر بهر قداس سینه اسب وادی است و قد کوفه مرها ابراهیم علیه السلام فوجد جود افسست رأسه افقد قداس من رض فیمیت بالقداسیه و قد کله ان تكون محله الحاح قدوس باضم و شد اللال المضمونه پاک و مبارک و نامی از نامهای باری تعالی است و یق و کل فقول مفتوح غایر قدوس سبح و ضحی و قد ر و قد ر و یق (قداس) باضم از اعلام است و یق قداس مجلس بمن بیت المقدس کعلم (قداس) با کسر از اعلام است و یق قداس که شتر را بهی بیت المقدس کعلم تام مسجد شام مقدس میسبوی ذنت و کم سن و شتر کمین گردید</p>	<p>قدیس (قدیس) پاکیزه کردن و پاکیزگی منسوب نمودن اهل مقدس نعت است از آن قدیس (قدیس) پاک شد قدح (قدح) پاکش را که خرد (قدح) پاکش را که خرد چشم ترساک و قدح آب شیر که نوشیده شود و سح قدح (قدح) مرد یا کریم و دلسری (قدح) کفر و زن کم سن شکرین قدح (قدح) که صیور یا زیاده از پاک و فریاد و اسب که حاجت آید و در بیان زدن تا باز نیستد در بیان چیزی و در خور زنده و ترک داده (قدح) کفنه خوب دستی (قدح) باز ایستاده و آواز (قدح) قدح قدح با نفع باز داشت و او نیز قدح بکام پاز کشیدن اسب و خان زدن آوا و قدح درخت و قدح درخت سینه و کل فقول مفتوح غایر قدح سبح و ضحی و قد ر و قد ر و یق (قدح) باضم از اعلام است و یق قدح مجلس بمن بیت المقدس کعلم (قدح) با کسر از اعلام است و یق قدح که شتر را بهی بیت المقدس کعلم تام مسجد شام مقدس میسبوی ذنت و کم سن و شتر کمین گردید</p>	<p>قدیس (قدیس) پاکیزه کردن و پاکیزگی منسوب نمودن اهل مقدس نعت است از آن قدیس (قدیس) پاک شد قدح (قدح) پاکش را که خرد (قدح) پاکش را که خرد چشم ترساک و قدح آب شیر که نوشیده شود و سح قدح (قدح) مرد یا کریم و دلسری (قدح) کفر و زن کم سن شکرین قدح (قدح) که صیور یا زیاده از پاک و فریاد و اسب که حاجت آید و در بیان زدن تا باز نیستد در بیان چیزی و در خور زنده و ترک داده (قدح) کفنه خوب دستی (قدح) باز ایستاده و آواز (قدح) قدح قدح با نفع باز داشت و او نیز قدح بکام پاز کشیدن اسب و خان زدن آوا و قدح درخت و قدح درخت سینه و کل فقول مفتوح غایر قدح سبح و ضحی و قد ر و قد ر و یق (قدح) باضم از اعلام است و یق قدح مجلس بمن بیت المقدس کعلم (قدح) با کسر از اعلام است و یق قدح که شتر را بهی بیت المقدس کعلم تام مسجد شام مقدس میسبوی ذنت و کم سن و شتر کمین گردید</p>
---	---	---	---

زن و بد چشم شدن اسپ (اقدام) بازداشتن (شئ مقدّم) کمترین لکس دار تَقَدَّمَ لَهُ بِالشَّيْءِ اَمَادَةُ بَدِي گشت تَقَادَعَ) در پی یکدیگر رفتن در جنس و جوی و ق در افتادن در آن کوئی هر کسی می جوید بر صاحب خود و دیگر بازداشتن و بیای مردن قوم و نیزه زدن یک و دیگر را در حدیث بخند اناس علی الصواب طوبی و القید فَتَقَادَعَ بِهِمْ حَبِيبَاتُ الصَّوْطِ تَقَادَعُ الْفِرَاسُ فِي النَّارِ لَا تُقَادَعُ) بازایستادن ق د ف دَقْدَف) با بفتح بن شاخ خریا بن که اطرافش بریده باشد و نیز دَقْدَف) آب شاشیدن و بختن و بمشت گرفتن آب از موضع بمشت گرفتن چیز بران دَقْدَاف) کمراب کاسه بزرگ و سیوی سفالین ق د ل دَقْدَوِيل) اگر قبیل بزرگ سر ق د م دَقْدَم) با بفتح جامه است سرخ دَقْدَم) با کسر میخی یقال قَدَمًا کان کذا و هو اسم من القدم حُجِلَ اسْمًا مِنْ سَعَاوِ الزَّمَانِ دَقْدَم) با بفتح و بختن دیر دَقْدَمَةُ) با بفتح پیشی دیکار و	دلیری اسم مصدر است بی واثر چیزی و نیز قَدَمَةُ اخرا میدان و خرامیدگی دَقْدَم) حرکت پیشی در کار و دیکار و در مرتبه باشد در خیر و بیکوئی دَقْدَمَةُ) بهوشت و پیش پای شوشت آید اقدام) جمع بی و اثر یقال یفلان قَدَمٌ صَدَفٌ اَعْمَصَتْ دولیع یقال رجلی قَدَمٌ و اهل قَدَمٌ و بهال قَدَمٌ و فناء قَدَمٌ و هم قَدَمٌ الْقَدَمُ اِصْطَاوُ الْحَدِيثِ حَتَّى يَضْمَحُ رَبَّ الْمَفْرَافِ فِيهَا قَدَمُهُ) یعنی در آورد و خدای تعالی بدان را در دورخ و لا شئ را قَدَمٌ اللَّهُ لَنَا كَمَا أَنَّ الْأَعْبَادَ قَدَمُوا إِلَى الْجَنَّةِ أَوْ ضَعُ الْقَدَمِ مَثَلُ الدُّوْعِ وَالْقَمْعِ يَلْبِثُ أَهْلُ الْكُفَّاهِ طَلَبُ الْمَزِيدِ و نیز قَدَم) بقیلة است و مضمی نیز دَوَّاقْدَم) ام که به است دَقْدَمِيَّة) حرکت میو یا نوسه از پوست سرخ دَقْدَم) بهضمین پیش رنگی قَدَمِيَّة) هوسو به مثل یقال قَدَمًا مِثْلُ الْقَدَمِ وَالْقَدَمِيَّة) مضی قَدَمًا ای قَدَمٌ و لم یَتَقَدَّمْ قَدَم) گفتن یک بار و دلا و در بسیار پیش در آینده و در حرب و جزان و سنگان یک و شت قَدَمِيَّة) با تا مثل دَقْدَم) کسب پیشی در کار و دیر یکی ضد صدوشت دَقْدَم) اگر قیلة است بمین و	مومنی است ثوب قَدَمِي منسوب بسره آن دَقْدَم) کابویرینه قَدَمًا و قَدَم) اسمی با بفتح مقصوره و قدیم جمع دَقْدَم) اقدام) سپ عروه بران عبدی واسپ عبداللہ بن یحییان نہدی و مادہ سکی دَقْدَم) کفراب در برینه دَقْدَم) قَدَمٌ بِنَصْطَلَمَةُ كَثَامَةُ و قَدَمَةُ) بن عبداللہ قَدَمَةُ و قَدَمَةُ) بن طعون و قَدَمَةُ) بن یحییان اند دَقْدَم) کصورتیک مبار و دیر و بسیار پیش در آینده و تیش و یونث قَدَمٌ و قَدَمٌ کتب جمع و دی است بجله بای یحییان و کوسه بدینہ و پشتہ بسرات و مومنی است کردان ابراهیم علی السلام قَدَمَةُ کرده و تشدد و دلا و پشتہ است در کوسه بلاد و دی و قلعہ بمین دَقْدَمَةُ) با تا پشتہ است قَدَم) از سفر باز آئیده قَدَمٌ کنت و قَدَم) کنزاج و قَدَمٌ الانسان) سر مردم قَدَم) جمع و قَدَم) السَّحِيلُ) مقدم بلان و از اعلام است و قرنی و نیز قَدَم) دلبستان پیشی سران قَدَم) ابی است مرتبی بمبر و مقدم بلان و پر و از نبال مرغ قَدَم) و قَدَم) کباری جمع و هی اربع و عشر پیش است کلام و قَدَم) اقدام) پیشی و دیر	و قَدَم) متان) و دلبستان پیش ما و کان و قَدَمَةُ) الحیث بزرگ و قَدَم) شیر پیشه و قَدَم) شیر پیشه دَقْدَم) کنزاج پیشی و دیر دَقْدَم) اقدام) و قَدَم) یونث و قَدَم) مصغر از پیشی و دیر کشن و سر آمد مردم و در شرف با دلا و مبتدع قوم قَدَم) کشلاد شکلہ فاش دَقْدَم) کسیت با دلا و سرور و سر آمد مردم و در شرف دَقْدَم) الحی الحیش) کباری بزرگ و قَدَم) کسر دَقْدَم) است در برینه یا در بایل دَقْدَم) الشیء) با بفتح روی و چیز و صدر آن قَدَم) الشیء کذلک و قَدَم) و م الحیل) مینی کوه پیش بر آمدہ و نیز قَدَمٌ و قَدَم) پیش دَقْدَمَةُ) با بفتح پیشی رنگی در حرب یقال هو مضمی القَدَمَةُ و قَدَم) و قَدَم) با بفتح التام و الدلال و مشدود الیاء پیش پیشی رنگی اسم است تقدم و لا یَقْدَمُ مِثْلُهُ بالتحمیه مثل یقال مضی القوم التقدمیة و الیقْدَمِیة ای امام امام دَقْدَم) کبیرم بالتحمیه نام دی دَقْدَم) کسب یک مبار و بسیار پیش در آینده و دلا و قَدَمَةُ بالتا مثلہ فی الکس و غرضه
--	--	--	---

دینی پر باد شد	وقت بازی گویند	قذ دُرّ (۱) مرد بدخوی و غیر تند	قذ ح (۱) حرکت نفس و پیدے
قذ ح م	(مُقَدَّر) بفتح الجیم و کاف پس	دور که کرده و ناخوش و در چیزی	زبانی و پیدے
قذ ح (۱) قطره پوشیدگی و پرده	دو گوش و دستهای و نیک نگاه و	پس خورد از مرد و نا میزند	قذ ع (۱) قذعه قذعه (۱) باغی ختام
و فی المثل حَتَّ حَتَّ بَقْدَحَمَة	پس سر و مو منته است	بر دم از بدخوی حَجَل دُرّ	داد و در او سقط گفت و قذعه
ای و حَتَّ حَتَّ بَقْدَحَمَة	مُقَدَّر (۱) با کسر از پریدن و	قذ و (۱) کذ (۱) و زنا و شتر که	بالعصاء (۱) بنحوب دستی زدا و
و قذ م فی ج د د	کار در زراش با عام است	در کرد و فرود اید از شتران	قذ (۱) ح (۱) دشنام دادن و بد گفتن
قذ د	مُقَدَّر (۱) آراسته	قذ (۱) ابن اسمعیل علیه	مُقَدَّر (۱) کحش است لکن منه
قذ د	مُقَدَّر (۱) و ذ (۱) آراسته	السلا (۱) با بفتح پدربوع است	المحدث من قال فی الاسلام
قذ (۱) با بفتح بر بریر چاییدن و	مُقَدَّر (۱) و ذ (۱) گوش کرد کاتنها	سج (۱) مقدر (۱) مقدر (۱) پدید	شعر مقدر (۱) عاقل سانه هدر
کنار دای بر بریر و در دهموار	بریت بریا	و کمره دور باشند از وی مردم و	مُقَدَّر (۱) پیدی آلودن جامه
با سخن از دوسک و کونج مانند	قذ (۱) د (۱) پر در تیر چاییدن	پدید و اند او را	مُقَدَّر (۱) با یکدگر نفس گفتن و
آن انداختن و بر پس و دگر گوش	مُقَدَّر (۱) د (۱) معظم آراسته پیراسته	رس ن (۱) قذ (۱) قذ (۱) حرکت	دشنام دادن
زبون و افضل من نصر	بریده موی و در سبک یکدیگر چیز	و قذ (۱) اسره (۱) اگر گمراسته پدید گوید	قذ (۱) له بالشیر (۱) آماهه شدید
قذ (۱) با بفتح تیر قذ د کسر و	هموار و لطیف	رس ن (۱) قذ (۱) قذ (۱) با بفتح	را راسه او
جمع و یک قذ د کسر و شقیقین	مُقَدَّر (۱) با تا دگر گوش کرد و	و التمریک پدید شد و او را کرامت	قذ ح م
با کسر جمع و کرد از فرج زن و	انوار (۱) مقدر (۱) و موزنه (۱) ای	داشت از وی	مُقَدَّر (۱) کشف مرد و آماهه دشنام
ها قذ تان (۱) و گوش مردم و گوش	لیست بطولیت	قذ (۱) د (۱) بسیار گفتن بقال یا ابن	و برے را که همیشه بی پر بار و
سب و کلمه است که کوکان و	قذ (۱) قذ (۱) الجبل (۱) برآمد بر	ثم قذ (۱) قذ (۱) ای الکوت الکلام	خفگی باشد
گویند یقولون لعینا شاعر قذ (۱)	کوه و قذ (۱) قذ (۱) الزکیة (۱)	قذ (۱) پیدی آلودن	قذ (۱) ح (۱) قذ (۱) ع (۱) آ
قذ (۱) و قذ (۱) قذ (۱) ان (۱) ممنوعات	و افتاد و در جا و و بر و	و ادایشان را دشنامی بقیضای	قذ ح ل
قذ (۱) کلمه تراشیده زرد سیم و	و قذ (۱) قذ (۱) الجبل (۱) خود را گشت	مرد پدید	قذ ح ل (۱) کشف تا کس فرمایه
جز ۱ ن	قذ د	قذ (۱) د (۱) پدید شردن کس را و	و غوار و پدید رفتن عمل سبیل
قذ (۱) ادات (۱) از پریدن بر افتد	قذ (۱) د (۱) با بفتح پدید قذ د گفت	کرامت داشتن	قذ ح ل (۱) کشف تا کس فرمایه
از پر مرغ و جز ۱ ن	و ح (۱) و ح (۱) مثلثه	و استقذ (۱) پدید شردن و کرامت	قذ ح ل (۱) کشف تا کس فرمایه
قوله ما یکن شاذ و لا قاذ (۱)	قذ (۱) د (۱) حرکت پدید خلاف	داشتن بقال استقذات الشی	مُقَدَّر (۱) کشف تا کس فرمایه
یعنی او دلا و راست می کشد کرامت	قذ (۱) د (۱) کلمه پاک و دراز است	اذ کهرت له	قذ ح ل (۱) کشف تا کس فرمایه
می بیند	قذ (۱) د (۱) کلمه پاک و دراز است	قذ ح ل	قذ ح ل (۱) کشف تا کس فرمایه
لا کذ (۱) تیر یا پر تیر بے پر و هموار	دوم	قذ ح ل (۱) کشف تا کس فرمایه	قذ ح ل (۱) کشف تا کس فرمایه
تراشیده بی نام قذ (۱) با بفتح	قذ (۱) د (۱) کسر و زدن کاش	جمع منه قول البی حزام و زور	قذ ح ل (۱) کشف تا کس فرمایه
قذ (۱) د (۱) جمع حیرت نیک	از مردان و پاکیزه و دور از پلیدینا	عن القذ (۱) البی نور الیک و ح	قذ ح ل (۱) کشف تا کس فرمایه
بال و کرم قال ماله القذ و غیر	مرد کناره آفرین و دیگر نام و نامزد	ان صون القسوس ای خواهر	قذ ح ل (۱) کشف تا کس فرمایه
قذ (۱) د (۱) با بفتح پدید و در کلام	نویسے خود رجس	بصا و دهن ان حنین لادنی	قذ ح ل (۱) کشف تا کس فرمایه
سر یا موی ان البی یا سپیدی	قذ و قذ (۱) شتر و شتراده که در گوشه	قذ ح ل (۱) کشف تا کس فرمایه	قذ ح ل (۱) کشف تا کس فرمایه
بال مرغ و منوعه کلمه که کوکان	شید جدا از شتران و نام زنی	قذ ح	قذ ح ل (۱) کشف تا کس فرمایه

ح

ج

یضال ملینده قذ عمله ای شقی
 موسی یقال ملتی حسبہ قذ عمله
 ای ضعف
 قذ غمیل / پیرکین سال
 قذ ف
 (قذ ف) بالفتح / محرک کر نهجی
 و کرانه در دوا قذ ف آن
 قذ فات / بصمتین قذ ف
 کفراب جمع
 (قذ ف) / بالضم کرانه و جانب
 (قذ ف) / بالهمزة و کله و اچمیر
 جست یا شد از سر کوه و کرانه و جانب
 قذ ف / (گشتاب و قذ ف کمره
 و کتب و قذ فات) / بصمتین جمع
 و منه کان ابن عمر لا یصل فی
 مسجد فیہ قذ ف
 (قذ ف) / محرک و بصمتین دور و
 دور اندازنده مردم را یقال نوعی
 قذ ف و نه قذ ف و معنی قذ ف
 و فله قذ ف ای عبیده اوتیه
 قذ ف / (محرک فقط و جای کردن
 لغزنده و کرانه
 رنقه قذ ف / بصمتین شتر و
 قاذف
 (قذ ف) / کلمه / بیکر چشم
 قاذبان و پدید گردد
 و من قذ ف قذ ف هنزل دور
 (قذ ف) / کسینه انداخته و چه
 نمان تهمت و قذ ف کنند
 قذ ف / (گشتاب / بیکر بیکر
 باندازه پری کف پس میزند و
 از پای آنچه بدست برداشتن
 توانی و بند زنی آن را و تیری

رنتار و نقه قذ ف / (بسمی
 ناره قذ ف است و رؤس القذ ف
 موسی است
 فله قذ ف / (کعبه و رشت
 نیک دور دست و دور اندازنده
 مردم را یوی قذ ف و نه
 قذ ف / (گشتاب و قذ ف کمره
 و کتب و قذ فات) / بصمتین جمع
 و منه کان ابن عمر لا یصل فی
 مسجد فیہ قذ ف
 (قذ ف) / محرک و بصمتین دور و
 دور اندازنده مردم را یقال نوعی
 قذ ف و نه قذ ف و معنی قذ ف
 و فله قذ ف ای عبیده اوتیه
 قذ ف / (محرک فقط و جای کردن
 لغزنده و کرانه
 رنقه قذ ف / بصمتین شتر و
 قاذف
 (قذ ف) / کلمه / بیکر چشم
 قاذبان و پدید گردد
 و من قذ ف قذ ف هنزل دور
 (قذ ف) / کسینه انداخته و چه
 نمان تهمت و قذ ف کنند
 قذ ف / (گشتاب / بیکر بیکر
 باندازه پری کف پس میزند و
 از پای آنچه بدست برداشتن
 توانی و بند زنی آن را و تیری

قرس متقا قذ ف / (اسپ تیز
 شتا بنده
 رتقا قذ ف / (بهر گمر انداختن
 وشتابی کردن در اسپ تافتن / کسیره
 و دشنام دادن
 قذ ف
 (قذ ف) / (محرک / اهو و عیب
 قذ ف / (کتاب پس سر و شنگه
 فسا را سپ در پس پیشانی و
 هما قذ ف / (کتاب و
 قذ ف / (کتاب و قذ ف کمره
 و کتب و قذ فات) / بصمتین جمع
 و منه کان ابن عمر لا یصل فی
 مسجد فیہ قذ ف
 (قذ ف) / محرک و بصمتین دور و
 دور اندازنده مردم را یقال نوعی
 قذ ف و نه قذ ف و معنی قذ ف
 و فله قذ ف ای عبیده اوتیه
 قذ ف / (محرک فقط و جای کردن
 لغزنده و کرانه
 رنقه قذ ف / بصمتین شتر و
 قاذف
 (قذ ف) / کلمه / بیکر چشم
 قاذبان و پدید گردد
 و من قذ ف قذ ف هنزل دور
 (قذ ف) / کسینه انداخته و چه
 نمان تهمت و قذ ف کنند
 قذ ف / (گشتاب / بیکر بیکر
 باندازه پری کف پس میزند و
 از پای آنچه بدست برداشتن
 توانی و بند زنی آن را و تیری

قذ ف
 (قذ ف) / (محرک / اهو و عیب
 قذ ف / (کتاب پس سر و شنگه
 فسا را سپ در پس پیشانی و
 هما قذ ف / (کتاب و
 قذ ف / (کتاب و قذ ف کمره
 و کتب و قذ فات) / بصمتین جمع
 و منه کان ابن عمر لا یصل فی
 مسجد فیہ قذ ف
 (قذ ف) / محرک و بصمتین دور و
 دور اندازنده مردم را یقال نوعی
 قذ ف و نه قذ ف و معنی قذ ف
 و فله قذ ف ای عبیده اوتیه
 قذ ف / (محرک فقط و جای کردن
 لغزنده و کرانه
 رنقه قذ ف / بصمتین شتر و
 قاذف
 (قذ ف) / کلمه / بیکر چشم
 قاذبان و پدید گردد
 و من قذ ف قذ ف هنزل دور
 (قذ ف) / کسینه انداخته و چه
 نمان تهمت و قذ ف کنند
 قذ ف / (گشتاب / بیکر بیکر
 باندازه پری کف پس میزند و
 از پای آنچه بدست برداشتن
 توانی و بند زنی آن را و تیری

سوی چری یقال قانیت عی البیع	قرتوب (قرتوب) هرگز نزدیک شدن	مشک نیکو تر نوی سبک سنگ	زن مشک بزم سرکه کشیده و چربین
در میان راه رفتن یقال قانیت عی	ق سرت	قرتوب (قرتوب) هرگز موشی است	با چادر آنگونی پوشیده و چشم
لاجمی ترک الغلو و قصد الاستقام	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه	زیر ستور و مغز قمر دی بود و ترغلب
قرتوب یقه قرتوب قرتوب آبا	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه	سپهر آن اداس و ککان من
کسرین و شد الراء نزدیکی است	ق د ب ج	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه	اشد الناس سوا لا یقبل هو
بدان و کذلک یقولون لی الله تعالی	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه	اسأل من قرع فز قرع
یعنی نزدیکی است بخدا و سبب	ق د ب ج	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه	است تلبی و قرع صحابیه
آنچه و نیز تقرّب است	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه	زیر پوست از اسب ضرب و
هر چه بگاه نهادن و شتاب	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه
کردن و حال تقرّب با وجه ای	ق س ر ب س	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه	مقاله و قرع شعله مال یعنی کوبه
احمل	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه	یاست کند و فتران و هو قرتوب
مضار بکسر الراء یست	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه	کوبه جبه
از کوبه و دران پشت بخون	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه
بیت تمام شد و به هم خوردن	ق د ب ج	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه	آمدند و قوتت القاتنة
فصل بکون و درستی به فقر	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه	بر افراشته سوسه ضرب
و قانید از من اسبابه	ق س ر ب ج	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه	ق ر ش ل
قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه
و کم کردین شتران و گزشتن آن	ق س ر ب ج	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه
و نزدیک رسیدگی رسیدن شست	ق س ر ب ج	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه
و منه اذ تقرّب الیهم لم یکن	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه
و قیام الحزن نکند و مراد از آن	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه
و زگار است و نزدیکی قیام کلان	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه
الشیء اذ اقل تقاصه اطرافه و	ق ر ب ج	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه
الماء استوله البیل و الهار و یزعم	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه
و اها یون ان اصدق فلا یمن و قیامه و کان	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه
الصادق و قیامه و قیامه و قیامه و قیامه	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه
ادوات القارح یستوی البیل و بعض طوی	ق ر ب ج	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه
النهار و البراد من خرج الهدی	ق ر ب ج	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه
علیه و علی امانه الکلام و القیامه	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه
و افضل السلام حین یكون السنته	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه
کاشه و الشکر کالجعة و الجعة	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه
کالووم و البوم کالساحه و یستقر	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه
لاستلذ اذ	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه	قرتوب (قرتوب) هرگز کز در کوبه

ج

<p>بِقَرْنٍ مِشْعَرَةٍ اِیْ یَحِیْیْ بِهَرْدِیَا ق ر س (قوس) بالفتح سرای سخت و سرد درد زرد پشک سطر (قرین) بالکسر پشه خورد و ریزه (قرین) بحرکته بسته و فروه از آب و جزان (قرین) کامیر سرای سخت و فروه و دیرین ازیم چه بستان منه فی الکل و منه قَرْنٌ اِیْ پخته صباغ دران کرده بگذارند چند اگله فروه بسته شود ال قوس آکتاب که بهای شک و سرد یا چند بسته است در اطراف سرات و ماند و قوس نام دو کوه است درین (قوس) آکتاب نام پسر سالم غزوی شاعر (قوس سبک) بالضم و تخفیف الیا ختر شگرفت استوار اندام (قوس) بالضم و کسر الا شهرستانی است ویران بسواد و حلب (قرینس) کز سبج پشه ریزه (قوس قوس) بالضم بیابان لرزه (قوس) قوس الماء قوس ساق بالفتح فرداب قوس الکبود سخت کردید بر ما (قوس قوسه) سگ را خوانند معده با بهار (قوس) خشک کردن و آب فرانیدن (قوس) خشک را مفتوح آب فرانیدن</p>	<p>ق ر ش (قوش) بالفتح ماهی است کبر یا میان چرخ باشد و بخورد (قوش) کامیر شتر استوار و توانا (قوش) قبیل است و بدو قبیل نصرین کنان بود و قوشن آرادیه القبیله لم یصرفه و من آرادیه الحی یصرفه و انما یقیت قوشن و قوش للمخیم الی الحوم و الا فیه کما یقول یَنْقَرُ شَوْنُ اِیْسا عات قوشن و قوش اولاد القوشن کما انما یقیتهم فی نقیده یوما قالوا قوشن اولاد کله جاء الی قویه فقالوا کانه جمل قوشن اولاد قوشن کان یقال له القوشن اولادهم کانوا یقیتون الحاج قوشن و قوشن خلتها و یقیت یصفره و قوشن یحوی کل یقیت و کلاک و یقولوا و لا یعلیه کما قال الشاعر و قوشن هی الی تسکن النجوها سبیت قوشن قوشن سلطت بالعقل فی الحلة النجی کل ساکن النجو حیث یساکن کل الفتن و التین ولا تدری فیها لزی المکاحین دریبا هلذا فی النجی سبیت قوشن یا کون الیکن اولاد قوشن و قوشن احیاناً یمن یمن یمن یمن یمن و احوال سبیل الاصل خیل در جایا یخترق المیطی حنجر کیدنا او سبیت بفرین بن غلله غالب بن قوشن کان صاحب غیرهم کانوا یقولون قوشن غیر قوشن و قوشن حنجر غیر قوشن والله یفرق قوشن بالیاء</p>	<p>و بعد الیاء و کل من کان من ولد النضی فهو قوشنی دون ولد کنانهم من فوقه قوشن قوشن جوی است بواسطه و قوشن قوشن دوبه دران (قوشن) بالضم منسوبه القوشن است بجزیره بن عمر دران ده سبب یکر و غوب می شود (قوشن) شگس سرشید باغنه (قوشن) بحرول ابحر از نجیا از آنجا فرام آورند (قوشن) کفر طاس ناخوانده بهمانی آید و بزرگ سرد قوشن بن حوط ضعیفی و قوشن قوشن عسی شاعران الله (قوشن) بیز یا یکد گیر در آمده در حرب نمن ص قوشن قوشن بالفتح برید آن را و کرد و از نجیا و انجاد فرام آورد بعضی از اسب بعضی و قوشن ابان قوشن بجزیره جنگ کردند (قوشن) غایت کردن و سخن چینی نمودن بقلا قوشن ای سخی بها و وقف فیله و کافتن زخم انخرا زاسه ریزه کردن (قوشن) کمد و مشک سال بدن جست که مردم دران فرام آیند (قوشن) بر آغالا سیدن و برای یقین و از مند گردانیدن در زیدن (قوشن) بکسر الراء نام مردی کما صلیع مثله</p>	<p>(قوشن) فرام آمدن و پاک شدن از اسب و با سبت و کوشن چیز بر اولاد قوشن (قوشن) با هم پیوستن میزبان معمر که بقال نقاشه الی ما سخر اذا تداخلت فی الحرب (قوشن) با هم بنیزه کارزار نمودن قوشن ب (قوشن) بالکسر دفع الشین و شد الموده سال خورده بقال بسیار خوار و شگرفت اندام فریه در ازویش میشد و زشت قوشن قوشن قوشن بجمع قوشن ح (قوشن) بی هم قریب جستن بقال قوشن قوشن اذا و قوشن و قوشن متغادبا قوشن ح (قوشن) کز سبج گرمی کز سبج و کوشن قوشن قوشن قوشن انندیت سپید که از اندام مردم بر آید (قوشن) کز سبج کز سبج ایستاده شادمان سببش و مراداده بدهی (قوشن) کز سبج کز سبج کز سبج برداشتن و سر جنانیدن و شادمان نمودن قوشن م (قوشن) کز سبج کز سبج کز سبج و توانا دوسو سال خورده (قوشن) کز سبج کز سبج کز سبج (قوشن) کز سبج کز سبج کز سبج</p>
---	--	--	---

ج

<p>چیزانک دادن یقال قرط حلبه ای غطاة کایک (قرط) با گوشه شدن</p>	<p>تقرطس مردن و پاک شدن قرطش اقربطش بافتح و کسر الراء</p>	<p>قرطل قرطلة کفرشیه تکلیف رخ قرطالة باکسرشه قرطال</p>	<p>بدرینه ۱ و دوتا مردن تا فین مسجد مدینه و در فزندان اوست و مردان القراط عقب غلیبه</p>
<p>قرط ب (قرطیه) بر زمین بگون آگدن کسے رایا بر زمین انداختن آقوان شتر کشته بریدن و دخت دیدن دیگر کشتن و شتر گرفتن (قرطیه) کفندزه شهری است</p>	<p>والطارد الیاد بینها جزیره است بحر روم دور با ثمانیه و نسون میلا اوسیره همته عشر یوما اقربطشیه باهاا شهریت یکب منه الجمن والعسل مصر</p>	<p>بحدف تا جمع قرط م قرطیم کربج و عصفور تخم صفر برای سهل بلغم لزج و تویخ قوی الاثر و ریختن آب گرم آنرا بر شیر تازه و رحال مسجد کرد انداختن بدن و ریختن آن پیش را بکشد و رنگ بدن را بیکو و جلد را نرم کند و مغز آن باجی</p>	<p>چهارم است از غفای بنی امیه بدان جهت که بعضی بلادین برت او مفتوح گشت و آن رویه رنگ قرط است و ذوق و طعم موضعی است بین با آن ذوق و طعم است که بر کش قرطی کمری و مبین کرد انداختن بدن و ریختن آن پیش را بکشد و رنگ بدن را بیکو و جلد را نرم کند و مغز آن باجی</p>
<p>بزرگ بمغرب قرط کلاب بسیار برنده (قرطی) با انتم مقصوره شمشیر شمشیر خالدين و لیو و صیفان صامت از بنی چشم</p>	<p>قرطع کربج و در بیم پیش شتر قرطع ب ما عند قرطعة کبر و حوله یعنی نزد او چیزی نیست یا نه کم و نافون قرطعة ککذ بذبه و ذرحه مثله و ما فی الکماء قرطع ابی حاب و و بے رشک و آنکه در حق زن خود غیرت ندارد و مام و قواد</p>	<p>است و آشتان بدان تا نفع است بلغم را (قرطیه) بافتح بریدن (قرطیه) باکسر شهریت باندیس و قرطیمه الخمام دو نقطه در اصل منقار کبوتر (قرطمان) با انتم بر طمان است یا جهان که هر دو دان معروف است</p>	<p>قرط است قرطان با تحریک قلعه است بزرید (قرط) چینه برگ سلیم (قرطان) بزرگین عتره و علم بن و نتم است و کلاهما من عذرة خود جانی طلب القوط واحد فلم یجعم فقالوا لک اتیک او یجرب لقادط العزیز قرطیه که بنیه قبیله است از چودان خیمه</p>
<p>قرطس قرطاس باکسر نشانه زهر جرم که با شتر و شتر گندم گون و دختر سپید کشیده قامت و نام هر چه با عنقه شتر ماده جوان و چهار در می ویز قرطاس مثله القاف کند قرطس کجفر و در هم مثله ویز قرطس کجفر دی است بمصر</p>	<p>اقربطش کبر و دل کول و یقال ما علیہ قرطعة بالاء یعنی نیست بر دے چیزه قرط ف قرطع الکعبره می در عیبه و جامه مثل که از اظیف گویند و تره است یا بار و دخت میث قرط ق و قرطی کجند ب کمره معرب است</p>	<p>خفاف مفرطه موزه سخت اطراف و دخته که سنگ را کند قرط قرط محرکه برگ درخت سلم که بدان پوست پیرانید یا بار و دخت سطر که از حصاره آن اقا قیا بر آید سغد القوط صحابی است بخیر فیه فحیم کلن صافیه البیه وان موذن و خضرت است صلی الله علیه و سلم که در شهر قبا بود و در عهد عمر رضی الله عنه</p>	<p>دقرط کشد و قرط فروش اویم مفرط پوست برگ سلم پیرانید یا بار و دخت (س) قرط قرطاه و بر و جند گردید بعد ملت و غواری و قرطنه ذات الشمال بافتح لغت فی الفا د (قرطی) ستودن زنده را بخت باشد یا باطل (قرط) هر گرا ستودن</p>

سج

که دردی نقش و نگار باشد پرده تنگ مقومده کنگره مثل و نیز مقومده جاس نشست از فرش مقومده نشن نشان قرمه کرده در سیع بن مقومده ضبجی شاعر است	استقامت فرم گردیدن شتر شامان که شهر است قریب دینور قدم د قوله کما کجفرا به بدن طلا نابند مانند زعفران درج دولی از نگارها دستگیره است که بخت از ان بنا سازند و سفال خشت	همه آثار که بدان پستان مقفرا تفسیر دهند قدم ش قوله عکله کسارده گرو به از مردم قول مجمل بالغه منو با سکے از ان والفرا مطلق ششم گرفتن و در ترجمیدن پرست	ان قومه قوماً بالغه پرست ان با در و مقومده طلائاً و شام داد و ادرا و مقومده طلائاً و شام ضن قومه النعمان قوماً بالغه دقوماً و مقومده مقعد قوماً ما حمره تخت گیاره خوردن گرفت یا بغضت سستی خورد و کذلک الصبی فوج و قومه البصایر پوست پاره ای شتر بریدلی جدا کردن و کرد ساخت یا پوست پاره از اعلا یی شتر بریدنا بجای مهار افند و شتر خوار ورام گردد و این فعل را جهت نشان نایب مقومده نشست است از ان و قومه طلائاً بند کرد و باز داشت از ان مقومده مکرم شتر گرای که بر بار نکند و خوار و رام نایند و بجهت کشنی بداند و رایا بجهت اگر فریه شود تا بکشند از او بهتر قومه تشیبها بدک قوام جهتر گردانیدن و قوم ساختن شتر را نقیر لیر خوردن آموزانیدن نقیر صر سخت بخردن آمدن سنور بچه
نقیر لیر خوردن آموزانیدن نقیر صر سخت بخردن آمدن سنور بچه	نقیر لیر خوردن آموزانیدن نقیر صر سخت بخردن آمدن سنور بچه	نقیر لیر خوردن آموزانیدن نقیر صر سخت بخردن آمدن سنور بچه	نقیر لیر خوردن آموزانیدن نقیر صر سخت بخردن آمدن سنور بچه

<p>(قُرَیْنُ) کزیر دی است در طاعت قُرَیْنُ بن عمرو قُرَیْنُ بن ابراہیم قُرَیْنُ بن عامر بن سعد بن ابی وقاص دعوای بن جعفر بن قرین محدثان الله (قُرَیْنُ) گنگاب سکی کبر کردن گاو و گنبدند دینی که دوستور برے بسته باشند باهم و یک جفت بیر بر ابر تیر لے که اصل یک کس یا شد وَقُرَیْنُ اکھو سو سو نزد دوی کنند و ہم پائے بجای دست ہند و شتر کہ بر دوز اہم ہند وقت قُرَیْنُ و نافہ کہ دوستان پیش و دوستان پس را ہم نزدیک رد و شتر مادہ کہ شیر کرد آرد درستان سیان و دو دشیدن و دو خیار را ہم بہم کنند یا دو قمر فراہم کنند در غور و دنس و قاتل و کث قُرَیْنُ ای نفسہ قُرَیْنُ بالشاد مثلہ و قُرَیْنُ بَقْعُ بالضم جای است بیرا بنی عام و قُرَیْنُ (قُرَیْنُ) کزیر دی است خوشنوی و در تداوی نکا آید و قُرَیْنُ نام تو کزیر نہایت بخیل کہ در زبان موسیٰ علیہ السلام بر زمین فرو شدہ و مثل شدہ بتو کزیر عزیر منصرف و قُرَیْنُ مرد پیوستہ ابرو (قُرَیْنُ) کسکران مرد و پوٹ کہ دیگر را در زن خود شریک کردہ یا شد</p>	<p>(قُرَیْنُ) کزیر دی است در طاعت قُرَیْنُ بن عمرو قُرَیْنُ بن ابراہیم قُرَیْنُ بن عامر بن سعد بن ابی وقاص دعوای بن جعفر بن قرین محدثان الله (قُرَیْنُ) گنگاب سکی کبر کردن گاو و گنبدند دینی که دوستور برے بسته باشند باهم و یک جفت بیر بر ابر تیر لے که اصل یک کس یا شد وَقُرَیْنُ اکھو سو سو نزد دوی کنند و ہم پائے بجای دست ہند و شتر کہ بر دوز اہم ہند وقت قُرَیْنُ و نافہ کہ دوستان پیش و دوستان پس را ہم نزدیک رد و شتر مادہ کہ شیر کرد آرد درستان سیان و دو دشیدن و دو خیار را ہم بہم کنند یا دو قمر فراہم کنند در غور و دنس و قاتل و کث قُرَیْنُ ای نفسہ قُرَیْنُ بالشاد مثلہ و قُرَیْنُ بَقْعُ بالضم جای است بیرا بنی عام و قُرَیْنُ (قُرَیْنُ) کزیر دی است خوشنوی و در تداوی نکا آید و قُرَیْنُ نام تو کزیر نہایت بخیل کہ در زبان موسیٰ علیہ السلام بر زمین فرو شدہ و مثل شدہ بتو کزیر عزیر منصرف و قُرَیْنُ مرد پیوستہ ابرو (قُرَیْنُ) کسکران مرد و پوٹ کہ دیگر را در زن خود شریک کردہ یا شد</p>	<p>ایہ (قُرَیْنُ) کزیر دی است در طاعت قُرَیْنُ بن عمرو قُرَیْنُ بن ابراہیم قُرَیْنُ بن عامر بن سعد بن ابی وقاص دعوای بن جعفر بن قرین محدثان الله (قُرَیْنُ) گنگاب سکی کبر کردن گاو و گنبدند دینی که دوستور برے بسته باشند باهم و یک جفت بیر بر ابر تیر لے که اصل یک کس یا شد وَقُرَیْنُ اکھو سو سو نزد دوی کنند و ہم پائے بجای دست ہند و شتر کہ بر دوز اہم ہند وقت قُرَیْنُ و نافہ کہ دوستان پیش و دوستان پس را ہم نزدیک رد و شتر مادہ کہ شیر کرد آرد درستان سیان و دو دشیدن و دو خیار را ہم بہم کنند یا دو قمر فراہم کنند در غور و دنس و قاتل و کث قُرَیْنُ ای نفسہ قُرَیْنُ بالشاد مثلہ و قُرَیْنُ بَقْعُ بالضم جای است بیرا بنی عام و قُرَیْنُ (قُرَیْنُ) کزیر دی است خوشنوی و در تداوی نکا آید و قُرَیْنُ نام تو کزیر نہایت بخیل کہ در زبان موسیٰ علیہ السلام بر زمین فرو شدہ و مثل شدہ بتو کزیر عزیر منصرف و قُرَیْنُ مرد پیوستہ ابرو (قُرَیْنُ) کسکران مرد و پوٹ کہ دیگر را در زن خود شریک کردہ یا شد</p>	<p>امور اب و از زمین خود و توانا شدن بر ان مفید و را ہم آردن میان دو ملی کہ سر پستان است و دو دشیدن و قُرَیْنُ البسنت فراہم آرد و میان البسار و اطاب و نیز قُرَیْنُ بہم آردن و دشارہ در پیستہ و دو خیار را ہم خوردن و نیز (قُرَیْنُ) بالفتح چیزے (ابا چیزے) سرمہ کشیدن بچشم و پیوستہ بسنن دیو سنن چیزے بسوسے باریدن باران و بلند گردیدن چیزے و دوستور را در سگ سگ بہم بستن و ہم پای اسپ بجا سرمہ کشیدن و توانائی و قوت دادن (قُرَیْنُ) کثرت نام مردی دار اولاد دوی است عبد الله و عبد الرحمن و عقیل و مفضل و طغان و سید و سنان و صحابیان (قُرَیْنُ) کثرت نیکے شدہ و رس منہ قولہ تعالیٰ مَقْرَنَ بَيْنَ فِي الْاَصْفَادِ و مَقْرَنَ کھڑکے بہاوی خرد باہم و انکہ اور یاری کرنا شد و ستر بہ پیوستہ را ندن و کشا و زری و قُرَیْنُ لَافِظِ اَقْرَانِ لَوَاسِتِ کر آفراد توانا گردید بران و و قُرَیْنُ حَتْمُ الْاَمْرِ سُبُطِ و قُرَیْنُ اَنْفَاتِ اَمْرِ اَوَاسِتِ خوردن و توانا شدن گنگاب شدہ و قُرَیْنُ الذِّمَّ لَعَزِزِ الْاَمْرِ و قُرَیْنُ (قُرَیْنُ) یا ر شد بہ گیرے و قُرَیْنُ (قُرَیْنُ) توانستن کار بر آرد و قُرَیْنُ باہم انداختن بر توانا گردیدن و افزون گردیدن خون در رگ قُرَیْنُ ب (قُرَیْنُ) کھڑکے کھڑکے کھڑکے کھڑکے (قُرَیْنُ) کھڑکے کھڑکے کھڑکے کھڑکے</p>
---	---	--	---

<p>قزل بر صفت در بنده و در بر حلقه قزح الخراف و شتران شدن و از بهر آمدن جهت حیرت ریزه و پشم سوز جا به و انصل من قزح و نصر و سر باز جا به فرورخته در بهار ان زدن از چپ به و قزح با انصاف پاک بودن و دور ماندن از ریم و الا یلش و قزح مثل شتر در یک پاکی از گنیش قزح بالار موفت و قزح از حرکت زیرک خوش طبع متوجه و بر ضرر از محبوب و پاک بر کنار از معاصی و معاتب دقزل از کسب ازدهای بزرگ یا ماران کوتاه (قزح) دبو (قزح) از کسب و ابر و شرم و خوش قزح ان کرمان مرد بر کنار از الا یلش غیب و معاصیت (قزح) قزح کجمن موضع است (ابن قزح) کشف لقب احمد بن محمد محرت (قزح و حرة) بانا و بدو نه کوزه اب با کاسه یا شیشه خرد و قزح قزح قزح و قزح قزح (بعض لغات و کسر باشد و الزام مثل قزح قزح من الشیء) با قزح اندکی از بهر قزح قزح ان (بعض لغات و بشد نر جدی است بعدین (قزح) نیک پاک بودن از الایش و از ریم و چرک قزح (قزح) حرکت پاریانی ابر تنک قزح عله بانا یقین و منه کالکهم</p>	<p>(ن) قزح الظیفی قزح و حة بشافت و سبک چست چاکب گردید در گزشت و استیفت در رنگی نمود از غلات انصار است قزح الذی یلک قزح عله مطلوب شد و گزشت (قزح) له فی المنطق (قزح) ان ستم کرد بر و س در گزشت و از حده ورگزدشت (قزح) ح کسظم قزح رود سبک و نوید رسالت بشارت مجر و داز اشغال و دیگر قزح کرده باشند اوراد و اسب بر کنده رنگ محس بشانی و مرد تنک موی بشانی از سرشت و مرد تنک موی سبک رفقار و اسب آمده بدو انیدن (قزح) ح سز و ن سرجای جای ناسترد ماندن و آمده کول است را بدو انیدن و بخت و دیدن است و فارغ داشتن کسی ابرای ابرو مین بقال قزح عله اذا جوده قزح شئی ولم تشعله لخریره (قزح) ح آمده و دیدن شدن اسب قزح ل مقزل کسظم قزح و در سرب از بهر تنه و انکه بر شرف و بندنی مطمئن باشد قزح ل (قزح) لک حرکتی رشت یا بارکی ساق از اغزی یا تنکی و بارکی ساق معا قزح لغت است</p>	<p>ان و لا یكون اقزل الا بحال رفتن بر تار بریده پای و خرمین و انصل من سح اقزل کرک و تنک و بارکی ساق نوعی انرا اقزل لکن و در پیش دم عقاب اقزل لکن جمع (رض) قزح قزح لکن محسرت برجت و لکن رفت قزح (قزح) حرکت مرد و فرمایه واحد و جمع مذکر و مؤنث دروی یکسان است و کاسه شنی و محمود و سخت هم آید بقال رجل قزح و جلال قزح ان و امی قزح و جلال قزح و قزح انی سکاری و قزح گلب و نیز قزح حرکت زبونی و قزح شدگی و فرومایگی یا خردی جسم شتر و کمل خلقی و بدو می مردم و انصل من سمع (قزح) ح عله قزح عله بالا امره قزح عله قزح عله و الا سم لنقزح حرکت (قزح) ح کلفت مرد و فرمایه و شتر سجاکره قزح عله کسظم قزح و جیل مثله فیها قزح عله بانا مؤنث و خبر اندام ناکس بنه خیر قزح محرک شتر قزح عله کسظم قزح اصحاب جمع (قزح) ح هر گلب فرومایگان و ناکسان قزح ل (قزح) ح هر گلب فرومایگان و ناکسان قزح ل (قزح) ح هر گلب فرومایگان و ناکسان</p>	<p>ان و لا یكون اقزل الا بحال رفتن بر تار بریده پای و خرمین و انصل من سح اقزل کرک و تنک و بارکی ساق نوعی انرا اقزل لکن و در پیش دم عقاب اقزل لکن جمع (رض) قزح قزح لکن محسرت برجت و لکن رفت قزح (قزح) حرکت مرد و فرمایه واحد و جمع مذکر و مؤنث دروی یکسان است و کاسه شنی و محمود و سخت هم آید بقال رجل قزح و جلال قزح ان و امی قزح و جلال قزح و قزح انی سکاری و قزح گلب و نیز قزح حرکت زبونی و قزح شدگی و فرومایگی یا خردی جسم شتر و کمل خلقی و بدو می مردم و انصل من سمع (قزح) ح عله قزح عله بالا امره قزح عله قزح عله و الا سم لنقزح حرکت (قزح) ح کلفت مرد و فرمایه و شتر سجاکره قزح عله کسظم قزح و جیل مثله فیها قزح عله بانا مؤنث و خبر اندام ناکس بنه خیر قزح محرک شتر قزح عله کسظم قزح اصحاب جمع (قزح) ح هر گلب فرومایگان و ناکسان قزح ل (قزح) ح هر گلب فرومایگان و ناکسان قزح ل (قزح) ح هر گلب فرومایگان و ناکسان</p>
--	--	---	---

۳

<p>و کوک و دختر ریزه اندام مکرکه است مشیه بنزدوک و پشم پاره ماند نظران سفل و انداخته (قشیش) کامیر ناده و تراشه چیزه قشاش کغراب شله و بانگ و آواز پوست مار چون با هم ساید و نام جدید بر علی بن محمد بن ماکه بن قش القوم قشوشا یک دو هر که گردیدند بعد از غزو و قش النحل خود را از جامه و از اجاره بمید هر چیز یافت و برگرفت از غوان هر آنچه که بران قادر شد و فراهم آورد و نیز قشوش شباب و دو شیدان ناله و در پوست خرامشیدن و سودن چیزه را بند اگر که در دست گرد و در قش لاطران قش و در وزن پنجم مردم در سر گین جامی و زبان انداخته پارهای صدقه خوردن و خشک گردید گیاه و درون خند و در گذشتن قوم (قش من بخندری افشا شاش) به شد از آن و قش ایلاد و افزون شد یکی آن و نیز (قشاش) رغن و قشاشن کرده میشی که گرفت است از آن (قشیش) امرای جای نموده (قشوشاش) قش سوره قل یا ایها الکافرون و سوره افلاک بدان جهت که از شر که نفاق و در داند مردم مادی و پاک ساده و که نظران به لایه و بره ساد و از غرض و کر</p>	<p>دو شونده از هوا و یکسر و کیسه و انبان و کفاز نرواب تنگ بسته و فروده بر چرخ و گل خشک پاره گردیده و شکافته و پاره از زمین بدست بر آرس و بسندازی و چرم خشک قشع کعب جمع بر غیر تپاس و فی حدیث ابی هريرة لواحد نکم بما أعلم کرمی متونی بالقشع یعنی پوست خشک خاک آلود زنی برین قشع با لبع پاره پوستین از گیاه کشو تا کنده پیر و زن نرم گوشت از بیری و دایره با نم بعد کشاده شدن ابرو پاره انجم خشک قشع کعب جمع پاره از پوستین کهنه و یک پاره خشک کفیده (قشع) با کسب مینی انداخته شده قشع جمع اکاشه مشد و نیز (قشع) پاکس پاره ابرو که بعد از کشادن ماند و پاره از چرم خشک قشع کعب جمع (قشع) گفت خشک و مرو که بریک روشن نماید (قشع) کوزه گوسپند لازم گوشت (قشع) کامیر پاره مننه کلان قشع (قشع) کتاب تر پاره بقال ما علی قشع قشع (قشع) کواب آواز قشع (قشع) بزرگ گری نبه حال هو قشع مننه ای اخرف</p>	<p>دو شونده از هوا و یکسر و کیسه و انبان و کفاز نرواب تنگ بسته و فروده بر چرخ و گل خشک پاره گردیده و شکافته و پاره از زمین بدست بر آرس و بسندازی و چرم خشک قشع کعب جمع بر غیر تپاس و فی حدیث ابی هريرة لواحد نکم بما أعلم کرمی متونی بالقشع یعنی پوست خشک خاک آلود زنی برین قشع با لبع پاره پوستین از گیاه کشو تا کنده پیر و زن نرم گوشت از بیری و دایره با نم بعد کشاده شدن ابرو پاره انجم خشک قشع کعب جمع پاره از پوستین کهنه و یک پاره خشک کفیده (قشع) با کسب مینی انداخته شده قشع جمع اکاشه مشد و نیز (قشع) پاکس پاره ابرو که بعد از کشادن ماند و پاره از چرم خشک قشع کعب جمع (قشع) گفت خشک و مرو که بریک روشن نماید (قشع) کوزه گوسپند لازم گوشت (قشع) کامیر پاره مننه کلان قشع (قشع) کتاب تر پاره بقال ما علی قشع قشع (قشع) کواب آواز قشع (قشع) بزرگ گری نبه حال هو قشع مننه ای اخرف</p>	<p>دو شونده از هوا و یکسر و کیسه و انبان و کفاز نرواب تنگ بسته و فروده بر چرخ و گل خشک پاره گردیده و شکافته و پاره از زمین بدست بر آرس و بسندازی و چرم خشک قشع کعب جمع بر غیر تپاس و فی حدیث ابی هريرة لواحد نکم بما أعلم کرمی متونی بالقشع یعنی پوست خشک خاک آلود زنی برین قشع با لبع پاره پوستین از گیاه کشو تا کنده پیر و زن نرم گوشت از بیری و دایره با نم بعد کشاده شدن ابرو پاره انجم خشک قشع کعب جمع پاره از پوستین کهنه و یک پاره خشک کفیده (قشع) با کسب مینی انداخته شده قشع جمع اکاشه مشد و نیز (قشع) پاکس پاره ابرو که بعد از کشادن ماند و پاره از چرم خشک قشع کعب جمع (قشع) گفت خشک و مرو که بریک روشن نماید (قشع) کوزه گوسپند لازم گوشت (قشع) کامیر پاره مننه کلان قشع (قشع) کتاب تر پاره بقال ما علی قشع قشع (قشع) کواب آواز قشع (قشع) بزرگ گری نبه حال هو قشع مننه ای اخرف</p>
--	---	---	---

سج

<p>بشری نه در کل و نیز قصه ای آن و بقالی صوفی و ملا و بقالی بشری نه از دور و سورة انسا المهری سورة الطلاق و بدلت ما كان يطلب کوتاه ترین استخوان پهلوی استخوان مقصود (که گفته اند بجز کوزه پهلوی نزدیک به یا نزدیک چمبر مقصود (که سرای مرغ استوار کردن گشت کردن و ها فقرات آن ابا یا فاد که از در کوچک باشد و مقصود که کهن سال را پیش و قصه ای که برای غایت بقال درین جز خداوندش در دنیا بید و بر و ماء مقصود یعنی بار قصه ای که ان تفعل کنایه است فاد که است بخت عروس و قاصه است قصه ای که برای نرسه از دور ام که مقصود (که ننی که بخاد و قصه ای که باز ایستادن از کار (قصه ای که) کشاد کار باز و نه است باشد و بر او بیرون نکند و در آمدن بشاگاه و یک کوتاه بالا قصه ای که بر رقب بلو شاه دم بقال هو این غرض مقصود یعنی ترا و مندان انکون و نه قصه ای که (قصه ای که) مضر استخوان پهلوی نزدیک بنب و مقصود (که) انقصیر قد تطیل و نه قصه ای که نزدیک تریب یا نزدیک چمبر حایه ام از آن و سالتورده گردیدن پیش و گو سپند در بعض کردن و ها قصه ای که با قصه ای دن قصه ای که لا فر قصه ای که نزدیک ترین استخوان پهلوی آخر طلع بالغ برگردانید و بر کار و قصه ای که و کوتاه ترین استخوان پهلوی و بقال بخت لا فر قصه ای که باز ایستاد از قصه ای که ان تفعل کنایه ای کار و رواند و عاجز گردید و کذا بجهد ک و غایت ک قصه ای که من المحدث و قصه ای که قصه ای که (که) بالغ کره است غنی الوجع قصه ای که آمد و قصه ای که صیر بالغ می است فروشت قصه ای که لخصب کنایه و این اقصیه نام مردی که در آب و قصه ای که طعام قصه ای که مشناسی یک ما هر و اندم و در آن گردید که شد و نه قصه ای که لق قصه ای که بالغ و نه قصه ای که از آمد و است و قصه ای که (بیشتر) فریاد کنایه است از آن بشاگاه و در آمدیم و بقال قصه ای که لق قصه ای که کوتاهی ظاهر کردن شخه عله فریب اذ اجعلت و (بیشتر) کسر التوفیه کردن در دهانه و نیز قصه ای که باز داشتن بدر قصه ای که باله و نه قصه ای که و منه مقصود (که) الجامع و بشاه کردن و در هم شدن تاریک شاهگاه کردن و در هم شدن تاریک قصه ای که مقصود منزل شاهگاه بقال قصه ای که امینا و درده و امین شادمانی در شالی شاهگاه فر و بشتن و در کردن باز را و باز و امین شادمانی در شالی شاهگاه و نیز قصه ای که از روی در مثل معاصی و معاصی جمع نگردد و حایه را که از سه کردن و در معاصی الطبقی که برای (من) قصه ای که قصه ای که بالغ کره</p>	<p>من است را و باز ایستاد از ارسال ان دس قصه ای که مکرر تنگ کردن گردید و نیز در زمین بن (قصه ای که) ظاهر کوتاهی نمودن و باز ایستادن از امری (قصه ای که) انقصیر انقصیر عکله ادا چیزه بقال انقصیر عکله ادا لم یجاء و نه (قصه ای که) انقصیر انقصیر عکله ادا بست کردن و نه قصه ای که در آمدن بعض چیزه در بعض ق ص ص قصه ای که بالغ سینه یا سینه یا ما د سینه یا استخوان سینه قصاص کتاب جمع و پنجم بریده گو سپند قصه ای که مکرر کشتن و نیز قصه ای که قصه ای که مضر و نه قصه ای که قصه ای که انقصیر عکله ادا قصه ای که بالغ کره و نیز قصه ای که سستی کردن در کار و باز ایستادن از کار و در آمدن و نه قصه ای که در و نه قصه ای که درین کردن مرغ و نه قصه ای که (قصه ای که) مکرر و نه قصه ای که کردانیدن و نه قصه ای که و نه قصه ای که در المصطفی و نه قصه ای که کوفتن حایه و نیز قصه ای که و نه قصه ای که سخت جمع و نه قصه ای که عکله انقصیر (قصه ای که) بالغ سینه یا سینه یا و نه قصه ای که بالغ کره</p>	<p>من است را و باز ایستاد از ارسال ان دس قصه ای که مکرر تنگ کردن گردید و نیز در زمین بن (قصه ای که) ظاهر کوتاهی نمودن و باز ایستادن از امری (قصه ای که) انقصیر انقصیر عکله ادا چیزه بقال انقصیر عکله ادا لم یجاء و نه (قصه ای که) انقصیر انقصیر عکله ادا بست کردن و نه قصه ای که در آمدن بعض چیزه در بعض ق ص ص قصه ای که بالغ سینه یا سینه یا ما د سینه یا استخوان سینه قصاص کتاب جمع و پنجم بریده گو سپند قصه ای که مکرر کشتن و نیز قصه ای که قصه ای که مضر و نه قصه ای که قصه ای که انقصیر عکله ادا قصه ای که بالغ کره و نیز قصه ای که سستی کردن در کار و باز ایستادن از کار و در آمدن و نه قصه ای که در و نه قصه ای که درین کردن مرغ و نه قصه ای که (قصه ای که) مکرر و نه قصه ای که درین کردن مرغ و نه قصه ای که (قصه ای که) مکرر و نه قصه ای که کردانیدن و نه قصه ای که و نه قصه ای که در المصطفی و نه قصه ای که کوفتن حایه و نیز قصه ای که و نه قصه ای که سخت جمع و نه قصه ای که عکله انقصیر (قصه ای که) بالغ سینه یا سینه یا و نه قصه ای که بالغ کره</p>	<p>من است را و باز ایستاد از ارسال ان دس قصه ای که مکرر تنگ کردن گردید و نیز در زمین بن (قصه ای که) ظاهر کوتاهی نمودن و باز ایستادن از امری (قصه ای که) انقصیر انقصیر عکله ادا چیزه بقال انقصیر عکله ادا لم یجاء و نه (قصه ای که) انقصیر انقصیر عکله ادا بست کردن و نه قصه ای که در آمدن بعض چیزه در بعض ق ص ص قصه ای که بالغ سینه یا سینه یا ما د سینه یا استخوان سینه قصاص کتاب جمع و پنجم بریده گو سپند قصه ای که مکرر کشتن و نیز قصه ای که قصه ای که مضر و نه قصه ای که قصه ای که انقصیر عکله ادا قصه ای که بالغ کره و نیز قصه ای که سستی کردن در کار و باز ایستادن از کار و در آمدن و نه قصه ای که در و نه قصه ای که درین کردن مرغ و نه قصه ای که (قصه ای که) مکرر و نه قصه ای که درین کردن مرغ و نه قصه ای که (قصه ای که) مکرر و نه قصه ای که کردانیدن و نه قصه ای که و نه قصه ای که در المصطفی و نه قصه ای که کوفتن حایه و نیز قصه ای که و نه قصه ای که سخت جمع و نه قصه ای که عکله انقصیر (قصه ای که) بالغ سینه یا سینه یا و نه قصه ای که بالغ کره</p>
---	--	---	---

لجلیته و انما لتقصیه یجربها
 وقصه البیت لازم گرفت خانه
 را و قصه الماعطشه تبکین
 را و آب شکی اورا و دروشت یزد
 وقصه الجرح بالدم پر شد
 جراحت از خون و درخشد و نمایان
 گردید و قصه الفلک میان
 دو ناخن کشت پیش را و قصه
 فلان حیر و خوار داشت اورا
 وقصه الله شایده دعای
 است یعنی جوان گرداند و را یعنی
 خرد و ریزه دریا گو ایبر نشود
 و جوانی آن را در درون کی اندازد
 وقصه الغلام و هامة
 بر تار را و در دین فی الجدی
 تس اقصه قصه و قصه
 بالنع خرد و ریزه بر آمد کودک
 و گمان نشد
 سیف مقصع کسظم شمشیر
 بران
 قصه الماعطشه قصیه
 فرو نشاند آب شکی اورا و تبکین
 و وقصه البیت لازم گرفت خانه
 و وقصه الزرع بر آمدان زمین
 شکافت خاک را و قصه القوم
 من نقب الحبل نمایان شد
 و بر آمدند از شکاف کوه و قصه
 بی ثوبه و در خود پیچید جسام
 را و نیز قصصی بر آوردن
 کلا کوش خاک را از قاصار
 قصه الذل بانضبدید
 پر شد جراحت از برید آب زرد
 ق ص ع ل

قصص اکتفزد و دروشت یزد
 و کردم با چه کردم و کسرا کردم
 ریزه و در گنج
 قصه الشمس بر نیمه
 آسمان رسید آفتاب
 ق ص ف
 قصه بالنع پایه زرد بان
 وقصه القوم انبوی دیگر
 را سپوخت و نیز قصه پاره
 یک ده زور و ریزه و
 قصه کتر و قران مع دوسه
 عجبه علی زده حبه و نیز قصه
 دقت از طغی آن
 قصه الکف بدو نیمه شکسته
 و ریح قصه مرز و دوشن
 وقصه البطن انکه بوت
 گرسنگی سست و دروشت گوشت
 گرد و تاب نیاز و گرسنگی را
 قصه عمر که بدو شتر
 اقصه از عیان پیش نیمه شکسته
 و ریح قاصه اندر سخت غرنده
 و ریح قاصه با دخت گلنده
 و فی الحديث انا و النبیون
 و قاصه الزرع ای همچون
 کلان بعضی مقصع بعضی انحرط
 الا و علم بلاد الی الحنة امح
 متقدمون فی الشفاعة لقوم
 کثیرن متساوین
 قصه کامیر آنچه بریزد از
 درخت و بدو شتر و بدو نیمه
 شکسته و ریح قصه البطن
 یعنی نصف البطن است
 و قصه کتاب نام مریه و

بسی است مریض قشیر را وزن بطر
 پر گوشت و بنو قصاف
 بطنی است
 و قصه بالنع چادر خط دار
 مریخ
 و قصه بالنع تار شانه
 فوقه مرویت از خنای ظلم کرد
 بریس بن عجم پس بدعا
 کرد و در دس و ستماب شد
 ریح اقصه قصه بالنع
 شکست از او کافه قصه الزرع
 الشیفة یعنی شکست با کسی را
 و قصه الزرع و خیر و قصه
 سخت غریز و بران قصه
 فلان قصه بازی کرد و
 قبل القصه من البهو فغیر
 عربی و در قصوف اقامت
 کردن در اکل و شرب
 دس اقصه القوم از مردم زرد و
 هکن شد چوب و قصه
 القبت بالید چند انکه یک گردید
 از بیت درازی و قصه الزرع
 کشته کرد و نیزه بر ازا و قصه
 فایه میر زندان او شکسته شد و
 قصه النجاة بوسیده زرد و
 هکن شد درخت قصه
 القاتة شکسته گردید بے عدا
 شدن
 و قصه بالنع یک کوبید و قصه
 ارطی
 و قصه شکسته شدن و فراهم
 آمدن و لهو و لعب کردن بر طعام
 و قصه فراهم آمدن

و اقصاف اسنخ شدن و ماندن
 کسی را بقال اقصه القوم عن
 فلان ای تو کوه و تروا
 ق ص ف ل
 و قصه القام عمود و بسک
 طعام را
 ق ص ل
 بالنع شکو و درشت
 ریح اقصه بالنع درشت دم
 زرد هکن او اقصه الطائفة
 المنفصلة من الزرع و قصه
 کدر شتران مابین میت تاسی دیگر
 و کرده مواشی
 و قصه بالکسر و ما یست و
 کول بے خبر یا کمال نادانی و جماعت
 منط حال خود نتواند
 و قصه مؤنث و نیز قصه
 زن کول و جماعت شتران را
 ده تا بهل
 و قصه مکر آنچه از کس دم
 دور کند وقت پاکیزه کردن قصه
 بالنع و کسر شله
 و قصه کز فرامردی از جهینه
 و کز کاف کتاب من عاش بعد الموت
 و کز کاف درشت و درشت
 کامیر آنچه بریزد
 شود از کشت و جماعت و کرده
 و کز کاف شکسته شدن و فراهم
 آمدن و لهو و لعب کردن بر طعام
 و قصه کز کاف شمشیر بران
 و قصه کز کاف شمشیر بران

سج

<p>قَصَال (شمشیر بران قصيلة) سروخ شانه تیره ولام شد کوتاه بالا پند دراز مروم دشت و درآمده ناف پدر گشت سيف مفصل کمبر تیغ بران و لیسان مفصل زبان تیز گویا رض اقصه قصه برید آذر دوقصیل البثر پاکوب درختین گندم را و قصل عتقه زد گردن ادرا و قصل الذابجه و کذا اقص على الله قصل علف داد اورا اقصال بریدن و بریده گردیدن اقصال بریده شدن اقصال به کا شعل گرفت آذر اقصال بالمكان اقامت نمود در آن جا ق ص ل ب د قصلب اکتفونی سخت توانا ق ص م د قصم بالفتح باره شکست و جدا شد قصمة شانه مثله الضم واکسر عن الصغالی و الفتح عن البارو فی الحدیث استغفوا و لو عن قصمة یروا که نیز قصم اسل چراگاه ادب واکسر قصم جمع قصمة بالفتح پایدربان قصم محرکه شکست و دندان پیشین یقال لفلان اقصم بین القصم و غنم مرغ و رجل قصم گفت مرد و در در اقصام شکست شدن</p>	<p>شکن قصم کز در کز شکند و باره گند بر چیز را که ببند قصیم کا میر بهند و برین یا درخت کبر آن و مومنی است میان یا مرد و بهر و مومنی است بر کنار راه که بطن تلج رود قصیمه کسینیه ریگ توده که خضار و یا ندر یا جماعت درختان غضار قریب به دیگر قصیم جمع قصایم جمع لایع و مومنی است اقصم نیمزدندان پیشین شکسته یقال رجل اقصم الثنیة یمنسوها من الیصف قصماء کسوار بر شکست من قصما بالضم جمع قصوم کصفون گیای است و هو صیفان انشی و فکر النافه منه اطرافه و غیره متجدد او یذلک البدن به الناقص قلا فیشیر الایسر و و حانه یطرد لواء و شرب سحیفه لیا نافع لصبر النفس و الکیول الطمش و یوزق البشاء و یثبت الشعر و یقتل الدود رض قصم قصما شکست آذر و جدا کرد یا شکست از ابدال یقال قصمة فانقصم و نقصم فلان باز گردید بجای که آمده بود اذ انما نقصم شکست شدن در نقصام شکست شدن</p>	<p>ق ص م ل قصم که در حیز کرک ندان خوار و باقی مانده آب دماندان و نیز قصم که سخت گردیدن و سخت خوردن و کام نزدیک بناد رفق و بر زمین انگندن کسی را و دریدن چیزه و دگی طعام را خوردن و بیا قصل کردیدن فتر بچه قصیل که بر سر شیر پیشه و مرد و یقتل قصیل کسر و علیله مثل اقصم اکتفینیا ریست که در شتر بکان پیدا گردد و بکش ابارا قصم که کوزنی سخت فرو بروگی نغمه را یقال النغمه القصم ای التقاما شدید و مقصیل کسر المیم شیر میشه و شبان درشت عصا ق ص و قصوة بالفتح و اعنی است زیر گوش قصا کصا پیشگاه رخساره و مید و شب و در و بعید و کرانه و ناجیه دوری و یقال حظی القضا ای تنها عذ عتی و بریدگی اند در گوش شتر و گو سپند قصی که پیشته است بین قصتی کفنی دور شوند اقصاء جمع قصینة کخنیه دور و شتر ماده آسوده و یکو و برگزیده و یکجوری یار کنند و در و دوشند و اورا جهت روزی و غیره بهارند و شتر ماده</p>	<p>فرومایه و بیکاره از لغات اضداد است قصا با جمع قاصی و در شونده اقصاء جمع قاصیه که از دنا جبهه یقال لکت منه قاصیه و نجه قاصیه گو سپند کلان سال دار ص قاصیه زمین دور اجمل اقصی کا محدث کرانه گوش بریده و نافه قصی که موت و کذا شاة قصو و قیل لا یقال جل اقصی و اما یقال مقصو و مقصی نکاح القیاس فیه مثل احوال و کذا و لا یقال لجل اخن و کان رسول الله صلا الله علیه و سلم نافه کسسته قصوا و لکن مقطوعة الاذن و مکان اقصی جای دور قص و د قصیا بالضم مقصو و غایت دور و کرانه وادی و ناحیه قصوی و قصیا ناحیه دور و بعید قصی کسی پیر کباب است و ماش زید با جمع قصوی منسوب بود اقصوان بالضم و فتح مومنی است جمل مقصو شتر بریده گوش مقصو مؤنث ن قصاعنه قصوا بالفتح و قصوا بالضم مشدده الواو و شاد و قصو ته چو شدم بروے در بر مقاصات و قصو النافة قصوا اندک اکران گوش</p>
---	---	--	--

وسے بریدم
 (وس) قضی قضاً بالفتح مقصود
 وقضاه احد وکذا در گردید و
 گردید بقیال قضی عن حوارینا
 وقضینته انا بقیال مقصودی
 کسر می آفا فی لغیه
 جل مقصودی کسر مثر بریده
 کوش مقصداة مؤنث دور کرده
 (القضاء) دور گردانیدن و گردیدن
 و ذخیره داشتن شتر موده قهیمه
 را و گاه داشتن اطراف لشکر
 و قضاة لانا کما لا یقضیه البکرم
 (القضیه) ناسخ تراشیدن و
 امکن از گوش شتر بریدن
 (مقاصاة) اگر کسی در شتر برد
 کردن بدوی بقیال قاضی
 فقصونه و بقیال حکم افاضل
 ای اینا البذل من الشیء
 (انقصی) بنهایت رسیدن
 استقصاء کوش تمام کردن
 و بنهایت چیز رسیدن بقیال
 استقصی فی المسألة ای بلغ الغایه
باب فی فصل القضاء
 ق ض ع
 ثوب قضی گفت جامه
 گرفته ازنی قرینه قضیه بالتا
 کذلک
 (قضاه) بالفتح ضمیم عیب تباهی
 بقیال فیه قضاه و رنگ عاریقال
 فی حسبه قضاه
 (س) قضی الاستقاء قضاً
 بالفتح تباہ شد و بوی گرفت ازنی

دچاره باره شد و قضیت العین
 سرخ گردید چشم و فروشته گشت
 گشت بهای آن و تباہ شد
 قضی الحبل کینه گشت رسو
 باره باره گردید با بوسه برب
 دیر ماندگی و زین و قضوی
 حسیه قضی بالفتح و قضاه
 اگر کمر بتا شد و قضی قضاً
 (القضاء) خورانیدن
 نقضی فوایه و فیس شردن
 حسب کے را بقیال نقضاً و
 منه ان یزحی ای استخفاف
 ق ض ب
 (قضب) بالفتح بردشت و داد
 کتوه شلخ و هر شلخ کر برلے
 حیر و کمان بریده باشد و است
 نزودستی است که بدان کمان زنند
 قضبه بالتا را است و شلخ
 درخت و تیر تا تراشیده و شلخ و شخت
 پنج قضبیات محرکه جمع و گیاہ
 که عرو تارہ خورده خود قضب
 بخزف تابع
 (قضبہ) بالکسر گل از شتران و
 کوسپندان و سبک بار یکساندم
 از مردان و شتر ما و گان
 قضیب کامیر شلخ و درخت
 قضبان کتمان و کسر جمع و زره و
 پیش از رام شدن وی
 (قضاب) گایہ خوردنی و روانیدن
 زمین و سبز و ناک شدن آن
 (قضیب) بریدن و دلا گشتن
 قضاب شلاع را و شلخ بریدن

اقولهم اصبر من قضیب و نام شرم
 فروشی در برین و منه قولهم
 اقم من قضیب و اصله (قضیباً)
 اشارتی فی صرة حشوت و کان فیها
 بذرة حلقة بائعها فاستوفی
 و کان معه سلکین یقتل به
 نفسہ ان لم یجمل البدره فاخذ
 قضیب لسکین فقتل به نفسہ
 فکفها علی البدره
 قضبانہ اکثمتہ بچہ بریده
 جدا کرده شود از چیزے و هر چه
 از بالای چوب میفتد رقت بریدن
 و شلخ ریزه بے بریده افتاده
 سیف قاضب تیغ بران
 قواضب جمع قضب بالضم لک
 قضبانہ کجاست نیک قطع کننده
 امور و توانا بران و شمشیر بران
 قضاب بدون تاشند
 مقضبه مکفه و است زار
 و درویدرگان و درختان کما زان
 کمان ساند
 مقضب کبیر و اس و مقضاب
 بالکسر شتر و سیف مقضب
 سیف بران و ادھر مقضاب
 کعباح زمین بسیار علف
 (قضیه) قضیه قضیباً برید آرد
 و قضب خلأً بتارانه زود و را
 و قضب الناکه سوار شد و قادرا
 پیش از رام شدن وی
 (قضاب) گایہ خوردنی و روانیدن
 زمین و سبز و ناک شدن آن
 (قضیب) بریدن و دلا گشتن
 قضاب شلاع را و شلخ بریدن

درخت در سیر
 نقضب بریده گردیدن و دراز
 کشیدن آفتاب شلاع را
 (مقضب) بفتح الصاد نام پری
 در عوض و قال بن درید کل من
 کلفته حل خلل ان یحشمینه
 فهو مقضب فیه
 (مقضاب) بریدن و سوار گردیدن
 شتر موده را پیش از رام شدن
 و قضاب الکلام بیدیه
 گذشتن سخن را
 (قضاب) بریده شدن و از
 جانی قاتل و تارانه بقیال نقضب
 انکی کبر من مکا و
 ق ض ض
 مکان قض بالفتح غایه
 سگر زنه ناک نیز قض سگر زنه
 خروند و قواضب و قضبهم
 بالفتح القاف و کسر بالفتح الصاد
 بضمها و قضبهم ای جمیعهم
 ای حاکم و بالکسر و الصغیر او
 القض بمعنی القاض و القاضی
 بمعنی المقضوض
 قضه بالفتح ای شکسته و زنه
 کرد و از سگر زنه قهیمه و زنه
 کرد و هر خور و شتر و زنه
 (قض) بالکسر و حقیقت القاض و کذا
 اوزارها
 قضیه بالکسر و شمشیرگی و نیز
 و شمشیرگی ربانی است و قضاض
 را و زمین سگر زنه ناک یا زمین است
 کعاش چمد یکسان و در جایی
 یا گردا گردش زمین درخت بلند

و کونہ چیز سے دستگیر نہ خود و بیخ سے اگل و مو منے	از او نیز قَصَصَ (فرد را ندان اسب بر کسی صلت بلی و دوشیزگی	و کونہ چیز سے دستگیر نہ خود و بیخ سے اگل و مو منے
که در آنجا میان بکرو تطلب چنگ واقع شده	ربودن و ض قَصَصَ النعم قَصَصِيًّا	که در آنجا میان بکرو تطلب چنگ واقع شده
قَصَصَ) بالضم عیب و خفیف قَصَصَ) محرکه دستگیر نه که	بالغ او او کرد رنگ شتر کوئی گستن گرفت قَصَصَ الشَّيْءُ	قَصَصَ) بالضم عیب و خفیف قَصَصَ) محرکه دستگیر نه که
لکسته در ریزه گرد و خاک که بر فرض نشین دستگیر نه و بقال	اثر داشت در دست چیز خشک و قَصَصَ و قَصَصَ و قَصَصَ	لکسته در ریزه گرد و خاک که بر فرض نشین دستگیر نه و بقال
جاءوا قَصَصَهُمْ و قَصَصِيَّهُمْ ای جمعهم و طعام قَصَصَ	رس قَصَصَ الطعام قَصَصًا بالغ سنگ ریزه تاک شد و قَصَصَ	جاءوا قَصَصَهُمْ و قَصَصِيَّهُمْ ای جمعهم و طعام قَصَصَ
طعام سنگ ریزه تاک حکمان قَصَصَ کشف جاس	در کاوی و اندام نام و وقت خوردن قَصَصَ المکان قَصَصًا	طعام سنگ ریزه تاک حکمان قَصَصَ کشف جاس
بسیار سنگ ریزه طعام قَصَصَ مثل قَصَصَ) کامبر اما رنگ شتر و	عمره رنگ ریزه تاک گردید و قَصَصَ البَصْعَةَ بالتراب	بسیار سنگ ریزه طعام قَصَصَ مثل قَصَصَ) کامبر اما رنگ شتر و
سنگ ریزه بزرگ و بقال جاءوا قَصَصِيَّهُمْ ای با جمعهم	خاک آلود گردید گرفت پاره اَضْمَحَضَ و رِبَتْ اَيْ تَجَمَّعَتْ	سنگ ریزه بزرگ و بقال جاءوا قَصَصِيَّهُمْ ای با جمعهم
اَضْمَحَضَ) کتاب سنگها که بر کیدر گر باشد قَصَصَ بالکسری	خشک را از قعد و فکر و مانند تن و سنگ ریزه تاک شدن جاس	اَضْمَحَضَ) کتاب سنگها که بر کیدر گر باشد قَصَصَ بالکسری
قَصَصًا) بالغ موداره تیغ دو ز و ذره درشت و کاف و تری	و خاک آلود شدن گرفت پاره و دو پاره کارهای بار یک دقیق شد	قَصَصًا) بالغ موداره تیغ دو ز و ذره درشت و کاف و تری
تا پهل و مردم کلان سال کپیش از بدن و دندان ظاهر باشد	درشت و خاک آلود گردید خوابگاه درشت و خاک آلود	تا پهل و مردم کلان سال کپیش از بدن و دندان ظاهر باشد
اَضْمَحَضَ) کدر حیرت آوار گشتن استخوان	گردانیدن از لادم متعدد بقال اَضْمَحَضَ) کدر حیرت آوار گشتن	اَضْمَحَضَ) کدر حیرت آوار گشتن استخوان
قَصَصًا ض) بالغ افشان شام یا لوی از پاره و گاه و غیره و یقین	اَضْمَحَضَ) کدر حیرت آوار گشتن خاک دستگیر نه آلوده	قَصَصًا ض) بالغ افشان شام یا لوی از پاره و گاه و غیره و یقین
سلیس عکال بالضم موه قَصَصَ که بواسطه سلا و اسل قَصَصًا و	قَصَصَ الطَّارِئُ فرد آمد مرغ از پاره و فرد آمد مرغ	سلیس عکال بالضم موه قَصَصَ که بواسطه سلا و اسل قَصَصًا و
قَصَصًا قَصَصَ) غیر شکنده میدرا وزین بموار و یکسر	استغفار کلام صفا حیات فایر بود مراحدین باد اکما قالو انظرو	قَصَصًا قَصَصَ) غیر شکنده میدرا وزین بموار و یکسر
ون قَصَصَ اللُّؤْلُؤَ قَصَصًا بالغ سفت مروارید را و قَصَصَ الشَّيْءُ	من القطن و قَصَصَ القطن کوفت از لادم قَصَصَ (الزبد)	ون قَصَصَ اللُّؤْلُؤَ قَصَصًا بالغ سفت مروارید را و قَصَصَ الشَّيْءُ
کوفت از لادم قَصَصَ (الزبد) برید	علی الاصل کذلک و قیل ولم گرویدن	کوفت از لادم قَصَصَ (الزبد) برید

گوند و خورد و قال ما ذقت قَصَصَةُ أَي مایَقَصَصُوا لیا نیش قَصَصْتُمْ مکر و شمشیر و کشتی است دندان یا کشتی که را نه است آن یا که در زیره شکر دندان یا سیاه کشتی آن و افضل بن سمع و بقال فی مَقَصَرِهِ قَصَصْتُ اِی گشتی قَصَصْتُمْ گفت تیغ که روزگار برآمده باشد در وی فرو ریخته قَصَصْتُمْ که میر جم سپید که بر آن نویسد قَصَصْتُمْ بالعمیک جمع مرد قَصَصْتُمْ رسیده دندان و شمشیر که در وی فرو ریخته و کس چرین و جامه دندان چرین یا اویم هر چه باشد و گسترده ای از اویم قَصَصْتُمْ بال مثل و نام سپید و علف و جوستر و سیم و بوریا که بکای رشتار شسم باشد و بقال ما ذقت قَصَصْتُ اِی شمشیر قَصَصْتُمْ علیه وما ذقت قَصَصْتُ اِی کشتی که کذلک اَقَصَصْتُمْ و قَصَصْتُمْ رسیده دندان قَصَصْتُمْ که کشتی را موت قَصَصْتُمْ که کرنا روزه از شوره گیاه یا آن طماست و خربان دراز که بارش خشک گردد و قَصَصْتُمْ بالفتح جمع وما ذقت مَقَصَصْتُ اِی کشتی که شما یَقَصَصْتُمْ علیه و قِیام اعراب ابن جم له بکله فقال له اِنَّ هَذِهِ بِلَا مَقَصَصْتُمْ و لیت بِلَا و مَقَصَصْتُمْ و انحصار اکل مجسم الفم و القَصَصُ و ذلک و س قَصَصْتُمْ قَصَصْتُ بالفتح فاعیل	دخورد و چیزه خورد و در پزه را که بکرانه دندان کفایده شود قَصَصْتُمْ مکر و شمشیر و کشتی را و نیز خوردن سحر و علف را و فی المثل بیلغ اَلْحَصَصُ بِالْقَصَصِ یعنی خوردن از اطراف دندان سپید رسیده بزمی و اهل کشتی در امور و شجره و نهایت دور رسند اَقَصَصْتُمْ که از اندین و جنانین نشر تیغ خورد و در خشک سال از اندک اطعام آوردن قوم از شهر بقال قَصَصْتُمْ القَوْمُ اِی استخوان شما قَصَصْتُمْ فی القِطْع و قَصَصْتُمْ خوردن سحر را قَصَصْتُمْ اِی عکله و اَمْرٌ بِلَا و قَصَصْتُمْ نحبه یعنی برود قَصَصْتُمْ علیه کشت او را که تیغ منته فکله کما قَوْنٌ مَوْسُو قَصَصْتُمْ علیه قَصَصْتُمْ و طر که را نین حاجت او را و قاص کرد و در او گردانید و قَصَصْتُمْ علیه عَمَدٌ اِی پند و اندرز و روان گردانید و قَصَصْتُمْ البینه باز داشت و قَصَصْتُمْ کرد و قَصَصْتُمْ عَزْمٌ دینه که از او و قاص را و نیز قَصَصْتُمْ واجب کردن و زبان آوردی و بیان کردن و قَصَصْتُمْ چیزه قال فقال قَصَصْتُمْ جمع سموات فی بین و روشن بقال قَصَصْتُمْ حاجتی و اگاهانیدن گذشتن مردن بقال قَصَصْتُمْ قَصَصْتُمْ ای مات و مصطفی قَصَصْتُمْ بجا کسی رسیدن در او کردن قَصَصْتُمْ گلاب شده و قاصی گردانیدن سلطان کسی را	و یقال قَصَصُوا اَبْنَهُمْ مَنایای اَقَصَصْتُ و هَا و قَصَصْتُ اَللَّیْبَانَهُ ای قَصَصْتُمْ قَصَصْتُمْ هست و نابود شدن و سپری گردیدن و فرو و آمدن باز از هوا بقال قَصَصْتُمْ البیاضی اِذَا انْقَضَ و هَا فی الاصل قَصَصْتُمْ و قد مر و قَصَصْتُمْ و ام باز خواستن و و ام باز گرفتن بقال قَصَصْتُمْ اَلَّذِیْنِ ای قَصَصْتُمْ اِذَا قَصَصْتُمْ و ام باز خواستن راست بقال قَصَصْتُمْ و ام باز دادن خواستن و قاصی کردن بقال اُسْتَقَصَصْتُمْ مجعولا اِذَا قَصَصْتُمْ سپری شدن و نابود گردیدن بِالْقَافِ فَصْل لَطَاءِ ق ط ب قَطْبٌ بالضم ستاره است مکن زود فرودین که بدان حیات زمین کنند و پسر و سر دار قوم که مدار کار بر و س باشد و پسر لار و یقال له قَطْبٌ و هَا الحوب و شبح یگانه و قوام چیزه و مدار آن اَقْطَابُ قَطْبٌ بالضم قَطْبَةٌ کفینه جمع و موضع است بقیق و هُوَ ذُو الْقَطْبِ قَطْبَةٌ بالضم ستاره که نشانه ازدی باشد و فصل پرواز گیاه قَطْبٌ که در جمع و هکرم بن قَطْبَةٌ فاعیل شخصی است
--	---	--

ح

غار کوه	و مَقَطَّةٌ اَكْبَرُهَا قَطْرَانٌ يَصْنَعُ اسطوان و جزان که بران زبان	یا هَلْكَ يَقْطَعُ مِنَ اللَّيْلِ و نیز	درخت که بعد بریدن اذان بیرون
و قَطَا کتاپ مثال که بران قلم را براند	و قَطَا کتاپ مثال که بران قلم را براند	و قَطَا کتاپ مثال که بران قلم را براند	و قَطَا کتاپ مثال که بران قلم را براند
قطع کنند و در اسم ستور و سخت	قطع کنند و در اسم ستور و سخت	قطع کنند و در اسم ستور و سخت	قطع کنند و در اسم ستور و سخت
به چمیدکی و مرغی موسی کرانه	به چمیدکی و مرغی موسی کرانه	به چمیدکی و مرغی موسی کرانه	به چمیدکی و مرغی موسی کرانه
بالاین غار کوه و کرده کوه یا کرانه	بالاین غار کوه و کرده کوه یا کرانه	بالاین غار کوه و کرده کوه یا کرانه	بالاین غار کوه و کرده کوه یا کرانه
است از سنگ کو یا بریده است	است از سنگ کو یا بریده است	است از سنگ کو یا بریده است	است از سنگ کو یا بریده است
و اَقْطَعَة جمع	و اَقْطَعَة جمع	و اَقْطَعَة جمع	و اَقْطَعَة جمع
قَطَا نَخ کران یقال دَدَنَا	قَطَا نَخ کران یقال دَدَنَا	قَطَا نَخ کران یقال دَدَنَا	قَطَا نَخ کران یقال دَدَنَا
اَزْضَا کَا نَا اِی غَارِ لُیَا سَعْدَا	اَزْضَا کَا نَا اِی غَارِ لُیَا سَعْدَا	اَزْضَا کَا نَا اِی غَارِ لُیَا سَعْدَا	اَزْضَا کَا نَا اِی غَارِ لُیَا سَعْدَا
سَعْدَا قَطَا ط مثله	سَعْدَا قَطَا ط مثله	سَعْدَا قَطَا ط مثله	سَعْدَا قَطَا ط مثله
قَطَا کتاپ که در خط کوه سار	قَطَا کتاپ که در خط کوه سار	قَطَا کتاپ که در خط کوه سار	قَطَا کتاپ که در خط کوه سار
است	است	است	است
قَطَا یط دی یمن و یقال جَا کَتَا	قَطَا یط دی یمن و یقال جَا کَتَا	قَطَا یط دی یمن و یقال جَا کَتَا	قَطَا یط دی یمن و یقال جَا کَتَا
اَنْحِلَ قَطَا یط یصنع کَلَمَة آمدند	اَنْحِلَ قَطَا یط یصنع کَلَمَة آمدند	اَنْحِلَ قَطَا یط یصنع کَلَمَة آمدند	اَنْحِلَ قَطَا یط یصنع کَلَمَة آمدند
اسبان یا کرد یا سه بر آگنده	اسبان یا کرد یا سه بر آگنده	اسبان یا کرد یا سه بر آگنده	اسبان یا کرد یا سه بر آگنده
و شتر قی	و شتر قی	و شتر قی	و شتر قی
قَطَا کتاپ کتاپ سبک شتاب	قَطَا کتاپ کتاپ سبک شتاب	قَطَا کتاپ کتاپ سبک شتاب	قَطَا کتاپ کتاپ سبک شتاب
قَطَا طی محرکه مقصود آمد	قَطَا طی محرکه مقصود آمد	قَطَا طی محرکه مقصود آمد	قَطَا طی محرکه مقصود آمد
کام نزدیک گذار	کام نزدیک گذار	کام نزدیک گذار	کام نزدیک گذار
و قَطَا کتاپ کتاپ ریزه ترین بران	و قَطَا کتاپ کتاپ ریزه ترین بران	و قَطَا کتاپ کتاپ ریزه ترین بران	و قَطَا کتاپ کتاپ ریزه ترین بران
یا باران پیوسته بزرگ قطره یا پی	یا باران پیوسته بزرگ قطره یا پی	یا باران پیوسته بزرگ قطره یا پی	یا باران پیوسته بزرگ قطره یا پی
بارنده یا تمرک یا تمرک ریزه	بارنده یا تمرک یا تمرک ریزه	بارنده یا تمرک یا تمرک ریزه	بارنده یا تمرک یا تمرک ریزه
و قَطَا کتاپ مصغر موضع است	و قَطَا کتاپ مصغر موضع است	و قَطَا کتاپ مصغر موضع است	و قَطَا کتاپ مصغر موضع است
قَطَا کتاپ بالقع و قَطَا کتاپ کتاپ	قَطَا کتاپ بالقع و قَطَا کتاپ کتاپ	قَطَا کتاپ بالقع و قَطَا کتاپ کتاپ	قَطَا کتاپ بالقع و قَطَا کتاپ کتاپ
و قَطَا کتاپ بالقع موضع است	و قَطَا کتاپ بالقع موضع است	و قَطَا کتاپ بالقع موضع است	و قَطَا کتاپ بالقع موضع است
و اخیر کتاپ است که زندان افغان	و اخیر کتاپ است که زندان افغان	و اخیر کتاپ است که زندان افغان	و اخیر کتاپ است که زندان افغان
من مندر بود و نیز دانه قَطَا کتاپ	من مندر بود و نیز دانه قَطَا کتاپ	من مندر بود و نیز دانه قَطَا کتاپ	من مندر بود و نیز دانه قَطَا کتاپ
کتاپ و در برج موضع است دیگر	کتاپ و در برج موضع است دیگر	کتاپ و در برج موضع است دیگر	کتاپ و در برج موضع است دیگر
و قَطَا کتاپ بالقع شب	و قَطَا کتاپ بالقع شب	و قَطَا کتاپ بالقع شب	و قَطَا کتاپ بالقع شب
رو سبک شتاب	رو سبک شتاب	رو سبک شتاب	رو سبک شتاب
و مَقَطَّة کتاپ قتیهای سر	و مَقَطَّة کتاپ قتیهای سر	و مَقَطَّة کتاپ قتیهای سر	و مَقَطَّة کتاپ قتیهای سر
استوان پهلوی اسپ	استوان پهلوی اسپ	استوان پهلوی اسپ	استوان پهلوی اسپ

س

<p>داود شاهای و رفت رایتقال اَنَقَطَعَهُ تَقْطِيبًا اَي اى خان له في قَطَعَهُ و بازديتن تاكيان ان بهينه درنگام درودن خراسان و سپري شدن و بازديتن دران از قوم و جوي گذرايدن بسوي کسی يقال قطع فلانا اذا جازا تبيد نفسه و سپري و بريدن گريخت و جواب از کسی و ساکت و دزم شدن او و مَقَطَعٌ مَقَطَعٌ مَرَكُوتَةٌ هَامَتْ يقال قَطَعَ تَقَطَّعَ حَجْرًا وَصَقَّعَ اَلَا سَعَادَ مَرَكُوشَ وَجَدَ يَدُ مَقَطَعٌ اهن سادو سلاخ ستم مَقَطَعَةٌ كَسَطَرٌ يَارِي يَامُ ديكو جامه های کوتاه مَقَطَعَاتُ كُنْ لَكَ الْوَحْدُ ثَوْبٌ وَكَذَلِكَ من نطقه يا جامه های گلابن مَقَطَعَاتُ الشَّعْرِ شَعْرًا سبک زن اشعار بحر جزو مَقَطَعَةٍ اَلَا سَعَادَ خُرُوشَ قَدْ ذُرْنِي قَطَعَهُ اللهُ عَلَيْهِ الْعَذَابُ تَقَطَّعًا گوياون عذاب کند او قَدَّرَ وَصَلَهُ الْحَسْبُ بِالْمَاءِ آب بخت و در شراب و نيز تَقَطَّعَ بَسَدُشْنِ جَامِعٌ يقال قَطَعَ عَنِ النَّوْبِ اَي كَلَفِي دياره باره كردن و در گذشتن اسب و بريدن تَقَطَّعَ النَّحْلُ قَدْ بالاي مرو و تَقَطَّعَ الشَّجَرُ نخيدن شجر را جزاي عروص و نيز تَقَطَّعَ كَسَلِي مَعْصُومٌ مرده شده شکر را</p>	<p>مَعًا طَعَةً ايسی و بريدن و هر كردن در بريدن چيزی باهم نمودن شمشير کلام فلان بکلام تَقَطَّعَ آهسته شدن شراب با آب و باره باره و بخش بخش بريدن منه قوله تعالى لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكَ فين قرابالرق و باره باره و بخش گرديدن منه قوله تعالى وَ تَقَطَّعَ عَنْهُمْ يَتِيمَتُهُمْ اَي تفصوه لازم متصد تَقَطَّعَ بريدن و دگره از بريدن و قَطَّاعُ دياره اجزاي جدا کردن و باره از اهل گسي گرفتن يقال اَنَقَطَّعَتْ قَطِيعًا مَن قَمَلَيْنِ مَقَطَعٌ کيسه الطاربه مانند يقال هو مَقَطَعٌ الْفَرْقِ اَي عليم انفسه سها و غيره و اكله اسفر ما ندسبي و المَقَطَعَةُ مِنْ الغرر اسبان که سبي پيشاني اهن از سر سبي تا عوه چشم رسیده باشد مَقَطَعُ الشَّيْءِ بفتح الطاربان آن چيز و حدان منه مَقَطَعُ الْوَادِ و الواد الطريق اَي منتهايها اَنَقَطَّعَ اَي اَنَقَطَّاعًا مجز و نيز و اَنَقَطَّاعًا اَنَقَطَّاعِ سپري شدن آب چاه و بريدن و شستن رين ق ط ع ر اَقْطَعُ اَن سپري گردیدن دم از تاسه و دم ق ط ع ن اَقْطَعَانِ سپري شدن دم از تاسه و دم</p>	<p>ق ط ف قَطَطٌ يا نطق خراش قَطُوفٌ با نعم مع يقال بفلان قَطُوفٌ قَطُوفٌ با نعم مع منه قوله تعالى قَطُوفُهُمْ اَلَا يَذِيكُ و ميوه چيده اتم است قطف را قَطَطَةُ اَبَانِ ترواست خادار شبيه شکر که در از شود و بريدن اند و برگش خاسته گردن و اندر و نش سرخ باشد قَطَطٌ محرکه از و نشان دگيا سرنگ و دمنق و نومي از درخت کوبی که اندازه و درازی الو باشد در و بيش سخت و ازان علقهای رس بار بند شتر سازند قطعه با ن مثلثه في اكل قَطِيفٌ کامير شيريت بر بزمين قَطِيفَةٌ کسفینه جامه پرزه دار و اوناک و چادر در پيچيده قَطَا لَفٌ و قَطَفٌ بضمعين جمع کا نها جمع طيف و دهي است نزدیک پشته عقاب بطرف بخت از ناحيه رمص و ابو قَطِيفَةُ شاعر ق ط ا قَطَا ت کامير و کسحاب بنگام بگور و درودن و قَطَا ت مَقَامُ داه و کزبک قَطَا ت گلاب کام تنگ اسم است قَطَا قَةً کما مسموم افتاده از خوشه بدردون</p>	<p>اَدَابُهُ قَطُوفٌ کامير و کزبک کام آهسته رو و نيز قَطُوفٌ اسب جابر بن مالک ثمي اَقَطَفَ کامير بريدن منه للمثل فلان اَقَطَفَ من ذوقه و کذا اَقَطَفَ من جملة و من ارنب قَطَا لَفٌ امان کوريند و نوزيند سميت بهلان لانقها العز او ما عليها من غمائل لقطا لَفٌ الملبوسة و نومي از و کامير سرخ سپیدی اميز و باریک میان بطن انض قَطَطَتِ الدَّابَّةُ قَطَا لَفًا گلاب و قَطُوفًا کام تنگ زد سوز کند و در گردید و قَطُوفًا خراشيد او را انض قَطَفَ الْعَنْبَ قَطَفًا با نطق بريدن خوشه از او چيد اَقَطَفَ خداوند سوز قَطُوفِ گردیدن و وقت در و رسيدن اكل يقال اَقَطَفَ الْكُفْمَ و اَقَطَفَ الْكُفْمَ اَي جان دقت نطاف کروم مَقَطَعَةٌ كَسَطَرٌ مَرَكُوتَةٌ بال تَقَطَّيْتُ بريدن خوشه اكل و چيدن از او خراشيدن ق ط ل اَجْعُ قَطْلٌ كعق تنز بريدن قَطِيلٌ کامير بريدن و نخله قَطِيلٌ افران بريدن از نخل قَطِيلٌ کدک و مير قَطِيلُ اَقْب الي و برب بيل قَطِيلَةٌ باره او کليم و جزان که بدان ايج چيز بر چند و خود را بوي خشک کنند قَطَا لَفٌ کطاد من منعي است</p>
--	--	---	--

ج

<p>بروید مقطلة گننه است که بدان برید مقطول بریده رضن قطله قطار برید آن را و قطل حنقه زو کردن اورا مقطول کظم بخت قطله تقطین برید آن را و قطله بریده انداخت آنرا یا بر زمین انگد نقطل بریده شدن ق ط م قطم گننه خواهنده هر چه باشد و خواهنده گوشت و جماع قطام کس آب گوشت و این آم قطام یکی بود از نوک کند دیز قطام نام زنی مین بر کسر است نزد اهل حجاز و مغرب غیر مصرف نزد اهل نجد قطا مکة کثامت نام مرده و نام زنی هم قطا حجازی باضم و بیفتح چرخ یا گوشت آن و تیز لهر و بردارنده سر بسوی فکار و بند تیز و تند و لعب شاعر علی اسمه حصین بن جمال ابو الشرفی و شاعر دیگر قطبی اسم عمیر بن شیبم قطیمة کسفینه شیر بر گردیده مره و باره شکسته از چینی و کاسه ارطعام قطیمة کاروب کشن بسیار عمل کننده مقطم کنجکال مرغ</p>	<p>رضن قطمة قطما گزید آنرا یا گرفت اورا ما طراف دندان و چشید و قطم الشی برید آنرا دس قطم الفحل قطما امر که خواهان کشتی گردید کشتن و تیز شهرت شد و قطم الصقر الی اللحم طالب و خواهنده گوشت شهر چرخ و نیز قطم خواغانی چیز هر چه باشد مقطم کظم کوچه است مبصر مشرف بر ترانه ق ط م ر قطبین با کسر تک خسته خرا دوست آن و دوستک دانه خرا کسیان و ادخرا باشد یا کشته سپید بر پشت دانه که خرا مرده روید قطما را با کسر مثله فی الکس و نام سنگ صاب کف و زرد این مندر گشیران قطور است که صفور ق ط ن قطن باضم بنه قطن یعنی بن و کتلت مثله از دشتهای مغار است و گاهی کلان شود و تابست سال باقی باشد نماد برگ آن مطیوخ باب در مفاسل خار و بارد رافع و بار و عن گل چیست نقرس بیدیل و مغز پنجه دانه ملین و مسمن و با کسین در غروب و بادام چینی در غروب لغایت مبوی در دهن غم آن را لغت سرفه و منصف اقطنة پنجه پاره و هی اخض من القطن و ثابت قطنة بلا ضا</p>	<p>ابو هلال بن کعب شکی است لا تله صبیح عدله يوم سقر فکان یکشوها بقطنة والا معا لمعارف یضاف الی القها و لیکن القان معارف و یعرف بها الاسما کما قیل قلیس قفلمو زید یقله و سعید کسر قطنبه باضم و با کسر مشدود الیا رگیاه و دانه هر چه باشد یا جز کرم و جو و گود و غریا یاد کرد بر بختن در آید و زرد شامی عس ماش و با قلا و کادرس و خوردست قطا فی جمع یا آن الف و سبزه تابستانی است قطن با کسر یا کس با انگلیه باشد و از ذات الاطاق نامند و زرد عامه را دست قطنة گفته مندر قطن محرکه میان دوران نیز و مغز مرغ و کوبه است مرصه اسد او یکی و قطن بن سیر و قطن بن ابراهیم و قطن بن قبیص و قطن بن کعب قطن بن دهب محدثان اند قطن غادم و باشد و قطنان کریان و قاطنة و قطنین جمع قطنان قطن است غم و منمنی قطنان با کسر و جود قدر تک و کجیز بوده قطن یعنی بن جمع قطنة کسانه و یک و شهره است بجز بره و عقیده قطنین کا میر دمان و قدم و ششم از او دال غلام و صد و جمع</p>	<p>در سه یکسانت قطن گننه جمع قطینة کسینه باشد گان غامه و اهل یقال جا و قطنین تهیم بقطین با فتح گیاه بی ساق شش درخت کدو و مانند آن و قطنینة کدوی تر و تازه قطین کزیر وی است بن و شهرستانی است سبستان بفتح بنجینه و غامه و غرد در غامه کلان بفتح مصر اقطارینان مومنی است مقطنة بافتح پنجه زرا قطن قطنان اقامت نمود و جای گرفت و قطن قلاتا خدمت کرد اورا نقطین گنگو نه آوردن یقال قطن انکرم از ادبکات و معانده ق ط و قطا کسر بن و امین هر دوران و جای نشستن مدیعت از ستور و در غایت که ستور نامند قطا و قطوات جمع قطیات یا مثله فی الملل لیس لقطا کالقطی ای کعب الاکا و کلا صاغر و در فضل القفا موضع است و نیز قطا یا است گویند آنرا شاة قطنیة با تخفیف گویند تظار و ده قطیة کسینه نام زن مروان بن الحکم قطوان بافتح و کز گامه نزدیک گذرانده در رفتار و با تفریک</p>
---	--	---	---

۳۶

(فَعْدَةُ) یا باضم طری کہ راعی
 برائے حاجات خود گرفتہ باشد و
 خرقَعْدَان) باضم جم وزین
 وپالان
 (فَعْدِي وَفَعْدِيَّة) بضم هرود
 دیگر ہر دوم و بسیار شست
 و بسیار خواب فَعْدَة کہ ہر شتر
 و کُنْ اَدْعِلْ فَعْدِي) مرد
 عاجز و در ماندہ
 (فَعْدَةُ) یا فَرَبْک ہودہ یا مرکب
 است دیگر مرزہ فراد گستر دنی
 (فَعْدِي) حرکتِ خوابا کہ کسے
 اور اسے خواب باشد
 (فَاعِدٌ) نہال خرا کہ گنہ گرتہ
 باشد یا خرمین کہ دست بوی رہد
 و جوال پر از دانہ ورنی کہ ارض
 زہ و بچہ و شوسے باز ایستادہ
 باشد قواعد جمع قال الله تعالى
 وَالْفَاعِلُ مِنَ الشَّيْءِ الْاَلْحَقُّ لَا رَيْبَ
 فِيهَا حَا و گروہی از جمیع فَعْد
 محرم جمیع ش فاعدم و عدم و محاسن
 کہ دیوان نہ باشد ایشانرا و گروہی
 کہ جنگ نزد و بیدری و مستی و
 کرلی است در چون دست بخوابی
 (فَاعِلٌ اَلْاَلِيَّت) بنیادی خلایہ
 فاعِلُ الْاَلْوَدِجِ) چاہو بپرست
 کاعِلُ الْمَلِكِ) جائے محظوظ
 (فَعْدًا) باضم ہیری ستور کہ در
 راہنہ سے پدید آید و در پاپی
 اسب یا پیاری است کہ صاحب
 خود را فرو نشاند
 (فَعْدٌ) کہ بصری فتری کہ شبان
 برای حاجات خود و گاہ دارد

ویرا قَعَطَلْ عَلَا غَرِبْدَه
سنت تلگوت بریزیم در تقاضا
و قَعَطَلْ فِی الْکَلَامِ بسیار
گفت

ق ح ظ
اِقْعَاظْ دشوار گردانیدن بر کسی

ق ح ح
وَمَاءُ قُحٍّ باغم آب یک تلخ
(مَاءُ قُحٍّ) کز آب سخت

تلخ سطر
(قَعَقَعَتْ) که حربه آواز سلاح
دوگان و بانگ دهندان که وقت
سخت خائیدن چهره بر آید

و آواز تند و مانند آن آواز هر دو
مانند آن و حکایت کردن آواز
سلاح یا غم است قَعَقَعْلُ لکسر
مشله فیها در رفتن در زمین و

جنبانیدن چیز خشک درشت با
بانگ گاه در آمدن بطن قَعَمُ و
و گردانیدن تیر قار و تن بافتن

در رفتن در زمین جنبیدن بقال
قَعَقَعَتْ حَمَلٌ یعنی کوچ کرده
و فی المثل ما یَقْعَعُ لَهُ بالشتان

بجمله در حق کسی گویند که بیچاره
روزگار خوار و ذلیل گردود
نرسد و پاک ندارد و دیگر باری

سے حقیقت
(قَعَعَمٌ) که بد حکا بر من
است دیگر و غنی پیر در از نول

پایش آواز آید و تفتن قَعَقَعَانِ
خسب باشد و غریب خشک تب
رزه در راه دشوار و قلع قلع

لانهم جردون فی السیر و راسه
است از یامه تا بکوفه و قَعَقَعَا ح

بن ابی حرد و قَعَقَعَا ح (بن عبد
بن زراره صحابیان اند

و قَعَقَعَا ح بن شون تابعی کدر
حسن محاربت بدوش زنند
و مضمی است بشلف بلاد قیس

(قَعَا قع) یا تلخ بانگ تند و پیای
و مواضع انداز بلاد قیس
کز عفران مصغرا

که از سنگش ستونهای جامع
بصره ساخته و دو سه است
و در آن آبی است دشت زاری

برو
یو کسین و کوهی بلکه در بیک
که ابی قیس طر و سعی بلدان حرم

کانت یَعْمَلُ فِی سِلَاحِهَا قَعَقَعَمٌ
فیه اول انهم لَمَّا نَعَا بِی و قَطِیْلٌ
قَعَقَعُوا بِالسَّاحِلِ فی ذلک

المسکان
(ن قَعَه قعًا) دیر گردید بروی
در سخن

اش را گوشش تمام لازم آید
(قَعَقَعَمٌ) مضطرب شدن جنبیدن
و قَعَقَعَتْ حَمَلٌ یعنی کوچ

کرد و فی المثل من یَحْتَجِمُ ح
یَقْعَعُ حَمَلٌ یعنی بر جماعتی را گرد

است یا اگر چون مردم فرابم
آیند و باهم نزد یک شوند شری

و فسادی پیدا کرد که سیر برانگی
کشد یا جنبش آنکه بر که از بسببی
مردم در تریب امور دیگران بر شک

آید و در دواش وای در معرض
زوال و انتشار افتد

ق ح ف
(قَعَعَف) مگر که از پنج بر افتادن
از پای بر افتادن دیوار کوه خود

بر بعد بگر فاعته و الغفل من سح
(قَعَا ح) کز آب سیل سخت که بهر
از سخت پاسبانکی و قَعَقَعُ لَمَلٌ

که اوید باران رو سے زمین باد و
سنگ ریزه را از آن
(قَعَقَعَف) بمعالی القاف است

در بهر معانی القاف
آید و بخوابش رفتن چهره
(القَعَا ح) فور نیمه شدن سحر

و قَعَقَعُوا بِالْمَعْمُورِ اَلْمِیْ اِز
نشست که در آن زانو دان باهم
چپا اند و غیبتن در زمینند

بقال فلان حَمَلٌ القَعَقَعُ ح
(قَعَقَعُونَ) کمین و گریا است

(شجره مُتَقَعِفُونَ) بکر العنار
درخت بر سر و در اندوه

قَعَقَعُوا لَهُ الْکَلَامَ قَعَقَعُوا ح
بمن براده منی او کرد از نفس خود
(قَعَقَعُوا فی المَشْنَى) بکام تنگ

کوتاه رفت و قَعَقَعُوا السَّجَلُ هر دو
در آن چپانیده و سبها گردان
حمله کرده و نشست بچو مستند

کارے را
(قَعَقَعُوا) فروختن شتر
(قَعَقَعُوا) فروختن در چیده
نشستن با بر سر پا در و نشستن

ق ح ق ب
(قَعَقَعَتْ) که حربه زخم و زخم
کردن

ق ح ل
(قَعَلْ) با شمع چوبی که زیر شاقبا
بزر زنند و بستک رفت

تا فرجام
(قَعَلْ) کامیر خرگوش نر
(قَعَال) کز آب خشک و فکرم و مانند
آن لعله مشبه با پخته از کفش میشد

ح

ای خلعت منهم وروی لری را
برگیری باشد شایسته قبیله
گوسند از قفای کرد و من الی برید
وقال علیه شایسته قبیله
باللون وقد مر
وقال فیه کما جیه پس کیون و
کما رخیزیت که عاده آن
واجب باشد یا حی و خبر و ساکن
زود کیش مع حرکت ماقبل ساکن
یا حرف که بناه قصیده بر آن باشد
و فی حدیث یقول الشیطان علی
قافیه داس احدثهم ثلث عقاید
(عزیز القوافی) خاصه است
دهویان موعیه بن خلف لقب بقول
ساکن بفرق کان یزعم انی
و اذ قلت کولاً لا حیلاً لقافیا
و شایسته قبیله که برید
از پس کردن فرج کرده
بن قفوله قفوا بالفتح و قفوا
بالضم و شد الواو بر وی کردم و
دری او فتم و بجا برانه اندام او را
و بر پس کردن وی زود و بنای
مهر باز خواهم و او را دستم کردم
او را و دوشنم و او را بغش و بری
برج و نه الحار و لا یحار
القفو البین و قفوا قافیا
برگزیده و ابا لک و قفوا الله انزل
تا و و گرد اند خداے نشان دیرا
و نیز قفوا لا و کیش نهادن
بجهت همان
رضی قفوا قافیا بالفتح
بر پس کردن شے زود و قفوا
از قفا بریدن گلوے گوسپند

و افعاله علیهم اقصاه فزول
نهاد و او را بروی و اقصاه بیه خاص
کرد و او را بدن چیز و غیره اقصاه
برگزیدن کسے را با کسے قفوا
خوردن و ذوال و نفس نهادن
بجهت همان و برگزیدن بدان
بقول اقصیه بیه ای انزل
واجب باشد یا حی و خبر و ساکن
زود کیش مع حرکت ماقبل ساکن
یا حرف که بناه قصیده بر آن باشد
و فی حدیث یقول الشیطان علی
قافیه داس احدثهم ثلث عقاید
(عزیز القوافی) خاصه است
دهویان موعیه بن خلف لقب بقول
ساکن بفرق کان یزعم انی
و اذ قلت کولاً لا حیلاً لقافیا
و شایسته قبیله که برید
از پس کردن فرج کرده
بن قفوله قفوا بالفتح و قفوا
بالضم و شد الواو بر وی کردم و
دری او فتم و بجا برانه اندام او را
و بر پس کردن وی زود و بنای
مهر باز خواهم و او را دستم کردم
او را و دوشنم و او را بغش و بری
برج و نه الحار و لا یحار
القفو البین و قفوا قافیا
برگزیده و ابا لک و قفوا الله انزل
تا و و گرد اند خداے نشان دیرا
و نیز قفوا لا و کیش نهادن
بجهت همان
رضی قفوا قافیا بالفتح
بر پس کردن شے زود و قفوا
از قفا بریدن گلوے گوسپند

درخت خوانند و دوائے است
که هر دو گوشت زین را بدن بچند
و این پاره که در میان آن فاس
نگام باشد
(قیفا ب) بالفتح بر هر جلا و ادان
جامه
ق ق ز
قافیه کوزای آب قافزه یکے
زود کیش مع حرکت ورق ق ز
ق ق س
قافیه بن صغصه بن ابی
(الحولیت) محدث است
(مقوقس) بالضم و کلمات
الشیمری است طرق و ارکوش
سیاه سپیدی مائل باشد و لقب
جین بن یثی قبیله که بادشاه مصر
و اسکندریه است و در میان
معد و وگت و و لقب بر بادشاه
مصر و اسکندریه لقب بادشاه
هند مروی است از ابن
عباد و غالب که قفوا باشد
ق ق ق
قفوه کفوه آ و او کوک یا کوک
بدان طفل از ترس اندیا از چهر
باز و اندامها را
(قفقه) محرکه نزع و دهاش بید
کودک قفقه مستند و دیگر مثل
و قفوا دفع فی قفقه یعنی در بر
تدبیر افتاد
ق ق ل
قفوا قفوا بکسر و سحر و نام
مروی و هو یو یمن من الاصل
میر لانه کار زان یا کار یا سحر
ما جعل الله لرجل من قبلین
فی حوله

بلد و یو قفوا قل له قفوا فی لهذا
الجبیل و قد امت الی تقی قفوا قفله
فرزندان را
(قافله) بالضم القاف الی یوشد
اللام و تخفیف بار و بر خف است
بند و خفوی که برید الی ناموس
مقول لحد و دالکبد نافع للتغی
و لا علال الباردة حابس و
القافله الکبیره است و قفوا من
الصغیره و اقل حرافه
(قافلی) بالضم القاف الی
مقصود رگیا است بچراشان
شور و کشت و چرخ و از هر دو
و غیر است و از هر دو آن آب
ز و روان گردد
باب القافیه فی اللام
قلب
قلب بالفتح دل یا صحنه
و غرودش و قوله تعالی ان فی
ذلك لایکرم کلان که قلب اعا
تقل و لی ایخ الزهر بنی بقال و
عزیز قلب ای صحنه بنی فیه
المدک و المونث و النجم و ان شئت
قلت انما عونه قافیه و شئت و
جمعت الی و منها و کسر و کسر
بحر بی سلیم و دجل قلب
مرو خاص نسب و قل العفر
منزلی انما قل تمرو قفوا القلبین
لقب بیل بن عمر و خیده تولد
ما جعل الله لرجل من قبلین
فی حوله
بالضم و ستیا و دوست

ح

باب القافیه فی القاف

ق ق ب
قفوا قفوا بکسر و سحر و نام
مروی و هو یو یمن من الاصل
میر لانه کار زان یا کار یا سحر
ما جعل الله لرجل من قبلین
فی حوله

برخیز زنانه و اسبید و سپید و خرمایی بن یا بهتر تن برک آن و طبع (قلب) و قلوب و قلبه و قلوب جمع	لب اشقة قلباً (کسر) اب برشته (قلب) (کسب) کز قلوب کتور و ستور و قلوب کتاب عظم (قلب) (کسب) کسب فیما عیله سار	علی التیضاء (قلب) (کسب) کسب فیما عیله سار (قلب) (کسب) کسب فیما عیله سار عربان را	پاک انداختن قلج قی (کسب) کسب فیما عیله سار یا ان کسب و اقام است و قات مفتوح و مضموم یکا رے است روده را در و ناک که بان خروج فضل و روح و شعور باشد صاحب آفر
نشب (قلب) (کسب) کسب فیما عیله سار است بدیش و کسب الیاء (قلب) (کسب) کسب فیما عیله سار (قلب) (کسب) کسب فیما عیله سار بقال مابه قلبه (قلب) (کسب) کسب فیما عیله سار (قلب) (کسب) کسب فیما عیله سار ککتف جمع	لب اشقة قلباً (کسر) اب برشته (قلب) (کسب) کسب فیما عیله سار (قلب) (کسب) کسب فیما عیله سار (قلب) (کسب) کسب فیما عیله سار (قلب) (کسب) کسب فیما عیله سار (قلب) (کسب) کسب فیما عیله سار (قلب) (کسب) کسب فیما عیله سار (قلب) (کسب) کسب فیما عیله سار	قلبت (قلب) (کسب) کسب فیما عیله سار (قلب) (کسب) کسب فیما عیله سار (قلب) (کسب) کسب فیما عیله سار (قلب) (کسب) کسب فیما عیله سار (قلب) (کسب) کسب فیما عیله سار (قلب) (کسب) کسب فیما عیله سار (قلب) (کسب) کسب فیما عیله سار (قلب) (کسب) کسب فیما عیله سار	قلج قی (کسب) کسب فیما عیله سار یا ان کسب و اقام است و قات مفتوح و مضموم یکا رے است روده را در و ناک که بان خروج فضل و روح و شعور باشد صاحب آفر
نشب (قلب) (کسب) کسب فیما عیله سار است بدیش و کسب الیاء (قلب) (کسب) کسب فیما عیله سار (قلب) (کسب) کسب فیما عیله سار (قلب) (کسب) کسب فیما عیله سار (قلب) (کسب) کسب فیما عیله سار (قلب) (کسب) کسب فیما عیله سار (قلب) (کسب) کسب فیما عیله سار	لب اشقة قلباً (کسر) اب برشته (قلب) (کسب) کسب فیما عیله سار (قلب) (کسب) کسب فیما عیله سار (قلب) (کسب) کسب فیما عیله سار (قلب) (کسب) کسب فیما عیله سار (قلب) (کسب) کسب فیما عیله سار (قلب) (کسب) کسب فیما عیله سار (قلب) (کسب) کسب فیما عیله سار	قلبت (قلب) (کسب) کسب فیما عیله سار (قلب) (کسب) کسب فیما عیله سار (قلب) (کسب) کسب فیما عیله سار (قلب) (کسب) کسب فیما عیله سار (قلب) (کسب) کسب فیما عیله سار (قلب) (کسب) کسب فیما عیله سار (قلب) (کسب) کسب فیما عیله سار (قلب) (کسب) کسب فیما عیله سار	قلج قی (کسب) کسب فیما عیله سار یا ان کسب و اقام است و قات مفتوح و مضموم یکا رے است روده را در و ناک که بان خروج فضل و روح و شعور باشد صاحب آفر

الشافی وکان من اکابر المالکیۃ
فما رای الشافعی انتقل الیه و
تمذهب بحدیثه
عن قلص قلو صا برجت
وقلصت نفسه طور بدول
و از سبب نیاید و قلص الظل
عقی که کردید و در کشیده شد
و نیز قلو ص بند شدن و بر
جستن آب و فراوان آمدن و در
کشیده شدن جامه بعد از شستن
و بر آمدن آب در جامه و باریدن
کمی کردن و سیر نمودن قوم و در
کشیده شدن سب و در غریبیدن
بر هم جستن آن
قلص البعید فلاحا اندک
پیدا شوک و تلاش و بر آمدن
گرفت و اقلصت الناقه فرو
شد و تابستان بارد و فرخ سال
رسید و افزون شد شیر و دوش
و قوی مهلص کمد شاپ
خرمان بلند و از دست بای
نقلیص بهیشتی نمودن در
رفار و دوش و در چیدن و گرد
آوردن بیرون را و فراوان آمدن
در چیده شدن آن لازم متعدد
نقلص در هم کشیده شدن
و گرد آمدن با هم
قلط
(قلط) با قطع زشت روئی
و بعضی من لغیر
قلط محو کرد و پیرا و کان و او را
شیطان
قلطی که بی محو نیک کوتابه و

مالا از مردم و گریه و از سنگ مرد
پسید سرکش
(قلیط) کامیر فتن زده
قلط گتاب قلط است میان
فر دین و طحال
قلط کز اب فرزندان جن
و او لا و شیطان قلیط کسور شد
و کوتابه قرین از مردم و گریه و گ
اقلط نمید بر تپال بذا اقلط
منه اے آیس آیس
قلیط کسیت فتن و دبه که در
غایه پیدا گردد
قل ط ب
قلطبان کز عفران مردی غلب
و انکدر حق زن خود غیرت ندارد
یا مردن جلب
قل ط ف
قلطقة کدر حبه سبکی یا کوکی
اندام
قلطف ابن صغیره کبرج
طایبی از حاکمان عرب که ایشان
و اختر شناسان آنهاست
قلع
قلع با قطع و شردن ایشان
که در آن اسباب و آلات خود دارد
و غیره قلو ص و اقلع کافس
و قلاع گتاب و قلوة کفره
جمع و منه المثل شخصی قلعی
ای فی منی آتی و در چینه که
ملک شخصی در افشار ابا شد
درین احوال کز قلعة المسکین
خوانند
قلع با کسر اگر بر زمین نوازند

بی وزن و اشتاد تا وقت ادا و
کافه است که رصاص جید را
بوسه منوب کند و وقت فرو
نشستن پ بقال تکه فی قلع
من حاکم ای فی اخلاع منها
و قلعان صلاوة و شرب کج
و و پسر عربین ثقلیه از بنی نمر
قلعة نوشه در آن سفین و صا
و بناهای بر که در انوشه بکار دارد
و حیرت قلاح با کسر قلو ص
جمع و نهال خوابان که از چرخ نموده
از باغیان که از چرخ بر کرده و با و انکدر
و کبر است بند قیل الیه بنسب
الرصاص و السیوف شهرت است
باندس قبل الیه بنسب الرصاص
و منعی بین و قلعة کرام
در اندس است و همچنین قلعة
ایوب لیکن نسبت بسوسه
آن لغوی آید بدان جهت که
در لغزش واقع است و قلعه
الخص بآریان است و درخت
کارزون و قلعة ابی الحسن
دزدیک صیدا
و قلعة ابی طویل با فرقیه
و قلعة عبد السلام باندس
از است بر این من حد قلیعی
محدث و قلعة بنی حاکم دهمیره
است و در که برید قلعة بنیم
فرا و قلعة یخصب باندس
و قلعة الروم تزیب بیره که
درین احوال کز قلعة المسکین
خوانند
قلع با کسر اگر بر زمین نوازند

نحست و کند خاطر که سخن را تعهد
و دها مر سینه پوشش که مردان
پوشند و دیان کشتی قلع
با کسر جمع
قلعة با کسر باده از چینه
نکته قلع کعب جمع
قلع باضم مرد و توان در رفتار
و فی صفة صله الله علیه و آله
ذل قلعا دوسه باضم باختر
و کفین یعنی وقت رفتار با یک
مید و استند و بر قرا و زوارش
نمی رفتند
قلعة باضم از پیشگی در بیت
المال در آید و وزن و مال
عاریت منه الحدیث پیش المال
القلعة و مال تا پیدار بقال
الدنادر قلعة یعنی های بکنه
شرکت و بمعنی قلعة کهزه
است و مردوست که چون برود
مرد و بلس کنند پاید و آنچه
الخص بآریان است و درخت
کارزون و قلعة ابی الحسن
دزدیک صیدا
و قلعة ابی طویل با فرقیه
و قلعة عبد السلام باندس
از است بر این من حد قلیعی
محدث و قلعة بنی حاکم دهمیره
است و در که برید قلعة بنیم
فرا و قلعة یخصب باندس
و قلعة الروم تزیب بیره که
درین احوال کز قلعة المسکین
خوانند
قلع با کسر اگر بر زمین نوازند

(قُلْعَةً) باضم ویک ثلاثه سزوه
 (وَقُلْعَتَانِ) هر دو طرف بروت
 قُلْعَانِ) حرکت هر دو کرانه
 بروت
 (قُلْعِیْتُ) کامبرخم که کل اسریش
 برداشته باشد و خوشتر یا و غلات
 آن قُلْعَةً بآلتا منله قُلْعِیْتُ علی
 لفظ الواح جمع قلع بضمین
 جمع الجمع
 (قُلْعَانِ) گناتیه برهم دوزی
 تختهای شستی و قیر اندو که
 در زبانه آن هم صدر است
 (قُلْعَةً) باضم پوست درخت
 اُفْلَعْتُ که دوک شسته ناکره قُلْعْتُ
 باضم جمع دزدگی زرخ و خوش
 و شیریک دمه که در طرف آن
 تنگی و مخزیز باشد و عام اُفْلَعْتُ
 سال از آن و فروخ
 (سنه قُلْعَاءُ) کهم ارسال
 از آن و فروخ
 (قُلْعَتِ) کُتَبِیل آورد و شک
 شده
 قُلْعِیْتُ) کفریم شتر ماده بزرگ
 اندام
 مقولونه) غور کوفی پرازشما
 و مانند آن مَقْلُوقَاتِ جمع
 (ض) قُلْعَتِ الْخَازِنِ الْقُلْعَةُ
 قُلْعَةً) باضم و یک ابن برید از
 با برید و قُلْعَتِ الشَّجَرِ کُلْعَةً
 باضم پوست باز کرد و درخت
 را و خوش و قُلْعَتِ الدَّنِّ قُلْعًا
 و قُلْعَةً) بشما برداشت کل سرخم
 مَصْلُوقَاتِ) لغت است از آن

وَقُلْعَتِ السَّيْفِیْنِ) زیوست خرم
 برهم دوخت و تختهای شستی را و
 بشتر گرفت و در زبانی از او قُلْعَتِ
 لَعْبَتِیْنِ کُفْ) آورد و غیره انگور
 (س) قُلْعْتُ قُلْعًا) حرکت بے
 خسته ماند
 تَقْلِیْعُ) برهم دوختن تختها بے
 کشتی و قُلْعَتِ دُونِ دَرَزْمَا بے
 از او و نیز تَقْلِیْعُ) خرم مالک خسته
 و در کرده و در شک و او و در
 کرده گنبد سازند و نیز خسته
 و در کرده گنبد نهادون خرم را
 اُفْلَعْتُ مِنْهُ اَدْبَعُ قُلْعَاتِ) چرخ و
 چرخ و گرگرم از آن بے وزن
 و اُفْلَعْتُ الظُّلْمُ اِذْ بِنِ کُنْدِه
 شد
 اِنْفَلَعْتُ سَمِیْعًا اِنْفَلَعًا) کمان
 شد و در گرفت
 قُل ف ح
 قُل ف ط
 قُلْعَا ط) باضم کُتَبِیل مهربانی
 ادیب
 قُل ف ع
 قُلْعِیْتُ) کزج و در هم کشیده
 ترقیه و پاره پاره شده و آنچه از
 آن برافتد و پراکنده شود
 وقت کوفتن
 قُلْعِیْتُ) کزج و خاک در او
 شده کزیران ساروخ برآمده
 باشد و آنچه بر پوست بعیر کزین پوست
 تنگ پاره پاره باشد و بآلین

و کُتَبِیل جدا کرد
 (صوف مقلع) پیشم چرکین
 ق ل ق
 (قُلْعُ) حرکت بے آرامی بے آرام
 شدن و جنبیدن و فعل من سبع
 دَجَلُ قُلْعُ) گفتن مردی آرام
 و امرأة قُلْعُ الوشاح از آن
 چنان کردن بند
 قُلْعِیْ) باضم مقصور و نفع
 از کردن بند
 (جَلُ مَقْلُوقِ) کعبل هر دوخت
 بے آرام اَمْلَعُ مَقْلُوقِ کُنْ کُنْ
 اُفْلَعْتُ بے آرام ساختن و چنانچه
 و اُفْلَعْتُ لِنَاثَةٍ مِی قُلْعُ جَازِ) و
 ق ل ق س
 (قُلْعَا س) باضم بیچ گیا بے
 است که از پزند و خوردن کوه
 و بطن میست بدن و بیت صفر
 و خوشوت سینه و ج امعا و
 لاغزی کرده و اسهال نافع و
 مداومت او مولد سودا و مسدود
 ق ل ق ش د
 قُلْعُ شَدُّ) حرکت و النون الساکنه
 قبل الدال و سے است مبصر
 ق ل ل
 (قُلْ) باضم دیوار کوتاه
 و قُلْعَةً) باضم بر خاستن و بیداری
 یا و در میشی
 (قُلْ) باضم خرمایا درسته
 است و قُلْعُ یَقَالُ اُخَذَهُ فَاِی
 اَعْدَاءُ یَالِزْمِه) از ششم اربع
 قُلْ کُتَبِیل جمع
 (قُلْ) باضم کسری ضد کشره و فسره

با روزه از شش یا از طبع و
 (قُلْ) باضم کسری یقال الحمد لله علی
 القُلْ و الذکر و کبر و کبر و اندک تر
 از چیز بے بقال ناله قُلْ و لا کُنْ
 نیست و از کرم و ش و معنه الحدیث
 الی و لای کثر فهو لای قُلْ و قُلْ
 بن قُلْ) مرد کم نام که او را پدرش
 را کسری نشاء سعد و جُلْ قُلْ
 مرد تنها و کس
 (قُلْعَةً) باضم سرکه و تار سر مردم
 و بالای کوان و بالای هر چیز بے
 و گروه مردم و خم بزرگ با سبوسه
 بزرگ یا عام است با سبوسه یا لید
 و کز خرم و قُلْ کسر و قُلْ کسر
 کتاب جمع و بند شمشیر یا آنچه بر سر
 قبضه باشد از زیر آید و آن با آنچه
 از بر و دوشا رب قبضه باشد
 (قُلْعِیْتُ) باکسر و کثیف و تخمیر بک
 است شبیه معبد تر سایان
 (قُلْعِیْتُ) باکسر و شام و الیار
 هر بقال اُفْلَعُوا یَقْلَعُیْنِ) بے
 بجای آنهم طبع و عواظهم و شتی و
 اکل البکری یَقْلَعُیْنِ) بکسر و عواظهم و جلد
 (قُلْعِیْلُ) کامبرخم و اندک و بیت
 قامت و قُلْعِیْلُهُ موش قُلْ
 کتب و اُقْلَعُهُ مد و واجع و
 قُلْعُهُ قُلْعُیْلُ و قُلْعُیْلُ و قُلْعُیْلُ
 الواحد کذلک بکون ذلک قُلْعَةً
 العدد و قُلْعَةُ الحِجَّةِ و منه قوله و قُلْعَةُ
 و اذکره اذ انتم قُلْعُیْلُ و قُلْعُیْلُ هم
 یقولون قُلْعُیْلًا و اذکره قُلْعُیْلًا و قُلْعُیْلُ
 اَنَّهُمْ یَبْدُونَ بِالْهَرَمِ کَقُلْعُیْلِ الْفَرَسِ
 و العمران و قُلْعُیْلُ مِنَ الدَّاسِ)

قلع

<p>ان دم است را قضا می باشد نوعی از انگور سپید که در آن فرو رود و در آن گرد باشد (مضموعه) مکنسته عود و بنی که بر آن پل را نه و چوبی است که آن را بر سر مردم نشاند و قضا می (مضموعه) مقهور مغلوب و شتر ایگیا را روزگیده آن بر گرفته باشند دهنه زده ناگوار (ن) قضا قضا بالبحر بود زود را و چیر شد بر وی و نوار و دریل گردانید و در او قضا سری نهاد بر سر قضا و قضا بر گردانید و از آن خواست و و در و سر و در و قضا الشیء در آمد و در و قضا البیضاء النبات در و در و قضا سر ما گاه را و قضا کافی انتقاء خود را و در و قضا شک بود قضا الشرب فرو شد مشابه در نحوه بنی نشینان و در و در و آن قضا شک و در و در و قضا مشابه است (س) قضا القضا قضا محرکه که آن کو در و در و قضا نحوه آن او قضا الان و قضا الطوف کرد و در و قضا عینه الطاف افتاد و در و قضا قضا اخوار و قضا گردانید و را و آب در و قضا و در و قضا کشید و در و در و در و قضا کردن شتر و در و در و در و قضا</p>	<p>آن در آمدن و در و در و قضا طلم عکس قضا (مضموعه) مکنسته عود و بنی که بر آن پل را نه و چوبی است که آن را بر سر مردم نشاند و قضا می (مضموعه) مقهور مغلوب و شتر ایگیا را روزگیده آن بر گرفته باشند دهنه زده ناگوار (ن) قضا قضا بالبحر بود زود را و چیر شد بر وی و نوار و دریل گردانید و در او قضا سری نهاد بر سر قضا و قضا بر گردانید و از آن خواست و و در و سر و در و قضا الشیء در آمد و در و قضا البیضاء النبات در و در و قضا سر ما گاه را و قضا کافی انتقاء خود را و در و قضا شک بود قضا الشرب فرو شد مشابه در نحوه بنی نشینان و در و در و آن قضا شک و در و در و قضا مشابه است (س) قضا القضا قضا محرکه که آن کو در و در و قضا نحوه آن او قضا الان و قضا الطوف کرد و در و قضا عینه الطاف افتاد و در و قضا قضا اخوار و قضا گردانید و را و آب در و قضا و در و قضا کشید و در و در و در و قضا کردن شتر و در و در و در و قضا</p>	<p>ق م ح ل قضا مکنسته عود و بنی که بر آن پل را نه و چوبی است که آن را بر سر مردم نشاند و قضا می (مضموعه) مقهور مغلوب و شتر ایگیا را روزگیده آن بر گرفته باشند دهنه زده ناگوار (ن) قضا قضا بالبحر بود زود را و چیر شد بر وی و نوار و دریل گردانید و در او قضا سری نهاد بر سر قضا و قضا بر گردانید و از آن خواست و و در و سر و در و قضا الشیء در آمد و در و قضا البیضاء النبات در و در و قضا سر ما گاه را و قضا کافی انتقاء خود را و در و قضا شک بود قضا الشرب فرو شد مشابه در نحوه بنی نشینان و در و در و آن قضا شک و در و در و قضا مشابه است (س) قضا القضا قضا محرکه که آن کو در و در و قضا نحوه آن او قضا الان و قضا الطوف کرد و در و قضا عینه الطاف افتاد و در و قضا قضا اخوار و قضا گردانید و را و آب در و قضا و در و قضا کشید و در و در و در و قضا کردن شتر و در و در و در و قضا</p>	<p>ق م ح ل قضا مکنسته عود و بنی که بر آن پل را نه و چوبی است که آن را بر سر مردم نشاند و قضا می (مضموعه) مقهور مغلوب و شتر ایگیا را روزگیده آن بر گرفته باشند دهنه زده ناگوار (ن) قضا قضا بالبحر بود زود را و چیر شد بر وی و نوار و دریل گردانید و در او قضا سری نهاد بر سر قضا و قضا بر گردانید و از آن خواست و و در و سر و در و قضا الشیء در آمد و در و قضا البیضاء النبات در و در و قضا سر ما گاه را و قضا کافی انتقاء خود را و در و قضا شک بود قضا الشرب فرو شد مشابه در نحوه بنی نشینان و در و در و آن قضا شک و در و در و قضا مشابه است (س) قضا القضا قضا محرکه که آن کو در و در و قضا نحوه آن او قضا الان و قضا الطوف کرد و در و قضا عینه الطاف افتاد و در و قضا قضا اخوار و قضا گردانید و را و آب در و قضا و در و قضا کشید و در و در و در و قضا کردن شتر و در و در و در و قضا</p>
---	--	--	--

<p>(تَقْتُمْ) دود در سر گشته شدن يقال تَقْتُمْ بِقَمَّةِ اى لا يكد ريس اين يتو حبه ق م ۴ د (تَقْتُمْ) كحرف ناس فو ما يه مراد بديل زشت رو (تَقْتُمْ) باضم مقیم وثابت که از جامی زود (تَقْتُمْ) باضم مقیم و در بر او اعلت خود را و اقبه بالکمان اقامت کرد و لا کما وهو شبهه اتعاذ ايضا والعزم اذا قى ق م ۴ ن تَقْتُمْ يه اكله بنينه زن بسیار هست بالا</p>	<p>نزدیک (تَقْتُمْ) و کتیر او اقبال انت (تَقْتُمْ) ان تَقْتُمْ كذا الخ خلق حذو لا یستحق ولا یجوز ولا یؤت فان کمن المیم او قلت قین ثکیت و جمع قین گفتن شد و روش و راه يقال جنت علی قنمنا علی سنی داخه قنمنا کفره بوی بد (تَقْتُمْ) کعبه دبی است بمصر (تَقْتُمْ) کما میر شت تیر ز کهن خام و سزاوار و لا یکن قنم ربه باطن و التخفیف هیر است با فرقیه قنمنا که کنه لا و او هو اول مایک صغیر اثم بصیر حنمنا که تفرود اتم حکمه (تَقْتُمْ) باطن قلعه است فلسطین (تَقْتُمْ) کتفه سزاوار يقال هذا لام مقننه لك اسے مخلقة و حیدر که (تَقْتُمْ) موافقت است يقال تَقْتُمْ موافقت اى توجیه مقنن کلمن در هم شبیه ترخیده ق م ۵ مقاصد سزاوری کردن يقال ما یقنن الشئ اى یلحقه عن ابی حبید ق م ۵ (قننه) هر که نمی خواش طعام (قننه) شتر زنده و درین کلام مراد برادرند قننه که جمع است</p>	<p>نکافه سم بچو گا دو گو سپند مانند آن و یغ (ن) قنم لبت قما بافتح روفت خازن و قمت الشاة بلب خورد علف و قمت الرجل خورد هر چه بر خوان بود و قمت الحبل الناقه استن کردن نا قنرا و قمت خشک گردید و قمت خشک گردیدم آن را (نقمت) الله حصبه قنمه کرد آورد خدای بی او را قنم کند یا چهره گرد اند بر وی کند (نقمت) بارد را شون کش و يقال اقم الحبل الابل اى ضمیرها کله اخته قمت (نقمت) بلب خوردن گو سپند گناه را و خوردن هر چه بر خوان باشد و مرد سیدن بهیمار و مرد چیره کردن و عقا و نمودن بچیره پس خطا نکردن الا ان و بر گرفتن تنگبار را پیش رسیدن بر زمین (نقمت) پی بردن بچاک و بهما جستن از او بر آمدن بر چیره و يقال شد العن علی الخ قنمتها یعنی سخت کرد بر او دایان و بر آمد (نقمت) در آب درآمدن و قنمت در آن و بر شدن کشن بر ناکه قنمت حیت کشنی و بر آمدن هر چه ق م ن (نقمت) باطن روش و جهت و</p>	<p>هر چه بر و گرد و مرد و بر فرب و اندام و بالای مردم يقال قنن حسن القنمة و القنمة (قنمة) باضم قنم و دن شیر (قنیم) کما میره و خشک (قنما) کما میره و خشک رو به قنما جمع دنام رسته و نصرانیة بنت و یل القنم فی باسما و قنم بن قنما مکه شاعر است و ابی قنما جبر بن محمد محدث رجل قنم خیر مرد و فراخ گلو (قنم) کربج غره خشک (قنم) کندی سب و کلمه کاند است معرب است و نای گلو و فی المثل علی هذا قال القنم اى هذا صار من الخیر یضوب للرجل اذا کان یجیر الافر و کذلک قولهم علی دینی دار الحدیث قنم بالفتح جمع (قنمة) کتفه کما (قنیم) مصغرا ابی است (قنم) باطن و ضم بهتر کار سترگ و در بار و عدد بسیار آن قنمنا باضم مثله و کند ریزه و قنم پیش حنما مکه (سئل) قنما کلامه بهتر یا غیر و نیز قنما کلامه بسیار یا معظم آن (قنم) باکسر و خورند هر چه بر خوردن باشد (قنمة) باکسر جارب ب تفر</p>
<p>باب القنم فصل النون ق ن ۶ اخبر فانی سمعت سرخ (قننا) کما اے است (قننا) و یضم النون جای که انما ب زود قد بولک الهمة (قننا) قننا قننا سمعت سرخ شد و قننا اللان سمعت شیر را باب قننا قننا کشت او را یا بر نخت او را برش و قننا الخلد در و باخ انداخته شد پوست و قننا حیمه سیاه کوریش را یا خضاب کرد بخار (قننا) قننا خلان برود قننا الا دیمه تباه گردید (قننا) شتر زنده و درین کلام مراد برادرند قننه که جمع است</p>	<p>نقمت (قنم) کتفه کما (قنیم) مصغرا ابی است (قنم) باطن و ضم بهتر کار سترگ و در بار و عدد بسیار آن قنمنا باضم مثله و کند ریزه و قنم پیش حنما مکه (سئل) قنما کلامه بهتر یا غیر و نیز قنما کلامه بسیار یا معظم آن (قنم) باکسر و خورند هر چه بر خوردن باشد (قنمة) باکسر جارب ب تفر</p>	<p>نقمت (قنم) کتفه کما (قنیم) مصغرا ابی است (قنم) باطن و ضم بهتر کار سترگ و در بار و عدد بسیار آن قنمنا باضم مثله و کند ریزه و قنم پیش حنما مکه (سئل) قنما کلامه بهتر یا غیر و نیز قنما کلامه بسیار یا معظم آن (قنم) باکسر و خورند هر چه بر خوردن باشد (قنمة) باکسر جارب ب تفر</p>	<p>نقمت (قنم) کتفه کما (قنیم) مصغرا ابی است (قنم) باطن و ضم بهتر کار سترگ و در بار و عدد بسیار آن قنمنا باضم مثله و کند ریزه و قنم پیش حنما مکه (سئل) قنما کلامه بهتر یا غیر و نیز قنما کلامه بسیار یا معظم آن (قنم) باکسر و خورند هر چه بر خوردن باشد (قنمة) باکسر جارب ب تفر</p>

<p>و کشتن و تباہ و فاسد گردانیدن پوست را و قادی و توانا گردانیدن کسے را تقیقی بخت سرخ گردانیدن وریش را سیاه کردن یا بخار خضاب کردن از آنفشیته مثله الککل تفتق بخارنگ کردن ریش را و بخت سرخ شدن ق ن ع ل قنبیل کنج گردن بیل و زن کوتاه قامت ق ن ب قنب با نعم غلاف نره اسپ و مانند آن و تلاق زن و دوا یان کلان وزه کمان و چنگال طیر قنبه دی است بخت نرس و قنبه بختین و بی است به یمن قنب بکسر اول و فتح زن مثله سریع است بر سه و بستانی و بهندی کعب است قنب کسر مثله</p>	<p>قنابله کرمان بزرگ کشت باریک که در آن خوشه فریب آید قنب کعبه کعبه چنگال شیر و توشه وان میاد و توشه او که سید و درو انداز و و گلر اسپان از سی تا چهل عدد با مقدار سه صد مقناب کعبه چنگال شیر مقناب گرگ با سیب قنب در آمد در قنابله و قنب الحجاب خشاده کرد الموم را و برید آنچه موفی با آن بود و قنب النضام بر آمد شکوفه از غلاف و قنبت الشمس قنابله فرو شد افتاب قنابله بچهل رسیدن اسپان و صاحب مقناب شدن قوم دین نه شدن ادیم غم یا از ترس سلطان قنبیل باریک شدن کشت و بچهل رسیدن اسپان صاحب گلر مقناب شدن قوم و قنب بچهل رسیدن اسپان و مقناب شدن</p>	<p>قنبیل (با نعم پر اید راست که بر باکیان و جزایان باشند و کجایه قنابله نیت) یعنی باکیان کفنی دار (سبویه عمر و بن عثمان بن قنبیل) کعبه از ایدر خانه است و مذکراست و رقیب ر قنبیل (کرنیل گیای است) فنبیل مصغرا مثله قنابله (بوی) با نعم و کسر البه مقصور فنی از تره ق ن ب س قنبیل (با نعم از علام نان است) ق ن ب اض قنبیل (کفتار) قنبیل (زن رشت روی یا زن کوتاه قامت ق ن ب ط قنبیل (با نعم دفع النون الشده) سبط و درشت ترین از کلمه است مختار مختار و مختار بکنز لا کجیل محمد بن حسین قنبیل (طی) محدث است ق ن ب ح قنبیل (قنبیل) در فاندینان شدن و خوشم بر ایدین قنبیل (کفتار) آوند گندم و گوسه است بدیاری و مرد و پست قامت قنبیل (سودن) از پاره است و توشه مانند کلاه و از کوه و کان پوشند و سر انگشتی خرد زمان را یا جاسه</p>	<p>است شبیه آن (سجیل مقنیه الناس) بکسر الیا مر و در از سر و کلاه دراز ق ن ب ل قنبیل کعبه گروه مردم و گلر اسپازی تا چهل یا عام است قنبیل مثله قنابله چلیج قنبیل (با نعم و شدن اجنبتانی و آتش زدن به درخت قنبیل قنبیل کفتار و درشت و کوه و سکروج کرم سر و فتح است و لقب محمد بن عبد الرحمن قاری قنبیل (با نعم و است چیت شکار نرس که او بر ایش است قنبیل (با نعم و یک که طعام گردی را کفایت کند قنبیل (با نعم و است و مرو در رشت قنبیل (کرنیل غم باقی است ریکی در کوه سرخی بر او غلب شد و گویند غم سرخ است قنبیل است و قنابله قنابله کرم معده و امعا و بر او رده آن وجهت کرد غارش و شیرین نافع ق ن ب ث قنبیل (با نعم فرمانبرداری کرن منه قوله تعالی القاتلین و القاتلین و خاصوش بودن و باز ماندن از سخن و استثنای و دراز و وعامنه الحدیث افضل المصلو له الحدیث و منه قنوت الوتر قنابله (کسمایه) کسمایه کرم خوارگی قنبیل (کسمایه) کسمایه کرم خوارگی</p>
---	--	---	---

۳

<p>ابن حزم و رابط بر رازی هزار گز بر بلندی صد و پنجاه گز و اکثر ان اذار زیر و او این بر آورده و پنجاه دنیا و غراب مصنوعات است و قنطریه الشیف موصی است باندس اذان است محمد بن محمد بن مسعود مالکی قنطری و قنطریه بنی درین و قنطریه الشوک و قنطریه المعبدی بر سر ایل است در بغداد و داس القنطریه دبی سمرقند اذان است جعفر بن صادق بن حنین قنطری و محل است بر نیشا پور اذان مملک است حن بن محمد بن قنطری و دینز و قنطریه بشه و ده جا گرفتن و ترک باد و کردن و مالک مال بقطر رشدن و گائیدن و دیر ماندن و بجای پیرست اقامت کردن بقال قنطر علیاً ای طول و اقامه لا یخرج قنطریه کبرج سمنی و بلا قنطریه کندیل شد و مرغی است مایل بسیاهی که بانگ کند و دبی نیز خوانند آنرا قنطراس کفر طاس تازگی خود بخور و مقدار چهل اوقیه از رزیا بزار اوقیه از ان یا دو صد و سیار یا هزار و دو صد و سیار یا هشتاد و نه و سیار یا هشتاد و نه یا یک صد و سیار از رزیا یا سیمر یا هزار و سیار یا یک پست گاه و هزار و سیار قنطریه قنطریه یا قنطریه قریب کون</p>	<p>خدیجه بن یحیی رضی الله تعالی عنه در آن فرد آمده پس منسوب کشت بسوی انوشیروان و منسوب بعد و ان کرده نعمان بن منذر و موصی است یا محله یا مصفیان اذان است احمد بن عبد القدر اسحق قنطری و شهره است باندس اذان است احمد بن سید بن علی بنو قنطریه یا باغ و المیزکان یا حشیا یا قنطریه که کشته است مرا بر اسم علیه السلام را و نیز کان ازل آن است مقنطر کسره مکمل منه الفاطیه المقنطریه قن طهرس قنطریه کنج خبیل قد قنطریه فی ق طهرس قن طع م قنطریه کبر و دل دارد و می است و آن چوبی است متصل جسم شبیه بر تر سر چون از پوست بر کنده گردد مقوی سده منقح سده ق ن ع قنطریه یا باغ بیل شتر بسوی خواگاه و بسوی چراگاه شیرین گیاه از شوره گیاه اسم صند است یا کسر سرام و سار اقلع جمع قنطریه یا کسر جمع الجمع و ملکانی است یا سرام طبع از بزرگ خرمای نعم و کرنا بی و بی و لیس صحیف قنطریه یا قنطریه بل ثلث لغات قنطریه یا کسر طای هواریان</p>	<p>رم خاک قنم مجذفاتا جمع قنطریه یا باغ سوال و حاجت منه اخذ الله من تجاليس القنطریه قنطریه حرکت ریگ تنگ یا جا هواریان یا بن ریگ تارکان و آن جا ساء البی نیز خوانند و آبی است میان قنطریه و کوه رنج قنطریه الجبل حرکت سر کوه و کذا قنطریه السنام قنطریه کثف فرسند و خوشنود بر بهره و بخش خود قنطریه کامی غوار سندی نمایند در سوال و فرسند و بسند کار بهره مقبوم قنطریه کزیر آبیت میان بنی حضر و بنی ابی بکرین کلاب قنطریه کجینه مرغی است میان قنطریه و خرمیه قنطریه کجانه خرمیه سندی و بسد کاری بد و پنجه یا باشد و من دعا لهم نسأل الله القنطریه اعوذ به من القنوع قنطریه ممنوعه گو سپند اسم است کمز مانند خار قنطریه کتتاب پرده پوشش که بر بالای قنطریه پوشند و طبق از بزرگ خرما و پرده دل و سلاخ و سار قنطریه کتتاب جمع قنطریه کسب و خرمیه سندی کار بهره و خود و شیبی بی نمون یا بدجا بلند و بلندی از اعداد است قنطریه خرمای نمایند در سوال خرمیه بهره و خود را نمند است و</p>	<p>الافشیر و انجا بجای رنده جمل ا قنطریه شتری که در سرن بلندی و در کار کردن و پسکی باشد قنطریه یا کسر هواریان و دل و پشته و شاهد قنطریه کتتاب شاهد قنطریه است مذکور و نیز واحد و جمع در سه یکسان است شاهد قنطریه کتتاب و بسند که پس است و یا شبا و او با علم او و قنطریه کتتاب بر سر انگشت زنان و قنطریه یا کسر و قنطریه کتتاب با باغ مائل گردید بسوی خوابگاه پیش آمدل خود را و از چراگاه ترش گیاه بسوی گیاه شیرین بر آمد و به بلندی بر آمد قنطریه و قنطریه یا باغ نرگون گردان است دان را قنطریه الشاة بلند شیبانش و نیست نصوب در آن و نیز قنطریه خوشتن و خواشندی و دنیا نمودن در سوال و فرسند و بدون یا قنطریه با شد از لغات اعداد است منه المثل غیر الغنی القنوع و شتر القنطریه الخطوع قنطریه قنطریه یا کسر حرکت و قنطریه اکثره و قنطریه یا باغ خرمیه گردید بقتسمت خود و قنطریه کتتاب گردن شتران بسوی چراگاه و قنطریه یا کسر و قول رازی الحدا و کان فی حیدر و میه قنطریه و قنطریه الحنین نجو</p>
--	---	--	--

ح

سیان و دو قطعه باران رسیده و	خود آمدن و سپری شدن و شهید و	تَقْوَى (ب) بانگ فریاد کردن و	روی و عورت ترا
بیابان بی آب کیهان و قوتاناسی	عالی گردیدن سرای مخلوقند ستور	گرد آرد شکرا آمدن تا بدگاه و	دَقْبَلَة (ب) بانغ گور خراده و درخت
علائف ضعیف	توانا شدن و درخشا شدن قوم	دَقْقَاوَة (ب) باهم بانگ کردن تا همگی	دَوَعی در رفتن و حجاب الله حَقْبَلْک
اِقْوَا (ب) گشت بهست و زمین خاکی	تَوَانَمَی (ب) توانای دادن توان کردن	دَشَن سَدَقِل هایتقاد و هان	دَقْعَن یا تحمیر کید و کید
دلی که گویا و بیخ و منزلت بی آغ	دَقَال تَوَاوَة الله و دَقَال هُوَ تَقْوَى	یعنی با هم آواز میدهند تا شناسند	ق ک ب ل س
جای خالی و بات القواء ای تاقا	بذل لک مجبور یعنی او تنم است	و کیر کیر گویا و آوازی بانگ میکنند که آن	قَهْلَیْس (ب) کمرش کیر یا کیر گان یا
غیو طعم	بدان و دو ششام داده میشود	میران کنهانشان راست معرفت را	سَرَّان و درشت و پیش ریزه وزن
اِقاروی (ب) گیرنده	دَقَاوَنَه مَقَاوَة (ب) جر و کرم یا	رَسَنَقْوَا (ب) تقوی صفت است که	سَطَر سید بسپری تیرگی بایل
قاروکیه (ب) پیشر و سال اندک آن	در درو آوری و قَاوَة (ب) داد و در	باب الفاق فصل لهاء	
و باغی است و فی المثل الله طعم	دَقْوَى (ب) توانا شدن		
قوی من قادیله	دَقْوَاوی (ب) افزون شدن شکران	ق ک ب	ق ک د
دَقْوَى (ب) کسی در دو باری است	و شب گذشتن با گر سنگ	دَقْبَل (ب) بانغ سپید که روست	دَقْبَل (ب) بانغ صافی رنگ سپید و کدر
نزدیک قادیله و جوزه مرغ	دَقْوَاوَة (ب) توانا گشتن بهست خود	تیرگی باشد قَهْلَة (ب) بانغ و کله	دَوَعی (ب) کوسین فرو گشتن بر خن و کله
دَقْبَلَة (ب) بانگ گزیده است شبیه	گردیدن چیزی را و سر زدن کردن	موت و کوه بزرگ شتر کهن سال	کوزن که و کوسیندان سیاه ریزه و کاه و کاه
تلمه و درین درشت قَهْلَة (ب) مثله	دَوَعُونَ و دَوَعِی بَقَال اشتوی	دَقْبَل (ب) بانغ و شد ایا و قهوب	دم فرو بر محیط و در گس تا شفته
دَوَعِی (ب) چیره خدمت روست	الشعره و شَبَابَة قَهْلَة (ب) اشی	دَقْبَلَة (ب) بانغ سپید بایل تیرگی	دَقْبَل (ب) محرکه موسمی است
در نبرد و معادات	تَوَانَه مَقَاوَة (ب) بانغ غایبه نمیده	و قال الا صعی غیوه الی سواد	دَقْبَل (ب) بانگ موسمی است
دَوَعِی (ب) قوی توانا	ق و ه	دَقْبَلَة (ب) کسینده موسمی است قَهْلَة (ب)	دَقْبَل (ب) مَقْوَن غفارای
گردید و قوت الدان خاکی	دَقْوَه (ب) بانغ شیره برگردانیده	کفر با سپید قَهْلَة (ب) مستور باشد	کوزیر و صحبت اوبا آنحضرت علی الله
گردید و قوی فلان اختصار گزیده	چنانکه در آن اندکی تیرگی باشد	دَقْوَه (ب) بانغ چکان سر شاخته	علیه و علم اختلاف است
دَوَعِی المَطْل باریست دایان	قَوَه (ب) بانغ و شد ایا و قوی	یا میر و دَقْوَه طرس قَهْلَة (ب) محرکه	دَقْبَل (ب) تیرگی در شقیه قَهْلَة (ب)
دَقْوَى قَهْلَة (ب) بانغ و قیفا و بانگ	از جابهای سفید	مشاور و قوی غیر با	بانغ کوتاه گام رفت
بانگ گرد	دَقَا (ب) زیست بان و دراز زان	دَقْبَل (ب) سپید تیره رنگ قَهْلَة (ب)	ق ک د ز
دَقْوَى (ب) کمن ستور توانا	دَقْوَه (ب) بانغ جایی است	موت و دَقْبَل (ب) پیل و گام پیش	دَقْبَل (ب) بانغ صافی و دوال
دَقَال فوین و قَهْل و قَهْل قَوَى	و شهرستانی است میران پیشا پورو	دَقْبَل (ب) محرکه سپید	چهار موضع از صوب و دلا و نوج
مَقْوَا قَوَى (ب) قهقهه و الموقری	هرات کله در آن قانین و قهقهه	تیرگی بایل گردید	کله هم مال نم از دلا و نوج و نوج
فی جابسته و در درو سپری شد موسمی	است و شهرتی است بکران	دَقْبَل (ب) القوام قَهْلَة (ب)	ق ک س
اِقْوَا (ب) غنی و بی نیاز شدن یا نباشد	نزدیک جیوه قَهْلَة (ب) قوی	دست از طعام باز کشید و رفت نکرد	دَقْبَل (ب) بانغ چکرک و موسمی است
و در پیش گردیدن از ضد و است	موسمی است دلی بدان جهت که	ق ک ب س	دَقْبَل (ب) بانغ صافی و دلا و نوج
چنانکه بر سطح مشرق من و متعلق و کوه	در آن جایا نمیشود یا هر جا که	دَقْبَل (ب) بانغ خموده و سطر و کوه	دَقْبَل (ب) کله و سوزن گان
آوردن توانی خود و جود و نصب	بجایا نمیشود یا هر جا که	ق ک ب ل	دَقْبَل (ب) بانغ صافی و دلا و نوج
آوردن دلی را تا قوه نصب	بماند که از دوستان نباشد	دَقْبَل (ب) بانغ صافی و دلا و نوج	دَقْبَل (ب) بانغ صافی و دلا و نوج
است و نیز دلی (ب) بدست قوی	فاجحی مرد و فرخ حال پرده و	الله قَهْلَة (ب) قوی و دلا و نوج	دَقْبَل (ب) بانغ صافی و دلا و نوج

اِقْبَاءُ) خواش طعام ناکردن و
 ناخوش داشتن آزاد پرسه زدن و خوردن
 و فرمانبرداری سلطان نمودن
 ق ۵۴
 (هونی ذَرَفَی قَتَه) یعنی خوش
 و خندان است
 قَرَبٌ قَفَقَاءُ بالفتح قرب شتاب
 (ف) قَه) سخت خندیدن یا آواز
 گردانیدن و زنده یافتن گفت
 در خنده پس تکرار نمودن و از تکرار کلمه
 قَفَقَاءُ خنده سخت با آواز
 گردانیدن آواز در خنده و نوعی
 از نرته به معنای قَفَقَاءُ
باب الفاء فی الیاء
 ق ی ع

(قُیَاءُ) کز ابی در داری بی آورد
 (قُیُوعُ) کعبه بسیار بی کنند قُیُوعُ
 کعبه و مشرفه و درونی آورنده
 (ض) قَاءُ قُیَاءُ بالفتح برانداخت
 آرزو گویی الحین الی اوجم و فرستادن
 کا لوا جمع فی قیه و تنب بیتی
 الصبغ حانه سبز رنگ
 (اقاءه) یعنی آوردن
 (مُخَّی) کثمت داری بی آورد
 (قُیَاءُ الدَّیْنِ) بی آوردن و داده
 تَعْقِیَاتُ الْمَرْکُ) پیش کردن
 شوی را و انداختن خود را بر
 و نیز تَعْقِیْتُ بر انداختن از گلو
 شکر کردن بکلفت
 اِشْتِیْقَاءُ) بی کردن بکلفت و
 بر انداختن از گلو
ق ی ث
 تَعْقِیْتُ) فراخ آوردن یا بدوشن

ق ی ح
 قِیَمٌ) بالغ نزدادیم بی آمیزش
 (ض) قَاحُ النِّجْمُ قَحْیَا) یرم و زرفات
 کرد زخم
 (اقاحه) یرم و زرفات فراخ آمدن
 در دیش داوی است و یانی
 تَعْقِیْمٌ) یرم ناک گردیدن جراحت
 ق ی ح
 قِیَمٌ) بالغ بنیاد قِیَادٌ و قِیَمٌ
 جمع و دوال که بدان هر دو بازو
 و دینار پلان را فرایگیر دو گانه
 هر دو عرقه قتب بلند و دوال که
 سرای پلان را فرایگیر دو مقدار و بی
 است معروف بر بی تخطیب را و
 قَبْدُ الشَّیْفِ دوال پاره و را در کوبیدن
 حائل باشد و کوبه و مشرفه آن را فَرَقِیْمٌ
 باشد و قَبْدُ الْاَشْیَاءِ) بن دندان
 و قَبْدُ الْفَرَسِ) یعنی است کردن
 شتر بنده قَبْدُ الْاَوْدِ) اسب که
 وحش را بدویدن دریا بدین قَبْدُ
 اندازه کردن ل تَبْدُ الشَّیْءُ) بی قید
 (قَبْدٌ) بالکسر مقدار و اندازه قَادُ
 مثله یقول بینهما قَبْدٌ مَجْجٌ و تَادُ
 سرچهای قد مدوح

ق ی ع
 (قِیَمٌ) بالکسر چینه سیاه کزشتی و
 غم جز آن ماند تاب زبده کوبیدن
 صمغی است و در غنی سیاه کز شتر
 گرگین مانند یافت است قَادِشَه
 قَالُ النَّاظِرَةُ فَلَاحَةٌ تَقْنِی بِالْوَعْدِ
 کاذبی الی الناس مطلق به القادرا
 ح جوب (هَذَا أَقْبَرُ مِنْهُ) یعنی این
 تلخ است از آن
 (قَبْدٌ) بالکسر تیر اندازه ما و نیز ک و
 باقی و ران رِقَادٌ) کشته و قِیَمٌ
 و قَادُ) بن حبان ثوبی تیر جیر و نام
 شتر ساری بن حارث یا نام اسب و
 مومنی است میان رِقَادُ مَقْدُ فَرَجَای
 است عربی بعل را نزدیک و اسب
 و مشرفه عَاقَةُ الْقَتَا) اب غریبی است
 برادر فرات و دَرَبُ الْقَتَا) کوه
 است در بغداد و بسوی کی ازین
 جای پای بر خیزد ساقی زن و ناله
 حرف روی آن ساکن باشد و بنده کرده
 از شتر و زن معاً آید جمع و جامی بلند

کَرُونِ شتر را که در لان بند کرده نگذارند
 و سَبُوعُ مَقْبِیْدٌ) کرد و ما و مَقْبِیْدٌ قَ
 (لِحَا) بان زمین سنگین و سخته
 (تَعْقِیْبٌ) قید کردن و بن نمودن
 زن ثوبی را با بسون و نطق زدن
 کتاب یا میند با غراب کردن یا بدوشن
 یقول قَبْدٌ لِحَا) از تَعْقِیْبُ یعنی یکان
 مومن را کردن کاسه خوشه نفس باز
 دارد چنانکه یکان مشغول از غذا
 و تنبای باز دارد و اندازه کردن
 و ساکن آوردن روی را
 (تَعْقِیْبٌ) خوشین را بند کردن
 ق ی ذ
 (أَقْبَادُ) بالغ معنی است منه
 قول المَوَدِّعِ قَبْدُ الْعَمْدِ
 من أَعْقَادُ شُجْرًا مَعْرُوفًا و حَا) ذ
 ق ی ع
 (قِیَمٌ) بالکسر چینه سیاه کزشتی و
 غم جز آن ماند تاب زبده کوبیدن
 صمغی است و در غنی سیاه کز شتر
 گرگین مانند یافت است قَادِشَه
 قَالُ النَّاظِرَةُ فَلَاحَةٌ تَقْنِی بِالْوَعْدِ
 کاذبی الی الناس مطلق به القادرا
 ح جوب (هَذَا أَقْبَرُ مِنْهُ) یعنی این
 تلخ است از آن
 (قَبْدٌ) بالکسر تیر اندازه ما و نیز ک و
 باقی و ران رِقَادٌ) کشته و قِیَمٌ
 و قَادُ) بن حبان ثوبی تیر جیر و نام
 شتر ساری بن حارث یا نام اسب و
 مومنی است میان رِقَادُ مَقْدُ فَرَجَای
 است عربی بعل را نزدیک و اسب
 و مشرفه عَاقَةُ الْقَتَا) اب غریبی است
 برادر فرات و دَرَبُ الْقَتَا) کوه
 است در بغداد و بسوی کی ازین
 ق ی س

قیس
 (قِیَمٌ) بالغ معنی است منه
 قول المَوَدِّعِ قَبْدُ الْعَمْدِ
 من أَعْقَادُ شُجْرًا مَعْرُوفًا و حَا) ذ
 ق ی ع
 (قِیَمٌ) بالکسر چینه سیاه کزشتی و
 غم جز آن ماند تاب زبده کوبیدن
 صمغی است و در غنی سیاه کز شتر
 گرگین مانند یافت است قَادِشَه
 قَالُ النَّاظِرَةُ فَلَاحَةٌ تَقْنِی بِالْوَعْدِ
 کاذبی الی الناس مطلق به القادرا
 ح جوب (هَذَا أَقْبَرُ مِنْهُ) یعنی این
 تلخ است از آن
 (قَبْدٌ) بالکسر تیر اندازه ما و نیز ک و
 باقی و ران رِقَادٌ) کشته و قِیَمٌ
 و قَادُ) بن حبان ثوبی تیر جیر و نام
 شتر ساری بن حارث یا نام اسب و
 مومنی است میان رِقَادُ مَقْدُ فَرَجَای
 است عربی بعل را نزدیک و اسب
 و مشرفه عَاقَةُ الْقَتَا) اب غریبی است
 برادر فرات و دَرَبُ الْقَتَا) کوه
 است در بغداد و بسوی کی ازین
 ق ی س

هر دو مشوب است بمهر السلام بن
 قی قیاری محدث قُیُودُ کثرت گنگام
 و ناخن شستن و سب قُیُودُ) بالفتح اقا
 والا و ک و ان معرب است و ثوبی مرغوب
 و مَقْبِیْدٌ) کظم نام مردی و مومنی
 است به عراق
 (تَعْقِیْبٌ) قیر اندودن و مالیدن
 کشته و مشور و کز اقا و اقا کُتِبَ
 والموذی ای طله هها یله
 (رَقَا) ز الْقَبْدِ یثُ) اِفْتِیَیَا
 بحث کردن آن و بازکا وید
 ق ی س
 (قِیَمٌ) بالغ زده و لقب بدین قیاس
 معرب و نام و الی س بن معرب بانون و
 او قیس عیال خوانده و برادر الیاس
 بن معرب بن زرار قیس بن ضمره و امر من
 بن قیس قیس بن عمرو قیس بن ناصر
 و او کمال قیس بن عمرو قیس بن عمر
 بن سهل قیس بن قیس بن ابی خرقه
 و قیس بن نمان صحابی اند و قیس
 بن ابی حازم تابعی است
 ادرك البجاهلیة واسلم و جاهد الی البی
 صل الله علیه و سلم لیبایعهم فوجد قد
 توفی و قیس) بن سعد از عطا
 روایت می کنند و قیس بن سلیم
 از علمه قیس بن عباد از تابعین
 بصره است و نیز قیس بن شریک
 است بمصر بدان جهت که قیس
 بن حارث فتح کرده و جزیره بحر
 عمان معرب کیش
 و اَلْقَبْسَانُ) باللام از بنی طی قوس
 اند قیس بن عتاب بانون بن ابی حارث
 قیس بن بکر بن عتاب بن ابی حارث

و عبد القیس بن اقصی پدر قبیله اسد حبشی یا حبشی مشوب بودی وامرؤ القیس ابن عاصم کندهی و امرؤ القیس ابن امیر کلبی و امرؤ القیس ابن فخر بن طرخ صامیان اندو ملک الطلیل و امرؤ القیس سلیمان بن جرجش عری است باقع شعر بسوی ناره و امرؤ القیس ابن بحر و امرؤ القیس ابن بکر و امرؤ القیس ابن حمام باضم و امرؤ القیس بن اسیر و امرؤ القیس ابن عدی وامرؤ القیس ابن کلاب باضم وامرؤ القیس ابن مالک شاعران اندو نسبت بسوی هر چه مرئی اندگر امرو القیس بن حجر که نسبت بوسه مرقی است و نیز قیس سحری و سر سگی	شدن اب و چاه و او تادان و دندان قی ص (قیض) بافتح پست خشک بیرون بهره با چاه و آب که بنه بر کدیا پنجه بجای دیگری آید بیدل کند و برابر بقال هذا القیض کدای مسلوله (قیضه) باکسر برزه استخوان (قیض) کفایت باجمع قیض کتاب برابر و سادی بقال هذا القیض له (قیض) آگس سنگریزه گردان کردن یا کچه کردن ستور و غ کند قیضه بالناء مثل اندلس اند قیضه مقیض یکمیع جای برینه مرع بقر مقیضه با تا چاه بسیار بک (ض) قیضه المرقیضا با فتح بسیار ب گردید چاه و نیز (قیض) سهار کردن و مانند چیزی آردون و شکافتن و کیدن و کاشتن پیکر نگاشته ماند پیکر و فرود بردن چاه (قاصه) شکافتن چیز (ض) قاصه قیضا بقیضه دار کرد و تر را قیض الله خلانا بقال ان بار و داده که دندان را خدای جیت فلان و قیضه هم قش قائم سبی پیدا کردیم مقدور را ختمیم برای ایشان را چله کرمان آن را داند داشتند و قیض له شیطانای خلی بنه و بین الشیطه و قیضی دله عوض داد و مراکز مقاصه خله عوض او را سهار نمودن معارض کردن تاخ یا به دیگر	و عبد القیس بن اقصی پدر قبیله اسد حبشی یا حبشی مشوب بودی وامرؤ القیس ابن عاصم کندهی و امرؤ القیس ابن امیر کلبی و امرؤ القیس ابن فخر بن طرخ صامیان اندو ملک الطلیل و امرؤ القیس سلیمان بن جرجش عری است باقع شعر بسوی ناره و امرؤ القیس ابن بحر و امرؤ القیس ابن بکر و امرؤ القیس ابن حمام باضم و امرؤ القیس بن اسیر و امرؤ القیس ابن عدی وامرؤ القیس ابن کلاب باضم وامرؤ القیس ابن مالک شاعران اندو نسبت بسوی هر چه مرئی اندگر امرو القیس بن حجر که نسبت بوسه مرقی است و نیز قیس سحری و سر سگی قیس باکسر انداده قاس مثله بقال بلیه قیس دح و قاس نعم ای قدسه (قیسون) با فتح مومنی است (قیض) کثیر نام بر صبا بکنده تیل بر عبد الله من قوم (وقیاس) باکسر انداده و آنچه بدان اندازه کنند (ض) قاس الشی بقیض و علیه قیس بافتح و قیاس باکسر انداده که دانه را بر و نیز (قیس) نیا زرا میدان (مقایسه) برابری و بر و کردن با کسی راندازه کردن چیزی و اندازه نمودن میان دو چیز و در کار قیاس با کسب مثله فیما
---	---	---

سج

ق ی ع
 (أَقْبَانِ) بضم الهمزة وفتح القاف و
 الیا المشدود مومضی است مصبغ
 رض) قاع الخنزیر یقعله بالفتح
 بانگ کرد

ق ی ف
 (ذُو قَبْقَانِ) کسران مقلع بن
 غلس است ذُو قَبْقَانِ بن مالک
 بن زبیر بن دینة

ق ی ق
 و قَبْقِی، بالفتح کاذب میان چون
 بخواهد خردس را بجهت سفاد
 قَبْقِی بالکسر کول شتاب کار کوه
 گرداگرد زمین و محیط دنیا

ق ی ک
 قَبْقَکَ، بالکسر پست نگ اندون
 تخم مرغ بزرگین
 قَبْقَکَ کتاب باز قاتل قیاق
 کفراب مشه

ق ی ل
 (قَبْقِل) نمیزد ان فتن و نامتن
 بکس بقال نقیل ابا کای شبیهه
 است بدوش در قییم مقابل اب
 صغیر بود و درین روز باستان

ق ی و
 (قَبْقِیَان) بالفتح موضعی است
 بهین جلا و خولان

ق ی ع
 (أَقْبَانِ) بضم الهمزة وفتح القاف و
 الیا المشدود مومضی است مصبغ
 رض) قاع الخنزیر یقعله بالفتح
 بانگ کرد

ق ی ف
 (ذُو قَبْقَانِ) کسران مقلع بن
 غلس است ذُو قَبْقَانِ بن مالک
 بن زبیر بن دینة

ق ی ق
 و قَبْقِی، بالفتح کاذب میان چون
 بخواهد خردس را بجهت سفاد
 قَبْقِی بالکسر کول شتاب کار کوه
 گرداگرد زمین و محیط دنیا

ق ی ک
 قَبْقَکَ، بالکسر پست نگ اندون
 تخم مرغ بزرگین
 قَبْقَکَ کتاب باز قاتل قیاق
 کفراب مشه

ق ی ل
 (قَبْقِل) نمیزد ان فتن و نامتن
 بکس بقال نقیل ابا کای شبیهه
 است بدوش در قییم مقابل اب
 صغیر بود و درین روز باستان

ق ی و
 (قَبْقِیَان) بالفتح موضعی است
 بهین جلا و خولان

ق ی ع
 (أَقْبَانِ) بضم الهمزة وفتح القاف و
 الیا المشدود مومضی است مصبغ
 رض) قاع الخنزیر یقعله بالفتح
 بانگ کرد

ق ی ف
 (ذُو قَبْقَانِ) کسران مقلع بن
 غلس است ذُو قَبْقَانِ بن مالک
 بن زبیر بن دینة

ق ی ق
 و قَبْقِی، بالفتح کاذب میان چون
 بخواهد خردس را بجهت سفاد
 قَبْقِی بالکسر کول شتاب کار کوه
 گرداگرد زمین و محیط دنیا

ق ی ک
 قَبْقَکَ، بالکسر پست نگ اندون
 تخم مرغ بزرگین
 قَبْقَکَ کتاب باز قاتل قیاق
 کفراب مشه

ق ی ل
 (قَبْقِل) نمیزد ان فتن و نامتن
 بکس بقال نقیل ابا کای شبیهه
 است بدوش در قییم مقابل اب
 صغیر بود و درین روز باستان

ق ی و
 (قَبْقِیَان) بالفتح موضعی است
 بهین جلا و خولان

ق ی ع
 (أَقْبَانِ) بضم الهمزة وفتح القاف و
 الیا المشدود مومضی است مصبغ
 رض) قاع الخنزیر یقعله بالفتح
 بانگ کرد

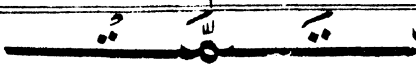
ق ی ف
 (ذُو قَبْقَانِ) کسران مقلع بن
 غلس است ذُو قَبْقَانِ بن مالک
 بن زبیر بن دینة

ق ی ق
 و قَبْقِی، بالفتح کاذب میان چون
 بخواهد خردس را بجهت سفاد
 قَبْقِی بالکسر کول شتاب کار کوه
 گرداگرد زمین و محیط دنیا

ق ی ک
 قَبْقَکَ، بالکسر پست نگ اندون
 تخم مرغ بزرگین
 قَبْقَکَ کتاب باز قاتل قیاق
 کفراب مشه

ق ی ل
 (قَبْقِل) نمیزد ان فتن و نامتن
 بکس بقال نقیل ابا کای شبیهه
 است بدوش در قییم مقابل اب
 صغیر بود و درین روز باستان

ق ی و
 (قَبْقِیَان) بالفتح موضعی است
 بهین جلا و خولان

الرَّبِيعُ الثَّلَاثُ مِنْ مِائَتَيْ أَرْبَعِينَ الْعَرَبِ لِلْحَدِّ لِلَّهِ وَحُسْنُ تَوْفِيقِهِ

بِعَوْنِ اللَّهِ الْمَلِكِ الْوَهَّابِ

مطلوب شائقان با کمال محبوب سخنوران شیریں مقال اعلیٰ
ریح چہارم از کتاب

صُنَّتْهُمُ الْآرَبُ

حسب فرمایش

صاحب الصدق والیقین شیخ الہی بخش محمد جلال الدین تاجران کتب

کشمیری بازار لاہور

۱۹۲۶ء

مطبوعہ اسلامیت پریس لٹریچر ڈروازہ میں باہتمام چوہدری محمد رفیق خاں منیر

خود نازا

ک ص

بجمل کماض - بالغ مردیک
تکلیبا بخوردن و نوشیدن بر غیر
کوصه - بالغه مثله صفا
(ف) کماضه کماض بالغ

ذیل و خمار گردانید و در او مخلوب
و مقهور ساخت و کماض الشیخ
خود و نازا یا بسیار خورد و یا بسیار نوشید

ل ص

کحل - بالغه مغزین یا خردین
دینی که تراست بخشنه بقا بدین
که او را است بر دیگر کماله
بانتا و کولت علی فعله بالغه

مثله و الفعل من فتم -

کسی که کسفر پس یافت
یا کونا به بالا درشت اندام پاک
مع فیج که زقاری است یعنی پیش
پایمان نزدیک نهادن پنهان و در
(ص) کحل کحل کاشف را
کحل که دیدن ممکن است بکسر
العزیز لغت است از آن

ک ع

(ف) کماضت المکره - درشت
گردید

ک ع

(ف) کماضی فلا کماض یا
بسن رجا نید و در -
کماضی عنه اکاره - ناپسند
و مکروه و دشت -

بالبه کماض الباع

ک ب

کبک - بالغه از نرگ و دشت

بروشن و در نرگ و دشت و در نرگ
و دکه ستنه سر پا و نیز کبک بجا
در آمدگی و کارزار و بکار و در
شنگی و انبوسه و بهرست و در نرگ
اسب و کماض مدگی سر و دیر نرگ
انداختن -

کب - بالغه کماض و شور مره
کبک - بالغه مرده مردم مفتوح
گرد و اسیان و اسب قوس بن
غوث و در و در میان کبک کمر
سج و دشت بزرگ و گرانی پختگی

کبک قبیل است از نرگ
کبک - بالغه و دیر مدنی است
در لیحان -

کباب - کباب طباه و گوشت
کوفته بیا سافت -

کبابیز بانا و در و است
کبابیز نیز و دشت و بجا بچینی
کباب - کباب گاشتران
بیار و گوشتان بسیار و بکیم
نشته و فاک گل و کباب چیده
دفاک نناک کوسه است و آسپه
کبابک - کباب کوسه است

بوغات برشت اما چون قوف نمک
ککلبه - بانا تیر اندازی در
مغالی و دیشم و کرده -

ککلبک - ککلبم و در مغالی تیر
اندازی ککلبه بانا شانلاری
است و دشت و دشت و نرگ
ککلبک - ککلبه گرو اندام
در خلقت -

ککلبه - بانا گرو و در
پیرسته ناسپان جز آن -

ککلبک - بالغه کماض
است و دشت و در نرگ -

ککلبک - بانا دزن نرگ
ککلبک - ککلبه با نرگ و در نرگ
اندام - ککلبک بالغه جمع به نرگ
ککلبک بالغه کوسه است -

ککلبک ککلبک ککلبه مرده هم
پیرسته ککلبک به بانا شمل -
ککلبک - ککلبه ککلبه ککلبه
باشند ککلبک ککلبه شمل -

(ف) ککلبه ککلبه - بالغه بر نرگ
در افکنند و در و در نرگ اندیقال
ککلبه الله عذقه و ککلبه هوه
گراشده و ککلبه ککلبه آتش

افروخت از درشت کب و و
ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه
ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه
در افکنند و در و در نرگ اندیقال

ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه
ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه
ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه
ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه

ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه
ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه
ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه
ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه

ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه
ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه
ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه
ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه

ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه
ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه
ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه
ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه

ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه
ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه
ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه
ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه

ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه
ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه
ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه
ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه

ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه
ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه
ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه
ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه

ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه
ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه
ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه
ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه

ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه
ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه
ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه
ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه

ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه
ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه
ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه
ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه

ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه
ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه
ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه
ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه

ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه
ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه
ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه
ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه

ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه
ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه
ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه
ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه

ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه
ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه
ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه
ککلبه ککلبه ککلبه ککلبه

ک ب

<p>کبریت یا ع - با کبر بزرگ منشی و بزرگی و عظمت -</p> <p>مکتبته - که حلقه بزرگ ساله و بضم الباء</p> <p>مکتب - کنز بزرگ سالی</p> <p>یقال عکله مکتب</p> <p>(ن) کبره پستینه - زاید و کلان است برده -</p> <p>(ک) کبره بزرگ کعب</p> <p>و کلبه بزرگ کعبه بزرگ</p> <p>گردید و کلان و تن دار شد -</p> <p>(س) کبره کبریا کعب</p> <p>مکتب کنز کلان سال گردید</p> <p>الکبره الکبلا - بزرگ دید</p> <p>او را بزرگ پنداشت و غیر</p> <p>اکبره سبید کردن کوک و</p> <p>بے غازی شدن زن و مذی یا</p> <p>منی آوردن مرد -</p> <p>کبره کبریا و کبریا - با کبر</p> <p>مشدود الباء - الله اکبر کعبه</p> <p>و اکبر الله بزرگ و کلان اند</p> <p>آن چیز را و بزرگ شمر و بزرگی</p> <p>صفت کرد آن را -</p> <p>مکتب - نام است از نامها</p> <p>باری تعالی و معناه المستعظم</p> <p>صاحب الیقین به</p> <p>نگار - بزرگ منشی نمودن و</p> <p>گردن کش کردن -</p> <p>کبر بزرگ منشی نمودن</p> <p>است کبر - بزرگ دید او را و</p> <p>کلان پنداشت و نیز است کبر</p> <p>بزرگی نمودن او و گردن کشی</p> <p>کردن و بزرگ منشی نمودن -</p>	<p>ک ب س ر ت</p> <p>کبریت - کعبه بل گوگرد رنگ</p> <p>آتش گیر است با جوهرت معدنی و</p> <p>آن بخاری باشد و خالی که بعضی آن</p> <p>زیر زمین نمودند و در بعضی آن از</p> <p>شکافها برآید و در گاهها بسته گردد</p> <p>و گویند معدن آن در ادوی النمل</p> <p>در است ثبت و گویند چشمه است</p> <p>روان چون نمند گرد و کبریت شود</p> <p>و آن بر ارض است باشد سرخ و زرد</p> <p>و سیاه و تمام آن گرم است در</p> <p>چهارم و یا قوت سرخ و زرد</p> <p>کبرته - گوگرد و آن و ن یقال</p> <p>کبریت یعبیه ای طلقه</p> <p>ک ب ر ث ل</p> <p>کبریت کسب بل جزو کسب</p> <p>و کبره و آن یا کوه گردان</p> <p>ک ب م</p> <p>کبر - با کبر خاک گردان چا</p> <p>و جوی او انباشتد و بزرگ و</p> <p>نق و نزا و چیزه یقال فلذ ی</p> <p>فی کبریت عثر ای فی اصله فانه</p> <p>کبریت - کامیر نزع از خزانه و کبر</p> <p>است میان کاداک بر از کوشش</p> <p>و عام کبریت - و حساب بجمان</p> <p>زیادتی باشد که در راه شهاب اعتبار</p> <p>کنند پس شهابیه است و زرد</p> <p>مکتبه کبریه - با تا کم آمد</p> <p>سال ای التی لیسترق منها</p> <p>یوم و ذلک فی کل ادیم سنین</p> <p>کبریت - کبر بر فضیست -</p> <p>کبریت - کبریت چشمه است</p> <p>در جائی از دشت ساره نزدیک</p>	<p>کبریا - کلکانه خوشه خرما -</p> <p>کبریا - کفراب بزرگ</p> <p>هر چه باشد و زو سطر بزرگ سر و</p> <p>مرد سرد زیر جامه فرو کشیده خفته</p> <p>و نیز کبریا - نام پسر جعفر بن</p> <p>نقل است مدنی بن یحیی بن کبریا</p> <p>محدث و دزدی الکبریا س که</p> <p>از ملوک غیر</p> <p>کالیا - دهنه یقال جاء فکله</p> <p>کالیا ای شاذ ایمنی و و آن</p> <p>و عا یس کالیا - از اتباع است</p> <p>و کالیا بن دبیحه - تالیست</p> <p>و کات یشبده بوسل الله صلی الله</p> <p>علیه و سلم -</p> <p>کبریا - کبریا - کبر بنی بلبل</p> <p>است از روزهای عربان و مشرکان</p> <p>آحضرت رحلی اند علیه و آله سلم</p> <p>ابن ابی کبریه خاندن است تشدید</p> <p>بالی کبریه - مردی از بنی خزاعه</p> <p>سمی بر بزرگ باقریش و عبادات</p> <p>و پسرش بنان خلاف و زریده</p> <p>پسرش شعری العقیق مشهور</p> <p>کالیا - آنچه بزرگ و خفته</p> <p>عبد صناف جدا بختی صلی الله</p> <p>علیه و آله و سلم از جانب مادر و آن</p> <p>حضرت گزین شهابت پوی دشت</p> <p>یا کبریت زوج حلیه سعدیه یا کبریت</p> <p>عالم برده و فی البیاض کبریت</p> <p>سکینه یا دوس دوستی کبریت</p> <p>فرو کشیدن و چنان کردن از اندرین</p> <p>عروین سعد اناری که هر دو صحابی</p> <p>اند و اتم کبریه فتعاضیه</p> <p>کبریه فضای به معرفت به</p> <p>و احتیاج نمودن در کاره و یک</p> <p>باره نمایند بطر کا بوس یا عام</p>	<p>در آمدن و چیزه و فرو پوشیدن</p> <p>مکتب - کجاست و کجاست</p> <p>چشم سرشته و فرو مایه کنگارگاه بزرگ</p> <p>در آید و فرو پوشد آنها را و نام پسر</p> <p>عبیده بن حارث و پسر عمر بن حار</p> <p>ک ب ش</p> <p>کلبش - بالفتحه فقه و آن در سلا</p> <p>پهاره باشد - اکبر کلبش فلس</p> <p>و کلبش ککتاب و اکلبش جمع</p> <p>و معتر قوم و سردار آنها و فضیلت</p> <p>از ان موضع است احمد بن محمد بن</p> <p>صباح کلبش و احمد بن علی بن نصر کلبش</p> <p>ریان و یوم کلبش - ممنوعه و کلبش</p> <p>است از روزهای عربان و مشرکان</p> <p>آحضرت رحلی اند علیه و آله سلم</p> <p>ابن ابی کبریه خاندن است تشدید</p> <p>بالی کبریه - مردی از بنی خزاعه</p> <p>سمی بر بزرگ باقریش و عبادات</p> <p>و پسرش بنان خلاف و زریده</p> <p>پسرش شعری العقیق مشهور</p> <p>کالیا - آنچه بزرگ و خفته</p> <p>عبد صناف جدا بختی صلی الله</p> <p>علیه و آله و سلم از جانب مادر و آن</p> <p>حضرت گزین شهابت پوی دشت</p> <p>یا کبریت زوج حلیه سعدیه یا کبریت</p> <p>عالم برده و فی البیاض کبریت</p> <p>سکینه یا دوس دوستی کبریت</p> <p>فرو کشیدن و چنان کردن از اندرین</p> <p>عروین سعد اناری که هر دو صحابی</p> <p>اند و اتم کبریه فتعاضیه</p> <p>کبریه فضای به معرفت به</p> <p>و احتیاج نمودن در کاره و یک</p> <p>باره نمایند بطر کا بوس یا عام</p>
--	---	---	--

بج

پاندا ز کفایت خود و بسیار اهل
از جلای کاس برود

ک ث ح

کث - بالغ گردد و اندک زود

(ت) کث - عین البصیرة کث

آشکار کرد و در آن خود را

البرج علیه الذرات خاک نمک

با و برسد و کث عین المال

شعاع - بردار مال چند تا که

صفتی - فایده او در آن را

ویران کرد و انوار انوار

کث - آشکار گردانیدن

کث - آشکارا بشیون - با هم و با

شمر زود

کث - با طبع حرکت داد و از

ک ث ح م

کث - کث - کث - کث - کث - کث

سهر ریش و کوتاه و مرغول آن

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کوتاه و مرغول

ک ث س

کث - بالغ بسیار و پدید خرابان

یا سنگ فایران بجرک

کث - بالغ و بیکر بسیار

کث - بالغ بسیار و بسیار

چیزه و کث - بالغ و بسیار

الله علی القل و کث - کث - کث

بالعم و اکرمی علی القل و کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

صلی علیه و آله سلم کث نامیده
صفتی در جهان از این کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

کث - کث - کث - کث - کث - کث

ج

ج

<p>باسفل که بر این میشد کدی گفتمی شکی بود کذا اے سلمه نام غرافت کوی با عا که ددخل النبی صلی الله علیه و آله وسلم مکه منه کذا اے کحسا را از قوتن و برین کذا ایه کثا ته عام و شراب گروا در ده انهار کرده - کادی یعنی است در فال کادیة یعنی روزگار زمین که گماش در تک برآید - کدی کسی کوی است باطل خارج النبی صلی الله علیه وسلم منه و کمره دیگر یک عرفه - امأة مکدیة که زمین که کس جماع آن نماند و قارون بر دے - (ض) کدی فلان کدی بالغ که خیر گریه پاک ساخت و شر را به حد اینه که از او شول وشت به و کدی خفته خفته روے از به و کدی الترمذی تبا که گشت کشته آن - (س) کدی الترمذی لعظم کدی بحر که کمر گرفته شده باطل و کدی الفضیل تبا که گریه شریح از ناگوارده و نیز کدی که شدن ناخن انگشتان کردن زمین و کدی زده گردیدن سگ کدی المعادی الکذا اءا - شگون بود و گویا و کدی الشیخ فی الشیخ باز در اینده از آن به و نیز کذا اءا - زمین</p>	<p>درشت و سخت رسیدن حافو بقال اخذی الحافوی بکلمه الکنیه فانکته ان یخبر کذا اءا فانک و یا فتن خور ستم باطل یقال سألہ فاکدی اذ اوجبت مشا و فتنی کردن که خیر شدن منه قره تعالی و اعطی قیاده اکدی قطع القیل بالکر و انید و شر باب الف فصل الد ک ذ ب کذب - گفت دروغ - کذب - کمره دروغ گوی کذب - کعبه دروغ گوی و نفس کذب و بانه شایع کذب - کتب جمع و منه قلا و بعضهم ولا یقتل فی الما اوصف النسب کذا کذب فجعله لغا للا لسنه - کاذب - دروغ گوی کذب کذب - کتب جمع و منه قلا و دوم برادر و باراد و برادر کاذبه - دروغ بقوله کذب و نه کذا کاذبه به و هم موضع موضع الصحة کالغایه و العاقبه کذبی کبشری دروغ - کذبان کس کسان دروغ گوی کذبان بالغ و غیر الدال مثله و نه کذبان الفحاح عدی بن نصر بغیر الدال شاعر است - کذبان کیمان دروغ - کذاب - کشت او دروغ گوی و کذبان مسیلمه حنفی</p>	<p>استودعشی و کذا اب بنی کذب کذاب بن شقیذ و کذا اب بنی طایفه و کذا اب بنی حسانا شاعران اند - کذاب - کران خوف دروغ کذب و بانه کاجوهر دروغ - کذب - باضات ثلث شده الدال و خفها دروغ گوی کذب - بان باعمر مثله نکذب - بخرار و الکاف و شمه الدال دروغ گوی - مکذب - کمره دروغ - مکذب - بغیر الموم و الدال مثله مکذب - نفع الیم و الدال دروغ گوی مکذب بانه با شایع مکذب - دروغ - مکذب بانا مثله یقال لیس یقلین مکذب به و نیز مکذب و بانه زن است ضمیم - (ض) کذب کذب کذا کذب دکذبان و کذب به با شایع فما و کذا کذا کتاب و کذا بالحس و الدال دروغ گفت کذب الترمذی بمولای دروغ اگا باینده شده و کذب به الثاقه کاذب - گویا و کذا کذب یعنی و بانه کذب کذب علیه الغسل و بانه فی الدینه ثلثه اسفار کذب علیه السلام والعمر و الحیا و معناه کذب نفسه اذ امثله الکما فی حقیقه لله من المال کذا کذب کذا کذب کذا کذا کذا کذا کذا بالحس و الدال نیک نما کرد</p>	<p>و یعتقد علی فقیهه و من یحکم ان یحکم علیک اسم فعل و فی کذب ضمن الجاد المعنی کذب علیک الجحان ذکرا نه غیبه کاف هادیم لما قبل من الذی کذب عنه ایضا رضی الله تعالی عنه و شکا و جعل الیه التقریر کنیه انک اعلی علیک بها ای الشی فی الامواج حافیا و هذا کلمه یعنی لها العرب فی معنی الجحان قال بر محمد رضی الله تعالی عنه ان رسول الله صلی الله علیه وسلم قال الحجامة علی النوب فیما شفاء و بیکه و بین یب فی العقل و الحفظ فیهم الخمس و لاحد کذا کذا و بیکه و بین یب و الشفاء کذا کذا ای علیک هم و یقال کذا کذا العسل ای علیک به - کذا اب - دروغ گوی یا کس را و دروغ بر این و کذا کردن کذب را و یقال کذا کذا اذا اخبرت أنه جاء بالکذب و کذا کذا کذا کذا کذا کذا اذا کذا کذا کذا کذا کذا کذا و کذا کذا کذا کذا کذا کذا یعنی و بانه کذب کذب علیه الغسل و بانه فی الدینه ثلثه اسفار کذب علیه السلام والعمر و الحیا و معناه کذب نفسه اذ امثله الکما فی حقیقه لله من المال کذا کذب کذا کذب کذا کذا کذا کذا کذا بالحس و الدال نیک نما کرد</p>
--	---	---	---

ج

[illegible]

८

[illegible][illegible][illegible][illegible]

خُفَّتْ قُورِيٌّ ۖ
 كَأَسْبَحَ - نَارَهُ وَجَنَاحَهُ كَرَمٍ رَائِيٍّ
 مَرَدُوبَةٍ دَارُوهَ بَاشِدَ
 حَتَّامُ كَسَمَ كَبُورَكَ بِزِيَرِومِ
 آن سبید باشد
 فَتَسْعَةُ كَسَعًا - بَالِغِ
 سُبُوتِ سَبَلٍ وَبَادِرَتِ يَابِثِ
 پاست و مانند آن را به و کسعت یافت
 دَرِ آوَرَدِ وَبِیَانِ هَرِ دَوَابِ
 نَوَ كَسَعَتِ الْقَلْبَةَ كَلَّكَ كَسَعَتِ
 التَّائِقَةُ بِعُتْبَاهِهَا لَعْنِي بِأَبِ مَرْزُوقِ
 پستان ناقرار تا مشایخ را ز گرد اندود
 بایز فضل کثرت و بیاری شیرین
 آرد و کند دسار آینه و به و
 كَسَعَهُ هَمَاسَةً - وَرَيْسُ مَرْزُوقِ
 بسخت زنجار پیدا و ارجل و کسعت
 كَسَعَتْهُ مَرَدُوبَةُ زَنْ
 مکتسبت - گویند که آنرا به
 وَخَرَجَ رَسِيدُهُ بَاشِدُ زَنْ لَكِ
 است که چون بگویند - مدید
 پستان آن خشک گردد و در بر چای
 بول زن اگر آن بنده مدیر این
 حالت باشد
 كَسَعَتْهُ الْفُحْلُ - وَهَمَّ وَرَدَ بَرِ
 هر دو زن خود و نیز کسعت
 وَهَمَّ بَاشِدُ زَنْ دَارُوهَ بَاشِدُ
 و سب و جز آن
 لَكِ سَمِ
 كَسَعُومَ - كَزَبُورُ خَلَّتِ حَرِي
 است هم زائد
 لَكِ سَمِ
 كَسَعَةُ - بَالِغِ الْبُكْرِ اسْتِجَابِ
 شماره را در می باشد این جمعه

<p>کشیدن مالییدن و پاکیزه کردن چیز خشک را و الفعل من غرب کسوم کسبو در گذر زنده بود کسبم کسیدر پدر بطبی کیا رسم فرزند آن او که در گذشتند کسوم کصفوق علف شک بسیار به در و وضع کسوم بارغ فنک و شاداب یا باره انبوه و بر بنم شسته گیا کاکم کسبم اکا سیم اسپان بسیار د فضا کسوم بافتح الحیت مغز ار تر و فنک یا انبه و برسم نشسته گیا د فضا کسوم بفتح الحیت کاک و داکو کسوم ا برسم بن صباح حبش فیل که در تنمیل است کس من مل کسمله کام نزدیک سناوه کس ف کسوم باضم جاره پوشیدی د لباس و کسوه با کسره شد کسیدی د کسا ککتاب حج و دوی است پیش کسواء کسما و بزرگی و بزرگی آبائی و بلند مرتبه کسواء با کسره و الیکم کسرت کا کلمه جمع اصل کسا و جاش اولو بعد الالف فخرت و دین کسواء شیر سر شب کسنانی منسوب بالقب علی بن حمزه کوفی اسدی یک از المرقات مرجل کاسی مرد جاره پوش</p>	<p>بالفتح و کشا کسما و کشم شاد طعام و کسیت السقاء انهم جاد گردید پوستک از شک و کسیت پیش و گفته گردید باسط و درشت شد پوشش و در نخی کشاء بریان افش کوشش چند انکه خشک گردد کشوم برکنده پوست شدن در شکم شرن از طعام و گوشت شک خوردن يقال کسوم الهم ای پاک و هو یا بس کش ب کش ب بافتح ضعی است یا کوی و نیز کشب بسیار خورن گوشت و مانند آنرا و الفعل من کشب یعنی کوی است کشب کامیر کوی دیگر کشبی بجز کوی است یا کشب بسیار خورن گوشت و جز آن کش ب کشوت کسبو و فم گای است شیر ریسان که بردشت پی ریخ در زمین نباشد و در آن لغات است کسوتی بافتح مقصور او ممود او کشوت باضم و فم کش ح م کشاجم کسلط نام مرد کش ح کش بافتح و کشا قال طوع عنی کشید و مطلقه کشی عک الاصل و کشا و کشه سپید که بوجه نامند کشی باضم کش</p>	<p>د لباس فلان کسلی من فلان یعنی او از و به بیشتر است در لباس پوشیدن و در لباس بخشیدن مکشوم جام پوشیده با لباس کسی کشی حرکت جام پوشیده ان کسوت لوبیا پوشانیدم او ا جامه کسا کسا باهم بزرگ نشی و فخر نمودن کشیت با کسواء پیشه ان را کسواء کسوت پوشیدن کسی کسی باضم موخر و باین هر چیز و موخر من کسواء بفتح ح و د کس کسواء بر گردن افتاد باد الک فضل المشین کش ح کشاء باضم عیب کشنی کفشت پیشکم از طعام کش ح کامیر گوشت بریان کرده و شیر کز طعام د کشاء کسب مضی است د کشا القش و و کشنی خور و از و کشاء کشم بریا کر و گوشت را چند انکه کشی کش الشح برکنده پوشش کش بالکسیت پیشه بر و اورا و بریده و کشا کشا کامیر کز دس کشی من الطعام کس</p>	<p>کشیدن مالییدن و پاکیزه کردن چیز خشک را و الفعل من غرب کسوم کسبو در گذر زنده بود کسبم کسیدر پدر بطبی کیا رسم فرزند آن او که در گذشتند کسوم کصفوق علف شک بسیار به در و وضع کسوم بارغ فنک و شاداب یا باره انبوه و بر بنم شسته گیا کاکم کسبم اکا سیم اسپان بسیار د فضا کسوم بافتح الحیت مغز ار تر و فنک یا انبه و برسم نشسته گیا د فضا کسوم بفتح الحیت کاک و داکو کسوم ا برسم بن صباح حبش فیل که در تنمیل است کس من مل کسمله کام نزدیک سناوه کس ف کسوم باضم جاره پوشیدی د لباس و کسوه با کسره شد کسیدی د کسا ککتاب حج و دوی است پیش کسواء کسما و بزرگی و بزرگی آبائی و بلند مرتبه کسواء با کسره و الیکم کسرت کا کلمه جمع اصل کسا و جاش اولو بعد الالف فخرت و دین کسواء شیر سر شب کسنانی منسوب بالقب علی بن حمزه کوفی اسدی یک از المرقات مرجل کاسی مرد جاره پوش</p>
---	---	--	---

باب الحاف في الحاف
كك ب

[illegible]

[illegible]

انسان به مکتب حق تعالی تعلیم
 گوشت و لایم گرفت کار را به و نیز
 مکتبشست. بخار زار دی او را
 در پیش همکاران و در و دوش
 با هم تریب کرده سر فرود انگذده
 خمیده رفتن

کلی

کلیه. بالضم که مکتب
 با او شد و مکتب کلمات
 مکتبی که می بیند و پیشینه که بر
 ترش و دان و چنان نوزند و تو
 نزد یک قبضه کمان از و طوت
 آن سبک و وال از کمان باشد
 قبضه آن به و نیز مکتب کلمات

آنچه از چپ و راست چکان تیر
 باشد و نیز مکتب که بر بعد
 ابا هر است به و کلیه المصاحف
 فرود و کلی جمع یقال تعجب
 کلاه به مکتبی نوادی که است
 آن به و یقال لغتیه کتب کلاه
 یعنی در غار جبر الی و یا م مشاط
 و سلاطین که در و دعای
 حمراء الی کلاه گوشتن لان المصاحف

کلی

مکتب که می بیند و پیشینه که بر
 مکتب کلمات مکتبی که می بیند و پیشینه که بر
 مکتب کلمات مکتبی که می بیند و پیشینه که بر
 مکتب کلمات مکتبی که می بیند و پیشینه که بر

کلاه و نیز کلاه و سر و زده باشد
 تکیه. در آن به و مکتب کلمات

در و س جاس پوشیدن باشد
 یقال کتی قلادت ای آتی مکانا
 فیه مستتر
 از کلاه در و مکتب که در و مکتب
 از ضرب و بر که در و مکتب یقال
 مکتب که فاخته اذ اصبت
 صلیته

بالکافصل المیم

کیم
 کیم با الفتح سار و مکتب
 کافلن کیم با الفتح سار و مکتب
 کیم با الفتح سار و مکتب
 کیم با الفتح سار و مکتب

برای و احداست و کیم بر
 کیم با الفتح سار و مکتب
 کیم با الفتح سار و مکتب
 کیم با الفتح سار و مکتب
 کیم با الفتح سار و مکتب

کیم

کیم با الفتح سار و مکتب
 کیم با الفتح سار و مکتب
 کیم با الفتح سار و مکتب
 کیم با الفتح سار و مکتب

کیم با الفتح سار و مکتب
 کیم با الفتح سار و مکتب
 کیم با الفتح سار و مکتب
 کیم با الفتح سار و مکتب

رجله کیم با الفتح سار و مکتب
 عین الکیم با الفتح سار و مکتب
 از اخبار و کول گردید
 کیم با الفتح سار و مکتب
 و سار و کیم با الفتح سار و مکتب
 اگر در مکتب یقال کیم با الفتح سار و مکتب
 ای مکتب

کیم

کیم با الفتح سار و مکتب
 کیم با الفتح سار و مکتب
 کیم با الفتح سار و مکتب
 کیم با الفتح سار و مکتب

کیم با الفتح سار و مکتب
 کیم با الفتح سار و مکتب
 کیم با الفتح سار و مکتب
 کیم با الفتح سار و مکتب

کیم

کیم با الفتح سار و مکتب
 کیم با الفتح سار و مکتب
 کیم با الفتح سار و مکتب
 کیم با الفتح سار و مکتب

کیم با الفتح سار و مکتب
 کیم با الفتح سار و مکتب
 کیم با الفتح سار و مکتب
 کیم با الفتح سار و مکتب

مرو و دیر تعلبه و نام چند
 است و کیم با الفتح سار و مکتب
 شاعر
 کیم با الفتح سار و مکتب
 کیم با الفتح سار و مکتب
 کیم با الفتح سار و مکتب

کیم

کیم با الفتح سار و مکتب
 کیم با الفتح سار و مکتب
 کیم با الفتح سار و مکتب
 کیم با الفتح سار و مکتب

کیم با الفتح سار و مکتب
 کیم با الفتح سار و مکتب
 کیم با الفتح سار و مکتب
 کیم با الفتح سار و مکتب

کیم با الفتح سار و مکتب
 کیم با الفتح سار و مکتب
 کیم با الفتح سار و مکتب
 کیم با الفتح سار و مکتب

کیم

کیم با الفتح سار و مکتب
 کیم با الفتح سار و مکتب
 کیم با الفتح سار و مکتب
 کیم با الفتح سار و مکتب

کیم با الفتح سار و مکتب
 کیم با الفتح سار و مکتب
 کیم با الفتح سار و مکتب
 کیم با الفتح سار و مکتب

[illegible]

५८

<p>آن راه و نیز گنود - باغم ناسپاسی کن د د گن د ت گن فقه درشت سخت گن د ت کلا بط مشد کن د ج گن د ج ت البانی - در و بار و طاق لغت سوله است یا هر گن د گن د ج کس معقوف کند در ب است دان نظری است تنه بزرگ کرار گل سازند دان دغل کار کن د س گن د س کجغ نوعی از حساب نجوم است ازل روم گن د س ت - انا، زمین و درشت سطر بلند دج است با شش شش گاه باز گن د س کجغ نوعی مرکب است و درشت سطر تمام دج بزرگ جبه گن د س کلا بط مشد فیما و نوسه ازین است قطع بلغم را ناغ تر گن د س کس مدح و ایضا مع کسر الدال و درشت سطر گن د س ت - با کسر های است کوهان و در گن د س کس مدح و ایضا سطر اندام و نام مرده گن د س ت - بالتار و شقی و سطر یقل الله کن و گن د س ت گن د س ت باغم البضای ذ و غلظ و ضخامة و لغظ لحم کن د س گن د س کجغ نوعی گن د</p>	<p>و قدری کنی د س کن د ش گن د ش کجغ نوعی گن د مانند نر و اما الذ و اما المده طس فبا السدین لا غیر و الشدین لغت مراد لغت کن د دل گن د دل - باغم مقصور و درشت گن د دل کما ای است که باب دریا و در معروف بشوری پوست آن رنگ است و بدان پوست پیرایند صحن آن جهت باه ناغ جبه کن د س گن د س کز باب و درشت سده فارسی است گن د س - با کسر شد النون پاره ارکان و دویاب یاد ت یا طبل یا طبل و دج گن د ت و گن د ت مکنوس سطر درشت نظر و در عمامه مکنوس گن د ت سطر درشت پیکر و بزرگ عمامه کن د س گن د س باغم کجغ نوعی گن د کن مال لانه عذی ذک و گن د فهم گن د و در و سیم و آنچه بدان مال نکار دارند و فرام آورند گن د س - حرکت ممنوعه و لیکن رود باری است بیامه و نام ام تملک بن بزد صفیری جعد محمد بن علی اهو ازی عدت و اسب مقعد بن شمس سعدی کجغ نوعی کامر خراک جبه</p>	<p>در زمین و جز آن ذخیره سازند و نام پدر بزرگوار گن د س کجغ نوعی گن د است و گن د س ت سده و گن د گن د س کتاب پر و گن د س سخت اتمام بقال جازیه گن د و نایقه گن د گن د کتب و گن د عطف لفظ الواحد جمع گن د س کما ای است که از بنی حبه دلیلی می باشد گن د حوض با حوض غنوی حوض بدری و گن د س صبر و گن د بن لغیر و دوشاع اند رض گن د س کز - باغم گن د س و گن د س ت در زمین و فرودن هر چه در آوند یا در زمین و گن د س التمسک گن د س - باغم درونده خرم را و گن د س سرما و منهد هذا حقن الگن د گن د س گن د س گن د س پرشان هر چه باشد کن د س گن د س کجغ نوعی گن د از و یک مهراس گن د س کجغ نوعی گن د و گن د س ت یا گن د س ت در یک بزرگ و گن د س شهری است بنوعی گن د س ت - باغم هفت موضع شش نان بصر و شهره نزد یک حکما</p>	<p>گن د س کتاب خواب هاست آه و درشت لانه کجغ نوعی حتی یقین گن د س کجغ نوعی گن د س الگن د س - ستاره بسیار و بدان که بجز آموشید و آموشید ستاره بکم آموشید و آموشید در و ز پوشیده یا فرشتگان گن د و شش یا آهوان گن د س کما ای است که از در و نام حله است کجغ نوعی اعلام است کالیس - آهوان س در آینه گن د س - با کسر جاب و گن د س - با کسر جاب و باندس و گن د س ت شهره است بفرغ فرس و گن د س تا بان ششم و گن د س دن الگن د س روفت خا و رض الگن د س کتاب پنهان شد در خواب گاه خود و در آمدن گن د س ت - باغم در آمدن و گن د س کن د ش گن د ش کجغ نوعی گن د زم سافتن مساو درشت را والفعل من نصر - گن د ش - با کسر موسه درشت و گن د ش - با کسر</p>
--	--	---	---

ج

برآینک شات جمع
 کشف عین الکفر شتابان
 او را ز کار دور
 کن ص
 کناص کفر جبک حاصل است
 بین قوی و توان بر کار از شر و خرو
 جز آن اهل صواب بانوی مبالغه
 تعین
 نکلیص بینی جهانیدن بفسوس
 یقال لشعل لجل اذا حراک
 انقد استهنا
 کن ظ
 کظله بالهم خنی و فشارش
 و تنگی
 (ض ن) کظله الکفر کظا
 بالفتح دشوار شد کار بر سو و اندوختن
 نمود و بر آرد آن را
 تکظله دشوار شدن کار بر
 و اندوختن گردانیدن پر کردن
 کن ع
 کنع بالهم سر یک خرب
 شیم کنع کلف پیر در تنبیده
 تمام
 کنع کار شکسته دست و مال
 از راه در سنگی سخت
 اسید کنع بندی دست و پا
 بدو ال بسته و آفت کانع بینی
 چسپیده بر روی کاخه نشت
 گوایع جن
 آکنع و تپاه دست و کار
 ناقص و تپاه کنع بالضم جمع
 منحدیث الاخصف کل اهر
 ذی بال لم یبید الحمد الله

فهدا کنع ل ناقص
 کنعان کعبان نام پسر
 بن لوح علیه السلام کنعان
 مشوب بر و هم امه کنع
 بلفظ تضایع العربیه و دی
 که بسو آن فرستاده شد
 ابواهدیم علیه السلام
 (د) کنع کوعا فراهم آمد
 و منتقبش گردید و زنجید و
 کنع فی الکفر از آمدن حوین
 گشت و کنع المسک بالذبح
 چسبید مشک در جامه و کنع
 عین الکفر گریخت از آن و
 بدو دل شده و کنع اصابعه
 ز بر انگشتهای دست چند انگشت
 گردانیده و کنع بالله تعالی
 سوگند خور و بخنداس بر تن و نیز
 کنوع فروتنی و نرمی کردن
 و بغروب مال شدن شماره
 و نزدیک آمدن کار بر فراهم
 آردن مرغ وقت فرو آمدن
 از هوا
 (د ن) کنع اصابعه کعبا
 محرمه در کشیده و مشک گردید و گشت
 او و نیز کنع بهیچگی و زدن
 و لازم گرفتن چیز را بر زمین
 بخوار افکندن شدن
 کنع حکوم مشک که دانهش
 پاکیزه و یک نموده و بکنند آنرا
 و مرد و کشیده و بر آفرته دست
 یا بریده دست
 کنع نرمی و فروتنی کردن
 و بخواری نزدیک شدن و خرمی

و سوال کردن و نزدیکی و برآینک
 یقال کنع الابل لی اذ کنع
 مشکع کظم مرد را گرفته دست
 یا بریده دست
 کنع عنه تلبیعا برگردید
 از آن و عدول کرد و کنع
 یک که تپاه گردانید و گشتش
 را و کنع فلا نیا السیف
 بشمشیر زد و را و نیز تلبیج
 بعضی آردن کسی را بدو
 بستن پاهای کسی را
 کنع ید در آویختن بآن
 و کنع الکسیب فی قید و هم
 کشیده شد بدو ال
 کنع فراهم آمدن قوم
 و در آمدن و نزدیک شدن
 و میل کردن و مهر بانی نمودن
 و بعدی بلی و در کشیده شدن
 پیر از پیری
 کن ع ت
 کنعت کجوزی از پیری
 کن ع د
 کنعت کجوزهای است و پیری
 کن ع س
 کنعت که حجه شتر ماه و بزرگ
 بیک کلان جبهه کنایه جمع
 کن ف
 کنفت بالهم توشه دادن شتابان
 که در آن آلات خور و انجا و دار
 یا کشیده رخت ریزه و ردی تاجر
 کن یحید کجاء الحدیث
 عن عمر بن عبد الله ابن
 مسعود رضی الله عنهما

کنع کنع ل ناقص
 کنعان کعبان نام پسر
 بن لوح علیه السلام کنعان
 مشوب بر و هم امه کنع
 بلفظ تضایع العربیه و دی
 که بسو آن فرستاده شد
 ابواهدیم علیه السلام
 (د) کنع کوعا فراهم آمد
 و منتقبش گردید و زنجید و
 کنع فی الکفر از آمدن حوین
 گشت و کنع المسک بالذبح
 چسبید مشک در جامه و کنع
 عین الکفر گریخت از آن و
 بدو دل شده و کنع اصابعه
 ز بر انگشتهای دست چند انگشت
 گردانیده و کنع بالله تعالی
 سوگند خور و بخنداس بر تن و نیز
 کنوع فروتنی و نرمی کردن
 و بغروب مال شدن شماره
 و نزدیک آمدن کار بر فراهم
 آردن مرغ وقت فرو آمدن
 از هوا
 (د ن) کنع اصابعه کعبا
 محرمه در کشیده و مشک گردید و گشت
 او و نیز کنع بهیچگی و زدن
 و لازم گرفتن چیز را بر زمین
 بخوار افکندن شدن
 کنع حکوم مشک که دانهش
 پاکیزه و یک نموده و بکنند آنرا
 و مرد و کشیده و بر آفرته دست
 یا بریده دست
 کنع نرمی و فروتنی کردن
 و بخواری نزدیک شدن و خرمی

و سوال کردن و نزدیکی و برآینک
 یقال کنع الابل لی اذ کنع
 مشکع کظم مرد را گرفته دست
 یا بریده دست
 کنع عنه تلبیعا برگردید
 از آن و عدول کرد و کنع
 یک که تپاه گردانید و گشتش
 را و کنع فلا نیا السیف
 بشمشیر زد و را و نیز تلبیج
 بعضی آردن کسی را بدو
 بستن پاهای کسی را
 کنع ید در آویختن بآن
 و کنع الکسیب فی قید و هم
 کشیده شد بدو ال
 کنع فراهم آمدن قوم
 و در آمدن و نزدیک شدن
 و میل کردن و مهر بانی نمودن
 و بعدی بلی و در کشیده شدن
 پیر از پیری
 کن ع ت
 کنعت کجوزی از پیری
 کن ع د
 کنعت کجوزهای است و پیری
 کن ع س
 کنعت که حجه شتر ماه و بزرگ
 بیک کلان جبهه کنایه جمع
 کن ف
 کنفت بالهم توشه دادن شتابان
 که در آن آلات خور و انجا و دار
 یا کشیده رخت ریزه و ردی تاجر
 کن یحید کجاء الحدیث
 عن عمر بن عبد الله ابن
 مسعود رضی الله عنهما

کنع کنع ل ناقص
 کنعان کعبان نام پسر
 بن لوح علیه السلام کنعان
 مشوب بر و هم امه کنع
 بلفظ تضایع العربیه و دی
 که بسو آن فرستاده شد
 ابواهدیم علیه السلام
 (د) کنع کوعا فراهم آمد
 و منتقبش گردید و زنجید و
 کنع فی الکفر از آمدن حوین
 گشت و کنع المسک بالذبح
 چسبید مشک در جامه و کنع
 عین الکفر گریخت از آن و
 بدو دل شده و کنع اصابعه
 ز بر انگشتهای دست چند انگشت
 گردانیده و کنع بالله تعالی
 سوگند خور و بخنداس بر تن و نیز
 کنوع فروتنی و نرمی کردن
 و بغروب مال شدن شماره
 و نزدیک آمدن کار بر فراهم
 آردن مرغ وقت فرو آمدن
 از هوا
 (د ن) کنع اصابعه کعبا
 محرمه در کشیده و مشک گردید و گشت
 او و نیز کنع بهیچگی و زدن
 و لازم گرفتن چیز را بر زمین
 بخوار افکندن شدن
 کنع حکوم مشک که دانهش
 پاکیزه و یک نموده و بکنند آنرا
 و مرد و کشیده و بر آفرته دست
 یا بریده دست
 کنع نرمی و فروتنی کردن
 و بخواری نزدیک شدن و خرمی

إِكْتَنَاهُ بِكُنْهٍ خَيْرٌ مِنْهُ فِي رِسَالَةٍ
يَقَالُ لِيَكْتَنِيَهُهُ الْوَصْفُ أَيْ

کتابتیں - کسفر جبل و تضم بادہ
درختے است بزرگ کھنکب مثل
وجو بزرگ خوشه والنون زائده

خشک خام و انگور و جز آن بار
کرده از چای بجای برند

و سطر بخنث رست و شدید
لک ن لا سرا

آب کیرا است
کنه کیرا کسفه بر ابراره

کُنْهُوَ رَاقٍ - بالتارناقه بزرگ

گنہگار عتی گنہگار۔ درگشت

و قد بُنِيَ دُنْجَرُ بَيْتِ أَبِي هُرَيْرَةَ

نعمیہ۔ ہاں ہم سب ہی بیدار کرنا
خواندہ کثرتاً بالضم مثلاً ویکسرت
یقال ابو فلان کنیتہ وکثرت

التي يضربها ملك الرب يا يكن
يهوذا بيتان الامم

کنايۂ کتمان سخن که بر غیر مضمون
له خو، دلالت کند گفتن یا لفظ

فَقَالَ كُنُوتٌ وَلَكِنَّتُ بَلْ كُنَّا عَنِ

من ضرب ونضرب وهو كان

إني عبد الله جولا ولا يقا
 لا في عبد الله : ونيز كناية
 لا في موضع : لا في موضع

المفعول الثاني بنفسه و

مَدِينَةٍ - لَمَّا نَزَلَ مِنْهَا قَالَ
لَمَّا نَزَلَ مِنْهَا قَالَ لَمَّا نَزَلَ مِنْهَا قَالَ

دخود را بآن و آلتنی بکذا

بَابُ الْكُفَّاتِ فَضْلُ الْوَلَدِ

کوٹ۔ بالضم کوزہ ہے دستہ

طہلاب باریک میان و بربط و سنگ

کوبان۔ بالضم دہی بمر و
کوبانان۔ بالضم دہی باصفہ

(ن) کاب کو بآ برباب
خو

کتاب - بکوب آب خوردن
کوة

لک ورت
لک ورت۔ بفتح کفش و صندل

سالی
کلمات تبخیف الثاء، آنچه از دانتا

و در بخت وقت در دروید
و در کتولی دسی است و در

کشت و شبیه سرخز گوش بر آوردن

کوح
کاح - روی کوه دینان

(ن) كَا حَهُ كُوْحًا - بِالْفَتْحِ مِيمٌ

کاحه - چیره رویدن در کانا
و وادن یقال ما اکاحه ایما

نخوار سحر و ن در بر گردانیدن
سکاو حه - چیره گردیدن

مدگیر را و جنگ کردن با هم
کناج - بایکدیگر مرو سیدن

لک و خنیمہما۔

فَلَمَّا كَوَّنَ الْوَحْشَ بِالضَّمِّ وَ
بِالْخَنِّ بِالْكَسْرِ وَكَوَّنَ كَنْفَتَهُ جَمِيعًا

لک و د
و د - بالفتح بازداشتن و نزدیکی

آمدن کا کرے کر شو و مکاد و مکاد	من هو الصباية ما مضى	و فی الحدیث نبی البصی علیہ	کاسر کا پشاور ہمارے طعنا
مشد و الفعل من نفسی سمع	ای ارا دت و ارا دت او و	علیکہ و سلم عن البصر علی	فکانت الفعلا ما جمع من
یقال کا د یفعل و کیک یفعل	و و و و و یقال فلان یکو	کو د العامة و مرث و کو ی	الدیلة و و و و و و و و و و
ای قارب و کم یفعل و عن	نفسه ای یفعل یعنی جان پیدا	بلا و بل و بل و بل و بل و بل و	دی است بنیاد
سیمین و یفعل و یفعل العرب	کو د - بالفتح خاک و جران	جبران و و د انة الکور و یفعل	عند الکرمی - بالضم
کذت و یفعل کذا بالضم و لا	آوردہ آکر او د جمع	و د انة آکر او د جمع	لک کا ہی است بدریاس ہند
یتم کا د بالفاعل یحتاج الخ	کو د کو د کو د کو د کو د کو د	لک کا ہی است بدریاس ہند	کو د کو د کو د کو د کو د کو د
و یفعل الفعل بالضارع و قال	کو د کو د کو د کو د کو د کو د	لک کا ہی است بدریاس ہند	کو د کو د کو د کو د کو د کو د
ایضا ان ناسا من العرب	یکو د یقول بالتحید و یفعل	نزدیک آن و و و و و و و و و و	کو د کو د کو د کو د کو د کو د
یقولون کید من یفعل	کو د کو د کو د کو د کو د کو د	افرونی و بسیاری از ہر چیز سے	کو د کو د کو د کو د کو د کو د
کذا و ما یزید یفعل کذا و	آکر او د - پیر و دین و دین	و منه نعوذ بالله من الخوف و	و لشد و الا و لی العین باہم
یبرئ و ن کا د و یفعل	دو شدن	الکو د من النقصان بعد	یا خرمانندہ است از شرف و
الکسلی الکاف فی فعل کما	ک و د	الکمال و من القلة بعد الکثرة	یا زکلی و و و و و و و و و و
نقلوا فی فعلت و قد یفعل	ک و د - گوشت کران و کشت	و افرو و و و و و و و و و و	عسل ہندان و ہندان یا خانہ
نکیر ان تشبہا کما و یفعل	ران یا گوشت پارہ ہا و و و و	و و و و و و و و و و و و و و	و و و و و و و و و و و و و و
لمقادیرہ الشیء و یفعل	و ہما کا د تان - و ہما کا د تان	و شافق و پشاور ہ جاہد و و و و	و و و و و و و و و و و و و و
فاذا وقع موبیہا لم یفعل ذلک	است بنیاد و ازان جاہد	و کشتن کسے را و الفعل مشبہا	کو د کو د کو د کو د کو د کو د
الشیء و ان وقع بعد جمیع	اسحق بن محمد شخ ابن از قریہ	کو د کو د کو د کو د کو د کو د	مکو د کو د کو د کو د کو د کو د
و یفعل کما د یفعل کذا و	کا د ی - نوسے از دخت کران	باسا خلی آن آکر او د کو د کو د	مکو د کو د کو د کو د کو د کو د
یفعل فاذا قلت ما د یفعل	ککش ر و من سازند و و و و و و	کافلس و کیوان با کسر جمع	و و و و و و و و و و و و و و
فقد وقع و اما قولہ تعالیٰ اذا	نفسے است در گادی	د کو د و و و و و و و و و و	مکو د کو د کو د کو د کو د کو د
اخرج یدہ لہم یکدی ہا ہا کا د	کو د تان - کسرا و سطر فز	عسل کو د کو د کو د کو د کو د	مکو د کو د کو د کو د کو د کو د
ناکد و وقت مسئلہ لکلام	کا د ان - شد	کو د کو د کو د کو د کو د کو د	بسیار گوی یا کو تانہ بالانہ انلام
و معنا لہم برہا و گاہے بچی	کو د کو د کو د کو د کو د کو د	ناجیہ و کرانہ کو د کو د کو د	مکو د کو د کو د کو د کو د کو د
آید و منه قولہ تعالیٰ کا د یفعل	مکو د کو د کو د کو د کو د کو د	کاسر کشتیاسے گندہ بار باب	فی الکحل و و و و و و و و و و
ای ابرئید شرف ما یکا دمنہ	ازان و باطراک کسرا و و و و	در شدہ کاسر کا د کو د کو د کو د	مکو د کو د کو د کو د کو د کو د
ای مایزاد و لا فحسہ و و و	جمع کنندہ و و و و و و و و و	است بوجہل ازان است فتح	از مرگین
مکادہ ای لا اہم فلا کا د	ک و د	بن سید و مکی زانہ ان غیر فتح	اکاسر کا د کو د کو د کو د کو د
کذا و قولہ لا و لا مکادہ فی قولہ	کو د کو د کو د کو د کو د کو د	کبیر است و محمد بن حارث محدث	دست و نازان شمر و و و و
من یطلب منک الشیء یفعل	شتران و یکصد و پنجاہ یاد و و و	و و و و و و و و و و و و و و	اکثر علیہ اذ ا استند
و او را دہ نازم و و و و و و	و و و و و و و و و و و و و و	عبدالحجیر بن فضل و علی بن احمد	لکندہ و استغفقتہ
الاحفش و کاد و و و و و و	یقال یفعل کا د کو د کو د کو د	بن مروہ محدثان و و و و	تکلی یما - جمیدین و و و و
و ثلاث خیر ادا دہ و و و	و البصر و و و و و و و و و و	با و و و و و و و و و و	بر سر و و و و و و و و و و

ج

[illegible]

باب اللّٰم فصل لباء

لبء

کب۔ بافتح قبیلہ است
و کسر ہا و فاء کیونکہ کسر ہا ہوا و الیاض
و یثاق و کھنہ و تہا کہ لفظ اذکاک
آیات و نبوت کھنہ و نبوت کلکتیب
و نبوت کمرات مع
کبہ کہ نہ شہزادہ نبوت بافتح
و کسر شد

ربا لعنہ فلو ان اول شیر چون
نوزائیده بند می پیوستی است
کبوتر که بوز نام مرد
کباعت که کسای شیر ناوه

(۱) اَلَيْسَ النَّبِيُّ لُبًّا عَـ اَبَا الْفَتْحِ
 فَلَمْ يُوْشِكْهُ وَكَيْفَ لَقِيَ خَمْرًا زَهْدًا
 فَلَمَّا رَأَى كَيْفَ اَلِ النَّبِيُّ حُوشًا عَمِلَهُ اُ
 وَنَزَلَ لُبًّا بِمُخْتَلِفَيْنِ اَبَا دَاوُدَ كَشَفَ
 النَّبِيَاءَ فَلَمَّا خَرَا مِنْهُنْ قَوْمًا رَافِقًا
 اَيْضًا النَّبَاتُ الْحَدِي لَيْسَ فَلَمْ
 يَخْرُجْ مِنْهُنْ بِزَغَالَةٍ رَاجِحًا شَارِبًا
 فَلَمْ يَرَوْهُ فَلَمْ يَرَوْهُ دَاوُدَ مَادَّ شَيْبَةً
 مُخْتَلِفَيْنِ دَاوُدَ مَادَّ بِرَجُلٍ رَافِقًا
 قَوْشَةً دَاوُدَ كَسَى لَوْحًا بِرَجُلٍ زَاوُدَ

انان بجن نامشتر عشقین خرو
 الالباء الفعیل اذ اشده
 را من الحیث لی رفع الباء
 میار فلما یشدن قوم
 یسمة فلخرنا یمدن ما یوجه را
 فخره فمر وادرون یقال لکانت
 ذاقه اذ ارفع الباء فی خرمها
 یقی فی کئی شامت است از ان
 یتک عشقن درج اصله بلا زناه

باب لباب لباب كقلام يعني ماكي

أَتَى بِالْحِجْمِ وَهَلَاكَ السَّوِيُّ فَيَسْتَتِرُ

[illegible]

بیت : بالغه یغمه دلازم گیرنده چا
اولا دلازم گیرنده کار سه را
بیت : بالغه ترسینه وزن پاکیزه
پاکیزه خوشه وزن شوی دشت

[illegible]

(ن) کتب کتاباً۔ بالغه اقامت کرد
 بهر گشت و ولایت المذکره
 شمس المجلد الان بر بنهم ستور
 ۱۰۰ مکتوبه کت است
 زان و ولایت بهر سینه دست
 و در فترت کتب مزای در و مای
 مند یقال داری کتب سرفه
 ی تو جمعها
 (س) الکتب کتاباً۔ بالغه

رفع الفعل العبري لفتحها فيه آية

این نادراست از مضاعف

ببلتہ - کہ حجتہ تنگ دلی و
ہر بالی نمودن بر فرزند و ہر
ردن و بوسیدن گوسپن بچہ
اپس ز میدان و پرانہ ہشت
بانگ کردن تکرار فی جہت
وہ مکتلہ تحت استازان

اَبَا مُلَيْبٍ يَكْرُمُ سَوْر
شیش بند پالان برسته مُلَيْبُ
لاونام شده
کتاب یقیم شدن و لازم

راقبال آلب
 اقامه به ولومه
 منه قولهم كَيْتَك اى اقامه
 على طاعتك وحسب على المصداق
 قولك حمد الله وشكركم
 ان يقال لَيْتَا كَيْتَا
 لَيْتَا كَيْتَا
 اقامه
 اقامه واجبة بعلمها
 من لَيْت مسمى الب او مضاف

<p>دَاحِيَةً لِبَسَاءٍ كَمَا اسْتَمْتِ و بای نیک به لباس بکشید و مرد و زن دارنده که در عیب را فایز نند لغت است از لبس مرد و یار لباس ملبّس بکفته جامه و پوشش ملبّس کنیز باشد و يقال ان فيه لباس یعنی در و سبزه و سال خوردگی نیست و فی الثلث اعرف نوب الملبّس بکفته و من و در حق شخصه گویند که تهمت و دهن گش بسیار باشند (رض) لبس علیک لاکم لبس بالنح پوشانید بر کار و پوشیده ساخت به و نیز لبس آیین تاریکی و روشنائی منه قوله تعالی وَلَلْبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا يُلِيْهِمْ و فی رابه لبس ای خلط (س) لبس الثوب لبس بالضم پوشیده جامه را به و لبس آخر اذ به رخورداری گرفت از زمانی لبس قوما کنانک ای بهم و هر چه و لبست فلا تکتف تمام حالی آن مرد و بای بود آخر ملبّس بحسن کار شسته و تن المثل آخر من لوب الملبّس لحن کثر من تیجه لباس - فرد پوشانیدن تلبّس - در آیین و بهمان داغین مکر و عیب از کس لباس اکشاد و لغت است از آن که تقل ملبّس</p>	<p>مَلَابِسَةً - درم آیین کار و در آیین آنچه در بدن کس است تلبّس پاکش - آینه و بهر کار کار تلبّس بالثوب کنانک به و تلبّس الطعم یا لیبید - در چغیر طعام اللباس پوشیدن کارگی متعدی علی و فی الحدیث خفت ان یکون ذی اللبس بی ای خوطبت ما خذ من فلاح فی فی رابه لبس ای اختلاط و نه فلا تلبّس لای شری لبط البط - بالفتح زکام لبطه - حرکت دست یا بر زمین زنگی شتر در فن و دویدگی لنگ و رفتار ملکی به و نیز لبطه نام پسر فروق برادر کله و جلیک اللباط - پوستها لبطیط - گزینش شهری است بجزیره خضراء اندلس ملبط - گزینش شهری است و از روزه (رض) لبطه لاکم لبطه بالفتح بر زمین زد آزار به و لبط بجولان از پاه و افتاد و لنگ لبطه لبطه - بهلولاکام بود گردید ملبط لغت است از آن و لبط البجید - دست و پا بر زمین زد در رفتار و دویدگی تلبط - سرشته شدن و دیدن و برپوشیدن رخا غلطی روی آوردن بجزیره يقال تلبط</p>	<p>الیه اذا توجّبه اللباط - دست و پا بر زمین زون شتر در رفتار و کوشیدن و سرشته شدن و مضطرب دن و دست و پا به فم آوردن و گزشتن و لازم گرفتن چیز را یقال لبط الثوب به ای طافوا به و لغت لبق لبق - بالفتح را نشان لباق هب ضیعا لباقای باطلا لبق لبقه - بالفتح زیرکی یا آن لب است بدون تا لبق لبک مرد زیرک در کار چرب بن و تنگ لباس و جامه بر اندام چنده لبقه موش و نیز لبقه - زن نیکو کرشمه لبق - کامیز نرک و ما هر کار و چرب بن جامه بر اندام چنان لبقه - موش به و نیز لبقه زن نیکو غنچ و دلال (ن) لبقه لقا - بالفتح نرم و نازک را و انداز (س) لبق التجل لبقا بالفتح و لباقه گزینش نرک ما هر چرب بان گردید به و لبق به اللوب - چغیر پوست جامه لبق لبک - کظم اشک نرم و ملین برغن شیرینک ملبقة - کنانک لبق - نرم گردانیدن لبک</p>	<p>لبک - بالفتح چیز آینه لبکم بالتا شله و نیز لبک لبخ کار و گرد آوردن اشک را حبت خوردن و آیین لب لبکین و جز این الفعل لب لبقه - حرکت لبه یا پا به از اشکته لقال ما ذت عنة عنة و لا لبقه و لغای است سرخه و درغن و مینور لبشونه و کاس به بای مینور لبشونه آخر لبک لبک کار آینه لبشونه لبقه - کیفیت زبانه آینه و سوسپندان آینه به باوسپندان دیگر و ده مردم و جز آن دینر بایست آینه یا خرم یا رخ لبقه - کثامت گو سپندان باهم آینه بگو سپندان دیگر اللبک خطا کردن در گفتار فحش گفتن تلبک - آیین چیزی بجز تلبک - آینه و در هم شدن کار اللباک - درم و آینه شدن لبم لبم - حرکت مختلف شدن ش و افضل من سمع لبن لبن - بالکسر حای است از حد و درم بر آهن لبنه القومین - بالکسر تخفک پیرهن لبن - بالضم معرزه کوی است</p>
--	---	--	---

لَبَنَةٌ - بالضم نون الیاء و الزیاد
 و دبی است با فریقیت
 لَبَنٌ - محرک شیر و هو اسم جنس
 آب است که در آب هر خشت شیر
 دارد و بنات اللب - رود
 که شیر در آن باشد و نیز لبین
 در کردن از بالش
 آبان - بالفتح کوی است در
 حجاز و مرضی میان قدش طبر
 لبین - گفت خشت خام لبین
 با کسر و کترین گفته است و آن
 لبینه - یک کلمه و کلمه شیر نوشید
 و دوست دارند که آن چو لبین
 القیص - خشک پیر این
 قاقه لبینه - باقر با شیر یا قاقه
 بسیار شیر و لبینه القیص -
 خشک پیر این
 لبین - کما بر آب پر و در شیر
 لبینه - میفیند شیر دارد و لبینه
 القیص - خشک پیر این
 ابولبین - که بر کبر
 لبان - صاحب سینه یا سینه
 سینه یا ما بین دو پستان یا سینه
 سینه سینه و شکافه ستم
 لبان - با کسر شیر و اد لبان
 هواخو لبان آیم و لبان
 بلین آیم و لبان اللب
 الذی لبش آب
 لبان - که از آب کند که صفتی است
 و صنوبر
 لبانه - که از حاجت و نماز
 در امور و فصل و معالی لبان
 جامع

لَبُونٌ - بصیر و شیر دار با آنکه
 شیر و پستانش فرو داده باشد
 لبونة - بالثاء که که هم لبان
 کتاب و لبین بالضم و با کسر
 و کتابین جمع یقال کم لبین
 فته لك یا لكسهم الضم ای
 ذوات اللب منها قال لكسهم
 کم لبین غنمك ای ریش نمک
 در لبان لبون شتر که در دهن
 یا لبان سوم در آمده ابنة
 لبون - مونث بنت لبون نمک
 و بنات لبون نهالان عوفه
 و نیز لبون شهر است
 لبین - که صاحب خداوند لبیا
 شیر لبون جمع و شیر خوانند
 لبنة - پستان که این جمع
 لبین - که نام نه است و بهی
 و در لبی با شیر چون لبین
 لبین - دید ساگر خوانند
 لبین - بصرانی است یا نام
 دختر ابلیس لعنه الله یا نام پسر او
 و از نجاست که شیطان را لبونی
 نامند و نیز لبین نام خنزیر
 شمشیر بن عبد الرکب
 لبان - لبان کوی است و لبان
 لبنتان - زیاد است و مرضی است
 حاجه لبنا آیمه لبو حاجت
 بزرگ و مترک
 لبین - که صفتی است
 لبین - بفتح الفوقیه رود و بانی
 است میان نبی سلیم و جبال تمامه
 یا آن لبین است مع باخو که
 غشبت صلبته گفته علم

شیر ناک کننده ستور و لبین کثیر
 آنچه بدان شیر را صفت نامید شیر
 و دهنه و کالهشت یا آنچه در آن
 شست بار که ده از جایی بجای
 برند
 صلبته - که صفتی است و آنچه بلبین
 صلبون - آنکه از شیر خوردن
 او را سنگ رسیده باشد یقال جلی
 صلبون و قوم صلبون از اهل
 لهم سفده من البان الا بلع
 شیر پرورده
 شیر خوانند از آن و نیز لبین - پسند
 زو بصدا و الفعل من ضرب لبیا
 شور و خشت زدن و الفعل من
 الفرض و نیز لبین - محترکه در کردن
 گردن از بالش و شیر ناک شدن
 لبین - و فعل من سح
 لبان - که من گویند با شیر
 لبنة - بالثاء و مثله و شیر و دانند
 لبان - با شیر یا بسیار شیر شدن
 قوم و شیر فرو داده لبان
 ناکه و بلبیه ساقن
 صلبین - که غلظت فلا نه حلوانی است
 با شیر زقیب داده
 لبین - خشت زدن و یقال
 لبین - لبان ای بقتی لبه اللب
 و نیز لبین - لبی است که از
 سبوس و شیر و لبین با زرد یا
 از سبوس فقط قلیقه - بالثاء
 لبین - در لب که درون
 لبان - شیر خر و راخ و کیدن
 لبان - شیر لبین

ل ب و
 لبنة - بالفتح و کسر و لبنة - بالفتح
 لبنة - کسرة و لبنة - کسرة و لبنة - کسرة
 لبنة - لبنة و لبنة - لبنة
 کعد و نام بسیار لب القیس و لب
 لبون - لبون که کوی است
 ل ب ی
 لبی - کلبی نام در لب
 لبی - لبی که لبی است صفا صلی
 لبی - لبی که لبی است
 لبانة - بالضم و دخت لبی
 لابی بن لوب - که صاحب لبی
 لبی - لبی من الطعام لبیا
 با لفتح بسیار شور و طعام را
 لبی - لبی که لبی است لبیک گشت
 درج و دگر است در
 ل ب ب
 باللام فصل التاء
 ل ت ع
 لبی - که بایرم و لازم گیرنده با خود
 لب - لب که لبی است و لب
 بالفتح و در کردن و را همه و نیز لب
 لبین - و نام لبین تیر و جزان و
 کایدن و کم کردن و نیز دادن
 و لبی - لبی که لبی است و نیز لبین
 و زادن
 ل ت ب
 لنب - بالفتح و لنب - بالضم
 استوار و با سربا بودن و
 بر چیدن و دانهم رفتن و نیز
 زدن لبان لبین لبی خفند
 التاء و لبین و جاسه لبین

آب خور و سنگ آخور و جبران

ل ث ث

لث - بالفتح قری و نرم و نرمی روز

و نیز لث سیتیدن و تقیم بودن

بجائی و پیوسته باریدن باران

و غیر سیدن و دشت یا فعل بر نفس

لث لث - بالفتح و رنگ کار که

هرگاه گمان بری که با نجات

پروا از او است و سستی روز و شب

بماند لث لث بالثا باشد

لث لث سیتیدن لث لث

علیه ای لث و جاس گرفتند و

مقبور بودن بجائی مندا لث لث

و لث لث لث لث لث لث لث

باریدن باران

لث لث - که حرجه لث لث است

و معانی هست شدن و بند

کردن و باز داشتن لث لث

لث لث لث لث لث لث لث

و متر و شدن و در خاک

خطا نیدن و مانده کردن شتر

لث لث لث لث لث لث لث

لث لث لث لث لث لث لث

لث لث لث لث لث لث لث

لث لث لث لث لث لث لث

لث لث لث لث لث لث لث

لث لث لث لث لث لث لث

لث لث لث لث لث لث لث

لث لث لث لث لث لث لث

لث لث لث لث لث لث لث

لث لث لث لث لث لث لث

لث لث لث لث لث لث لث

لث لث لث لث لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

ل ث ل

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

لث لث لث

سید که بر درختها افتد و سید گردد

و سید و لث از چوب لث و شیر بماند

آن و لثی القوب - چوب

و ریم جامه

لث لث - بالفتح کام دهن و درخت

لث لث لث لث لث لث لث

لث لث لث لث لث لث لث

لث لث لث لث لث لث لث

لث لث لث لث لث لث لث

لث لث لث لث لث لث لث

لث لث لث لث لث لث لث

لث لث لث لث لث لث لث

لث لث لث لث لث لث لث

لث لث لث لث لث لث لث

لث لث لث لث لث لث لث

لث لث لث لث لث لث لث

لث لث لث لث لث لث لث

لث لث لث لث لث لث لث

لث لث لث لث لث لث لث

لث لث لث لث لث لث لث

لث لث لث لث لث لث لث

لث لث لث لث لث لث لث

لث لث لث لث لث لث لث

لث لث لث لث لث لث لث

لث لث لث لث لث لث لث

لث لث لث لث لث لث لث

لث لث لث لث لث لث لث

لث لث لث لث لث لث لث

لث لث لث لث لث لث لث

لث لث لث لث لث لث لث

لث لث لث لث لث لث لث

لث لث لث لث لث لث لث

لث لث لث لث لث لث لث

باب اللاد فصل الحیم

ل ج ع

لج ع - مرکب پناه جاس و عموک

لج ع - مونث و وضعی است

و نام جد عمر دین شیب

<p>ملکناہ کے قہر پناہ جائے۔ ذوالملک لرجی۔ بالغ پادشاہی از پادشاہان یمن (ف س) لجا الیہ لجا بحرکۃ وملکناہ کے قہر پناہ گنت آن الجناہ مضطر کر کے راجا کرے دوسروں کا راجا بنال لجا انکری الی اللہ ای اسند شد الیہ ونجا بدشتن لجا حجة بہرہ کارسی دشتن کے راو بدروغ فرختن چیزے را لجا حجة پناہ گرفتن دیوکی بالی ل ج ب حجة بنشہ کو سپند بسیار شیر دم شیر نفات احمد اوست و کو سپند یک چهار ہاہ بتراجش گذشتہ و پستان خشک کرو باشد یا خاص است مرزرب حجة کفر و حجة کعبہ لک لک لجا ببحر جمع لجات۔ حرکت مشہ شد و دا لان حجة التکلیف قال ابن کثیر لکچہ پیش کم شیر شدہ و لا يقال العنز لجب۔ حرکت بانگ و فریاد و بانگ فریاد کردن و بریشان و مضطر شدن موج دریاها بجز ذل لجا اذا صبح اضطرب اقوا حجة والفعل من صبح لجة۔ بانگ کو سپند و بزم شیر و بسیار شیر ضد لجات جمع جنبش لکچ۔ گفت لشکرا فانی و شور و غوغا جنبش ذل و لجب لک لک بجز صبا لچ۔ ابر</p>	<p>بانگ شاع لجة بحیرہ کو سپند کم شیر و بسیار شیر شاع لجة کعبہ یعنی شاہ بزم است در پردہ و لجا ببحر تیر با پر کنہ پیکان ننناہہ باشد (ک) لجات الشاع کم شیر گرو و بسیار شیر لشت لجب۔ بسیار شیر دم شیر شدن کو سپند و بزار احمد اوست ل ج ج حجة۔ بالغ از بانگ فریاد يقال سمعت حجتهم و حجتهم ای اصواتهم حجة بالغم گروہ بسیار و بسیار بجملا ذل حجة شیر نیک سیاہ و نیز حجة شیر و کتا رود بار و جاس و شت از کوہ و نام شیخ عمرو بن العاص حجة۔ بانگ بسیار آب و ریا و عظم آن و آمینہ و سیم و سیم حجة۔ بنو باور دیا بی بسیار آب حجة۔ کمرہ و مرتبہ و تا در پیکان کنندہ لجا حجة۔ کما شیر بدگی و پیدگی اگر سنگی يقال فی قوا حجة لجا حجة ای خفقان من البحر لجا حجة۔ بنو باور دیا بی بسیار آب حجة۔ کمرہ و مرتبہ و تا در پیکان کنندہ لجا حجة۔ کما شیر بدگی و پیدگی اگر سنگی يقال فی قوا حجة لجا حجة ای خفقان من البحر لجا حجة۔ بنو باور دیا بی بسیار آب حجة۔ کمرہ و مرتبہ و تا در پیکان کنندہ لجا حجة۔ کما شیر بدگی و پیدگی اگر سنگی يقال فی قوا حجة لجا حجة ای خفقان من البحر</p>	<p>ل ج ب حجة۔ بانگ و فریاد و بانگ فریاد کردن و بریشان و مضطر شدن موج دریاها بجز ذل لجا اذا صبح اضطرب اقوا حجة والفعل من صبح لجة۔ بانگ کو سپند و بزم شیر و بسیار شیر ضد لجات جمع جنبش لکچ۔ گفت لشکرا فانی و شور و غوغا جنبش ذل و لجب لک لک بجز صبا لچ۔ ابر</p>	<p>ل ج ب حجة۔ بانگ و فریاد و بانگ فریاد کردن و بریشان و مضطر شدن موج دریاها بجز ذل لجا اذا صبح اضطرب اقوا حجة والفعل من صبح لجة۔ بانگ کو سپند و بزم شیر و بسیار شیر ضد لجات جمع جنبش لکچ۔ گفت لشکرا فانی و شور و غوغا جنبش ذل و لجب لک لک بجز صبا لچ۔ ابر</p>
--	---	---	---

५.

ج

آمدن و شوراری کردن بایکدیگر
در حق بقال تلاحضه می نماید
و دیگر قافیه فعل کردن کوکان
لحس - بالفتح خورون کرم پشم را
و لغ سزی را و الفعل من تخم
لحس - کعبه پشتری خوی خوش
سنة الحسنة - سال شاد
لحس - کجول آرزوند
لحس - کما بوس مرزا فوج
و شوم داشته
لحس - کبر نیک از مردم و دیگر
بگیرد هر چه باید پیش از بدو و دیگر
بے باک
لحس - بالفتح جا نهاده
لیسیدن منه المثل توتنه
بملا حصیل لبغی یعنی گدازش
او را در دست نه آب و گیاه که
و آنست نشو و کار که است یا در جاس
که از بے آبی و بے غلظی پلید شود
و شش بچه را در دے بملا حصیل
البقر اذا دها اى موضع
یلعین لبقن الا دها
حش کمنش کس اگر گشت
اس لحس کسنا - بالفتح
لحس - یعنی و ملک کف نیست
منه المثل اسع من لحس کتب
انفقه
لحاس - بگیا نختین و یانیدن
زمین با چیدن ستور گیاه زمین
را يقال لحس الا فوض اذا
کم چنانچه منور را

لحس منه حقه حق خود
لحس م
لحاسیم - بالفتح برگذر های آب
واری که تنگ باشد بنغم بغم
لحس
لحس - حرکت سخت از تنگنا کی
با چشم
لحس - کما بر تنگ
لحاص - کقطام ملا و حق علم
مروا پیر یا امری بزرگ و شسته
که منظر کرد و انصاف در بارگاه
لحس - کمقند بناه جائے
لحس فی الکفر کصا - بالفتح
آویخت و آن به دهنش
بایان رسانید خبر را و اندک
اندک آشکار کرد و دهنش
حرکت و پیر و شتافت
لحس - بایار رسانید خبر را و
اندک اندک آشکار نمود و آن
و تنگ کردن و تنگ گرفتن
را و حق نمودن در کار و قوت
داون در امور
لحاص - منظر بجا ره کردن
کے بارگاه رے و بعدی پالی
و دیگر کردن و باز داشتن از کار
و اندک اندک مبلت آشامیدن
آنچه در سفید و مانند آن باشد
و کثرت بچیزه يقال لخصه
الشيء اذا شئت فيه و بستر شد
سوفاسون جزآن در کردن
گرگ چشم گشودا و باریدن
وے آن را

لحط - بالفتح آب باندن و الفعل
من فحط يقال لحط المكان
ای سفته و سپوختن و راندن
الخطا خطم گرفتن
لحظ
لحظة - بالفتح جاس است فیکر
به تاتمه و منه يقال اسد لحظة
کما يقال اسد الشری
لحظ - کما میر اندوختا و مرفوعه
آب است یا مثالی شعور پاکیزه
و خوش آب
لحظ - کما ب و نبال چشم متصل
صدغ
لحظ - کما ب کتاب و انی است زیر
چشم و پرستاره از مال غ و در عکس
تیر و نیز لحاظ نگاه داشتن بچیز
چیزه را
لحظ - کما ب کوی است مرید را
لحظ - کما ب لغت و است و چشم
لحظ - و انی و لحظا
و لحظا نا حرکت بدنهال چشم غرض
بسوآن هوا شد لفظا و لغت
ملا لحظه - بچیزه اگر بچیزه
چشم و کمر بستن
لحظ - کما ب یکنی و تنگ شدن و
بر چسیدن
لح ف
لحف - با کمر شکاف میان
سرخ من قوهم فلاش الفس
من حنار ب لحن بلا شسته
بدان است که چون مفلسی چیزه
نیا بد که بدان سر و پا پوشش

و شش بر سرین افتاده و نیز لحف
بن کوه و ناحیه است و باین
همدان و نما و مدر و بارای است
در حجاز و بالائی آن و دوده است
بجسکه و سستار
لحفة - بالفتح حالت کجا پوشش
لحیف - کما ب کمر و کمر بکمر
انفخرت راضی الله علیه و سلم
کانه کان یلحف الا و صفت
بدن نه اهدا لا بیعنه بن
الی البواء
لحاف - بکتاب ترانگه و پوشش
و هر جا که با کما باها باشد بچیزه
و مانند آن حفت گفتن و
زین مرز
لحفة - بکتاب و در لحف
کبر بشه ملا حصیل
لحفة - بالفتح و
و مانند آن پوشانیدن از آن
و لحف فی مالک لحفة - بالفتح
بجمله اگر دیدن آن اندک و نیز
لحف لیسیدن بزبان
لحاف - بچیزه من قوله
تعالى لا یستأوی القاعل لافا
لحف لحس قسم است از آن
یقال لیس للحف مثل البرق
و این بر کندن ناخن را و درین
کوه و زن و زبان ساندن و
لحف و نیاز دامن کشانیدن
لحیف - در کشتن و نیاز
ملا لحفة - یاری کردن با
و دیگر ملازم گرفتن
لحفت - لحاف ساختن

کس از بسیاری گوشت کز آن
 یازن که کس جلع آن نتواند
 التَّحَامُ کَفَرٌ کَثْرَتُ جَابِحَتِ
 سر استوار کردن آن در سخت
 گرد بدن جنگ
 مَشَتْ لَحْمٌ - لفاعِل شير ميشه
 استلحام - راجع بن یا در پی
 راه فراخ تر رفتن و فرخ شدن
 راه و فراخ کردن کس را در
 حَمَكٌ یَقَالُ تَشْلُمُ لَدُجْلٍ یُحْمَلُ
 مستور شده الفل فی القتال
 فل بعد مخلصا کشتن یقال
 استلحم الرجل یعنی کشته شد
ل ح ن
 لَحْنٌ بِالْفَتْحِ آواز را در خوش
 و سوزن لَحْنٌ دُرُوحٌ مَجْعٌ
 فی الحدیث اقروا انحران لَحْنٌ
 العرب ای بصوت العرب
 لا بصوت الجهم و لغات و منه
 حدیث عمر رضی الله عنه قَالُوا
 السَّنةُ وَالْفَرَسُ لَحْنٌ حَمَلَا
 تتعلمون القرآن ای اللحن لَمَّا
 و اللحنان فی معرفه اللغة مع
 غریب القرآن معانیه و مع
 السنه و لَحْنُ الْقَوْلِ معنی مضمون
 آن نقول عرفنا ان لَحْنٌ
 کلامه
 کَحْنَه - بالغ و یکر بسیار خطا
 کند و عراب و قرات به
 حَنَه بِالضَّمِّ
 حَنَه کمره بسیار نجهل نسبت
 کند مردم را
 لا حن خطا کند و قرات و

اعراب و دانی انحران
 لَحْنٌ آگاه و دانسته اند
 اَحْلَ الْأَحْکَامُ لَحْنٌ بَحْتَه
 اس بما کلام او له هم و حن
 الناس ای استسم قراءه و
 غنایا
 لَحْنٌ کلماتی که در اعراب
 و قرات کلماته بالفاء مثله و بنا
 الکلمه بدل خطا المبالغه
 رت لَحْنٌ لَکَ حَنًا بِالْفَتْحِ
 گفت و راستی که او همان
 و بر دیگران پوشیده ماند که لَحْنٌ
 الیه میل کرد و بر و نیز لَحْنٌ خطا
 کردن و خواندن و در اعراب
 لَحْنٌ مَرَكَةٌ دُرُوحٌ بِالضَّمِّ کَلَامَتَه
 کلامه و کلامیه کلامیه مشله
 یقال لَحْنٌ فی کلامه ای خطا
 و از اگر و انچه ان یقال لَحْنٌ فی
 قراءه ای اذ اخطأ بها و غلط
 و ترویس کردن سخن را به خطا
 مکان لَحْنٌ ای ما یسکلم بشئ
 و یزاد غایبه
 (دس) و لَحْنٌ الْکَلَامُ حَنًا
 حرکت نمیدن را
 (دس) لَحْنٌ لَحْنًا - حرکت دریا
 و گاه و خبر و اگر دید بخت خود
 و نبرک شد
 الحان سخن همانند کس را
 لَحْنٌ - آواز خوش و زین
 یقال لَحْنٌ فی قراءه ای طریقه
 فیهما خطا نسبت کردن
 مَلَا حَنَه - با هم نبرک نمودن
 و باز گردانیدن سخن بر دیگران

نمودن و سخن تو را یعنی مضمون
 و ستم سخن
ل ح و
 (دس) لَحْنًا حَنًا یعنی و شام و
 او را به و لَحْنٌ الشَّيْخُ - پست با
 کرد از درخت
 لَحْنًا - بر کنندن پست را از
 درخت و باز کردن گوشت از
 استخوان جز آن
ل ح ی
 لَحْنَه - بالکسر ریش نجی بالضم
 و لَحْنٌ مَقْصُورٌ مَجْعٌ یعنی لَحْنٌ الحاء
 منسوب بان و حَنَه النیس کثیر
 بر آن گیاهی است به حَنَه کلام
 پسیا و شام به دُرُوحٌ حَنَه نام
 و در دست
 لَحْنٌ - بالغ جاسر شل ز مردم
 و جز آن و هم لَحْنٌ الحاء
 أَفْعَلٌ مَجْعٌ إِلَّا أَنَّهُمْ كَسَرُوا الْحَاءَ
 تتعلمه لیا و جمع الکثیر لَحْنٌ
 علی فعل مثل طَبِیْتُ دُرُوحٌ
 لَحْنٌ - کمری و دیدن باری است
 بمدرسه
 لَحْنًا کحما پست و درخت
 و منه المثل یَقِینُ الْعَصَا
 لَحْنًا
 آخه - کاحمد و بزرگ ریش یا
 و از ریش
 لَحْنٌ - بالغ نام کوشا لحنان
 و بفره
 لَحْنٌ - بالکسر آب اندک گوگرد
 میل کند باشد و پدر طبعی است
 و لَحْنٌ بن حن بن مکه

بن الیاس بن مضمر
 لَحْنًا - بالکسر شبه و بزرگ
 ریش یا دواز ریش پد قلیل است
 لَحْنٌ - بالضم و وادی است به
 دُرُوحٌ لَحْنٌ لَقِبَ اسد بن عوف
 لَحْنٌ - کمری کمریده و طاعت ده
 (دس) لَحْنٌ الشَّيْخُ - بالغ
 پست از درخت باز کرد و مچو
 لَحْنٌ فَکَلَا نَا کوبیدم او را به
 و لَحْنٌ اللَّهُ فَکَلَا نَا - درخت روی
 کند و در گرد و انداز را از ریشی
 کند
 لَحْنًا - آواز و جزه کس کبریا
 طاعت کنند و نزد یک رسیدن
 چوب بر کنند پست
 مَلَا حَنَه - با هم ضربت زدن
 و دشنام و دادن لَحْنًا بالکسر
 و فی المثل لَحْنٌ لَحْنًا فَقَدْ
 عاداک
 لَحْنٌ - عامه بزرگ در آواز
 بستن و فی الحدیث لَحْنٌ
 لَحْنًا و آخر بالفتح
 لَحْنٌ - با هم بیکار کردن و
 خصومت نمودن و دشنام دادن
 لَحْنًا - ریش بر آوردن و ک
بَابُ اللَّامِ فَضْلُ الْخَاءِ
ل خ ب
 لَخْبٌ - حرکت درخت مثل
 لَخْبَه - بالاء و بی است خطا
 عَدَنَ ابْنُ
 (دس) لَخْبٌ الْمَرْأَةُ لَخْنًا
 بالغ کاهن را به و لَخْنًا
 و لَخْنٌ کاهن را به و لَخْنًا

طیبا نچہ زوان را
ملکب کسطنطینا نچہ خور و دھقی
دیدہ و جنگ و پیکار
ملا حیدر باہم چا نچہ زوان
لخت

لَحْتٌ بِالْفَتْحِ بَرْكٌ اِمْدَامُ وَزْنٍ
مُفَضَّلًا لَكَ مِثْرُ لِسْنٍ وَبِكَيْهٍ شَدِيدٍ
بِأَشَدِّ فَحْشٍ سَخَتْ لَحْتُكَ كَرَامِي
شَدِيدِ سَخْتِ

لخج
لخج: عرکتہ بدرین غریبم کہ اچھ
عین کجہ کفرہ غریبم سنار
او الصواب بالمہملتین

لخج م
الحج كجعفر شتر فراخ شکم و
راه روشن و فراخ وزن شتر سر
منسراخ

لخخ
امراة كخخ - زن پليد بدوي
اندام كخخ - صلب و اصل غيباك

قَالَ كَلِمَاتٌ - وَبِالْمَلَكَةِ وَادَى دِيمِ
يَحْيِيهِ تَنْكِحُهَا بِيَدِهَا - وَكَلِمَاتٌ - بِر
تَحْيِيهِ الْخَالِجِ وَهِيَ مَشْتَقَّة
مِنَ الْكَلِمَةِ وَتَبْلِيغُ الْخَالِجِ

حدیث ابن عباس قصه
سمعیل و هاجر علیهما السلام
والواذی یومئذ لاخ
الخلقۃ کد حرمه و خشیه است

الحلخان - بالفخ قبیلہ است
یا جائے
الحلخان - بالفخ منسوب امر

بکے
 علیحدگی و درہم آہنگی در گفتار
 سخن فی کلامیہ تھا۔ بالغ و شہ الہا کنگار
 زبوتہ مشبہ گفت پدولہ فی

الحجبل رسید دران و برآید بران
کعبه فی الحفر میل کرد و کردند
کعبه مایل و کعبه بالطلیب نحو شبر
الود و دینر کعبه بسیار اشکاشن

چشم و طباطبائی زدن در سیدان
چرا و طلب تمام آن نمودن و
کوشش کردن در آن مست
سکرات حلیه نیک در هم
شد عقل بهوش و العامة یعرف

شلطخ و هو لحن
النجاح - درهم و امخته شدن کا
درهم چمیدن گياه
لحن

لخز. بالفخ كارد تیز
لخ ص
لخ ص. محرکه گوشت پاره اندر
بیمه چشم لخاص لکتاب جمع

خَضْرَاءُ الْخَيْصِ - کلفت پستان بلبا
گوشت که شیرش بدشوار یا برآید
الْخَصْ - مرد گوشت گرفته بام
چشم و مروا - دیده اطراف چشم

نخضاء كهوا امونث
(ن) انحصار البعير نخضاء -
بالفتح نحو يست چشم شتر را كه پيريه دار
است يانه

لَحِصَتِ عَيْنِهِ لَحْصًا مَحْرُكَةً
گوشت گرفت بام چشم و لای اکلیل
گرداگر چشم

الْخَصْمَ الْبَعِيدَ إِلَى صَاحِبِهَا
أَشْكَرُكَ وَدِدِي حَيْثُ وَدِدِي
فَالْعَرَبِيُّ فِي حُجْرَةِ مَا لَمْ يَخْصُ
مِنْ إِبِلٍ قَاتِلَةٍ وَمَا لَمْ يَخْصُ
فَأَنَا بِكَ بَوَّابٌ

در آئینہ گردانیدن
در روشن کردن ویزہ و بے
نیایش۔ بیان کردن و پیدا

الخياط - در اینجا شدن
ل خ ع
لخج - حرکت نویدی اندام
ذو الشنا تر جیعه بن یوسف
کفینه حیری است یا آل ختیبه

بزیادت تار است و الا قول لتر
او الصواب
یکموضع کین موضع است بزمین او
هو الباء الموحدة

لخف
لخف. بالفتح سكة تنك
لخفة. بالناء سمرين وعلقه
وداعی است و سنگ سپید تنگ

لخاف كتاب جمع
لخيف. كايرو كنز بيل
است مرعي صلى الله عليه وآله وسلم
يا اوهو بالمهمة وقد نقد

لَحِيْفَةُ - كَفِيْفَةُ اِلَا زَاب وَاَوْد
وَعَقَاب وَاَقْت پَرِيدَن وَاَوْد
كَلُوے چنكردہ
وَف لَحْفَةُ لَحْفًا - بِالْفَتْحِ فَرَاخ

کردوغ و نشان از او و نیز
لحفت زدن بخت
لخ

الحقّق بعصفور شگانه در
زمین نجو سوراخ کلاکوش و کفتار
و جز آن لحای قیون جمع و فی الحاشیه
ان رجلاً کان واقفاً مع
النبی صلی الله علیه و سلیم

فوقصت به ناقة في الحيا
جما فان قال لا تضع اعنا
هي الحقيق
لخم

الحشم - بالفتح معروفة بنحی است از
 یس از اولاد الحشم و اسم الحشم مالک بن عدی
 بن الحارث بن مرة بن او و بن عدی
 بن کملان از ید بن شحب بن یزید بن
 بن قحطان بنی الحما لیه الحشم و از ان

زودن والقع من سمع
الحیمة - بالتارستی

ختم. بانتم ای-تشیای
و آن را کوج نیز گویند
نخمة. محرکه مردگان روح
کند خاطر افسرده دل نابس

الحمد لله الذي جعله كذا وجاءه وشتوار
گذارد از زمین درشت و درو و بار
است بحجاز
الحمام بحجاب استخوانها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَهُوَ فَعْلٌ مُنْهَاتٌ

لحن - بالفصح سیدی کہ در غلام
سرورہ کو دیکھنے ناکر وہ باشند

لَصَقَ - مرد و دکان مرد و دشنام
 زرد یک و لَصَقَ لَأَلِیَّتَینِ
 رنگ است
 لَصَاعٌ - بالفتح مد و دوشانی تنگ
 و گویند که یک سر و نش پیش اند
 باشد و دیگر پیش نه وزن تنگ
 چسبیده ران
 لَصُوبَیْنَه - بالضم و الیا و زو
 ارض ماکتة - بالفتح زمین
 و زو تا که ارض ماکتة بضم لیم
 و کسر العین کذلک
 (ن) لَصَقَ لَصَصًا بحركة و لَصًا
 کسب و لَصُوبًا و لَصُوبَةً
 و لَصُوبًا بضم و زو دید و
 لَصَقَ الشَّیْءَ لَصًا و پرده کرد از آن
 و نیز لَصَقَ سبتن در او بر و نش
 آن به و نیز لَصَصَ بحركة یا هم زو
 شدن هر دو و نش و در فصل
 گزیدن دندان با هم منضم شدن
 و مار غ اسپ در بر سر سینه یا
 بر سینه
 لَصَصَةٌ جنبانیدن
 تَلَصَّصَ - استوار کردن
 تَلَصَّصَ - در و شدن
 لَصَصَ - چسبیدن
 ل ص غ
 (ف) لَصَقَ الْجَنْدُ لَصُوعًا
 شک شد پوست بر تخوان از اثر
 ل ص ف
 لَصَفَ - بالفتح شک بر بیهوشان
 در بنای و به بر چسبیدن و نش
 چیز و الفعل من لَصَفَ ضارب
 ایضا قلیل ایقال لَصَفَ الشَّیْءَ

اذا لرق
 لَصَفَ - مکره خبرا که بر یا چیز
 است که در بن خیا که بر یا کاهی
 است که از ان الارب نیز نامند
 بر کش شبیه بر یک بازنگار نهایت تنگ
 و بیکو و گالش کب و مال بسپیدی
 و جیش پشما چون از ج بر آورد
 بر رخسار را نشین رنگ نیکو گرداند
 نوع از ما و حه است میان نش
 و عقبه تبه و نیز لَصَفَ شکاشنگ
 پوست و چسبیدگی آن و الفعل
 من سمع
 کسب و کسب و نشنگی
 لَصَفَ لَقَامًا کوه است یا
 موضعی است مرتزی بهم لَصَفَ
 کسب یا کسب مثله
 لَصَفَ سنگ سرمه
 ل ص ق
 فَلَانٌ لَصَقَ لِیَصْقَ - با کسر
 یعنی اول اصق و در جنب است
 فَلَانٌ لَصَقَ کسب که کذلک
 (س) لَصَقَ یَه لَصُوعًا - چسبید
 و نیز لَصَقَ بالتحریک چسبیدن
 شش بر بیکگاه و به لوازشنگی
 مَلَصَقَةً - لکونه زن تنگ و بر
 چسبیده کس
 لَصَقَ بصر قارب لَصَقَ قَبْلَهُ
 لَصَقَا فَا لَمَّا کَرِهُوا شَرَابَهُ و نیز لَصَقَ
 چسبیدن
 مَلَصَقَ بکلمه پر خوانده
 لَصَقَ لَصَقًا - چسبیدن
 ل ص و
 (ن) لَصَاءٌ وَاَلِیَّةٌ لَصُوعًا بالفتح

در پوست با و به بهت تمش شکاش
 و لَصَاءُ الْمَرْکَبَةِ - بزنا یا مخرامه تمش
 کرد و از و ایقال لَصَاءُ لَتَّ فَلَا
 یلَصُوهُ یَا حَیْثُهِ ایضا بالیهام اذا
 قد نه و کاهیه
 بَابُ الْمَلَامَةِ فِی الْمَضَادِ
 ل ض ض
 (س) لَصَقَ - بالفتح در و نش
 لنده و در و در و نش فرمایند
 لَصَصَةٌ - بیا زنجیرین بهر
 بچپ و راست و التفات آن
 لَصَصًا ض - بر هر زیک و با هر
 ل ض م
 لَصَمَ - بالفتح تسخنی و در و نش کردن
 و نشیدن و الفعل من ضرب
 ل ض و
 (ن) لَصَصُوا - بالفتح زیک و
 شد بر و س بار
 مَلَصَطَ - للفاعل گردانده
 چیز را
 ل ض ی
 لَصَصَ لَصَصًا یعنی کسب از ان
 (ض) لَصَصَ لَصَصًا یعنی کسب از ان
 و در پوست به بهت تمش شک
 بَابُ الْمَلَامَةِ فِی الْمَضَادِ
 ل ط ط
 لَطَمَةٌ - کسب و نشنگی مرکز
 پوست تنگ سر و در نش که
 به نشود و آن زن یکی لَطَمَتْ است
 که جانور که باشد
 (ف) لَطَمَ لَطَمًا - بالفتح
 لافغ و لَطَمَ - یعنی دو سید
 برین و چسبید و کسب و لَطَمَ
 ل ط ط
 لَطَمَ - بالفتح تنباهی
 لَطَمَتْ - کسب نام مرد و
 لَطَمَتْ - لَطَمَتْ - لَطَمَتْ
 (ن) لَطَمَتْ - لَطَمَتْ - لَطَمَتْ
 دست زو و در او را بچپ پنا زو
 سخت زو و کف و فرام او و رو و
 لَطَمَتْ - لَطَمَتْ - لَطَمَتْ
 و لَطَمَتْ - لَطَمَتْ - لَطَمَتْ
 بر و س کار و لَطَمَتْ - لَطَمَتْ
 شد بر و س بار
 مَلَصَطَ - للفاعل گردانده
 چیز را
 ل ض ی
 لَصَصَ لَصَصًا یعنی کسب از ان
 (ض) لَصَصَ لَصَصًا یعنی کسب از ان
 و در پوست به بهت تمش شک
 بَابُ الْمَلَامَةِ فِی الْمَضَادِ
 ل ط ط
 لَطَمَةٌ - کسب و نشنگی مرکز
 پوست تنگ سر و در نش که
 به نشود و آن زن یکی لَطَمَتْ است
 که جانور که باشد
 (ف) لَطَمَ لَطَمًا - بالفتح
 لافغ و لَطَمَ - یعنی دو سید
 برین و چسبید و کسب و لَطَمَ
 ل ط ط
 لَطَمَ - بالفتح تنباهی
 لَطَمَتْ - کسب نام مرد و
 لَطَمَتْ - لَطَمَتْ - لَطَمَتْ
 (ن) لَطَمَتْ - لَطَمَتْ - لَطَمَتْ
 دست زو و در او را بچپ پنا زو
 سخت زو و کف و فرام او و رو و
 لَطَمَتْ - لَطَمَتْ - لَطَمَتْ
 و لَطَمَتْ - لَطَمَتْ - لَطَمَتْ
 بر و س کار و لَطَمَتْ - لَطَمَتْ
 شد بر و س بار
 مَلَصَطَ - للفاعل گردانده
 چیز را

بچپ و تنی زو یا خاص است بر لطف
 زون بصا
 ل ط ب
 لَطَمَ - بحركة چسبیدن و چسبیدن
 پوست بر تخوان از لافغی لافغی
 فی لصب
 ل ط ث
 لَطَمَ - بالفتح تنباهی
 لَطَمَتْ - کسب نام مرد و
 لَطَمَتْ - لَطَمَتْ - لَطَمَتْ
 (ن) لَطَمَتْ - لَطَمَتْ - لَطَمَتْ
 دست زو و در او را بچپ پنا زو
 سخت زو و کف و فرام او و رو و
 لَطَمَتْ - لَطَمَتْ - لَطَمَتْ
 و لَطَمَتْ - لَطَمَتْ - لَطَمَتْ
 بر و س کار و لَطَمَتْ - لَطَمَتْ
 شد بر و س بار
 مَلَصَطَ - للفاعل گردانده
 چیز را
 ل ض ی
 لَصَصَ لَصَصًا یعنی کسب از ان
 (ض) لَصَصَ لَصَصًا یعنی کسب از ان
 و در پوست به بهت تمش شک
 بَابُ الْمَلَامَةِ فِی الْمَضَادِ
 ل ط ط
 لَطَمَةٌ - کسب و نشنگی مرکز
 پوست تنگ سر و در نش که
 به نشود و آن زن یکی لَطَمَتْ است
 که جانور که باشد
 (ف) لَطَمَ لَطَمًا - بالفتح
 لافغ و لَطَمَ - یعنی دو سید
 برین و چسبید و کسب و لَطَمَ
 ل ط ط
 لَطَمَ - بالفتح تنباهی
 لَطَمَتْ - کسب نام مرد و
 لَطَمَتْ - لَطَمَتْ - لَطَمَتْ
 (ن) لَطَمَتْ - لَطَمَتْ - لَطَمَتْ
 دست زو و در او را بچپ پنا زو
 سخت زو و کف و فرام او و رو و
 لَطَمَتْ - لَطَمَتْ - لَطَمَتْ
 و لَطَمَتْ - لَطَمَتْ - لَطَمَتْ
 بر و س کار و لَطَمَتْ - لَطَمَتْ
 شد بر و س بار
 مَلَصَطَ - للفاعل گردانده
 چیز را

<p>(من) لَغَفَ إِذَا مَ لَغَفَا محرکة فزود بان خوش باد لغفت الغاف بزبان خون لبیدن شیر و ماه شدن آن بگرفتن سر کس و شتافتن و بد معا لکی کردن و شتم نمودن و لغت فرود خوانیدن و لغت و زوان کردن ملا عفت و ریافتن رسیدن کس را و بوسه دادن زن را ثلاث لغت آماده گرفتن سر کس شدن شیر و شیر ل غ م لغم محرک بوسه خوش اندک و نامی زبان در گامی آن بد و نیز لغم سخت لغتی و بوسه آرامی لغام کترب لکم و بان شتر لغماء کس و گوسپند پیوسته ملا عجم بالغت کرد و درون و بان لم یتمع لها و وحدت د لغت لغم لغم بالغ لغاس انداخت شتر از دهن بود لغم کلک و غیره و او از چیزه که لغین آن ندارد لغغم غر شوی آوردن و در ملا غ دهن و ملا غم باندن وقت سخن گفتن بقال لغم با کلام اذا امرک ملا عمه به ل غ ن لغن بالغ غر سدی و نشاط جوانی لغن بالغم که رنگ نزدیک گوش در گشت کردن گوش کردن و نیز لغت در غ بقال جفت</p>	<p>لغین غنمک اذا انکرت صا تکلمهم من اللغة لغنت بخی لک و لغنت نمی تسم لغنون کینه و گوشت پاره کرانه کردن لغت ازین مع و اندک بنی و بن آن الغینان و راز و دریم چیده شدن گیاه ل غ و لغو بالغ سخن پیوده و بیکجا از هر چیزه خطا و کج حساب و شمار نیاید از شیر بکس پیوندیده که در و میت و او به شو و سبب حقارت و خرد می دے لغی کوی مشکله اکل و کله و صند قله لغلی لا یله احدکم الله یا لغوب فی ائمانکم ای بلاکم فی الحلف اذا اکرکم او یما لا یعقد علیه القلب و هو لغی علی بلی و الله لا مانع لغة کثیره و از که بدان بزم متصد و محض و دیان نمایند اصلا لغوا و لغی و الهاء عوض لغات و لغون و لغی کهدی جمع و قال لغتهم معصت لغاکم بالنصب تشبیها بالاناء القی توقف علیها بالهاء لغوی بضم لام فرغ غین منوب بوسه محمله لا عیمة سخن بپزاش و پیوه و سه قول لغلی لا یسمع لغوی کسوی سخن پیوه و بیکجا</p>	<p>از هر چیزه خطا و بانگ و دروغ مرغ شکست خوار ان لغا قول بالغ سخن گفت و نامید کرد دید و لغت ازین مع ترک و شکست را از هر لیش بد و لغت الکلب بانگ کرد و سگ د ن من لغافی قول لغوا بالغ و لغا العما و لا عیمة محمله و لغا لغا بالغت پیوه و لغت و خطا کردن سخن (من) لغی لغا محرک بیکجا کرد بچیزه و از دندان شد و کجی بالغاء بسیار غر و آب را و نیز و لغی کلک و از آن کرد الغاء نامید و زبان کار گردانیدن و باطل کردن راز شمارا فتن استلغاء سخن گوش کردن لغال استلغ العرب ای استمع لغاتهم من غیر منقله بَابُ الْاَلَامِ فِصْلُ الْاَلَاءِ ل غ ف ع لغیة کسینه گوشت پاره لغ سخران لغاء کسب خاک و چیز اندک و کثر ازین د لغا لغت لغا بالغ و لغاء کسب باز و پوست را و بر نه نمود و باز کشاد و نه لغت باز کردن با و از راه و باز کردن گوشت از سخران و بعضا ندن و زدن بگردانیدن و مال کردن</p>	<p>از دانه و غنیمت کردن و داون حق کس را (من) لغی بانی ماند الغاء بانی گذشتن الغقاء پوست باز کردن از چوب و بر نه سخن ل ف ت لغت با کس شتم و نیمه چیزه و کرانه آن و بار بقال لغت مع ای شقه و لغت ای شفا و یقال لا لک لغت لغت فلاتین ای لا تنظر الیه و گا و وزن کول کس شیر ماه و پیشه کوه لغت بین میان حرمین و یسبح لغته کوهه آنکه بزمه و غر را و در و کند که کس رسد لغیت کسینه تبا به طراش است مانند جیس طعانی باشد لغات کسب کول بدغی لغوت کسب و زنه که از شوی و بچ و دار و در و کول بدغی و نا تو که دنت و شن بانگ لے آرامی نماید وزن که بخاش بچا نماند و بر آن باشد که هرگاه غافل شوی و بچ را اشاره کند الغت کسب و شغل و دریم پیچیده یا کس شغل غمیده و در چید دست کول و گنجان بلندیم لغواء کسب باز و پوست را و بر نه نمود و باز کشاد و نه لغت لغت لغت بالغ د لغت لغت بالغ در وشت و پیچید آن را و صند حدیث حدیث یکده اذ من</p>
---	--	---	---

<p>اقتح التماس للفر این منافقا لا یجیح منه دافا ولا الفاکلا بکوشه یلسایه کما یلفث الشی الحل یلسایه تابه ولقت الحله عن الشیخ یوست از دخت باز که ده ولقت التیش عک الشیخ بر بریر چا نید هر طور که القان افتاد به ده ولقت الما نشیه یعنی نه زند بر و ندارد که بک رسد به و نیز ولقت روم گردانیدن از کس و از راے داراده و سه برگردانیدن یقال فلفته عنه قلقت یک برگشته بخیرین التفات برگشته بخیرین ل ف ت ث آلفث کول استیلفات بیرون آوردن یقال استلفت ماعنده و بپایان چیزه رسیدن و پودیدن خبر را و حاجت روا کردن و تمام علف حمز و ن سوره یقال استلفت الو فحی اے له یک فح منه شکیه</p>	<p>رنته و یجوس الزرس و برین و سیده از لا غری و نا توانی ل ف ح لفاح کر از گیاهی است که بر باد بخان ماند و آن نوعی از بوی است زرد رنگ و نیز بار دخت میرون د ف ل ف ح یال السیف ل ف ح بیشتر زدا و راه و نیز ل ف ح نقش و گراموسوم به ل ف ح نموده مشابه ل ف ح معی ماحسان من الو فح ف ح و ماحسان لفح فهو برد ل ف ح د ف ل ف ح علی تاسیه ل ف ح بالفح یجوب دخی ز د بر و سه بافطایچه زد ل ف ح س بکسر اللام ف ح التجهت تبا است حیثس و العین و لا و ل ف ح ظ لفظ بالفح سخن لفظه یک سخن الفاظ جمع لفیظ کما میر انداخته لفاظ بکتاب تره و ابی است فرنی ابا و اویفیم لفاظ کثرت آنچه از زبان بر انداخته سخن از زبان بیرون فتاده و پس مانده از هر چیزه لا فظ و ریاد آن جهت که بیرون اندازد و امر و غیر جز آن و یستعمل بالالف واللام و یک و نه صتا و خوس بدان</p>	<p>جهت که اندام بقا خود دارد و پیش نمایان اندازد و بوی مرغ که چو زه را بدان خوش و بد بدان جهت که اندام گوسپند که چون بدوشیدن اند نخوار مینماید و دشا و ان پیش اید و آسیا و از یکی ازین مذکورات است قولهم افش من لافظه والله فی الباعه و فی الباعه که بر چیدن است بسوا آخرش فح مفحوظ انداخته ص س ل ف ظ و یه لفظا بالفح انداخته از او از و برین افکنده و لفظ بیا که ل ف ح سخن گفت به و لفظ ف ح کبر و و یقال جاه و قد لفظ کما یعنی آمدن بر خیده سخن دیده از تکی و مانگی لفظ سخن گفتن ل ف ح ع لفیعه کسفینه پاره جامه که بر پیراهن زیاد و کنند لفاح بکتاب چار و گلیه بکسر از اویم یار و دهم جامه که زمان بر سر کشند و پستان پیشین ستر و نام شتره لفاعه اتا جامه پاره که بر پیش زیاد و کنند د ف ل ف ح الشیبه اسه لفظا جمع لفظا پس الفات جمع الف حد ل ف ح ل ف ح بانه و نزد فح موه پدید بر در بر کشیدن صله با لبا و بسیار و با شکم خود دارد و اش و نه مان آوردن و بعد از آن گاهی شکسته و داد اند اگاهی و زنده و بخود کشیدن یا و زو رفتن آن را ل ف ح جامه و دخی و حیدر جامه در سر کشیدن زن زانه زدن اش و زو رفتن پیری مرد و بار و زو رفتن دخت را ل ف ح چار و دخی و حیدر بر کشیدن زمین گیاه و در گردین زنگ یقال الف ف ح و ف ح ل ف ح ای تغیر ل ف ت ف لفت بکسر و معی صفت از مردم و گردی از آن قوم که داده از هر چایه یقال جاف ل ف ح و لیغنی ای احکله طبعه و و ل ف ح ای بختن فی موضع ل ف ح جمع و از چایه های فراهم آرد مانند گاهان در فح که جمع کند به و یقال جاف و ف ل ف ح ل ف ح و یشلت یعنی آمدن با کسی که شترده شده و آمواد و مرغزار و در هر چیده گیاه به و یقال حد ل ف ح ل ف ح و ل ف ح ل ف ح و ل ف ح و ل ف ح الفات جمع و نیز ل ف ح و ل ف ح انوه هم در چیده منه و ل ف ح و جفات الف ف ح و ل ف ح و ل ف ح است بکسر الف ف ح یال فاض جمع لفظا پس الفات جمع الف حد ل ف ح ل ف ح بانه و نزد فح موه پدید بر در بر کشیدن صله با لبا و بسیار و با شکم خود دارد و</p>
---	--	---

وامد لکفۃ دن سکتیج	فره لفت بالضم مع مدلان بطین	ونیک در چیدین و از جا جائے	لف م
لکفۃ حرکت چیدگی رگ در باؤ	نخندان کفادان و درختان	فرام آوردن چیزے را	لفام بکتاب روسے بند و نقا
کارکنده چنان کہ از کا سطل	چیدہ شاخ	تکلفۃ جامہ و رخو چیدین	کربنخی اھا داند
ساز و گلانی زبان چنانکہ از سخن	لکفۃ کبجہ مضی است لیا	یقال تکلفۃ فی نعیہ	رض لکفۃ الممر الی لکفۃ
درماند لکف لغت انسان	تیمار و ہر دو کو ملے و وجہ	التکفۃ فی التوکیدۃ - جامہ و رخو	روی بند بست و لکفۃ
لیفتۃ کا میر گروہ مردم را لکف	لکفۃ مرکب کفلا	چیدہ کفلا التکفۃ ہم و دینر	استوار استم آن را
نہر جائے منہ قولہ تعالیٰ و حیث	بالفتح شدہ	التکفۃ افزون شدن گیاہ	لفام - استوار است
یکم لکفۃ ای مجتہدین	تلا فیفتۃ گیاهی در چیدہ	و در ہم چیدین آن	تکفۃ - روی بند بستن زن
مختلطین من محل قبیلہ	یقال ہذا تلا فیفتۃ من	لف ق	و ہما لبستن مرد و بان بشکل
و طعام لکفۃ خورانی نیست	عشپ نبات ای نبات مختلف	لفقۃ بالکسر کہ کانہ در زہار	لقاب چنانکہ تا بنوک بینی برسد
بد و ضس یا از انداز آن دوست	ملکۃ بالکسر چارہ و قرآنکند	و جز آن	لفام - روسے بند بستن
یقال ہو لکفۃ قلات ای	دن لکفۃ لقاۃ بالفتح و در نورید	لفاق بکتاب و لفاق بکتاب	لف و
صدا یقۃ او ہو لکفۃ با	آن را چیدہ غلات کشکہ و لکفۃ	و جامہ است کہ ہر دو را بہم	لفاء کسا خاک درخت و ستار
الغین المعجۃ بد و نیز لکفۃ	الکفۃ تکتب فی - آمیخت و	دو زنند	بر زمین افتادہ و ہر چیزے اندک
کلمہ را گویند کہ از سر حرف اصلی	شکر را بہر در جنگ بد و لکفۃ	رض الفق الثوب لقاۃ	چکارہ غرار و حقیر داشتہ یقال
وی و حرف علت باشد خواہ	فلا نا حاقۃ - احق وے باز	بالفتح دو در زن را ہم نہادہ و	لکفۃ من الوفاء بالکفۃ
مفرد چون حلقوے خواہ مفرد	داشت اورا بد و لکفۃ الشی	و لکفۃ الکفر جبت آنرا پس	ای من حقۃ الوافی بالغلیل
چون و حلی	فرام آوردن را بد و لکفۃ فی	نیافت بد و لکفۃ الصقر گدشتہ	لفاء یافتن و در رسیدن چیز
لکفۃۃ - بالتا اگر گشت پشت	الکفۃ - اتسام طعام آمیختہ	شد خرگ پس شکار بخور	لکفۃ حقۃ یقینۃ - کاست
شتر زیر پے	خو رو یا زشت گردانید بد و لکفۃ	رض لکفۃ یفعل کذا	حق اورا
لفاقۃ لکفۃۃ جامہ بیرونی کہ	الشیۃ بالفتح ضم کر چیزے را	کر دن گرفت بد و لکفۃ الشیۃ	تکلفی - رسیدن و در یافتن
بر پا و مردہ جز آن چیدہ لکفۃ	چیدہ بد و لکفۃ الشیۃ - در ہم	رسید آن را گرفت	چیزے یقال تلا فیفتۃ اذا
جمع	چیدہ شایخ گردید درخت	احادیث میلکفۃ - تکلفۃ	تکلفۃ
کلفۃ - مردگان سنگ بطی کلا	لکفۃۃ - نیک خوردن و مضط	سخنہاے دروغ آراستہ و مخزن	باب اللام فصل لکفۃ
عاجز و مانده و زن و کارگران	شدن باز وے شتر از چیدگی	تکلفۃ - دو دنیا کردن را ہم آوردن	لقب بکثر یا تا ناما لکفۃ
زبان چون دین در آید ہمان	رگ	تکلفۃ ہم - در ہیست بوسے	لقب بکثر یا تا ناما لکفۃ
او از زبان پزگو و آلمہ ہر دو	لفاف - مرد و بال کشیدن مرغ	تکلفۃ - خداوند کار را بہرے	لقب بد و لکفۃۃ لکفۃ
اروش با ہم نزدیک باشند و ک	و نیز چہ خود را و دن کسے را	دراستہ شدن خود یقال تکلفۃ	نہا و بان
انبیہ بسیار مردم بد و نیز لکفۃ	ملکفۃ کسے ہم نامہ یقول لی	لے تکلفۃ مت ائمی مرہم	تکلفۃ - بالقب شدن
رنگے ہست در زوگا دست ستور	المہقۃ س اکسیدی	لف ک	لقبۃ - بالفتح استمن و دیشاب
لف بالضم مع	لکفۃۃ - اوباکمہ و امشی	لکفۃۃ - کاہم در چپہ دست	لکفۃ - بالفتح استمن و دیشاب
لکفۃ - مرد و وزن بزرگان	الکفۃۃ فی الجحادۃ	دکول	لکفۃ - کاہم در چپہ دست
کلان سرین آگندہ گشت و شتر	لکفۃۃ - سخت و در نور دیدن		

<p>بقال البوعيد لم يشم لقط الا في اصناف العيون في البصر وكردين بار وستريني الكفن سر جيزه ما ملكة قطة - باهم سخن گفتن وچيركي رون وچين يقال باكله ولفقتة البقعة - بالضم يفتح تلفع بالعلامه وشنان داو وخن راند التفع كونه - جهولا برگرديد گونه او ل ق ف رجل تلفت تلفت - بالفتح وگفت مرد چيست وديكر ويز تلفت كلفف حوض فرو دريده اندر وچاه استوارنا كرده بنا از كلنج برآورده وچاه پر آب كه در كنند روان گردد بالضم بچند چاه لقف - بالضم بچند چاه است اعلاى قوران نايست نيزين لقف - بحركه جانب كه انسا حوض وچاه القاف - جمع لقف - كاي چيست وديكر يقال لقف لقف حوض فرو رفته از زير فراخ كانه وچاه استوارنا كرده بنا از كلنج برآورده وچاه پر آب كه كنند آب چاكي ن لقف لقف - بالضم ولفقا ثا - بحركه شتاب وديكر گرفت آن را به ويز لقف</p>	<p>وچزان القاط - آگاه و ديده وشنان بچيزه بي حست وچو وچين مرغ وچزان واز زين برگرستن چيزي را وخن چين وناگاه انبوي كرون يقال وددش الشئ القاطا اى هجمت عليه يعنه ل ق ح لقعة كبره - آنكه دشنام دهد كسي را و سخن ترساند او را وديكر لقاع ككتاب بگليم سلم لقاع كخواب موضع است او هو لقيف والصواب بالقول لقاع كشد او كس لقاعة - كرامه كول و لقب نمنده مردم را و شوس كننده و مرد نيكد وديكر سخن ساز حاضر جواب و يقال فى كذا ميه لقاعات يعنى از اقصاء خلق سخن ميگويد تلفقاع بچيستين مشده القار مرد بسيار سخن تلفاعة بالها مشله جيز تلفاعة لقب نمنده مردم را و كول امراة معلقة - لگند زن بليد زبان ملقاع - بالضم زن خوش گوي هز زبان تلفع لقا انا - بحركه شتاب ولفقت - انداختن چيزه را يقال لقف لقصا اى دماه بيه بچشم كرون كسي</p>	<p>وما وطم بركه ولسا ولسا بنده ما وطم بركه ولسا ولسا ما وطم بن كلف الا نثا به ولا وطمه الحصر سكران مرغ و في المثل لعل سا وطمه لا سا وطمه اى لعل كلمه سقطت من فم نفس تسمها فلقطها فلقن يعنى بر سخن را كه از و بان بر آيد شونده است كه ميشنود و شل ميكند و در خبرين رجفان لسان گويند لقيطى كيشي جوينه خبر را تا سخن چيني نايدي يقال نه لقيط حليط اى ملتقط لاخيرا لينيها ملتقطان - بالفتح كول ملتقط بالتار مونت ملتقط كبر آنچه بدان چيزه برگرند به و شوم ملتقط اى است ملتقاط - بالضم فامه وشفاف و آن چيزه است از اين كه بدان سوي بر كنند هندی موچنه ويز ملتقاط يتنه ملتقط - از زين برگرفته و بچه نوزاده بر زين افكنده دن لقفه لقطا - بالفتح از زمين برگرفت آزابه ويز لقط در بيه نادان جامه را در نوخر ملا وطمه - روباوي شدن وديكر پاهار گرفتن اسب تلفط - از جا بجا برگرفتن خرما</p>	<p>بن حيدر و لقيط بن عامر و لقيط بن عدى و لقيط بن بن عباد صحابي اندر هدا لسمه البعض ولا كثر هو ابو بن لقيط بن عامر بن صيد بن عبد الله بن لقيط بن عامر بن عفيص مشهور عداه في اهل الطائف و منهم من يجعل لقيط بن عامر لقيط بن صبي قال بن عبد الصمد و ليس بشي لقيطه كغيره غرر وناكس فزايه مذكور و مونت وروى بيسان است و ونبو اللقيطه كروي است از عرب سمو ليهما لان اقمهم النظم لحدائيه بن بديرى جارا كثر شجعت السنه فاحببته فلقطه كاله انبيها و نزل قحبا و هي بخت غضم بن مذكوران لقاط - كسب خوشه كه در درون بهانه و دوس آن را خطا كند لقاط ككتاب پيشاپيش مقابل يقال انه لقاط دار كس لجن الهاء ويز لقاط - بالقي خوشه در درون اسم صديقه لقاط كخواب خوشه برچيده لقاطه بالضم شكسته ريزه بر چيزه را بياگان بليها و از زين برگرفته خوشه برچيده القاط - بالفتح مردم و باش و مردم ايك بر اكنده لقاط - روكو رنده از او كرده</p>
--	--	---	--

بج

لحد هما ان يتقدما الى ابي
 نبي نحو ما قام زيد لكن حمز ولا
 يقم زيد لكن حمز والثاني ان
 لا يقترن بالواو وقال قوم لا
 يكون مع المفعول الا بالواو
 (رس) لَكِنَّ لَكُنَّ - حمز و
 كُنَّةٌ وَاسْمُؤُنَّ وَكُلُّؤُنَّ
 بضمين در مانند سخن
 تَلَا كُنَّ - كُنْتُ نودن و دخول
 تا مردم خندند

لکھي

لاہری عیب جو ہے مردم
(س) لگی پہ لگی - آزم
حریع آن گردید و لازم شد

بَابُ الدَّمِ فِضْلُ اللَّهِ
ل ل ل

لا كاشي بهمة في
بعدها ياء النسبة الجوال
هبة الله بن الحسن بن محمد
رازي طبري است

بَابُ اللّٰمِ فِیْهِ اَلْم

مَلُوءَةٌ دَامُ جَاے ک
چیزے سازند
رَف) مَلُوءٌ وَعَلِیْہِ
بروے زد آشکا اوضان
مَلُوءٌ الشَّیْءُ تَمَامُہٗ اَن رَاکُف
وینگریست

الْمَاءُ عَلَيْهِ الْمَاءُ عَلَيْهِ
بروان را به طمأنه علی
منکر شرعی مراد الماء علی

المُحْتَمَلُ، خَالِيًا لِمَا شَتَّ بَا
وَأَمَّا لِيَوْمَ الْغَدِ، فَرَوَّيْتُ أَنَا
وَأَمَّا لِيَوْمَ، بَرْدُونَ رَأَا عَيْتِي
بِالْبَاءِ فَهِيَ ذَهَبٌ يَوْمَ لَعَلِّ
بِمَعْنَى شَكْلِ تَيْلٍ وَبِالْهَاءِ
يُضَافُ قَائِلًا يُقَالُ ذَهَبَ تَيْلٌ
فَعَادَ سَرَى مِنَ الْأَمْدِ بِيَوْمِ
شَكْلِ وَالْأَمْدُ، أَيْ الْبَقِيَّةُ
بِهِمْ، خَوْفٌ يَرَانِجُ دَرَكَا بَرْدٍ
لِأَمْسٍ، الْأَرْضُ بِهِ، وَعَلَيْهِ

م ج

سب سے پہلے یہ بات یاد رکھنی چاہیے کہ اس کتاب کے
 مصنف نے اس کتاب کو لکھنے کا مقصد کیا ہے؟
 اس کا جواب یہ ہے کہ اس کتاب کے مصنف نے
 اس کتاب کو لکھنے کا مقصد یہ ہے کہ اس کتاب
 کے مصنف نے اس کتاب کو لکھنے کا مقصد یہ ہے

۱۔ کھاج۔ کھاج کتر چڑے کہ
 ۲۔ لاکھجا ای شیئا
 ۳۔ لاج۔ بسیار خوار بسیار جل
 ۴۔ لاج۔ باطن گرداگرد اندرون
 ۵۔ لایح۔ ناشتہ فکسن یقال
 ۶۔ لاج۔ صمیمہ ہم بشی

رَجُلٌ مُلْكٌ عَظِيمٌ يَزِيدُ زُرْمًا
تَلْكُمُ نَاسًا حَسَنًا لِبَيْسٍ

لَمْ يَح
يَقَالَ لَا يُرِيكَ لَمْ يَحْ بَصًا

بالغ ای امر را واضحاً
 لحنه - بالغ و دیگری خواه و پند
 دیدی و درش اقبال را بدیده
 بوی شب و مانند و اقبال را بدیده
 لحنه - حسن ای شبهه و خواه
 حسن وی که شکار گردیده
 بالغ جمع بر غیر لفظ را و اقبال
 فیه صلاح من ای شبهه
 مخرج - کسب و درشنده
 لایح - درشنده

اُمّی - بالفق منسوباً آنکه بسیار
در دیده نگاه کند
آماح - کشداد و خشنده

لُمّاح - کرمان مرغان شکاری

چون مرغ و شاہین
(ن) لَحْمَهُ إِلَيْهِ لَحْمًا بِالْفَتْحِ
بگرفت و دید بنگا بهن مضمی
وَلَحْمَ الْبَرَقِ وَالْفَجْمَ لَهَا وَجْهًا
محرکه و لَحْمًا حَالِ الْفَجِّ الْعَوْقِيَّةِ وَجْهًا
الْمَاحِ بگرفت و دید و دید
بنگا که دن و برزد و دید بنگا که دن
بگرفت و کسے اوقا و در داندن

قال ألمحت المرأة من جها
أفكنت مني نلما تقعا

ذلك الحسناء تُري محاسنها
ثم تحفيها

ل م خ

لا فحہ ملا فحہ و ملا فحہ
ہمدیگر پیا پنہ زد
تلقہ یہ علامہ قبیح
زشت آورو

لَمْدَ بِالْفَتْحِ فَرْسِي كَرُون
بُخَارِي رَزُونِ يَانِشَا پَنجَه زُونِ
وَالْفَعْلُ مِنْ نَصْرٍ
لَمْدَانِ كِسْرَانِ خَوَارِزْمُونِ

لَمْ يَذ
رَنَ الْمَنَ لَمْ يَذْأَ - بِلَفْعٍ مَكْرُوسٍ
وَزَيْدٌ وَهَدْيَةٌ فِي لَمْ

ل م ز

لمزة - لمزة عجیب (نند و یا انکه)
در پس مردم عیب کند
کمان - کسان عیب کننده یا

آنکه روبرو تو عیب کند
(نض) كَمْزَةُ الْقَيْدِ مُضْأُ
بالفتح آشکار شد در وی چیزی پنهان

وَعِيبُكَ دُونَ مَنْهُ قَوْلُهُ تَعَالَى مِنْهُمْ
مَنْ يَلْمُكَ فِي الصَّدَقَاتِ

وزن و دور کردن و پختن و
الفعل من ضرب فی الثلث
تکثر۔ درپے کہ کچھ جستن و

ل م س
ملئس، کامرزن نرم و نازک

مکیس - کنیر از اعلام مردان است

لَمَّا سَأَلَ لَمَّا سَأَلَ أَيْ مَوْضِع دَانَهُ
لَمَّا سَأَلَ كَثَامَةً حَاجَتِ وَنِيَّازِ

६.

[illegible]

<p>امم صدرت مثل بحره مانند پست و داستان و دلیل حدیث اقبال ند مثل الحجة التي في يدك المتقون و امثالهم مثلا حسنا و زيرا مثال است هم مانند بسیار که از یک بصره مشکل بضم الشاء و کوننا مقوت و کایک بران عبرت گیرند مثیل کایک مانند و افزون و فاضل و نیک و برگزیده مثال سخاوت مانند و کالبر اندازد و مقدار و قضا و میزان صفت چیزه و برتر فضیله و مثل بالضم و کتب جمع مائل نشان سرایه که انچه بانی نباشد ماترکة چراغ پایه امثال - بانچه افزون و خوشتر امثال جمع و فلان امثال القوم یعنی اوز و یک ترازوم است بخیر و هم امثالهم ای و مثل بن عجل بن لکیم یا سکا بودن اصحت عبد الملک بن همان فقال القوم من العین مانده تر و شیر تر است از ایشان مالیل فیکم فقلوا یا امثالهم کمان ملک لایا اقبال للثلث و دوقل خوش گمان خود مثلا - بالضم مثل اشل به و الطريقة المشط - راه شریک ماترکة - بضم رومی است بلج و آن امثال - بالضم محبت و بی کبر جدی خواجه انده شود</p>	<p>ان سخط مشط - بانچه بدست سپوشت چیزه را بر زمین مثنع مثنع بحره فماترکة شربت مرزبان مثنعا کصرا و اشرقال و اهلین سقطه لابن فارس الصواب المتع لا غیور الفعل متبع و فتح و نصرا یقال متبعین الحرف مثنعا اذ امشیت المشاعر مثنعا - بانچه همود و الفتنان بوسه و رفتار است زشت مرزبان را مانند زتار گفتار و قد مر و متنوع - رنق گفتار ممثل ممثل هذ مشله و مشله و کتب جمع و فایم مثنعا لیسله یعنی مانند او مراد و خواسته میشود و مثل کرده میشود و بران و العرب نقل می مثیل هذ بالضمغید و هم امثال جمع و هم المثبه به حقیقہ ثما آن هذ حقیقہ و مثل مائل سبالق و مثل بن عجل بن لکیم یا سکا بودن اصحت عبد الملک بن همان فقال القوم من العین مانده تر و شیر تر است از ایشان مالیل فیکم فقلوا یا امثالهم کمان ملک لایا اقبال للثلث و دوقل خوش گمان خود مثلا - بالضم مثل اشل به و الطريقة المشط - راه شریک ماترکة - بضم رومی است بلج و آن امثال - بالضم محبت و بی کبر جدی خواجه انده شود</p>	<p>باب الیم فصل الثام مثن مثنات بانچه جیش است مثنات را مثن الحی مثن - بانچه زاده خیک به و نیز مثن - الیدن یا الیدن دست بندیل یا گیاه و رغن بالیدن بر سلت یا سلت بالیدن دریم مرده و زخم کمشته - ترا ویدن خیک آبا و ترگ و اندین طبعه را بر غن و کشتن و شو را یندن و بنیانیدن غوطه داون در آب و مثنات بالضم و یقال مثنعا انما ی کثرت و مثنعت امرهم اعی خلطه معی اخذ و مثنعه ای حرکت و اقبل به و آذ بر مثنج ان مثنج مثنج - بانچه آبست و غرا نیند و مثنج البکر کشید آب یا گل و لای آن را بدو مثنج بالعطیت جو افریدی نمود و روش مثن مائل - طایه و ویدن بان و مثن الحی مثن - بانچه زاده بانچه پیرا شد و سکا و نگر نیست و من را زمین آن و وید بانی نمود و راس قوم و مثنه آله طایه و ویدن بان گرا و یندم اورا مثن ط</p>	<p>کمان به پے و استوار و کمر کردن خیک را بر غن و اصلاح آن مثنه - درنگ و تاخیر نمودن و درام و دار و اردن نهایت و در کردن و در شدن مثنات لغت است از ان و یقال ساد سکنا مثنای شرب نیک مثن مثن - و درون لینه مذکور خواهد شد انشاء الله تعالی ابن مای علی بن عبد الرحمن محدث است دن مثن فی الاذنی - دور در از سیر کرد و دور رفتن و مثن المثل - در از کشیدن آن را انما - بروش زشت و فزون شدن روزی و تا ویر رسیدن تبعی - در از کشیدن پشت کاین کمان مثنه مثنه - بحره را از نهانی و غوایت دفع مثنه الی لو - آب بدو کشید از چاه مثنه - سمودن و تکلف کردن در ستایش خود و ستایش جتن کردار و مثن و زدن و خراب کردن باز و بهالو نمودن و چیزه به مثنه - را از نهانی و غوایت مثنه - و در شدن مثن مثن - بانچه در از کشیدن و بدو در از سیر کردن و الفصل من نصر</p>
--	--	--	--

تشانل بحیرہ الفوقیہ پر کھلاشتہ
تشانل جمع دانہ مشیر شعبہ
برائیس کنڈی.

در امثل مثلاً. بافت
و مقولای است و در خدمت ایستاد
و زین من خیسید و هو من الاضداد

رازِ جہلے خود افتابہ دینِ قُتل
نشیہ داونِ یقتالِ قُتلِ قُلا
قُلا ناویہ ومانند شدنِ بجزیرے

صلته بالبراءة و عقوبت کردن عبرت
و یحان گردانیدن قتلۀ باضم
مذیقال قتل بفلان مثلاً

و مثله ای که در دو س
بنی بریدن
ک. مثل مثاله ی که در فصل
نننن گ گ

وَأَمْزُونُ لَكُمْ رُوحِي وَأَنَا بِي سَدِيدٌ
مِثْلَ مَثَلِ الْإِسْطِاقِ بِخَدِّ الْإِسْطِاقِ
أَمْثَالُ قِصَاصِ كَرُونِ وَكَوْثَرِ
وَمِنْ رُوحِي رُوحِي رُوحِي رُوحِي

اَمْثَلِيْ وَاَقْصِنِيْ وَاَقْدِيْ
تَمَثِيْلٌ بِشَرِّ وَرَدٍ يُقَالُ
قَدْ مَثَلَ بِهِ وَكَاشَتْ مَكَائِشُهُ

مانند پیکری نقاشالشیخ، ان فوقیہ مثل
و صورت بستن پیکر کے راجھا شق
جہان بجدی کہ گویا می بنید لقا

مَنْظَرُهُ لَهُ أَيَّ خُتُورٍ لَهُ حَتَّى كَأَنَّهُ
يَنْظُرُ إِلَيْهِ وَعُقُوبَتُكَ دُونَ غَيْرَتِكَ
وَيُحِبُّ أَنْ يَرَى وَدَانِيْدُنْ

تمثل و بہ قصاص گرفت از
وے و نیز کمثل غماندن بہی را
بعد دیگرے محبت آور دن مثل

پدید آمدن و حاکمان زمین و آسمان
بالا، و بنفوس و بر مثال چیزهای دیگر

ويعيب باللام
كما نزل برب زدیک شدن بیمار
وازی بیماری به شدن دانند که گداز

فردن
امتیثال - داستان گفتن
و تصور نمودن و باخ و صورت

بستن چیزے را میروی گردن کو
کسے را و خدا ز گردن ازوے و
غزبان برداری گردن و قصاص کن گفت

از کسے یقال اِمْثِلْ نِسْنَه و سِر
آوردن و دستان زون
م م ث ن

میں نے کہا کہ: "مگر یہاں تو کچھ اور ہے۔"

آبدان۔
آملش۔ مرد چکینہ کنارہ کہ پولش
قطہ قطہ کہ مٹنا عروٹ

مَثُون - مرد و زنانه
و در و کین مثانه
انضام مثانه مثانه

بر مشائے سے روپ و سہنے کے بالہ
 آشکار کر دھلاں ان
 (س) مِثْنِ قُلَانِ مَشَائِے

چمکیز کر شدہ اور
بَابُ الْحَيْمِ فَصْلُ الْحَيْمِ

م ج ج
قج۔ بفتح ماس
م ج ج۔ بالضم نجما می انگبین بر سنگ

محمّد - معرّاة فردوس علی جم و ہانی ریو
انگور و پختگی آن

فیضتین مردان سبک بنی بکین
 کجاست در خنک شد و
 شاخما برده از دوسه پاخرشما

خشک ریح گردیده
فجّاج کغراب خود ساندان
مجاّجه - التام شده و شیر هر چیز

۱. ارباب و مجاہدین دامن حاجت بخش
۲. نیزگو بند و مجاہد المون -
۳. ارباب و مجاہد العتب شرب

میتقال خبر مجاہد۔ نان از انک
پخت
مہاج۔ انک پیوستہ از وہانش

روان باشد اندر پیری و کلان سال
و مجلس آن ننوائند و کون و ناته کلان
سال

أَجُوجَ بِمَدِّ الِاسْمَةِ يُنْجِجُ -
تَنْفِخُ التَّحْنِيتِ يَاجُوجَ وَاجُوجَ لَتُكَايِمُهَا
رَبُّ الشَّيْطَانِ مِنْ قُلُوبِهَا

وَمَكَذًا فَجَّ الزُّنُوقَ بَيْنِي اِنْدَاخْت
فَعَدَّ رَأْسَهُ زَوْهَن

كَلِّمْهُمْ بِمَنْجَمِهِمْ كَيْسَلِ مَرِي
لِزَانِ
مَجْمَعِي فِي خَيْرِهِ مَجْمَعَةٌ بِي

نوشته کتاب اول تعمید نمود در

ان پد و بخت کبلائی کلامی
ر و با و و برگد انیداز کمالی
آج الفس آججا برفقار

آمد اسپاس از دویدن بدو
آفتخیزید در جهان رفت بدو

واجب العدد در آن شداسب
در جواب
تخصیص جیب کردن خواهش تر

نَجَّاجِ بَكِيدِن بَقْلَانِجَتِ
فَقَطْلَهُ مِنَ الْقَلَمِ اِي تَرْشِشْتِ
بَجَجِ عَيْبِ كَرُونِ خَرَامِنِ رَا

در زیدن و بنیدن
حج۴
مباح - عکتابنام اسپ

سألك بن عمرو، بصراً كما هو
إلى جبل بن هشام
فجتاح كشدا وتكبر

منشی کریم
(س) تحتِ یادِ کبریا - حجاء -

۳۳۴

فجند - بالفتح بزرگی و بزرگواری
جو انمردی ابن السکیت الثوری
المحدثی کنان بالا باعقال

رجل شريف ملجأ له آباء
تتقدمون في الشرف وال
حسب، والكريم ينان في

لَوْ كَانَ مِنْهُمْ مَنْ يَفْقَهُ لَعَلِمَ كَيْفَ يَكُونُ الْمَرْءُ إِذَا
مَلَاحَظَ شَيْئًا مِنْ شَيْءٍ وَفِيهِ عَجَبٌ نَامُ
وَفِيهِ تَقْوِيمٌ مِنْ غَالِبِ بْنِ فُهْرٍ

ولادہ وقت
محجید - کامیر شریف و بزرگوا

ایضاً در ردعانی مرتبت باشد
ایضاً در العرش المجید

الحاء. بشدایم پاک گردیدن
الحاء علی الاصل مثله احتله
علی الاحتال قلیلاً کذلک
یقال محوثة فانحلی وهو الدکاء
وامتحی عنه ضعیفه

م ح ی
محض (س) محاه فحیما. بالغ
پاک کردن و نشتن جز آن را
نیستی مکی لغت است از آن
کما دایت الوردک مصیبتا
و الحیاء یسوده شدن پاک گردیدن

باب الیم فصل الحاء

م ح ج
ر. فحج الذی لو فحج بالغ
دو بار دریا و تپه گرد و به فحج
فانیدان ما
تفحج. آب بنیادین بدو جز آن

م ح خ
تخ. بالغ نری و زوشتگی
مخ. باضم مغز استخوان و مغز
پریم و غایض و مہمان بریزه
کتاب و مخنه کعبه سبع
و سپه است

مخنة. باضم مغز استخوان و مغز
احض من المثل و فی المثل شرا
ما یحسک الی مخنة عرقوب
ای یحسک
عظم فحیح کایر استخوان
شاة فحیحة. بالتا گردیدن
و بزغ استخوان پرنز
فحاحة کثاته مغز استخوان پاک
یکیدن بر آید

ابن معاریخ شتران بزرگ بده
امش مشح. مفر لغم کار و راندن
شاة فحیحة کمر بند زین و تیر
دفی المثل بین الفحاة و الجوامع
یضرب الامور المتوسطة

بین الامور
افحاح. باضم شدن استخوان
و فرنگ گردیدن گوشت و زکشتن
چوب در روان گردیدن آب در آن
بضم شدن و زکشت
تفحیح. بر آوردن فستاد

مخ
مخنة. مفر استخوان بر آوردن
مخنة. بر آوردن مغز

م ح د
مخنة. مفر استخوان بر آوردن
مخنة. مفر استخوان بر آوردن

م ح ر
مخنة. مفر استخوان بر آوردن
مخنة. مفر استخوان بر آوردن

مخنة. مفر استخوان بر آوردن
مخنة. مفر استخوان بر آوردن
مخنة. مفر استخوان بر آوردن
مخنة. مفر استخوان بر آوردن

السنیة بدان جهت که مردم آمدو
رفت نمی نمایند مواضی و مواضع
جمع
مخحور. ویم التیة مرد و دراز بالا
و گردن دراز

مخحور. ویم التیة مرد و دراز بالا
و گردن دراز
مخحور. ویم التیة مرد و دراز بالا
و گردن دراز

مخحور. ویم التیة مرد و دراز بالا
و گردن دراز
مخحور. ویم التیة مرد و دراز بالا
و گردن دراز

مخحور. ویم التیة مرد و دراز بالا
و گردن دراز
مخحور. ویم التیة مرد و دراز بالا
و گردن دراز

مخحور. ویم التیة مرد و دراز بالا
و گردن دراز
مخحور. ویم التیة مرد و دراز بالا
و گردن دراز

السنیة بدان جهت که مردم آمدو
رفت نمی نمایند مواضی و مواضع
جمع
مخحور. ویم التیة مرد و دراز بالا
و گردن دراز

مخحور. ویم التیة مرد و دراز بالا
و گردن دراز
مخحور. ویم التیة مرد و دراز بالا
و گردن دراز

مخحور. ویم التیة مرد و دراز بالا
و گردن دراز
مخحور. ویم التیة مرد و دراز بالا
و گردن دراز

مخحور. ویم التیة مرد و دراز بالا
و گردن دراز
مخحور. ویم التیة مرد و دراز بالا
و گردن دراز

مخحور. ویم التیة مرد و دراز بالا
و گردن دراز
مخحور. ویم التیة مرد و دراز بالا
و گردن دراز

دبهاه شدن چشم بزمش آمدن آن
 مَرَحَنَ عَمَلِ عَمَلِ دُشَانِ
 سستی رفتی در دانی اشک چشم
 و تنهایی آن
 اَمْرَاس - فزنده و شادمانی
 يقال اَمْرَاسُ الْعَلَامِ كَمَرَه
 مَرَحَنَ كَعَطَمَ دَرِخْتِ زَبَرْدَمَنْد
 یا داوینج است
 مَرَحَنَ - پاک کردن گندم از
 خاک بجا و در دهن تابیدن
 پوست را با آب پر کردن و توشه دانا
 نو تا سوراخهاست در زبید کرد و در
 بچنگ رفتن

م

مَرَحَن - باغ دخت جو یا نشانه
 منه المثل فی کل شیء تاثری
 استعجمی مَرَحَنَ الْعَمَلِ الْعَمَلِ
 الموند دهن با عمل و المَرَحَنَ
 و هو کاسفَن و مَرَحَنی است
 مَرَحَنَ حَتَّان - باغ موضعی است
 مَرَحَنَ - باغش غوره خماییان
 خلال یا غوره آن مَرَحَنَ کَعَطَمَ
 مَرَحَن - محله جاس است و
 دُور مَرَحَن و دوی کاجار
 مَرَحَنَات کمرافات الحو کا می است

بد ریاضین
 مَرَحَن - کفحت دخت نرم نانک
 و مَرَحَنیا در دهن مالیده
 مَرَحَن - کایر سرون درون
 مَرَحَن - کایر نام آب حارث
 بن دلف
 دُور مَرَحَن کسحاب رود و آب
 است

مَرَحَن کعبور و دهن و دُرَکِ که
 مَرَحَن - روان و روان کننده
 مَرَحَن - نام نه کانت تخم
 و مَرَحَن - نام نه کانت تخم
 دُرَکِ مَرَحَن - گاه و گاه
 سپید و سرخ باشد
 مَرَحَن - کعبور و دُرَکِ که
 مَرَحَن - کعبور و دُرَکِ که
 مَرَحَن - کعبور و دُرَکِ که
 مَرَحَن - کعبور و دُرَکِ که

مَرَحَن - کعبور و دُرَکِ که
 مَرَحَن - کعبور و دُرَکِ که
 مَرَحَن - کعبور و دُرَکِ که
 مَرَحَن - کعبور و دُرَکِ که
 مَرَحَن - کعبور و دُرَکِ که
 مَرَحَن - کعبور و دُرَکِ که
 مَرَحَن - کعبور و دُرَکِ که
 مَرَحَن - کعبور و دُرَکِ که

مَرَحَن - کعبور و دُرَکِ که
 مَرَحَن - کعبور و دُرَکِ که
 مَرَحَن - کعبور و دُرَکِ که
 مَرَحَن - کعبور و دُرَکِ که
 مَرَحَن - کعبور و دُرَکِ که
 مَرَحَن - کعبور و دُرَکِ که
 مَرَحَن - کعبور و دُرَکِ که
 مَرَحَن - کعبور و دُرَکِ که

مَرَحَن - کعبور و دُرَکِ که
 مَرَحَن - کعبور و دُرَکِ که
 مَرَحَن - کعبور و دُرَکِ که
 مَرَحَن - کعبور و دُرَکِ که
 مَرَحَن - کعبور و دُرَکِ که
 مَرَحَن - کعبور و دُرَکِ که
 مَرَحَن - کعبور و دُرَکِ که
 مَرَحَن - کعبور و دُرَکِ که

مَرَحَن - کعبور و دُرَکِ که
 مَرَحَن - کعبور و دُرَکِ که
 مَرَحَن - کعبور و دُرَکِ که
 مَرَحَن - کعبور و دُرَکِ که
 مَرَحَن - کعبور و دُرَکِ که
 مَرَحَن - کعبور و دُرَکِ که
 مَرَحَن - کعبور و دُرَکِ که
 مَرَحَن - کعبور و دُرَکِ که

مَرَحَن - کعبور و دُرَکِ که
 مَرَحَن - کعبور و دُرَکِ که
 مَرَحَن - کعبور و دُرَکِ که
 مَرَحَن - کعبور و دُرَکِ که
 مَرَحَن - کعبور و دُرَکِ که
 مَرَحَن - کعبور و دُرَکِ که
 مَرَحَن - کعبور و دُرَکِ که
 مَرَحَن - کعبور و دُرَکِ که

مَرَحَن - کعبور و دُرَکِ که
 مَرَحَن - کعبور و دُرَکِ که
 مَرَحَن - کعبور و دُرَکِ که
 مَرَحَن - کعبور و دُرَکِ که
 مَرَحَن - کعبور و دُرَکِ که
 مَرَحَن - کعبور و دُرَکِ که
 مَرَحَن - کعبور و دُرَکِ که
 مَرَحَن - کعبور و دُرَکِ که

ج

<p>مرص - بالفتح یا کشت و نشین پستان و مانند آن را و فعل من بضر مرص - بحرف پیشی گرفتن و فعل من بضر</p>	<p>مِرْضاض - با کسر و مد و حین (رس) مِرْضاض مَوْضِعًا مَحْرُکَةً و بالفتح تیار شد و برگشته و خطیب خاطر کرد و یاد و الموضع - بالفتح للقلب بالفتح یا کشتها الشد و النفاق الفتن و الظلمة و النقصان امراض - بیا و گز و اندک ان بعدا فرد یک شد و نای و بیا یافتن و خداوند مال نشین شدن نَمْرَض - بیمار داری کردن و سست یافتن بیا و گز کردن</p>	<p>و تیرید و بیا تیر یافتن مِرْضاض - با کسر کا مین مرطی - بحرفی زوئی از و دیدن و نادره و طری - شتر با ده شتاب مَرِیضًا - کثیر میان و ز بار یا میان سینه و ز بار یا بوشکی است تنک میان آن یا دو گز است که وقت با یک بر آید و تغیر گردد و منی قول عرضی الصدق علی علیه السلام و دفع صوفیه اما خشیتان یشتن مَرِیضًا و رک و می جلے لب ز برین در وقت و آنچه کرد و اگر ریش بچه باشد و زبل مَرِیضًا و آن - آنچه کرد و اگر در ریش بچه باشد</p>	<p>مَرِیضَة - با هم بر کندن موی را و خراشیدن نَمْرَض - افتاد و موی افتاد و موی پاک و آرد اقراط و بشمالیم در پی یکدگر افتاد موی مهر اصل مَرِیضَة - بپیدن و فتن بپرس بقال کَمَرَضًا القشر و الشلل ای طاری یعنی رفت پوست از جو مهرض مَرِیض - بحرفی باری و برگشتگی مزاج بصحوت و دوشکی مَرِیض - بکشت تیار و بیا و ز مَرِیض - کا میر تیار و بیا و ز و مَرِیض - مَرِیض کسایه جمع مَرِیضَة - کفینه مسکال یوح مَرِیضَة ای ضیفه الحال و شمس مَرِیضَة - آفتاب که نیک صافی و کشا و نباشد از بار جوان و مَرِیض مَرِیضَة زمین سست حال و عین مَرِیضَة چشم خمار ناک مَرِیض - کسب آب جاست یا رود باری و مَرِیض و رود بار است و شقایق هر دو یک یا و موضع است یکی اذان مَرِیض که راست و دیگری نهیل را مَرِیض - کسب باری است ملک ثار را مَرِیض - بیمار مَرِیض - بالفتح و مضمی است</p>
<p>مَرِیض - کسب باری است مَرِیض - بالفتح و مضمی است</p>	<p>مَرِیض - کسب باری است مَرِیض - بالفتح و مضمی است</p>	<p>مَرِیض - کسب باری است مَرِیض - بالفتح و مضمی است</p>	<p>مَرِیض - کسب باری است مَرِیض - بالفتح و مضمی است</p>
<p>مَرِیض - کسب باری است مَرِیض - بالفتح و مضمی است</p>	<p>مَرِیض - کسب باری است مَرِیض - بالفتح و مضمی است</p>	<p>مَرِیض - کسب باری است مَرِیض - بالفتح و مضمی است</p>	<p>مَرِیض - کسب باری است مَرِیض - بالفتح و مضمی است</p>
<p>مَرِیض - کسب باری است مَرِیض - بالفتح و مضمی است</p>	<p>مَرِیض - کسب باری است مَرِیض - بالفتح و مضمی است</p>	<p>مَرِیض - کسب باری است مَرِیض - بالفتح و مضمی است</p>	<p>مَرِیض - کسب باری است مَرِیض - بالفتح و مضمی است</p>
<p>مَرِیض - کسب باری است مَرِیض - بالفتح و مضمی است</p>	<p>مَرِیض - کسب باری است مَرِیض - بالفتح و مضمی است</p>	<p>مَرِیض - کسب باری است مَرِیض - بالفتح و مضمی است</p>	<p>مَرِیض - کسب باری است مَرِیض - بالفتح و مضمی است</p>

عالم بن حب از کوه کند من الش لحدی و لوبش علی مایه لینی بگیرن باهر حال که باشد اصله انده کاک و مایه مایه مایه دینار و جوهره قوم باربعین الع دینار و دنان کیفت حما مایه لوبش فاهد هما الحا لکبه فقیل خذ و لوب بهر مایه مایه مایه مایه شمون قبطیه ادا با ایم پسر العصلی العلیه و الدنکم کفوش تبطی صاحب اسکندریه و هر آنحضرت علی العلیه و آل و سلم فرستاده	سپید تا بان رنگ افترای بسیار شیر شدن ناته ماده مایه مایه مایه مایه بهر کما رنمو وادی و جدال کرد نمای پده آراسته شد بان کساری - رنگ شدن بهر فصومت نمودن اشترای - بر آوردن چیز را بیشک شدن چیزی و قال انزی فیه اسه شک افشار و ن یقالی الزیم لمتوی العاکی استی و فرو و شیدن شهر را باب الیم فصل الزاء	مما نجه - با هم نازیدن و خیال ط کردن افترای - آینه شدن یقال امتنع الشو بالشی و اختلط م زح م زح - بالغ خوشه م زح - بالغ لایح دع - هر دم هر جا - بالغ خوش و منرا ح - بغض مایه لایح م زح - و ارج ساختن لایح تقرین - رنگ گرفتن لایح و بار آوردن و زاده العصب بالیم مما نجه و م زح - بالکسر لایح کردن با کسی نما نجه - با هم لایح کردن م مراد هر دم - بالغ سر با یقال م نما نجه وافی هذا العام نور و نور از کا مین م مراد هر دم - بالغ مرد خوش طبع زبرک هر دم - بالکسر کول و زاده و سل هر چه زو و بی از زن و جو قال و عبدان ابن عمر و فست لا بند فقال البقم نبید العسل و الجسه نبید الشعب الزمرا من الدن و السکم من التمر و الطمر من العنب السکم کسج الجشده و هم من الدن البضا و یقال لها الشقر تم یضا م زح - بالکسر لایح و افزونی که م زح علیک ای فضل م زح - بالتا و بی است بر شتی م زح - بالغ مایه خوش مزه و شکر	الغیف فترد به و فی الزاویه رجل مزیر ما زمر - کما شمره است بنزه از نجا است شامیم مسلم و دی همان همسان و خورستان از است عباض بن محمد بن ابوالیم بهرای مازدی هر دین - بالغ و کسر را و دی است بخارا نما نجه - العراکة بهر پر کرد شک و دین و بلندی نگذاشت و آن به و نیز م زح - بالغ شامیم بخت چاشنی و فرم شکین و شک و شکم گرفتن بر کسی و آنک نوشیدن اک م زح و آرد و کما شمره دل گردید و کما شمره استوار گردید م زح - بهر دین بهر پر کردن شک یقال م زح و لایح م زح بیکر و فست است م زح - باقی شیر و شیدن بیکر مین و اندک نوشیدن شراب یا بیکار نوشیدن م مراد م زح - بالغ سخت م زح - بالتا و بیکار مین الحديث کما نفعتم المم و لا الموتان یعنی فی الزمان و بی خوش مزه م زح - بالکسر لایح و افزونی که م زح علیک ای فضل م زح - بالتا و بی است بر شتی م زح - بالغ مایه خوش مزه و شکر
---	--	--	---

م زح

مَسَاكِنَه - با یکدیگر لایق گشتن
 مسهل - دوا شدن کشته
 گردان ابراز به ايقال اَصْرَه
 الصحاب اذا انفتح وگذاشتن
 بر من قلوب از مملول
 مسهری
 خزانة - مردان سرکش سخت
 بے رحم
 قهری یعنی مرد خوش طبع زیرک
 متازنی - مخالفت و دوری بقال
 قعد عقی متازنی ای مخالفی
 دخی قهری یعنی پاد - بالفتح بزرگ
 منشی نمود
 کیمیایه - مستودن
 قعد عقی متمنا یعنی از من
 روست گردان و دور گشتن
 بابا لیم فصل لستین
 مسر
 مسن - بالفتح بیباکی و مسن
 الطریق - میان راه
 ماسی بیباک
 دف - مَسَاكِنَه - بالفتح و
 مسنعا - بیباک گردید و مسنعا
 الطریق - میان راه رفتن و
 مسنعا - تیرا می انداخت
 میان ایشان چه مسنعا علی الشی
 بهشتی نمودن بر آن و نیز متش
 درنگ کردن و فریقین و در درنگ
 و پس انداختن حق کس را و با
 بازایستادن جوش و یک را و
 بعضی نرم کردن

مسح
 مسنوع - تیرا می رفتن
 مسنوع قوم
 مسنوع - در دیده گردیدن
 مسح
 مسنوع - بالفتح امدک بقا علی
 مسنوع من جمال او هنر آلی
 شعی منه بدو مسنوع لقلب
 جبر برین عبد الجلی
 مسنوع - بالکسر ماس و میان راه
 مسنوع و مسنوع
 مسنوع - بالفتح کفن شکم را از
 مسنوع - بالکسر ماسیدن
 ووران و هم سائیدن ووران
 مسنوع - کاسیر پاره از زرد لثره
 سوده و مر بسیار جماع و دست
 و نیز روی ساره و بالیده مسوح
 که چشم و حاج ندارد و دستار
 درشت و بصر و دروغ گوی و عرق
 و خوی و درم ساره و بالفتح لایق
 بر وزن و مانند آن و متبرک آفریده
 یا شوم آفریده و مر بسیار و مسنوع
 مسنوع - کسین شده و نام حضرت عیسی
 علیه السلام متعجب به لایق
 نام و حال کذاب بدان هست که
 شوم و نافر جام است یا نیمه روست
 او مسوح که چشم و آرد ندارد و یا
 مسنوع کسین است و در جلی
 مسنوع القدر ملین - یا آنکه پای
 او را بر باشد
 مسنوع - کسین یک گیسو و کمان
 مسنوع - جمع و در وادی است
 نزدیک راه الطهران
 مسنوع - آنکه شکم را نش بساید از

جامه درشت یا آنکه هر دو ران او
 بهم ساید و آنکه پای او را بر و هموار
 باشد و مسنوع - جائے
 نگزیده ناک برابر
 مسنوع - زمین هموار سنگیزه
 ناک اقبال مررت بخزن من الارجین
 بین سخا وین وزن لاسر سرین خزان
 پستان وزن یک پشته و برابر و هموار
 پای وزن بسیار سیر کشنده و وزن
 دروغ گوی و آنکه ران او هم ساید
 مسنوع - بالضم هر چه و دراز
 مسنوع - بکسر الفوقیه نیک و دوست
 گوی و مسنوع پلید خوی خلاف آشکار
 کننده و پلنده امری را
 مسنوع - بکسر الفوقیه نیک و دوست
 دروغ گوی و بدخوی
 مسنوع - کسین سخت دروغ گوی
 مسنوع - خسار و دست داشت
 بسیار دروغ گوی و آنکه روی او
 برابر و بالیده باشد
 مسنوع - بسیار گاننده بسیار دروغ
 گوی و شانه کننده و شتر که بر پهل
 او برانج وی در خورده و خون
 بخورده باشد و دلق هاسیم شوی
 است و قنبرین
 دف - مسنوع بالکسر و مسنوع
 بالفتح بریداران و نیز مسنوع - بالکسر
 دوست گذاشتن بر چوب روان
 یا الو و همت دور کردن آلودگی
 آن و مسح کردن بقال مسنوع بسیار
 اذا اصر الیک عینک و سمنعش
 گفتن فریبنده و شانه کردن آفرین
 خدا سے تعالی چیز سے نیک فال و

نافر با هم از از اندا دست و دروغ
 گفتن
 مسنوع - بالفتح الفوقیه شانه کردن
 و زمین نمودن و مسنوع - یکسان
 مثل وجه روز راندن شتر را و گاو
 و پشت ریش کردن و لاغر گردیدن
 و سوده شدن شکم ران و گاو
 بقال مسنوع الفوقیه آگاه و نیز مسنوع
 بالضم فتن و زمین
 مسنوع - دست مالیدن و دست
 کدشتن بر چوب روان آلوده
 سناو و گوی آن نایل کرد و در مسنوع
 گفتن فریبنده و هم روز راندن
 شتر را و مانده ساختن و پشت
 ریش کردن و لاغر نمودن
 مسنوع - بهم زنی نمودن در
 قول لرب
 هو یحیی و یمیت
 و یگیرد و بدان جهت بزرگی و ش
 و فلک که مسنوع یعنی چیز
 ندارد و گویا مسنوع میکند دست را
 و نیز مسنوع - دست مالیدن مسح
 کردن بقال مسنوع بالکسر
 مسنوع - بهم راست شدن
 و بهم دست زدن و درید
 و خورشت
 مسنوع - شمشیر زنیانم بر کشیدن
 مسح
 مسنوع - بالفتح درشت و صورت
 برگرداننده
 مسنوع - بالکسر و شالیا زنی
 از گزشتن
 مسنوع - کاسیر صورت برگرداننده

مسح

ج

لغنی مع
مطلقة - بالغ ساست
مطل - بالکسر مانند نظیر دیار و
مبتدین بقال نادین مطوق
ماسبون بخوای و صلیبا خوشه
دو خوشه را بیضا گشتاب جمع
مطلعا مصایا یی اسم است غلی
را دشت اطلعا جمع به دیار از
شرح که همان گشت یا شاخ پرگند
را با هم چندند
مطلیة کفنیة باکی بزرگ و بزرگ
معدا بالغ و مطلی کفنی و اطلعا
جمع به و نیز مطلی واحد و جمع
مطلعا جمع لغو را یا زیدکی و از
شدگی اسم است غلی ۱
امطی - کتری است و در زقاست
بومخی است که بزرگ رنده آن را
دن) مکل بالقوم مطلی ۱
بالغ ویر بر کرد و ایشان به و نیز
مطلی کشیدن و هند حدیثی
یکصدین اقی علی بلال و قد یطی
فی الشمس می مد علی الرضا
فاشفتا لبسبع اوقی و حقه
و نیز کشیدن در سیر و شتاب
رفتن و خرمای ترا خوشه خوردن
و همراه دوست شدن و همگامی
و گامیدن و خرمیدن و یازیدن
مطلعا کسار شد
امطاعه - باگی گرفتن ستر را
مطی - در آشدن و روز جزان
و یاریدن و خرمیدن و قیل هو
ماخوذ من المطیة وهو
العاء الخ اثر می استقر الحوض

لانه بمطاعای یتمدد
امطاعه - باگی ساختن ستور را
باللبیم فصل لظا
مظظ
مظ - بالغ و ذشت انار یا انار شتی
و کوی که اکثر در کو و سرات روید
بار ندارد و در شکر و ان گلبینی باشد
شرح که بکندان و دوم الاخون که خون
غزال و عصاره جماعه املی است
مظلة - بالغ تمام مرد
مظاطة بالغ و ذشت و ذشتی غنی
دن) مظطنة مظا - بالغ
مطلعا جمع لغو را یا زیدکی و از
پوست و س
مظطعة جنبید و نادین چیز
او گمان
امظطت العود الطوب
بالغ ویر بر کرد و ایشان به و نیز
مظاطة و مظاظ - بالکثیری
و منازعت کردن یکدیگر و لازم گرفتن
عشرین اقلین منه المظاطة نام حقه
مظاظ - بهم بدی و پیکار نمودن
و گردیدن یکدیگر را
مظظ
مظطعة - بالغ باقی مانده سخن
دن) مظطع (نوت و عذبه مظطعا
بالغ نرم و تابان گردانیدن را
مظطیع - نرم و تابان ساختن
کمان و جبران را و با پوست نادن
چوب ترسانا خشک گردد و در سخن
خوارانیدن پوست را و بجزب تر
کردن است که را

مظظ لم یسیدن بقال تظظ
مظظ نا ای نهمسه مکله و در
سایه از حایه بجای فتن و درنگ
کردن از وقت چرا نیدن بقال
مظظ فی التظظ اذا تظظ هن
الظظ
مظظ
دن) مظلة فی الارض کلها
در زمین رفت
مظطه کظم ستوده
بالانضمیل العین
مع ت
دن) مظطه مظا - بالغ الی زنا
مع ج
مخجة - بالغ آگاه بر چیز
خرمای آن
حما سر مایع و غریز شتاب رو
فرش معوج که بصیرت را سپ
تیز رو
دن) مع المملول فی
المککة مخجا - بالغ میل را
در سرمد و آن جنبانید و بقال قد
هن مخجج لیسولت و آسیالی گذشت
و نیز مخجج شتاب رفتن و حمل کردن
و نیز زدن بچرستان ما در او کین
در گردان کشان و تافا در شوق
بیش کشیدن و کارزار کردن و شوق
و جنبان شدن
مخجج همیدین و دو نداشتن و شتاب
رفتن بقال مخجج السیل اذا أسرع
فی بحر به و فحجت الحیة ای
تقلبت فی سرها

مع د
معد - بالغ سطر و آنگذ و ترو
نازک و شیر عرش میوه و ترو تاز
و شیر تیز روی معد و بقال
عاسه است و معد و بقال
جشش و بطیک نشد معد
از تاج است یعنی ترو تاز به و
نیز معد - آنگذگی و بطیری و
مساله نشد و معد یعنی
نزدک و بیش
معدتة معدتة - بالانحراف
معدتة کفره و با کفره و در آن
طعام باشد و شل از آن که در دوزخ رود
و آن را نشان بنیز که کشت است مر
ستور را معد گشت و جنب جمع
معدان نام مردی به و در ج
معدان مرد فراخ سینه
معدا - بالترکیب شد الدال هلم
و شکم و گوشت زیرشانه و پاشنه گاه
سوار از اسب در می است و در دوزخ
سکرفت و انور شتاب اسب و دها
معدان و معدین حدان
پدر قید است و دنوت معدی
مسوب بوی و منه المفل لشم
بالمعیدی خید و من ان فزاده
معدتة کسری مع د
و ثب و معدتة کبر که کسریا
دوده که کشید و می بود و دورا
دن) معدتة معدا - بالغ بر
ان و شتاب کشید و بعد از او
و در معدتة او را و معدتة فی
الارض - رفت در زمین و معدت
الکرم - پندمان پیش گردید از راه

<p>شیر شیرا در را که مکن قال (ف) مغر مغر ابانغ بخت وحدت صبره مغر شجره قال زکینده بعض به بعد</p>	<p>ای مسعد و بنوع الخ و بسی صبره امغار بیرون آوردن غرن غیر و زهره و پرگوش شدن بدین غل آن و در گذاریدن و سرنگ کردن</p>	<p>مغط (ن) مغط الزمان فی تقسیم مغط در اکرشیدن چیزی را یا کفایت</p>	<p>باغاک غرون یغان به مغلفه مغفند بخت و تباهی ویش و در کس</p>
<p>سوی سپیدی پیشانی سپاسگاه است از ان سپاه به پدید آید</p>	<p>مغض مغض کجاست غوره بنگ مغض کجاست غوره بنگ</p>	<p>مغط و نهایت نیز رفتن اسب یا ازین مغط و نهایت نیز رفتن اسب یا ازین</p>	<p>مغف و بار به و به مغف کتاب بیع مغف و بار به و به مغف کتاب بیع</p>
<p>مغض و بیار غرون آن بخت مغض و بیار غرون آن بخت</p>	<p>مغض و بیار غرون آن بخت مغض و بیار غرون آن بخت</p>	<p>مغض و بیار غرون آن بخت مغض و بیار غرون آن بخت</p>	<p>مغض و بیار غرون آن بخت مغض و بیار غرون آن بخت</p>
<p>مغض و بیار غرون آن بخت مغض و بیار غرون آن بخت</p>	<p>مغض و بیار غرون آن بخت مغض و بیار غرون آن بخت</p>	<p>مغض و بیار غرون آن بخت مغض و بیار غرون آن بخت</p>	<p>مغض و بیار غرون آن بخت مغض و بیار غرون آن بخت</p>
<p>مغض و بیار غرون آن بخت مغض و بیار غرون آن بخت</p>	<p>مغض و بیار غرون آن بخت مغض و بیار غرون آن بخت</p>	<p>مغض و بیار غرون آن بخت مغض و بیار غرون آن بخت</p>	<p>مغض و بیار غرون آن بخت مغض و بیار غرون آن بخت</p>
<p>مغض و بیار غرون آن بخت مغض و بیار غرون آن بخت</p>	<p>مغض و بیار غرون آن بخت مغض و بیار غرون آن بخت</p>	<p>مغض و بیار غرون آن بخت مغض و بیار غرون آن بخت</p>	<p>مغض و بیار غرون آن بخت مغض و بیار غرون آن بخت</p>
<p>مغض و بیار غرون آن بخت مغض و بیار غرون آن بخت</p>	<p>مغض و بیار غرون آن بخت مغض و بیار غرون آن بخت</p>	<p>مغض و بیار غرون آن بخت مغض و بیار غرون آن بخت</p>	<p>مغض و بیار غرون آن بخت مغض و بیار غرون آن بخت</p>
<p>مغض و بیار غرون آن بخت مغض و بیار غرون آن بخت</p>	<p>مغض و بیار غرون آن بخت مغض و بیار غرون آن بخت</p>	<p>مغض و بیار غرون آن بخت مغض و بیار غرون آن بخت</p>	<p>مغض و بیار غرون آن بخت مغض و بیار غرون آن بخت</p>
<p>مغض و بیار غرون آن بخت مغض و بیار غرون آن بخت</p>	<p>مغض و بیار غرون آن بخت مغض و بیار غرون آن بخت</p>	<p>مغض و بیار غرون آن بخت مغض و بیار غرون آن بخت</p>	<p>مغض و بیار غرون آن بخت مغض و بیار غرون آن بخت</p>
<p>مغض و بیار غرون آن بخت مغض و بیار غرون آن بخت</p>	<p>مغض و بیار غرون آن بخت مغض و بیار غرون آن بخت</p>	<p>مغض و بیار غرون آن بخت مغض و بیار غرون آن بخت</p>	<p>مغض و بیار غرون آن بخت مغض و بیار غرون آن بخت</p>
<p>مغض و بیار غرون آن بخت مغض و بیار غرون آن بخت</p>	<p>مغض و بیار غرون آن بخت مغض و بیار غرون آن بخت</p>	<p>مغض و بیار غرون آن بخت مغض و بیار غرون آن بخت</p>	<p>مغض و بیار غرون آن بخت مغض و بیار غرون آن بخت</p>
<p>مغض و بیار غرون آن بخت مغض و بیار غرون آن بخت</p>	<p>مغض و بیار غرون آن بخت مغض و بیار غرون آن بخت</p>	<p>مغض و بیار غرون آن بخت مغض و بیار غرون آن بخت</p>	<p>مغض و بیار غرون آن بخت مغض و بیار غرون آن بخت</p>
<p>مغض و بیار غرون آن بخت مغض و بیار غرون آن بخت</p>	<p>مغض و بیار غرون آن بخت مغض و بیار غرون آن بخت</p>	<p>مغض و بیار غرون آن بخت مغض و بیار غرون آن بخت</p>	<p>مغض و بیار غرون آن بخت مغض و بیار غرون آن بخت</p>
<p>مغض و بیار غرون آن بخت مغض و بیار غرون آن بخت</p>	<p>مغض و بیار غرون آن بخت مغض و بیار غرون آن بخت</p>	<p>مغض و بیار غرون آن بخت مغض و بیار غرون آن بخت</p>	<p>مغض و بیار غرون آن بخت مغض و بیار غرون آن بخت</p>

ج

ج

گردن سبیل مجهول الی قال مقفع
 فلان بسواءة ای تویی بیستم
 والفعل من فحتم
 قولهم هو شتر ارباب با مقفع
 یعنی او و دام می ورزد و دامور
 چند آنکه نهایت مرا و خود رسد
 مقفع بکند سر خجما اندی هست
 مولک اگر شتر بچکان را حاضر شود
 و نه کشد
 از مقفع از بهر شترستان بکشد
 او که روی برشتن از ترس یا از
 اندوه سبیل مجهول
 مقع ط
 مقفع طه تصفوه که یک
 خبیر در ک
 مققق محرکه درازی و دراز شدن
 مقفقه محرکه بزغالگان ناوانان
 فرس اتق اسب نیک را از
 مقفاه الفع هم در اراک گوشت
 داد مقفاه زمین دور
 مقفاهین آنکه سخن با تصالح
 گوید تقدیر فاعالی بجز بر الفا
 موقوف کجوهی است با جا
 دن مقف الطلعة مقف با
 افغانه شکو و نرا اسافش بدان را
 مقفقه نرم شدن اسان
 گردیدن بنمونه و خوار کردن
 سخت بکشد بچستان ما در
 مققق علی عین الدقیقه
 ونگی نمود بر همان خود و مققق
 الطائر محرمه بتناور خورش
 دا و بچه را

تمقق اندک اندک خوردن
 شرب او یقال الصاب جرح نما
 مقفقه اولی مقفقه و بیباک
 امقافق همیشه شترستان بکشد
 مق ق
 مقفل بالفح تنک چاه
 مقفله با تا سگ گردان آب
 بوش کشد و سر خرچن آب کم گردد
 مقفل بالفح نوعی از کد که هر دو
 بخور سازند و نوع و رشتی است آن
 النوع باشد مقفل ازرق که مائل
 به سرخی رنگی باشد مقفل بیو که
 مائل بزردی و مقفل مائل تیرگی
 و سیاهی و مقفل عربی از زمین نیز
 و مقفل هندی آنچه از زمین نیز و نیم
 بیج آن نافع است جهت سرش
 و زیدگی هوام و بواسیر و جهت تقیه
 رحم و آسانی زانیدن و از زال شیره
 و سنگ کایه ریاح غلیظ و در و فرب
 کن اندام و محمل درام و محرک باه
 و متل یکی بار و رخت دوم که سخت و
 عسری باشد می زند و می خورند آن
 را سر و دقا بعض مقوی سوده
 مقفله با تا بیه درون پشچام
 سیاهی و سپیدی چشم آن سیاهی
 سپیدی چشم است یا سیاه چشم
 مقفل کسر جمع به و میان بریزد
 و یقال هذا اخبرک صلی الله
 علیه و آله این بهتر است از صد نانو
 که برگزیده آن را بنظر خود و این
 مقفله مروی است خطاط که خط
 ثلث و قریح و نسخ و ریحان و قمار
 و حقیق از مزخرفات است در

سبیل و ده چهری
 دن مقفل مقفله و را و ند
 انداخت از آب بر آن نیت
 برای تقیه به و نیز مقفل بالفح
 بخورستن یقال مقفله ای نظار
 الیه مقفله و فرو درون باب و زبان
 صند الحید یقال اذا وقع الذباب
 فی طعام احدکم کما مقفله
 ثم افلقه فان احدی جناحه
 سقاوی الاخری سقا و انا
 یقال ص السهم یقول الشفاء مرو
 یمن در آب و زدن و نوعی از شیره
 دا و ن و بدست اندک شیره کانی
 شیره که با ترس شیره بکشد دی
 کما قفل بهرگز با آب فرو بردن
 امققال بار بار فرو رفتن در آب
 مق ق
 دن مقفا القصبیل مده قفا
 بالفح سخت بکشد شرا و در را به و نوز
 مقفی روشن کردن شمشیر طست
 و آمینه و دندان و گنگ بداشتن با
 امن هذا مقفوک و مقفوک
 مالک و مقفا و آنک بالضم ای
 صنة صیاننک مالک
 مقفله محرکه سپیدی چشم و زبان
 یا اندک کبودی و آن مذموم است
 یا کبودی آن تباهی چشم از به
 سرگی یا سپید شدن سر مرچ از
 چشم و الفحل من سمع مقفله
 و مقفاه نیت است اذان یقال
 امراة مقفاه و ستر ای مقفاه
 و نیز مقفله و در جاسه و بی گناه

سوی دشت و در که چشم و بکشد آن رخ
 باشد از یکی مره
 مقفی بالفح روشن شدن شمشیر و
 شست و زبان و گنگ بداشتن یقال
 مقفه مقفیتک مالک اعنه
 صاقة کج چشم
 باب الیم فصل لک
 م ک فعل
 مقفاییل با کسر نام فرشته علیه
 السلام میکائیل بالنون شکر
 م ک ت
 دن مکت بالمکانه مکتنا
 یقمر شد و دان جائے
 الشکات از بیم پر کردن
 آید
 م ک ت
 مکت مثلثا و یکر و رنگ کرن
 و انتظا نمودن میکش و کدیل
 و یقال مکتوث و مکتان لک
 مثله و الفعل من نصر کرم
 میکشته با کسر و الضم رنگ
 میکث کامیر صاحب و قور
 سنگ نام پدر مانع و جند بکشم
 صحای اند نام پدر جاب و جفا
 بن ران
 مکت رنگ کردن چشم
 و شستن و کرای مقمکت نیت
 است اذان
 م ک د
 مکت با کسر شاه
 مکتود یکمبونا و کد شیره و کد شمشیر

✓
7
-

اولا يقال • ونبث ماله • شور گياه	از موی همت بریان کردن شیر دادن بچهره را نمک کردن یک ماهی	مستملک بکسر اللام خداوند نمک مستملک فرغ شدن	مستملک العقل • مرعش بر کشیده
مستملک سپید سبای آینه و کبود مستملک منقش يقال کبش الکلم و نجهه المستملع و قيل المستملع العين مستملع • دخت برگ بریزه و گوشت پشت از دوش ناسرین و لشکر گران و نام شگرمی که اهل مندر را	را با نمازه و درین معنی از ضرب نیز آید و غیره را نیدن يقال مکتل الله ای الصحنه و مشوره خوراندن ستورا	را با نمازه و درین معنی از ضرب نیز آید و غیره را نیدن يقال مکتل الله ای الصحنه و مشوره خوراندن ستورا	مستملک • بکشدن بقتال مستملک • بکشدن بقتال مستملک • بکشدن بقتال مستملک • بکشدن بقتال
در و دیاری است بیامه و ملکان • با کسر و ملج به جادی الشافی و کان ثانی که ماهی است رومی از اها سانه مستان سستی لیاض تلخ و روستای همین و کوبی بدیاری شلیم امبیلیم • مصفر آب است مرئی رسمه تلخ را و موضع مستملح کشد از نمک فروش مشوره فروش با صاحب نمک شستی بان و متعدد اصلاح و در شکی جوی مستلحه • گنایه مستان دش و مستان مستلحه جینه • بالفتح و شد الا شتی مستلح • کرنا و کین خوبصورت مستلحون جمع و مشوره گياه و نیز گیاه است	و ملکان • با کسر و ملج به جادی الشافی و کان ثانی که ماهی است رومی از اها سانه مستان سستی لیاض تلخ و روستای همین و کوبی بدیاری شلیم امبیلیم • مصفر آب است مرئی رسمه تلخ را و موضع مستملح کشد از نمک فروش مشوره فروش با صاحب نمک شستی بان و متعدد اصلاح و در شکی جوی مستلحه • گنایه مستان دش و مستان مستلحه جینه • بالفتح و شد الا شتی مستلح • کرنا و کین خوبصورت مستلحون جمع و مشوره گياه و نیز گیاه است	و ملکان • با کسر و ملج به جادی الشافی و کان ثانی که ماهی است رومی از اها سانه مستان سستی لیاض تلخ و روستای همین و کوبی بدیاری شلیم امبیلیم • مصفر آب است مرئی رسمه تلخ را و موضع مستملح کشد از نمک فروش مشوره فروش با صاحب نمک شستی بان و متعدد اصلاح و در شکی جوی مستلحه • گنایه مستان دش و مستان مستلحه جینه • بالفتح و شد الا شتی مستلح • کرنا و کین خوبصورت مستلحون جمع و مشوره گياه و نیز گیاه است	مستملک • بکشدن بقتال مستملک • بکشدن بقتال مستملک • بکشدن بقتال مستملک • بکشدن بقتال
مستلحه • گنایه مستان دش و مستان مستلحه جینه • بالفتح و شد الا شتی مستلح • کرنا و کین خوبصورت مستلحون جمع و مشوره گياه و نیز گیاه است	مستلحه • گنایه مستان دش و مستان مستلحه جینه • بالفتح و شد الا شتی مستلح • کرنا و کین خوبصورت مستلحون جمع و مشوره گياه و نیز گیاه است	مستلحه • گنایه مستان دش و مستان مستلحه جینه • بالفتح و شد الا شتی مستلح • کرنا و کین خوبصورت مستلحون جمع و مشوره گياه و نیز گیاه است	مستملک • بکشدن بقتال مستملک • بکشدن بقتال مستملک • بکشدن بقتال مستملک • بکشدن بقتال

سپید و قلعه است در کنار بنزیره صقلیه و جلایه ذات شمل و خلاص - دختر نرم اندام شوم بی باک و پیش آمده اجل املص انرا س - مرد کم سوی سر الفتة ملصا و ملیطا - کامیر سوچو ناتمام انگند یا ابن ملصا - کشته شد و شامی است سید ملصا - با کهنه زنار شتاب ملصا - با کهنه زن که چهره مرده انداختن عادت باشد او را دن ملصا یسطح ملیطا پلیدی انداخت دس ملصا ملصا - حرکت لغزید از دست و افتاد افلاص - چهره مرده انداختن زن امراة ملطی کمن اغت است از ان لغزیدن چیزه ملصا - رستن افلاص - بشما لیم ستن و فوت شدن افلاص مثله ملط ملط - با کهنه و سخت غیبت و بد که هر چه زود و کند از بدزدن حلال شمار دوم در کتب و س معلوم نباشد بقال غلام ملط خطا و خطی خطا النسب ملط و ملط ط جمع ملیط - کامیر سوچو چو انداخته و تیر بر	کشیده ملکسی پستانه ملسا بفتح نرم کرد مرزبان خود و نیز ملس - راندن سخت و سختی نرم شدن تاریکی بقال انیته ملس الظلام و نرم و تابان شدن فحای توقار بیرون کشیدن با گهای آن دک ملس ملسا - تابان وزم گردید املاص - در هم ریختن تاریکی و شمر غنیمت گو سپند بقال ملست شانتک نملیس - نرم و تابان گردیدن ملس - فوت کردن و گذشتن تابان نرم گردیدن بازشتن زکاری نملسا - نخیره کردن بینا رایفالی ملیس بصح مجهولا ای خطیط املاص - فوت شدن وزم و املیسا - فوت شدن نرم و تابان گردیدن ملش دن ملش الشی ملشا - باقم بدست بازگاویدان را که س چیزه سبجو بد در آن ملص و شاء ملص - لغت رس و لو که تابان و لغزان باشد ملصه - کفره ماهی است سطح درشت پوست ملصا - بگتاب سنگ درشت و تیر بر	نرم شوم ملش سته مثله ملش س کیمو شتر نیکوروش ملشی گزیده به راه که باشد ملکس - کز به نام مرد املس - تابان و نرم ملسا صفت و دست پشت منه المثل هان علی الملش لافی الذ به یضرب فوسع هفا مر الویل بشتان صاحبه چو شتر املس - شتر و دشتبازان املسا - حی آسان در نور و و شیر ترش که در شیر خا صا میزند تا و فرک شود ناقه ملس - حرکت مقصور شتر ما ده که تیر کند و چیزه بو س نخند از سرعت و کچه و باغیلت الملس - ای غنچه یعنی آزاد می فروشم ملکس - کیمیر شیر ترش که در شیر خا صا نمازند با سته گردو نیم روز و میان مغرب و نماز غنیمت و ماه صفر و ماهی این از کرم و زمستان و آواز درخت طعام و قلع است در طائف ملسا - بگتابه ماده کز زمین بخوا کند بوی املیس - با کهنه و شتر خشک بی گناه املیسه بالتا مثله املیس املس شد غذا جمع رمان املینی - تاریکی کافه مشوب الی الاملیس صیتی ملوس - که و ک فایه	مل ملن - با فتح و دروغ گفتن و نیز تابان سحر کردن بر دست و سخت خفته و دیدن ستور و تیر و دیدن آن و الفعل بن نصر ملن - حرکت آیرش تاریکی ملکا - ذکر شد و دروغ گوئی که گوید و کند و خورامی نادرست دوستی و در خج ملکا ذکر سبک ملن آن - حرکت آنکه نصیب پیدا کند و بدی پنهان دار و ملکا و ملکا - ای - مثله ملنی - کز به دروغ گوئی که آنچه گویند ملکا مثله املکا - منه کذا عظیمه گرفتم از و س مل ملن - بگفتن و سخت بی لغتة الملکی یعنی آزاد فروختن آن را ملکا - بگتابان رگل دن ملکا - ملکا - با فتح برودان را به و ملکا عقه - درنگ که رو پس ماند املکا - بر بون درنگ بون تملین - رها نیدن ملکا - بر دن و در تاضیه انداختن و رستن از کاری املکا - بر کشیدن املکا - فوت شدن و جمع و نیز انلیکا - رستن از کار مل ملسا - با فتح تابانی و نیز
--	--	--	---

<p>انملاک نم و تايان گزیدن املاک بشماره شمرده شدن و گفته شدن يقال انماک یعنی ای مملکت ملك بشماره آنچه در قصد تصرف باشد و يقال هذا املاک يعني شماره و الغنم اخيه يعني اين ملك و قبله من است و هذا املاک يعني سكان ملك و انماک يعني من ملك يعني دا و مرا از آنچه را آن و تصرف بود و يقال ماله ملك شماره انچه ملك و به همتين اي شيء يملكه كذا ماني ملكه شيء و غير ملك آب نور چراگاه و شتر يا چاه كه كينند و بكنند و رواه يقال لي في الوادي ملك جزيره ملك بنو كى يقال طال ملكه اي دقت و آب يقال ليس لهم ملك فليس انما ابى و ملك القرينين ميان راه يا حد و پايان آن ملك بالحصر و بارى است ملك يا بياض ملك بالضم يا دشمنى و در نيت و زنگى و فرو آب اندك و انما گره يا بى است و يقال كذا هبت فانما ملك و انما هبت و يعني ملك اخي محركة آب باشد هر كس كه چون با تو آب باشد هر كس مالك كرم خود و بدان امر وى قائم و بر پا باشد و غير ملك فرشته ملا كذا و ملاك جمع و ذكر في لءك</p>	<p>مملكة محركة بندي يقال طال مملكة و ملك يقال آخر الملك يعنى او اقرار كرد ملك او را و فعلا حسن المملكة و نيكو كار كن در لكمات خود و منه الحديث لا يدخل الجنة سبي المملكت اذا كان سبي الضعيف و معاني ملكته شئ يعني او ملك بيزى نيست مملكتان محركة نام پسر خرم و پسر عمها و در نيت تصاعد و من مملكتها في العرب نبا كسرت بالكره الغنى لك كرمى است بطائف ماله ملكه يعنينى اي او ملك جزيره نيست ملك كلف يا شاه مملوك و املاك جمع ملك بالفتح مثلا كانه مخفف من ملك و املاك مقصود من مملكت اعطيت ملكك كايام يا شاه و خداوند ملكك جمع و محمد بن علي بن ابيك محدث به و ملكك الخ - شاه زهر ران بيليكه كه فقيه نام و ختر المي نيشان پورى خود بين يد بن ملكه - كه بهر عبد الرحمن بن احمد بن ملكه بر و محدث اند ملكه كجنيه نام نام گروى ملك كه كسب قدرت و توانا يقال ليس له ملاك اي بملك و مملكه الاخر و كبر سرايه امر كه بدان قائم باشد يقال القلب و ملك الجسد و ماله</p>	<p>ملك اي ثمنه سبك و غير ملك ككتاب كل و فائده ملك الايل نانو كه شتران كى و س باشند و مملك الذابفة و س باء آن ملك بالضم بعضين جمع و كخدائى يا عتد يقال شهد تاملا كه و يفتح اد توجه و عتده ما القلان مولى مملكة و الله بالانبيى بحرامه تعالى ملك او نيست محمد بن الحسن بن مملوك كه بهر و احمد بن محمد بن مملوك محمد ثمان اند ملك نند و نند يا شاه و ملك كرمان و ملك كرم جمع و نند نام امام دينه و هو ملك بن ابي و نام نو و صحابى و كرمى از مشايخ و ابو مالك كسلى يادمان يا پيرى به و ملك اخيرين - مرغه از مرغان ابى مالكان - دو ملك يعني ملك بن زيد و ملك بن خلد مملوكه بالضم ملك يقال فلك يا المملوك مملوكات - كه عورت بزرگ و بزرگ مملوكه كد قوقه مثلا يقال له مملوك العرق و مملوكه القوا امملى كى حضور بالهزم اسم جمع است ملك يعني يا دشمنان و روى از عوب يا پادشاهان غير تملك كضرب نام صحابه مملكة - بالفتح و فتح الامم بغيره مملوكه مملوكه</p>	<p>مواضع كه ملك آيد و بندگان پشنا و فرد و بدب شامى به و غير مملكة بالفتح و ضم الام ميان پادشامى و مملكة مملكة بالفتح مثله الام بنده كه بد و مادرش بنده بوده باشد مملوك - بنده و ملك كرده مملكت جمع (ض) مملكة مملوكه مثله و مملكة - محركة و مملكة بالفتح و ضم الام او ملك ملك خود و كرم افرو از گرفت يا غنيا و مملكتا الغنا - بزرگ و در آب و مملكتها مملكتا مثله بزرگى آور و از راه لا يقال ملك بهما مجموعا و ملك الخشف املا و توانا گرديد و تقا و شد بزرگى وى و و غير ملك بالفتح بار و بزرگى زن را از جناح و غيرت و نيكو يا كردن املاك - ملك گردانيدن بزرگ كسى را و پادشاه كردن كسى را و غيرت و نيكو كردن و تقا و گردانيدن بچه بزرگى وى و در وزن و دادن يقال املاكته او لها وزن است يقال ملك جيس لا و يقال املاكت اخرها بمول طلاق واده شد و شهادت نا املاكده عاضد ابرم و جناح يا عتده وى مملك كحدث مالك كذا و ننده مملك كعظ مال ملك و راده و پادشاه تمليك - ملك گردانيدن بزرگ كه با فو مملكه و الملك</p>
---	---	---	--

مملکت و پادشاه کردن و غیره
 و بنیکو ساعن خوشک کردن و سخت
 نمودن چوب را با قناب یقال
 مَلَكَةُ القَبْعَةِ
 تَمَلَّكَ بَیْهَرَمَلْکَر دَیْسِدَن
 خُجْرَسَه
 تَمَلَّكَ عَشَّة - اَلْکُفْس
 و سَ گشت

م ل ل

سَرَجَل مَل - بالفتح مر و بستو آمده
 مَلَّة - بالفتح خاکستر گرم و رید گرم
 و خدرک و یقال طَعَمًا حَمِیْنَةً
 و لا تَقُلْ طَعَمًا مَلَّةً قَالُوا
 عُبَيْدَةَ الصَّلَاةُ حَقَّقَ لِنَفْسِهِ
 تَب و ذ مَلَّةً بَسْتَوَه آمده
 مِلَّة - با کسر کاف و شریعت غیر خدا
 مَلَّة - باضم و حجت تین
 مَلَل بِحُکْمه دینی است بر شریک
 و تَمَلَّی نَاکُوش موعی
 بَجَل مَال بَسْتَوَه آمده
 مَلِیل - کامیر کوماج و گوشت در
 خاکستر پیچ یقال اَصْحَمَتَا حَمِیْرًا
 مَلِیلَه طَرِیْق مَلِیل را به پیش
 مَلِیلَه - کسوفه دومی تب شیده
 و آنچون دُشَب مَغْرَب
 مَلِیل - کزیر راج و نامزد و در
 اَبُو قَبِیل بن عَمْد اندر و فوکیل
 این مَلَّج بیان اند
 مَلَاکَه - کسایه مر و بستو آمده
 مَلَاکَه مَلَه
 مَلَاکَه کُفْر غوی و حق تب
 و چوب بنده شمشیر چوب پشت کن
 و گرمی پنهان در آنخوان و در و

پشت و بی آرای از بیاری یا از لاله
 و الفعل من الضمیر پیچ نیز مَلَاک
 موضعی است
 مَلْکُؤَل کیصوب بستو آمده مذکر و
 مَوْتُ در وی یسایان است مَلْکُؤَلَه
 بالبناء مثله -
 مَلْکُؤَل کزیر کپل پیچته
 مَلَاکَه مَلَّجَتَه دوی نزو یکجا
 حاسرین بن مَلْکُؤَل - کتور و
 شعیب بن اسحاق حروف باین
 اخی مَلْکُؤَل محمد ثمان اند
 حاسر مَلْکُؤَل مَلَّجَتَه یکجمله بطور
 نیز و
 مَلْکُؤَل کیصوف سر کشین نزد
 روایه و شتر و قلم آبی که از آن بختا
 و فرزند
 نَاکَه مَلْکُؤَلَه - و القصر شتر
 ماده تیز و
 مَلْکُؤَل - کولان و گوشت و
 خاکستر پیچته
 دَن - مَلَّ الشَّیْءُ فِی الْجَهَنَّمَ
 خدرک و گرد آن را به و مَلَّ سَفَه
 لُشَّتِی تیز رفت و و مَلَّ عَیْشَه
 اَشْکَف - و از پشت و نیز مَلَّ
 باطنج آتش راست و در ست کردن
 تیر و گمان را خوشین و چمن و در
 ناکستر گرم کردن نان و گوشت و
 کوماج کردن
 دَم مَلَّئَتْهُ و مَنده مَلَّکَه
 مَحْرَکَه مَلَّکَه - بالفتح و مَلَّکَه مَلَّکَه
 باطنج ماستو آدم از وی و
 مَلَّئَتْهُ آنکه بی آرام و بقرار شتم
 و آن را

مَلْکُؤَلَه شتابی کردن
 طَرِیْق مَلَّکَه بالفتح النانیه را
 مسلک و کشاده
 اَمَلَّکَل بَسْتَوَه آدرون نیفل
 اصْلَه و اَمَلَّ و یقال اَمَلَّ قَاکَل
 و در از شدن سفر و نوشتن آنکی
 بگفت وی یقال مَلَّکَه اذ اَقَالَه
 و در از شدن مَلَّکَه اذ اَقَالَه
 فَلَکْتُب عَنْه و کَلَّا اَمَلَّکْتُ عَنْه
 الکتاب
 مَلَّکَل - و کشید و شریعت آمدن
 و خوی آوردن تب و گرم کردن
 و درون آنخوان - بی آرای کردن
 از بیاری و از اندوه یقال هُو
 مَلَّکَل اذ اَلْمَلِیْبِتْر من الراج
 کاه مَلَّکَل مَلَّکَه و مساختن چوب بچوب
 شمشیر چوب پشت گمان
 اَمَلَّکَل کشید و شریعت در آن
 و شتاب رفتن و کوماج کردن آن را
 اَمَلَّکَل - بَسْتَوَه آمدن
 اَمَلَّکَل کشیده شدن آنک
 اَمَلَّکَل - بی آرای کردن و بر
 گردیدن نجامی بجای آنکه اندوه
 م ل م
 مَلَم مَحْرَکَه مردان کس فرومایه
 م ل و
 مَلَاکَه کسب داشت و بیابان
 مَلْکُؤَل - محرکه و رز و شب واحد
 هَمَا مَلَاکَه
 مَلَاکَه - بالفتح و شت سنگیزه و
 سَرَب ناک مَلَاکَه دَن تا جمع
 مَلَّی یعنی پاره از و زگار مَنده
 قُلْدَقَالِی اَلْجَر مَلَّکَه ای طویلا
 و ساعت و را نادر روز

مَلَاکَه - روزگار و در مان و ساز
 مَلَّکَه - شمشیر مَلَّکَه یقال تَمَلَّکَتْ
 عَنْه مَلَاکَه و مَلَّکَه مَلَّکَه مَلَّکَه
 دَن - مَلَاکَه مَلَّکَه - بالفتح سخت
 سیر کرد و دوید و تیز رفت
 اَمَلَّکَه - بر خور داری دادن
 و زان اَدَن یقال مَلَاکَه الله
 و در از شدن مَلَّکَه اذ اَقَالَه
 اَمَلَّکَل له فَعَشِد مَنده قولد قَا
 اَمَلَّکَل مَلَّکَه و در از شدن مَلَّکَه
 مَلَّکَل اَمَلَّکَل اَبْجَعِد کَی
 و تَمَلَّکَل له فی قَبْدَه و نوشتن
 و اَمَلَّکَل دَن کتاب را
 اَمَلَّکَل - بخور داری دادن
 یقال مَلَاکَه الله حَبِیْبَتِکَای
 مَلَّکَل به و اَعَاکَش مَعَه طَوَلَا
 و مَلَّکَل مَجْمُولَا بخور داری یافت
 از وی
 مَلَّکَل مَلَّکَه - بخور و از مَلَّکَل یقال
 لَمَن لَیْسَ لَیْجِدَ اَبْلَکَیْتَ جَدِیْدًا
 و مَلَّکَل حَبِیْبَتِکَای حَشْت مَعَه
 مَلَاکَه مَنده و مَلَّکَل و مَلَّکَل
 اَمَلَّکَل مَلَّکَه - الما بر سیدن
 و الما مَحْرَبَن
 م ل ه
 مَلِیلَه - کامیر پیچ
 اَمَلَّکَه مَلَّکَه مَلَّکَه دَن و غذا و در آن
 و مَلَّکَل مَلَّکَل مَلَّکَل دَن و در آن
 مَلَّکَل الْعَقْل بِحَمْر اللام
 بی خرد و عقل رفته
 بَابُ الْمِیْمِ فَعِلُ الْمِیْمِ
 م م م

دزیارت کرون و خوار بار آوردن	جست ایشان	کصبی مثل	و نیز میط - دی است باصل بجزین
جست قوم و طعام دادن و فطی	م می سر	میثاس کشدا و خرا منده	میطان کیزین کی از کوبا مدینه
یا در دوسر رسیدن کسی را از سبی	رجل مینو - بالکسر و حش	شیر بیشه خزان ارگ و نام سپ	میط - کشدا و بسیار بازنده
یا از کسیر شتی و تنیز گردیدن گندم	رجل مینو - کجست مثل	شیتیق بر حنجه الفتی	بیوه کار
آزینجی و تری	دقون القایل المقتول مایه	میلسان - بالغ خرا منده	امین ط - بالغ دی است بصر
مستاد - دهنده و خوار بار عطا	وقد یقول مایه و لیکن	است ازبوز را بهر تاره روشن	اض - ماط میط - بالغ ستر
م می ذ	گرون و رازکن قال لاذهر	نیاسیدین جمع و هر شهر ستانی	کرد و جزو نمود و حکم و سر نش کرد
میند - بالکسر و دی ازین بجن	لا ادری مایه لآ آن یگوت	میان بصره و واسطیانی	مطاط عقی میط و میط کا
ابن مباد و فیه نظر	بعضی مایه فآخرة الیاء فقال	میلسانی منسوب بوی و نام شب	هر که کاره گردید و دیگر دیده و
م می د	مازی یحکمت الیاء لآ ستر	بدر و نام کی از دستاره هفت	مطاطه - دور کرد و اول از م تعد
مینو - بالکسر خوار بار و غذا آوری	وقال ابن الکحل فی اصدک	میلسان - بالغ کوک و خوش	برگردانیده و نیز میط - رفتن و
از شهر به شهر	رجل لآ ادری رجل اسعد	قامت نیکو روی و نام زامه ملکه و	دفع کردن و در اندن
مواستق کیشا و شپم کرد	مازی فقال ما زلاک و	نام و ختر تحیل مادر یزدید	مطاطه - دور شدن و دور کردن
زون بقیه	السیف تخیم مازن و صرا	مخوبیة	لازم تعد
ماتد حوار بار آوردن و ماکرنا	مستعد و کلمت با شحنا	اض - ماس میلسا - بالغ	میط - کتاب دور کردن
و مینا کک عتانه جمع	اض - مازة صیرا - بالغ	ومیسا تلغز خراسید و	و نیز بکودن و بقال لقوم فی
میلسا - کشدا و خوار بار آورد	جدا کردن راه و نیز مینو بنیاد	میای کی نمود و ماس الله فی	هیاط و میطای فی میدافه
غلش از جای بجا و نام شپس	داون بعض چیز را بر بعض واز	افزون کرد و خدای مرض او را	و منظره و نمیدن و سپاهی باز
بن علیف ازنی	جای بجای رفتن	تعییس - دامن و راز کردن	گشتن بخت ماندن وقت باز
اض - مازعیاله مینو - بالغ	امازة - جدا کردن	تعییس حنر امیدن	گردانیدن از بار خور خلافت
خوار بار آوردن و جست عیال و حید	تعییز - جدا کردن	م می ش	هیاط و هو اشتد السوق فی الور
الذخاء - باب کرم و سودوم	تعییز - جدا شدن و پاره پاره	ما نشان جری است	کمیاط - از هم دور شدن و بالکسر
آزنا و مودت الفص حنر و شپم	گردیدن از شرم بقال کید و من	ما و نشان - نامیه بهت بهمان	بدر شدن قوم و تنهای افتاد و تنهای
امازة - خوار بار آوردن و جست	الغیظای لفظع	اض - ماستوا لآ ارض میلسا	م می ح
عیال و رگمای گردن بریدن	و مینا - جدا شدن	بالغ نغند و زمین و گدشتند	مینیج - بالغ روان و تنگ گردیدن
و گدشتن چیزی را و آب بختن	اسیما مازة - جدا شدن و کیمو	و نیز فیش - آیدین شیم باموس	چیزه بر زمین چون رخن و کسر
میفران و سودن آنرا	گردیدن	و شیر زیاشته کوسپند و نهال شدن	و زبان و گدشتن و طعنه الشی
مما یکة - حکایت کردن و دار	انجیاس - جدا گردیدن	بعضی خبر و شکار کردن بعضی از	اداجری و مایه لآ ارض میلسا
کسی را بقال سایه مایه ای	م می س	و نیمه و شیدن شیر لسان بختن	فی هیئت - رفتن چیزه بر کیمه
حکاه ففعل مثل ماصد	مینیس - بالغ و رفتی است کلا	چیزه	چوان آب و رخن و حنر و حنر
نماید مایه هم - تنهایی	و نوعی از مویز و نوعی از گور که بر	م می ط	بالتاء مثل رفتن و رفتن و رفتن
افتاد و میان ایشان و فتنه بقتا	یک تنه قائم باشد	مما عیند ک میط - بالغ نیست	من ضرب
امتاسر لکم - خواهر بار آورد	مایش خرا منده میسوس	اورا چیزی و از رفتی یا ختی و	میط - خطری است یا خشی

ح

<p>یا ضحی درختی است که از نوم خیزد و با چویش گیمه تر قناره که مراباب اندر کوفته افشرد بر آورند یا آن صحن درخت سفر جلست با شوق است ششید و درخت سیب شورش سپید و بزرگ ترا چهار سطر و بیست و دو بسته آنرا که چویش است بیعت سالم نامند و پوست آن درخت را میخورد با سبزه و میوه سال اکثر منشوش باشد و خالص آن سحقن و ملین و منبج است صلی جست که کام و سرفه و وشتالان با سدا و قبه آب گرم سسل بلغمی ذویت و ریج و بوسه آن قاطع و مانع و پاست و نیز میوه باغ شادمانی و اول و قنار آب اول جوانی و اول روز ما یزده میویشانی اسب چو دراز و آرد زبان باشد و میوه که عطر است بیک خوشبوی یا سمنی اصاحه - روان گردانیدن گشای - روان شدن که ضمن ایستایع - گد ضمن روغن می ل میل - با کسر حوب سرکش قلم تخته خاک و آهن جراح و کمال و مقدار منتهای و رازی بصر از بزرگ یا مناره و نشان راه یا ساف زمین مترنجیه به حد و سبزه رنگ دهی مائه الف اصبح الا اربعه الاف صبیح اولی بقة الاف و مائت ذراع بحسب اختلافهم فی الفرسهم هل هولسعة الاف</p>	<p>بذلح القدما و افشع عشر الف ذراع بذراع المحدثین امثال میول جمع و نیز میول مصر فیه بذنت ففشر تا بیعت میکنند با کسر بنگام و زمان میل سپید و بزرگ ترا چهار سطر و بیست و دو بسته آنرا که چویش است بیعت سالم نامند و پوست آن درخت را میخورد با سبزه و میوه سال اکثر منشوش باشد و خالص آن سحقن و ملین و منبج است صلی جست که کام و سرفه و وشتالان با سدا و قبه آب گرم سسل بلغمی ذویت و ریج و بوسه آن قاطع و مانع و پاست و نیز میوه باغ شادمانی و اول و قنار آب اول جوانی و اول روز ما یزده میویشانی اسب چو دراز و آرد زبان باشد و میوه که عطر است بیک خوشبوی یا سمنی اصاحه - روان گردانیدن گشای - روان شدن که ضمن ایستایع - گد ضمن روغن می ل میل - با کسر حوب سرکش قلم تخته خاک و آهن جراح و کمال و مقدار منتهای و رازی بصر از بزرگ یا مناره و نشان راه یا ساف زمین مترنجیه به حد و سبزه رنگ دهی مائه الف اصبح الا اربعه الاف صبیح اولی بقة الاف و مائت ذراع بحسب اختلافهم فی الفرسهم هل هولسعة الاف</p>	<p>پایانه راه رفت باسن و علیه المبرکة یعنی توانا تر است از و و نیز میول و میکان - از راه حمید ن صلیت بن دجو رک صلته بعد (ص) میل میل حرکت کج میل حرکت کج و بد و غلط میل حرکت - زنان و لغز یا زنان که متغیر کم دارند و برگردانند ساموی و روی نمایان باشد یا میل می کنند دیگران را در شغال خود یا در فتن سربین و دوش را می جنبانند و ناز یا آنکه دیگران را شانه میل میکنند یا مردمان را فست می اندازند اصالت برگردانیدن یقال حاله البته و خم دادن گیمه شیرین چرا نهند شتر را تعیین - برگردانیدن غنایم و حکایت کردن یقال مامیلانی یقال مامیلانی و بودن میان چیز همانکه - بر بهر تجارت آوردن یقال مامیلانی و فاما یکنان ای اغاسر حکایتنا فاعزنا علیهم کمال بیجان فتن استماله - افس شدن پیروان بدون یا بدع و سوی خود منباین کی با سمنی غش میگویند استماله فلا نا و یقلیه میم میم - با کسر حرفی است از حرون بجا میمه - با کسر حرفی است بهمان</p>	<p>م مین - بالغ در دروغ مینون جمع یقال که الظن مینون مکان - آهن آماج و کلند که با زمین شامند مینانه - با کسر شهری است با ذریان میانجی منسوب بوی مکان - دروغ گوئی مینون کیسور و گوئی مینانه - با کسر مقصود مضی است و بر کج گاه گشتی مینانه - با کسر مرد را بگیرند مینان - با کسر می است بهر مینان - بختان دو غم گوئی (ص) مکان مینانه بالغ در دروغ گفت در مکان الا صی - شایع ممنان - دوست بانوش می ه می - بالغ زرا اند و ن شمشیر جوان را بسیار برگردان چاه یقال ماهت لکینه و میبه کما هت تمی ه می می می - بالغ از نامهای زنان است مینه کنالک مینا - بالغ مقصود نام دختر او که مدینه قافین بنا کرده است و بدان منسوب گشته الکتاب الحامش فی التون باب التوفصل لهنه</p>
---	---	---	--

میل

نبح

نبتالی کسکای باضم مضی است
بصره
نبتوت - بافتح و دشت نشاخش
یا دشتی است و دیگر بزرگ یا دشت
خرنوب
نبتیت - دشت سینه خور
باشد یا کلان اسم است از کثیر
منبت مجلس ستن کا گياه
شاد و القیاس مقعد
منبتوت - رو بانیده شده گنبد
انبته الله فهو منبت بر غنیمت
(ان) نبتت لک الجار یکنه نبوتنا
برآمدن پستان و دشت و نیز نبت
بالفتح ستن گياه و رو یا نیدن
زمین گياه را لازم متد
انبات ستن گياه و گياه
رو یا نیدن لازم متد یقال نبتت
نیانائهم منبتوت و موی نبار
بر آوردن کوک
نبتیت - پروردن کوک را
و دشت نشاندن و یقال نبتت
اجلک یبعث نبتک
نبت ل
نبتنقل کبیر سخت و دشت و جا
است و علی و عبد العبدین نبتل
منافعی بود
نبت
نبت - بالفتح کا دیدن زمین
بدست و زره بر کردن و در کردن
چیزی نهان را و شمر گرفتن
من نصر
نبت یحرمه نشان
حقیقت نبتیت - مرغیست

نبتیت - بسفینه خاک جوی و چاه
انبئی نبت کا مجرزه بازی است
که چیزی زیر خاک کنند پس هر که
آن را برادر و غالب باشد
انتبثات کا دیدن بدست
و ظاهر کردن نهان و گرفتن و
مایدن پست مانند آن با یختن
آب و این چیدنی دشت شستن
نبح
نبح - بالفتح گياه بر دی که بدان
در هاست شتی گیرند
انبجات - بالفتح و کسر الباء
دار و باس پرورده
نبحی مجرزه پشته نجام کسباب نبح
نبحی بغنیمتین هوالمای سمیه
نبحی - کا میرا و از سگ ناچه که
طعامی است یا نایی
نبحاج یکجای دوی است
بیا و از آن است بیدین مبد
و سجدین برید که میر که هر دو
زاهد اند دوی دیگر
نبحی - کفر یا تیز و آواز
و آواز سگ
سخت آواز
نابتجه - بلا و سنج و طعای است
که در جالبیت شمر شتر را در شیرند
بشورایند نمی
نبحی - کا همه و کبیر را و انبه
کیوه است مندی مغرب است
نبحان کسکان و عده بد
نبحی - کشته دشت آواز و شمر
پست به کثرت نباح سگ

سخت آواز
نبتاجه - پالتا سرین و دوی
کدن نبتاجتک اذا صرط
ناباج - یعرب عبد بن خالد
نعب بد علی بن غلغ
نعبید النجبان او النجبان
بالفاء المجهمة بالفتح غیر فائمه
ولا نظایرها استیوم از نمان
نعبی نای النجبان - بالفتح و نوب
استنکر گرم
نبتی و مجلس مضی است یکسکه
نبتی بالفتح الیم و الموحده و
کسکای نبتی - منسوب بوی بر
خلان قیاس
نبتی که ننگ گوید که نکت
(ن) نبتت القنجه میرون
آمدن یک
نبتاج سخن کبیر و ناپیدا
نبتی و نبت شستن
نبتی - اما سیدن استخوان و
و بلند شدن آن
نبتاج - بر آسیدن بلند
شدن استخوان
نبح
نبتاج کفر یا آواز شیر و
سگ دذ و نبتاج - زمینی است
درشت بلند و در شتر نبتة نوب
نبتن -
نبتی - بالضم یا نکت فرایه
مردم و سکان ایشان گروه بسیار
نبتی کسکوا آسوده یا ناک
نبتاج - کشته دشت آواز و شمر
سپید خرملی که از آن گون بند

سازند نبتاجه یکی و پدر عامر
سوتون علی کرم الله وجهه و آواز
النبتاج - محمد بن صلح محدث
کران بد در بسیار ناک
(ن) نبتی النجبان
بالفتح و نبتی کا کبیر و نبتا بالضم
والکسر و نبتی کا - یا ناک که رسک
و کذا نبتی العظیم و النبتة النبتة
نبتاج - یا ناک درون سگ
استنبتاج - یا ناک که درون ستن
سگ را و یا ناک آوردن
نبح
نبتی - بالفتح جدی گو سپند و
جزان و آبل و شوش دست از
کار و دیگر نبتی گياه و روی
نبتی - بالفتح کبیر و نبتی که
بدان آتش افروخته شود و گياه
بروی که بدان در دشتی درگیرند
و نبتی که
نبتی - سخن گوی و برگ نش
و زمین در دست نبتی جمع
نبتی - کا حمد و در شتر و
سطر اندام تیره رنگ خاک بسیار
نبتی کسکوا نبتی زمین بلند
نبتی از زمین سخت هوا و نبتی ناک
نبتی کسکای جمع
نبتی کشته آواز ترش و تبا
النبتان بفتح الهمزة و الباء
نبتی ترش و تبا
نبتی نبتی نبتی
نبتی کسکوا نبتی نبتی
نبتی کشته آواز و شمر
یا طعای است که نان کا ک را
در و غن ریت بریان کنند پس

میدون بکرم و اما و بضم هسا

بد بوسه

میتون گفتن میل باخوش بوسه

میتون جمع و یقال توکم مذهب

اقض) نثنت نثا که بد بوسه

گشت

اقتان باخوش بوسی مشیت

گفتن لغت است ازان

تکلیف بد بوسه گردانیدن

چیز را

ن ت و

ناتی بلند برآینده و بلند

نونا ناتی کونا ناتی جمع

ن) نتاعضی نونا ناتی

اماسه و بلند برآمد

انتالی پس ماندن و درنگ

گردن و ستن و اماسه گردن

بسی کسی را موافق شدن با کسی

و کسی در شکل و در سیرت بقا نثنا

ن ت ی

ناتی باضم و شد الیا اکتی بان

ناتی جمع

ن ت ث

نث باضم و دیو ارمناک و دکن

از ابداع است

نثنت که سفینه یکیده از شیک

نثا کتاب رخس که بر زخم ماند

نثا که نارعب کند کان

نثا که بکسر شکر رخس ماند بک

ن) نثا که بکسر شکر رخس ماند بک

ن) نثا که بکسر شکر رخس ماند بک

ن) نثا که بکسر شکر رخس ماند بک

ن) نثا که بکسر شکر رخس ماند بک

ن) نثا که بکسر شکر رخس ماند بک

ن ت و

نثا که بکسر شکر رخس ماند بک

ن) نثا که بکسر شکر رخس ماند بک

ن) نثا که بکسر شکر رخس ماند بک

ن) نثا که بکسر شکر رخس ماند بک

ن) نثا که بکسر شکر رخس ماند بک

ن) نثا که بکسر شکر رخس ماند بک

ن) نثا که بکسر شکر رخس ماند بک

ن) نثا که بکسر شکر رخس ماند بک

ن ت و

ن) نثا که بکسر شکر رخس ماند بک

ن) نثا که بکسر شکر رخس ماند بک

ن ت ث

نث باضم و دیو ارمناک و دکن

بسی و آنچه متصل آن باشد با کلام

میان و در و ت مردم و شیخانی

وزنه بی و نام و ستاره نزدیک

بکسر گزشتنازل ماه و میان آن

فرق یک جب و در آن اندکی

سیدک مانان با پر باره و آن بینی

اسد است وزه که در پیشیدن

آسان باشد یازره فرخ عطره

ستور و سر فیدن آن

نثا که بکسر شکر رخس ماند بک

ن) نثا که بکسر شکر رخس ماند بک

ن) نثا که بکسر شکر رخس ماند بک

ن) نثا که بکسر شکر رخس ماند بک

ن) نثا که بکسر شکر رخس ماند بک

ن) نثا که بکسر شکر رخس ماند بک

ن) نثا که بکسر شکر رخس ماند بک

ن) نثا که بکسر شکر رخس ماند بک

ن) نثا که بکسر شکر رخس ماند بک

ن) نثا که بکسر شکر رخس ماند بک

ن ت و

ن) نثا که بکسر شکر رخس ماند بک

ن) نثا که بکسر شکر رخس ماند بک

ن ت ث

نث باضم و دیو ارمناک و دکن

فانث و وزه اند من از من مرد

ن) نثا که بکسر شکر رخس ماند بک

ن) نثا که بکسر شکر رخس ماند بک

ن) نثا که بکسر شکر رخس ماند بک

ن) نثا که بکسر شکر رخس ماند بک

ن) نثا که بکسر شکر رخس ماند بک

ن) نثا که بکسر شکر رخس ماند بک

ن) نثا که بکسر شکر رخس ماند بک

ن) نثا که بکسر شکر رخس ماند بک

ن) نثا که بکسر شکر رخس ماند بک

ن) نثا که بکسر شکر رخس ماند بک

ن) نثا که بکسر شکر رخس ماند بک

ن) نثا که بکسر شکر رخس ماند بک

ن) نثا که بکسر شکر رخس ماند بک

ن) نثا که بکسر شکر رخس ماند بک

ن) نثا که بکسر شکر رخس ماند بک

ن) نثا که بکسر شکر رخس ماند بک

ن) نثا که بکسر شکر رخس ماند بک

ن) نثا که بکسر شکر رخس ماند بک

ن ت و

ن) نثا که بکسر شکر رخس ماند بک

ن) نثا که بکسر شکر رخس ماند بک

ن ت ث

نث باضم و دیو ارمناک و دکن

ج

ن مثل
 مثله بالفتح کویان و دوبر
 وزره یا زره فرسخ
 حفره مثل و حرکت چاه کنیده
 تیشیل کایه سرکین
 تیشیل کسینه خاک چاه که بر
 آورده و مانده و گوشت فربه
 مثاله بالفتح فاکا که بر آرد
 امواته مثل کسبون که در
 گوشت پاره پاره کرده و در
 تالین کسبون پیرین مالک او
 هوباله فیه و قد مرقا
 مثل پیرین انداز
 مثل اللحم فی القلین
 گوشت پاره پاره کرده و در یک
 انداخت و مثل عکبه و سره
 انداخت بر و زره انداخت و در
 مثل خاک از چاه بر آوردن
 تیر از تیر دان پیرون آوردن
 و پراکندن آن و زره افکندن
 از کس
 دن مثل القمر من مثل
 سرکین اناخت یقال لک
 حافظ لک و مثل اذا رات
 شامل یقال تنالوا
 الیه ای اناختین
 التمثال خاک از چاه پیرون آوردن
 ن ث م
 دن لکم لکما بالفتح گفت
 انکما من غن رشت گفت
 ن ث و
 کتی بالفتح فاش کردن خبر
 جران را پراکندن و الفعل

نک اخصا خرنیک باشد باید
 تخی کفی آب که پراکنده کند آرد
 رسن دلو
 تخی یا آوردن با چرخ
 ن ث ی
 دن تکیث الخبر لکما بالفتح
 فاش کردن و خبر را
 انشاء غیبت کردن و تکیث
 از خبر
 باب النور فصل الجیم
 ن ج ع
 ن جی العین گفت بدین
 چشم خبر رسانند و خبر کندش
 و جی کامیر و جی و کسب
 مشد
 ن جاء السائل بالفتح جواب
 و آمدن سائل و آمده الحدیث
 رد و انجاء السائل بالمقمة آن
 ای دفعوا استدثه لخصه الی
 طعناکم
 دن ن جاء لک بالفتح
 چشم کردن را
 تنجی و چشم کردن
 انتجاء چشم کردن
 ن ج ب
 جنب بالفتح برادر و برادر
 است بری کلب را
 حبه بالضم آبی است بری
 سلول را
 جنب محرکه پوست درخت
 باشد اسم است آن را پوست
 پنج آن پوست درخت و درخت

یا بضم پوست سینه و ایضا نام
 دوادی است پس صافات کذاک
 و ذجنب دلی است رخا
 را و از رازی است
 سقا عینی حرکت منس با
 مشک پیر است پوست درخت
 یا پوست نه طلع
 جنب کمر و گرامی گوهر بجانب
 یقال هو جنب القوم
 جنب منکم
 جنب کامیر چون مرد و زن
 و گرامی گوهر از هر چیز و دختر
 جوان
 جنب و ناکه جنب ناکه گرامی
 نزا و جنبه مثل جنب جمع
 و جنب بن میمنه
 زاده سرور دی عثمان
 الفضل تر و فالصونین
 نواجب خلاصه و لها ب از
 چیزه که بر و قشر باشد یا
 گرامی افضل آن
 سقا و جنب کسب شک
 پیر است پوست درخت یا پوست
 نه طلع
 جنب بالکسر است ضعیف
 و تیر زایشه و بر و پیر و کن
 آبی که بدان آتش راحت دهند
 و امرا عهه جلیک بالکسر
 که فرزندان گرامی و برگزیده یا
 زائد مناجیب جمع
 جنب آردند فرخ شکم و
 پوست پیر است پوست درخت

یا پوست متطلع سقا و جنب
 دن ض جنب بالفتح جنب
 الفتح باکر و پوست آنرا
 دن جنب جنب جنبه حکامه
 گرامی و گرامی نزا و گردید
 کجل جنب کسب مرد و گرامی
 فرزند و جنبه هوشن
 جنب گرامی گردیدن و فرزند
 گرامی آوردن و فرزند بدول
 زادن از لغات احد و است
 جنب پوست از درخت باز
 کردن
 جنب المفعول برگزیده مختار
 جنب پوست از درخت باز
 کردن و برگزیدن چیزه را
 ن ج ث
 جنب بالضم و بضمین زره و
 غلاف دل سر اسر و الحجاب
 جنب بکنت باز کا و زنده و
 جوینده
 جنب کامیر و جنب کامیر
 دانه نالی یقال هن الحیث
 الفوم رای سرهم و نشانه خالین که
 خاک تو و گویند و زره است
 جنب کسینه خاک جوی
 و جنب شش یقال بکنت جنبه
 ای بلع جوده
 جنب کشتا کشتا و جنبش کننده
 و باز کا و زنده
 دن جنب عنه جنب بالفتح
 باز کا و دید و کس که او و

<p>در وی لازم قوله تعالی بالجسم هم یمنون و ت و یقال طلع الجسم وقت یمن و هل یقال لیکن لهذا الحدیث کجای اصل و ذیل از هر چیز و نام مری جسمه اذ اقله و اوسع مقدر جسمه - بالغ ویرک گهای است یا حرکت غیر ساکن است یعنی دو گانه است جدا گانه چه و ده الجسم غیر الجسم و سبب شدن زمین در بار الجسم - کتاب ردو باری است یا موصی الجسم کذا و انکه شناسد قوت و روش ستارگان را الجسم بقدر کان و راه روشن یقال فلان نجم الناطل و الناطل ای محدثه الجسم کجای است پنهان در میانش زمانه ترازو باشد و استخوان برآید و قدم و کما الجسم کجای کجای مثل دن الجسم المال کجای ما پا و باره گذارد و از پا و نیزه و مری بر آمدن نبات و ستاره و زمین و شل و پدید شد بدنه بی حاجی الجسم بر آمدن و طلع شدن و روشن آسمان از بار یقال اجتمعت النساء ایا ما لکم تحت و فتن سر و باران و جزان الجسم محمد ستاره شناس و وقت شناس الجسم وقت و ستاره شناسی کردن و باره و باره گذاردن</p>	<p>دن الجسم ایه و تجل - بالغ زاده و را پدر او و نیزه و انداختن چیزی یقال تجل النسا الجسم مناسبا اترے و کار کردن و پا کردن کوکب تحت و از نزه و فرخ کردن یقال تجل اذ اقله و اوسع مقدر جسمه - بالغ ویرک گهای است و سبب شدن زمین در بار الجسم - کتاب ردو باری است یا موصی الجسم کذا و انکه شناسد قوت و روش ستارگان را الجسم بقدر کان و راه روشن یقال فلان نجم الناطل و الناطل ای محدثه الجسم کجای است پنهان در میانش زمانه ترازو باشد و استخوان برآید و قدم و کما الجسم کجای کجای مثل دن الجسم المال کجای ما پا و باره گذارد و از پا و نیزه و مری بر آمدن نبات و ستاره و زمین و شل و پدید شد بدنه بی حاجی الجسم بر آمدن و طلع شدن و روشن آسمان از بار یقال اجتمعت النساء ایا ما لکم تحت و فتن سر و باران و جزان الجسم محمد ستاره شناس و وقت شناس الجسم وقت و ستاره شناسی کردن و باره و باره گذاردن</p>	<p>عشت از جای نقل کنند تجیل - کاسه بر سر که نوعی از گها شور است و در کجای آن تجل الجسم مناسبا اترے و کار کردن و پا کردن کوکب تحت و از نزه و فرخ کردن یقال تجل اذ اقله و اوسع مقدر جسمه - بالغ ویرک گهای است و سبب شدن زمین در بار الجسم - کتاب ردو باری است یا موصی الجسم کذا و انکه شناسد قوت و روش ستارگان را الجسم بقدر کان و راه روشن یقال فلان نجم الناطل و الناطل ای محدثه الجسم کجای است پنهان در میانش زمانه ترازو باشد و استخوان برآید و قدم و کما الجسم کجای کجای مثل دن الجسم المال کجای ما پا و باره گذارد و از پا و نیزه و مری بر آمدن نبات و ستاره و زمین و شل و پدید شد بدنه بی حاجی الجسم بر آمدن و طلع شدن و روشن آسمان از بار یقال اجتمعت النساء ایا ما لکم تحت و فتن سر و باران و جزان الجسم محمد ستاره شناس و وقت شناس الجسم وقت و ستاره شناسی کردن و باره و باره گذاردن</p>	<p>نجل - بذل و قطع از کجای و از فرخ شک و در کجای بدن پیکان و در کجای کجای و در کجای و سبب شدن زمین در بار الجسم - کتاب ردو باری است یا موصی الجسم کذا و انکه شناسد قوت و روش ستارگان را الجسم بقدر کان و راه روشن یقال فلان نجم الناطل و الناطل ای محدثه الجسم کجای است پنهان در میانش زمانه ترازو باشد و استخوان برآید و قدم و کما الجسم کجای کجای مثل دن الجسم المال کجای ما پا و باره گذارد و از پا و نیزه و مری بر آمدن نبات و ستاره و زمین و شل و پدید شد بدنه بی حاجی الجسم بر آمدن و طلع شدن و روشن آسمان از بار یقال اجتمعت النساء ایا ما لکم تحت و فتن سر و باران و جزان الجسم محمد ستاره شناس و وقت شناس الجسم وقت و ستاره شناسی کردن و باره و باره گذاردن</p>
---	--	--	---

ج

وَلَمَّا بَعَثْنَا إِلَيْكَ

برگردانید نظر بسوی من

الحجاء پیش بدن معترض شد

يَقَالُ لَمْ يَكُنْ عَلَيْهِ ضَرْبٌ بَأَيِّ أَقْبَلِ

وہ سب کچھ سمجھ کر شہر در سیر و

برگردانیدن و يقال انما عنده ابل حى - يعنى شتر و در

يحيية - زایل نمودن یسولردن هوحيية الفوايح یسولردن

الحی لزیحیہ لدران

ایک جماعہ تصدیق پڑے اردن و بیحیہ

لَرْدَن دِجَاب چپ بیدن ستر

در سیر هذا هو الأصل لم يصادف
فصله: - باسح اب لا يبيد
سده حب نصر

الاجتماع والتميز - وراه اب س می نایین چاره

في يمين وجهه ويسور دن

بسم الله الرحمن الرحيم

یہی ہاں سیریا یا جوں سیریا (سیریا) حیحی البین حیحیا۔

روغن حی - باباخ سید منس - دروغ رزبه دخی استی - رزق

مَنْزِلَةُ كَلْبَةٍ فِي حُلَّةٍ وَهِيَ تَحْتَ

مَنْ تَلَّحَّ السَّهْمَ فِي الْحَالِ تَوَلَّى

فَخَسِدُ مِنْ سَمِيٍّ يَا أَيُّهَا الْحَكِيمُ

مِنْ أَنْصَارِ أَسْمِهِ

جسد و ساء و تم بالحلّت في

مَمْلَأَ أَفْقَالَهُ مَسْكُهُ حَتَّى انْظُرَ

او ان غیره ثم حمل اخذ وقال لها شدين

اَتَمَّكَه فَلَمَّا شَغَلَ اَبَدًا نَوَا اَنْتَحَى كَشِدَ

سَاوَرَهَا فَتَقْبَلُ مِنْهَا مَا أَرَادَ التَّحْقِيقَ وَرَأَى أَنْ يَنْتَقِلَ

هَرَبَ لَمَّا أَتَمَّ الْأَصَارِيْ وَ خَلَقَ السَّكِيْنَ . عَرْضُ

شهادت بدو را فقال له رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم وانتمي الشيء له اي اعرض له

اللَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَاتَمُ النَّبِيِّينَ وَخَاتَمُ الرُّسُلِ

كَيْفَ شَرَّادُكَ وَتَبَسَّمَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بَابُ النُّوْبِ الْخَامِسِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ يَا أَحَبُّ بِالْفَتْحِ نُونٌ وَدُوسْتُكَ نِيْلُ الْخُتِّ بِالْفَتْحِ وَامِمْ حَمِيدٌ

رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَدَّ اللَّهُ وَجْهَ رَجُلٍ لِحَبِّهِ مُرَوِّدٌ دَلَّ كَانَتْهُ وَكَانَتْهُ كَرِي كَرْدَن دَر جَوَابِ وَابْتِخَارِ

خَيْرًا. اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الْحَرْبِ مُشْتَرَعِ الْعَوْدِ اَلْحَبْءُ فَحَرَكَةً بِرُكْنٍ وَبِكُفْرٍ يَادُوْغَرَمَا اِزْنُوْا لِيْ

[illegible]

نخ

نخط - باضم م و م و نخط يقال
ما اذرنى ابي الخط هو و
مفر و ميريت كرام مفر كوند
آن را و آب كه در زردان باشد
افا اضم مفر كصفى بصفى
نخط بصيرت بنيريه يازدگان
ار و س شاعن و طاعت
نخط الكرم نخطا بضم
نخطا و يازدگان و نخط
نخطا و يازدگان و نخط
نخطا و يازدگان و نخط

نخط - باضم م و م و نخط يقال
ما اذرنى ابي الخط هو و
مفر و ميريت كرام مفر كوند
آن را و آب كه در زردان باشد
افا اضم مفر كصفى بصفى
نخط بصيرت بنيريه يازدگان
ار و س شاعن و طاعت
نخط الكرم نخطا بضم
نخطا و يازدگان و نخط
نخطا و يازدگان و نخط
نخطا و يازدگان و نخط

نخط - باضم م و م و نخط يقال
ما اذرنى ابي الخط هو و
مفر و ميريت كرام مفر كوند
آن را و آب كه در زردان باشد
افا اضم مفر كصفى بصفى
نخط بصيرت بنيريه يازدگان
ار و س شاعن و طاعت
نخط الكرم نخطا بضم
نخطا و يازدگان و نخط
نخطا و يازدگان و نخط
نخطا و يازدگان و نخط

نخط - باضم م و م و نخط يقال
ما اذرنى ابي الخط هو و
مفر و ميريت كرام مفر كوند
آن را و آب كه در زردان باشد
افا اضم مفر كصفى بصفى
نخط بصيرت بنيريه يازدگان
ار و س شاعن و طاعت
نخط الكرم نخطا بضم
نخطا و يازدگان و نخط
نخطا و يازدگان و نخط
نخطا و يازدگان و نخط

دائره محبته بحسب احوال محبته
بجای صحایبان اند
مختار که کثرت سپوس دارد و بخت
و آنچه در پر ویزن باقی باشد در
حمایتی از طلق خال سپوس اند
مرا باشد جالی ملین و ضام
بطبع آن با شک جنت گردین
فنی و تحلیلی ریا حاضمانافع دور
آب برگ تربیت در گردین
تا بخل الصدق - راجع
مختل بضم الهم و الحار و برین
دهق احد صاحب ملاقه
علی مفعول بضمین و قد یفهم
خاوه منا بخل جمع
(ن) بخله مختار - بالغ بخت
از و برگ بدترین چیزه را به
و نیز مختل - بخت چستین برت و
باران را
مختل بضم شاعر است
و منه لا فعله مختل بفتح
مختل بضمین و بهترین را
برگردین
مختل بضم الحار و العقب مالک
بن غوثیم بضمی شاعر
المختل - بختین و بهتر را گردین
و استقصا کردن
ن خ م
ختمه - بالغ آب بینی و دل
وسینه و دخی و زیالی
ختمه کثرت آب بینی و دماغ
وسینه
کحوم کعبه و شهر تانیت بصر
ن خ م ختمه - بالغ بازی را

و لیکو سر اند
رس ختم ختمه - بالغ و بحر کما
انداخت و نیز ختم مجسمه
مانده گردین و ماند ه
گردانیدن
ختم - سخامه انداختن از
سینه یا از بینی
ن خ و
ختمه - بالغ نماز و کبر اسم است
(ن) ختمه - بالغ نماز و کبر
مشتی نمود و فخر و فنی چشمت
لذات و مفاصله گاه ستود
آن را
الختماء - افزون گردین نما
و برگ مشت و نو دینی
الختماء - نمازیدن و فخر و بزرگی
نمودن بقال الختمی عیلتا ایسه
افخو و تقطع
باب الشون فصل الدال
ن د د
کذ عقه - بالغ و بضم بسیاری
مال و دینده یعنی کمان رسم کذ
کفره مثله و ابر وقت غروب
آفتاب یا طلوع آن و داره افت
و الهامه
کذ عقه - بالغ طریقه و خط
گرد گشت خلافت رنگ آن پیدا
شود آنچه باله ناف اسپ
است و در نه آن خرقه است که
و کسر شتر ماده چند رنگه اند
چشم آن بستره و نر و بعد از آن بر
آورده بچه و بگرس ماهلان بیگاه

پس شتر ماده آن بچه را می بود
و مهربان خورد و پاره از گیاه
و مغزق و پریشان کذ عقه کفره
لذات کذ عقه لغزاج جمع
کذ عقی - کما میر کمان بر نه کسر
نهاد و گوشت بر آتش افکند
و کمان رسم و دخی ابر و نر و طلوع
(ن) کذ عقه کذ عا - نایند
داشت آن را و الصواب نسیم
یک آغ - بالموحده و الدال البعیه
و کذ عا الغسم - بر آتش انداخت
آن را یا فرو پوشیده و آن به
کذ عا عیلتا بضمین و دیر ایشان
و شکار شد و نیز کذ عا
ترسانیدن و بر زمین زدن و
کوماج نهادن و در ریگ و خاستر
کذ عا - و دیدن
ن د ب
کذ ب - بالغ و مرکب حاجت
و در زیر گردی
کذوب و کذ بقاء - کامرا
جمع و فرس کذ ب - اسپان
و فرغت الشمرع صا بضمین
المدح و اللغات و لا یفشی تارکله
الذنب و العقاب
کذ بته - بالغ نشان جراحت
که بر پوست باقی باشد کذ بتمکله
و کذ اب و کذوب جمع و از آب
و شتر و مانند آن آنچه بر یک پایند
و نیز کذ بته - مولاة میمون بتمکله
رضی الله عنها و مر آن را میمون است
چون پسندیده است و آن مادر
اوست و پدرش صبیب نام

کذ بته - بالغ کسر بر مرده و
محاسن شماره اسپ است
و کذ بته - بالغ عربی زبان
و فصیح به و حقاقت و نیکبته
و بفتح صاعلی است و شاعر دلاور
و ندر با و ادست و پدرش
خیر بن حارث بن شرمک سلمی
کذ ب - حرکت تیر اندازی و آنچه
در میان کنند چون در چیزه کز
برند و قبیله است از ان است
بشر بن جویر و محمد بن عبدالرحمن
و یقال کذ بینا یوم کذ یعنی
انندای تیر اندازی من کمان و ادست
کذیب - کامر پشت نشانی
و نرم و کذ اجحجج کذیب اهل
کذ بقاء
باب المذنب و المذنبه
است در رباعین
و کذ بقاء کذیبی بالکسر
مرسبک و راجع
کذ ب - بضم و مرده که بر
آن گزیده و بشما زمینک بانی می
و نام اسپ ابله و جاست
(ن) کذ بته - بالغ و کذ بقاء
بالغ خواند و را بکار و در جنت
بر آن و متوجه و و ب - بستر
کذ ب - بضم و مرده که بر
بشر و محاسن او را
رس) کذ ب المذنب کذ بقاء
حرکت شتر نشان نرم و
کذ ب الظاهر کذ ب - بالغ
و کذ بقاء و کذوب ب - نشانند
درم گردید شتر

مختصر است و بالاعت واللام و بغير هما یعنی گاهی و بعد چند روز ملاقات کردم از او و گفت که صائت نکدی برآورده است از مال خود جهت دوسه صلح آنک را بی غلط است و سواب و منتهی در این معنی تک سخن سپید به وجه آب آنک را بی انسان سطر بیکد و یکید نامی است از نامهای مدینه منوره و او همی بدالین المصلحتین (ن) نَدَّكَ الشَّيْءُ نَدَّ وَجَدَ افتاد از میان چیزهای زمین اشیار و اشکار کرد به و نیز نَدَّ نیز دادن و از زودن و مردن و برگ برآوردن گیاه و برگ درخت و شست یا سبز شدن آن و افتادن و تنها و غریب شدن و برآمدن آنند رَحْنَهُ مِنْ صَالَةٍ كَذَا برآورده افتاد از مال خود و نیز آنند ادره افکندن و از شمار افکندن بقال آنند زمین الحساب گداو بشمار افکندن بقال هَمَرَب یک که بالتبیت فَاَنْدَرَ حَرَجًا ن دص ن دس ن دس	بالفتح و نند و صابر آمد و نند الشَّيْءُ مِنَ الشَّيْءِ زود برآمد و گذشت از آن (س) نَدَّ صَبَاتُ الْبَنَاتِ نَدَّ محركه شکر گردید و بزرگوار برآمد آنچه در آن بود و از مردم در رفتن آنند صَحْفَهُ مَثَلَهُ - بیرون آورده و خود را از آن استند اص - بیرون آوردن حق خود از کسی ن دح (ن) نَدَّ اَح - پیروی خوبی ناکسان کردن و نَدَّكَ لِلشَّيْءِ الْعَيْنِ العجمة و ابدعت به الثقافة یا الباء الموحدة ن دغ ن دغ - بالغ ستر رفتی و کسر و آیین و آن خوب ترین آیینها است ن دغ - بالغ سپیدی بلبل عندی بن نَدَّ غی - کمری از بنی قضا است ن دغ - کمر نگار و درخشان بسطن عادت باشد ن دغ - بگفتن بطیحه و نان که از بهر باسه مرغ و این باشد و سپیدی بن ناخن (ن) نَدَّ غِ الصَّبِيَّ مَهْلًا زَم بالیده و خندید و نیز نَدَّ غ - بالغ درستن بهشت و گزیدنی عیب کردن و تنها نمودن و نیز هَزَن خشن بسطن بقال نَدَّ غِ بالوجه یا الحکم و الفعل من دفع ن دص ن دس ن دس	مختصر است و بالاعت واللام و بغير هما یعنی گاهی و بعد چند روز ملاقات کردم از او و گفت که صائت نکدی برآورده است از مال خود جهت دوسه صلح آنک را بی غلط است و سواب و منتهی در این معنی تک سخن سپید به وجه آب آنک را بی انسان سطر بیکد و یکید نامی است از نامهای مدینه منوره و او همی بدالین المصلحتین (ن) نَدَّكَ الشَّيْءُ نَدَّ وَجَدَ افتاد از میان چیزهای زمین اشیار و اشکار کرد به و نیز نَدَّ نیز دادن و از زودن و مردن و برگ برآوردن گیاه و برگ درخت و شست یا سبز شدن آن و افتادن و تنها و غریب شدن و برآمدن آنند رَحْنَهُ مِنْ صَالَةٍ كَذَا برآورده افتاد از مال خود و نیز آنند ادره افکندن و از شمار افکندن بقال آنند زمین الحساب گداو بشمار افکندن بقال هَمَرَب یک که بالتبیت فَاَنْدَرَ حَرَجًا ن دص ن دس ن دس
---	---	---

۷
ن

<p>نزف اغ کشد و بعضی منسرف است کجانی و منسرف که بزرگانه تناسلی افکند و بر آغالا ندم و در او ننگ غیبت کند مردم را و منسرفه کلمه شریفی از احتضار و نیز منسرفه - پیکر و نان که از پرست مع یا آهن یا آهن باشد</p>	<p>صبر و عاقد مرد کس را فی الصبر (رض) نزف صاع البثور نزف بافت کشد همه آب چاه را و نزفیت البثور خشک گردید یا کذا نزفیت البثور مجهول لازم متعده و نزفیت السرجل عقل رفت و گردید یا پیشوست شد</p>	<p>نزفًا - بالفتح نزفًا - بر یک نیزه اسپ بر ما و با پیش و بر انداز سکی چستی در جست (س) نزف نزفًا - بوزن سکی و شش گنم و وقت شش و نیز نزف - لبانشان او ننگ بکیر نزف - آینه زینت بر لبها</p>	<p>نزف - بالضم منزل و آنچه پیش همان فردو آید و منسرف نظام و جز آن نزف است جمع فردو فی بکرت بقال طعنا و کثرت البثور ای البقرة و خوبی و پاکیزگی و بالی شت و آب فرو نزف - بکرت باران پاکیزه و بالی و خوبی و آینه و فردو فی و بکرت بقال طعنا و کثرت البثور</p>
<p>نزف - بالضم کشیدگی آب چاه اسم مصدر است نزف - بالضم اندک آب در شراب و اندکان نزف که در جع نزفیت - کاس بر تن زده و مست و بهوش و آنکه از بسیاری رفتگی خون مست شده باشد و نزف تشنه زنگار و بافت خشک گردد و نام تشنه عکرم بن ابی هاشم می گوید نزف - لفظ عامی امر است اے ازف</p>	<p>نزفیت - عینون که نزفًا (س) نزفیت عینون که نزفًا بالفتح البثور و اشک و در نزفیت بکیر و کثیر زاده آنکه بسیار رفته باشد و مست بهوش نزف خشک شدن همه آب چاه و بقال نزفیت البثور مجهول و بر کشیدن آب چاه لازم است و متعدی و البثور اشک کسی را و بهوش مست گردیدن میند قول بقال لا یقصد نزفون عندها و لا یبثون فی ای لا یسکرون</p>	<p>نزف - بر یک نیزه و بالی زنگار ستور و در جهانیدن نزف - بکیر زینت و بالی زنگار نزف - بکیر زینت و بالی زنگار نزف - بکیر زینت و بالی زنگار نزف - بکیر زینت و بالی زنگار نزف - بکیر زینت و بالی زنگار نزف - بکیر زینت و بالی زنگار نزف - بکیر زینت و بالی زنگار</p>	<p>نزف - بالضم کشیدگی آب چاه اسم مصدر است نزف - بالضم اندک آب در شراب و اندکان نزف که در جع نزفیت - کاس بر تن زده و مست و بهوش و آنکه از بسیاری رفتگی خون مست شده باشد و نزف تشنه زنگار و بافت خشک گردد و نام تشنه عکرم بن ابی هاشم می گوید نزف - لفظ عامی امر است اے ازف</p>
<p>نزف - بالضم کشیدگی آب چاه اسم مصدر است نزف - بالضم اندک آب در شراب و اندکان نزف که در جع نزفیت - کاس بر تن زده و مست و بهوش و آنکه از بسیاری رفتگی خون مست شده باشد و نزف تشنه زنگار و بافت خشک گردد و نام تشنه عکرم بن ابی هاشم می گوید نزف - لفظ عامی امر است اے ازف</p>	<p>نزفیت - عینون که نزفًا (س) نزفیت عینون که نزفًا بالفتح البثور و اشک و در نزفیت بکیر و کثیر زاده آنکه بسیار رفته باشد و مست بهوش نزف خشک شدن همه آب چاه و بقال نزفیت البثور مجهول و بر کشیدن آب چاه لازم است و متعدی و البثور اشک کسی را و بهوش مست گردیدن میند قول بقال لا یقصد نزفون عندها و لا یبثون فی ای لا یسکرون</p>	<p>نزف - بر یک نیزه و بالی زنگار ستور و در جهانیدن نزف - بکیر زینت و بالی زنگار نزف - بکیر زینت و بالی زنگار نزف - بکیر زینت و بالی زنگار نزف - بکیر زینت و بالی زنگار نزف - بکیر زینت و بالی زنگار نزف - بکیر زینت و بالی زنگار نزف - بکیر زینت و بالی زنگار</p>	<p>نزف - بالضم کشیدگی آب چاه اسم مصدر است نزف - بالضم اندک آب در شراب و اندکان نزف که در جع نزفیت - کاس بر تن زده و مست و بهوش و آنکه از بسیاری رفتگی خون مست شده باشد و نزف تشنه زنگار و بافت خشک گردد و نام تشنه عکرم بن ابی هاشم می گوید نزف - لفظ عامی امر است اے ازف</p>

۲۰

اِسْتَعْمَلَ التَّوَكُّلَ فِي الْمَرْحُومِ
 إِلَى الْمَسَاءِ يَتَّبِعُ الْمَرْحُومَ وَالْيَا حَضْرَةً
 غُلَظَ قَلْبِهِ قَلَّتْ عَنْ ابْنِ لَسْكِيْنٍ
 الْبَصَرُ كَذَا قَالَ قَالِمٌ مِمَّا يَفْعَلُهُ
 النَّاسُ فِي غَيْرِ مَوْضِعٍ قَوْلُهُمْ
 كَحَرْجَاتٍ نَزَّاهُ أَذْ حَرْجُوا إِلَى
 الْمَسَاءِ يَتَّبِعُونَ وَمِمَّا لَمْ يَكُنْ فِي التَّوَكُّلِ
 حِينَ الْأَيَّامِ وَالْمَالِ وَهُوَ
 قِيلَ فَلَنْ يَبْتَكَرَكَ عَنْ كَذَا
 وَيُفَارِقَ نَفْسَهُ عَنْهَا
 بِبَاعِدِهَا عَنْهَا

بَابُ التَّوَكُّلِ لِسِتْنِ

نساء
 لَسْنَاءُ بَاغِيحٌ فِي سِتٍّ بِمَشْرِطٍ
 كُنْدَهُ وَشَيْءٌ تَرَكَ بِيَارَ بَيْتِهِ
 وَفَرَسٌ بِأَقْدَانٍ وَشَيْءٌ تَرَكَ
 أَتَانِ بَرَادِيْدٍ وَفَرَسٌ قَالَتْ
 زَيْنُ كَرِيْمٌ أَوْ دُرَّكُمْ كُنْدَ
 لَسْنَاءُ بَاغِيحٌ فِي سِتٍّ بِمَشْرِطٍ
 كُنْدَهُ وَشَيْءٌ تَرَكَ بِيَارَ بَيْتِهِ
 وَفَرَسٌ بِأَقْدَانٍ وَشَيْءٌ تَرَكَ
 أَتَانِ بَرَادِيْدٍ وَفَرَسٌ قَالَتْ
 زَيْنُ كَرِيْمٌ أَوْ دُرَّكُمْ كُنْدَ
 لَسْنَاءُ بَاغِيحٌ فِي سِتٍّ بِمَشْرِطٍ
 كُنْدَهُ وَشَيْءٌ تَرَكَ بِيَارَ بَيْتِهِ
 وَفَرَسٌ بِأَقْدَانٍ وَشَيْءٌ تَرَكَ
 أَتَانِ بَرَادِيْدٍ وَفَرَسٌ قَالَتْ
 زَيْنُ كَرِيْمٌ أَوْ دُرَّكُمْ كُنْدَ

رَجُلًا مِنْهُمْ وَقِيلُوا لَكَ الْبَشَاءُ
 تَشْتَرِي بِفَيْلٍ لَهُمْ الْحَرَمَ وَتُخْرِجُهُمْ
 إِلَى صَفَرٍ فِيهِ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ
 عَنْهُ وَبِهِ لَسْنَاءُ شَيْءٌ تَرَكَ
 أَبَ وَهُوَ فَيْلٌ بَعْضُ مَنْفَعَةٍ
 مِنْ لَسْنَاءُ فَيُؤْتِيهِمْ عَزَّ وَجَلَّ
 أَخْرَجَهُ ثُمَّ يَحُولُ مَسْنُونٌ إِلَى
 كَمَقْبُولٍ إِلَى قَبْلِ
 لَسْنَاءُ كَسَفْتُهُ دُرَّكُمْ وَتَاخِيَرُ
 تَسْوَعُ كَعَبُورِ زَيْنُ كَرِيْمٌ
 بَرَدِيْدٍ كُنْدَ

نساء
 لَسْنَاءُ كَسَا وَارَازِي عَرَبِيَّةٌ لَسْنَاءُ
 الْقَوْمِ أَزْهَمُ
 تَأْتِي فِيهِ بِقَالَ دُرَّكُمْ وَهُمْ
 لَسْنَاءُ بَاغِيحٌ فِي سِتٍّ بِمَشْرِطٍ
 كُنْدَهُ وَشَيْءٌ تَرَكَ بِيَارَ بَيْتِهِ
 وَفَرَسٌ بِأَقْدَانٍ وَشَيْءٌ تَرَكَ
 أَتَانِ بَرَادِيْدٍ وَفَرَسٌ قَالَتْ
 زَيْنُ كَرِيْمٌ أَوْ دُرَّكُمْ كُنْدَ
 لَسْنَاءُ بَاغِيحٌ فِي سِتٍّ بِمَشْرِطٍ
 كُنْدَهُ وَشَيْءٌ تَرَكَ بِيَارَ بَيْتِهِ
 وَفَرَسٌ بِأَقْدَانٍ وَشَيْءٌ تَرَكَ
 أَتَانِ بَرَادِيْدٍ وَفَرَسٌ قَالَتْ
 زَيْنُ كَرِيْمٌ أَوْ دُرَّكُمْ كُنْدَ
 لَسْنَاءُ بَاغِيحٌ فِي سِتٍّ بِمَشْرِطٍ
 كُنْدَهُ وَشَيْءٌ تَرَكَ بِيَارَ بَيْتِهِ
 وَفَرَسٌ بِأَقْدَانٍ وَشَيْءٌ تَرَكَ
 أَتَانِ بَرَادِيْدٍ وَفَرَسٌ قَالَتْ
 زَيْنُ كَرِيْمٌ أَوْ دُرَّكُمْ كُنْدَ

وَسَيِّئَتِ الْمَرْأَةُ لَسْنَاءُ جَمُودًا
 دُرَّكُمْ كَرِيْمٌ وَارَازِي كَسَا
 أَمِيْدُ بَارَدِيْدٍ كَرِيْمٌ وَنِيْزُ
 لَسْنَاءُ تَاخِيَرُ كَرِيْمٌ وَدُرَّكُمْ
 يَقَالُ لَسْنَاءُ اللَّهُ تَعَالَى فَيُؤْتِيهِمْ
 دُرَّكُمْ بَارَدِيْدٍ وَارَازِي كَسَا
 شَيْءٌ تَرَكَ بِيَارَ بَيْتِهِ
 وَفَرَسٌ بِأَقْدَانٍ وَشَيْءٌ تَرَكَ
 أَتَانِ بَرَادِيْدٍ وَفَرَسٌ قَالَتْ
 زَيْنُ كَرِيْمٌ أَوْ دُرَّكُمْ كُنْدَ
 لَسْنَاءُ بَاغِيحٌ فِي سِتٍّ بِمَشْرِطٍ
 كُنْدَهُ وَشَيْءٌ تَرَكَ بِيَارَ بَيْتِهِ
 وَفَرَسٌ بِأَقْدَانٍ وَشَيْءٌ تَرَكَ
 أَتَانِ بَرَادِيْدٍ وَفَرَسٌ قَالَتْ
 زَيْنُ كَرِيْمٌ أَوْ دُرَّكُمْ كُنْدَ

نساء
 لَسْنَاءُ بَاغِيحٌ فِي سِتٍّ بِمَشْرِطٍ
 كُنْدَهُ وَشَيْءٌ تَرَكَ بِيَارَ بَيْتِهِ
 وَفَرَسٌ بِأَقْدَانٍ وَشَيْءٌ تَرَكَ
 أَتَانِ بَرَادِيْدٍ وَفَرَسٌ قَالَتْ
 زَيْنُ كَرِيْمٌ أَوْ دُرَّكُمْ كُنْدَ
 لَسْنَاءُ بَاغِيحٌ فِي سِتٍّ بِمَشْرِطٍ
 كُنْدَهُ وَشَيْءٌ تَرَكَ بِيَارَ بَيْتِهِ
 وَفَرَسٌ بِأَقْدَانٍ وَشَيْءٌ تَرَكَ
 أَتَانِ بَرَادِيْدٍ وَفَرَسٌ قَالَتْ
 زَيْنُ كَرِيْمٌ أَوْ دُرَّكُمْ كُنْدَ
 لَسْنَاءُ بَاغِيحٌ فِي سِتٍّ بِمَشْرِطٍ
 كُنْدَهُ وَشَيْءٌ تَرَكَ بِيَارَ بَيْتِهِ
 وَفَرَسٌ بِأَقْدَانٍ وَشَيْءٌ تَرَكَ
 أَتَانِ بَرَادِيْدٍ وَفَرَسٌ قَالَتْ
 زَيْنُ كَرِيْمٌ أَوْ دُرَّكُمْ كُنْدَ
 لَسْنَاءُ بَاغِيحٌ فِي سِتٍّ بِمَشْرِطٍ
 كُنْدَهُ وَشَيْءٌ تَرَكَ بِيَارَ بَيْتِهِ
 وَفَرَسٌ بِأَقْدَانٍ وَشَيْءٌ تَرَكَ
 أَتَانِ بَرَادِيْدٍ وَفَرَسٌ قَالَتْ
 زَيْنُ كَرِيْمٌ أَوْ دُرَّكُمْ كُنْدَ

دُرَّكُمْ وَنِيْزُ
 لَسْنَاءُ تَاخِيَرُ كَرِيْمٌ وَدُرَّكُمْ
 يَقَالُ لَسْنَاءُ اللَّهُ تَعَالَى فَيُؤْتِيهِمْ
 دُرَّكُمْ بَارَدِيْدٍ وَارَازِي كَسَا
 شَيْءٌ تَرَكَ بِيَارَ بَيْتِهِ
 وَفَرَسٌ بِأَقْدَانٍ وَشَيْءٌ تَرَكَ
 أَتَانِ بَرَادِيْدٍ وَفَرَسٌ قَالَتْ
 زَيْنُ كَرِيْمٌ أَوْ دُرَّكُمْ كُنْدَ
 لَسْنَاءُ بَاغِيحٌ فِي سِتٍّ بِمَشْرِطٍ
 كُنْدَهُ وَشَيْءٌ تَرَكَ بِيَارَ بَيْتِهِ
 وَفَرَسٌ بِأَقْدَانٍ وَشَيْءٌ تَرَكَ
 أَتَانِ بَرَادِيْدٍ وَفَرَسٌ قَالَتْ
 زَيْنُ كَرِيْمٌ أَوْ دُرَّكُمْ كُنْدَ

نساء
 لَسْنَاءُ بَاغِيحٌ فِي سِتٍّ بِمَشْرِطٍ
 كُنْدَهُ وَشَيْءٌ تَرَكَ بِيَارَ بَيْتِهِ
 وَفَرَسٌ بِأَقْدَانٍ وَشَيْءٌ تَرَكَ
 أَتَانِ بَرَادِيْدٍ وَفَرَسٌ قَالَتْ
 زَيْنُ كَرِيْمٌ أَوْ دُرَّكُمْ كُنْدَ
 لَسْنَاءُ بَاغِيحٌ فِي سِتٍّ بِمَشْرِطٍ
 كُنْدَهُ وَشَيْءٌ تَرَكَ بِيَارَ بَيْتِهِ
 وَفَرَسٌ بِأَقْدَانٍ وَشَيْءٌ تَرَكَ
 أَتَانِ بَرَادِيْدٍ وَفَرَسٌ قَالَتْ
 زَيْنُ كَرِيْمٌ أَوْ دُرَّكُمْ كُنْدَ
 لَسْنَاءُ بَاغِيحٌ فِي سِتٍّ بِمَشْرِطٍ
 كُنْدَهُ وَشَيْءٌ تَرَكَ بِيَارَ بَيْتِهِ
 وَفَرَسٌ بِأَقْدَانٍ وَشَيْءٌ تَرَكَ
 أَتَانِ بَرَادِيْدٍ وَفَرَسٌ قَالَتْ
 زَيْنُ كَرِيْمٌ أَوْ دُرَّكُمْ كُنْدَ
 لَسْنَاءُ بَاغِيحٌ فِي سِتٍّ بِمَشْرِطٍ
 كُنْدَهُ وَشَيْءٌ تَرَكَ بِيَارَ بَيْتِهِ
 وَفَرَسٌ بِأَقْدَانٍ وَشَيْءٌ تَرَكَ
 أَتَانِ بَرَادِيْدٍ وَفَرَسٌ قَالَتْ
 زَيْنُ كَرِيْمٌ أَوْ دُرَّكُمْ كُنْدَ

ج

وزائل گردانیدن یقال لستنت
 الشمس الظل ای اذالته
 استتساخ نقل کردن
 کتاب از کتاب دیگر
 نس ر
 لنس - بالغ کس بدان حسنت
 که از شکار بزن گوشت را که بید که
 شیر مرغ است و هزار سال
 زندگانی بخند و نیز نظر است
 پشایخ چهار صد فرسخ می بیند
 دهن حصین علی بن ابی طالب
 رضی الله عنهما قال انه يقول
 فی حدیثه این آدم حیش و
 شمتت فالت موت ملاقات
 قلت فی هذه المنا سبة لما
 خصل لنس به من الطول
 العلم لنس کافلس لستنج و
 نام بت قوم نوح علیه السلام
 که ذی الکلال را در زمین نمیز
 بود و دستاره است لنس
 واقع و لنس طار و غده و دمی
 سم گو سپند و مانند آن یا آنچه
 برآمده در شکم سم اسپ لستند
 جمع پد و نیز لستن وضعی بعضی
 مدینه و دو کوه است و در لستنی
 دهها انسان و سفید این سر
 و نیم بر سنر هر دو همای اندکی
 بن ابی کجر سنر این شتر قوی
 کرمان است و آنکه کبر لستنی
 بکیر است
 لستون ذ غلوی - که بزرگ
 است بد و نیز لستند - بد و
 عاید و جد عبدالملک بن محمد که

اند و قطع لستون دیم بر نور
 نزدیک نهادند است
 لستار کتاب آبی است مرئی
 عام را دان را روزی است
 قایم کصاحب دمی است
 بحر جان از آن ده است جن
 بن احمد محدث و محمد بن محمد
 لستاریه - باضم و شد لیا
 عقاب
 لستون - بکسر الموق الداء
 ناسوس - ریش روان که اکثر
 و راق حشر و حوالی معتد و بن
 دندان پیدا کردگی است
 تها که بعد از روئی ناستند
 جمع گویند که رقیق صعد را که بر
 ناسور باشند که و انداختن
 غار لست
 لستن لستن و مدینه متعارف
 و کلا سیاهی یا چهل یا اقبال
 یا بچا یا تاشمت یا از صند تا و
 صند و پاره از لشکر که مقد و لشکر
 بزرگ باشد
 ان لستر فکلا نالسترا - افتم
 پوشتین و افتاده و نیز لستر
 بر کردن مرغ گوشت را بنقل و
 بر نه کردن و شستن ریش و
 خون کشان و درین سر
 معنی از ضرب نیز آید و اندک
 گرفتن از طعام و حران
 لستر گسته شدن رس و
 راگنده و شتر گردیدن ریم
 لستن پاره پاره و فروختن

چاره و کاغذ و شرف و پراگنده
 گردیدن لغت یقال لسترت
 القبه عتد اذ الفرت
 استستار بکس انسان در
 قوت و گرسه کردن و المثل
 ان الیقات باذینا لستلیم
 و این بجائے احتمال لغت که
 ضعیف در و سه قوی گردد
 ان نس نس
 لستن لستین اصلها روست
 و بچکاره
 لستیس - کایمگر سنگی سخت و
 غایت شفت جهدم و مرش
 بقیه جان و منه بلغ صند
 لستین یعنی برگ کج و وید و
 رگ است در گوشت که از آن
 مغز استخوان را تزی و تازی
 رست
 لستین کسفیت شخ منی
 لستش تبع و تری که بر سر
 همین مگرد آید و سوزن سرشت
 یقال بلغ منه لستین
 یعنی قریب است که بمیرد
 لستاسه - کجاست نام که نر
 اند فالی
 فاسته نام که کیمیت لست
 الماء تاء ذالک اولان سن
 یعنی نه ساحتنه ای احیاج
 عتد و خنوع
 تاسته - مان غشک
 لستاس - بالغ و کج و بو
 مردم یا قوی از مردم که یک پای
 و یک دست دارد و خالی دین

ان حیا من عاد و عصف
 لستو کسم و کسمهم الله لست
 یحفل و عهد منهم بد
 و رجل من شقی یقف و ت
 لستین الطائر و یقفون
 لستی الیهام و کونید که
 عاده که مسوخ شده بود نیست
 گردید قوی که برین سرشت
 بافضل مروج است ظن غنود
 لستین علس ندناست لستاس
 و شتالین یا لستاس - زمان
 آرمایا لستاش گامی قدر از
 لستاس است یا آرمایا جوج
 و جامع اندیا قوی از بی آدم
 از لستل ارمین شام از آن
 عربی دارند و بنا مساع عربین
 سے نامند و بدخت می آیند
 و از آواز سگ می گزینند یا قوی
 بصورت مردم که در عوارض
 مخالفت مردم اند و افنی نیستند
 و پیشها بر گانه در یاسه نه
 زندگانی می کنند و در قدیم عربان
 شکار که کردند و می خوردند
 آرمایا و نیز لستاس سیر
 رفتار و نشان یقال قطع الله
 لستاسه ای سیر و آرمایا
 و قوت لستاس قریب شتاب
 و کافه ذات لستاس لستاسه
 یا باقی مانده سیر و سنی منشا
 لسته - با کسر و سنی منشا
 صندله
 ان لستت الجمعه پراگنده
 که بدو می رسد و نیز لست - بالغ

رج

سح

را بدن و سرش کردن باک
بر وزن و خشک شدن کشید
و کشید این سخن از ضرب نیز آید
و لازم گرفتن روانی هر امر را و
شتاب رفتن و دو دادن
در آب خاصه کشاس بفتح
الغویه متلفه فیما
لشسته - مانند و زجر کردن
و ست شدن و شتاب بریدن
مرغ و سر و زید با و سر
شیلین - اس اس گفتن که
را نانشا شد و نه ایطام از و
بر فشار آوردن سورا
کشیدن بند کشیدن بوسه
یکه کی یافت از و

ن س ط
انشط - بالفتح بست بر آوردن
آتش از زمین تا و پاک کردن روده
و پرست و جاسر و زدن و نشود
شماک ببردن و دو و فعل
من نفس
نشط - یعنی آنگاه بد کنند
چکان را و فتنه زدن و دشوار
کرد

ن س ط
انشط و تیه - بالضم دفع کردن
از ترس که در مذبح حالت اند
بانی ترسان را و ایشان اصحاب
نشط اند که می بود و زبان با
و وقت مذبح خود در محبس
تسیرت با کرده و قال الله
واحد ذوا الفییم ثلثه وهو
بالزوم مینه تسطو من

ن س ط
نشطاس - کفر طاس ناسی است
و سخن و دانا و عالم طب در لغت
رومی و عبید بن نسطاس
بکاهی محدث است
ن س ع
نشط - بالکسر و تکرار و تکرار
از دو ال این بانند و شکل تکرار
افش نسطه پاره ازان شوی
نسطه الطول نسطع بالضم نسطع
کعبه انشاع و نسطوع جمع و
بند میان کف و ریش دست نام
با و شمال و شهره است و کوهی
سیاه
نسطه - بالفتح و شدایا

ن س ط
نسطع - بالضم و تکرار و تکرار
از دو ال این بانند و شکل تکرار
افش نسطه پاره ازان شوی
نسطه الطول نسطع بالضم نسطع
کعبه انشاع و نسطوع جمع و
بند میان کف و ریش دست نام
با و شمال و شهره است و کوهی
سیاه
نسطه - بالفتح و شدایا

ن س ط
نسطع - بالضم و تکرار و تکرار
از دو ال این بانند و شکل تکرار
افش نسطه پاره ازان شوی
نسطه الطول نسطع بالضم نسطع
کعبه انشاع و نسطوع جمع و
بند میان کف و ریش دست نام
با و شمال و شهره است و کوهی
سیاه
نسطه - بالفتح و شدایا

ن س ع
نسطع - بالکسر و تکرار و تکرار
از دو ال این بانند و شکل تکرار
افش نسطه پاره ازان شوی
نسطه الطول نسطع بالضم نسطع
کعبه انشاع و نسطوع جمع و
بند میان کف و ریش دست نام
با و شمال و شهره است و کوهی
سیاه
نسطه - بالفتح و شدایا

ن س ع
نسطع - بالکسر و تکرار و تکرار
از دو ال این بانند و شکل تکرار
افش نسطه پاره ازان شوی
نسطه الطول نسطع بالضم نسطع
کعبه انشاع و نسطوع جمع و
بند میان کف و ریش دست نام
با و شمال و شهره است و کوهی
سیاه
نسطه - بالفتح و شدایا

ن س ع
نسطع - بالکسر و تکرار و تکرار
از دو ال این بانند و شکل تکرار
افش نسطه پاره ازان شوی
نسطه الطول نسطع بالضم نسطع
کعبه انشاع و نسطوع جمع و
بند میان کف و ریش دست نام
با و شمال و شهره است و کوهی
سیاه
نسطه - بالفتح و شدایا

ن س ع
نسطع - بالکسر و تکرار و تکرار
از دو ال این بانند و شکل تکرار
افش نسطه پاره ازان شوی
نسطه الطول نسطع بالضم نسطع
کعبه انشاع و نسطوع جمع و
بند میان کف و ریش دست نام
با و شمال و شهره است و کوهی
سیاه
نسطه - بالفتح و شدایا

ن س ع
نسطع - بالکسر و تکرار و تکرار
از دو ال این بانند و شکل تکرار
افش نسطه پاره ازان شوی
نسطه الطول نسطع بالضم نسطع
کعبه انشاع و نسطوع جمع و
بند میان کف و ریش دست نام
با و شمال و شهره است و کوهی
سیاه
نسطه - بالفتح و شدایا

ن س ع
نسطع - بالکسر و تکرار و تکرار
از دو ال این بانند و شکل تکرار
افش نسطه پاره ازان شوی
نسطه الطول نسطع بالضم نسطع
کعبه انشاع و نسطوع جمع و
بند میان کف و ریش دست نام
با و شمال و شهره است و کوهی
سیاه
نسطه - بالفتح و شدایا

نفسی یا جلیان یا آنچه راست برآمده باشد از گناه و هنوز سطر نحو دیده و سنگ که در کجاست اندازد و خاک که در سنگ باشد ناشیغ که کوه و دختر که از صخر گذشته باشد لکن که الا لاف نشء بافتح و التریک جمع مثل طالک طلب و صاحب محب و اگر که نخستین پیدا و نمایان گرد و آنچه بشپ پیدا و نداشت و شو نایبیت جمع یا ناشیغ معصه است بر وزن فاعلته و نیز نایبیت اول روز و اول شب یا ساعت شنبین از شب یا هر ساعت که شب زنده و در در قیام و زود یا تمام شب یا بر کائن بعضی من	درو و درون و کوالا نیدن و آغاز کردن چپ و در شدن ان بقال انشا می کشد ای جوشی و بستن شدن شتر و پیدا کردن بنای سراسر را و بلند کردن ابرو و وضع نمودن حدیث را و بر ستر آن تکشیغ پروردن و زنده کردن و کوالا نیدن و صند و قریح او من نشاء فی الحلیه بالغنیف و التشدید نشاء اجاجیه کوپه و رفت در حاجت خود مشتش علم و سنگ تو و راه بلند و نیز مشتش زنی فاعلی انشتش ع بر روی تیر خبا کردن و قال لایکینش الترجم یعنی بوی بد رنگ با در دقیل انما هو من نشاء الترجم و لا ههنا ایشتمنا نشب نشاء باضم و برش و در که بجاری و بر و باشو و منه بقال کنت نشاء قصرت غنیة ای کنت اذ انکبت و علقت بالکسان کفی حی نشاء افقد احقبت الیوم و جفت و نیز نشاء درگ و سم است از دانه مرده که بدتر قیل است از قیس نشاء کمر نشب بر بے از ان قیل است علی بن مطهر یعنی نشاء	نشب بحر که مال امیل باطنش یا صامت و آب و زمین نشاء باطن مثله فی الصحن نشوب جمع و منته است که بدان که آن زنده و نیز نشب جدید علی بن عثمان حدیث و فی المثل لایم نشب و ما لهم نشب ان هم الا نشاء نشب بر و یا تیر نام مرده نایبیت احوال تیر که نشاب که کستان تیر که فوز نشاء با تار و دره و زنده نشاب که مان فی نشاء تیر که منشیه بقعدة مال امیل ناطق باشد یا صامت منشبت که بر غور خرمای و چکار منشبت جمع نشاء العظمه نشاء بالفتح و نشوب و نشاء بالضم شد و در و نیت به و نشب منشبت سوره بالفتح و دردی افتا و کردی برای تدار و از ان و قال نشبت لخص بینه و نشاء الامیر لازم که با و کار و ما نشبت لخص لکنا یعنی هر چه میکنم چنان نشاب که بر من و و انجیر گردانیدن و در ان ساقین و سخت و زدن با و در و شستن خال و سحر زده را و در دام انجیر شکاری شکار را بکرت نشب که معطم چا و دیگرین بکرت تیر تکشیغ بستر کردن و گون بر	گردانیدن و در آمدن و در پرت و در کار بد شدن و قال نشب فی النشی ان نشب ناشیغته الحزب مناشیه لازم شد و از جنگ تناشبت فراهم شدن قوم و در یکدیگر و خفتن انشتاب در انجین و دهنیم چیدن و فراهم آوردن آن را و گردون گنم را و رفتن نشب را نشبت ب ر نشبت بر که چهل هی است نشب ج نشبت بحر که راه گذر آب انشاج جمع نوشجان بالفتح گردی است یا شهر نشبت الیای نشبت کامیر که گرفته شد و در گریه و زاری و نیز نشبت آواز بر گردانیدن تر و نیز نشبت در دمان و جوش زودن و دیگر شیک چند انکه آوا برآید و جدا فصل کردن مطرب مجان و آواز و در ان نشبت نشب نشبت یعنی بستان نشبت که کسب و آید اندک قیل الشراب نشبت نشاء کشد و نشبت پدر ترا و نه نشبت نشاء و نشبت از سیر بی خود و آب را یا پاششم خوردن و از صند و است و در نشبت و نشب آب و در ان
--	--	--	--

ج

بقدركمين

ن ش د

لنشدۃ - بالکسر باک و آواز

لنشدۃ - کایر بلندی آواز و شعر

در جواب خوانده شده

النشودة - کاجوبه شعره در

تاشا خود انداخته بشیند جمع

النشد الضالة لنشدۃ -

بالفتح و نشدۃ و نشدۃ انا -

کسره حاجت کم شده را و تعریف

ان نوبه و لنشدۃ فلک و لنشدۃ

ان له و لنشدۃ بالله سوگند و

بجمله و لنشدۃ فلک و لنشدۃ ا -

بالفتح نشدۃ و نشدۃ الله لغت او را

یعنی بکنده اسمی بر اسم ترا کما تات

و نشدۃ الله و لنشدۃ الله

سوگند خدا و سوگند ترا

نشدۃ یعنی نوبه و نشدۃ

و سراسر و نشدۃ و نشدۃ

النشدۃ تعریف کردن کم شده

را و تعریف کردن خود است از

اصدا و است و شعر خواندن جو

کردن بقال و لنشدۃ بکرم ای

هی هدم و لنشدۃ و لنشدۃ

بالکسر سوگند خوانیدن

نشدۃ نشدۃ همه کس شعر خواندن

نشدۃ نشدۃ نشدۃ نشدۃ

خفتن و کوفارش و گروگان

که سر در تدار اند و یوگیا

خشک و گیسر شده و آن به

علت است به محمد بن نشدۃ

است که لیث بن ابی سلیم از وی

روایت کند

نشدۃ بالضم و نشدۃ

که بر وی و آن در این و آن

النشدۃ کسره برانگه و برانگه

و احد و جمع در دو یکسان است

منه الله و لنشدۃ

نشدۃ کسره و لنشدۃ کسره

چندین را و فرام آورده و کند

نشدۃ کسره و لنشدۃ

بضم و جمع و لنشدۃ

النشدۃ و لنشدۃ و لنشدۃ

النشدۃ و لنشدۃ و لنشدۃ

النشدۃ و لنشدۃ و لنشدۃ

النشدۃ و لنشدۃ و لنشدۃ

النشدۃ و لنشدۃ و لنشدۃ

النشدۃ و لنشدۃ و لنشدۃ

النشدۃ و لنشدۃ و لنشدۃ

النشدۃ و لنشدۃ و لنشدۃ

النشدۃ و لنشدۃ و لنشدۃ

النشدۃ و لنشدۃ و لنشدۃ

النشدۃ و لنشدۃ و لنشدۃ

النشدۃ و لنشدۃ و لنشدۃ

عبد الرحمن مؤید ناشرین

محمد شان اند

النشدۃ کسره و لنشدۃ

که بر وی و آن در این و آن

النشدۃ کسره و لنشدۃ

النشدۃ کسره و لنشدۃ

النشدۃ کسره و لنشدۃ

النشدۃ کسره و لنشدۃ

النشدۃ کسره و لنشدۃ

النشدۃ کسره و لنشدۃ

النشدۃ کسره و لنشدۃ

النشدۃ کسره و لنشدۃ

النشدۃ کسره و لنشدۃ

النشدۃ کسره و لنشدۃ

النشدۃ کسره و لنشدۃ

النشدۃ کسره و لنشدۃ

النشدۃ کسره و لنشدۃ

النشدۃ کسره و لنشدۃ

النشدۃ کسره و لنشدۃ

النشدۃ کسره و لنشدۃ

النشدۃ کسره و لنشدۃ

النشدۃ کسره و لنشدۃ

النشدۃ کسره و لنشدۃ

النشدۃ کسره و لنشدۃ

النشدۃ کسره و لنشدۃ

النشدۃ کسره و لنشدۃ

النشدۃ کسره و لنشدۃ

لعل حلقاً أصابته مني

نشدۃ و لنشدۃ و لنشدۃ

ای رقا و مکذک اذا کتب له

النشدۃ و لنشدۃ و لنشدۃ

و زنده شدن نشدۃ و لنشدۃ

نشدۃ و لنشدۃ و لنشدۃ

لا ذم شد و لنشدۃ و لنشدۃ

کیا و لنشدۃ و لنشدۃ

بر آوردن و لنشدۃ و لنشدۃ

و لنشدۃ و لنشدۃ و لنشدۃ

نشدۃ و لنشدۃ و لنشدۃ

نشدۃ و لنشدۃ و لنشدۃ

نشدۃ و لنشدۃ و لنشدۃ

نشدۃ و لنشدۃ و لنشدۃ

نشدۃ و لنشدۃ و لنشدۃ

نشدۃ و لنشدۃ و لنشدۃ

نشدۃ و لنشدۃ و لنشدۃ

نشدۃ و لنشدۃ و لنشدۃ

نشدۃ و لنشدۃ و لنشدۃ

نشدۃ و لنشدۃ و لنشدۃ

نشدۃ و لنشدۃ و لنشدۃ

نشدۃ و لنشدۃ و لنشدۃ

نشدۃ و لنشدۃ و لنشدۃ

نشدۃ و لنشدۃ و لنشدۃ

نشدۃ و لنشدۃ و لنشدۃ

نشدۃ و لنشدۃ و لنشدۃ

نشدۃ و لنشدۃ و لنشدۃ

النَّصْفُ النَّصْفُ لِلْفَخْلِ
 انحصاراً ثابتاً ما به و نیز
 انحصاراً - اقرار کردن و گردان
 حق کسی را و پیش آمدن جهت
 بدی و فراخیدن یا آشکارا کردن
 آنچه در دل باشد و اینست که
 که در

نصف
 نصف مثلثه نیز چنانچه
 جمع قسماً و ذیلاً بن ثابت فلکاً
 النصف بالضم
 نصف - با کسر سطر از مردم
 مذکور و مونث واحد جمع در و سه
 یکسان است به نصف بالکسر
 و بی شک داد

نصف - محزون میان سال
 بازو، بسال قبل پنج یا نجاه
 باشند آن رسیده انصاف و
 نصف لکنت و بالضم جمع
 نصف بدون با صغر لکنها
 صفت و نیز نصف مرد و نجاه
 انصاف و نصفون جمع دوا
 اسم مصدر است
 و انصاف محزون داد

نصف - کامیاب و نفع ناز
 و نیز چنانچه عوام در هر چه بدان
 سر بر می خند و چا در دو رکعت
 و به آن است منه الحدیث
 ما تکتلم مداحدهم ولا
 نصیبه
 نصف - چاکر نصفه که
 جمع
 نصفه - آب رولوا و ق

جمع یا سنگ بزرگ که در آب راهند
 و دوی باشد و معنی است
 اناء نصفان - کسر آن شود
 نیم پر
 قربت نصفه - کسری
 مشک نیم پر
 نصفه - کفچه نیمه راه و

رو و باری است در بامه و خادم
 نصفه - مونث
 نصفه - کسری چاکر نصفه
 مونث نصفه جمع
 نصفه - بالغ معنوی است
 (ن) نصفه نصفاً - بالغه
 بر نیم رسیده و کذا نصف النیما
 ای النصف به و نصف لقمه
 نصفاً و نصفاً - کرامه و دیگر

نصف گرفت از ایشان به و
 نصف النبی نصفاً - نیمه آن
 گرفت و نصف القبح - نوشید
 نیمه آن را به و نصف الغل
 نصفه - سر شد بعض غوره
 آن و نیز مانند بعض آن
 (رض ن) نصف فلا نصفاً
 بالغ و نصفاً و وفاءه که بکسر
 و نهما خدمت که او را

انصاف - داد و دادن راستی
 کردن و نیز نیمه رسیدن روز و
 جز آن خدمت کردن و نیز
 روز سیر کردن و نصف چیزه
 گرفتن و شتافتن
 نصفه - کجرت تمام پوشیده
 نصفه - عظم شراب که نصف
 آن سوخته باشد

نصف - سرخ شدن بعض
 غوره خرمایه با ندن بعض آن
 و غار پوشانیدن دختر را و دو
 نیم کردن چیزه را و دوی گردان
 سر بارش
 نصفه - دوش کردن را
 نصفه - معجز پوشیدن فن
 و خدمت کردن و خدمت استن
 از اصدا و است و نیمه حسن کچ

نزد کسی و انصاف خرمین از
 سلطان و یکی موی سپید کردن
 از پیری و يقال نصفنا
 بکسر - یعنی که اندیم تمام میانی
 و تمام حق گرفتن
 نصف - یکدیگر را انصاف
 داد ن
 نصفه - بالغه الصا و

میان هر چیزه
 نصفه - تمام حق خود
 گرفت از آن به و نیز انصاف
 معجز بر کردن زن و نیمه رسیدن
 و در آمدن تیر در شکاف او استن
 استنصفه منه - تمام حق
 خود گرفت از آن

نصف
 نصف - بالغ پیکان تیر و پیکان
 نیزه و تیغ به نصفه و کار افضل
 کا فلس و نصفان گننا به نصف
 جمع و آنچه نو پیر و ن برآمد باشد
 لاقی الفتح به و پیر و آن
 سوسه از خضاب و به آن سم
 و نیز پس سر و اعلا سر و
 از دوک بر آمده و و میقول

نصف - پیش رفتن ستر برآمد و نصف
 بالمصل - و نیز نصف - درازی
 سرشتر و آب
 نصف - کامیاب است و از
 با اندازه یک گرد که بدان که نیمه
 کام و دین و گندم صاف شوند
 میان کردن و سر زیر هر دو نیم
 و نعل مرغ یا پنبی آن و ملاق
 زن و تیر را اعلا سر و موضع است
 لحنه ناصه - ریش خضاب
 پیر و آن آمده

نصفان - کسرون پیکان تیر
 و نیزه و تیغ به دست
 انصاف - کامیاب و نیمه
 بیاه و همی با همی که از شک
 شده باشد نا نصیل جمع
 و نصیل - کمدی گلی است
 که بدان گویند منصا بالکسر
 و نیز منصا بالکسر
 کم از سی یا پهل

(ن) نصف السهم فیه شلاً
 و نشت پیکان تیر و نیزه
 و نصفه - در شانه پیکان
 را در آن به و نیز نصف پیر و ن
 افتادن پیکان از تیر و هو من
 لاصدا - ادا کردن اقا و و عتد

ان لیس من الصدا لانهم لها
 بقول ان الصدا انصاف
 من الفتح و ثبت فی المعجم لا
 لاقی الفتح به و پیر و آن
 سوسه از خضاب و به آن سم
 و نیز پس سر و اعلا سر و
 از دوک بر آمده و و میقول

جمع

داشته و بیکان تیر و تندی تیر و تیر
و گردان بالا ای آن با استخوان
آن یا دوش و دوش میان کتف
و گردن یا شان و جاسه و زره مرو

الغصبة جمع
رن) انقباضه من طولها انقباضا
بالفتح بیرون کشیده جانم از دوش
و نیز بعضی پیشی گرفتن است
در رفتن و در گذشتن تیر و بیکان
شمشیر و بریدن شهر و منازل
در رفتن و نحو شدن رنگ خضاب
دست و پای و سر و بدن با خضاب
رفتن رنگ خضاب سر و بدن
است نفسی و منقبض بشود و ادا
و البیاء مثله و الحکل و فروست
در دم نادم و فرو خوردن آب
در زمین
منقبضی بگویم مستور لاخر کرده

منقبضات - موندت
انقباضا - لاخر کرده و ایند مستور
لاخر دادن کس را و کس
گردانیدن جانم را
منقبضی - لاخر گردانیدن سر را
انقباضا - کشیدن شمشیر و کمان
کردن جانم و لاخر گردانیدن سر

نضی
نضی انقباض الشفین
نضیا - بالفتح کشیدن آزاره و
نضیت الثوب کشنده را بپندم آزاره
انقباضه و انقباضه کشنده
منقبضه مرضی است

باب الثوب و فصل الطاب

ن ط ب
نطاب بکتاب سرور گردن

ن ط ب - پالونه
ن ط ب - جامه پار که در پا نه
و اصل کشنده بدن چیز پارا
صاف کشنده
منقبضه - کفچه کول
و منقلب - کمبر بالو منقبضه
مشله

ن ط ب - کتفه نطابا - با کشت
ر و گوش و دس را
منطابیه - بر یکدیگر را غلاینه
ن ط ب - سر
نطوره - نیک خوردن بیه
چربی را چندان گردان گرد و دل
ازان منقلب مشره

ن ط ح
نطحه - بالفتح بیکار سر و زن
منه الحدیث فادس نطحه
و نطحتان شمشیر را بر سر و بدن
ابدا یعنی اهل پارس با سلبان
بیکار یا دو با یکدیگر خواهند کرد
سپهر ن ملک و سلطنت از دست
ایشان خواهد رفت

ن ط ح - کامبر بزرگ سر و زن
ز و ن بیه و د و نطحه مشله
و الهاء لغلبة الاسمیه
علیها و كذلك القریبیه
و الاکیله و الزمیه لانه
لیس هو علی نطحتها فی
منطوحه و انما هو الشی

فی نفسه منطابها نطس
و نطاب و نطاب و نطاب
الموندت و همی لحی و مرد ببال

و اسپ که در پیشانی او دو دانه
باشد و آن کمروه است و هر چه
پیش آید از رخ و جوش غلاف فعبه
ناطح - هر چه پیش آید از مرغ
و جوش و در جوش و نطاب جمع
یقال اصا به ناطح من الطاب
ای امر شدن بدین نطح و نطاب
دستاره است از سنازل

ن ط ح - هر چه جل که هر دو شاخ و ی
آمد و یقال ماله ناطح و لا نطح
یعنی او را نه گو سپند است شتر
نطاح - کشد انگوش سر و زن
منطوحه - بزرگ سر و زن
بمیر و جماعت بالها لغلبة
الاسمیه علیها
نضی - نطحه نطحا

سر و زن را داورا
نطاح - با هم سر و زن و نطاح
نطاح - با هم سر و زن
چهار

ن ط ح - نطح شتر - بالکمر امشر
اکیز و صاحب بدی است
ن ط ح - نطح
نطح - بالفتح باغبانی نمودن
و الفعل من نصر
نطرون - بالفتح بوره ارشی
نطرون - بالفتح نموده
نطرون - بکثرت باغبانی
نطرون - بکثرت باغبانی
نطرون - باغبان انگور و نطرون

ن ط ح - نطح شتر - بالکمر امشر
اکیز و صاحب بدی است
ن ط ح - نطح
نطح - بالفتح باغبانی نمودن
و الفعل من نصر
نطرون - بالفتح بوره ارشی
نطرون - بالفتح نموده
نطرون - بکثرت باغبانی
نطرون - بکثرت باغبانی
نطرون - باغبان انگور و نطرون

ن ط ح - نطح شتر - بالکمر امشر
اکیز و صاحب بدی است
ن ط ح - نطح
نطح - بالفتح باغبانی نمودن
و الفعل من نصر
نطرون - بالفتح بوره ارشی
نطرون - بالفتح نموده
نطرون - بکثرت باغبانی
نطرون - بکثرت باغبانی
نطرون - باغبان انگور و نطرون

ن ط ح - نطح شتر - بالکمر امشر
اکیز و صاحب بدی است
ن ط ح - نطح
نطح - بالفتح باغبانی نمودن
و الفعل من نصر
نطرون - بالفتح بوره ارشی
نطرون - بالفتح نموده
نطرون - بکثرت باغبانی
نطرون - بکثرت باغبانی
نطرون - باغبان انگور و نطرون

ن ط ح - نطح شتر - بالکمر امشر
اکیز و صاحب بدی است
ن ط ح - نطح
نطح - بالفتح باغبانی نمودن
و الفعل من نصر
نطرون - بالفتح بوره ارشی
نطرون - بالفتح نموده
نطرون - بکثرت باغبانی
نطرون - بکثرت باغبانی
نطرون - باغبان انگور و نطرون

ن ط ح - نطح شتر - بالکمر امشر
اکیز و صاحب بدی است
ن ط ح - نطح
نطح - بالفتح باغبانی نمودن
و الفعل من نصر
نطرون - بالفتح بوره ارشی
نطرون - بالفتح نموده
نطرون - بکثرت باغبانی
نطرون - بکثرت باغبانی
نطرون - باغبان انگور و نطرون

اصح نعتشه به علی قبة قد سجود الخی سائو و غیره است که بر سر آن اندیشه بخت را شکرا کنند و بیانات نعتش که یکی و صغیر هفت ستاره است در شمال و در جنوب سه زبانت گویند و چهار را نعتش و یک را از وی این نعتش استحق سید موبه والفرق اعلی ترک صرف نعتش للمعرفه والتألیف و تدمج نکته لامعرفه و هذاجالشعرا بنوعی نعتش صفت منقوش مرده بر نعتش نهاده	دفع نعت الجبل ذکا و من خور و رخ گیاه زمین را به نقص بحر خمیدگی و بر گردندی انتقاص خشم گرفتن و گران بار رفتن و دروا شدن افتاد نقص نقص - باضم حری است رایستانی خازن ذکا و ازان مسواک سازند و از پوست آن پوست پیرانند دفع اما نقصت منه شیئا پنجین بر سیدم از دوسه نعت	دفع نعت کما که نعتا بفرغ و لیراک و نعتی کما بر فاست نزه آن انعاظ - بر خیز ایندن نزه و سخت آرمند شدن مردوزن بجملع و باز فرا کردن ستور را فرج را از غایت اشتیای محمل اننعاط - باز و فرا کردن ما کس را از غایت ازندی محمل نعت نعت - بالغ مرست نعاة بمشانه گیاه تیر و نازک نعا - بخت جامع و وضعی است نعتج - کجفر و دبد بد و دسعه نعتاح بالغ متد الجح و اع للیمو اسیر صناد الی و یصا یعلع نعتة الکتاب و اللسعة النعترب احتمال قبل الجاع الحبل و نیز عصا ره آن با سر قطع لغت و کم و د و اکر یک دو شاش و دی در شیر اندازند از خالی بها بدارد نعتة بکندی زبان یا بجامع بلام نعتیون بر آمدن از زبان مکر بدن نه اسپس قوت نعتج - کمد دم و دراز نعلت و فرج باریک و دراز نعتة - بالناسجهینه دان مرغ نعالع المظقة ذبازب کمر بند نعتج - دور گردیدن و صط و پرالده شدن و پیر بجان رفتن	نعت نعت - بالغ مرست نعاة بمشانه گیاه تیر و نازک نعا - بخت جامع و وضعی است نعتج - کجفر و دبد بد و دسعه نعتاح بالغ متد الجح و اع للیمو اسیر صناد الی و یصا یعلع نعتة الکتاب و اللسعة النعترب احتمال قبل الجاع الحبل و نیز عصا ره آن با سر قطع لغت و کم و د و اکر یک دو شاش و دی در شیر اندازند از خالی بها بدارد نعتة بکندی زبان یا بجامع بلام نعتیون بر آمدن از زبان مکر بدن نه اسپس قوت نعتج - کمد دم و دراز نعلت و فرج باریک و دراز نعتة - بالناسجهینه دان مرغ نعالع المظقة ذبازب کمر بند نعتج - دور گردیدن و صط و پرالده شدن و پیر بجان رفتن
---	---	--	--

دوره و نفس و تنه ان ساق و
شادمانی و خوشبختی و اگر مرغ
استعمل و تبارکی و نادانی و دوست
و چوب بر پنهانی سرپناه و بالا جو
خرد و بهشت است مرآت
بن عبا و خالد بن ولید اسدی
مرداس بن عباد شمشیری و امیر
صخر و عیسی بن اوس مالکی و مسافع
بن عبد العزیز و عیسی بن عوف
اردی را سنگ بنید برآمده اند
پناه و موشی است بنجد و نیز کعبه
لقب هر پا و شاه حیر و لقب
بنین و ابوالنعمان لقب طبری
بن فیاة و النعمان بن النعمان
است فی المثلث کساجه
النعمان و مصیبت شعی که نیک
بفرشته اعماد و کند اصل ان حبه
النعمان و صدات نعمان قد
عصمت بصحره و بهر مخته
فاخذتها فذبحها بخارها
الی شجرة ثم ذلت من الحی و
هفت من كان یحفظنا و یؤتمنا
فلیکرم و فو ضمت بکنتها
لنحل علی النعمان فانه تم نالیها
وقد اساحت عصمتها و انفلت
ایقینت المرأة لاسیدها الحمر
ولا تصیبها من الحی فحفظت
نکبت قاعهم گناه نازک زرم
نوبت قاعهم کذا لک و نیز کعبه
کوی است و نیز از اعلام است
نعمان کساجه زن نیکو نگار
و نیکو خورش و مرغزار
نعمی کبری نعمت تن آسانی

و فرخی و دترس نیکو و آنچه کرده
شود از نیکوئی و حق کس و یقال
نعمی بن فضل نعم عین
و از اعلام است
نعمی بن الفضل بن حنوب
یا با و امین حنوب و صبا و نعمی
عین ای افند لک نعم عین
غایت یقال نعمانک النعمان کذا
نعمان کعبه نعمت شادمانی
و دترس نیکو و نیکوئی که کرده شود
در حق کس
نعمان کعبه ان رودباری
است و ای عرفه و از النعمان
الکذا لک نیز گویند و رودباری است
نزدیک کوفه و رودباری است
در زمین شام نزدیک ذرات وای
است و نیز در موشی است
و دیگر نعمان بن فواد و یقال
بن النعمان تا بیایند
نعمان. بالنعم پسر نیکو که پادشاهی
است عرب را دغون و بوی شام
را غوب کند بهت سرخی ایشان
نسوب است نعمان بن منذر
لا حماء و نعمان بن ثابت بن
روثا امام کوفی از بایان و و
نعمان النعمان شهری است
اجتاز به النعمان بن بشیر
الکعبه قد نیکو بیلا فافیعت
الید و نعمان بن کس صحابی اند
نعمان مصغر اسم و کان
مرا احاط بهنک الذی صلی علیه
علیه السلام و سلم لیدایع سبط
بن حرم ملت من الاعراب بشو

قله نعم سمع ابو بکر اخذ الله
و ردها و شتره سوطیة النعمان
الذی جعل الله علیه و سلم و
اصحابه منه خذلا
نعمان بن مسعودی است
نعمان و شهری میان و اسط و یقال
و در هر یک از آنها کان کل سرخی
است و بوی بسیار
النعم کافلس مضمی است لایم
و از نامها سرمان است
النعمان. بالنعم مضمی العین
و وادی است یا ان هر دو نام
و عاقل است
نعمان بن نعلی است ماه را
و موشی است بنو حای مدینه
النعم مصغر موشی است
نعمان. بالنعم کوی است
نعمان کعبه ان علام است
بنعم کعبه می است
نعمان. بالنعم پسر نیکو که پادشاهی
است عرب را دغون و بوی شام
را غوب کند بهت سرخی ایشان
نسوب است نعمان بن منذر
لا حماء و نعمان بن ثابت بن
روثا امام کوفی از بایان و و
نعمان النعمان شهری است
اجتاز به النعمان بن بشیر
الکعبه قد نیکو بیلا فافیعت
الید و نعمان بن کس صحابی اند
نعمان مصغر اسم و کان
مرا احاط بهنک الذی صلی علیه
علیه السلام و سلم لیدایع سبط
بن حرم ملت من الاعراب بشو

و نعم رئیس یعنی نیک است
و بد است و ما نعلان کافیه
لا یصغر فان تصغر سایش
الافعال لهما السه حمل طال
بمعنی العاصی و فی نعم اریع
نعمان نعم سمع و نعم بکس
النعم فخر مع سکوا لعین
و نعم بکس بن نعمان بن النعمان
بن نعلی و نعمت المرأة هنده
نعم المرأة هند بن الرجل فاعز
نعم و نعلی مرفوع النما بالانعم
مبتدا فان مرفوعه و خبره او
یا ان یکون خبره مبتدا و خبره
کانک لمتا فب نعم الرجل
قیل لک من موشی و خبره
و اذا قلت نعم لعلک انما
قلت نعم الرجل رجلا لا فان
نعم بکس لا یکن الا معرفة
بالا لاف واللام و ما یضاعف
المصافی لک واللام و قد
یدخل ما عکبه فی جمع بین
النعمان بقول یقال فی موشی
حی وان شئت حرکت النعمان
بالکسر ان شئت فحکمت لغز
مع کس لعین تقول فمسلک
عسلک لکن فیما مع نعم عن
صیغه ای نعم ما عسلک
و یقال ان فمسلک ذلک فیها
و نعمت بناء ساکنه و فمسلک
و مضی و فی نعمت النعمان
نعم الله بک عین ای
نعم الله بک عین ای
نعم الله بک عین ای
فی الاضمر ما لغز و مدان و

از وی. وان باشد
مُتَعَاذ. گرسپند که بیرون آمد
شیر سرخ یا شیر باغون عادت وی
باشد

دس ضفت. تَغْرِ عَلَيْهِ نَعْرًا
وَلَقَدْ أَنَا بِحَرْبِ بْنِ خُثَيْلٍ كَرْدِيَانٍ
وَلَقَدْ لَنَا ثَقَلَةٌ مِمَّنْ خَرَجُوا مَعَهُ
كَوْشَتٌ. و نَعْرَتِ الْفَيْلُ بِرَجْوٍ
وَكَبْ. و نَعْرَ الصَّبِيُّ. بـالـیهـی

کودک را
دس. نَعْرَ مِنَ الْمَاءِ. آب
بسیار خورد
النَّعْرُ. تـابـه شدن بیضه و سرخ

شیر که دیدن گرسپند یا فردی
خون یا شیر آن مُتَعَاذَ كَثَرِ الْأَنْزَانِ
نَعْرَهُ تَتَغَيَّرُ. با آب که
بر آن نَعْرَ الْعَبْدُ زَمَ الْبَدَا
تَغْرَ عَلَيْهِ. بـیـگـون گـر وید
بر کوه خرم حرکت و رسانید و دیگر
تَغْرَ چشم شدن و انباشت را
و خلق کسی در آوردن
مَتَانَه. ناشناخته آوردن

ن غ ر ف
نَعْرُقَةُ. باضم تول موسه
پسید مرغول کرده

ن غ م ز ه ی
نَعَاذَ. کرنا ر تباهی اگنندگان
میان قوم فتنه آن عزیزان
د. نَعْرَ بِهِمْ نَعْرًا. بالغ
برآغایند و شان را و تباهی کنند
نَعْرَهُمُ الْمُشَاوَرُونَ لَمْ يَكُنْ
الْقَبِيلَةُ أَيْ وَغْدُهُمْ يَنْزِمُ الْيَدِ
آن را

ن غ ش
نُعَاش. کز آب نیک کوتاه
نُعَاشِي يَشْدُ الْبَهَامُ
نُعَاشَةُ كَثَامَةُ مَعِي

د. نَعْرَ نَعْرًا. بالغ نَعْرًا
نَعْرَ مَضْطَرِبٌ. دید و لرزید و
چند بجای خود و لقال هر
نَعْرَ لَيْلَهُ. یعنی دلیل کند
نَعْرَ. لرزیدن و جنبیدن
رخ چهار پایه و جز آن بجای خود
نَعْرَ. لرزیدن و جنبیدن
چیز بجای خود و لقال دایسه
نَعْرَ دَادَةَ نَعْرَ

ن غ ص
شَرَابٌ يَغْفُ شَرِبَ
کمزورندگان بریده گرد و پیش
از آن که سیراب شوند
دس. نَعْرَ فَلَكَ نَعْرًا
حرکت تمام مراد خود زسید و نیز
نقص. وار و درون شتر را بر
حوض و سیراب نشده گرد و نیز
آن را و دیگر بجایش در آورده
و سیراب ناشدن شتر آن بریده
گردیدن شرب بر خورندگان و
سیراب ناشدن از آن
الْقَاصِ. تیره گردانیدن و نگاه
را بر کسی یقال النقص الله عليه
العيشی کدرة.

ن غ ض
نَعْرَ. تیره شدن و زندگانی
نَعْرَ. تیره شدن و زندگانی
نَعْرَ. تیره شدن و زندگانی
نَعْرَ. تیره شدن و زندگانی
نَعْرَ. تیره شدن و زندگانی

ن غ ض
نَعْرَ. بالغ آنکه بلز و سرش
و جنبیدن و رفتن و نیز نَعْرَ
بیکسر معرفه شتر مرغ است
آن را بدان جهت که در رفتن هر

ن غ ض
نَعْرَ. باضم و لقال هر
نَعْرَ. لرزیدن و جنبیدن
نَعْرَ. لرزیدن و جنبیدن
نَعْرَ. لرزیدن و جنبیدن
نَعْرَ. لرزیدن و جنبیدن

ن غ ض
نَعْرَ. لرزیدن و جنبیدن
نَعْرَ. لرزیدن و جنبیدن
نَعْرَ. لرزیدن و جنبیدن
نَعْرَ. لرزیدن و جنبیدن
نَعْرَ. لرزیدن و جنبیدن

ن غ ض
نَعْرَ. لرزیدن و جنبیدن
نَعْرَ. لرزیدن و جنبیدن
نَعْرَ. لرزیدن و جنبیدن
نَعْرَ. لرزیدن و جنبیدن
نَعْرَ. لرزیدن و جنبیدن

ن غ ض
نَعْرَ. لرزیدن و جنبیدن
نَعْرَ. لرزیدن و جنبیدن
نَعْرَ. لرزیدن و جنبیدن
نَعْرَ. لرزیدن و جنبیدن
نَعْرَ. لرزیدن و جنبیدن

ن غ ض
نَعْرَ. لرزیدن و جنبیدن
نَعْرَ. لرزیدن و جنبیدن
نَعْرَ. لرزیدن و جنبیدن
نَعْرَ. لرزیدن و جنبیدن
نَعْرَ. لرزیدن و جنبیدن

ن غ ض
نَعْرَ. لرزیدن و جنبیدن
نَعْرَ. لرزیدن و جنبیدن
نَعْرَ. لرزیدن و جنبیدن
نَعْرَ. لرزیدن و جنبیدن
نَعْرَ. لرزیدن و جنبیدن

ن غ ض
نَعْرَ. لرزیدن و جنبیدن
نَعْرَ. لرزیدن و جنبیدن
نَعْرَ. لرزیدن و جنبیدن
نَعْرَ. لرزیدن و جنبیدن
نَعْرَ. لرزیدن و جنبیدن

جنت که مال پدر را بمهر طواف زن
گرداند کانت العرب تقول
فی الجاهلیة اذا اولد احدکم
هم بنتاً هنیا ذلک اثابة
ای المعظمة لما لک واثابة
معرب است و با و که نخستین
سخت و ز تو را جمع
نفاج کشد و متبر و نازده
تا پنجم که نمار و

نفاحة کرمانه تریز جامه
بقیم کیست مر و بیگانه که گفتی
در آید و سخن بایشان بایگانه
که بقوم در آید و نه صلح کند
فساد تویم بضمتی جمع
انجالی بافته و شد الیا بسیار

نوی ویا و درای
تغایج پاریاتیه جامه
متاعی لتبا باک بدان زمان
سرن را کلان گردانند
نغمه لانتی لختا لغم

دورانده تیر را
 و فتح العروحة از مینه
 بیرون برآمد و فتح الشدی
 انقیصا برداشت و بلند
 کردستان نوزاد بر سر برآورد
 و در آمد از نده تیر را
 و فتح العروحة از مینه
 بیرون برآمد و فتح الشدی
 انقیصا برداشت و بلند
 کردستان نوزاد بر سر برآورد

وَلَقَدْ جَاءَ رَجُلًا مِّنْ ذُرِّيَّتِهِ لَمَسَ عَلَيْهِ فِتْنَةٌ مِّمَّا كَانَ كَانِبًا
 بَاوَدَ وَلَهُ الْمَالُ أَفْزَوْعًا
 الرَّافِعُ
 الْفُجَاعُ - جَدُّكَ نَافِثُكَ
 پستان وقت دوشیدن در
 جهانیدن و دوانیدن خرگوش
 را بر آید بخت شکار را
 نیت - نازیدن با رفزون تارا
 مگر دو و غل نماید
 الفتح - با کسر فتح الفاعل
 الحاء و قد نشد و قد کسر
 الفاء چیز است زرد رنگ که
 از شکم بره و زغال شیر خواره بر آید
 و از زرد پا به شمشیر بر آید
 و خشک گردد و مانند پیله و الفخ
 جوهری از احمی و البزید

وَنَزَلْنَا فِيهِ زَيْدَ بْنَ بَادٍ وَقَالَ
وَالْفَخْرُ أَيْتَةُ مَوْنِثٌ

مُنْقَاخٌ - الْكُسْبِيُّ مِنْهُ أَشْجَرَانِ
مَنْفُوشٌ - كِلَانِ سَمِ وَفَرْبِ

ح

ان اَنْجَحَ لِيَعْمِدَ نَحْنًا بِالْفَتْحِ
 درمید فتح فینه و نقد کذا
 لغة فيه منه الحديث لغة
 الشئ عصبه الله عليه وسلم
 عن الفقه في الصلوة قال ابو
 حنيفة ومحمد الفقه صلوات
 فَعَلَّاهُمْ مَعَ فَسَدَ صَلَاتُهُمْ
 الشافعي اذا لم يكن في لغة
 حراف لم تقبل لغة بغيره
 فوتر لغة لم يردن جاشت
 آفرين قال فَعَلَّاهُمْ مِنْ
 زُجْجًا وَنَارَ بَرْكَشِي يَقَالُ
 هُوَ دَوْخٌ وَفَعْلٌ اَي دَكَلِدَوْخِي
 يُشْفَخُ - درمیدن
 اِنْشَفَخَ - بر آسیدن چیزی
 و بلند بر آمدن روز
 ن ف د
 (س) نَقَدَ نَقَادًا - کسب
 و نقد بحرکت نیست و نابو و گرد
 و رفت
 اِنْقَادَ - نابو و گرد آمدن بی
 ترشه و بی سنو شدن قوم و چیز
 گشتن آب چاه
 مَنَاقِدًا - با هم نزو و حاکم شدن
 و خصومت کردن با هم و گوش
 و توان خود را در باطن و جنت
 و یکا یعنی هر دو جدا بود که جنت
 صاحب خود را جدا و خصم
 منافذ لغت است از ان من
 الحديث ان نَقَدَ نَهْمًا فَكُو
 و بدوی بالقاف
 تَعَدَّ مُتَعَدِّدًا - کجگر الفاء
 بحرکت شست و یکسوی گردید

فِيهِ مُتَعَدِّدٌ عَنْ غَيْرِهِ
 فتح الفاء در وی بی نیازی و
 و غیر است از دیگران و
 نَجَدَ فِي الْبِلَادِ مُتَعَدِّدًا یعنی
 پیای در شهر را گردیز جای و رفتن
 جائے و مطرب جائے
 اِنْقَادَ نَبِيتُ كَرْدَانِ تَمَّ
 چیزے اگر رفتن و شمر و شمر
 اِنْشِدَادَ نَبِيتُ سَاعَتِ كَرْدَانِ
 و توان خود را دو باشتن
 ن ف د
 نَقَدَ - بحرکت روانی چیزی و نقد
 ان و يقال اَي نَقَدَ مَا قَالُ بَعْنِي
 راه بر آمدن و مَعْنَى لَهَا كَقَدَّ
 ای نایف ؟
 نَقَدَ - کایم کار و ان صلاح
 يقال امرة فَيَقْدُ مَحَالِجُ
 نَقْدُ ذِكْبُ و رساو و در گذر
 در هر کار
 نَافِنَ - در گذر زنده و رساو
 امور و کار روان و مطلقه يقال
 امرة نَافِنٌ اَي مَحَالِجُ مَحَالِجُ
 نَافِنَ - راه سلوک و روان
 نَافِنَ - هر سوراخ که بدان نرا
 هر یا تخم رسد سوراخ گوش
 و بینی و دهن و سوراخ دبر
 نَفَادَ - کشتاد و در گذر زنده و
 رساو در هر کار
 (ن) نَقَدَ الْقَوْمَ نَقْدًا
 در گذشت آنها را و خلافت از زنده
 و نیز نَفَادَ - گذشتن چیزی از
 چیزے در باشند ان از ان
 نفوذ بالضم مثله و در گذشتن

بِمَرَّزِجَانٍ كَمَا مَرَّ بِمَرَّزِجَانٍ
 سر نیز بمرقت و کج و تمام آن در
 اندرون بودن نَقَدَ بِالْفَتْحِ مثله
 و رفتن نامه و فرمان بسو
 کس حرکت دادن های وصل
 کمرایه ضمیر است و نَافِیَةً
 نَوَجِدُكَ اَلْخَبْرُونَ كَيْفَ تَسَايَهُ
 اِنْقَادَ - و رگدرا شدن و زرا
 کردن کار را و فرستادن و جاک
 کردن نامه و فرمان را و با قوم
 شدن یا قوم را شکا شده و وسط
 آنها در آمدن و در گذشتن از
 قوم و خلافت و دریدن از آنها
 و نیز و جز ان بر چیزے نفاذ
 تَنَقُّبُ - روان کردن نامه و
 فرمان فرستادن از
 تَسَاوَنَ - بقاضی رسیدن يقال
 تَنَقَّبَ وَالْمَالِي الْقَاضِي اَلْجَبِ
 خَلَصُوا اَلْيَتَهُ قَاذَا اَلْحَلَّ كَالْمَنْهَمِ
 بَحْتِهِ فَيَقَالُ تَنَقَّبَ قَاذَا اَلْحَلَّ
 تَنَقَّبَ - گذشتن چیزی از چیز
 و باشند آن
 مُتَنَقِّدٌ - بفتح الفاء فراخی
 و وسعت
 ن ف س
 نَقَوَ - بالفتح قومی که با گرد زنده
 با بجاری پیش آید یا از یکدیگر
 گرد زنده و جنگ در کرده مردم
 از سه ناده يقال لقیتهم
 كَلَّ صَنِيعٌ وَنَقَوَ بَعْضُ بَعْضٍ يَدِيمُ
 اورا و دیکم هم نَقَوَ و در
 با و گشت حاجبان از مملی دان
 در از دم ذی الحجه است و

وَبِنَقَوَ - بطی است و در و نقو
 بادشای و جمیرا
 نَقَوَ - بالفتح قومیک بجاری پیش
 زنده گردی که کسی درمید و
 خوشین نزدیک مرد که بگویم و خوشنا
 شوند و گرد و مردم از سه ناده
 عَقَوَ نَقَوَ - بالضم از ابتلاع
 است لَكَا عَقَوَ نَقَوَ كَقَت
 نَقَوَ - بالضم هر و فرمان و آنچه
 بهت و نچشم نرم بر کو و گد و زنده
 نَقَوَ - کهمزده مثله
 نَقَوَ - بحرکت مردم و گرد مردم
 از سه ناده و اَنْقَادَ جمع و دلویم
 النقص - در بازگشت حاجبان
 عَقَوَ بَعْنَةً بَعْنَةً و عَقَوَ بَعْنَةً
 نَقَوَ بَعْنَةً عَقَوَ بَعْنَةً نَقَوَ بَعْنَةً
 و عَقَوَ بَعْنَةً نَقَوَ بَعْنَةً - از
 ابتلاع است
 نَقَوَ - کایم گرد مردم از سه
 ناده و قومیک بجاری پیش روند
 و با ست گرد زنده یا از هم گرد زنده
 و عَقَوَ بَعْنَةً نَقَوَ بَعْنَةً
 نَقَوَ بَعْنَةً نَقَوَ بَعْنَةً - کج و جرجانی
 است و وجیبین نَقَوَ - بالضم
 نَقَوَ - کج و جرجانی و نَقَوَ
 غالباً و مغلوب با آنچه حاجبان
 از کس
 نَقَوَ - کج و جرجانی و نَقَوَ
 نَقَوَ - بالضم فرمان و خوشین
 و قریب مرد که بچشم و خوشی شوند

<p>انْتِفَاضٍ - آب پاشیدن از فشار آب شستن بر زده</p>	<p>نَفَاضٍ - کُزَابِ کِیسَرِ بَیْضِ بَافِشَ میستد از بزرگ و میوه و جز آن</p>	<p>نَشَانِدَن جاسم و درخت شتاج دا و ن شتر و بیاض و زنده و دیگر</p>	<p>ن ف ط نَفَطَ - بِالْكَسْرِ يَنْفِطُ وَادْفَعُ خَطَا روغنی است که از بعض زبیه های</p>
<p>ن ف ض نَفْضٍ - بِالْكَسْرِ يَنْفِضُ زَنْبُور یا کمر مرده آن که در جاسه شمش</p>	<p>نَفَاضَتُهُ كَيْتَمَتُهُ رَيْشُهُ زَرْزَرُهُ مسواک که در دهن ماند و آنچه</p>	<p>ز ن و نَاقَهُ و سِپَرِی شَدَن تَوَشَهُ قوم و خوشه سبخت کشت و بیرون</p>	<p>و لَایَتِ شِیرِ و ان حَاصِلِ شَوْد سفید و سیاه می باشد و نیکوترین</p>
<p>ن ف ض نَفْضٌ - بِالْكَسْرِ يَنْفِضُ رَاسُ که بدان خانه زنبور رن راس</p>	<p>نَفَاضَتُهُ كَيْتَمَتُهُ رَيْشُهُ زَرْزَرُهُ مسواک که در دهن ماند و آنچه</p>	<p>بَعْضُ اَزْ زَنْگِ و دُخَا اَمَدَن و فشانیدن تب لرزه کسی را بچوب</p>	<p>اَن سَفِیدِ رَسْتِ حَلَلِ مَلْذِیْبِ مغفم المسدد والمغضی نکل</p>
<p>ن ف ض نَفْضٌ - بِالْكَسْرِ يَنْفِضُ رَاسُ که بدان خانه زنبور رن راس</p>	<p>نَفَاضَتُهُ كَيْتَمَتُهُ رَيْشُهُ زَرْزَرُهُ مسواک که در دهن ماند و آنچه</p>	<p>بَعْضُ اَزْ زَنْگِ و دُخَا اَمَدَن و فشانیدن تب لرزه کسی را بچوب</p>	<p>اَن سَفِیدِ رَسْتِ حَلَلِ مَلْذِیْبِ مغفم المسدد والمغضی نکل</p>
<p>ن ف ض نَفْضٌ - بِالْكَسْرِ يَنْفِضُ رَاسُ که بدان خانه زنبور رن راس</p>	<p>نَفَاضَتُهُ كَيْتَمَتُهُ رَيْشُهُ زَرْزَرُهُ مسواک که در دهن ماند و آنچه</p>	<p>بَعْضُ اَزْ زَنْگِ و دُخَا اَمَدَن و فشانیدن تب لرزه کسی را بچوب</p>	<p>اَن سَفِیدِ رَسْتِ حَلَلِ مَلْذِیْبِ مغفم المسدد والمغضی نکل</p>
<p>ن ف ض نَفْضٌ - بِالْكَسْرِ يَنْفِضُ رَاسُ که بدان خانه زنبور رن راس</p>	<p>نَفَاضَتُهُ كَيْتَمَتُهُ رَيْشُهُ زَرْزَرُهُ مسواک که در دهن ماند و آنچه</p>	<p>بَعْضُ اَزْ زَنْگِ و دُخَا اَمَدَن و فشانیدن تب لرزه کسی را بچوب</p>	<p>اَن سَفِیدِ رَسْتِ حَلَلِ مَلْذِیْبِ مغفم المسدد والمغضی نکل</p>
<p>ن ف ض نَفْضٌ - بِالْكَسْرِ يَنْفِضُ رَاسُ که بدان خانه زنبور رن راس</p>	<p>نَفَاضَتُهُ كَيْتَمَتُهُ رَيْشُهُ زَرْزَرُهُ مسواک که در دهن ماند و آنچه</p>	<p>بَعْضُ اَزْ زَنْگِ و دُخَا اَمَدَن و فشانیدن تب لرزه کسی را بچوب</p>	<p>اَن سَفِیدِ رَسْتِ حَلَلِ مَلْذِیْبِ مغفم المسدد والمغضی نکل</p>
<p>ن ف ض نَفْضٌ - بِالْكَسْرِ يَنْفِضُ رَاسُ که بدان خانه زنبور رن راس</p>	<p>نَفَاضَتُهُ كَيْتَمَتُهُ رَيْشُهُ زَرْزَرُهُ مسواک که در دهن ماند و آنچه</p>	<p>بَعْضُ اَزْ زَنْگِ و دُخَا اَمَدَن و فشانیدن تب لرزه کسی را بچوب</p>	<p>اَن سَفِیدِ رَسْتِ حَلَلِ مَلْذِیْبِ مغفم المسدد والمغضی نکل</p>
<p>ن ف ض نَفْضٌ - بِالْكَسْرِ يَنْفِضُ رَاسُ که بدان خانه زنبور رن راس</p>	<p>نَفَاضَتُهُ كَيْتَمَتُهُ رَيْشُهُ زَرْزَرُهُ مسواک که در دهن ماند و آنچه</p>	<p>بَعْضُ اَزْ زَنْگِ و دُخَا اَمَدَن و فشانیدن تب لرزه کسی را بچوب</p>	<p>اَن سَفِیدِ رَسْتِ حَلَلِ مَلْذِیْبِ مغفم المسدد والمغضی نکل</p>
<p>ن ف ض نَفْضٌ - بِالْكَسْرِ يَنْفِضُ رَاسُ که بدان خانه زنبور رن راس</p>	<p>نَفَاضَتُهُ كَيْتَمَتُهُ رَيْشُهُ زَرْزَرُهُ مسواک که در دهن ماند و آنچه</p>	<p>بَعْضُ اَزْ زَنْگِ و دُخَا اَمَدَن و فشانیدن تب لرزه کسی را بچوب</p>	<p>اَن سَفِیدِ رَسْتِ حَلَلِ مَلْذِیْبِ مغفم المسدد والمغضی نکل</p>
<p>ن ف ض نَفْضٌ - بِالْكَسْرِ يَنْفِضُ رَاسُ که بدان خانه زنبور رن راس</p>	<p>نَفَاضَتُهُ كَيْتَمَتُهُ رَيْشُهُ زَرْزَرُهُ مسواک که در دهن ماند و آنچه</p>	<p>بَعْضُ اَزْ زَنْگِ و دُخَا اَمَدَن و فشانیدن تب لرزه کسی را بچوب</p>	<p>اَن سَفِیدِ رَسْتِ حَلَلِ مَلْذِیْبِ مغفم المسدد والمغضی نکل</p>
<p>ن ف ض نَفْضٌ - بِالْكَسْرِ يَنْفِضُ رَاسُ که بدان خانه زنبور رن راس</p>	<p>نَفَاضَتُهُ كَيْتَمَتُهُ رَيْشُهُ زَرْزَرُهُ مسواک که در دهن ماند و آنچه</p>	<p>بَعْضُ اَزْ زَنْگِ و دُخَا اَمَدَن و فشانیدن تب لرزه کسی را بچوب</p>	<p>اَن سَفِیدِ رَسْتِ حَلَلِ مَلْذِیْبِ مغفم المسدد والمغضی نکل</p>
<p>ن ف ض نَفْضٌ - بِالْكَسْرِ يَنْفِضُ رَاسُ که بدان خانه زنبور رن راس</p>	<p>نَفَاضَتُهُ كَيْتَمَتُهُ رَيْشُهُ زَرْزَرُهُ مسواک که در دهن ماند و آنچه</p>	<p>بَعْضُ اَزْ زَنْگِ و دُخَا اَمَدَن و فشانیدن تب لرزه کسی را بچوب</p>	<p>اَن سَفِیدِ رَسْتِ حَلَلِ مَلْذِیْبِ مغفم المسدد والمغضی نکل</p>
<p>ن ف ض نَفْضٌ - بِالْكَسْرِ يَنْفِضُ رَاسُ که بدان خانه زنبور رن راس</p>	<p>نَفَاضَتُهُ كَيْتَمَتُهُ رَيْشُهُ زَرْزَرُهُ مسواک که در دهن ماند و آنچه</p>	<p>بَعْضُ اَزْ زَنْگِ و دُخَا اَمَدَن و فشانیدن تب لرزه کسی را بچوب</p>	<p>اَن سَفِیدِ رَسْتِ حَلَلِ مَلْذِیْبِ مغفم المسدد والمغضی نکل</p>

يقال مناقرة ونقار من اجعة
في الكلام

تَنْقِرُ - باز کا ویدن از چیزے
تَنْقِرُ الْعَيْنَ - آنکہ چشم وی

در مغال فرودفته باشد
انتقار کند اگری کردن در خوا

و برگزیدن و باز کاویدن از هم چیز
و خواندن بعضی را از قوم و بسم

برکنده اسبان زمین را یقال
اُنْتَقَرَبَ الْحَيْلُ بِأَفْرِهَا لِقَرَأْ

نقارہ
نقارۃ۔ اقامت نمودن بجای

نقرس

و در و نه دشت النگ و نه دشتان
و اکثر اهل نعمت را عارض شود و

ہلاکت و سختی سترک و مردزیرک و
رہنماے ماہر و طبیب حاذق

بِأَيِّ لَهْزَةٍ دَقِيقَةٍ تَسْتَأْسِرُ لِقَرِيْبٍ
مِثْلَ فِيهِمَا يُقَالُ حَكِيْبٌ نَقَرَسُ

است مصنوع از ابریشم و حران
شده گل سرخ که زنان بر سر نهانند

نق من
نقز بالفتح بر حستن و بر حستن آمو

مثله والفعل من نصوفي

الحديث كان ابن مسعود
الظهر والجنادب تنقره الرعدة
نُقْتُ - بالضم -

لَقَدْ مَحَكَمَتُوا رِزْوَانَهُ لَغْوًا

ووجب است یکے ناقوس که در
باشد و دیگرے قیپیل که کوتاه

نَفْسًا - بِالْفَتْحِ زَوْجُ بَيْلِ نَاقُوسٍ

عفی الحدیث کا دوا ان یفسد
حتی رای عبد الله بن زید

عیب و فسوس کروں کسے را
تَنْقِیس۔ سیاہی و روایات کروں

و لقب نهادن کسی را
نقش

لشکر با فتح مجمع آمدن و با بسته
دو خیمای خشک در ابدان نهاده

و آب بران پاسیده و ویرفتن
نکاشتن و نگار کردن و گمانیدن
نهار زدن و نه ششخه مارا تا زو طرب

أَمْ يَقُولُ يُفْتَنُ الْعِدُّ قُلُوبَهُمْ
أَمْ يَقُولُ إِذَا ظَهَرَ لِبَنِي إِسْرَءِيلَ
مِنْ مَوْلَايَ الْآيَاتُ كَذَّبُوا بِآيَاتِي

را و پاییزه را در آن خوابگاه بوسیدند
 را و خا طس و جز آن و بر کنند
 می و منقاش را و الفعا می بنصر

نقاشه: کتابه بخار و نقاشی
نقاش: کشا و بخارنده

مَنْقُوش: نگاشته
مَنْقُوش: نگاشته

دین ہا از دے بیرون کشند

مُنَقِّصًا کبھی نہ ہو سکتا کہ استخوان
ازوے شکستہ باشد

تَنْقِیْشُ - نَخِاسْتَن و نَخِا کَر دَن
مُتَافِئَةُ - بَارِیکِ کَر دَن و حَسَا.

وَالْحَدِيثُ مِنْ نَوْعَيْهِ فِي
الْجَسَامِ عَذَابٌ
إِنَّهُ أَشَدُّ مِنْ نَارِ الزَّالِمْ أَوْ مِ

و بگین نقش کردن و فرمودن
نقاش را و پای بر زمین زدن

شتر که در آن خاور آمده باشد
منه قولهم لطمه لطمه

المنتقى وبيرون اورون و
برگزیدن چیزے را

و ہمیشہ خرمائے خشک آب پاشید
و خورون و سوستہ گانیدن

نقص
نقص - الفتح كم ردن مدبره

لم شدن تنقاص بالفتح و
تقصان - بالنون مثله لازم و متحد

مى در وين دىل و جزا ان يقا
دخلى عليه نقص فى دينه
عقل و كمال نقصان و

شہر اعیانہ لا یتقصان اے
الحکم وان نقصا عداؤ

الفعل من نصر
نقشب - کامیر آب شیرین و حوثر

و هر چیزی پائیزه که بوی خوش داشته باشد
نقعه که کفنیست سخن چندین بوی

و خوش زشت پاست
لُحْصِيَان - بالضم می زانقدر

ادمال که کم کرد

سج

هر چه در کتب مناجات
و نیز کتب جنت و دوزخ
مرغ جنت فردا من و پیغمبر
رفتن و افعیل بن نصر
کوفته. با تا قلم تر
کوع. باضم تشکی یقال لهما
الله بالجمع والنوع و کذا نحو
و شیءا.
نوعیة بحیثیه و داری است
نیایع. کتاب مجموعی است
نایع. شش نیایع بالکلی جمع یقال
فقد جئناک کایع و هم جیایع
نیایع. یا آن از اربع است یا نایع
یعنی پنج جهان رنده اگر کسی
و نایعات. و دگر خرد است در
بلادی بجهنم کتاب
میخواه. با کسر نوز و با فنده
نوعی جمع یا بناید و زون باد
چیز را
هکای منسوخ. بکسر الواو جا
دور
تتووع. گو ما گون شدن چندین
شخ و پیش شدن در فتن جزان
یقال تتووع فی استیوای تقدم
استیئاعة پیش شدن فتن
و جزان جبیندن شاخ و دخت
ن و ف
نوف. بالفخ که بان بلند الواف
جمع و نفاق زن و آلفه را نفاق
که فاضیه بخند بر و و از یا با
کفتا لبطنی است از عهدان به و
کوفت بن فضالة یقال تا بجای نام
و شق است

ناقة نیاق کتاب نامه دراز
بالندی حمل نیاق و هندی
کذا لک و الاصل یواف
جل نیاق کشاد و شتر بلند
که بان و الاصل نینوان
نیفت گیسر فزونی و زیادت
چیزه و قد خففت اصله
یقال عشاء و یفت و یفت
در هر چه بخند از نیاق
چند انکه بعثتانی رسد و نیز یفت
فصل احسان و از یک تاسه
نیوف میقول نام پیشه یا موضعی
است و دگر که طایان یوفی
یا ثلوثی. است بقصر و بشناه و توفی
یا تحیتیه
هتاف. بالفخ نام سه و
حبد منات. در اشم است
و عید شس و مصلی نماز
قلاده منافی فسوب کو دنیا
عیدی فعد لا لاله الا الله
منوف. دی است بصر
د ن نایع علی الشیء. برآمدن
بلند گردیده و نیز نوف. بالفخ
کمند پستان را و بلند و دراز
گردیدن شتر و جزان
میلینف. کسیر کوی است حصی
بر که ضمیر از اعمال تعذر و قلعه از
اعمال حج
میلینف. با تا را کی است مر
تیم ر میان بخند و با به
اناق علی الشیء. برآمدن
و نایع الدیرا هم علی المایة
افزون گردید برصد

نیفت علیهم بلیقفا. افزون
شد بران
ن و ف
ناق نیاق ماندی در بن
گوشت تراگشت و بن گوشت
پاره و تراگشت خضر و مقدم بر
دست و بند خج و هر چه که بگو
شکاف ماند چون شکم آج و
بن و مقرو و آبد که در دست
بر آید نایع نیا.
ناقة. شتر ماده و زهره فصل
بالتحریک و اصله نوقه بالواو
فایعت نایع و نیاق کتاب
و نایعات اوقات و نایع بالفخ
جمع و ضلکة بالنسکین لا یجمع
علی ذلک و جمع الفلح منه علی
النوف کافلس فاستغفر الله
علی الواو فقد معاه علی النون
فقالوا اوف ثم عر ضوا من
الواو یا عا فقالوا ایتق انا فی
و نیاقات جمع الجمع و تصغیر
ایتق ایتقیات و الهیات
ایتقین. و نیز نایع چند ستاره
است که بر شکل نایع واقع شده
نایع. با کسر بلند ترن جاسه از
که نیاق کتاب و انیاق و
نیوف جمع و و نیق العقاب
موضعی است میان حرمین شریفین
و نیق ایمنه دی است و کج
نوف. باضم ربی است نایع
نوقه. باضم و نائی و مهارت
در هر چیزه
نوقات. باضم محله است

جستان
نوف. بکسر سیدی یا کسری
نوقه. بکسر تا نیاک کند
گوشت را از پیچ جنت و دان
و ایشان آسانی جزوان اند
نوقان. باضم یک از دو شطرنج
کشاد و راض شتران
و دست و کیک کننده آنها
نیتق گیسر مرغوش طعام و
عروش لباس
نیفتة. با کسر رازی و افزونی
در کار و لباس طعام و خورش
هم است و منه المثل خوقا
ذات نیفتة و حق با بی گویند
که با وجود نادانی و جبل و عوی
سرفت و دانست نماید
نیفتة. با کسر نیا است
از اعمال مقبول یا از انبیایه
نفع بهره و کسرون یا انبیاء
مد و داخراشد
ننوق. نفع القویة موضعی است
بعان
نیوف. نفع التحییه کوی است
کلان دهلیش و حقیقت ننوق
ننوق. باضم پاک من گوشه
را از پیوه و امر بلیقفا
من الشیء البسج
ننوق. محکم شتر باضت
یافت نام کرده و در با بن مثنی را و
و شتر جعت ایستاد و بر گریاه
باز و دشته و نوقه. مرنث
الننوق ایتا نایع و نیاق. شکست
انداخت مرا

هائیکه از اینها که یعنی جدا
نمیشود

ن ۵ ل

ایضا جمله بلوغ شتران

نخست بر آب آمده

نخست بر آب آمده

خورون و شتر و سیراب شدن

از اعداد است و الفعل من هم

و یقال انهم ثلاث یعنی پس

است ترا این ساعت پنج نیز

نمل حرکت طعام خورده شده

نمیل که بر نام مردی

فاهل شتر نخست آب خورده

دو این و نهال که بجای نمل

محرکه و نهال سیراب

و شتر از اعداد است و شتر

گرسنه زواهی جمع

یا هکله آینه و رنده در

آب خورنده

نملان که گران بخورند

و سیراب و شتر از اعداد است

نمل که قعد آب خور و نخست

آب خورون و جاس آب خورند

یقال نمل منی فلان لای

مقدور هم موضع نمل و نمل

یا نمل و نمل و نمل

و نمل و نمل

نمل و نمل

نمیل یعنی این است و نمیل
نمیل یعنی این است

نمیل

نمیل

نمیل

نمیل

نمیل

نمیل

نمیل

نمیل

نمیل

نمیل

نمیل

نمیل

نمیل

نمیل

نمیل

نمیل

نمیل

نمیل

نمیل

نمیل

نمیل

نمیل

نمیل

نمیل

نمیل

نمیل

صاحب ویر و کلیسا و نیم و راه

صاحب ویر و کلیسا و نیم و راه

صاحب ویر و کلیسا و نیم و راه

صاحب ویر و کلیسا و نیم و راه

صاحب ویر و کلیسا و نیم و راه

صاحب ویر و کلیسا و نیم و راه

صاحب ویر و کلیسا و نیم و راه

صاحب ویر و کلیسا و نیم و راه

صاحب ویر و کلیسا و نیم و راه

صاحب ویر و کلیسا و نیم و راه

صاحب ویر و کلیسا و نیم و راه

صاحب ویر و کلیسا و نیم و راه

صاحب ویر و کلیسا و نیم و راه

صاحب ویر و کلیسا و نیم و راه

صاحب ویر و کلیسا و نیم و راه

صاحب ویر و کلیسا و نیم و راه

صاحب ویر و کلیسا و نیم و راه

صاحب ویر و کلیسا و نیم و راه

صاحب ویر و کلیسا و نیم و راه

صاحب ویر و کلیسا و نیم و راه

صاحب ویر و کلیسا و نیم و راه

صاحب ویر و کلیسا و نیم و راه

صاحب ویر و کلیسا و نیم و راه

صاحب ویر و کلیسا و نیم و راه

صاحب ویر و کلیسا و نیم و راه

صاحب ویر و کلیسا و نیم و راه

صاحب ویر و کلیسا و نیم و راه

نشد و دریم یکد از منان

نشد و دریم یکد از منان

نشد و دریم یکد از منان

نشد و دریم یکد از منان

نشد و دریم یکد از منان

نشد و دریم یکد از منان

نشد و دریم یکد از منان

نشد و دریم یکد از منان

نشد و دریم یکد از منان

نشد و دریم یکد از منان

نشد و دریم یکد از منان

نشد و دریم یکد از منان

نشد و دریم یکد از منان

نشد و دریم یکد از منان

نشد و دریم یکد از منان

نشد و دریم یکد از منان

نشد و دریم یکد از منان

نشد و دریم یکد از منان

نشد و دریم یکد از منان

نشد و دریم یکد از منان

نشد و دریم یکد از منان

نشد و دریم یکد از منان

نشد و دریم یکد از منان

نشد و دریم یکد از منان

نشد و دریم یکد از منان

نشد و دریم یکد از منان

نشد و دریم یکد از منان

<p>تَوَيْتُ - پائال و نرم کردن استیشاسر - بسیار خوشن چیز را وبیسا را مدن</p>	<p>وَمِثْلُ شَيْءٍ جَمْع (ك) وَثَقٌ وَثَقَةٌ - استوار و استوار با می نمود</p>	<p>و تَوَانَاكَ رَدَن و فراهم آوردن مال را</p>	<p>أَوْتَانَتْ زَيْدًا - دوش سرگ دار آزاد و اوتان من الممال -</p>
<p>و ثَغْ - باغ باران اندک و ثَغْلَة - کسبینه روی که در فرج</p>	<p>(ح) وَثَقَ بِهِ ثَقَّةٌ - کعدنه و مَوْتِنًا استوار داشت</p>	<p>و ثَمَّ - بحر که می و ثَمَّ - کایر کند گوشت</p>	<p>و ثَمَّ - کایر کند گوشت و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا</p>
<p>و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا</p>	<p>و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا</p>	<p>و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا</p>	<p>و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا</p>
<p>و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا</p>	<p>و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا</p>	<p>و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا</p>	<p>و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا</p>
<p>و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا</p>	<p>و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا</p>	<p>و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا</p>	<p>و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا</p>
<p>و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا</p>	<p>و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا</p>	<p>و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا</p>	<p>و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا</p>
<p>و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا</p>	<p>و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا</p>	<p>و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا</p>	<p>و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا</p>
<p>و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا</p>	<p>و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا</p>	<p>و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا</p>	<p>و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا</p>
<p>و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا</p>	<p>و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا</p>	<p>و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا</p>	<p>و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا</p>
<p>و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا</p>	<p>و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا</p>	<p>و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا</p>	<p>و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا</p>
<p>و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا</p>	<p>و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا</p>	<p>و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا</p>	<p>و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا و ثَمَّ - کسبینه سگ پرده طعنا</p>

سَأَلْنَا وَكَانَ جَنَابَهُ
قَوِيًّا سَمِعَهُمْ كَرِيمًا وَيَدُ
لَهُ لِيَتَوَكَّلُوا

بَابُ الْوَاوِ فَصْلُ الْحَاءِ
وَحَب

وَحَاب كَغَرَبَ بِيَارِي اسْت
شتر را

وَحَج - محرکه ت جاس بناد
وَحْجَة محرکه ت هاس تشيب

وَحَاج - (س) رجح پناه گرفت
وَحْجَاج - فسطح کردن

وَح - بالفصح يجر و در ویش
وَحْجَة وَا فَعْرَ مِنْ وَجْجِ او مِنْ

أَوَّلِهِ + ويزوج بحجره الحاء جزى
است ونگاه او شومى

وَحْجَح - گفته اند و سبک شتاب
به نیک پست و توان سبک تاب

وَحْجَح - بالفصح شلوفى کل
در سینه است

وَحْجَحَة - که رجه آواز گهر
گرفته و مبدل در دست از

وَحْجَح - بالفصح يجر و حش تنها
و جدا شده در دشت آخره گمره

بَعْنِي وَدِيمَ اَوْ رَاضٍ وَهُوَ مَعْدُ
لَا يَنْتَبِهُ وَلَا يَنْصَحُ وَنَضْبُهُ عَلَى
الْحَالِ عِنْدَ الْبَصَرِ يَدِينُ عَلَى الْمَصْدُ

عِنْدَ الْبَصَرِ فِي كُلِّ حَالٍ فَكَانَ
قُلْتُ اَوْحَدُ ثَمَّةٌ يَوْمَ يَحْيَا اِذَا
اَيُّ لَمَّا نَزَلَتْ اِيْرَاثُهُ وَصُعُقَتْ حُلَّةُ

هَذَا الْمَجْمُوعِ وَعِنْدَ هَلْ الْكُفَّةِ
اضْبَعَةٌ عَلَى الظَّاهِرِ بِاسْقَاطِ عَمَلِهِ
وَقَالَ ابْنُ الْعَبَّاسِ يَمِيلُ وَجْهًا اَخْرَجَ

وَهُوَ اَنْ يَكُونَ الرَّجُلُ فِي نَفْسِهِ
مَنْفَرَجًا اَمَا تَنْكَرُ قُلْتُ رَأَيْتُ بَعْدَ
مَنْفَرَجِ الْفَرَسِ اَنْ تَمُوتَ وَتُحْيِي

وَحَدَّاهُ وَحَدَّاهُ وَحَدَّاهُ
وَحَدَّاهُ وَحَدَّاهُ وَحَدَّاهُ
وَحَدَّاهُ وَحَدَّاهُ وَحَدَّاهُ

وَحَدَّاهُ وَحَدَّاهُ وَحَدَّاهُ
وَحَدَّاهُ وَحَدَّاهُ وَحَدَّاهُ
وَحَدَّاهُ وَحَدَّاهُ وَحَدَّاهُ

وَحَدَّاهُ وَحَدَّاهُ وَحَدَّاهُ
وَحَدَّاهُ وَحَدَّاهُ وَحَدَّاهُ
وَحَدَّاهُ وَحَدَّاهُ وَحَدَّاهُ

وَحَدَّاهُ وَحَدَّاهُ وَحَدَّاهُ
وَحَدَّاهُ وَحَدَّاهُ وَحَدَّاهُ
وَحَدَّاهُ وَحَدَّاهُ وَحَدَّاهُ

وَحَدَّاهُ وَحَدَّاهُ وَحَدَّاهُ
وَحَدَّاهُ وَحَدَّاهُ وَحَدَّاهُ
وَحَدَّاهُ وَحَدَّاهُ وَحَدَّاهُ

وَحَدَّاهُ وَحَدَّاهُ وَحَدَّاهُ
وَحَدَّاهُ وَحَدَّاهُ وَحَدَّاهُ
وَحَدَّاهُ وَحَدَّاهُ وَحَدَّاهُ

وَحَدَّاهُ وَحَدَّاهُ وَحَدَّاهُ
وَحَدَّاهُ وَحَدَّاهُ وَحَدَّاهُ
وَحَدَّاهُ وَحَدَّاهُ وَحَدَّاهُ

تَحِيد - کاسیر گانه و معنی است
وَقَحِيدَان - وَاَب است
در بلا قیس و بنو قحید تو س

وَحِيدَة - که سفینه جاس از
اعراض مدینه میان مدینه و مدینه
وَحِيدَة - که سفینه جاس از

وَحِيدَة - که سفینه جاس از
اعراض مدینه میان مدینه و مدینه
وَحِيدَة - که سفینه جاس از

وَحِيدَة - که سفینه جاس از
اعراض مدینه میان مدینه و مدینه
وَحِيدَة - که سفینه جاس از

وَحِيدَة - که سفینه جاس از
اعراض مدینه میان مدینه و مدینه
وَحِيدَة - که سفینه جاس از

وَحِيدَة - که سفینه جاس از
اعراض مدینه میان مدینه و مدینه
وَحِيدَة - که سفینه جاس از

وَحِيدَة - که سفینه جاس از
اعراض مدینه میان مدینه و مدینه
وَحِيدَة - که سفینه جاس از

وَحِيدَة - که سفینه جاس از
اعراض مدینه میان مدینه و مدینه
وَحِيدَة - که سفینه جاس از

وَحِيدَة - که سفینه جاس از
اعراض مدینه میان مدینه و مدینه
وَحِيدَة - که سفینه جاس از

وَحِيدَة - که سفینه جاس از
اعراض مدینه میان مدینه و مدینه
وَحِيدَة - که سفینه جاس از

وَحِيدَة - که سفینه جاس از
اعراض مدینه میان مدینه و مدینه
وَحِيدَة - که سفینه جاس از

وَحِيدَة - که سفینه جاس از
اعراض مدینه میان مدینه و مدینه
وَحِيدَة - که سفینه جاس از

وَحِيدَة - که سفینه جاس از
اعراض مدینه میان مدینه و مدینه
وَحِيدَة - که سفینه جاس از

وَحِيدَة - که سفینه جاس از
اعراض مدینه میان مدینه و مدینه
وَحِيدَة - که سفینه جاس از

وَحِيدَة - که سفینه جاس از
اعراض مدینه میان مدینه و مدینه
وَحِيدَة - که سفینه جاس از

وَحِيدَة - که سفینه جاس از
اعراض مدینه میان مدینه و مدینه
وَحِيدَة - که سفینه جاس از

وَحِيدَة - که سفینه جاس از
اعراض مدینه میان مدینه و مدینه
وَحِيدَة - که سفینه جاس از

وَحِيدَة - که سفینه جاس از
اعراض مدینه میان مدینه و مدینه
وَحِيدَة - که سفینه جاس از

وَحِيدَة - که سفینه جاس از
اعراض مدینه میان مدینه و مدینه
وَحِيدَة - که سفینه جاس از

وَحِيدَة - که سفینه جاس از
اعراض مدینه میان مدینه و مدینه
وَحِيدَة - که سفینه جاس از

وَحِيدَة - که سفینه جاس از
اعراض مدینه میان مدینه و مدینه
وَحِيدَة - که سفینه جاس از

وَحِيدَة - که سفینه جاس از
اعراض مدینه میان مدینه و مدینه
وَحِيدَة - که سفینه جاس از

آهنگ مار دو فرو و آمد ز نو
 و نیز وحش شتایی کی درون
 (کس) وَحْشَتِ الْبَيَّاتِ وَ
 الشعر وَحَاةٌ بِكَوَاكِبِهَا وَوَحْشٌ
 افزون گشت و انبوه و پیچیده
 شد چغماه آن
 موصیعت کهن مردی عیب و
 خوابگاه ناموافق شتران
 اینجکاف شتافتن ناموافق
 آمد خوابگاه شتران را
 موصیعت کعظم شتران را
 تو حیض خود را بر زمین زدن
 شتر و شتافتن بعضا زدن و
 کامل کردن عضو شتر نشستن را
 وحل
 وحل - حرکتی که ستر و حل
 در ماندن احوال و دخول جمع
 وحل - بالفقه لغت روین
 موصیعت بمقتدر لکل فتاد و
 موضع است
 موصیعت مجلس باطل کل تنگ
 و کل ناگه اسم است
 (ض) وَحْلَتُهُ وَحْلًا - بالفقه
 چرخه شد بر دوسه و موهلت
 (دس) وَحْدٌ مَوْحِلٌ بمقتدر
 و کل تنگ و افتاد
 اینحال - در کل انگشت و بیست
 سخت در انگشت کسی را بقال
 او حَلَّ فَلَا تَأْثَرًا
 مواحه که نبر و درون رفتن
 در کل تنگ
 اینحال - پیشتر کردن در سوگند
 تو حَلَّ بَلَّ نَاكُ شَدَن بَا سَ

بدیگری فرستی و اندازی و آواز
 که مردم و غیر آن باشد حیثی
 جمع و درون انگشت و شتایی
 نمودن و فرستادن و بقال حیث
 وحمل - حرکتی که از زانو زن باز آید
 و از زانو: پر مرغ که در پریدن
 بر آید و نیز وحمل سخت آمدن
 شدن زن آبستن بخورون تنگ
 و خوابگاهی بیاد و خوابگاهی هر چه
 و بالفعل من حسب وسیع
 تو حَمَّ وَحْشِمْ - کامبر و وحش هم
 و حام - با کمر و وحش تنگ
 کرایش آواز و مندی زن آبستن
 بخورون چیزه اسم مصدر است
 و دشواری کردن متور و نت
 با کردن و بالفعل من سبع
 و کجی - کسری زن آبستن تنگ
 آرمه بخورون چیزه و حام
 با کمر و وحاشی کساری جمع
 و فی المثل و حلی و لا حبل
 تو حَمَّ بَهِمْ - تو ح که درون و اندو
 زن آبستن خورامیدن آزا و
 کلیدن آب از چوب سینه نواری
 وحل
 وحنه - بالفقه کل نیک
 چسبیده و الغزائنده
 (دس) وَحْنٌ عَلَيْهِ - گل
 اند و دبر و
 تو حْنٌ - کلان شدن شکم و خواب
 گردیدن و دلاک شدن
 وحی
 وحی - بالفقه اشارت و کلمات
 و نامه و پیام و سخن پوشیده و هر چه

فراخ پوست کسب کسبند
 نامر و یا انگشتش زمان ندارد
 و حرا س نرم
 وح -
 فخذ - بالفقه شتافتن شتر با
 نوعی از رفتار شتر همچو رفتار شتر مرغ
 یا فراخ گام نهاده رفتن آن
 فخذ آن حرکت و فخذ - کامبر
 شد و بالفعل من طرف و فخذ
 و فخذ یکشاد و و فخذ و فخذ
 لغت است ازان
 و خ مز
 و خ - بالفقه چیزه آنک یقال
 جاد و فخذ یعنی چهار چار آمدن
 و نیز فخذ - دشمن نیزه و جز آن
 چنانکه و رنگد و کشیدن و فخذ
 چیزه و اندک سپید گردیدن تو
 سر و نیز شرافتن و بالفعل من فخذ
 و فخذ - کامبر رنگد نشید
 و خ ش
 و خش - بالفقه بچکاره در دی
 از هر چیزه و مردم و فرو و پایمین
 بے اعتبار و واضح ذکر و نوشت
 در و سیکسان است و فخذ آن
 می آید و گاهی جمع آن احوال ش
 و وحاش کتاب یا آید قال لولا
 جادیه لیست من الویشین +
 کانت جمعی و فیه المستیق +
 قطنه من اجود العطلین +
 اراد الویشین و العطن فزاد
 فیهما تا فیهما و فیهما
 شهره است با ورا الهنر
 (ک) و فخذ و فخذ و فخذ

بدیگری فرستی و اندازی و آواز
 که مردم و غیر آن باشد حیثی
 جمع و درون انگشت و شتایی
 نمودن و فرستادن و بقال حیث
 وحمل - حرکتی که از زانو زن باز آید
 و از زانو: پر مرغ که در پریدن
 بر آید و نیز وحمل سخت آمدن
 شدن زن آبستن بخورون تنگ
 و خوابگاهی بیاد و خوابگاهی هر چه
 و بالفعل من حسب وسیع
 تو حَمَّ وَحْشِمْ - کامبر و وحش هم
 و حام - با کمر و وحش تنگ
 کرایش آواز و مندی زن آبستن
 بخورون چیزه اسم مصدر است
 و دشواری کردن متور و نت
 با کردن و بالفعل من سبع
 و کجی - کسری زن آبستن تنگ
 آرمه بخورون چیزه و حام
 با کمر و وحاشی کساری جمع
 و فی المثل و حلی و لا حبل
 تو حَمَّ بَهِمْ - تو ح که درون و اندو
 زن آبستن خورامیدن آزا و
 کلیدن آب از چوب سینه نواری
 وحل
 وحنه - بالفقه کل نیک
 چسبیده و الغزائنده
 (دس) وَحْنٌ عَلَيْهِ - گل
 اند و دبر و
 تو حْنٌ - کلان شدن شکم و خواب
 گردیدن و دلاک شدن
 وحی
 وحی - بالفقه اشارت و کلمات
 و نامه و پیام و سخن پوشیده و هر چه

باب لوا و فصل الحاء
 و خ خ
 و خ - بالفقه بچکاره و آهنگ
 و فخذ - حکایت اواز مرغ و
 حکایت کردن آن را
 و فخذ - بالفقه فرشته شکم

توختی صواب بن خوشنوی
خوابتن

استیناء خیر استین یقال
استیوخ نسا بنی فلان ما خیر
هم ای استیوخ هم

باب الوافصل الدال

و د ع

و د آ - محرکه طالی

د ف - و د آ و د ع - بالفتح

برابر کردن را و د آ پیوسته

بهی فراگشت آنها را و د آ

الفرس - بر او روزه را تا کمین

اندازد و یا بر او جهد یقال

د آ یعنی بگذارد

(د س) و د آ علیها سر علیها

و عنه - سپهری گردید بر آن

و قلم شد

و د آ - که عظمت بالک پائے

روشت

و د آ علیها الاصل یو یا

برابر کردن زمین را بر آن و د آ

فلاک بالقوم - بالک و قوم را

و د آ - علیها الاصل

برابر شدن زمین با فراشت

آن را یا ویران کردن یا بکشتن

و د آ علیها و د آ علیها

منقطع گردید و پنهان شد و

و د آ از بدلی ماله گرفت

آزاد و د آ علیها - بالک کرد

آن را

و د ب

و د ب - بالفتح بد حال

و د ج

و د ج - بالفتح کل کردن بریدن

یقال د ج و د ج ای قطع

و د جها و هو لها کالفتد

للا انسان و نیله و راست کردن

و د ج - کل کردن و فعل من هر

و د ج - محرکه کل کردن و بوب

و وسیله و د ج حان مدبر او

و د ج - کتاب رنگ کردن و

همنا و د ج حان

و د ج - کل کردن بریدن و

و د ج - کل کردن و شهر است

و د ج - کل کردن و شهر است

و د ج - کل کردن و شهر است

و د ج - کل کردن و شهر است

و د ج - کل کردن و شهر است

و د ج - کل کردن و شهر است

و د ج - کل کردن و شهر است

و د ج - کل کردن و شهر است

و د ج - کل کردن و شهر است

و د ج - کل کردن و شهر است

و د ج - کل کردن و شهر است

و د ج - کل کردن و شهر است

و د ج - کل کردن و شهر است

و د ج - کل کردن و شهر است

و د ج - کل کردن و شهر است

و د ج - کل کردن و شهر است

و د ج - کل کردن و شهر است

و د ج - کل کردن و شهر است

و د ج - کل کردن و شهر است

و د ج - کل کردن و شهر است

و د ج - کل کردن و شهر است

و د ج - کل کردن و شهر است

و د د - کل کردن و شهر است

و د د - کل کردن و شهر است

و د د - کل کردن و شهر است

و د د - کل کردن و شهر است

و د د - کل کردن و شهر است

و د د - کل کردن و شهر است

و د د - کل کردن و شهر است

و د د - کل کردن و شهر است

و د د - کل کردن و شهر است

و د د - کل کردن و شهر است

و د د - کل کردن و شهر است

و د د - کل کردن و شهر است

و د د - کل کردن و شهر است

و د د - کل کردن و شهر است

و د د - کل کردن و شهر است

و د د - کل کردن و شهر است

و د د - کل کردن و شهر است

و د د - کل کردن و شهر است

و د د - کل کردن و شهر است

و د د - کل کردن و شهر است

و د د - کل کردن و شهر است

و د د - کل کردن و شهر است

و د د - کل کردن و شهر است

و د د - کل کردن و شهر است

و د د - کل کردن و شهر است

و د د - کل کردن و شهر است

و د د - کل کردن و شهر است

و د د - کل کردن و شهر است

و د د - کل کردن و شهر است

و د د - کل کردن و شهر است

و د د - کل کردن و شهر است

و د د - کل کردن و شهر است

و د د - کل کردن و شهر است

و د س - کل کردن و شهر است

و د س - کل کردن و شهر است

و د س - کل کردن و شهر است

و د س - کل کردن و شهر است

و د س - کل کردن و شهر است

و د س - کل کردن و شهر است

و د س - کل کردن و شهر است

و د س - کل کردن و شهر است

و د س - کل کردن و شهر است

و د س - کل کردن و شهر است

و د س - کل کردن و شهر است

و د س - کل کردن و شهر است

و د س - کل کردن و شهر است

و د س - کل کردن و شهر است

و د س - کل کردن و شهر است

و د س - کل کردن و شهر است

و د س - کل کردن و شهر است

و د س - کل کردن و شهر است

و د س - کل کردن و شهر است

و د س - کل کردن و شهر است

و د س - کل کردن و شهر است

و د س - کل کردن و شهر است

و د س - کل کردن و شهر است

و د س - کل کردن و شهر است

و د س - کل کردن و شهر است

و د س - کل کردن و شهر است

و د س - کل کردن و شهر است

و د س - کل کردن و شهر است

و د س - کل کردن و شهر است

و د س - کل کردن و شهر است

و د س - کل کردن و شهر است

و د س - کل کردن و شهر است

و د س - کل کردن و شهر است

<p>بجلام تمام بحر و سخن را ایند اس رویا بیند زمین گیا و ما چنانکه به پشدر روی آزا تو دلیس پنهان گردیدن و رویا بیند زمین گناه را چنانکه پوشیده آن را تو دس چرا ایند ستم در گیا و داس</p> <p>دش و دش - بالفح تباهی و فساد و دش (رض) دوش کینه بجلام و دش - بالفح آغاز کرد باو سخن را و آبام زدند</p>	<p>لَمَّا أَتَا قَصْرَ بَيْتِ بَعْثِ الْمَلِكِ ذَاتُ الْوَدَّحِ - محرک بیت کشتی فوح علیه السلام و خانه کبریا المدن علی بدان جهت که موحیا در سوره آیه یخیزند بودند دعته کسره راحت و تن آسانی و فراخی زندگانی و الهاء یعنی من الهاد تذعته - بالفح کفره تن آسانی و فراخی عیش و دلیج - کایرتن آسان آید و عهد و بیان و دلیج جمع و آب آسانی جو و آسانیده و دلیج - کسینت زهار و آسان و دلیج جمع و دودلیج بن جدا ام و دودلیج بن عمر هر و موحیا است</p>	<p>و ادعته حی است بین و در دنیا در آن و ادعته بن جلام یا حرام و ادعته بن ابی زید صحایانند و ادع بن اسود مراسی - محرف است و ادع بن عبداللہ محرکی برادر زاده ابی الطاهر است و ادع - کاسم نامی از نامهای کاکوش و حکام و کج کج که بر پیوه دان و سپیدی باشد و دغان کسکران موعنی است نزدیکانی علمی است و ادع کبریا که و جاست و ادع دان یا جامه که بدان جامه را از گرد و غبار نگارند و جاست و جید اعده - بحر ما شانه فیما و ادع جمع و یقال مالک میند یعنی چیزی نیست که کار او را بسند گر دو و دکلایم میند سخن اند و آور بدان جهت که از آن شرم دارند و کوشا نه چنانکه جامه کس را</p>	<p>در جامه و بحر نما و دنیا داشت آزا و آن و گویند دعه یعنی بمان آزا و بگذار و هر امر مخفی الذک اصل و دوح کس و قد أُمِيت مَا جِيعَ عِنْدَ سَبِوْبِهِ فلا یقال دَوْعَه وَ لَا هُوَ دَوْعُ و اما یقال فی ما غیبیه تذکته دعاه فی الشعر ضروره دَوْعَه و هو مَوْدُوعٌ عَلَى اصْلِهِ قَالُوا لیت شعری عن خلیلی ما الذی غالی الحب حتی دَوْعَه و د قهری شاد ما دَوْعَاكَ رَبِّکَ و هی قهرت صلی اللہ علیہ وسلم و یقال ان کل منی دوح و در زمره فی معنی الذک الان دوح الی باب و بتکرر الشی قبل العلمیه و ذکر أَوْ بِتَکَرُّرِ الْعِلْمِ و در دوان بعض لاشته سال الامسام فخر الدین دازی رحمه الله عن قول الله تعالی اَنْذَعُونَ بِلَا وَقَدْ لَوْنُ الْحَسَنِ الْعَاقِلِ لَمْ لِیَعْمَلْ وَ تَدْعُونَ احْسَنَ الْعَاقِلِ و هذه اقرب الی النصاحه الجماعه بینهما فقال حماد لله لأنهم یقنن و الاضنام الهه و تکرر قد بعد ما علموا ان الله دعهم و ذب اباهم الا ولین استکراما و استکراما افلاک قبل لهم و تکرر و تکرر کذا قال القرشی رحمه الله دع و دعه - بفرشت و دوح دعه - تن آسانی فرخ و دوح الثوب بالثوب جامه زندگان و در راحت و آرام</p>
<p>دع و دوح - بالفح قهر و محو کار و اگر گور باشد و کلا کوشش و بهرک و دعه - بالفح و بحر شیبید که از دیا براند و شکاف آن جو شکاف خسته غری باشد و بغاوی موج خوانند و بندگی کوژی و جهت من چشم زجر کردن که در آویز دزد غات و دوح محرک و دود دعات - بفرشت بن شروان لقب پد کشته جعل فی حقیقه قلاده و من دوح و عظام و حزن و مسخ طویل الحیثه فیکل فقال التلا اکمل قسرها آخوه فی لیل و تکرر ها فاصبح هبته و فی معنیه فقال انی ائتت انا</p>	<p>و ادع کسجای بد و ام است تو دوح را و آن تعادل است تن آسانی و راحت که لا تن حال او باشد و وقت باز آدن از سفر و دوح آیه است و مدینه محببت لاق من سافر لی مکه کان دوح غم و تکرر الیها و دعه - کسایتن آسانی و فراخی زندگانی و دعه بن المدن دعه سسی موحیا است دود دعه بن عمر پد کلیل یا آن و دعه است و ادع - تن آسان و آریده یقال نال فلانا المکارم و ادعه ای من غیر کفایت</p>	<p>و ادع کسجای بد و ام است تو دوح را و آن تعادل است تن آسانی و راحت که لا تن حال او باشد و وقت باز آدن از سفر و دوح آیه است و مدینه محببت لاق من سافر لی مکه کان دوح غم و تکرر الیها و دعه - کسایتن آسانی و فراخی زندگانی و دعه بن المدن دعه سسی موحیا است دود دعه بن عمر پد کلیل یا آن و دعه است و ادع - تن آسان و آریده یقال نال فلانا المکارم و ادعه ای من غیر کفایت</p>	<p>دع و دوح - بالفح قهر و محو کار و اگر گور باشد و کلا کوشش و بهرک و دعه - بالفح و بحر شیبید که از دیا براند و شکاف آن جو شکاف خسته غری باشد و بغاوی موج خوانند و بندگی کوژی و جهت من چشم زجر کردن که در آویز دزد غات و دوح محرک و دود دعات - بفرشت بن شروان لقب پد کشته جعل فی حقیقه قلاده و من دوح و عظام و حزن و مسخ طویل الحیثه فیکل فقال التلا اکمل قسرها آخوه فی لیل و تکرر ها فاصبح هبته و فی معنیه فقال انی ائتت انا</p>

سج

نیز صحتی را در یافته موزع بکف دست راست مستطیر است و میان دندان (ف) و دهنش و زنگنه با نفع باز و شتر او را و نیز توزع اول و اگر لشکر را فرما آوردن و نیز نافع برا غلظت دندان یقال آرد عشتیه که نافع است مجموعاً موزع یکده حکم ای معرفی بده و الهام وادان منه قولی هکذا است آرد عشتیه آن اشک و پاره پاره بول افشان ناقوا وهو باطلین المجهه فقل در آنگدن کو نیز نفع بخش کردن بر جمیع دیگری و در آنگده کردن توزع مرغود و ویدن شست موزع بکسر از اسنگ دل و در شست اندام اینرا نافع با زیادتان اشتیاق نافع السام خواستن شکر نعمت را از خداست تعالی	بکسر المزه متع آرد نافع ضعیفان اینرا نافع پاره پاره که نافع است ناق و آن حوال را باشد منه الحاصل توزع بالبول العطنة و لی ناک توزع بالدم توزع نافع صورت کردن چنین را در شکم بکسر عمل جمیعاً دشمن (رض) و زف و زقا با نفع و و نیز نافع کایر شافت منه قوی قولی تعالی قالوا الیه یزفون و زف فلا ناست با نید و را لا در متع اینرا نافع شتاتن توزیع نافع موزع دهنه هر یک که چهره از نفع بکسر آوردن برابر یکدیگر تواضع بمعنی موافقت است وزک (رض) و زکات الصاء و شفا یا برقرار زشت رفت چو زکات یعنی جامع نرمی و زو و شکی نمود و روان توزع وزم وزم با نفع و سه سبزی زه و انما زه و دهنه مثله و کشت که عتاب در آشیانه خود جمع کند و امری که بوقت خود آید وزیم کایر دست زه سبزی آرد کرده و کشت خشک سوسمار و چوب و جوان که کوفته بر چوب آید توزع مثله فی عمل باقی ماند از شور با و از هر چوبی و هر باری	وزن توزع در سبزی و سبزی و کشت وزم بکسر کتاب شتایی و از من بین زه و صحتی است وزم بکشد و در سبزی کشت ولی ناک (رض) و زم فلاش فی ماله وزم با نفع جمیعاً و انما کایر بکسر در مال و سبزی و نیز وزم با نفع گزار و دامن و نیز اندک و سبزی شل آن که گردن و زه کردن و چیزی و بشپار و زنی کجا خور و نه و نیز دهنه با ناست بکسر و زه و زه و زه و زه و زه توزع نافع غوی کنایه نفع بکسر بار خور و نه بشپار و زنی موزع بکسر از انیک سبزی بکسر موزع بکسر از انیک زمین دشمن وزن با نفع شتال و انما بکسر است آرد آن جمع و آن قدر را زه که یک کایر نمود و آن سبزی که بکسر یا سبزی که بکسر جمع و ستاره است که پیش از سبیل باید و گمان بر نیک سبیل است و محال و جمیع چهره نفع هووز و الحبل بالصبغ علی الظلوت ای حد و کفایت وزم الحبل مقله و نام آب و از حج و نمود و زه و زه و زه و زه وزن با نفع سبزی و زه	وزم و در جمیع وزن بالوضع و در جمیع با سبک و یقال و زه و زه و زه یعنی او را بر آن است و زه و زه بکسر از انکاب است وزم با ناست زن پست بالا خوردن سبزی وزم با نفع سبزی که یقال بکسر الوزنه ای الوزن و زه و زه و زه و زه و زه و یقال هووز و زه و زه و زه او سبزی را زه و زه و زه و زه نیز وزن غلط است و زه و زه هکذا و سبزی کتاب آن برابر است دشمن و از زه و زه و زه و زه آرد آن با سبک و هکذا سبزی آرد آن من غیره ای قوی و از سبزی و زه و زه و زه و زه رئیس و سبزی و زه و زه و زه هکذا و زه و زه و زه و زه بکسر الوزنه ای سبزی صغیران ترا زه و زه و زه و زه و یقال شتال و زه و زه و زه یعنی سبزی را زه و زه و زه و زه بکسر الوزنه ای سبزی موزن بکسر سبزی که زه و زه موضعی است و هکذا و زه و زه هکذا و زه و زه و زه و زه موزن و زه و زه و زه و زه وزن با نفع سبزی و زه
---	---	---	---

چ

<p>هو واسع بن جهم بن منقذ الانصار في المذنب المار في تابعي جليل كثير الرواية عن ابن جهم بن ابي سعيد بن عبد الله بن عبد الله بن بدر بن عاصم يسع - كيصنع - انا ميسري هو اليسع احطاب كان قليدا الالياس فد اعطيت بعدة وضو تعرف بابن الجهم هذا اسم اجزة قد ادخل عليه آل ولا يدخل على نظائره كيعمر يزيد بن ابي مضر الشعر قوي والبسع بلايين (س) وسعة الشيء يسعه متعة كدعة وزنة فزيد آن در آن جزوه وما اسع ذاك طاعت وكما يشران نلهم وهذا الانا عيسع عيسري ينسك يعني ان اعد كذا هل يستل وهو وهما يسعه عشرين كذا كذا يسع عيسع عشرين ويزرعة فاني كرون يقال لهم تسع علينا اي وتسع والبسعة عيشة اسوة القراء فيه يعني اراكم سعة وديقال وسعت وسعة الله كل شيء وحل على وعلى كل شيء</p>	<p>فإذا شئت قلت كل دت معافا من تولهم وسق الا بال خاطره واسق - انا قار كثره واسق شده وساق محض جمع ميسر فواستوكذ لك على عبد القياس ويساق - بالكرم في كمال زرد در پريدن ميسا سينت ماسيق جمع (ض) وسقة وسقا فنج كروكروان ربا برمود و قوله تعالى والليل وما وسق اذا جعل الجبال والاشجار والجم والارض فاجمع تحت له فقد وسقها ويز وسق - رادن وسين كاسير متله وازرقن ناقه وزان وكفرقن آب سن رجم وروشن يقال لا فعله وسقت عيني الغاء احسنه اليساق - باركر دن شتر را بيا باركر ديدن خا ودرخت قويسيق - تنگ تنگ كرون دار هو اسقة بهم ساق آمدن در معارضه و بسوي يكر بخا اهنك كرون در حرب اليساق - ترتيب دادن درخت ونام شدن و فرام آمدن انيساق - فرايم آمدن شتران وسل وسق - كسوفه سبك و ساديز وزوي وپايه ودرخت نزديك يا وشاه وبيسل ووسايل جمع واسيل - واجب وراغب دي خداه قال لبيد ويلي كل ذي وسق</p>	<p>شون قوسع لغت است اولان منه قول علي وانا كوسعون ايلي غنياء قادمين و فراخ كروان منكم تمت رابري كواكر كرون صلته بعل قوسيع - فراخ كرون طاف قويسيق ووا كرو فراخ دست كروانند يقال وسع الله كركه اي اعناه كوسع - فراخي و فزني شستر و مجلس يقال توسع المجلس التوسع - فراخ شدن وسيساع - فراخ كريدن وسف وسيف - بالفتح تفكيكي كخست وآن و سرين شتر پيدا كرو از فزني شتر ورا انداش شائع كرو توسفت - پوست از سر پيش باز شدن و سفت پيدا شدن و شتر يا و فراخي رسيدن شتر و فرير كريدن آن و انجا دن بشم كنه ورا انداشم نو وسق وسق - بالفتح بار شتر و كخست صاع و سقون جمع و في حديث جاير عن النبي صلى الله عليه وسلم لا صدقة في الشيء من الزرع و الكرم حتى يسيلغ خمسه و تسق ويسقي - كاسير باران ويسقيقه - كسوفه كوا شترين هم سرودي الدليل كوفقه القاسم</p>	<p>هو واسع بن جهم بن منقذ الانصار في المذنب المار في تابعي جليل كثير الرواية عن ابن جهم بن ابي سعيد بن عبد الله بن عبد الله بن بدر بن عاصم يسع - كيصنع - انا ميسري هو اليسع احطاب كان قليدا الالياس فد اعطيت بعدة وضو تعرف بابن الجهم هذا اسم اجزة قد ادخل عليه آل ولا يدخل على نظائره كيعمر يزيد بن ابي مضر الشعر قوي والبسع بلايين (س) وسعة الشيء يسعه متعة كدعة وزنة فزيد آن در آن جزوه وما اسع ذاك طاعت وكما يشران نلهم وهذا الانا عيسع عيسري ينسك يعني ان اعد كذا هل يستل وهو وهما يسعه عشرين كذا كذا يسع عيسع عشرين ويزرعة فاني كرون يقال لهم تسع علينا اي وتسع والبسعة عيشة اسوة القراء فيه يعني اراكم سعة وديقال وسعت وسعة الله كل شيء وحل على وعلى كل شيء</p>
--	---	--	--

الْمَوْضُوعَةُ - حدیثا سے
 ساختہ برکت
 ذَاكَةُ الْمَوَاضِعِ - موسیقی
 (ف) وَضَعَهُ وَضْعًا - بالعم
 وَمَوْضِعًا مجلسِ لقیعِ ضاوم
 وَمَوْضِعًا مَادَان رابر جا
 وَضَعَهُ عَنْهُ - اندر تہ او فرو
 اُگنہ لایہ وَضَعَهُ حَن
 حَرَنیہ کہ در عزمِ حیرے از
 مالِ یاقوتی وَضَعَهُ الْکَبَابُ
 حَکْمَتَهُ وَضْعًا وَضْعًا -
 سبک سر و نیز ر و گردید نیز
 وَضَع - ودیت نهاد و زو کے
 و نهادن زن مجرا اندر و بجہ
 آ ورون زن وَضَع وَضَع
 بغم ہما مثلاً و آخر ظہر و
 ابتدا سے تغیرِ سبب گردن
 زن ضَع بِالضَمِّ وَضَعُ بِالضَمِّ
 و بضمین مثلاً یقال مَسَا
 حَمَلَتْهُ اَمَةٌ وَضَعًا وَضْعًا -
 و تیز رفتن ناقہ و زین زدہ
 گردیدن مرد در تجارت
 ضَعَّةً بِالْفَتْحِ و الحمر و سبب
 سفینہ مثلاً یقال وَضَعُ غَلَا
 فی فحاده مہمل و کالج ایہنا
 ای خسرو و نیز یضغیا و شور
 خوراندن شراب و ملازم آن
 گز اندن اور ایقال ضوت
 الالاد الالوسنہا الصغری
 موضوعہ و نیز گما و شور
 خورون و ملازم و ن اُنہا
 و ضبعۃ سفینہ مثلاً یقال
 ملازم شدہ ای قاضی وَضْعَةً

گفت دست ازان و خواست
 نفس خود را در وضوح و صفه
 کمرش شکست و گردن زدن و
 ساق و محکم و در جنابش را
 بقل وضع الجنابته عندنا
 و درون مرتبه گردانیدن پدیز
 تیز رفتن شتر بعد از
 ختنه الموضوح شتر کبود
 رفتار
 (ک) و وضع صفه کسعه
 و یکس جباعه فروماند
 و درون مرتبه گردید و وضع
 سر خوانده گردید
 یضاح گیاه ترس چریدن
 شتر بجز آب و پیوسته بودن
 ابل موضعه نفس
 است ازان و تیز رفتن شتر و
 زدن رانند و میان زدن
 و در تجارت بستاند
 فوله وضوح لک
 و در بارش آب
 وضوح بطن شکسته و بریده
 است اندام ناسته
 طفت بچون
 و ضیف فرومایه و ناکس
 و بته بر و رفتن
 نه نماند و دران و دریم چیدن
 تر مرغ بیده
 و اضعه بیدگر و بستان
 نامن خرید و فروخت باهم
 بچند موافقت و سادار
 و در قرار دادن و با هم

[illegible]

الطَّعَامَ مِثْلَ وَشْمَةِ مِثْلِ الْخَافِ
 (عَنْ) وَضَعُ الْخَمِّ وَضْعًا.
 بِالْفَتْحِ بَرْخَتُهُ يَابُورُ يَابُورًا وَكَوْشَتُ
 رَايَا وَخَمِّ سَاخَتْ حَسَتْ أَنَّ يَدُ
 وَخَمِّ بَنُو فَلَانٍ عَلَى نَبِيِّ فَلَانٍ
 يَعْنِي فُرُودًا يَدُ بَرَاهِنَا
 اَيْضًا. وَخَمِّ سَاخَتْ حَسَتْ
 كَوْشَتُ يَابُورٍ بَرَانٍ يَقْتَالُ
 اَوْضَمَّ الْخَمِّ لَهْ
 وَضَمَّ. كَا بُدِّ
 اِسْتِخْصَامُ رَسْمٍ كَرْدَنَ
 وَضَمَّ
 وَخَمَّنَ. بِالْفَتْحِ وَتَاكَرَدَنَ
 بَعْضُ شَيْءٍ زَارَ بَعْضًا وَبَوْخَرَدَ
 اِذَا وَبَدَنَ يَابُورِي كَمِيزُ كَرَادَنَ
 وَفَوَارَ بَالْفَتْحِ وَفَعْلَدَنَ ضَمَّنَ
 وَخَمَّنَ. كَا مِيزُ بَرْخَتُهُ رَايَا
 حَمِيدَهُ وَدَوْتَاكَرَدَهُ وَفَوَارَ
 وَبِئَرِ بَنٍ كَا رَوْدِ اَلِ يَامُوسَ
 يَابُورِي بَانَ بَرَايَرُ مِيزُ بَنِي شَاهِدِ
 وَضَمَّنَ كَحْمَتِ مَجْمَعِ يَدُ وَهْمِي مِثْلَ
 يَطَّانَ الْقَنْبَ وَالنَّصِيدَ بِيَدِ
 مِجْرَلٍ وَالْمِزْجَ الْمَسْجَ يَابُورِي
 اَلَانِ شَرِيهَالِ تَلَقَّى حَضِينَهَا
 مِثْلَ حَمِيدِ تَنَگِ دِي اَزْلاغِي
 يَبْقِيَتُهُ. يَابُورِي اَلِ زِيَرِ
 فَرَاوَا حَضِينِ جَمْعِ
 يَبْقِيَتُهُ. كَدِيدِ شَكِ
 مِثْلَ حَمِيدِ دِي اَزْلاغِي
 مَوْضُونِ چِيرِ مِيزُ حَمِيدِ
 وَدَوْتَاكَرَدِ
 نَوْخُونَهُ. زَرَهُ بَا فِتْ يَابُورِي
 مِثْلَ قَرَابِ بَا فِتْ يَابُورِي

<p>یقال آفون . وادفعت لهم باسهم قصداً کم یترى ونیز ایقان - نزد یک شدن و مواضع گردیدن سخن یقال دوق القوم یقلان ای دواسته واجبة تحت كلهم وصفت بستن و برابر گردیدن ملاقات شدن یقال دوق لنؤید لقاؤنا بهم ولا یافتن توفیق - دست دادن کسی را بکاری . دیقال اتیتک توفیق البدلای یعنی آدم نبودن گام بر آمدن هلال مواخفة - سازداری کردن وقات لکتاب مثلاً یافتن یقال وافتتہ اذا صادفته تتوفق - بمجر الفاء آنکه با هم یکی و یصح نماید کلام مردم را و انا سازد توفق - دست یافتن بر کاری یقال لا یتوفق عبداً یتوفیقہ تعالی توافن - با هم یکے شدن و هم یکے کردن ایقان - با هم یکے شدن و هم سازداری نمودن و با هم نزد یک گردیدن ایستغناق - توفیق خواستن از خدا و توفیق جستن و دان المستوفی لک بالحقه او بر صواب است و رحمت دفل دفل - بالغ چیزی اندک</p>	<p>تصبت و افلانی سید یار نبوه (ض) مقلنته و فکله برکنم پست آن را توفیل - افزودن و نمیز توفیل یکای است که زمانه دست توفیق - که گردیدن در هر چه دقت وقاھة - کسایت روزمره خادم کلیسا واقفه - خادم کلیسا مثل الحد لا یقتدر و یقتدر و یقتدر قتیس عز قتیسیه (ف) دقت و قها - خادم کلیسا گردید دق - محک زدن بلند برآمده وقا - بالغ جای است وقا - بالغ مرگ دق - یعنی تمام و رسان وقا - کسما بسره بر دگی عهد و سخن ضد عذر و درازی یقال مات فلان دانست بوقای یعنی بمرد فلان و عمرت دراز با و دانی - تمام و رسان و دیگر دانی - یک دم چار و انگ آونی بن مظل عبد الله بن آنی آونی صالبی است میقبا - با کسر بر پیش تنور و آتش دان که است نان و سازند و غایب خشت بخان زمین بلند برآمده میقبا مثله</p>	<p>میقبا - با کسر بر آید و عین میقبا علی الاکامه - کور خور بر پشته بسیار بر آید (ض) و فی القصد المودقة دقا کسما بسره و دوستی میان را دق با کلام کند دق الشی و قیبا کسلی انجام پذیرفت و افزون شد و دق الذکر هم المقتال - هم سنگ مشقال بر آمد درم موقیة - گسسته دبی است ایقبا - بسره بر دق پان دست را و بر آمدن بر چیز بعدی یعنی و تمام گزاردن حق کس را و آمدن بر قوم موقیة - محدث نام مدینه منور و حله الله علیها و سلم توقیة - گزاردن حق کسی را بتام مواقاة - گج گزاردن یقال و لکیت العام و آمدن بر قوم توقی - بر آید یقال توقا تعالی ای فیض روحه و تمام گرفت حق را توایی - افزون شدن قوم و غنق ایستغنا طلب تمام کردن و تمام گرفتن باب الوصل القات دق دق - بالغ تمناکی در سنگ که آب گرد آید و روی و چارمانی بالغی پنهان شدن و دق بالغم</p>	<p>در زمین سخت با نندازه یکسانست یا دوقاست و بر مغاک اندام مغاک چشم و شانه جای و مغاک بالای چشم اسپ و هماغات و سوراخ چرخ چاه که محور درو ور کنند و کول و فرومایه و ناس دقبة - بالنا دماغی در سنگ که آب گرد آید و روی در وزن دق کما ازان بر تو افتاب آید چاک اشک در وزن که دران گرد آید قبة - کعبه شکنجه بزرگ زغال و بره با شمر غواره چون کلان گرد وقیب - کاسه زرد از غلات زرد اسپ اوقاب - زخمای غار و حقا وقی - باضم و شدای از آمدن صحبت احمقان دق - زرد بسیار و آینه دق - محک زدن آبی است مری ازان را و میسکن دق - کسره موضعی است و یغیر میقب - کسره مهره که مورچه نامندش میقبا - با کسر و آب بسیار آشامنده وزن کول بازان فرزند احمق زانیده یا فرخ کش و سبب ایقبا - سیر یک شارد پیوسته و میقبا - دشنام است (ض) و کب الظلام - زرد آب را یکی بر مرد و دق - زرد و بالغی پنهان شدن و دق بالغم</p>
--	--	--	---

دقر ای و شتر	وقار کسب است و بر داری	همه کلامه موقوفه و نیز موقوفه	امتیازات بار از سر کشی
فتره کچه کله گویند آن مندر	اسم است و حدیث و لقب ترکی	بالفتح شکویند یقال دوقت	و فریه شدن شتران
هوا که فتنه شتر و عیال مرد	نیک می مصری و در جل و قاضی	الکاتبه ای اصنا و قرة	وقار
و گاهی ویر سال خورده و بهنگام	مرد و بسته و بر داری	مضی و قرة و قرة بالغه	موقوفه بحال کان به آرام
بباری و گویند آن و شتران و	دق و شتر که به بر داری	والقیاس بالفتح یک گران گره	و بی قرار که خواب نبرد
بر داری اسم است و قار و رایت	مذکر و مؤنث و روی بچران است	گوش و قرة مجسول کد لک	وقار
در جل حسه الفتره ای الوقار	واقرة موضعی است	لک و قرة و قرة و قار	وقار و قار و قار و قار
دق و قرة بالغه چاک سنگ که	دایه و قوی اسکری ستور	بنفشه آهسته و بر داری	که از حد در گذر و در
آب و آن گرد آید و فی الشکر	بار کرده	در جل موقر مکر و داری	اوقاس گره و از مردم یا
دق و قرة صخره و این مثل بجای	وقار کشد و نام پر حسین	گران و خلعت موقر و خزان	فرو ایگان قوم و جنگان یا
استمال کنند و کسی در صفت	کلامی که هر دو صفت اند	با بار شازست	گرد و خیل برانده و متفرق واحد
باشد و روی آن صفت شکر	موقوفه بالغه علی فعیول مرد	موقوفه مکر مکر و داری	ندارد و یقال آتا نا دق و قار
دق و قار با کسب بار گران یا عام	بر داری و قار و آهسته دالیاء	وزن گران و خزان گران	من بنی فلان
اوقار جمع و بار و استرجاع	مسلمه من و کاف و قار و دق	موقوفه و موقوفه و موقوفه	وقار و موقوفه و موقوفه
دق یا شتر	موقوفه مجلسی نام نزدیک	مشفوعه و جمع	مضی و قسه و قسه بالغه
وقار و محرمه آثار و نشا	روی که یا یا بین آن	ایقار با کرون یقال و قرة	با کرون یقال و قرة
جمع و قرة	نخاعه و موقوفه با کسب خرابان	الکاتبه ای اصنا و قرة	وقار و قرة و قرة و قرة
دق و قری محرمه و باریان	با بار و موقوفه جمع	شدن و کفایت ساق و شتران	وقار و قرة و قرة و قرة
دق که کله گویند آن است یا	موقوفه بار گران گوش و شتران	را و کوفان و قرة و قرة	وقار و قرة و قرة و قرة
فرام آید و گویند آن خداوند	گفت	موقوفه و موقوفه و موقوفه	وقار و قرة و قرة و قرة
خران و یا شتر شهر	مضی و قرة و قرة و قرة	خردمند و جای است و دق و قرة	وقار و قرة و قرة و قرة
دق و قری بعضی وضعی است	بالغه گران که گوش و دق و قرة	مضی و قرة و قرة و قرة	وقار و قرة و قرة و قرة
دق و قری کند بر داری و شتر	یقال ایضا اللهم قرا دق	خلعت موقر و کفایت ساق	وقار و قرة و قرة و قرة
قوی و کاسه کاسه و شتران	دق و قرة و قرة و قرة	با بار	وقار و قرة و قرة و قرة
موقوفه کاسه و شتران و دق	و آهسته و قرة و قرة و قرة	توقیر و مکر و شتران و قری	وقار و قرة و قرة و قرة
کاب گرد آید و روی و دق	بالغه و قرة و قرة و قرة	شتر و دق و موقوفه و دق	وقار و قرة و قرة و قرة
در کوه و قریه و موقوفه و دق	دق و قرة و قرة و قرة	دق و قرة و قرة و قرة	وقار و قرة و قرة و قرة
گویند یا گویند آن ریزه یا	بکسب کفایت من الوقار و دق	یا عام است و بر داری و دق	وقار و قرة و قرة و قرة
کلیه موقوفه و شتران	موقوفه و قرة و قرة و قرة	گر دق و قرة و قرة و قرة	وقار و قرة و قرة و قرة
یا گویند آن موقوفه و شتران	بالغه و قرة و قرة و قرة	توقیر و مکر و شتران و قری	وقار و قرة و قرة و قرة
الا و قریه و موقوفه و دق	توقیر و مکر و شتران و قری	با بار	وقار و قرة و قرة و قرة
یا گویند و قریه و موقوفه و دق	توقیر و مکر و شتران و قری	با بار	وقار و قرة و قرة و قرة
است یا گویند آن ریزه یا	توقیر و مکر و شتران و قری	با بار	وقار و قرة و قرة و قرة

ج

<p>رفاعة ونير كانش سمين فاب وسنة وسلكان وسعداوس نوسلما وعبا دين بشير مرمر صبيان اندبه ونيز وقش جيش جس يغال ووجد في بلند وقشاي حركه من لم او غيدها وكذا سمعت قشده اي حسده ورينه هيزم وقشده بالنساء وقشدها ونايد شدن والفعل من ضرب بنوا قشيش قومي از عرب هه مصغر قشيش كل واضمونه همزها جاش في صدر الكلمة وهو قشوها قل آوقاش گروه ايستهم از جربنس توقش جنيدن وقص وقص بالفتح گردن شستن وشكسته شدن گردن لازم منعد يغال وقصه وقصه هي وقص لوجل مجهولا فهو مقوص ويقال وقصت بفتح قصه يعني راعله وبي كرن اورا كشت وه كقولك خذ الخطاه وخذ بالخطاه وكوفش يغال وقص الغرس اكلهم اي وقها والفعل من ضرب وعيب گردن وكم گردن ولم شدن وقص وعرض جمع گردن اضار وضن راويچرك وقص بالتحريك جوب يزد شكسته كذا ان اشل افروزند</p>	<p>وما لافزون رضا بكاذان مال زكات واجب نكروا وقفا جمع شئ بالفتح مثله وبعضهم يستعمل الوقص في البقره الشق في الابل وهما جميعا مانين الفرقيتين ونيز وقص حركه كوتاهي گردن كوتاه گردن شدن والفعل من مسح آوقاص بزنة كان وپريشان شدگان يقال صانداوقاصا اي متبدين دين وداوقاص نوفلاچو بسان ووزمانگان واقصه موضعي است بيان قواع عقبه الشيطان ابي موني لعب را وجاهي در راه كوفه زركاشي مرغ وجاهي بهامه وقاص سر استخوان كوتاه اوقص كوتاه گردن اوقص الطريقين بانه نزديك تراز هم دوونجا وقص بطبي است ابو اسحق سعد بن اوقاص ملاك بن وهيب كشد او كعبه از عشرين بشره است وقاصيه دهي است در سوار منسوب بسوء وقاص بن عبد بن وقاص يقاص كوتاه گردن گردن وقص بيزم روزه بر تشنه رفتن توقص بجهان راه رفتن يا رننا بهانه ميان عشق وحب رفتن يا توقص سخت سپردن رفنا را گويامي شكسته بچوبه مي گذرد</p>	<p>لواقص بارقص بالستن وقط وقظ بالفتح گردن زمین ودرشت يا كوك آب گردايد در دي وقاط واوقاط بالكسر جمع وقيط كاسيرم وگران كاسيرم انزخواني شب دهر گران انلام از ضرب پا از اندوه وغلبي در زمین سخت ياكوه كره دي آب گردايد ووقاط ووقاط ووقا بكسر هج جمع ووقم الوقيطه مروزي است گردان حكم بن خبره كشته وغلبن ماموم دامو باران بن ببيان اسير شدند كانه شقي بدلما حصل فيه من الحزن او الضرب الثقيل وقيط كزير كمي است مجاشع را در اعلاي بلاد تيم وليس لهم بيوا ودر د موقوف انداخته وگران بضر اغن وگران كرا ورا بضر ونيز وقظ جستن خروس را گران گردانیدن شير گري را توقيط منال گردن باران را و آب كرا بالا بكد وغلبي شدن سنگ استيقاط غلبي شدن جاي وقظ وقظ بالفتح عرض خوكه آرا آب گيري باشد كد آب بيار در گردايد وقيطه كاسير نكدران شباتي</p>	<p>باشد كرنش و تافانم دخ وقظه وقظا بزرين زرد ورا ياز دوست گداينده وقظ على كاسيرم وبيگي ونديد بران ووقظيه في كاسيه محو لاگران سرگرد بضر كما وقظ بالطاء ادا الصواب بالظاء وقع بالفتح اسيب وزوكي چيزي بچيزي وجاهي بلند از كوه يا عام است وراكردن اميد باشد يا برك وقعه بالفتح اسيب اسيب كارزار كره وولي بكد كرايد يغال ياكل الوجبة ويكبت عرا اوقعه يعني باري مجور و باري مي ريد وقعه بالفتح سيات اقاتان يغال تده حسن الوقعة وقع بالفتح سيات سيات بالتاريخ امكنة وقع بالضم جايهاي آب گيرناك وقعه محركه بطي است از ني سدن بگر وقع بكفت ابرك در آن اميد باران باشد يا برك داي وسم سوده از سنگ از زمین ووقع كاسيرم كاسيرم وبيگي كرده سنگ فسان و سوان سنگ و تيز شده است وقعه كاسيرم اسيب كارزار</p>
---	---	--	---

اِنْ لَّا كَلَامَ اَنْدِه بگین گردانید
 و سرکشتر کردن
 مَاءٌ مَّوَكَّةٌ بِمِغْطَابِ بَطْنِ
 کرده بوی دشت
 قَوْلُهُ جَدَارٌ فِي جِهَرٍ رَا اَزَادِ
 و فی الحدیث کما تَوَكَّلْ وَاَلِ
 بولد هائی که لایحق بین
 الْمَرْءُ وَاَلِیُّهَا وَاَلِیُّهَا فَاَلِیُّهَا
 تَوَكَّلْ - اندوهگین شدن و شتر
 و بجز و گردیدن
 اِنْ لَّا كَلَامَ - ندوه شدن شتر
 گردیدن بر فرزند جز این قیلا
 اَنَّهُ الْجَبَلُ اِذَا شَتَّتْ حَرْنَهُ
 و جرمه و نیزه و کرون قیلا القیلة
 التَّبِیْدِ اِیْ ذَهَبَ بِالتَّحْلِیْلِ
 ولی
 قَوْلُهُ - بالغی زردی و باران بعد
 باران زمی
 قَوْلُهُ یعنی باران دوم بهاری
 اَوْ لَبَّةٌ جَمْعُ وَاَوَى عَمْرُوهُ فَمَنْعَتْهُ
 بوی و دوست و همربان و بار
 و مددگار و نگاهبان و مخرج
 و محل من ولی امر و احد نهفته
 و زود یک بگوید اِنَّهُ قَوْلُهُ هَارِی
 قَوْلُهُ یعنی پنهان یا آنچه
 پنهان کند سترند و توشه کردن
 مهمانی فرود آورده یا
 جمع - در اَوْ لَبَّةٌ - سراسر
 و بقالا لَّهْ لِبْنٌ اَلْوَلْبَةُ قَوْلُهُ
 کائیک یا و سهانی اَوَلْبَا یا
 الناقه العی کانت تکس علی
 قیوس صاحبها لکم طمع الریة
 علیه و سهالی ان توح

[illegible]

تولدا اومن كان يتخلف
تولدا ورونده و دست همنده
نفت اذ و شده و مهران و
نار و دارا و شوی غا هر روز
نواخته به شای و شایست
اقبال فیه مؤثره یعنی شایست
بولی است
من و ولی الشی و حکیمه
لا ینک - بالغ و الکس و ست
فت بران و تصرف کرد و ران
قتال فی احوالی البله فلا ت
لی اذ ولی علیه کما یقال من
علیه بالغ محمد دست بکمر
خط و امارت و قدرت ملک
یقال ان لهین الولاية و عیش
نیز بالغ یا شای و ناندن
اوان و یقال القوم علی و لایه
و حید و یکسر ای بدی و شای
نمد و نیز ولی بالغ بدی
باریک باران یقال لیست
الارض مجبولا
ح و لیا بالغ و زرد
خبر و یقال تبکد تا بقدر لی
خط و ما یلیک ای مست
ایقانک
ایقانک - زرد کرم و
اوان یقال و لیست مع - فا
والی کرد و انهن و بار و
سی اراغن و دست کردن
یقال ان علی الیتیم و اولی
کک یعنی مالکی و در نظر آمد
و حید راست یعنی زرد و یک
او مالکی قال المرء القیس

فوغادی یوں ہادیں منہا
والی ان یزید علی اللہ
قارب
وَلِی الشَّیْءُ وَغَدُوْهُ لَیْسَ
کرد از ان و دور گردید و نیز
تولید۔ والی گردانیدن و کار
در کردن کسی گردان بکار
الامید محل گردان نقل کردن
سببوا بالبعد من غنمین دروی
آوردن بخت و کاری منہ
قول لقلی وَاَنْتَ کَیْ سَقَطَ
السَّجْدَ الْخَرَامَ وَاَنْتَ لَقَطَ
وَاَنْتَ وَجَعَتْهُ فَوَقُوْهُ لَهَا اِی
مستقبلها وجهه زردی گردان
وشت دادن ضد و منہ قولہ
قلی وَاَنْتَ مَدَّ اَدْرُکْ دَانِیْ
منہ قول لقلی مَا لَقَطْتُمْ عَنْ
وَاَنْتَ لَقَطْتُمْ وَخَشِکَ شَدْنِ حَرَا
وَالِی بَیْنِ الْاَمَوِیْنِ مَوَالِیْ
وَلَا اَنْتَ۔ سیالی کرد و دو کار
و والی غنمہ۔ جاکر بعض
آنا از بعض و نیز موالی۔
دوست و پیوستگی با ہم نمودن و
و نیز و کلمہ پیوست یکدیگر کردن
قال اهل علی الہدی اهل الشیخ
و لکی۔ دلی سائن و بکار رفتن
کاری را بکار کسی بجا نمودن
و لایت دادن و بگردان
کار را بکار کسی کار را بکار
و برشتن روی گردانیدن
منہ قول لقلی وَاَنْتَ لَقَطْتُمْ
و دوشی دشمن با کسی و منہ قول
تالی وَاَنْتَ لَقَطْتُمْ وَاَنْتَ لَقَطْتُمْ

<p>و يقال اميليق النوني الاولي - پيايي شدن و بختك شدن در امن خرمای تر استنباط - تمام مصداقین بر چیزی و پیا این چیزی میدان يقال استولى على كذا بلغ الغاية فيه نعموني بهتران باشند يقال هو قوي كذا اي يتشبه بالسادة</p>	<p>دمح و مفعلة - بالفتح نحو برش و ملاط در رخ رسا دمح و مفعلة - بالفتح نحو برش و ملاط در رخ رسا دمح و مفعلة - بالفتح نحو برش و ملاط در رخ رسا</p>	<p>دمش رض و مفعلة - بالفتح نحو برش و ملاط در رخ رسا دمش رض و مفعلة - بالفتح نحو برش و ملاط در رخ رسا دمش رض و مفعلة - بالفتح نحو برش و ملاط در رخ رسا</p>	<p>باب الواو فمفعلة النون و مفعلة - بالفتح نحو برش و ملاط در رخ رسا و مفعلة - بالفتح نحو برش و ملاط در رخ رسا و مفعلة - بالفتح نحو برش و ملاط در رخ رسا</p>
<p>باب الواو فمفعلة النون و مفعلة - بالفتح نحو برش و ملاط در رخ رسا و مفعلة - بالفتح نحو برش و ملاط در رخ رسا و مفعلة - بالفتح نحو برش و ملاط در رخ رسا</p>	<p>دمح و مفعلة - بالفتح نحو برش و ملاط در رخ رسا دمح و مفعلة - بالفتح نحو برش و ملاط در رخ رسا دمح و مفعلة - بالفتح نحو برش و ملاط در رخ رسا</p>	<p>دمش رض و مفعلة - بالفتح نحو برش و ملاط در رخ رسا دمش رض و مفعلة - بالفتح نحو برش و ملاط در رخ رسا دمش رض و مفعلة - بالفتح نحو برش و ملاط در رخ رسا</p>	<p>و مفعلة - بالفتح نحو برش و ملاط در رخ رسا و مفعلة - بالفتح نحو برش و ملاط در رخ رسا و مفعلة - بالفتح نحو برش و ملاط در رخ رسا</p>
<p>و مفعلة - بالفتح نحو برش و ملاط در رخ رسا و مفعلة - بالفتح نحو برش و ملاط در رخ رسا و مفعلة - بالفتح نحو برش و ملاط در رخ رسا</p>	<p>دمح و مفعلة - بالفتح نحو برش و ملاط در رخ رسا دمح و مفعلة - بالفتح نحو برش و ملاط در رخ رسا دمح و مفعلة - بالفتح نحو برش و ملاط در رخ رسا</p>	<p>دمش رض و مفعلة - بالفتح نحو برش و ملاط در رخ رسا دمش رض و مفعلة - بالفتح نحو برش و ملاط در رخ رسا دمش رض و مفعلة - بالفتح نحو برش و ملاط در رخ رسا</p>	<p>و مفعلة - بالفتح نحو برش و ملاط در رخ رسا و مفعلة - بالفتح نحو برش و ملاط در رخ رسا و مفعلة - بالفتح نحو برش و ملاط در رخ رسا</p>
<p>و مفعلة - بالفتح نحو برش و ملاط در رخ رسا و مفعلة - بالفتح نحو برش و ملاط در رخ رسا و مفعلة - بالفتح نحو برش و ملاط در رخ رسا</p>	<p>دمح و مفعلة - بالفتح نحو برش و ملاط در رخ رسا دمح و مفعلة - بالفتح نحو برش و ملاط در رخ رسا دمح و مفعلة - بالفتح نحو برش و ملاط در رخ رسا</p>	<p>دمش رض و مفعلة - بالفتح نحو برش و ملاط در رخ رسا دمش رض و مفعلة - بالفتح نحو برش و ملاط در رخ رسا دمش رض و مفعلة - بالفتح نحو برش و ملاط در رخ رسا</p>	<p>و مفعلة - بالفتح نحو برش و ملاط در رخ رسا و مفعلة - بالفتح نحو برش و ملاط در رخ رسا و مفعلة - بالفتح نحو برش و ملاط در رخ رسا</p>

وَهَقَطَى الطَّيْنِ - فَرُوش
 در کل دلائی و وَهَقَطَ الْفَرْشَ
 گستر دان را
 وَهَفَ - کتاتینها لغت
 اگر کیلیسا و عقیقه یا الغسم
 و شدن الیاء کافیه و هقیقه
 بکسر دین و شدن الیاء عقیقه
 و اوهف - خاد و کیلیسا و جوارن
 (ض) وَهَقَطَ لَنَبَاتٍ وَهَقَطَ
 یا لغت و هقیقه کاسیر بر آورد
 گیاه و میز شد و گوالمه و هفت
 فَلَکَاتٍ نَزْدَکَ شَدَّ وَهَقَطَ
 لهم شَيْءٌ مِنْ ذَلِكَ نَبَاتٍ مِثْلَهُ
 و آشکارا گردید و هفت و هفت
 نَزْدَکَ رَیْدَ وَاصِلٌ شَلَا سَا
 گردید و یقال كلما هفت
 شَيْءٌ أَكَلَاىَ لَا یَبَانِیَ حَلَا
 کان او حراما و هفت هفت
 یا لغت و هفا هفت کتاتینها خادم
 کیلیسا شد
 الْهَفَافُ نَزْدَکَ رَیْدَکَ جَیْرٌ
 و آسان گشتن و یقال ما و هفت
 لَشَيْءٍ إِلَّا اخَذَهُ اِیَ مَا یَلْبِغُ
 و لا ق
 وَهَقَّ - مَرَكٌ وَ یَكُنْ كُنْ اَوْهَقَّ
 جمع یا موبست و یکن کرد
 ستر اندازند و یوی بزرگنشتی
 حداثت عالشیه فی ایهام
 فَبُذِلَ سَمَلُ اللَّهِ حَلَا لَعَلَّی
 و سلم و هرعنه و احن حد
 طوقه هت ایا اعیان الصل
 (ض) وَهَقَّه عَنهُ - بَنَدَکَ

آنرا و باز داشت اذان
 وَهَقَّه حَقَّه - باری و نبر کردن
 در رفتن یا یکدیگر کردن دواز
 کردن شتر در رفتن و باربری
 کردن آن دنان
 وَهَقَّی فَلَکَا تَا فِی الْکَلَامِ
 تیر و مضر که و اورا درین چیز
 حریت ناک و نیز و هق و هفت
 اگر غن و مگر نزه
 تَوَاقُنْ - باری و دیدن قوم
 در کرد و با هم رفتن شتران
 و لا
 وَهَلْ - بَالِغٌ تَزْنِدُ وَ بَیْنَاکَ
 وَهَلْ - بَالِغٌ وَ یُکْرَ اَوَّلُ هَرَجِ
 یقال لقیته اهل و هلستای
 اول شئی و نیز و هفت تیر و نیم
 و هل سخت تیر و نیم و هفت
 لَقِیْتَهُ اَوَّلَ و ایلک تیر و نیم
 (ض) وَهَلْ لَکَ الشَّیْءُ هَلْ لَکَ
 باری گمان برد و دلش بجا
 رفت تو سندان بنود
 (ض) وَهَلْ وَهَلْ - بِالْحَرْکِ
 سست گردید و رسید و هل
 عَنْهُ وَهَقِیهُ غَلَطٌ کَرُورَ اَن
 سهو نو و دفراموش کرد و نیز
 و هل بیم و بددی و غلط و نیان
 وَهَلْ - تَرَا سَیْدَکَ
 تو هل - تریض کردن و سخن
 سربسته گفتن بکسی تا در غلط
 اَمَرْتُ تَعْلَ تَوَهَّلْتُ فَلَا نَا اِ
 عرفت که لا یو هل اعیان
 مَشْنُو هَلْ - بِحَرَمِ اَلْمَزْنَةِ
 و مشغول نشد و گشت
 و مشغول نشد و گشت

وَهْمٌ - بَالِغٌ نَجْدٌ دَلْ لَکَ رَدُ
 و اعتقاد و مرجع اعتقاد
 جمع و یقال لا و هم من کذا ای
 لا بد منه
 وَهْمَةٌ کَلِمَةٌ بِلَاغٍ اِیَّیْهِمْ هَت
 و هم کاسیر بر نهاد
 (ض) وَهْمٌ فِی الشَّیْءِ هَت
 باری رفت و ایا جی که مراد و نیز
 و یمنی از سبب نیز آید
 (ض) وَهْمٌ فِی الْهَتَا وَهْمٌ
 و هم غلط کرد و حساب
 ایتها م - غلط کردن و حساب
 و یقال وَهْمٌ کُنْ اَمِنَ الْحَسَابِ
 ای اسفند نگار من کدن یا
 رفتن دل بسوی چیز بی فصلی
 و کذا ستن یقال وَهْمٌ هَت
 رکعه و ادهمت الشئی اذ
 ترکته کله و همت نهادن
 ایتها م - کافعال همت نهادن
 بیکه یقال وَهْمَةٌ بَلَدًا ایتها م
 و هیم - بگمانی گذردن و دور
 غلط انداختن
 وَهْمٌ گمان بردن
 ایتها م - کافعال همت نهادن
 کسی را همت پذیرفتن و بنام
 شدن مَهْمٌ لغت است ازان
 و لا ن
 وَهْنٌ - اَلْهَمُ سَتِی و مر و کونا
 و همت اندام و مقدار نیم شب
 و همت اندام و مقدار نیم شب

یا یاره و از ازان و شتر انبه
 وَهْنٌ - کاسیر آنکه در پان همراه
 مزدوران باشد تا بر کار را بگیرد
 آنها را
 وَهْنٌ - مَرَسَتْ وَ اِهْتَمَّتْ
 موش و همن بالغت می
 وَهْنٌ - اَهْتَمَّتْ - اَهْتَمَّتْ - اَهْتَمَّتْ
 و مهر کردن و استخوان باز و شتران
 سخت پهلوسپ فصل سینه باز
 که در دوش یا باز و ایا فوج حادث
 شود و وقت پیری و زن سست
 وَهْنٌ لَکَ - بَالِغٌ نَجْدٌ لَکَ رَدُ
 اندک سستی و فتر باشد و هت
 و همن کاسیر مقدار نیم شب یا
 یاره و از ازان و شتر
 وَهْنٌ - مَرَسَتْ وَ اِهْتَمَّتْ
 موش
 (ض) وَهْنٌ فِی الْعَمَلِ
 و همن و همن کاسیر کرد
 و کار سست گردید و نیز و همن
 سست کردن لازم منفرد و دور
 نیم شب درآمدن
 وَهْنٌ - سَتِی و مر و کونا
 و همن کاسیر مقدار نیم شب یا
 و لا ه
 وَهْنٌ - اَلْهَمُ سَتِی و مر و کونا
 همنای و لا کایات
 فرس و همن کاسیر
 شادان تیر و همنای باری شلو
 و نیز و همنای شیر خزان و موانع

رفت او و تصحیف صواب هجج هجج ع. بالضم خواب رفتن بشب هجج ع. فقه الفوقیه و مثله یا هجج ع. خواب سبک است و نیز هجج ع. شکستن گشتی را نه تا سیری و شکسته شدن آن لازم متعدد و الفعل من هجج هکذا جمع. بشب خوابنده هجج که مکمل و هجج جمع طریقی هجج جمع بجمع بالهوقیه راه نشاده	هکذا جمع. در دل گذرنده هکذا جمع. بکشتن شیر بیشه که کوش کند آواز را هکذا جمع. یصغر انفسو باپی است مرئی قلب را هکذا جمع. کار شسته و شوریده بقال و قتلانی هجج الامرای ادرت اللو و اختلاط اض. هجج الشی فی صدق هکذا جمع. بالغت در دل او گذشت آن چیز یا هجج گشتن اندیشه و بدل و نیز هجج بازگرداندن آن خبر هجج بکوشش یا با قاطعیت هکذا جمع. برگردیدن هکذا جمع. بشب هکذا جمع. بالغت در دل او گذشت هکذا جمع. بالغت هجج بر خاستگی هکذا جمع. گروه نافرمان آمده هکذا جمع هکذا جمع. بالغت خواب سبک اول شب یقال نیت بعد هجج ای نومه خفیه اول اللیل هکذا جمع. بالکمره هوش بخور در دل هکذا جمع. کمره و گفت مثله هکذا جمع. بالکمره خواب و مر و غافل گشتن هکذا جمع مثله هکذا جمع. کایم باره از شب هکذا جمع. بنیاس. کز سیر صالحی است رکب هجج ع. کتلام بر سر خود	کردن و فی الحدیث ما هجج موصنان فوق ثلثة ایام هکذا جمع. از هم جدا شدن هکذا جمع هکذا جمع. بکوشش در و باه یا هکذا جمع. روباه و مردم ناسخ هجج و هر جا نوز و رکب گشت کند فرد و روباه بر تراز کلا کلا هکذا جمع. حرم مردی است از اشهرت و برج و فی المثال کف من هکذا جمع. ای الدب و الفی و اعلم که هجج. ای القرم هکذا جمع. و نیز هجج سخنمای ایام و ریزه ترین باران سرراش شک هکذا جمع هکذا جمع. کدریم و هجج کول و دراز الاسکاب گوشت و دیوانه و دراز قامت آنک و سبک سلوکی خفیف چیست هکذا جمع هکذا جمع. بالغت گذشتن اندیشه بد و از از نرم گشتن و هجج هکذا جمع. با هم راز گفتن هکذا جمع هکذا جمع. کدریم بدولت لاند من النجح عن الحیاتی هکذا جمع هکذا جمع. بالغت آواز نرم گشتن شود و مفهوم بخور و و آهسته در دل گذرد هکذا جمع. کفینه شیر گردید تاه شده و در شک	نشت گفت هکذا جمع. نیکو و جوار کرید و فزون شد در پی و در رفتار و هکذا جمع. منطقیه و پد هکذا جمع. بالغت هکذا جمع. بالغت هکذا جمع کرد و در آن سخن نشت و هجج و فحش گشت و و نیز هکذا جمع. بالغت و و هجج رفتن و دیگر مای نیم زور آیدن هکذا جمع. رفتن بجای وقت هجج و آمدن نماز را و اول وقت هجج و اصلی الله علیه و سلم الهجج الی البعده کامله هجج و و اصلی الله علیه و سلم لویع ما فی الهجج لاستبقوا الیه و هو مبعث التکبیر الی الصلوة کما فتره لیس من الراجحة هکذا جمع. از ریشی زینیه رفتن و منه هکذا جمع. الی صلی و سلمه من مکه الی المدیینه قد دخل یوم کالمشین لاثنتا عشرة لیلۃ خلعت من ربیع الاول فکان التاریخ منه ثلثه رذال یوم الحسب اول الحسب و نیز هکذا جمع. بریدن از جایی بدونتی یا به دیگر هکذا جمع. بکمره نیم نام است بعد نوش بن عمر و بن مرقه هکذا جمع. در هجج سیر کردن و دران وقت بجای شد و بهایبران بناستن منه الحدیث هکذا جمع. اول هکذا جمع هکذا جمع. به دیگر بریدن و جدایی
--	---	---	---

<p>حالیہ الی کا علیہا تصعد المہجۃ آت اھکاء۔ ارام وادون یقال کا اھکاء اللہ تعالیٰ یعنی دورگاہ خدا سے رخ اور دوست زون کی را تا بخواب شود و کوربت کر دیکھا پیری کسی را و آساییدہ دوش گر و نیدن</p>	<p>شاخہ سے آن ھکد ب کچھ دراز و ہشتہ وہن وریشہ و پرزہ جامہ کس زن کو فرہشتہ باشد و اشک پے ہم زبان و مر و کند غلط و عابہ و گران سنگ و نام اسپ عہد عمر و ن را شد دھل ھکد فی الکلام۔ بخت و شد التیہ مر و بسیار سخن و دکتہ</p>	<p>د ب س ھکد بکس یکملس برز یا چکان د ب ل ھکد بکس مر و بسیار رموی و زویدہ موی کہ شاہ بنشد و گران سنگ د ج ھکد جۃ۔ محرمک مالیدن ناقہ و نالہ آن ھکد جان۔ محرمک رفتار پیران ھکد اج۔ کز آب مشرد الفعل من ضرب یقال ھکد ج القطیع یعنی زبان رفت قد ھکد وج کعبہ و یک شتاب جوش و د و ھکد کج با یا بانگ ھکد اج کشدا و رفتار پیران رندہ و نیز ھکد اج۔ نام اسپ نیس بن شریف و نام پد بیایہ ھکد ج۔ مجبور ہو و د و با دیگر سواری است زمان را محریہ ھکد جۃ۔ بلند شدن کو بان شتر و زبان ھکد جۃ کسفر جبل رفتار پیران روندہ ھکد اج۔ بانگ شتر ادا الان ہج ھکد ج با یا بانگ فرا تہج۔ بریدہ و جویدن آواز یا زہ رہبان شدن ناقہ برچہ ھکد جۃ۔ بکسر الل شتابی کمنندہ مستہج۔ بخت الدال شتابی کردن</p>	<p>د د ھکد۔ بالفتح مر و گرامی نژاد و ہج و بانگ شتر و آواز سخت و درشت کر از افتادن و دیوار و زبان آید و مر و است ضعیف و یکس ھکد و کس جمع یقال اھکاء و فعل الھجل غلیظہ الی لغلیظ ھکد ای بخیف و قال ابن ابراہیم الھک بالفتح الجماد الکبریم و بالکسر فوالجبان الضعیف و نیز ھکد سخت پیران کردن و یقال اھکاء المہجۃ ای اھکاء و نکستن ھکد و د بالفتح شتر و پیری و پرگردیدن و بانگ کردن و یقال موز و مجمل ھکد موز و مجمل و نکستل الدال و حسیک من جلال شتاک و حوت مجاہد و فیہ لغتان منہم من کیم یا مجری المصد ولا یوتشہ ولا یشتیہ ولا یجعدہ و منہم من یجعدہ فعلا یثقی و یجمع و یوشت فیقول صردت یرجل حدک من حلیا یا مآت ھکد نک من امر صا و بر کین ھکد نک و بر جان ھکد نک ھکد نک و لیساء ھکد نک و یقال نک لھک الل یعنی ا البت نیک مر و است و چون سیار جلاوت و دلیری صفت کنند گویند خلا ل ھکد جملا و نیز ھکد سست ضعیف گر دیدن الفعل من ضرب بسمع ھکد۔ بالفتح و کسر الدال المشدد کوست کہ وقت آب خوردن خر گویند</p>
<p>د ب ھکد ب۔ بالضم و بختین خرہ چشم وریشہ و پرزہ جامہ ھکد ب یکے ھکد بکین خال۔ بالضم ھکد است معروف ھکد اب کلکان و ھکد بن الخشمہ شاعر است ھکد ب۔ محرمک شاختی و ماند آن و ہر برگ دخت کہ بیشہ باشد چہر و ہر گیاہ کہ برگ نازد و خود و قایم مقام برگ باشد یا کہ ہناتہ باشد مانند برگ سدر و طاق و مانند آن ھکد بۃ یکے اھکد اب و ھکد اب کتاب جمع ھکد ب کفک شتر بیشہ ھکد بۃ کہترہ مرغیست ھکد ب کفک کن خاطر عاجز و گران جان گران سنگ اھکد ب۔ مر و بسیار مرزہ و دراز شجرہ ھکد یا مآت کھو و حوت دراز و فرہشتہ شاخہا ھکد اب۔ کرمان در ماندہ گران سنگ کند خاطر و گران جان و برگ کہ ہناتہ ھکد ابۃ۔ یکے ھکد اب کج بجمع و ریشہ و پرزہ جامہ و ھکد ابۃ</p>	<p>د ب ھکد ب۔ بالفتح بقا و نواز رفتار اسپ و مانند آن کوشش (ض) ھکد بۃ ھکد با بانگ برید آن را و نیز ھکد ب و شتر و میو و چیدن یقال ھکد بکال و ھکد ب الفم اذا احتلبہا و شتر (س) ھکد بۃ یعنی دور مرزہ گردیدہ و ھکد بۃ شتر دور و فرہشتہ شاخ گشت اھکد اب۔ دراز و فرہشتہ شاخ گر دیدن دخت دھکد بۃ کفک بکفظم و بیایہ پرزہ و داز د ب د ھکد بۃ کلبۃ شتر بکفختہ و جرات شدہ ھکد ابۃ کفک شدہ و خودی چشم و سستی آن رخ جریان اشک یا عام است و شب کوری یقال یعنی ھکد بگا ای شمش و عشا و علی است سیاہ و مر و کست میانای</p>	<p>د ب ھکد بکس یکملس برز یا چکان د ب ل ھکد بکس مر و بسیار رموی و زویدہ موی کہ شاہ بنشد و گران سنگ د ج ھکد جۃ۔ محرمک مالیدن ناقہ و نالہ آن ھکد جان۔ محرمک رفتار پیران ھکد اج۔ کز آب مشرد الفعل من ضرب یقال ھکد ج القطیع یعنی زبان رفت قد ھکد وج کعبہ و یک شتاب جوش و د و ھکد کج با یا بانگ ھکد اج کشدا و رفتار پیران رندہ و نیز ھکد اج۔ نام اسپ نیس بن شریف و نام پد بیایہ ھکد ج۔ مجبور ہو و د و با دیگر سواری است زمان را محریہ ھکد جۃ۔ بلند شدن کو بان شتر و زبان ھکد جۃ کسفر جبل رفتار پیران روندہ ھکد اج۔ بانگ شتر ادا الان ہج ھکد ج با یا بانگ فرا تہج۔ بریدہ و جویدن آواز یا زہ رہبان شدن ناقہ برچہ ھکد جۃ۔ بکسر الل شتابی کمنندہ مستہج۔ بخت الدال شتابی کردن</p>	<p>د د ھکد۔ بالفتح مر و گرامی نژاد و ہج و بانگ شتر و آواز سخت و درشت کر از افتادن و دیوار و زبان آید و مر و است ضعیف و یکس ھکد و کس جمع یقال اھکاء و فعل الھجل غلیظہ الی لغلیظ ھکد ای بخیف و قال ابن ابراہیم الھک بالفتح الجماد الکبریم و بالکسر فوالجبان الضعیف و نیز ھکد سخت پیران کردن و یقال اھکاء المہجۃ ای اھکاء و نکستن ھکد و د بالفتح شتر و پیری و پرگردیدن و بانگ کردن و یقال موز و مجمل ھکد موز و مجمل و نکستل الدال و حسیک من جلال شتاک و حوت مجاہد و فیہ لغتان منہم من کیم یا مجری المصد ولا یوتشہ ولا یشتیہ ولا یجعدہ و منہم من یجعدہ فعلا یثقی و یجمع و یوشت فیقول صردت یرجل حدک من حلیا یا مآت ھکد نک من امر صا و بر کین ھکد نک و بر جان ھکد نک ھکد نک و لیساء ھکد نک و یقال نک لھک الل یعنی ا البت نیک مر و است و چون سیار جلاوت و دلیری صفت کنند گویند خلا ل ھکد جملا و نیز ھکد سست ضعیف گر دیدن الفعل من ضرب بسمع ھکد۔ بالفتح و کسر الدال المشدد کوست کہ وقت آب خوردن خر گویند</p>

۴

و فرو آمدن شاخه های درخت
ه د ل غ
 ه د ل کو غده - با کسر که کوه
 و نیم زشت خلقت کرل
ه د ل ق
 ه د ل ق - که درج پرویز
 و زوشت از هر چیز و شستر
 و زنجیر
 ه د ل یقه - با تا پیشم
 و شستر
ه د م
 ه د م - با فتح خون رایگان
 و باطل و دیگر
 ه د م مده - با فتح باران سبک
 و یک دفعه باران و یک دفعه زلزل
 ه د م - با کسر یا کسه و در
 پله که ده یا خاص است کیم
 بشینه آهنده ام و ه د م کعب
 و بیع و پیرال خوره و موزه
 کینه و نام مر و
 ه د م - بخوبی از گران جا
 فرو ریده و چاه افتاده باشد
 و زین است و یقال دما و هم
 بینهم ه د م آهنده
 ه د م مده - ازندی او و ز
 یقال ناقه بها ه د م مده
 ضبعه شدیده
 ه د م گشت نش
 ه د م مده - که خمر ناله سخت
 از بندش ه د م کسکاری
 و ه د م مده لفظه جمع
 ه د م - که می گویا باقی مانده
 سال اول

ه د م - که زب و دوران سر
 از سوار کشتی عارض شود
 ه د م ام - که طاس اندام
 است یقال له د م ام
 د و م ه د م - که بزرگ و عصب
 با و شای است حیر را و بادش
 جش
 د و م ه د م - که بزرگ و عصب
 است یقال له د م ام
 عین یا عین شاعر و لقب نافع که
 فرزدی بچو و سه کرده
 ه د م و م - که بزرگ و عصب
 است یقال له د م ام
 سبک رسیده
 ه د م ام - که بزرگ و عصب
 است یقال له د م ام
 و و ان سر رسید و از سوار
 کشتی و د م ه د م - با فتح
 شکستن یا ویرانی شکستن
 اس ه د م مده لفظه
 ه د م مده مده - که بزرگ و عصب
 است یقال له د م ام
 ه د م ام - که بزرگ و عصب
 است یقال له د م ام
 ناله پیرانی فانی بخوبی و ه د م مده
 که لفظ
 ه د م - ویران شدن و سخت
 شدن و ششم و ششم و عده بزرگ
 و ترسانیدن یقال له د م
 علیه غضبنا و سخت شدن خواه
 گردیدن ناله

ه د م - با هم رایگان و مباح
 کردن خون را
 ه د م ام - ویران شدن
 شش و ه د م - با فتح چیز
 با ندام و اندازه
ه د م ل
 ه د م ل - که بزرگ و عصب
 است یقال له د م ام
 ویرینه و بسیار موی ز و لیده سر
 ه د م ل - که بزرگ و عصب
 است یقال له د م ام
 گران و شش و بزرگ و عصب
 است یقال له د م ام
 ه د م مده - که بزرگ و عصب
 است یقال له د م ام
 درخت ناله و در گار ویرینه و ویر
 و عصب و کوهی از مردم
 ه د م مده - که بزرگ و عصب
 است یقال له د م ام
 و و ان سر رسید و از سوار
 کشتی و د م ه د م - با فتح
 شکستن یا ویرانی شکستن
 اس ه د م مده لفظه
 ه د م مده مده - که بزرگ و عصب
 است یقال له د م ام
 ه د م ام - که بزرگ و عصب
 است یقال له د م ام
 ناله پیرانی فانی بخوبی و ه د م مده
 که لفظ
 ه د م - ویران شدن و سخت
 شدن و ششم و ششم و عده بزرگ
 و ترسانیدن یقال له د م
 علیه غضبنا و سخت شدن خواه
 گردیدن ناله

ه د م - که بزرگ و عصب
 است یقال له د م ام
 ویرینه و بسیار موی ز و لیده سر
 ه د م ل - که بزرگ و عصب
 است یقال له د م ام
 گران و شش و بزرگ و عصب
 است یقال له د م ام
 ه د م مده - که بزرگ و عصب
 است یقال له د م ام
 درخت ناله و در گار ویرینه و ویر
 و عصب و کوهی از مردم
 ه د م مده - که بزرگ و عصب
 است یقال له د م ام
 و و ان سر رسید و از سوار
 کشتی و د م ه د م - با فتح
 شکستن یا ویرانی شکستن
 اس ه د م مده لفظه
 ه د م مده مده - که بزرگ و عصب
 است یقال له د م ام
 ه د م ام - که بزرگ و عصب
 است یقال له د م ام
 ناله پیرانی فانی بخوبی و ه د م مده
 که لفظ
 ه د م - ویران شدن و سخت
 شدن و ششم و ششم و عده بزرگ
 و ترسانیدن یقال له د م
 علیه غضبنا و سخت شدن خواه
 گردیدن ناله

نہان و رسول بخینی سگ نام
مردی و شیربشہ
هرج
هرج باغم شوب و فتنہ
وہ صدفی الاصل
هرج باکسرول دست
از ہرگز
هرج بکے باتا رکمان نرم
هرج اچ کشما داسپ نیک
روندہ نیک
هرج بکے گمانہ کردہ
وافرینہ در حدیث
هرج کفر بپسار نیک
نیک روندہ
(ص) هرج الناس هرجا
بلخ و آشوب و فتنہ و کشش
در خراسان و امیرش افتادند و
فی حدیث اشراط الساعة
قيل وما الهمج يا رسول الله
قال اقبل واصل وخرج افروا
است در هر چیز منہ قوام فی
البحايات فلان یفرجهما البلیة
جمعاء وهرج ابنا کاشادہ
گناشت در را وهرج ذلقت
بہاری وافر و فی منہ ورجن ورجن
شوریدہ وشتہ گشت وهرج
جاد بپتہ گامیان را و بیتی از
نصر نیز آید وهرج القرم
برفتار آمد و یقال مکرہ ہر جی
یست
(س) هرج البعیر هرجا
مکرہ گشتہ و سر ہر گدیاز
سختی گرا و افرونی مال طارین

اھراج بسیار راندن شتر را
و نیم روز چندانکہ گشتہ گرد
نیم ہج نیک راندن شتر را چنانکہ
گشتہ گرد و از پی گرمانہ سال
هرج بکے البعیر کاذب حلتہ
علی السید فی الکجرات حلتہ
سید و بانگ بزور و جگر کن
سباع را و بشارب رسیدن نہیں
یقال هرج الذبیئ فلا تأذا
بلخ منہ یعنی دریافت اورا
و ہر ج افسر ہج دست شدن از
بکسی و ماندن آن
هرج ب
هرج باب کفر طاس وراز
از مردم جزان حجت کفرشت
منہ ووضعی است پشلیت
هرج س
هرج طاس کفر طاس تندر
و تن اور فرجہ و غلط و لغو
الہج طاس بقدیم الیم
هرج س
هرج چشتہ کز برجہ شتر ما و
سال خورہ
هرج ج
هرج کجسخت لک
هرج جفت کجسخت مر سست
هرج ج
هرج کند رفتا شوریدہ و
شوریدہ و فتن
هرج ج
کفتنزد مر کشادہ
هرج جیل مرومان در اژدہ
و شتران آگندہ گوشت فرہ

هرج
هرج باکسر شتر مرغ و مرد
بے وقار و بے اعتبار
هرج باغم و عفران و گل سرخ
و بچ درختے است کہ بدان رنگ
کنندہ
هرج جی منو با از ہر رنگ
کردہ
هرج دینہ باغم و شد الیا
نہ با دستے کران گیاه نری
بیدہ برہنگا و یوار نے بندند
هرج دے حرکتی وضعی است بلام
الہی بکرن کلاب
اھج الشیخ و منراخ
کج وہان
هرج دی باکسر مشورہ
و بہ گیاہ است
هرج دان کشان موضعی است
و مردے
ھکیر د۲۰ بالفتح دزد و گناہ
است و نام مردے
ثوب ہر دزد چامہ زور رنگ
(ص) هكرد الحکم هكردا
بالفتح نیک بخت گوشت ما و مہر
کردہ وھم اللحم خوب پختہ
شد و لازم شدم و نیز ہر د
دریدن و پارہ پارہ کردن جا
را و دست یافتن ہر چیزے
و در آشوب و فتنہ و رفتا و ن
طعن کردن و زنا موس کشہ
و شکافتن بہت تباہ کردن ہر د
الفتح اھر د۲۰ ای ادد
الشیخ آری نیک کشانی خواہم آن را

نہ پختن گوشت را
و مہر کردن شد و لہما لہما جائتہ
مہر و پختیدن
هرج دینہ کز برجہ نوعی از و
گرا نہار
هرج دینہ کفر شیتہ کندہ ہر د
بدل کلان شکم
هرج دج
هرج دجبت شتاب فتن
د د ش
هرج د شتہ کز برجہ طاقال
از شتر ناوہ وزن از گوبند
د د
ھم د۲۰ ہر د۲۰ ہر ساخته و لہ
کشم لآ فی قول البی علی اللہ
علیہ وسلم فی المسمی علیہ السلام
بنوا عند المائۃ البیضاء مشرک
و شق فی ہر د۲۰ ذین ای بین
مصرعین ویدی بالال
المہملہ
د س
کھنہ بالفتح نوعی از جبر و شتر
و کلر خندہ
ھنہ باکسر گبر ہر د۲۰ ہر د۲۰
جمع ہر د۲۰ ہر د۲۰ ہر د۲۰ کعب
جمع و فی المثال هو الفتن من
هو فی الحدیث ہی عن ہج
الہر۲۰ قیل المراد بہ الہر۲۰
الذی لا ینفع بہ فاما الہر۲۰
فلا خلاف فی جواز بیعہ کذا فی
شرح المہند ب و نیز ہر
کردہ از ہر چیزے و نام ز نے

و شری است و داس هر - موضی است زمین فارس هر - باضم بسیار باب و شیر یعنی است بلند و ریاض و شیرین هات - آواز گریه ناله سمع هات ای صوت الهرة هر - کامیر باگ سگ از سرا کنت زنج - و کنت خنجر و نسه است گردان میان بجرن امل و نیم جنگ واقع شده و حارث بن یزید سید شکر است شد آبوهی یزید - کنیت عبدالکلام بر بعضی معانی گفته اند رأس النبی صلی الله علیه وسلم فی کمه هرة فقال یا اکبر یزید فاشت سر و ده و اختلاف فی همه علی بیعت و فلا تین قیامک و قال الحاکم لایحد احدی عند فانی اسم الی هر یزید عبد الرحمن بن صفیر و هر و ملکیت علیه لکبته فمکن لا اسم له و نیز هر یزید از اعلام زمان است و موضی در د هاء هر - ان - باکسر کلام است بنا الین هر - از کعب بیماری است مانا بورگرم میان پوست و گوشت شتر حادث شود و پوست باید انداخت روان شتر کمان از هر بیماری که باشد هر - و س که بر قلعه است از اعمال و وصل و موضی هر - و - باضم آنچه بمافند	از دانه گور هر - که بار کشاد و سگ بسیار باگ و نام سب معویة بن عبادة و هر - ان - دو ستار و هر و اقع و قلب عرق و نیز هر و اکی عن هر - ان - چشم بسیار باب هر - هر - کف فدا و آرد و اکی باب هر - هر - آواز میش و باگ شیر میشه خنده بهیوده هر - هر - کبرج ناقه زردان آن از کلان سالی آب و هر گویند کلان سال هر - هر - باضم بسیار از آب و شیر و بهیوه و خنده و گوشت لاغر و شیرین هر - هر - کعبا بط آب و شیر بسیار و شیرین هر - هر - و هر - باضم بسیار از آب و شیر و آنچه بر افتاد و از ان گور و گویند کلان سال و آب بسیار که از او بر آید از دوسه و نوسه از شتی هر - هر - کندیل مای است و نوعی از غیث ترین مار مرکب میان باخ و دیاه مار کشش خواب کند و گزیده اش جان شود بعد از هر - هر - شتر بر آرد هر - هر - موت رض - هر - الکلب البزهر باضم باگ آرد و او را سر ماه و هر - بشله و زده و نیز هر تاگ که درون سگ و کمان و شک و برانده شدن فارق اللمبا	یقال ذلك اذا اصلا کانیاب الهر و خورون آنچه از ان گور بیفتند در وان گور و انچه شتر را کون رض - هر - هر - باضم و هر - هر - کامیر کرده و ناپسند آواز که از هر - کلاک الکاش الحارث ای که همه و هر - کلاک الی و هر - که نینس ما بهیوه بهرای بر ارغلاک دید و هر سک - روا شتر شکم و سینه مرد و هر - هر - باضم گویند رایا خواندن آن لیس آب منه المثل و هو لا یقر هر - هر - ادا الهومن الی اوئی شناسد سحر رسان را از راحت رسان با فرق نمیکند خواندن گویند را از زادن و قد موفسید و فی ب در رض - هر - کلاک هر - هر - محرکه بدخوی گردید هر - هر - بر آب خواندن یا آوردن گویند را جنبانیدن یا یقال هر هت الشی لغة فی خوفته و تم و دست و دازی نمود و حکایت کردن و از بنیان جنگ هر - هر - باگ کنانیدن باگ سوی و حزان و منه المثل شتر هر - زاناب و برین مثل در وقت پیدا شدن علامات و محال شتر و شتر را گویند شاسع قالد هر الکلب شفق من طاری شتر فقال ذلك تطیفا للاله عند نفسیه و مستحب ای ما هر -	ذات اب الا شتر ملان احسن لابن اب بالنوة و نیز هر - از بر آب یا آوردن گویند را هر - هر - در و س باگ کردن هر - باضم سخت و خستین وزن و الفعل من سمع هر - هر - مردن و باگ شدن هر - هر - و کلاک هر - هر - زرق هر - هر - باضم مقصوده اسم است حبس و بند را هر - هر - کسر بد نبی هر - هر - هر - هر - باضم هر - هر - باضم سخت خورون و سخت فتن و الفعل من نصر هر - هر - محله سخت خور از گزین و الفعل من سمع هر - هر - گفت شتر استوار اندام بسیار بخوار و چاه کهنه و هر - هر - ارض هر - هر - هر - هر - درخت بر اس ناک هر - هر - کامیر طعای است که از گوشت و جوب و ترتیب نهان و بهتر آن آنچه از گندم و گوشت مرغ سازند و هر - هر - بالنساء مثل هر - هر - کسب در شت است خار و در بر آن شبیه بکنا هر - هر - یکه و نیز از اعلام است و در این بن هر - هر - مازک الحدیث
--	---	--	--

لج

صحابی است و هوبدین سقیات
 محبت
 هرهم که بصورتن بید بر روی
 بعدی که هرهم بستر بر خوار که
 بخوردش بزم زیر شک سپید
 گرد و هوار هم جمع
 د و اهرهم که حاملت مرد
 هرهم بی بسکری بزم شک
 هرمان که خان خرد و خوش
 بقال ماکه هرمان
 هرمان محله و درناست
 از بنا هاست نین در صقل
 بناها ادرین علیه السلام
 حفظ العلوم فیما علی لطفان
 و بناء سید بن المشعل او
 بناء او ایضا لعلوا بالطول
 من حرة النجوم و قیل انها
 قد بنی الهمدان و النسر
 السلطان و فیها کل شیء یصل
 و طیس و هذا انک اهرهم
 لثیفة و قیل انها قبل ان یکن
 من ملکوک مصر لادین
 مفرهم مة - بالغتم پیری
 سبب پیری یقال ترک العشا
 مہر مة
 دس اهرهم مہر کا - محرکه
 و غیر ما و مہر مة سخت پیر
 و کلان سال گردید
 اهرهم امیر بکلان سال
 گردانیدن شتر پیری و غر گردانیدن
 و غر گردانیدن و بزرگ شدن
 ریزه ریزه بریدن
 هرهمه خود را پیر غر نمود

هرم ت
 هرهمیت - بالغتم چاه
 هرهم ز
 هرهم مة - کد هرهمه کلام
 که از صاحب خود بپوشد
 و نیز هرهم مة - غامیدن لغت
 را با زم زم غامیدن و در و
 آتش و ناکس
 هرهم مة - کفند یا دشا کبیر
 پارس هرهم مزان بالضم و
 هارموز مطلق و نام پیرمین
 بن اسفندیار و پسر الوشید و
 و نیز هرهم مة شری است بزم
 از شرب هاست دریا هاست
 میان قدس و گلک و علی است
 و کام مہر مة - شری است بخوار
 هرهم س
 هرهم مة - کد هرهم ترش روی
 و ناییدن مردم و بانک و فراد
 کردن از ترس
 هرهم ماس کفر طاس شیر
 سخت خون خوار مرد و هرهم
 کعبا بط مصله و بچو پلنگ و ابو
 خدی هرهم کاس بن زیا و صا
 است او و لقب اسم شری
 و هو ماس بن حبیب تابعی
 هرهم یلس کفندیل شیرخت
 خون خوار و کادیش و گردن
 هرهم ط
 هرهم طاع مصله - درید نام
 دی و ازشت گردانید
 هرهم
 هرهم کفلس مرد و در گردن و شالی یکی

هرهم قاسق شتابی کردن و
 سبک شدن و ستمیدن و درین
 بسیار گفتن صلت علی و بدر و غ
 گزینش بر کفقال اهرهم مة البکذا
 نیکی و روان شدن آب و اشک
 هرهم ل
 هرهم ل - کز بزم زن کلان
 سال و زن شتاب زده و بزمش
 ایام و نواقط سال خورده
 هرهم مومل کصفو پاره از شو
 باقی مانده در کور و پاره پیر
 و پیرم باقی مانده و نیز موی برکنند
 افتاد و هرهم امیل جمع
 هرهم مولة - با تا آخر قپاره که
 از و ان پیر این کنه شکافه گردد
 مثل رعیولہ
 هرهم ل الجمل هرهم ملة
 برکنند موی و س ربه و هرهم مة
 الشعر - برکنند موی و تراشیده نیز
 هرهم ملة - بے غور گردیدن پیر
 زن و تباہ گردیدن کار
 هرهم ان
 ها کان بن قاسم منام برادر
 ابراهیم و پد او و علی السلام
 هاژون - بن عمران برادر بزرگ
 موسی بن عمران است علیها السلام
 که بد غرق فرعون و تحت قارون
 فوت کرد و در تبه و یک مد و جمده
 سال مرد داشت و ابو جعفر
 هاژون الرشید بن محمد
 مهدی پیر غلیظه است از
 خلفا عباسیه
 هاژون - کز سیدون نوی از حوا جمع

هرهم نوبی - بالغتم و ضم النون
 شد الختیه یکای است یا ان کتبه
 الباقه یا هرهم نوی مقصود بر
 باقر نو - یا قلیقله است هوجید
 لاجم الحلق و تلید - البطن
 هرهم
 هرهم نصة - زقار بر نضامه
 هرهم نضامه - بجز تین کرمی است
 که از اسرفه ماند
 هرهم ح
 هرهم ح - کفند پیش خور
 هرهم ح - کز جزم پس بزرگ
 هرهم ح - کفند پیش ریزه و
 پس بزرگ از ضما دست و
 از و ان کز کی است دیگر
 هرهم الف - بالغتم غمای یکای است
 شیر طر نوٹ
 هرهم د
 هرهم د - زرم خندیدن
 هرهم د - زن است
 او از و است کرب
 هرهم د
 هرهم د - بالغتم نام و سب
 است و سب و سب کند و هرهم د
 کسکادی و هرهم د کدی هرهم د
 بجز تین جمع
 (د) هرهم د - بالغتم چوب
 و سب زردا و
 هرهم د - بچوب و سب زرن
 هرهم د
 هرهم د - بالغتم خانه کلان کردن
 طعام سلطان کرد و زند اهرهم
 جمع

هزاره - بالغ شهری است
 بخراسان و دبی پارس فان
 وقتت علیها وقتت بالهاعده
 و هزاره دینه محرم منسوب بوی
 هزاره عجمی که او با ده خرم
 هزاره عجمی که او با ده خرم
 شوی که او با ده خرم
 از وضع او است لقب لیبیه
 الثهاب الهرمیت
 (ض) هزاره که با ده خرم
 بچوب کستی زرد اوار
 آهسته آهسته هر وی ساختن جار
 یا زرد و گرد آیدن آنرا یقال
 هزاره بیت العمامة ای صفی
 هزاره - با هم فسوس کردن

باب الاله فصل الزاع

هزاره - با هم فسوس کردن
 فسوس در پیش خند
 کنند
 هزاره - که او با ده خرم
 فسوس خنده کند
 (ض) هزاره که او با ده خرم
 و هزاره عجمی که او با ده خرم
 شتر ماه و هزاره عجمی که او با ده خرم
 آزار و حرکت داد
 (ض) هزاره که او با ده خرم
 بالهم و هزاره عجمی که او با ده خرم
 فسوس کردن و دبی پارس فان
 هر وی ساختن جار

در شدت سر باشتا فتن یقال
 هزاره - که او با ده خرم
 و هزاره عجمی که او با ده خرم
 شتر ماه و هزاره عجمی که او با ده خرم
 آزار و حرکت داد
 (ض) هزاره که او با ده خرم
 بالهم و هزاره عجمی که او با ده خرم
 فسوس کردن و دبی پارس فان
 هر وی ساختن جار

هزاره - که او با ده خرم
 فسوس خنده کند
 (ض) هزاره که او با ده خرم
 و هزاره عجمی که او با ده خرم
 شتر ماه و هزاره عجمی که او با ده خرم
 آزار و حرکت داد
 (ض) هزاره که او با ده خرم
 بالهم و هزاره عجمی که او با ده خرم
 فسوس کردن و دبی پارس فان
 هر وی ساختن جار

هزاره - که او با ده خرم
 فسوس خنده کند
 (ض) هزاره که او با ده خرم
 و هزاره عجمی که او با ده خرم
 شتر ماه و هزاره عجمی که او با ده خرم
 آزار و حرکت داد
 (ض) هزاره که او با ده خرم
 بالهم و هزاره عجمی که او با ده خرم
 فسوس کردن و دبی پارس فان
 هر وی ساختن جار

هزاره - که او با ده خرم
 فسوس خنده کند
 (ض) هزاره که او با ده خرم
 و هزاره عجمی که او با ده خرم
 شتر ماه و هزاره عجمی که او با ده خرم
 آزار و حرکت داد
 (ض) هزاره که او با ده خرم
 بالهم و هزاره عجمی که او با ده خرم
 فسوس کردن و دبی پارس فان
 هر وی ساختن جار

هز زعنه - نوعی از بدترین خنده هز زوقی - با غنم مقصورانند هم است آن را لغتی فی هز و فی لا تصحیف هم هز زوقی که سر بدیند مثل هز هز زوقی - با کمرشادمانی خند دخوش ملی - فرخ غوی که پیش پیا گرد و رود با کمر نند و آواز خنجر و یک نوعی از زنا شتر کوکب هز - ستاره جنبان در شان هز زین - کامیر آواز و بانگ نش با و ترزد و آواز تند هز آن - پدر قیل است هز هز - کمد بآب بسیار روان و وید هز هز - چاه و در تنگ و نه هز هز - چو جنبان کما هز هز - که خطاب بسیار و همان هز - که علا بطا مثل و سب و شتاب هز هز - با فتح آب بسیار و وسیف هز هز - شمشیر زبان و روشن بسیار و در شان زین هز هز - نام کس هز هز - فتنه که مردمان در آن جنبند (ن) هز هز ویم هز هز - الفتح جنبانیدن ماب و هز الحادی الاولین هز هز - کامیر شمشاط آورد و حوی شتران لایس و و هز الکنکب فرد و افتاد و در سینه در فرد شدن	هز زعنه - که حوید ترس با گ و خروش و ریکار هز هز - کشدا و شیر کشکار را بسیار کشند هم هز هز - کمر که به و ناگه کشند هر وقت راه و دانستند هز هز شیر کش گیر و دیزر هز هز از اعلام است (ن) هز هز هز و سنا است بقال مکر العرس هز هز ای سیح آهن نایع شکستن چوب و جزان هز هز - باوش و ترش روی گردیدن و ناشناخته گردیدن خود را بر یک بقا هز هز و پریشان رفتن زن صلته هز و شتافتن و جنبیدن شتر در زنا از شادمانی و جنبیدن نیزه و شمشیر و شکسته شدن چوب و جزان هز هز - شتافتن و جنبیدن شمشیر و جزان بقال هز هز القنایه ای هز هز (ن) هز هز - شکسته و کوفته شدن هز هز هز هز - با فتح بسکافتن و لغو هز هز - کجمن شتر مرغ کران سنگ تیز رویا گردیده یا دراز با جانی مناور هز هز هز هز - حرکت شادمانی هز هز - کجمن شتر مرغ آواز هز هز - کفر مرتبه زن که قرار گیر و بجا هم هز هز - بالکسر ز بسیار	هز هز - بر زمین خند و شوش و جنگ میان مردم و خوار و رام گردانیدن و جنبانیدن هم هز هز - جنبانیدن هم هز هز - جنبیدن هز هز - جنبیدن و جنبیدن شتر با دوازده و دوشیدن تان رفت و روشن و شادمانی کردن و فی الحدیث هز هز عرش الرحمن لعل سعد بن معاذ ای از تنایع و روحه و استهشام که اشته علی و قیل فرح اهل العرش هز هز و نیز اهتلاط با بدن گیاه و آواز و فریاد و موبک هم هز هز - الیه قلبی شادمان و سرور اندر گردید دل من بوسه هز هز هز هز - کمر و شیر بسیار سخت شکسته و شکار هز هز - کامیر باره از شب مقدار سبک یا چار کمانان و قول هز هز - کمر از اعلام است مافی البعثة آله هم هز هز گنجا یعنی دشمن بجز یک نفر نیست آه هز هز - کامیر پس تیر که در کیش ماند رویا باشد یا جد یا آن بهتر تیر با باشد که کجمن شد یا پیکار سخن بجا و در اندیا روی ترو بقال مافی الداد اهرج هز هز یعنی کس در سرای نیست عماله آه هز هز - ای شیء	خنده و وزن که قرار گیر و اهز هز فی الضحک اهز هز بسیار خندید هز هز هز هز - با فتح بیرونی خلاف جد هز هز - کجمن نیک بیوه کار هز هز - کجمن شمشیر - کزیر تازی کر زمان چالیت را در یافته هز هز - کجمن کجمنه نام امر و هز هز بنت حارث خواهر امام الخمدین میمونه و هز هز - یلذت مسعود و هز هز - یلذت هز هز یلذت سعيد صحایات اند هز هز - کجرا لا غری طان هز هز هز هز - کجمنه خوش منشی و زهری هز هز - بیوه و باری کنند هز هز - کجمنی بار با و حنند هز هز - بن مرقه کشدا و هز هز بن رباب و هز هز - بن یزید و نیز هز هز - غیر مشوب همه صحایا صحایان اند هز هز - با فتح سستور هم هز هز - شک سالیها هم هز هز - لا غرها زیل جمع (ن) هز هز - با فتح زین لا غرها یهز هز - لث الداد کضاب همولا کذ لث (ض س) هز هز - بیوه و و بازی کرد (ض) هز هز - لث هز هز - لا غرها گرداندم کز و و هز هز
--	---	---	--

ج

و تیز گزیدن
هَضَم کمر و شیر هَضَم

کشد و اشک
هَضَم کمر و شیر هَضَم

تابان و مرد و لیر توانا و شیرین
هَضَم کمر و شیر هَضَم

و توانا
هَضَم کمر و شیر هَضَم

هَضَم کمر و شیر هَضَم

هَضَم کمر و شیر هَضَم

هَضَم کمر و شیر هَضَم

هَضَم کمر و شیر هَضَم

هَضَم کمر و شیر هَضَم

هَضَم کمر و شیر هَضَم

هَضَم کمر و شیر هَضَم

هَضَم کمر و شیر هَضَم

هَضَم کمر و شیر هَضَم

هَضَم کمر و شیر هَضَم

هَضَم کمر و شیر هَضَم

هَضَم کمر و شیر هَضَم

هَضَم کمر و شیر هَضَم

الشم و لعله سهو من الناس
او لقیة و الصواب الا هضوبه

بالضم علی افعولة یقال صابته
الا هضوبه من المطر ای الغصة

منه اها ضی جمع
هَضَب باران بزرگ قطره

هَضَب باران بزرگ قطره

هَضَب باران بزرگ قطره

هَضَب باران بزرگ قطره

هَضَب باران بزرگ قطره

هَضَب باران بزرگ قطره

هَضَب باران بزرگ قطره

هَضَب باران بزرگ قطره

هَضَب باران بزرگ قطره

هَضَب باران بزرگ قطره

هَضَب باران بزرگ قطره

هَضَب باران بزرگ قطره

هَضَب باران بزرگ قطره

هَضَب باران بزرگ قطره

هَضَب باران بزرگ قطره

شکند و نشان هَضَب

هَضَب باران بزرگ قطره

هَضَب باران بزرگ قطره

هَضَب باران بزرگ قطره

هَضَب باران بزرگ قطره

هَضَب باران بزرگ قطره

هَضَب باران بزرگ قطره

هَضَب باران بزرگ قطره

هَضَب باران بزرگ قطره

هَضَب باران بزرگ قطره

هَضَب باران بزرگ قطره

هَضَب باران بزرگ قطره

هَضَب باران بزرگ قطره

هَضَب باران بزرگ قطره

هَضَب باران بزرگ قطره

هَضَب باران بزرگ قطره

هَضَب باران بزرگ قطره

جاء البیاض فحبت بالباء
هَضَم

هَضَم کمر و شیر هَضَم

هَضَم کمر و شیر هَضَم

هَضَم کمر و شیر هَضَم

هَضَم کمر و شیر هَضَم

هَضَم کمر و شیر هَضَم

هَضَم کمر و شیر هَضَم

هَضَم کمر و شیر هَضَم

هَضَم کمر و شیر هَضَم

هَضَم کمر و شیر هَضَم

هَضَم کمر و شیر هَضَم

هَضَم کمر و شیر هَضَم

هَضَم کمر و شیر هَضَم

هَضَم کمر و شیر هَضَم

هَضَم کمر و شیر هَضَم

هَضَم کمر و شیر هَضَم

هَضَم کمر و شیر هَضَم

بزرگ قطره نیک بارنده نام است
 نیک نای دگر است
 هفتصل کیمید رو با رسم است
 هفتصل کیمید رو با رسم است
 مر ملا رسد و عاقلها را و گوی
 قرار ناکش زین
 اندک نیز دم که با نهار خزانها
 هفتصل کیمید رو با رسم است
 و توی از ترک طبع توی اینها
 هفتصل کیمید رو با رسم است
 که ایشان را شوکت منزه بود
 تار من زین
 و اهل شهرستان هیکل و
 هیکل مثله
 هیکل مثله - با نهار پلیدرین
 معرب است
 ارض مهطولة - زمین
 باران پیانی باریده
 عظمی من المرض - باشد
 از بیماری
 طلس
 هطلس کیمید و زو
 را زین و زو
 هطلس حیل و غریب کردن
 و زو و طلب و افات یافتن و به
 شدن از بیماری
 طلس
 هطلس کیمید و زو بسیار
 و لشکر گران و مرد و زین آور
 هطلس
 هطلس - بالغ انداختن و الفعل
 من نصر
 هطلس - بالغ بر زمین لگدن
 باخت زدن
 باب الهاء فصل العین
 طلس
 هطلس کیمید و زو بسیار
 و لشکر گران و مرد و زین آور

بازن سبک هفت و سبک و نیز
 سبک هفت و سبک و سبک و سبک
 قرار ناکش زین
 هفتصل کیمید رو با رسم است
 و توی از ترک طبع توی اینها
 هفتصل کیمید رو با رسم است
 که ایشان را شوکت منزه بود
 تار من زین
 و اهل شهرستان هیکل و
 هیکل مثله
 هیکل مثله - با نهار پلیدرین
 معرب است
 ارض مهطولة - زمین
 باران پیانی باریده
 عظمی من المرض - باشد
 از بیماری
 طلس
 هطلس کیمید و زو
 را زین و زو
 هطلس حیل و غریب کردن
 و زو و طلب و افات یافتن و به
 شدن از بیماری
 طلس
 هطلس کیمید و زو بسیار
 و لشکر گران و مرد و زین آور
 هطلس
 هطلس - بالغ انداختن و الفعل
 من نصر
 هطلس - بالغ بر زمین لگدن
 باخت زدن
 باب الهاء فصل العین
 طلس
 هطلس کیمید و زو بسیار
 و لشکر گران و مرد و زین آور

هفتصل کیمید رو با رسم است
 هفتصل کیمید رو با رسم است
 قرار ناکش زین
 هفتصل کیمید رو با رسم است
 و توی از ترک طبع توی اینها
 هفتصل کیمید رو با رسم است
 که ایشان را شوکت منزه بود
 تار من زین
 و اهل شهرستان هیکل و
 هیکل مثله
 هیکل مثله - با نهار پلیدرین
 معرب است
 ارض مهطولة - زمین
 باران پیانی باریده
 عظمی من المرض - باشد
 از بیماری
 طلس
 هطلس کیمید و زو
 را زین و زو
 هطلس حیل و غریب کردن
 و زو و طلب و افات یافتن و به
 شدن از بیماری
 طلس
 هطلس کیمید و زو بسیار
 و لشکر گران و مرد و زین آور
 هطلس
 هطلس - بالغ انداختن و الفعل
 من نصر
 هطلس - بالغ بر زمین لگدن
 باخت زدن
 باب الهاء فصل العین
 طلس
 هطلس کیمید و زو بسیار
 و لشکر گران و مرد و زین آور

هفتصل کیمید رو با رسم است
 هفتصل کیمید رو با رسم است
 قرار ناکش زین
 هفتصل کیمید رو با رسم است
 و توی از ترک طبع توی اینها
 هفتصل کیمید رو با رسم است
 که ایشان را شوکت منزه بود
 تار من زین
 و اهل شهرستان هیکل و
 هیکل مثله
 هیکل مثله - با نهار پلیدرین
 معرب است
 ارض مهطولة - زمین
 باران پیانی باریده
 عظمی من المرض - باشد
 از بیماری
 طلس
 هطلس کیمید و زو
 را زین و زو
 هطلس حیل و غریب کردن
 و زو و طلب و افات یافتن و به
 شدن از بیماری
 طلس
 هطلس کیمید و زو بسیار
 و لشکر گران و مرد و زین آور
 هطلس
 هطلس - بالغ انداختن و الفعل
 من نصر
 هطلس - بالغ بر زمین لگدن
 باخت زدن
 باب الهاء فصل العین
 طلس
 هطلس کیمید و زو بسیار
 و لشکر گران و مرد و زین آور

هفافة - باران و بارانی است
 شبهه باران است پیوسته
 كهفاء - مردم گول بی خبر و
 كافى - گرسنه
 هوائى - الاى بالفتح هو الهاء
 يعنى شتران گرسنه و چراگاه
 ان هفاهفوا و هفوة
 بفتح هاء هفوا و هفوة شافت
 يقال امر القلي هفوا و الحيل هفوة
 و هفوة و هفوة و هفوة و هفوة
 مرغ و پریدن و چیدن و يقال
 هفا الطائر حنا حيد اى هففت
 و طار و گرسنه شدن و هففت
 بر باد پریدن و مانند آن هففت
 لبثت الوا و مثل و برون و
 جدا نیدن با و شتر و پنهان يقال
 هففت الصوفة فى الهواء و
 هفت الودج بها و هفت و دل در
 چیزه و خوش شوق شدن از آن
 هففاة - بد و حق و مائل
 گردانیدن
 باب الهاء فصل القاف
 ه ق ب
 هقبت - بالفتح ه ق ب
 هقبت كسب كوست كه برك
 اسب را چركند
 هقبت كسب كوست كه برك
 درواز از شتر مرغ و جزآن
 هقبت كسب كوست كه برك
 استوار و توانا
 ه ق س
 هقرة - بالضم دروى است

گرسنه در
 هقرة - محكمت مشددة الاء
 كند و درواز كنده اندام گول
 ه ق ن
 هقن - و يكسر هقن كه نوحى از جگر
 باشد شبيهى سرخ با سپيد و گاهى
 ابرشمر در آن آميزند و بالو بهين
 بر و سى فى بيت لبید
 ه ق ط
 هقط - يكسر هقن و منبى عى
 السكون كذا است كه بدان
 اسب را زير كند
 هقط - محركة شتاب رفتن لغت
 بى مانى
 ه ق ح
 هقعة - بالفتح واره پیشینه
 اسب با جاي پاشنه سوار كند
 يقال ان الهقعة لا يستولى
 بانكته سپيد و برپوش چپ آن و
 منزله است اءه را و ان سنا و
 است در دوش جواز نزد يك
 يكديگر همچو ديك پايد كه بطلوع
 گردد و گزنى افزاید
 ه ق ط
 هققت - كفت آزمند و حريص
 هققة - كفت حشر ماهه كه غود
 پیش گش انداز و از غایت از
 و خواهاى
 هققة - كهزة مرويا و بيا و بيا
 كنده و برپوش پندى آن
 هقاع - كواب غفلت و فراموشى
 از اندامه و بيا بيارى
 ه ق ع
 هقعة هقعا - بالفتح
 داغ گرد اورا

دس هقعتى الثاقفة و هقعت
 گش خواجه گردید
 هققة - كه حرجه آواز در سين
 شمشير بر جا و حكمايت آن آواز
 يا وى بر خشك بر چيزه خشك
 يا زدن آهين اذبالا آواز بر آید
 تمفع - پیش فرو نهادن و ناله
 از غایت آزمندى و فرو دلي كردن
 و بزرگ شنى نمودن و امر شست
 آوردن و سفاهت شغوا نیدن
 و بجلد آب آمدن قوم يقال هققت
 القوم الورد و يقال هققت
 جهولا كذا شرا شد يا بر گشت
 بيارى
 هق قاع - بند كردن و باز
 داشتن و يقال هققت عرق
 شوى اقصا و عن بلوغ التو
 الشرف و الخبوا با نیدن
 كشت ناظر او سكين نیدن و باز
 آمدن تپ بعد كند و باز
 گردیدن هر چيزه و بر گشتن
 رنگ بستمعلا و بيا
 ان هقاع - گرسنه شدن و بايك
 شكم گردیدن از آن
 ه ق ع
 هقعت هقعتا - است
 شد از گرسنگى يا از بيارى
 ه ق ف
 هققت - محركة كفى اشتها
 و خواش طعام و الغل من جمع
 ه ق ق
 هققتى - بى تين بيا گردان
 هق قاق - بالفتح حث شتابى

كند و در امور
 دن هق القمعة مقل
 هققة - بر زمان سخت رفتن
 و عطية امك و درون میان قوم
 ه ق ل
 هقل - با كسر هقن مرغ جوانه
 سال و دراز گول و ناله و كار
 هقل - يكفت گرسنه
 ه ق ل
 هقل - بياوش نر
 هققت - كيد شتر مرغ و سوما
 هققت - كه حرجه نوحى از رقا
 ه ق ل
 هققتى - بركن ارگان بار رفتن
 ه ق س
 هققتى - كفتس مرغ شتر مرغ
 و رگ و روبا و هققتى جمع
 ه ق م
 هقمت - يكفت مرغ سخت گرسنه
 هقمت - كيد آواز بوج و ديا
 و دياى فروخ و دنگ آواز فرو
 بردن و شتر مرغ دراز
 هقمتى - بالفتح و هم القاف
 و شد اليا دراز بالاي
 هقمت - كفت مرغ و ديا و ديا
 دن هقمت هقمتا - محركة
 سخت گرسنه گردید
 هقمت - چيره شدن بر كس و
 كلان مرغ و درون طعام با يقال
 هقمت الطعام
 ه ق و
 دن هق هقوا - بالفتح و هو
 كفت و ديان و در آید و
 هق قاق - بالفتح حث شتابى

نشود
 هستنیکه بحسب کاف بزرگ
 فاش نمیکند
 استنکام تکر کردن
 هک ن
 هستن پیشان شدن
 هک و
 آهکاء رگشنگان
 مہا کاکه بکشدن شش مثل
 کسے
 باب الہاء فصل اللام
 هلب
 هلب باضم موی هر چه باشد
 یا موی کنده سطر یا موی سطر
 اسب و جزان یا سبست خوک که
 آزار کا موی نامند و بدان فاش
 و در موی هلبه یکے
 هلبه الشتاء باضم ختی
 سرا غلبه البضیتین و شد الہا
 شد و لد اهلبة الرقمان
 سختی و دوکار
 هلب بحر که بسیاری موی
 و الضلع من سح
 هلب یکوقت لقب الیاف صیحة
 یزید بن ثمالی یضم الی ثمان
 و صواب کلف کان افق فسیحة
 النبی صلی اللہ علیہ وسلم
 فکتب شعره
 هلب کامیر نام چند روز است
 نہایت سرد در کانون دوم یا
 در ایام سختی سرما
 هلبه یثلمه آب شسته

بارگه نو زاده
 هلب کعبه وزن که از شوی
 نزدیکی نماید و زن که از آن کناره
 گزیند از ضبداست
 هلب الشفر روزی از
 روزهای رستان مذکور البع
 کذا
 لیلۃ هلالیۃ شب یاران
 اهلک مر و بسیار موی و اسب
 انبوه دم هلباء مونت فها
 و سال و دنب بریده با دنب
 موی دنب بسیار موی از افند او
 است و سال بسیار یاران با
 فرخی مثال از بوعالی التنبیه
 هلباء کعبه وزن بسیار موی
 و سرین و موضعی است میان که
 دیا موی و آن را روزی است و
 و هلبه هلباء بلای سخت
 هلب کشدا و یا سرد و یا باران
 هلبه شد و سال بسیار باران
 و نیز هلب چند روز است نہایت
 سرد در کانون دوم یا در شدت
 سرد و در موی هلباء روز با و
 و باران ناگ
 اهلوب کعبه صغیر باضمه عام
 و در بن عمرو و اسب ریحہ بن
 عمرو و حال و لونه اهلایب جمع
 هلب کعبه برکنده موی
 دن اهلک هلباء باضم
 برکنده موی آن و نیز هلب
 زکرون اسمان قوم را
 بریشک و تری یا پیایی یا دیدن
 یاران را ایشان و پے در پے

اورون سپه رتار
 و ض اهلک کعبه یثلمه
 بالغ بجز که را ایشان را و دشنام
 اهلآب پے در پے اورون
 اسب و رتار
 هلب یثلمه شلیت است کعبه
 هلب یثلمه لقب شاعری که
 پدر طینی است که ایشان را هلبه
 خوانند لقب من و لایم هلبه
 ای حی اھم وین هلبه
 تنفک هلبه
 هلب موی برکنده و چوکل
 و دشنام دادن
 هلب برکنده موی شدن
 اهلک کعبه برکنده موی شدن
 و برکنده گرد بدن موی
 هلب ب
 هلبوٹ کفر و دوس گول یا
 گران جان و در مانده و دخن نم
 هلب ج
 هلبه کعبه شیر و فک کلاب
 کلاب شد
 هلبا جله با کعبه گول گران
 جان و دشت اندام بسیار خوار
 جامع حله بدیا شیر و فک
 هلب س
 هلب کعبه کعبه کعبه
 کنند پس شد یقال ماؤ اللہ
 کلب و کلبیس ای احد
 بستاف به و نیز کلبیس
 جامه کلبیس سته مثل یقال
 ما علیہ کلبیس کلبیس
 ای ثوب چیزی که تنک یقال

ما صیحت کلبیس سنا ای شیخ
 بسید او یثلمه و یثلمه
 هلب بش
 کلبیس کعبه نام مرے
 هلبا بش کلاب نام مرے
 هلب ب
 هلب کعبه از من خود و
 کلبه بدان جنت که سخت جریبر
 باشد
 هلب کلاب نام مرے
 خبیث و از من خود و در کلب
 و نام مرے
 هلب ت
 هلبا پست باز کردن
 و برکنده و الضلع من ضمیر
 هلبا ت گرو که گاهی آفات
 نهند و گاهی کوچ کنند
 هلبا ت کثا سب شسته بره
 و بر غاله نو زاده سیاه
 هلبه کعبه گیاهی است
 انہیات و در شش فراوان
 کردن و جفت فتن
 هلب ت
 هلبه تر باضم کرده و ملینا و از
 هلبا ت کعبه کعبه کعبه
 بحر و عارض شود
 هلبا کعبه کعبه کعبه
 هلبا ت کعبه کعبه کعبه
 و قد کسلان مثل و موضعی است
 بحر و نیز هلبا ت کعبه کعبه
 کعبه عارض شود
 هلب ج
 هلبا ت کعبه کعبه کعبه
 بالغ بجز که را ایشان را و دشنام

ج

وگای بروی الی انما قال الخلیل
قلت لانی الذقیش کلک لک
فی زید وجمہ فقال سَعْدُ
الہن لک لک لیکمیل عدد
حزب لا حصول قال الی لک لک
اذا قیل لک لک لک لک ای
ہلک فیہ حاجۃ قل فیہ
او مالی فیہ او ان فیہ ولا
تقل ان فیہ ہلاک قد یکن
بعض الحزب او الحزب الامور
بمعنی قد خورقہ تعالیٰ ہل
علی الانسان ای قد ای
بمعنی ما یقال ہل ہی الا کذا
ای ما فی وقولہ تعالیٰ ہل
من الہ غیر اللہ وال لغۃ
فی ہل و تصغیر الخلیل و
وہلکۃ مشددة التختیۃ
وہلکۃ
ہلاک مخففہ غنۃ کل است
بحسب استعمال و در غلامین
یقال حی ہلاک الثریۃ کلکم
الی الذی یذنی بشتاب زید
وکن حی ہلاک الصلوۃ بسوۃ
فیہ الواحد والجمع المونث
فتحت باء حی لا لتقاء التکید
و بکسبۃ مع ہل علی الفتح
جعلتمہا اسما واحدا مثل
خمسۃ عشر اذا وقعت علیہ
قلت حی ہلاک لایان
الحکۃ کالہاء فی کتابیہ و
حسابیہ لان الالف مع
مخبر الہاء و یقال حی ہلاک
بدون الالف ای ہلک و

ہلاک کل است تخصیص
مرکب الخیل و لایقال ہلاک
بمعنی علیک لایان
ہلاک کہ غنۃ زین باران
رسیدہ زور و ش چنان خجلا باشد
ہلاک بافتح باران شستن و کمر
ہلاک بکتاب او یا ہ
و غنۃ شتاب سوم یا شتاب
ہفتہ و ماہ و دو شب آخر امینی
بیش ششم و بیست و نہم و در
شہاسہ غیر مذکور فراموش
و آب اندک در یک چاہ و یکان
دو شتاخہ و ماہ بار و پوست
کوی انداز و دو شتاخہ و غنۃ
کہ و خور بارانیدہ و نیز ہلاک
کیوی کفش کرد و غبار و آبی
خرابی کند خستہ فراموش
کو کہ خوبصورت و کنارہ سنگ
آسیا کہ شکستہ بود و سنگ برہنہ
و سپیدی کہ درین ناخن پیدا
کرد و دو دفعہ از باران آہستہ
و اہل جمع و نیز ہلاک
بجز و آبی یا چوبی است کہ میان
دو چنوبالان چپانند و دخی
است شتہ راوی است از ہوا
و نیز ہلاک معرفت نام شانزہ
مصابی است و نیز آہ ہلاک
بمعنی مصابی است و دو الہدایت
عقب زید بن عمر خطاب بنی امیہ
عز کہ مادرش ام کلثوم بنت علی
ابن ابی طالب کرم اللہ وجہہ بود
لقب بجدتہ

ہلاک بافتح شتاب است
ہلاک کہ غنۃ زین باران
رسیدہ زور و ش چنان خجلا باشد
ہلاک بافتح باران شستن و کمر
ہلاک بکتاب او یا ہ
و غنۃ شتاب سوم یا شتاب
ہفتہ و ماہ و دو شب آخر امینی
بیش ششم و بیست و نہم و در
شہاسہ غیر مذکور فراموش
و آب اندک در یک چاہ و یکان
دو شتاخہ و ماہ بار و پوست
کوی انداز و دو شتاخہ و غنۃ
کہ و خور بارانیدہ و نیز ہلاک
کیوی کفش کرد و غبار و آبی
خرابی کند خستہ فراموش
کو کہ خوبصورت و کنارہ سنگ
آسیا کہ شکستہ بود و سنگ برہنہ
و سپیدی کہ درین ناخن پیدا
کرد و دو دفعہ از باران آہستہ
و اہل جمع و نیز ہلاک
بجز و آبی یا چوبی است کہ میان
دو چنوبالان چپانند و دخی
است شتہ راوی است از ہوا
و نیز ہلاک معرفت نام شانزہ
مصابی است و نیز آہ ہلاک
بمعنی مصابی است و دو الہدایت
عقب زید بن عمر خطاب بنی امیہ
عز کہ مادرش ام کلثوم بنت علی
ابن ابی طالب کرم اللہ وجہہ بود
لقب بجدتہ
ہلاک بافتح شتاب است
ہلاک کہ غنۃ زین باران
رسیدہ زور و ش چنان خجلا باشد
ہلاک بافتح باران شستن و کمر
ہلاک بکتاب او یا ہ
و غنۃ شتاب سوم یا شتاب
ہفتہ و ماہ و دو شب آخر امینی
بیش ششم و بیست و نہم و در
شہاسہ غیر مذکور فراموش
و آب اندک در یک چاہ و یکان
دو شتاخہ و ماہ بار و پوست
کوی انداز و دو شتاخہ و غنۃ
کہ و خور بارانیدہ و نیز ہلاک
کیوی کفش کرد و غبار و آبی
خرابی کند خستہ فراموش
کو کہ خوبصورت و کنارہ سنگ
آسیا کہ شکستہ بود و سنگ برہنہ
و سپیدی کہ درین ناخن پیدا
کرد و دو دفعہ از باران آہستہ
و اہل جمع و نیز ہلاک
بجز و آبی یا چوبی است کہ میان
دو چنوبالان چپانند و دخی
است شتہ راوی است از ہوا
و نیز ہلاک معرفت نام شانزہ
مصابی است و نیز آہ ہلاک
بمعنی مصابی است و دو الہدایت
عقب زید بن عمر خطاب بنی امیہ
عز کہ مادرش ام کلثوم بنت علی
ابن ابی طالب کرم اللہ وجہہ بود
لقب بجدتہ

کرشوری است و قلب بیده
 لقب لایه اول من اری الشعل
 یقلبه لها وعل فی الکلم
 حلل سطر کلامه صنبلا
 حلل سطر تنگ بافتن جامه را
 مثل حلل کسر پندست ازان
 فزودیک شش بقال حلل
 یکنی لکه ای کاوبه و بر گردانیدن
 آواز دگر و چشم و دشتن و درنی
 نمودن و خشن آرد را بر دین
 تنگ بات و بلفظ با جز کر دین
 بقال حلل بفرسه
 هیئته لا اله الا الله گفت بقال
 قد اکثرت من العیلة
 اهل کل - بر آمدن ماه نو یقال
 اهل الهلال و اهل انضاج
 و لاقتل اهل الشهوری ظهر هلال
 و یقال انبئته فی اهللال الشهور
 گریستن کوک و بسوی بال نگاه
 کردن و گشتن بشیر کس را و بریدن
 بوی یقال اهل سبقت یقال
 و بسوی کام بر دشتن نشسته زبان را
 ساریق گرد آید و بال ماه ویدن
 و ماه نو ویدن و بر دشتن لایه کوئی
 و جز آن آواز را یقال اهل المعتر
 و منه قول علی ما اهل المعتر
 بسای فودی علیه لغیر اسم الله
 مهمل کفر شمر لا غر و غیره مسئله
 مسئله
 شریک لا اله الا الله گفتن و
 سبای کرشون یقال علی کما
 حلل و ز دل شدن و گریستن
 نامر نوشن و پس مانع و باز
 ایستادن از دشتام واد یقال

استعمال السبطة لیستوی
 فیه الواحد و الجمع و لکن لا یس
 و لکن لا یس عند الجار یسیم
 تجر باجری و کما یسیم فی یس
 فیعولون حکم حکما و یسیم
 حکمن و لا اول انضج و قیاس
 باللام یقال حکم الی کن
 و ینقل بالنون یقال حکمن
 یا سبل و فی المونث بکسر الهم
 الجمع یجمعها و فی التثنیة هلا
 للمذکر المونث و للسنة هلا
 و اذ قبل لك حکم الی کن اقلت
 فی جواب کلام اهلکم بفتح الهمزة
 و الهاء اصل الی ما المونث
 الهاء علی ما بان علیها و اذ قبل
 حکم کن او کن اقلت لا اهلکم
 و قد تضم الهمزة و حدها و
 قد تضم الهمزة و اللام و قد
 تضم الهمزة و تسمى الهمزة
 لا اهلکم و یقال جاد یسیم
 اذ اطاعة
 حکم بفتح و و شته ست
 حکمة موت
 اهلکم کانک شهر است
 بخرستان
 حکمان بجزین شده و الهم
 بسا زانان و جزان حکمان
 بفتح الهاء و اللام و قد تضم
 مثله یقال جاء بالقیل الیهم
 ی بالمال الکثیر
 حکم به حکمة خواند
 از بلفظ الهم
 اهلکم - الهم حکمن کس را
 اهلکم به - بر و از

حل موط
 حکمة کرفت از و فرجه آورد
 حل مع
 حکم کلمس مرد و دگر یسند
 فی الهمرح
 حل ن
 حکم کبر و نون گیا بسمت
 بقاری ما جوبه و بارسیا و غیره
 و هو حار طرب باحی
 حکم بضم م صغیر نام زنی
 حل و
 حکم تخف کراست که بدان
 سب ما جرن کند و سب ما گان
 تسکین و مند و وقت خراب
 قال و ای جواد لا یقال باهلا
 یقال ذهب یدنی و حکم کن و
 یدنی و یلیای - بسمت و مشک
 اللام و قد تضم فان احييت
 لا یدنی
 حکم کما کما کما - ترسانید و
 و هو قلب ها و آذ
 باب الهاء فصل الیم
 حل مع
 حکم و با کسر جامه کنه اهلما جع
 اف هاهنا اهلهم عا - بلغ
 و یدر جامه را و کنه کرد
 اهلما - جامه و یدن و کنه
 و انشد
 حکم شکافه و کنه شدن
 اهلما - کنه و یدر و یدن
 حل م
 دن حکمت التریک در رخ
 نشان شده است

ج

٢٧

<p>سندی زیاده باشد ما هندی - دروغ گفت باور کند نمود و هندی الهی به عشق خود مبتلا کرد و از از نرمی و ملاطفت به و نیز ترشید کوشایی کردن و کار به چرخید بانگ کردن و درشت گفتن و دشنام دادن و برداشت کردن و نام را و بند کردن زبان را و دشنام دشنام دهنده و نیز کردن شیر را</p> <p>ه ن د ب ه ن د ب - که بهم هندی باء با کسر فتح الدال و قد تلفظ و مسدودا کاسی هندی باء یک معنای نافعه للمعلاة و الکبد و الطحال کلا و للسعة العقرب ضاردا باصولها طلیها اکثر خطا من غاسلها ه ن د ب - با کسر راء و آبی هندی ابر کنی شاعر ه ن د م ه ن د ا ز - کفر طاس نمازه و است يقال الخطاة بلا حساب ولا هندی از و اما کسر اوله وفي القادسی مفتوح لعن الله فعلا في غيب المضاعف هندی کسر الدال انداز و نیز در کاریز و بنا و زمین و انصاف الزم سیتا و یقولون هندی اندلیس فی کلامهم ناع قبله دال</p> <p>ه ن د ی ه ن د س - انداز ه است</p>	<p>مشق از هندی از معرب از انداز فایدت الزم سیتا کلامه لهم دال بعد ازاء هندی کسر برب و سیر مرد از موده کار نیک نگرفته در امور ه ن د و س - که صغیر دانی امور کندی ده جمع هندی کسر راء و سیر ه ن د ک رجل هندی - یکسر الهاء والدال مشوبه و هندی هندی هندی کسر جمع و لیس من لفظ الهندان الکاف الیست من حرف الزیاده ه ن د ل ق ه ن د ل یق - کز بیل مرد بسیار سخن ه ن د س ه ن د ک - بالفتح چاک کوش شاد کلا ن قلمایع فی الاسماء کلمه فیها نون بعد هاء لیس بینهما حاجز ه ن د س ه ن د ی - که فیه زایت درج ه ن د ط ه ن د ی - که فیه سیر هدی است بروم ه ن د م ه ن د م - کج و رول انجن معرب است ه ن س ه ن س - بالفتح و شهرت</p>	<p>از شهر باء مصر کوره بهنسی مبر لصفری و کبری ه ن ش ه ن ش - کسر جمل سبک ه ن ع ه ن ع - بالفتح و غین کردن شتر یکی از منازل ماه انبرج جوار و آن پنج ستاره است عند کشید و بنج چ جوزا و دو ستاره سپید با هم نزدیک در کمکشان میان جوزا و ذراع مقبوضه یا پشت ستاره بصورت کمان که از ذراع اسد مانند دو ستاره است و مقبوضه که از نیز هندی نامند یا آن دو ستاره سپید است بفرق یک تا از یازدهین هفتة در راه کمکشان و ماه مجر و تخالی فرو نیاید و تخالی سر ستاره است قابل ه ن ع جمع تخیات ه ن ع - بحر که پیش کردن و کجی است و پستی کردن شتر و شیکه کج کردن پست گردد و سر بلند و میان بر آمده باشد و نیز هنع در آهوان خاص است یا هو پدید بدان جهت که کوتا گردن باشد ه ن ع فروتن هنع که جمع ه ن ع - پست کردن و نمیده کوتا ه ن ع مونت بقال ظلمة ه ن ع و عامه هنعاء ای حنقها قصه اللواء و کلمه ه ن ع یا پست خلاف طلع و نیز هنع - آنکه بر زمین درست</p>	<p>و راست نتواند است و بچپ و راست مال باشد و پسر زن که نزا که از بنده آزاد و زاده باشد رجل هنیع - کامی و مرغی است یا پست و کوتا گردن بعد از هنیع شتر بد غ نهد رسیده ه ن ع - بالفتح هنیع از او دو ساخته به و هنع که فروتنی کرد برای او ه ن ع - بالفتح هنیع هنیع بحر که پیش کردن و نمیده قامت گردید هنیع هنیع بحر که پیش کردن و نمیده قامت گردید ه ن ع ه ن ع - کج کردن و تبا و کار فاجره وزن که از غ و راهرس آشکار کند وزن بسیار خنده ه ن ع - عشق بازی کردن با زن ه ن ف ه ن ف - نرم خندیدن فوق بسم اند خنده نفوس کننده و آن خاص است زنان را و شتابی کردن و دیگر لیست آمده شدن کودک ه ن ف - شتابی کردن ه ن ف - نفوس خندیدن مثل احناف هنف کلامه و با هم بازی کردن ه ن ف - یعنی انسان است که هنعاء یا پست خلاف طلع و نیز هنع - آنکه بر زمین درست</p>
---	---	--	---

ح

تَبَاهُوتُ سَكْتَمُونَ سَكْتَمُونَ
 استهان بدای استخفیه
 مَسْمُوعٌ بِمَكْطُومٍ وَبِقِطْعَةٍ
 یات دور بزمین پست هموار
 اَلْهَوَا تَنْتِ الْمَقَازِیْ پست و
 هموار و کشاده گردید دشت
 لا دو
 هَوَا یاتخ کرانه روزن خانه
 هَوَا بِالضَّمِّ فَرَحُ الْعَوَا وَتَسْوِیر
 مذکر است
 هَوَا مَكْتَفَرَةٌ زَمِینِ پست و مناک
 و مابین آسمان و زمین
 هَوَا بِالضَّمِّ مَقْصُورَةٌ وَتَسْوِیر
 یک زخمی نیست و قد یجین
 یامع یفتل یحیی فَعَلَتْ ذَاکَ و
 منه دیار سعدای افروخته هک
 هَوَا بِالضَّمِّ مَقْصُورَةٌ وَتَسْوِیر
 و عشق در شیر باشد یا در خر
 دل و خواسته و مشوق اَهْوَا
 من که صافه الی نفسی قلت
 هَوَا و هَوَا یَلِیَ نَفْسُونَ
 هَوَا کَعَمَلِی
 هَوَا بَزِیْجِ بِالکَمْرِ مَشْدَه
 کنایه است از املا و پدش را
 کس نشاسد یا حقیکه از پدش
 آدم علیه السلام که نشاسد
 گردید و یقال از بری آید
 بنی هَوَا ای ای الخلق هَوَا
 حی مایه که تعب است لغتی
 در هر روز یقال یا حی یا قیوم
 هَوَا هَوَا مَشْدَه و هَوَا
 و است که بدان زجر کنند

هَوَا مَكْتَفَرَةٌ زَمِینِ پست و مناک
 و مابین آسمان و زمین
 هَوَا بِالضَّمِّ مَقْصُورَةٌ وَتَسْوِیر
 یک زخمی نیست و قد یجین
 یامع یفتل یحیی فَعَلَتْ ذَاکَ و
 منه دیار سعدای افروخته هک
 هَوَا بِالضَّمِّ مَقْصُورَةٌ وَتَسْوِیر
 و عشق در شیر باشد یا در خر
 دل و خواسته و مشوق اَهْوَا
 من که صافه الی نفسی قلت
 هَوَا و هَوَا یَلِیَ نَفْسُونَ
 هَوَا کَعَمَلِی
 هَوَا بَزِیْجِ بِالکَمْرِ مَشْدَه
 کنایه است از املا و پدش را
 کس نشاسد یا حقیکه از پدش
 آدم علیه السلام که نشاسد
 گردید و یقال از بری آید
 بنی هَوَا ای ای الخلق هَوَا
 حی مایه که تعب است لغتی
 در هر روز یقال یا حی یا قیوم
 هَوَا هَوَا مَشْدَه و هَوَا
 و است که بدان زجر کنند

هَوَا مَكْتَفَرَةٌ زَمِینِ پست و مناک
 و مابین آسمان و زمین
 هَوَا بِالضَّمِّ مَقْصُورَةٌ وَتَسْوِیر
 یک زخمی نیست و قد یجین
 یامع یفتل یحیی فَعَلَتْ ذَاکَ و
 منه دیار سعدای افروخته هک
 هَوَا بِالضَّمِّ مَقْصُورَةٌ وَتَسْوِیر
 و عشق در شیر باشد یا در خر
 دل و خواسته و مشوق اَهْوَا
 من که صافه الی نفسی قلت
 هَوَا و هَوَا یَلِیَ نَفْسُونَ
 هَوَا کَعَمَلِی
 هَوَا بَزِیْجِ بِالکَمْرِ مَشْدَه
 کنایه است از املا و پدش را
 کس نشاسد یا حقیکه از پدش
 آدم علیه السلام که نشاسد
 گردید و یقال از بری آید
 بنی هَوَا ای ای الخلق هَوَا
 حی مایه که تعب است لغتی
 در هر روز یقال یا حی یا قیوم
 هَوَا هَوَا مَشْدَه و هَوَا
 و است که بدان زجر کنند

هَوَا مَكْتَفَرَةٌ زَمِینِ پست و مناک
 و مابین آسمان و زمین
 هَوَا بِالضَّمِّ مَقْصُورَةٌ وَتَسْوِیر
 یک زخمی نیست و قد یجین
 یامع یفتل یحیی فَعَلَتْ ذَاکَ و
 منه دیار سعدای افروخته هک
 هَوَا بِالضَّمِّ مَقْصُورَةٌ وَتَسْوِیر
 و عشق در شیر باشد یا در خر
 دل و خواسته و مشوق اَهْوَا
 من که صافه الی نفسی قلت
 هَوَا و هَوَا یَلِیَ نَفْسُونَ
 هَوَا کَعَمَلِی
 هَوَا بَزِیْجِ بِالکَمْرِ مَشْدَه
 کنایه است از املا و پدش را
 کس نشاسد یا حقیکه از پدش
 آدم علیه السلام که نشاسد
 گردید و یقال از بری آید
 بنی هَوَا ای ای الخلق هَوَا
 حی مایه که تعب است لغتی
 در هر روز یقال یا حی یا قیوم
 هَوَا هَوَا مَشْدَه و هَوَا
 و است که بدان زجر کنند

القتيل في الفتنة لا يد وفاقه

لا ى ص

هَيْضٌ - بالفتح وشرطي وپنجری
وسرگین مرغ و گردن کوفتن و
سرگین انداختن مرغ و الفعل
من ضرب

مہیض۔ بافتح جای پچال
اندختن مرغ مہائض جمع
ہیض
ہیضاء۔ کھلے لہرے

(ض) هاض الغضبه ضدا
بارشکست تخوان راجع در تنگی
تجیض لغت است از ان و و نیز
تجیض برگین انداختن مرغ و
بارگر دان کردن بیاری بقال

هائیکه این شیعی ادوار را می بیند
دراقبال کل شیخ بهاء مع هیئت
هیئت - بار اگر دان کردن غم
زانده یا غم گردن بدان و یا
گشتن بیماری بعد بیماری ناگوار

ی به قیام و قیام جمیعاً
مجتهدان و متکلمین و فقهائین
بعد از کنگره

بعد رنگی
باز شکستل استخوان
بعد رنگی
مفت

است انسان
هیط
هیط - بافتح بانگ و فریاد

[illegible]

کامیاب
هیچ عدهٔ بالغ آنچه ترسانند کسی را
از آواز و خروش و فاشتم مانند
آن دشتی حرص دستی
صاع بدول ترنده دست

يقال الرجل كذا لايع وامرأة
كذا لايع ايها الخدم
ايح هياك لايع. ككتاب
بادتد وشتاب
رجل هانج لايع. من

ترننده دست + ولیل حاله
شربت تاریک + دو صا ص حاله
روز بزرگ اختره روان
هاله العده - آواز سخت و آواز که
قرن سنا دوی

میشتر رخ بن هاغان تیلی
ست چخشل بن هاغان
دورث وهاغان بن سلطان
فریفته است ازنی غیثمه
مهر این مهیج گفتد یزداد

همایه جمع
همایه جمع - نام محمد که مضمی است
همایان حریر میقات شامیان

(رضت) طاع هیئتاً بنتم
 گستره گردید و هفت
 با کسر نایم چیدن و شکل
 شد و زیر پنج که خسته شدن
 از زیر و برتی بنوین و خواهر
 آب نمودن کشته و بدل شدن
 و گرسنه شدن هیئت و دهقان
 حاکم مثله میما و کشتن
 شدن هیئت مثله و زدن

بیریزند بر زمین اذاب جز آن
مثل قبیحه
فتحه - بجز الیاء هم کار و نشاء
رونده بسوی هدی
تفتح گستر دگر دیدنی منبسط

شدن
مُشاع - شتابنده بسوی پدی
المشاع - روان شدن مهرباب
وروشیدن آن
ای غ

اھمیت فرخ علیٹ فرخ
حال و آب بسیار و سال فراخی
از علم و عرف و آھنجیان
از زانی و خوبی حال باکل و مخلص
یا اکل شرب و یقال انھم للہ

الایمانی بحسب احوال و وجوه و احوال
تفصیل بخیر و بدتر و ما نمیدانیم بالان
زمین را و افزودن و چوبش را
در اشک
ع ای ف

هفت - پنج شش و
با و گرم که از جانبین و زرد
ان کجاست میان جنوب

و دیو رہا سب آداب را نشکران
وجہ امانت نشکر کند منہ المثلہ
ذَهِبْتُ هَيْفَ لَا ذِیْهَا نِیْ
لَعَادَ الْهَالِکِ لَهَا بِنِجْفَ کُلِّ شَیْ
و این دئی گویند کہ کس بشان
و حال خود جدا جدا شود
یا دخی شخصی گویند کہ عادت خود را
لازم گیرند و نیز هیف در بعضی جا
استندین
هیف - محنته لاغری شکم و بار کبی

میان مردم و جوان
 ها افتادند و در دشت نشوند
 ها افتادند و در دشت نشوند
 خون خستند و هیبت صبور و حقان
 محکم و مثلاً

ابن حاتم بن مشرقة بن لبدي
يا صوم ومان كشاده دارو
أهيف - مرد لاغريان
امرأه كهيفاء - زن لاغري
باريك ميان فروش كهيفاء

هیئت بالکسر جمع
 رجل هیئان کسان
 مردوشنه
 دهنیاف - بالکسر نافع زودوشنه
 شونده دهنتر دمازگردن و دهن

سبح العرش يا ختاشنه
(س) هيف هيف هيف بالفتنه
والخبر بك الغرغم ديار كسان
گر زده هفت كذ الشبه وهاف
العبء - گر عيت به و هاف

اولاً حیثاً قال بالکسر الضم
وہن کشادہ کہ دستربوے
ہا دیست از سمت چپ

ج

حج

اها فة خداوند شتران نشنه شدن
 هکیمف سوم زده شدن
 اهیاف نشنه شدن منشا لغت است از ان
 هی ق
 هنیق شتر مرغ هنیقم نرینه
 میم لنگاب و با یک دراز از
 اهیق دراز کردن
 هی ک
 هنیق شتران و چاه کنده لغت فی ترکیب
 هی ل
 هیل بالغ آنچه فرو ریزد از
 ریگ خاک دار و جز آن
 یا هیل لکلیکان و قطع لام
 بسیار آورد و ریگ دارد
 و نیز هیل قاقلمنی است فارسی
 هندی الاچی است در دوم گرم
 و شک سخن و محل باضم و طرح
 و معنی دل وحده و شعر سده
 با قوت قابضه و سخن خیاں فی
 هیلنه بالغ نام بزی کر زالی
 را بود که دوشده اگر بروی خنی
 که و شیر وای دالاسه و نای
 منالین هیل که کماله شکر
 کاله خرس ماه هالان جمع
 هیل کسب آنچه فرو ریزد از
 ریگ
 هیلون بصور گردانده و شری
 آفتاب که در خانه نمایان گردد
 مغرب است

دمل حال ریگ فرو ریخت
 دمل هائل کساحب شل
 دمل هیل ریگه فرو ریخته
 دیز هیل معنی است
 هیلان بالغ قبلاست و
 نام هاسه و کوی برین
 هیلان محرکه آنخ
 فرو ریزد از ریگ
 هیلکه کوی است ساه یک
 هیلوی بالغ مقصود و شتر
 الیا عن ابن القطاع پینه و
 شتر مرغین عالم با میوسه
 تشیه داده اند یا میوسه و هیل
 ایشان چیزی که موصوف باشد
 بصفا تمکامل توحید بدان خدا
 تعالی راضف کنه یعنی الله
 موجود بلا کمیة و کیفیة ولم
 یقتون بشی من سعاد
 الحدث شملت به الصنعة
 و اعترضت به الاعراض فحدث
 منه العالم
 هیل کبج ریخته از ریگ خاک
 و جز آن
 ارض هیل علیه التلب
 والترمل هیلکه بالغ فرو ریخته
 بروی خاک و ریگ را به و نیز هیل
 فرو ریختن آرد و رانها ان وزن
 وکیل منه اتکیلون ام تهیلون
 فی المثالی حنة تهیلان
 عمل حملا و هو فیه تهیل
 اها لة فرو ریختن خاک و ریگ
 مهال لغت از ان
 هیل فرو ریختن خاک و ریگ

هیل ریخته و فرو ریخته شدن
 خاک و ریگ و جز آن در وان شدن
 هیل ریگه فرو ریخته شدن خاک ریگ
 مهال لغت است از ان
 علیه یعنی پیالی آمد بروی زرا
 گرفتند او را بد شام و ضرب
 کای م
 هیم الله بالغ ای ایم الله یعنی
 سوگند خدا
 هیمه بالکشته شتران نشنه قوله
 تعالی مکار یوق شراب الیهم
 ای کلاب العطاش
 هاسه سر برتری هاسج
 هاسات مثله و هسوم و فی
 الحدیث لاعلی و لاصغر و
 لاهاسه و قد امر بترقم و سب
 هیم کساحب ریگ روان و
 پوستر بران یا بگستان خشک
 یا ریگ خاک و نیم هیم بضم تین
 جمع
 هیم کوششنگی و شوریدگی
 از عشقین که دیوانگی مانند یافعی
 از دیوانگی و شکی سخت و پشتر
 یا فعی انیماری ستور
 هیموم کسب و سرگشته نشنه
 ریحل کاهیم سرگشته
 و سرگشته
 هیمه سرگشته و دوست داران
 و عشاق و مردم و سواس زوده
 لیلن هیمه بی سار و گمان
 هیمان بیکسان شتر نشنه
 و سرگشته
 هیمه سرگشته و بسیار زده
 تبدل الهاء هیمه فیکال است

جمع فوج
 هیمه کساحب کساحب دشت بی آب و
 بی نشان و بی راه و بیاری است
 شتر را که با شامیدن آب باران
 فرازماده بسیاران حادث گردد
 هیمه صغریابی است مز
 مجاشع را و یقصر
 هیموم شتر زیار
 راضف هاسه هیمه بالغ بالغ
 هیمه نانا محله دوست و دوست
 زن را و عاشق گردد و سرگشته و
 شیفه شتر عشق و رفت بخیر
 اراده و مراد
 هیمه رفتاری است یک
 لایق نام لغت هیمه اندر
 نیدر و جمله میکند یا نفس خود
 مشتکام سرگشته و شتران
 جای رفته و سرگشته و شتران
 مشتکام دل شیفه و سرگشته
 از عشق
 هی ق
 هیمه بالغ آنکه دور از اندام
 کسب و سرگشته و سرگشته
 هیمه هیمه با هر کس سرگشته
 است و گاهی بطلان چیزی را نند
 دو کنند فیکال هیمه هیمه
 هیمه کساحب از غلام و دیوان
 هیمه بالغ مثله الهام
 مبنیه و معنی دوز و سرگشته
 التاء مفتوحة مثل کیمه
 هاه و یکسر الهاء علی لیل
 بمنازل لغت التثنية و متد
 تبدل الهاء هیمه فیکال است

دخشاك گيا هگر ويدر مين ويقال
اينست الا رضى كثر يسها
دخشاك گرايندن چيزه را
ويپاده رفتن ويقال نيس
يعنى خاموش باش
ميس دخشاك كردن
اينكاس دخشاك شدن

بَابُ لِيَا فِصْلُ التَّاءِ

یست چکنه برگشت از آن محل غریبت

ی ستاخ
یتاخ - کتاب موضعی است یا
قبیله از ان است احمد بن محمد بن
یزید یتاخ مخمد

ی تسع
یتقو ع کصبو و تنقو در گربا
متر که وقت بزیدن از آن شیر
نماید و شیر تمامه آن مدر است مسهل
و مرقی قطع و معی ریزد و نماند و اگر

برک یا ستم از در باب ایستادند و
ناهی است شده و باب یکدهم
بتوابع و رغایت گرمی خوشی
است و اکثر آن در مرقه چهارم
الذ استعمل آن حفظ و خارج
اندام جائز است نه خوردن
آن بے صلح جائز نیست و چون

بغیر وجه مستقل گرد بکشند و بشو
از آن هفت است شیئر
لاغیه و ماه و ناد است
و عمر طیشا و ماز و یوزجکشت
و عشت

ی ت م
ی م - بالغ اندوه
ی م - بالغ بختی و بی پداری
م و بی ناداری ستودنی و بی حرکت
و الفعا من ضرب و سماع
ی م - عکله کوتاه شدن دست
گردیدن دمانه گشتن استی

يَتَمَّأَي اِيْطَاعُ وَالْفَعْلُ مِنْ مَمَّعٍ

بیستم۔ کاسیر مردی پدر دستور
 بے مادر داد میگه بیلوغ رسد و گویا
 فیظیر و بے مانند و یکتا و فرو و بے
 مثال از هر چیز استقام و یکتا
 سکاری ویتنه همکاره
 میمته بالفاتح

بیتیم کصغیر کوی است
 اُن بُتیم کز میر است
 بیتسمان یحسوان یتیم
 بتارشم چند رنگ تو ده است
 بدایک کجریا کوی است

ضرس، یکم یشتا، یضم
 توافر و دیگر یضم شد
 مراً مؤمراً، یضم زن یتیم
 ارمیا یتیم جمع
 یتیم یتیم در ارشد زن
 یتیم یتیم گردانیدن
 ی ت ن

مَدَن پائے کو دک از شکم مادر
وقت زاون یقال حرم یکتا
ذخرم رجلاه قبل یدیده
مَدَن پائے کو دک از شکم مادر

اَيَّتَنَتِ الْمَرْأَةُ فِي مَرْقَنِ الْوَلَدِ
مَيْتُونَ وَالْفَيَاسُ مَوْتُونَ
اَيَّتَنَتِ الْمَرْأَةُ وَغَيْرُهَا اَيَّتَانَا
خُشْتِ بَرَأْدِي مَوْلُو دَشْنُوتِ
زَادَن مَوْتُونَ وَمَوْتِيكَ كُنْتِ
اَسْتِ اَزَانِ
تَيَّتَنَتِينَ - مَوْتُونَ گرویدن زن

بَابُ الْيَاءِ فَصْلُ الثَّانِي

میثع
میثع کی ضرب پسر یون بن
خرنیمه است
میثع - کریم نام پدر زیتا البی
است و از اشیع همزه نیز
خوانند و میثع بن بکر و قبیل

عند وان است ویشع بن ارحم
در اشعر بن ویشع بن ازوه در خم
ایشع بن لذیذو کا حمد و بحیل
است وایشع بن میل بن نهون
گرد ازنده قاره

باب الیاء فصل الحییم
 می ج س
 می ج س کین زن چوگان ذکره
 بن سیده فی ج س
 باب الیاء فصل الدال

ی د ج
ایک ج - کا حد شہری است
ز شہرستانهای اہواز و کربلا بمقتدا
می د د
نکتہ - بالغت و شد الذال دست

ی دس
یدد رکلم نام جدم بن یحییٰ
اسبے مدی

ی دس
یدد رکلم نام جدم بن یحییٰ
اسبے مدی

فدک و حبيب
آيداع - کا محمد عرفان و حبيب

بقدر خون را دشان و شلی است
سج که از سطر آرد و در تداوی
بر احاطت بکار بریزد و درختی است
که در بدن جامه مار زنگ کنند یا نوحه
از حنا و مرغی است
یکدکان - محرکه وادی است

و در آن مسجد لیست مرئی صلی الله
علیه وسلم را بشمارگاه هوزان هوزان
میتوان دید - نام ایسی هوا بیاض
الموحدة
پیدا - و جب کزن ج را ز غور

طیبت عرفان بحسب احرام بقال
یع الحج علی نفسه اذا الوجه
یتدیح - با یراع رنگا کون
مامه را
ی دی
تبد - دست آید و میدتی
تدی جمع آبادی جمع الحاصل

يُذَيِّبُكَ بَسْكَونَ الْوَسْطَانِ تَجْمَعُهُ
إِلَى الْفَعْلِ وَتَعْمَلُ وَهَذَا جَمْعُ
حُلْ مِثْلَ فُلْسٍ وَأَفْلَسَ فُلُوسٌ
لَا يَجْمَعُ فَعْلًا مِثْلَ عَلِيٍّ الْفَعْلُ
سَمْعٌ مَعْدُومَةٌ مِثْلُ مَا نَعْنِ

جَبَلٍ وَاجْبِلٍ وَاعْصَاوَا عَصْرٍ

یدی کوئی ویدہ لغت سے بڑی مشتدہ لغات فیہا ہما بدینا کجیان۔ و نیز بزرگی و وقار وراء دست رس و چہرہ و غلبہ و توانائی یقال ملک بید ایک ای طاقت و کلا یک بولے۔ بھلا ای قوت و قول و تقالی و التکاء ببینا کھا ایک و ملک و قرضہ انصراف باشد و بازو شست سخن را از حق و بازو شست تم و بلا زمین و گروہ و اکل و پیشان و فریا وری و اسلام و خوار می قال الله تعالی حتی یغفل الجحش یعنی بد ای عن ذلہ و استسلاہم یقال عن نقد لانیہ و لغت و حسن و نیکی و حق کسے بدی مشہور الاول و ادبی جمع و یقال عطا عن ظہر یک یعنی بفضل و تبرع داد و اورا بیع و سکا فات و فخر و یقال ذهب الیدی ایادی سبب یعنی برآگاہ و رفتہ و ہما آسمان مجلا اسماء و اوجدا و ایتھت الضم یکین یعنی فرختم از آمد و قیمت مختلف و بین یدی الساعۃ یعنی پیش از زمانہ و وینہ یکدی پیش روی۔ و لقیئہ اول ذات یکدین یعنی پیش از مجرب و سقطنی یکا بیک۔ و کذا استیضا فی یکدی یعنی ملین یعنی شمرندہ شد و پیشان گشت و یقال ترفیع یک ا و ہود دعا و ہذا اما قدمت بدالک للتاکید ای	ام مہجول یعنی وقت پیدا او و حلفی الجبالہ۔ و رجس میدنی مرو بریدہ دست (ض) یڈی۔ بمولہ اسما کر و نیکی بگو۔ و یکا بیک زوم دست اورا و سہر بروت او۔ و یکا بیک عندہ یعنی لازم (س) یکا بیک یدی سبقت کر و نیکی نمود و ہذا ضعیفہ و یکدی فلان میں یکا بیک دست وی و شک شد و ہوا دعاء علیہ کہ یقال تریب یکا ایک ا و نیکی کر دن کر کے بقا ایڈنیت عندہ و ہذا اکثر من یکا بیک فانا مود و ہوا مودی الجہ یاد ا و میاد ا۔ پادشاه اورا دست بدست و یقال عطا میاد ا یعنی دست بدشا و اورا باب الیاء فیصل التراء ی رت یڈت۔ بالغ نام بد عرف بن عمیسی فرغانی و ہذا شافعی ی راج یاقچ۔ کما جہ و ستیانہ و بارہ و ہذا یل بن نصر بن یاقچ محمد است ایکا بیک۔ بالکسر فتح الواو ایکاد کہ معنی است سہل ایاقچ جمع معرب ایاقچ داروی القی باشد یاقچ۔ کما و س شمرندہ و یکا بیک فیستان نام	منہ قولہم وقع الیاء فی عطف الیاء فوخ اھون من ولایہ بعض الفرج ی سرد یڈ۔ بالغ نام پدرا و سرن و یڈو شید و شہری بیکان اوہ بالبار ی سرد یڈ۔ بالغ نام یڈر۔ بحرکہ یعنی و الفصولین مع یقال بحرکہ یڈر کہ یعنی سخت گر و یڈر کہ و یقال لیلما طلبہ بل یعنی صلب و یقال ہذا الشر و الکبر کا۔ اتباع حالا یا سر۔ از اتباع است حکمان بزان کن لک جھرا بوز سنگ سخت یقار مونث و فی حدیث یلعان ایلی صبر ان الذل فی الجملہ لایڈ ی رع یڈ۔ بالغ بچہ کا و یڈم۔ بحرکہ کرکی است غنیہ نشہ کر دی راہ پوشد۔ و نیز یڈع بدل شدن یڈع۔ بحرکہ یعنی ہست فرارہ را یڈع۔ کما بچہ کہ گئے ہست شب تاب و سزا کر دی تیر و فلج سازند یکا بیک یعنی و کس بڑہ شیرین پتہ کہ روی را پوشد و مرد بدل یڈع۔ کما بچہ کہ گئے ہست دشتر مرغ ماوہ و بیشتر تغیب فیستان نام
--	---	--

لج

ج

بکودع کعبورس هم لغت
رودی است

ی ر ق

برقان هجرت دلیکن رنک

که کشت افتر بغاری یک است

و بیاری زوده و ذکر فی ارق

سابق کما جیاره که دستیان

یا شد عرب است یا دستیان

مخلد و جل میوونی - مرد

زوده رسیده دجل میوونی

ی ر م

ی ر م - محرکه دی است باصفهان

و مضمی است ذلکه ابونکام

ی ر ه

ی ر ه - یون کعبور داغ بیرون

است و خوی ستور و آب کش

ی ر ن

ی ر ن - یغتی بن و یضم الاوا

مشدة النون مقصورة على

یضعل خایا زنی است مانده

بر تاع بالضم والمدی یضعل

مخلد که فی الایینه وقال بن

جنی اخذ قلت البر تاع یضعل

ی ر د - بالغ ولاتی شت نصیب

و بیار مرد میان شیر ذرا

منسوب کوبه و یون جماعتی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

ی ر د - بالغ و یضغ و ی

یا سرحا بیان اند و نیز یاس کوی است در میان یاسره و پادشاهی از پادشاهان تیج و ذوالحاجتین محمد بن ابراهیم بن یاسر اول کسی است که بالو العباس سفاح بن محمد کرمیت دولت بنی امیه است هیئت کرد الحکمه کلومی فی حاجتین یا یاسر نه آبی است در بیابان بن کلاب یا یاسر یقه دوی است بجماد و ازان ده است جماعتی از زاهد و نضر بن حکم دشمن بن مقل و لغا محمد ثانی اند آبیسر - کاهم چپ و محدثی است که از ابن مندیه روایت میکند از وی چنین نقل یسر بی کبشری دست چپ خلا یعنی در پشت یا یاسر برین بومی بالا محل و آن را بلد بن گویند که آیه محسن لکین سور بلخ سور نیکو برورنده توایم را یسر مستقیمه دخی است دگی ای و دخی رشام مکسره - گفته سوی چپ و تو ای و آسانی و پیش السید و زفری و کلا بضمهم نظمه و الی مکسر - کلاضافت قال اخذوا و هو خیر جاین کلاضافت کلا معقل بضمهم لاه انما مکرم و معون نه باجم مکمل مقم	مکسر - کمل تنار باضفت الف من ضرب و تنار یا یسر شرف کر بران تنار یا یسر کلا ذ اد و ان یسر اشترا جز و نالسهه و نعل یسر و قسوه ثمانیه و علف قسا و عشره اقسام فاذا خیر واحد و احدا باسم رجل اجل ظاهر فوز من خرج لهم ذوات الا فباع و عزم من خرج له الفضل یا میسر نوبله هکسور - آسان کرده شده یا آسان شدن صدر است بر وزن مفعول (رض) یسر یسر - بافتح و ک آسان و نرم و روان برگردید و کلا ذ یسر - کلاذ آسانی زا و ازاد و یسر است الفراء - آسانی ناه و نیز یسر با الفتح فرودیه تا فتن یا نیکه دست راست یا یسوی خود و کشی و سو روی خرنه و وزن و یسوی چپ آمدن کسی را یسر کلا شتر قار را بجهت جسد و تنار شتر فلو میر کس قوا محرو فرار دست قوا یسر آبیسر آبیسر و یسر باضم و کلا کلا یسر یا یسر و نیز آبیسر - آسانی و آسانی و نیز آبیسر - کلاضافت قال اخذوا و هو خیر جاین کلاضافت کلا معقل بضمهم لاه انما مکرم و معون نه باجم مکمل مقم	او و یسر است الفتحه یسر یا یسر یسر شد کوسین فند رجل مکسر بکسر السید هو خلایف الحقیب - وزیر یسر آسانی کردن و آسان کردن یسر فعلی یا یسر و یسر و ادن به و ادان به حسن الکسیر - سوزنیکو بر و ادان قوا لم را مکسر - یسوی چپ گرفتن وزم و آسان را کم کردن آسان گرفتن یا هم و زخمی کردن یا آسان یا صبا یا ای خلاصه یسر تیسر - آسان شدن و سرور گردیدن و زود کرده شدن نیاسر - بهره کردن گرفت را یسر آسان گرفتن و یسر چپ گرفتن و خلاصه یا من الکسار - بهره کردن گرفت جود را یا یسر یا من و مثله است یسر - آسان شدن و آسان شدن یا یسر ی س س رض آیش یسر بافتح و ی س ف آبیسر - محرو کس هکلاذ یسر باضم و یسر یا یسر است کوفی مولک اشجع زوا جابا میسر المهین و کلا کلا الله وجهه را و یسر ی س ل کسیر - محرو گردی از زینش ی س ص ی س ص ی س ص	فلو بر کوه دوی دیگر که از بی عامر بن لوی اند بل یکا محو ی س ص یا مکتون و یا سیمین یسر الستین کلی است بند کجایی است باسم صاحب یا باسم کالم واحد ان است و نظایر او سوی عالمون جمع عالم و هو معرب فلا بحری هجر الجمع و هو ان یسر و اصغر نافع المشائیر و اصغر الینفجر الکام و در یسر یا یسر علی الشجره الا سوسه و شرب اوقیه من مساج یحیی زهره و ثلثه آیه هجر لقطع نرق الا دحام ی س ن کسیر - محرو بزرگ دیدن چاه از و کلا دوی و الفتح من مع یا سکن است می یا انسان و کلا ی س ی ن باب الیاء فی فصل الشب ی س ش کسیر - بافتح یسر کسیر معرب است ی س ش رض آیش یسر - بافتح شادمان غده باب الیاء فی فصل الصا ی س ص ی س ص ی س ص
---	--	---	--

ن ج

القلب والمعدة شربا و لجمود
الدم تعيقا

ی ق د

یا ق د - ک صاحب دی حبیب
ی ق ط

ی ق ط - حرکت بیداری غلات
قوم و نام مرد

رجل ی ق ط - کندن کتف و
بیدار و شیاد انقطاع جمع

ی ق ط - کسکان بیدار و
ی ق ط - کسکی مونت کفا علی

جمع و ابو یقظان خروس و
خرو لقب صحابی است تابعی

(لک س) ی ق ط ی ق ط - کفا
و ی ق ط - حرکت بیدار گردید

ی ق ط - بیدار کردن از خواب
و گرد و را بختن

ی ق ط - بیدار نمودن و گرد
بر آختن شد و لمبا لنته

ی ق ط - بیدار و بیدار بودن
و بیدار شدن از خواب

ی ق ط - بیدار و بیدار
بودن و بیدار کردن پائی برهن

و جز آن از بیدار
ی ق د

ی ق د - حرکت پیر خرابان
ی ق ف - التاء پاره از پیر خرا

و نیم
ا بیض ی ق ف - کتف و دیگر

نیک سپید بیض فاق جمع
(س) ی ق ف - بالفتحه

سخت بیدار گردید

ی ق ت
ی ق ت - حرکت بی لمان و د و ی ق ت

آه است
ی ق ت - حرکت اگر هر چه بشنود

یعقین نماید
یعقین - مثلثة القات بے

کمان یقین و انده
رجل ی ق ت - بالشی یقین

مرد حریص و از مردان چیز
یقین - کامیر لے کانی و مرک

ی ق ت - و هاشم بن یقین محدث
است و دبعا بقر و انده الظن

بالیقین و الفاعل عن المیقین
یا قین - دی است بقدر

ی ق ت - یا قین - حرکت اگر هر چه بشنود
یعقین نماید

(س) ی ق ت - کافر یقینا بالفتح
تحقیق رسید و فهم شد آن کار

ایقان - بی کمان و یقین یقال
القبه و به

ی ق ت - بی کمان و یقین
است یقین و یقین یقین و یقین

آن را
بَاب الیاء فِصل الکاف

ی ک ک
یک - یک فارسی است و قاف

فی شعر و به و قد آقا سجد
الحکم المکمل و تحذی الودعی

یک و یک - ای و جدا و جدا
شهری است مغرب

یک - حرکت
موقنی است

بَاب الیاء فِصل اللام
ی ل ب

ی ل ب - حرکت سپر یا زره چهرین
یا خصوص کلاه چهرین و بولاد

و آهن بی اشخ و جوش چهرین
یک کتف و ا یکلب و الاصل

ذلك الجلد و وزیر یکلب سپر نوین
که عمل در یک کتف اندر و نش بر

کند و کمان از هر چه چهره چهر
ی ل ق

ی ل ق - حرکت سپید از هر چه چهر
یک و وزیر یک کتف و وزیر سپید

ی ل ل
ی ل ل - حرکت کوتاهی دندان بالا

و کزی و میلان آن جانب
و نزل برین ماهوار و یقین آن

ال بالهزة کذا لک و تابانی یقال
صفا و یقین الیکل یقین ناسک

افزان و تابانی الفعل من سمع
ابن - بشد للام و کوکنا و سمع

و ندان بلاد و مونت و دقت
ی ل - یقین و دشت بلند و دقت

ی ل ل - یقین و دشت بلند و دقت
ی ل ل - یقین و دشت بلند و دقت

ی ل ل - یقین و دشت بلند و دقت
ی ل ل - یقین و دشت بلند و دقت

ی ل ل - یقین و دشت بلند و دقت
ی ل ل - یقین و دشت بلند و دقت

ی ل ل - یقین و دشت بلند و دقت
ی ل ل - یقین و دشت بلند و دقت

ی ل ل - یقین و دشت بلند و دقت
ی ل ل - یقین و دشت بلند و دقت

ی ل ل - یقین و دشت بلند و دقت
ی ل ل - یقین و دشت بلند و دقت

ی ل م
ی ل م - حرکت سپر یا زره چهرین
یا خصوص کلاه چهرین و بولاد

و آهن بی اشخ و جوش چهرین
یک کتف و ا یکلب و الاصل

ذلك الجلد و وزیر یکلب سپر نوین
که عمل در یک کتف اندر و نش بر

کند و کمان از هر چه چهره چهر
ی ل م

ی ل م - حرکت سپر یا زره چهرین
یا خصوص کلاه چهرین و بولاد

و آهن بی اشخ و جوش چهرین
یک کتف و ا یکلب و الاصل

ذلك الجلد و وزیر یکلب سپر نوین
که عمل در یک کتف اندر و نش بر

کند و کمان از هر چه چهره چهر
ی ل م

ی ل م - حرکت سپر یا زره چهرین
یا خصوص کلاه چهرین و بولاد

و آهن بی اشخ و جوش چهرین
یک کتف و ا یکلب و الاصل

ذلك الجلد و وزیر یکلب سپر نوین
که عمل در یک کتف اندر و نش بر

کند و کمان از هر چه چهره چهر
ی ل م

ی ل م - حرکت سپر یا زره چهرین
یا خصوص کلاه چهرین و بولاد

و آهن بی اشخ و جوش چهرین
یک کتف و ا یکلب و الاصل

ذلك الجلد و وزیر یکلب سپر نوین
که عمل در یک کتف اندر و نش بر

کند و کمان از هر چه چهره چهر
ی ل م

ی ل م - حرکت سپر یا زره چهرین
یا خصوص کلاه چهرین و بولاد

مضی بنا می نماید حتی یعنی بگفته
از پیش من
یعنی کسی بوی است بطحیجه
ما می آن بهتر و جید باشد
(ض) نیمه الوصل یکجا می آید
بدریا انداخته شد چهل می نمود
لغت است از ان و کذا نیمه
الساحل و یا غایتها محل و کذا
صیغتم کنتم پیر و زی یا بنده
بر طلب
تقیتم تصد کردن و اراوه
نمودن و یقال یکتبته بالروح ای
تو کتبت و قصد الله دون من
سواء و یکتبتم و ادن نماز و عباد
بایقال یتم المریض المصلوة
بالزواب اذ استم له به وجهه
و دید به و فی الحدیث سال جبر
علیه السلام وجهه عن صاحب
له به جلدی و اصابت الجذابة
کیف یصنع فقال یبمونه
تیمم - آنکه کردن نماز
دست و روی آیدن بپوش عباد
و منه قول لعلی فتیمم و صیغته
طیبا ای اقصا اصعبا و طلبة
بدل من الهمم
می من
یمتته - بالغ سوی راست خلا
سیره یقال لعلی یمتته ای
تاجیه القیین
یمین - بالغهم افزاین و نیک
بختی و برکت و از اعلام است
و ابی است
یمتته - بالغهم نوعی از ازاره

یمین - کز سوی راست یقال
احد یمنای تاجیه القیین
و نیز یمن - بلا وی است از ملا و
غور بر سوی دست تبارکیم
و یمنی مشدده و یمنای خففة
مربوب بوی و لاف عوض من
راء البسة فلا یختصمان یقال
رجل یمینی و بر یمنان و قوم
یمانیة و یمنان کثانیة و
شمالون و اصل یمنانیة
و نیز یمن - از اعلام است
یمین - کایر مبارک و سوس
راست خلاف یسا لایمیک فلس
و ایمان و یامین و یحج
و یمن بالتشديد بلا هاء
عمران اما الذي فی حدیث
مهرضی الله عنه و قد تبارکیم
من الهمم فانها تصغر و یمنی
فابدل من الهاء الا فی ثلاث
کانت التالیث
دست راست و لا یصح لا تظن
و الظرف لا یکتب یحج لانها جهات
او قطار مختلفه الالفاظ و افزاین
و برکت و توانائی و منه و کتبت
تا و کتبتا من الهمین ای تخففتا
بافری الاسباب و من قبل الله
لان الهمین موضع الکبد الکبد
مظنة الشهوة و لا رادهم و فلا
عندنا یا القیین ای بمنزلة
حسنه و سگند و منث آیدست
به لانهم کافوا یتماحون باهم
فیفتح الفون الیمین کافلس یا یمن
جمع

یمین - کز سوی راست
حد یمنه بن الیمان کسایه
سحالی است بر شی الله عنه
یمانیة - بالغهم خففة الیاء
نوعی از جو سرخ خوشه
یا من - مبارک و از اعلام است
آیمین - کاحمد مبارک آیمین
جمع و یقال قیل و فلات علی یمن
الیمین یعنی یمن و برکت و از اعلام
از سرخ و نیز آیمین بدست راست
کاز کشنده و مر و لیا این برکت
یمتاعه و منث و اصل الیمین نام و از
فرزندان رسول علیه السلام نیز
آیمین - موضع است
آیمین - کافلس نام مروی و
آیمین الله - بالغهم و ضم الیمین
و یکسر کاول آیم است موضع
بست قسم تقدیر الیمین الله
فمنی و کذا الیمین الله بفتح الیمین
و الیم و یکسر الیم الله بالغهم و الیم الله
یکسر الهمم و الیم و الیم الفاضل
و نیم یعنی فی الاسماء لعلی الفاضل
مفتوحه علیها و یصلح فامان الیمین
و قالوا ام الله مثله تظیم و ام الله
یکسر الهمم و ضم الیم و فتح
و ربما قالوا من الله مثله الیم
والنوع و ربما بقول الهمم علیها
مثله لیمقال م الله و قد دخل
علیها لا یصلح لعلی التالیف
کیم الله و یمن الله تذهب
الالف فی الوصل و تدخلها کذا
الخطاب کما فی حدیث عمروة
من الزید لیمتک لکن کنت

ایمیت لقد عاقبت و کذا یقال
بهم الله یمنها و ضم الیمین
هو و مرفوع کافینا و خبره
محمد و الف قد یلمین الله
قسمه و یمن الله ما انقسم یقال
الوعید کذا کافوا یحلفون بالیمین
ایضا و یقولون یمن الله کذا
کذا ام یمن الیمین علی الیمین
حکفوا به یقال آیمین الله کافوا
کذا قال یمن هذا هو الاصل فی
الیمین الله و قبل الف قطع
هو جمع یمن و لیسنا خففت
هممها و طرحت فی الوصل کذا
استعمال اسم لها
یا یمین - نام مروی
بنیا و یمین - کاسرافیل نام مروی
یوسف علیه السلام و کافوا
ابن یمین
تیمم - بالغهم و شد المحتبة
الیمین الله و الیم و الیم الفاضل
و نیم یعنی فی الاسماء لعلی الفاضل
مفتوحه علیها و یصلح فامان الیمین
و قالوا ام الله مثله تظیم و ام الله
یکسر الهمم و ضم الیم و فتح
و ربما قالوا من الله مثله الیم
والنوع و ربما بقول الهمم علیها
مثله لیمقال م الله و قد دخل
علیها لا یصلح لعلی التالیف
کیم الله و یمن الله تذهب
الالف فی الوصل و تدخلها کذا
الخطاب کما فی حدیث عمروة
من الزید لیمتک لکن کنت
دست بر و آن را
دست آیمین یمنه از سوی

که یثیثان از اهل ساد و سوب
اند بوی داریشان است نصر
بن احمد بوی که سلفی از سر
حدیث نقل کرده

باب الیاء فصل الهاء

ی کت
ایهت الکهم ایها تا بهی
بناوش گرفت گزشت

ی کسرا

یکسر - بالفقه دیر احماسه
فراخ تا بان و تیسیدی

دو کسر - عله و قد یسکن

پا و شای بود مر جیرا

یک کسره - بالفقه و شد الراء

مذکور است در کسری سر

استند هاست درازی نمودن

کاری و تریدن خرد و بخور و ب

خرد گردیدن مرد و بوی الشتر

امری را و خوش گرفتن یقال شتیر

باب الیاء فصل الیاء

ی کسره

یک کسره - بحکوه یو انکی

یک کسره - بی خرد و نا فهم و مردگر

و دیر و سنگ تا بان و کوه بلند شود

گذارد و دشت بے پایاں و جبل

بن اکتهم آخر ملک غسان است

ایسمان - بالفقه بلشت ابل

بمعنی توجیه و شتر زجوشان کشنده

و بلشت شهریان توجیه و سوزان

یا توجیه و شب سیاه و از هر واحد

باز داشت خراستی می شود و یقال

نعود بالله من الا یهمدین

یک کسره که صحر و دشت بے پایا
را و دینشان رسال
یک سخت تلخ گسند زیت
مردم را

ی کسره

ی کسره - بان کسره و کسره

و شکله و قد شتون بی پیش

سیا و آن کلمه است که شبانان

بدان صاحب خود را خوانند

و قد یقال یاهیا و یقال یا

هیا و الواحد و الجمع و اللذ که

و الموت و قد شتی و یقال

یاهیا هیا یا هیا هون و یا

هیا هه یغمه الاخر و یا هیا هیا

و یا هیا هات

یک کسره - بال کسره - زبر و شتر

ی کسره

ی کسره

ی کسره

یک کسره - کلمه است که شبانان

بدان خوانند یا زبر کنند

باب الیاء فصل الیاء

ی کسره

یک کسره - بحکوه یو انکی

یک کسره - بحکوه یو انکی

یک کسره - بحکوه یو انکی

یک کسره - بحکوه یو انکی

یک کسره - بحکوه یو انکی

یک کسره - بحکوه یو انکی

یک کسره - بحکوه یو انکی

یک کسره - بحکوه یو انکی

یک کسره - بحکوه یو انکی

یک کسره - بحکوه یو انکی

یک کسره - بحکوه یو انکی

یک کسره - بحکوه یو انکی

یک کسره - بحکوه یو انکی

یک کسره - بحکوه یو انکی

یک کسره - بحکوه یو انکی

یک کسره - بحکوه یو انکی

یک کسره - بحکوه یو انکی

باب الیاء فصل الیاء
مر الحرف

د الف الف الاول و کسر دوم

بمعنی مردی زن و نام یکی از کسره

تجی و آن غیر مخرجه است و زنی است

که الف بر سر و ده است یک کسره

جز و کسره بود و این بر سر و ده است

(۱) اصلی و این یافته می شود و کسره

در اسم می چون ذرا اسم اشاره و

موضوع یا و حرث چون الی

حتی (۲) بدل از حرف اولی چون

تال و مقال (۳) زاید را بے

الحاق چون اولی بقول کسره

همزه آن را می شمارند یا بے

تصیل می شود چون جبال و

مساجد و مصانیع و الفام و

سکله و امثال آن یا برای بنا

او زن مزید می چون قال و قال

و قرقاس و امثال آن و صاحب

قاموس این الف را الف مجهول

نامیده و دوم آنکه با جز بود و

ایم شش فرع است (۱) الف

فاصل میان تون جمع مونث و

نون ثقیله چون الففکان (۲)

علامت رفع و نشین و مانند آن چون

ذیکان و افشان (۳) ضمیر نشین

نحو فکلا و یفعلان (۴) کلام

نصب در ایا و اخوات آن

(۵) الف تانیث چون حبسه

و ففله (۶) الف که با نون یاء

شود و در ش سکنان و حشران این

الف و نون مزید تان گزیند

سوم آنکه جز و کسره بود و کسره

این هفت قسم است (۱) از غیر نوشته

شود و در تلفظ آنها پدیدار این الف

است که بعد از جمع و قبل نوشته

شود تا رفع کند التباس و او

مگر در غیر موضع التباس چون

الف و نون مزید تان گزیند

است که بعد از جمع و قبل نوشته

شود تا رفع کند التباس و او

مگر در غیر موضع التباس چون

حشر و کسره بود و این بر سر و ده است

(۱) اصلی و این یافته می شود و کسره

در اسم می چون ذرا اسم اشاره و

موضوع یا و حرث چون الی

حتی (۲) بدل از حرف اولی چون

تال و مقال (۳) زاید را بے

الحاق چون اولی بقول کسره

همزه آن را می شمارند یا بے

تصیل می شود چون جبال و

مساجد و مصانیع و الفام و

سکله و امثال آن یا برای بنا

او زن مزید می چون قال و قال

و قرقاس و امثال آن و صاحب

قاموس این الف را الف مجهول

نامیده و دوم آنکه با جز بود و

ایم شش فرع است (۱) الف

فاصل میان تون جمع مونث و

نون ثقیله چون الففکان (۲)

علامت رفع و نشین و مانند آن چون

ذیکان و افشان (۳) ضمیر نشین

نحو فکلا و یفعلان (۴) کلام

نصب در ایا و اخوات آن

(۵) الف تانیث چون حبسه

و ففله (۶) الف که با نون یاء

شود و در ش سکنان و حشران این

الف و نون مزید تان گزیند

سوم آنکه جز و کسره بود و کسره

این هفت قسم است (۱) از غیر نوشته

شود و در تلفظ آنها پدیدار این الف

است که بعد از جمع و قبل نوشته

شود تا رفع کند التباس و او

مگر در غیر موضع التباس چون

حشر و کسره بود و این بر سر و ده است

دیگر مابوی لاحق نماید (۶) الف نمرد چون دانید (۷) الف استغاثه چون یازید (۸) هـ همزه بر دو گونه است یکی آنکه جزو کلمه بود و این چهار وجه است (۱) اصلی چون اَحْكَد دایلی و (۲) بدل از حرف اصلی چون اَحْكَد فانی (۳) نازید و این دو قسم است یکی اصلی و این همزه است که بر اسفند ابتداء سکون و صد کلمه ساکن الاول زیاده کنند و هرگاه کلمه دیگر بلائی جز کلمه یابد این همزه از تلفظ افتد و جز کلمه اول یا اول کلمه آخری پیوندد و فائده دیگر این همزه مخصوصیت چون همزه مصدر و افعال ماضی و احضار از ابواب ثلاثی منشبیه و رباعی منشبیه همزه و امر حاضر از ابواب ثلاثی مجرد و همزه حرف تعریف بقول بعضی همزه اسماء مذکر این ابته باهم اسماء مستثنی انتان امر و امر و امر و امر دیگر قطعی که زیاده کرده شود و این کلمه جهت فائده و غیره سواي غیر ابتداء سکون مثلاً برای تحصیل منصبه باب افعال از لغته غیره چون اَذْهَب و امثال آن یا بر اسفند ابته چون اَطْعَم واله و آخرت و امثال آن یا برای ماضی چون اَسْقَم و جز آن یا برای ماضی چون اَشْرَف و امثال آن	و علی هذا القیاس چون قائل کرده شود معانی دیگر معلوم گردد و چنانچه معنی وصلان منظم در مانند اشتراف و امثال آن و لهذا سبب آید که از بالای کلمه که این همزه در همزه در تلفظ باقی ماند و هرگاه یا هم پیوستن نهد و الا این فائده بدل از نازید (۴) بدل از نازید چون صیغه الف و دوم آنکه جزو کلمه بنود و این دو نوع است (۱) همزه برای ندای قریب چون نَزید یعنی یازید (۲) همزه استغاثه و آن هم امری خوشتر است از مخاطب چون اَذید فاه و گاه خارج میشود از حقیقت تفهیم مذکور پس بیاید برای یکی از هشت قسمی که شوقه آن همزه است که داخل شود در جمله و ام عاطفه جمله دیگر ضمه اول و بر دو جمله صلیت تاویل مصدر دارد و این همزه دلالت میکند بر اینکه حصول مضمون بر دو جمله یحتمل است و ضرورت نیست که کلمه سواي کلمه را واقع شود چنانچه بعضی گمان کرده اند بلکه سواي و امالی و صا اذری لیت شعریه و امثال آن در آید چون آیه سَمِعُوا عَلَيْهِمْ اسْتَعِذْ لَهُمْ املم تستغفر لهم بر است بر آن کفار آمرزش خواستن بخود نمای آنها و صا بانی اقمتم ام قدت ای ایستادن و این همزه توکیحان است و زم و علی نه	القیاس و در اخبار ابطال و این همزه دلالت کند بر اینکه بعد از غیر واقع است و مدعی آن کاذب باشد و این همزه آیا پس حراست الین یعنی حراست نکست و هر گمان بر دو گانه سواست کاذب و هرگاه این همزه بر جمله منفیه در آید مفید بود اشاب را مانند آیه اَلْیَسْرُ الْفَتْحُ بِحَاثِ عِبْدَکَ یَعْنِی خَدَاکَ فِی بنده خود را به سوم اخبار توکیحی و این همزه دلالت میکند بر اینکه بعد از واقع شده لیکن فاعل آن سزاوارت ملامت است پس آیه اَتَعْبُدُونِ مَا یُخْفُونَ آیا می پرستید چیزه را که می ترشید از دست خود چهارم تقریر و این همزه دلالت کند بر اینکه مضمون را که مخاطب را بر اقرار و اعتراف بامر که شوق یا نفی آن مستقر است نزدیک چون اضربیت زید ابراهیم تقریر فعل است و انتضیت زید ابراهیم تقریر فاعل از بد ضریب بر آن تقریر چشم تنگ و تنه از چون آیه حَسْبُکَ تِلْکَ تَافَرُکَ اَنْ تَنْکَرُکَ مَا یَعْبُدُ اَبَاءُکَ اَمْ اَنَا تَوَمِی فرماید که بگذاریم آن را که می پرستید ندیدان ما به شعر امر چون اسْتَعِذْ بِعَنْ اَسْلَمُوا اسلام بیارید به دفع تعجب آیه اَلَمْ تَرَ اَلِی زَیْدَکَ کَیْفَ چنانچه الف علی رالف مقصور	صَدَّ الظِّلُّ اَیَا نِیْ سَوِی پروردگار خود و چنانچه در آیه است سائر را به هشتم استغاثه معنی در گنجی شمردن چون الم یَا اَلَّذِیْنَ اَصْلَحُوا اَنْتَ تَخْشَعُ قُلُوبُهُمْ اَیَا زَسِیدَه است بر اسفند مومنان آن وقت که زرم شود و اما ای ایشان بعضی گفته اند که هرگاه همزه استفهام از ماضی صحتی خود بر آید مناسب معنی همزه میگویند استغاثه نماند بخود و در شست ماضی مذکور نیست چنانچه گویند که در آیه اَلَمْ تَعْلَمْ تِلْکَ اَلَا کَیْفَ معنی تمهید است و علی هذا القیاس (۱) تقدیم همزه بر الف حرف بذات نزد کشش و گویان برای بعد و این همزه در لغته که بر اسفند فاعل را مانند همزه مفتوحه که سابقا مذکور شد و از سیاق کلام صاحب قائوس موافق این همزه و مضمون میگرد و که از یزید ابراهیم تقریر کرد جوهری گوید که تقدیم همزه بر الف نیز نام اول حرف صحتی است و چون ممد و کنند اَع خود نمیدانند و این همزه حکم است باقی حرف صحتی مانند باجا (۲) تقدیم الف بر همزه حرف تانیث است مانند اَنْتَ حَسْبُکَ و در آخر اسامی لاحق شود چون حمر او این الف ممد و دهنند چنانچه الف علی رالف مقصور
---	--	--	--

وإذا فصل بالمعجم فليكن يا معشر أهلك وعليك ويعص العرب تأكله على حاله وقول لا وعلاك ر أم أنعم عطف استعني اقى وهل ومر في ام م ويز كاي زائد باشعوبه ياكيت شعري ولا متجاملهم اهل على العنش بعد الشيب من يوم م و كاي بجاي أن سستعل شو بس حرف تزيين باشعوبه ذاك حقيقه وذو لواصه لهم يري ورابي با م سهم والمستلمه با السهم والسلمة يسلم اللام وهو السلم المحاروة في الحديث ليس من امية اقصيام فاست ر امنا بالغتم الخفيف ملك وگاه باش حرف استفتاح است بمن لا يوجد اما والذي انكي وانحك والذى امان وانجيه والذي امره الامه و كاي يرمي حقيا احتفا ا على خلات فهد وهي يسقطه حرف وقيل اسم ببعث خلقا وقيل هي كلمتان الهمزة لا تشتم وما اسم محض ففى وذلك الشيء حق فالخبر اسما وگاه باش كبره راضف كند كقولهم ناقوى الدهر قد اياها صحت واياد السكوة من صمد نالت ر امنا بالغتم التشديد حرف ست جيت شرط تفصيل	وكبير ومر في ام م ر امنا بالكسر التشديد كبر است كبر است شك جزان ي ومر في ام م اقى مفتوح حزم مشددة مقصودة محو كجا الزجر كجا يقال اقى تاتني انك اى من اى جهة والى لك ان تغتم الخصم اى كيف لك ذلك وقول لقلى قال يا مريم اقى لك هذا اى كيف لك والى لك هذا اى اين لك هذا اى من الظرف التى تجاز سهم والسلمه با السهم والسلمة يسلم اللام وهو السلم المحاروة في الحديث ليس من امية اقصيام فاست ر امنا بالغتم الخفيف ملك وگاه باش حرف استفتاح است بمن لا يوجد اما والذي انكي وانحك والذى امان وانجيه والذي امره الامه و كاي يرمي حقيا احتفا ا على خلات فهد وهي يسقطه حرف وقيل اسم ببعث خلقا وقيل هي كلمتان الهمزة لا تشتم وما اسم محض ففى وذلك الشيء حق فالخبر اسما وگاه باش كبره راضف كند كقولهم ناقوى الدهر قد اياها صحت واياد السكوة من صمد نالت ر امنا بالغتم التشديد حرف ست جيت شرط تفصيل	والها عوالها ع والنون جعلت بياتاعن المقصود والوضع لها من الاعراب فرى كالكاف فى اليك واريتك وكالكاف والنون التى فى انت تكون اياك اسمها بعد الخطاب وقد صارت اسمى للولد لان الاسماء المهمة وسائر الملكيات لا تصنف لانها مفعول وقيل ايا مضاف الى ايا بك واستدل على ذلك بقولهم اذ بلغ الرجل السنين فاكاه ايا الشواب فاكاهوه والشواب وخفضوها وتبدل ههنا وتارة وتقول هيك وياك قال لاخفش ايا اسم مضمرة مفعول يتغير اخره كما يغتفر واخر المضمرة لا يختل اعداد المضمرة من قول الكاف والها ع والياء والنون من الاسماء واياعا كاهل لانها لا تقوم بالفصحى ولا يصح ان تقول لنقول ههنا ايا ولا نقول ههنا اياك لانك انما تحتاج الى ايا اذ لم يسكنك اللفظ لانك فاذا وصلت الى الكاف فتركها ويجوز ان تقول ضربتك اياك لان الكاف اعتمدت على الفعل وقد تكون التحدير نحو اياك والاسد وتقول اياك انت تفعل كذا ايا الشمس بالكسر والضم بالفتح والمد وشئ انتاب تحلى ان اياها بالفتح والكسر كذا ولذا من النيات ومثونه اى اى وقد مر ويقال اياك للشمس كانهات لتعبر اى اياك جزى است شرا اياك وياك كذا لك اى اياها تايبة زجر كرو شرا بلفظ اياك با حرفى است استروت شفت واستروا حرى اكرت الصان حقيقى باشعوبه سكنت بزيدي ايا جازى نحو مروت بزيدي كذا انصفها لم يري نحو كذب الله بخبرهم محلى فعل لا ضم متعدي بالها ع والالف والتشديد يري توكليت بالقلم لحيث بالقلم ومنه باع التمسك به وسبب فوقه احد تاييد فيه اذ حكمتم انفسكم بالحقاد كم انجل ومصاحبت نحو اهبط بسلام اى معه وقد دخلوا بالكفر وظنبت نحو قد نصرتم الله ببدن ولجينا هم نبحر تاييد وبدل غلبت لي بهم قوما اذا ركوبه شوا الاغارة قسانا وكنا تاييد ومقابلت نحو استويته بالف وكاف احسانه وجامدت بحرمين وقيل يخص بالشوال خرفا به خيرا ولا يخص فهو يوم لشقق السما ع الغمام وتلك بزيك الكريه واستعلاء
---	---	---

<p>لَوْ مَنَ إِنْ تَأْمَنُ بِعُظَايَا أَيُّ عَلَى قِنطَارٍ أَيْضًا تَوْضَعُ عَلَى مَوْضِعِهِ. وَتَعْجِزُ نَحْوَيْتَا يَسْرُوتُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ وَاسْتَوْحِشُوا وَأَوْسَمَكُمْ. وَتَقْسَمُ هِيَ بِاللَّهِ رَغَابَتُ نَحْوِ حَسَنِ إِلَى أَحْسَنِ أَيُّ بِمَنْ مِنْ أَجْلِ تَوَلَّى لِيَسْلُبَ عَلَبَ تَشْدِيدًا وَبِالدُّخُولِ كَانَتْ أَيُّ مِنْ أَجْلِ الدُّخُولِ. وَتَوَكَّدُ وَأَنْ زَائِدًا بَاسْمًا وَتَكُونُ زِيَادَةً وَاجِبَةً كَحَسَنِ بِزَيْدٍ أَيْ حَسَنِ زَيْدًا أَيْ صَارَ إِذَا حَسَنِ وَغَابَتْ وَهِيَ فِي فَاعِلٍ كَقِيْلَ نَحْوُ كَقِيْلَ تَشْدِيدًا. وَضَمُّ رَاةٍ كَقَوْلِهِ أَلَمْ يَأْتِيكَ وَالْأَسْبَابُ تَنْتَبِهُ بِهَا لَا تَقُولُ لَوْ زَيْدًا. وَحَرْفُهَا الْكُسْرُ قَبْلَ الْفَتْحِ مَعَ الظَّاهِرِ نَحْوُ مَوْزَيْدٍ (تَاءٌ) حَرْفُ جَمَاعَةٍ وَتَقْسِيمَةٍ تَأْوِيلُهُ تَأْوِيلُهُ وَتَقْوِيَّتُهُ مُسْتَوْبِقَةٌ إِلَيْهَا أَيْ تَقْسِيمَةُ الَّتِي قَوَامُهَا عَلَى التَّاءِ وَالتَّاءُ الْمُفْرَدَةُ فَهِيَ كَتَبْتُ فِي أَوَّلِ الْأَسْمَاءِ وَفِي آخِرِهَا وَفِي أَوَّلِ الْأَفْعَالِ وَفِي آخِرِهَا وَمُسْتَكْنَةً فِي آخِرِهَا وَالْحَرْفُ فِي أَوَّلِ الْأَسْمَاءِ حَرْفُ تَجْمِيعٍ بِالْقِسْمِ وَتَقْسَمُ بِالتَّجْمِيعِ بِاسْمِ اللَّهِ تَعَالَى وَتَقْبَلُهَا الْوَاتِقُ وَتَوَكَّدُ الْكُتْبَةُ وَتَأْتِي مَنْ بَدَلَ مِنْ الْوَاوِ كَمَا بَدَلُوا مَهْنًا فِي مَنَزِلِي وَتَوَاتَرَتْ وَأَوَّلُ بَدَلٍ مِنَ الْبَلَمِ وَالْحَرْفُ كَتَبْتُ فِي آخِرِهَا حَرْفُ خَطَاةٍ</p>	<p>كَانَتْ وَأَنْتَ وَعَلَامَةُ التَّائِيثِ نَحْوُ تَائِيثَةٍ وَتَحْوِيَّتُهُ وَشَمِيرَةٍ وَتَحْوِيَّتُهُ نَحْوُ تَحْوِيَّتِهِ نَحْوُ عِلَامَةٍ وَقَدْ تَكُونُ بَدَلًا مِنْ الْحَذَرِ وَفِي تَحْوِيَّتِهِ وَفِي أَوَّلِ الْأَفْعَالِ تَكُونُ زَائِدَةً لِغَايَةِ تَحْوِيَّتِهِ وَتَدْخُلُ فِي وَفِي الْمَضَارِعِ عَلَى أَطْبَعِ الْمَذَكُورِ وَمَعَايِدِ الْمَوْتِ نَحْوُ قَضَرٍ وَقَدْ تَحْدُثُ تَحْوِيلًا لِقَوْلِهِ تَنْزِيلًا لِكَلِمَتِهِ وَالْوُجُوحُ وَفِي بِحَاثِي حَلْقِهِ تَمْدِدُ وَتُؤَنُّ فِي التَّنْكِيسِ وَنَحْوِهَا زَيْنُ زَيْنٍ وَرَأْيُهَا تَحْلِيلُ حَرْفِي اسْتِزَارٍ نَزَجٌ وَنَامُورُ رَسَلَيْتِ إِلَيْهِ يَزْجُرُهَا بِالْمَدِّ بِنَةِ وَقَدْ بَقِيَ وَالصَّوَابُ بِدَوْنِ كَيْفِيَّتِهِ وَقَدْ تَقَدَّمَ. وَخَاءٌ مَعْدُودٌ مَبْنِيًا عَلَى الْكُسْرِ جَزْئِيٍّ اسْتِزَارٍ شَرَّارًا وَقَدْ تَقَعَّرَ. وَوَجُفَتْ يَرْجُدُ سَاكِرًا كَوَيْدُهَا وَكَأَمَلٍ أَيُّ لَا تَحْسِبُ وَلَا مَشِيٍّ وَلَا مَلُوحٍ وَلَا امْرَأَةٍ وَلَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يَزْجُرَ الْغَنَمَ بِهَا وَلَا الْحَمَارَ بِسَائَةٍ وَحَاءٌ بِضَائِكَ (بَكْسَرُ الْهَمْزِ) تَائِيثَةٍ يَنْبَغِي أَنْ يَشْخُصَ غَوْرًا حَاحٍ بِضَائِكَ كَذَلِكَ قَالَ الْوَجُوهُ يُقَالُ يَحْيِيْتُ وَحَاحِيْتُ بِالْمَعْنَى حَاحِيَّةٍ جَمَاعَةٍ وَحَيَّاحَةٍ أَيْ نَحْوِ أَنْ رَأَيْتُكَ أَنْ تَقُولَ لَهَا حَاءٌ قَالِي يَمِينِي بَدَلًا لَوَالِغَةٍ بِالْيَاءِ فِي قَوْلِهِمْ حَاحِيْتُ بِالْمَعْنَى حَيَّاحَةٍ وَأَمَّا هُوَ صَوْتُكَ بَلَيْتُ</p>	<p>وَالْجَمْعُ أَوَّلُكَ وَأَوَّلُكَ وَأَوَّلُكَ فَالْكَافُ لِمَنْ لَخَطَابَةِ فِي التَّائِيثِ وَالْتَائِيثِ وَالتَّائِيثَةِ وَالْجَمْعُ وَ فَاقْبَلْ كَلِمَةً مِنْ تَشْبِيرِ الْيَمِينِ جَمِيعًا وَتَدْخُلُ لَهَا عَلَى نِيكَ وَتَاكَ يَقَالُ هَاتِيكَ هَذَا لَمْ وَلَا تَدْخُلْ هَاتِيكَ وَتَاكَ لَفَةً فِي تِلْكَ (تَنْكِيتُ تَاءٌ أَحْسَنَةٌ) كَوَيْدُ نُوشْتُمْ تَارًا (حَا) حَرْفِي اسْتِزَارٍ (ذَا) إِنْ مَرَدُّهُوَ اسْمٌ شَارِكٌ إِلَى الْمَدِّ كَوَيْدُ تَنْكِيتِ دَانَ بِسُقُوطِ أَحَدِي الْأَفْعَالِ بِحَرْفِي الْقَا وَالْفَتْحَةِ تَنْكِيتُ لِسُكُونِهَا مِنْ أَسْفَطُ الْفَتْحَةِ دَانَ قَدْ قَوْلُهُ لَقَالِ هَذَا يَنْصَحُ حَارًا وَنَحْوِهَا وَمِنْ أَسْفَطُ الْفَتْحَةِ تَنْكِيتُ قَوْلُهُ هَذَا أَنْ لَسَاحِرٍ أَنْ لَانَ الْفَتْحِ لَا يَقَعُ فِيهَا عَرَاكٌ وَقِيلَ إِنَّهَا عَلَى لَفَةٍ إِلَى الْحَارِثِ بِحَرْفِي ذَوِي (بَكْسَرُ الدَّالِ) وَسُكُونِ الْهَاءِ وَذَلِكَ بِكُسْرِ الدَّالِ سَلَكِ الْهَاءِ وَكُسْرُهَا لِلْمَوْنِ مَعْنً أَيْنَ زَيْنٍ وَالْهَاءُ بَدَلٌ مِنْ الْيَاءِ وَلَيْسَتْ لِلتَّائِيثِ أَمَّا هِيَ صِلَتُ الْجَمْعِ لِلْمَذَكُورِ الْمَوْنِ وَأَوَّلُهَا مِنْ غَيْرِ لَفَتِهِ وَتَدْخُلُ عَلَيْهَا هَاءُ التَّنْبِيهِ فَتَقُولُ هَذَا زَيْدٌ وَهَذَا يَ وَ هَذَا يَجْزِيكَ الْهَاءُ عَشْدُ وَالصَّغِيرُ ذِي وَدَيَّكَ هَذَا وَهَذَا يَنْبَغِي بِدَلٍ لِخْتِيهِ وَلَا تَصْغُرُ فِي الْمَوْنِ</p>	<p>مِنْهُ نَعْلًا كَمَا أَنَّ رَجُلًا لَوَالِغَةً مِنْ قَوْلِهِ لَا تَأْنِ أَنْ تَقُولَ كَأَيْتَ فَأَجْرِي حَاحِيْتُ وَهَاهِيْتُ وَعَايَيْتُ جَمْرِي دَعْدَعْتُ إِذَا كُنْتُ لِلتَّصْمِيمِ (حَا) حَرْفِي اسْتِزَارٍ وَفِيهَا حَلْقِيَّةٌ فِي الْهَمْزِ (خَاءٌ) بِكَ تَسَابُحٌ كَرِيمٌ وَتَارًا التَّائِيثَةِ وَالْجَمْعِ وَالْمَذَكُورِ (ذَا) إِنْ مَرَدُّهُوَ اسْمٌ شَارِكٌ إِلَى الْمَدِّ كَوَيْدُ تَنْكِيتِ دَانَ بِسُقُوطِ أَحَدِي الْأَفْعَالِ بِحَرْفِي الْقَا وَالْفَتْحَةِ تَنْكِيتُ لِسُكُونِهَا مِنْ أَسْفَطُ الْفَتْحَةِ دَانَ قَدْ قَوْلُهُ لَقَالِ هَذَا يَنْصَحُ حَارًا وَنَحْوِهَا وَمِنْ أَسْفَطُ الْفَتْحَةِ تَنْكِيتُ قَوْلُهُ هَذَا أَنْ لَسَاحِرٍ أَنْ لَانَ الْفَتْحِ لَا يَقَعُ فِيهَا عَرَاكٌ وَقِيلَ إِنَّهَا عَلَى لَفَةٍ إِلَى الْحَارِثِ بِحَرْفِي ذَوِي (بَكْسَرُ الدَّالِ) وَسُكُونِ الْهَاءِ وَذَلِكَ بِكُسْرِ الدَّالِ سَلَكِ الْهَاءِ وَكُسْرُهَا لِلْمَوْنِ مَعْنً أَيْنَ زَيْنٍ وَالْهَاءُ بَدَلٌ مِنْ الْيَاءِ وَلَيْسَتْ لِلتَّائِيثِ أَمَّا هِيَ صِلَتُ الْجَمْعِ لِلْمَذَكُورِ الْمَوْنِ وَأَوَّلُهَا مِنْ غَيْرِ لَفَتِهِ وَتَدْخُلُ عَلَيْهَا هَاءُ التَّنْبِيهِ فَتَقُولُ هَذَا زَيْدٌ وَهَذَا يَ وَ هَذَا يَجْزِيكَ الْهَاءُ عَشْدُ وَالصَّغِيرُ ذِي وَدَيَّكَ هَذَا وَهَذَا يَنْبَغِي بِدَلٍ لِخْتِيهِ وَلَا تَصْغُرُ فِي الْمَوْنِ</p>
---	--	---	--

<p>وانما تصغر المونث تاوقد اكتنوب عنه وتدخل عليها كان الخطاب تقول ذلك واللام زائدة وتدخلها على ذلك ايضا تقول ذلك زيد ولا تدخل على ذلك على اولئك كما لم تدخل على تلك ولا تدخل على الخطاب على ذي المونث وتدخل على تقول تلك وتيك ولا تدخل وتقول في التثنية جاء على الجلال بالتشديد التثنية ورابت ذيك الرجلين وفي المونث تاءك بالتشديد والتحقيق شن وذاتا كيدا وتكثير الاسم لا يلقى على حرف واحد كما دخلوا اللام على ذلك تكثر لادواتها مثل هذه في الاسماء المبهمة بنقصانها</p> <p>(ذو) بمعنى صاحب يعني خلافا للتثنية ذواتا بمعنى يفرق والجمع ذواتا بمعنى يفرق والمونث ذات والتثنية ذواتا والجمع ذواتا وهو لا يفرق فان وصفت به نكرة منفردة الى نكرة وان وصفت به معرفا مضافة الى المعرف بالالف واللام يجران ان تصيغة الى مضمرة لا الى زيد وما اشبهه في العلوية تقول جاء في حجر ذو مال وهذه امرأة ذات مال ومردت برجل ذي مال</p>	<p>وبرجال ذوي مال ونسوة ذوات مال وهكذا في النسب واصل وذوي مثل عصو يكن على ذلك قولنا ذواتا فان في التثنية يؤتى ان الالف منقلبة من واو ثم حدثت من قاء على الفعل لكثر افعالهم الواوين في التثنية لان تقول تلك وتيك ولا تدخل وتقول في التثنية جاء على الجلال بالتشديد التثنية ورابت ذيك الرجلين وفي المونث تاءك بالتشديد والتحقيق شن وذاتا كيدا وتكثير الاسم لا يلقى على حرف واحد كما دخلوا اللام على ذلك تكثر لادواتها مثل هذه في الاسماء المبهمة بنقصانها</p> <p>لان التثنية يذهب فيجب على حرف واحد واما ذو يعني الذي تصاغ ليتوصل بها الى المعارف بالجمل تقول انا ذو عرفت وانا ذو سمعت وهذه امرأة ذو قالت كذا فتكون ناقصة مبدئية لا تظهر فيها اعراب كما في ان يثني فيه الجمع والتثنية والتأنيث والتأنيث قال سيبويه في حدها بمعنى الذي لفظ ما ذراعت فتقول متاع حسن وهي مع ما بنزلهم</p>	<p>واحد قولهم ما ذراعت فتقول خيرا بالنصب كأنه قال ما رايت ملوكا نهنها بمنزل الذي كان الجواب خيرا بالرفع لقول تعالى واذا قيل لهم ما ذا انزل ربك لا اساطير الاولين بالرفع وفي القول قائل وقيل للذين افروا ما ذا انزل ربك قالوا خير بالنصب نظرا على الاول قولهم ذات بيتكم اي حينة وصلكم وذات الدين الحال التي يجمع بها المسلمون وهذا اذ زيد اي هذا من هذا الاسم وجاء من ذي نفسه ومن ذات نفسه اي طبعها وتكون دائما لها مرة وذات صبايح نهوس من الزمان التي لا يمكن قول التثنية ذات مرة وذات يوم وليلة وغدا وعشاء وذات من قول والعويم وذات صبايح ومسلم صباح وغيبق وانما سمع في هذه الاوقات ولم يسمع ذات شهر ولا ذات سنة وقال في قوله تعالى واصحاب ذات اليمين اسم مونث ولبعصها اسم كما قالوا اذروا حائط انزلوا ذكر والحاظ به يقال ذات وذيت يعني ابن ابن مثلك وكيت واصلة على فعل كذا البطون فشاربون عليه من</p>	<p>العين فحذفت الواو وشدت الباء لئلا يذم عوض من التشديد التاء وان حذفت التاء وجئت بالراء تروا للتثنية وتقول ذية وذية والنسب اله قلت ذيو كذا تقول بنو في النسبة الى البيت (فا) حرفي است از حروفها وان حمل است على عمل كند التي انصب كند نحو ما تاتيها فقد تينا يا جريا نحو بيتك حتى قد كرت وموضع البحر مثل ذي ارجب عطف فقيده الترتيب مع الاشتراك وهو لوعا معنوي نحو قام زيد وذكري وهو عطف مقصود على محمل خوفا زكها الشيطان عنها فخرجها مما كان فيه والتعقيب مع الاشتراك وهو في كل شي بحسبه كترج قوله ليس بينهما مدة الحمل و دخلت البصرة فوجد اده وي ايجي ثم خلقتنا النطفة علقتنا خلقتنا الحلقة مضغفة نخلقتنا المضغفة عظاما فاكسونا العظام لحمها ونسج ونحو ذلك الدخول فحمل ونسج السبيبة على العطف والتعقيب دون الاشتراك وذلك غالب في العاطف جملته نحو كذا فتعني عليه اوصفة نحو كذا من شعر من زرقم فمالون منه البطون فشاربون عليه من</p>
---	--	---	---

<p>الحميم وتكون رابطة الجواب يكون ما بعد الفاء كلاً ما يعمل بعينه في بعض الجواب جملة اسمية نحو وإن يكسسه بخبر فهو على كل شيء قد يران تعد بهم فانهم عبادك وان تغفر لهم فانت العزيز الحكيم وتكون جملة فعلية كلاً ما هي التي فعلها جامد نحو ترون أنّا اقل منكم ما لا نفس ربّي ان يؤتيني خيراً ان يثبّد والصدقات فغما هي او يكون فعلها انشائي ان كنتم تحبون الله فاتبعوني وعليك ان تصيب ما بعد الفاء في انشائيات باضمار وقد يكون فعلاً ماضياً لفظاً ومعنى اما حقيقة نحو ان يسوق فاعلم ان قوله تعالى ان جاء بالسيدة فكنت وجههم في النار نزل الفعل التحققة الواقع ويقترن بحرف استقبال نحو من يرد منكم عن بيته فسوف ياتي الله بقوم يجرمون له الصلوات ليه فان اهلك فذى حنى لعلك على سبيلك تلهيب الهباء وقد تحدث القاء خبر رة نحو من يفعل الله يشكرها اي فانه وقيل لا يجوز مطلقا والرواية من يفضل الخبر فهو يشكره او لغة نصيحة ومنه قوله تعالى ان ترع خيراً الوصية للوالدين</p>	<p>والبناء والامام ولا يقال الى القبر ونحوها في انزال لها الصلوات فان تميزها النصيب وان لا يستعمل غالباً الا مطوفا عليها يكون حرف عطف كقولك لم ترحم من وهي كلمة زجر ودع وتحقيق ومعناه انتبه ولا تفعل قوله تعالى اطيعوا امرؤ منهم ان يدخل حجة نعيم كلاً اي اطيعوا ويكون بمنزلة قوله تعالى كلاً اي لم يثبته لشدته بالانصبة وقد يكون بمعنى الاستغناء وقد تكون حرف جواب بمنزلة اي ونعم وتكون عليه كلاً اي كلاً اي الله وبلاك والله اي كلاً اي الله وبلاك والله مركبة من كاف التشبيه والنافية وشروط كلهما لتفوية المعنى ولدفع توهم بقاء الكافرين وقيل هي سببه لا وهي حرف نفي على ثلثة اوجه اولها ان يكون نافية وهي على خمسة اقسام عاملة على ان نحو لا صاحب جود مقدر وعمل ليس ولا فعل الاتي التكرار لقول من صدق نيراناً فانما بوقته لا يروح وتكون عاطفة بمعنى اخراج الثاني مما دخل فيه الاول بشرط ان يتقدم اثبات نحو جاء زيد لا يحضر في قوله تعالى انما</p>	<p>ولا قربين قيل يجوز في الشر نادراً منه حديث القطعة فان جاء صليها الا استمعها ثم الفاء كما تربط الجواب بشرطه كن لك تربط شبه الجواب بشبه الشرط الذي ياتيني فله رهم وقد يكون زائدة ودخولها في الكلام نحو قوله تعالى وقالوا لا تفتأهم واكرمهم بخير هيا به نحو زيد فلا تضرب قد تكون للاستيناف نحو بكم تسلك اي فهو ينطق اركان ايتين مجزئين وهو اسم مهم تقول فعلت كذا وقد يجزئ في حكمه فنصيب ما بعد على التميز لئلا عندى كذا درهم او اهلك ان كذا اورد على ثلثة اوجه احدها ان تكون كمتين باقتين على اصلها وهما كان التشبيه وذا الاشارية نحو اربك زيد افاضلاً ورايت عركم اب الثاني ان تكون كلمة واحدة مركبة من كلمتين كمتين اعراف غير عدل كما في الحديث انه يقال للعبد يوم القيامة انك لا تروى ملكاً وقيل كذا او كذا الثالث ان تكون مركبة مكنية العدا فتوافق كاتين والتكرار</p>	<p>تخبر بمرحوم لا يكون ادان تيتاير متعاطفا فانما يجوز رجل لا زيد لا يصدق على زيد اسم الرجل فان ادخلت عليها واخرجت من ان يكون حرف عطف كقولك لم يقيم زيد ولا يحضر لان حرف النسق لا يدخل بعضها على بعض فالواو للعطف والناحية النفي وتكون جوا باضمار لتعم وتحدث باضمار لتشير انغوض بين الخافض و المحفوض نحو حيت بلا زاد و غفبت من كاشي والوجه طلب الترك ويجوز ان يدخل على المضارع وتنفى جزمه واستقباله نحو لا تتخذ واعدي وعدكم اولياءه والوجه الثالث ان تكون زائدة منعك اذا اذابتهم ضلوا ان لا تتبع وامنك لا تسجد لثلاث يعلم اهل الكتاب وقد تزداد فيه التاعيق لالت وتولهم لا على فاعل كذا الا ما ليس له ان لا فاعله ومعناه ان لا يكون ذلك الامر فاعل كذا لو اكر وهو حرف يقضي في الماضي امتناع ما يليه مثل تتاليه مسيو به وحرف لها سبقه كقوله فغيره وقيل على خمسة اوجه احدها المستعمل في قوله تعالى انما</p>
--	--	--	--

<p>تفيد ثلثة أمور، احدهما الثقل حتى عقدا لسيبة والمسيبة بين الحملتين بعد هاتين تفيد للشرطية بالزمن الماضي الثالث امتناع الثاني من اجل امتناع الاول بخلاف ان الاول واقع الثاني من اجل وقوع الاول وقيل انها تفيد امتناع الشرط وامتناع الجواب كلاهما وقيل انها تفيد امتناع الشرط خاصة وتاينها ان تكون شرطية المستقبل الا انها لا يجوز نحو تولد في اصداء بعد موتنا ومن دون مسميتنا من الارض سبب بطل صلواته صوتي وان كنت رقة يصوت صدى لي بفسوس يطرب وتاينها ان تكون حرفا مصد ربا بمنزلة ان الالهة لا تقصب نحو بود احد هم لو ببتم ورايهما ان تكون الهمزة نحو لواتين فخذتني وخامسا ان تكون للعرض نحو تولد عندنا فقصيب خبر لهن جعلت لاسما شدة دة فقلت الكثرة من اللواتين حرفا لمعا والاسماء الناقصة اذ هي اسماء تاممة باذخال الالف واللام عليها او باعرها شدة ما هو منها على حرفين بان يزاد في اخرها حرف من جنسه فيد غير ويصرف كقولك اكثر من اللواتين ومن لواتين</p>	<p>الالف كقولك كتبت لامة العبد (كوكا) اكره وهي حرف مركبة من معنى ان ولو تكون لربط امتناع الثانية من اجل وجود الاول فتد حل على حمل سيبة وهي نحو لواتين لزيد له كسنا وللخضيرة والعرض فختش بالمضام في تاويله نحو لا تستغفر الله ونحو لا آخر تني الى الجلي تقرب والتوبيخ والتندب بالماضي نحو كوكا عليك يا بونه شهد ان قولنا نصهم الدين الحان وا من دون الله قريانا الهة وقد تكون للاستغفار نحو لا ازل عليك ملك قاله الهمزي والظاهر انها للتوبيخ (كوكا) اكره وهي بمنزلة لواتين تقول لوما تايننا بالامانة الماضي انها لم تات لا للتضيض (ها) بجميت ورجوع وانجي وچيزي ونوت واكم وچند وان كلمة است وال برهاني تتلف بعضي ام وبعضي حرفا لميت ثلثة اقسام الاول معرف تكون ناقصة وهي الموصولة نفس ما خبر نحو قولنا ما عندكم يفيد ما عند الله باق يعني انجي زوشماست وتامة وهي نوحان عامة هي مقدرة بقولك انشي وهي التي لا يتقدمها اسم نوحان شدة والحد كان فنها هي اي فنها شي هي حاصدة وهي التام</p>	<p>يفيد بها ذلك وتقد من لفظ ذلك الاسم نحو عسله عسله بقا اي نعم انفسل والثاني تكون نكرة مجردة عن معنى الاول فتد حل على حمل سيبة وهي الموصوفة وتقد بقولك شي نحو صرت بما محلك اي بشي معجب لك يعني لشي بچيزي محنت وتامة وتقع في ثلثة ابواب التعجب نحو ما احسن زيد اي اي شي احسن زيد اي اي شي زيد وباب نعم وبش نحو غسله عسله اي نعم شبه اذا ارادوا المبالغة في الاخبار عن احد بالاثبات من فعل كالكتابة قالوا ان زيد امدا ان يكتب اي انه مخلوق من امر ذلك الامر هو الكتابة والثالث ان تكون نكرة مضمنة معنى الحرف وهي نوعان احدهما الاستفهامية ومعناها اي شي نحو ما هي صيت ان وما لونها وما تلك بيمينك يا فتو يعني صيت واذا ركت ما الاستفهامية مع ذالم محذوف القها وماذا تاتي على اوجه احد هان تكون ما استفهام وذا اشارة نحو ماذا التواني وماذا الوقوف والثاني ان تكون ما استفهاما وذا موصولة للفعل لبيما الاستسلا</p>	<p>المرء ما ايجول به نصب فيقضي امر متدلل باطل والثالث ان تكون هاذن استفهاما على التوكيد لما اجئت والاربع ان تكون ما اكله اسم حاشي شي وبمعنى الذي لقوله فاذا علمت ساقبه ولكن بالمغيب بشي ويكون ما ذا وذا اشارة نحو اوارا اسرح ما ذا افروق وتكون ما استفهام وزائفة في نحو ما اصدعت ثانيهما ان تكون ما شرطية غير زمانية نحو ما فعلوا من خير كعلمه الله يعني سر كبره ما ننس من ايه او نسيها زمانية فما استقاموا لكم فاستقيموا لهم ويجب حذف الها اذا حجت والبقاع الغنية دليلا عليها نحو فم والام وعلا وربها نعت الفحة الالف في الحذف وهو مخصوص بالشر يا اياك اسود لم خلقته بعبوة طارقات وذكرك واما وجه الحرفية فاحدها ان تكون نافية بمعنى ليس وبمعنى لا وبمعنى فان دخلت على جملة الاسمية بفتحها الحجازون والها ميون والتجديون عمل ليس بشرط وعرف فندرها ما هذا البشر واما هان فها وند رير كيهما مع النكرة تسمى بلا كقولهم وما من لوروت</p>
--	---	---	--

<p>عليك الحجة في كل على من يعرف الحق عاينها في راق حكمت على الفعلية لم تفلح وما تنفع إلا اتباع وجه الله وقد ليست بشيء من كل شيء ما اليقضاء وذكرهن نصيب النساء على الاستثناء في تأنيدهن تكون مصدرية غير زمانية لحوضات عليهم الأرض بما رحبت وزمانية نحو آدمث حيثما وثالثها ان تكون ما زائدة وهي نوعان كافة في شئ أنواع كافة عن عمل ولا تنصل لايشته انما قل ذكر وطال وكافة عن عمل نصيب الرف وهي لتصلين واخرتها نحو انما الله واحد وكلها كائنا يساقون الى الموت وكافة عن عمل الجرح تنصل با حرف ظروب فالأحرف ربنور ربنا أوفيت في علم توكلن في شملات الله نحو ع كما سيف غير لم خشة مضاربة في داليا نحو فلين من كل التحديد جاب لبه أذن ترى دانت خطيب ومن نوح ع واثا لياض الكثير صرد والظروف بعد نوح اعلا كفة أم الوليد بعد ما في انساب الكثرة المجلس وبين نوبين بالأراك معاذي وأداني أراك على جملة وغير الكافة على</p>	<p>نوعان عوض وغير عوض فالعوض في موضعين حد ها في نحو قولهم اما انت منطلقا الظلف والثاني نحو فعل هذا أما ولا اصل ان كنت لا تفعل غير العوض تقع بعد الرفع نحو شأن ما زيد وعمر وقوله أفان جاء يخطبها بزل ما لفت خاطب بدم وبعد التماس الرفع نحو لئلا زيد قائم وبعد الجازم نحو واما فنزعتك أكانا تدعو وبعد الخاضح نحو كان نحو فيما رحمة من الله نحو انما المؤمنون قبضت بوجها يستعمل ما موضع من نحو ولا نحو ما نكح أبائكم فأنكحوا طبا لكنم في آله حلال است و خامسها يكون ما للتأيد نحو قوله تعالى ما دام السموات والأرض يعني جندا نكحها بدم وغيرها سادسها لتفخيم كقول تعالى القارعة ما القارعة يعني قيامت يوم قيامت مؤوية وما في مشرب سوي ما لفت فصيدة مؤوية ما يعني تصيد كروا عرش بابا شدة معامل مبنى على الكسر حكايا صوت النشاء مقنى فيقولهم وقد بضم كثير غير ممكن است أي جئت سوال از زمان نحو منته نضارة نحو ما يباري به و بمعنى من نحو اخر جهات كمة</p>	<p>وجئت شرط جزاء في نحو منته اذ هب وصية اضع العمامة تعرف في بدم معنى وسطا وضعت مني أي وسطا بالفتح بون قيل انما اسم لعود الضمير اليها في تأنيده وقيل حرف بدل بل نحو ما زيد وعمر وقوله أفان جاء يخطبها بزل ما لفت خاطب بدم وبعد التماس الرفع نحو لئلا زيد قائم وبعد الجازم نحو واما فنزعتك أكانا تدعو وبعد الخاضح نحو كان نحو فيما رحمة من الله نحو انما المؤمنون قبضت بوجها يستعمل ما موضع من نحو ولا نحو ما نكح أبائكم فأنكحوا طبا لكنم في آله حلال است و خامسها يكون ما للتأيد نحو قوله تعالى ما دام السموات والأرض يعني جندا نكحها بدم وغيرها سادسها لتفخيم كقول تعالى القارعة ما القارعة يعني قيامت يوم قيامت مؤوية وما في مشرب سوي ما لفت فصيدة مؤوية ما يعني تصيد كروا عرش بابا شدة معامل مبنى على الكسر حكايا صوت النشاء مقنى فيقولهم وقد بضم كثير غير ممكن است أي جئت سوال از زمان نحو منته نضارة نحو ما يباري به و بمعنى من نحو اخر جهات كمة</p>	<p>ان يكون بين متعاطفها تقارب او تفرق نحو انما اراكم اليك و جاءوا من المرسلين وهي تفرق عن سائر حروف العطف كسنة عشر حكما احتمال معطوفها للمعاني الثلاثة السابقة واقترا بأنها ما شاكر اوما كفولاه و اقتراها لا نحو قام زيد ولا عمر واقتراها بلكن نحو ولكن سول الله وعطف المفرد السببي على المفرد الاجنبي عند التثنية الروبطو زيد قام عمر وعلا وعطف العقد على الليف نحو احد عشر من وعطف لفظ المتفرقة مع اجتماع منعوتها لقوله بليت وما يكثر من على أربعين مسلوب وبال وعطف ما حقه التثنية او الجمع نحو ان الزينة لازية مثلها فقد ان مثل محيد و مهمالية اوردى بفتح وسوايه كأختمه زيد وعطف العام على الخاص والعكس نحو رب اغفر لي والوالدي و لمن دخل بيتي وعطف مل جذب وفي معول على عامل السفينة وعلى سابقه نحو ارسلنا نوحا وبرا هيم و لاخذه نحو لك ابراهيم الذين من قبلك واذا قيل قامرنا وعمر خنل ثلاثة وكونها للعبية راجع وللتثنية كثير وند ركسكه ويجوز المقد على متبوعه الضمرة لقوله لا يخاله من ات</p>
---	---	--	---

ج

عرق به عليك ورحمة الله السلام وعطف لحنه الحجاز لكونه تعالى فاصح وانحلكم فيمن خفصه لا وقد تميز في الواحش افادته الحج وذلك على اوجه يعنى او وذلك على ثلاثة مواضع احدها تكون به حناه في التفسير نحو اسم وفعل وحرف وبمعناها في الاباحة نحو جالس الحسن و ابن سيرين اى احدها وفي التحسين نحو قالوا ثاثة فاختار لها الصبر واليكاء عرفت البك اشقى اذن لغلي اى اذ البك لان اليكاء لا يتبع مع الصبر وبمعنى باء الجر نحو انت اعلم وما لك وبعت الشاة شاة درها وبمعنى لام التعليل نحو يا ليتنا نرد ولا نكون وقاله بالجارزجى به والاستيناف نحو لا تاكل السمك وتشرب اللبن فيمن رفع به واد والمفعول معه نحو سمك والبيل به واد القسم لا تدخل الاعلى مظهر لا تتلق الا بعد وف نحو القرآن الحكيم قالها اخرى فالتائيد للعطف الا لاحتياج كل الى جواب نحو التين والزيتون وهى بدل من البياض لقرب المخرج واد ورب ولا تدخل الا منكر ولا تتلق الا بموخر نحو بيل كموج البحر اننى سد ولست والزائدة	نحو حتى اذا ما جاءوها فحقت الواهي به واد والمحال فحقت و الناس تعوي وقت ودعوله اى قدمت بعيا به والثانية تشتبه باليك والى به واد والمحل في الخطا كذا انساؤك وشاؤك وفي اللفظ نحو اى ان وسودا ووا والنداء والنداء به واد الحال نحو انيتك والشمس طالعة وواد الظن وهو ان تكون الواو معطى على كذا في الواو لا يستقيم اعادتها على ما عطف عليها لقوله لا تلتفت عن حق تلقى مثله عاى عليك اذ فعلت عظيمه فانه لا يجوز اعاد لاعلى وثالث مثله وسمى حرا اذ كان معطوفا ولم يستقم ان يعاد فيه المحادث الذى فيما قبله وندخل على واد العطف الف الاستنهام لقوله تعالى واعجبتم لان جاءكم وقا بد وجرى ايدى رت است شخص ونداء ندى به وازيد البضى ونداء ندى به يز استعمال كند ونداء ندى به نحو وراى بالى انت وفرا لا شى كانما ذكره عليه الزاى هاعى حرقى است احر ف بما نى ايدى به وجرى به فبا وان دره ورجس ج رضب سعتل شو ونحو قال له صاحبه وهو يجرده ورف غيب وان اسكر ونظا ياه وانما	صحيح واد والنسبة كاخوى في النسبة الى اخ واد اعم ليفرق بينه وبين عمره واد الفارقة كوا واد لك والى تشتبه باليك والى به واد والمحل في الخطا كذا انساؤك وشاؤك وفي اللفظ نحو اى ان وسودا ووا والنداء والنداء به واد الحال نحو انيتك والشمس طالعة وواد الظن وهو ان تكون الواو معطى على كذا في الواو لا يستقيم اعادتها على ما عطف عليها لقوله لا تلتفت عن حق تلقى مثله عاى عليك اذ فعلت عظيمه فانه لا يجوز اعاد لاعلى وثالث مثله وسمى حرا اذ كان معطوفا ولم يستقم ان يعاد فيه المحادث الذى فيما قبله وندخل على واد العطف الف الاستنهام لقوله تعالى واعجبتم لان جاءكم وقا بد وجرى ايدى رت است شخص ونداء ندى به وازيد البضى ونداء ندى به يز استعمال كند ونداء ندى به نحو وراى بالى انت وفرا لا شى كانما ذكره عليه الزاى هاعى حرقى است احر ف بما نى ايدى به وجرى به فبا وان دره ورجس ج رضب سعتل شو ونحو قال له صاحبه وهو يجرده ورف غيب وان اسكر ونظا ياه وانما	ان باشد به وادى سكتة وان جست بيان حركت با حرف و نحو كذا لاقى ميثو ونحو ما جيت وهيها واصها ان يوقفت عليها وبها وصلت بينته الوقف به واد سبيل از بهم واستنهام نحو اى صوابها نقلن هذا الذى به منكم لود غيرنا وجفاناه وادى تايت نحو رحمة ورحالت وقت قال الفرع العرب تقف على كل هاعى مونث بالها اعطيا فانهم يقفون عليها بالناء فيقولون هذه امت وجا والهاعى تادى في كلام العرب على سبعة اضرب احدها الفرق بين فاعل وقاعة كعنت وضاربه وكريم وكريمة الثا والفرق بين مذكر ومونث في الجنس نحو امرأ وامرأة والثالث للفرق بين واحد جمع نحو بقرة وبقرة نساء وقمر والرابع للتائيد العطفية وان لم تكن تحتها حقيفة تائيد نحو قرية وخرف والخامس للبالقة مثل علامة ونساء هاعى مدح وهياجه وبغائه وهذا مفعول كان منه مفعول يدى هبون بنائيشة الى تائيد القاية والنهائيه والداهية وما كان مفعول هبون به الى تائيد البهية ومنه ما يستوى فيه المذكر المونث
---	--	--	--

خوجل مولوة وامرأة مولوة
 بالسبع تدل على النسب نحو المبالغة
 والثاني تدل على العجدة نحو
 الموارجة والجارية وربما
 لا تدل عليها الهاء لقولك
 لكما كج والثالث ان تكون محمدا
 من حرف محم و ن نحو الموارجة
 والزنا دقة والعبادة وهم
 عبد الله بن عباس عبد الله
 بن عمر عبد الله بن الزبير وتكون
 الهاء عوضا من الواو والهاء
 من فاء الفعل نحو عدة وصفة
 وعوضا من الواو والياء لله
 من عين الفعل نحو ثبته من ثا
 الماء واقامة وعوضا عن
 الياء الذاهية من لام الفعل
 نحو مائة ودية وبرة واذا
 ادخلت الهاء في الندبة ثم تها
 في الوقت وحذفها في الوصل
 وربما ثبتت في ضم رة الشعر
 فتتم كالحرف الاصل وتكسر
 ايضا لا لتقاء الساكنين انشد
 الفرع يارب يارب يارب
 اسل يغفره يارب من قبل
 الاجل وهو كثير في الشعر
 (ها) بالقصر حرف تكون
 التنبيه وتدخل على الابدال
 على ذا وزي وغيرهما من
 اسماء الاشارة الغير المختصة

بالبعيد تقول لهذا وهذه
 وهذا وهذا بك وذا لثا
 جنس يقع على الذكرو والانثى نحو
 بطلة وحية والسابع تدخل
 في الجمع لثلاثة اوجه احدها
 ان تدل على النسب نحو المبالغة
 والثاني تدل على العجدة نحو
 الموارجة والجارية وربما
 لا تدل عليها الهاء لقولك
 لكما كج والثالث ان تكون محمدا
 من حرف محم و ن نحو الموارجة
 والزنا دقة والعبادة وهم
 عبد الله بن عباس عبد الله
 بن عمر عبد الله بن الزبير وتكون
 الهاء عوضا من الواو والهاء
 من فاء الفعل نحو عدة وصفة
 وعوضا من الواو والياء لله
 من عين الفعل نحو ثبته من ثا
 الماء واقامة وعوضا عن
 الياء الذاهية من لام الفعل
 نحو مائة ودية وبرة واذا
 ادخلت الهاء في الندبة ثم تها
 في الوقت وحذفها في الوصل
 وربما ثبتت في ضم رة الشعر
 فتتم كالحرف الاصل وتكسر
 ايضا لا لتقاء الساكنين انشد
 الفرع يارب يارب يارب
 اسل يغفره يارب من قبل
 الاجل وهو كثير في الشعر
 (ها) بالقصر حرف تكون

والثانية نحو ضربه وضربها
 وعلامه وعلامها وتكون جواب
 النداء بالمد والقصر لقولك
 ها وهما في جواب من دعاك
 وللقريب اذا قيل لك ابن امت
 قلت ها انا ذا يعني ايتكم من
 والمرأة تقول ها انا ذه وهما
 هوه اذا كان قريبا وهما هو
 ذلك اذا كان بعيدا وهما
 ذه للقريبة وهما هي تلك البعيدة
 (هو) كتابة للمذكر هي
 للمؤنث وانما بنوا الواو في هي
 والياء في هي على الفتحة فرقا
 بين هذه الواو الياء اللتين
 هما من نفس الاسم الملكي و
 بين الواو والياء اللتين
 صلت في قولك رايتهم ومرت
 لان كل مبني تحقه ان يبنى
 على السكون الا ان يعرض
 ماوجب له الحركة وهو اسما
 اجتماع الساكنين نحو كعب
 واذا بنوا كعب على حرف واحد
 مثل الباء والفرق بينه وبين
 غيره كالفعل لما ضل لذي
 ضارع الاسم بعض الاصناف
 ففرق بالحركة بينه وبين
 مالم يضارع وهو الاصل
 وربما حذف الواو والياء في
 هو وهي للضمرة نحو فينا
 كثرى رجل قال قائل يا قائل
 دار السعدى اذه من هو كما
 وقد حذف الواو مع الحركة
 نحو ومطواى مشتاقان له

ارقان الاخشى هذا في ازيد
 شوقا كثيرا ويزهر هو بالضم
 شهرى است بصعيد
 هيوته بافتح قلعه ستين
 هلا شفق بركنه رنوز جري
 است مرسل ناسته او قد
 يسكن بها الاناث عند ذوي
 النعل منها اى توسعى وتغم
 هلا شدة وجران
 التضيض مركبة من هلى ولا
 شتاقن اسب جزان
 يقال نكلى الفرس اى اسرع
 ههنا وههنا بالضم انجاو
 ههنا القريب اذا اشارت الى مكان
 وهناك وههناك انجا وهما
 لا بعيد واللام زائدة وكذا
 الخطاب وفيها دليل على التبعيد
 يغتم للمذكر ويكسر للمؤنث
 ههنا وههنا وههناك وههناك
 مفتوحات مشددة لا لثا
 وقيل ههنا بالغتم مشددة اى
 ههنا وههناك اى هناك منه
 قولهم تجعوا من ههنا وههنا اى
 من ههنا وههنا ويقال الحبيب
 ههنا وههنا مخففة اى تقرب
 واذن والبطش ههنا وههنا
 مشددة اى تغم بعيدا اويتا
 في النداء اعخاصة ياهناه
 بزيادة هاء في اخره تصغير
 تاء في الوصل معناه يا فلان
 ويزهنا بالغتم كرم وخرس ووقو
 ويقال ههنا وههنا بالغتم جمعة
 انا وانت ويزهنا بالضم

معه قد بازي و لهو و وحد يث الركب يوم هتاء و وحد يث على قهره و ديز مرقى است (هتاء) بكسر النون ساكنة إيفا يقال جاء من هتاء من هتاء (هتاء) حرفي است از حرف نما اصلا يا مثل هواق و اراق (يا) حرفي است از حرف ياء هي من الميم و من الحاء بين الشديت و الروعة و من المنفعة و من المنفعة و من المحبة و من حرم المذا والدين و نافي على اوجه تكون ضمير المونثة و علامتها التفت و قومي و حرث الكارح ازيد نيته و حرث تدكار نحو قداني و ديكها عن التكلم الجهم رد كراكان اوانا نحو قومي و غلامي دان	شمت سكتها ان شمت فجت و لك ان تجد فيها في التداع خاصة تقول يا قهر يا عباد بالكسوف جاءت بعد الف المقصورة فتحها لا غير نحو عصا و كذلك بعد ياء الجمع كقول تعالى و ما اتم بصر اصلا بصر خيني و قد تكسر فهما ان الساكن اذا حرك حرك بالكسر ليس بوجه و عن المتكلم المنسوب الا انه لا بد لمن ان تزد قبلها فت وقاية للفعل يسلم من الجهر نحو ضربني و قد زيدت في الجهم ر في اسماء مشهورة لا يقاس عليها نحو و عني ولداني و قطني و ذلك ليسلم سكون البناء الذي بني الاسم و الحذف عليه	وللبيات القاتل لغرف بها و ياء الثانية نحو انزل و يا جيل و عطش و ذكرا و سبي و ياء الثالثة حية و ياء الجمع و ياء الصلة في القوافي و ياء المحولة كالميزان و ياء الاستكثار لقول المستكر الجسية و القائل مررت بالحن و ياء التغاي و ياء امتي و ياء الفاصلة بين الابنية و ياء الهزة في الخط و في اللفظ و ياء التصغير و الياء المبدلة من لام الفعل نحو الخاضع و السادة في الخامس و السادس و ياء العلة على اى	التغالب و الياء الساكنة تترك على حالها في موضع الجر ثم نحو المراتيك و الانيام تتبع و ياء النداء ما لا يجيب تشبها بسر يعقل نحو يا حسرة على العباد و ما ولي الاد و نا محبس و ياء الجزم المرسل نحو اقبل الامر و قد ف لان قبلها كسرة و تحذف و ياء الجزم من النسيط نحو رايت عبد الله لم تسقط لانه لا خلف عنها (يا) مقصور حروف الشداء البعيد حقيقة احكاما و ينادى بها القريب
--	---	--	--

التركيب ارجى مشقكتينهما و بينهما و بين المتوسط هي اكثر حروف التداع استعمالا و لانه لا يقدر عند المحذوف
سواها نحو يوسف اعرض عن هذا و لا ينادى اسم الله تعالى و الاسم المستغاث و ايها و ايها
ولا المندب و ايها و ايها و اذا دلى ياما ليس ينادى كالفعل في الايام و السجد و قوله الا يا اسقياني قبل
غارة سجال و الحرف في نحو الياسني كنت معهم يارب كاسية في الدنيا ارية يوم القيمة و الجملة
الاسمية نحو يا لعة الله و لا قوام كلهم و الصالحين و وسعان من جارة فهي لنداء
و المنادى محذوف و الحرف التنبيه لئلا يلزم الاحتجاج بحذف الجملة
اوان وليها عام و امر ظنند امر و لا فلان تنبيه و ويا لك
كلمة متعجب قال الواحظ بالكم من
فتبره بعمره

لحد اخر منتهى الارب في لغات العرب المحتوى على لغات القاهوس المحيط و القابوس الوسيط وغير من الكتب
الذكورة اعتليت بطبعه و تاليفه و بدل لجدى في تاليفه و ترصيفه و تخصيصه و اتمامه لاجل ان يكون خالصا
الله و رضوانه و نفع به كما نفع باصله و حسنه بالقبول من كرمه و فضله و لحن من لدن يثوب الى جعله و لا يبين ليكم

خدای و هر عملی که در آنجا بتجدید و قد و تقوی الله اقامه بدان لازمه کلکته سنه الف و مائتین بعد سید
 و حسین مرتضی بنی الامیر خاتم الانبیاء و المرسلین صلی الله علیه و سلم و یا محکومه الامیر المظفر ذی الجلال و
 التحکم المدافع و المہم العالیہ و السیاسة المحمودہ و التثانیة الحمیدة الکی المہیب المدرة الحسیب ارفع العظام قد
 اشرف رؤساء دکن الیاف العدل و الانصاف خلیف الخلف و الا لطاف رافع الویة الراضیة علی العباد صامی بالماظلم
 و الفساد النجیب المستطاب نواب اکمل ہمدان دامت و ولتہ) هذا و لما ضقت ذرعاً عن التكلف و نیت
 عن التحمل لما تانی من الدهر لہمو و رھمنی منہ الملمات و القصور حتی کاد ان یترأخی الطبع بعد ما بلغ العباد و دعائی
 الیہ و حتی غلبت علیہ من حضرتہ بیوع التعمیر المتواتر و اتخذیات التکاثر و الہمام الا فخر السید ع الختم رفیع المقام اذ ہر
 السیایا العظام مجداً ائیل منعبہ جلیل عزہ فی جنبہ الدھر شامہ علی وجہہ لعمریث الجود و غوث النجود و ب
 منیل حمیاد و جاکہ دونہ مناة الشو بالیطیب القبار ترفع من دوحہ العز و الفخار رب الکمال باہر الرأی الزاہر عین
 الاعیان منبع الجود و الاحسان جناب ہلدی دام عزہ السامی و دامیر مہر العلوم الادبیة رئیس عصا بتلا علوم العظم
 منبع العلم معدن الحکم یجب الحق و یعطیہ یدرمی الغرض و لا یخفیہ شہد لہ الفضل بانہ خبرا و بانہ و اعترفوا بفضلہ
 ہم من ان یمنوہ عن درجات ادا بہ الحلّ حل الامثل کبتن مارشل اطال اللہ عمرہ و صان عن الا قول بدرہ و
 و الجہیز المصدع و الشہم المصقع الذی برح بصرہ و رقہ و فاق الا قرون بعیدہ کیریم الاخلاق عظیم الاشفاق و
 ہنری تارن دام عزہ علی مر الزمن و وقاہ اللہ من الشرور و الفتق حتی رجعت الی ما اخرجت و شمرت الذیل
 ما جمعت نجاہ کثیراً مدفوناً و من الغریب مشہوراً الحمد لله رب العلمین و الصلوۃ و السلام علی رسولہ محمد و آلہ
 و اصحابہ و جمعین و بعد از این باب بھار منشی نے کہ یہ کتاب مستطاب السی بنی توفی الارباب کہ جو ایک اعلیٰ لذت عربی لغات میں سے
 ہے نسخہ صحیح مطبوع علی سرکاری لاہور (کہ جسکو کپتان الوداد صاحب بہار و واکر کرافٹ پبلک اشرف شہنشاہ نجاب نے اس کتاب
 میں طبع کرائی تھی) سے نقل کر کے اور بعد ہیچ اشرف غلام سہوڑ بانی رہنمائی تحقین برائے اعادہ طبکار مدارس عربی اور مدرسین
 دارالعلوم اور مفتیین و مؤلفین کتب عربیہ کے لئے ہم فادان ملت و شرفین شیخ الحدیث مولی الدین تاجران کتب شریعی
 بازار لاہور نے ماہ دسمبر ۱۳۲۷ مطابق ۱۲۷۱ ہجری اول ۱۳۲۷ میں طبع کرائی خدا سے امید ہے کہ فائدہ بخش صاحب مذکورین
 ہو تاکہ فقیر کو دعائے خیر سے فراموش نہ کریں اور اگر سہوڑ و سہوڑ کی مقام پر مسیح یا سنگھاری مختلف سے کوئی غلطی مصداق
 الانسان کثر کتب من الخطاء و الاشیان عربی ہو تو معذرتہ شریف

